

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang
7. februar 2023

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2022-2023

Mødeperioden fra den 4. til den 7. juli 2022

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 5. juli 2022

2023/C 47/01	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om Fattigdom blandt kvinder i Europa (2021/2170(INI))	2
2023/C 47/02	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om strategien for Indo-Stillehavs-regionen på handels- og investeringsområdet (2021/2200(INI))	15
2023/C 47/03	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om det fremtidige handels- og investeringssamarbejde mellem EU og Indien (2021/2177(INI))	23
2023/C 47/04	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om »Hen imod en fælleseuropæisk indsats vedrørende omsorgsydelser« (2021/2253(INI))	30
2023/C 47/05	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om mental sundhed i den digitale arbejdsverden (2021/2098(INI))	63
2023/C 47/06	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om Bankunionen — Årsberetning 2021 (2021/2184(INI))	75

Onsdag den 6. juli 2022

2023/C 47/07	Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om Kommissionens 2021-rapport om Bosnien-Hercegovina (2021/2245(INI))	87

2023/C 47/08	Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om Kommissionens 2021-rapport om Serbien (2021/2249(INI))	102
2023/C 47/09	Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om Kommissionens 2021-rapport om Kosovo (2021/2246(INI))	118
2023/C 47/10	Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om EU og forsvaret for multilateralisme (2020/2114(INI))	130
2023/C 47/11	Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om fødevarer sikkerhed i udviklingslande (2021/2208(INI))	149
2023/C 47/12	Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om EU-handlingsplanen for den sociale økonomi (2021/2179(INI))	171
2023/C 47/13	Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om intersektionel forskelsbehandling i Den Europæiske Union: den socioøkonomiske situation for kvinder af afrikansk, mellemøstlig, latinamerikansk og asiatisk afstamning (2021/2243(INI))	184
2023/C 47/14	Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om nationale vetoer for at underminere den globale skatteaftale (2022/2734(RSP))	198

Torsdag den 7. juli 2022

2023/C 47/15	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om anholdelsen af kardinal Zen og forvalterne af nødhjælpsfonden 612 i Hongkong (2022/2751(RSP))	202
2023/C 47/16	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om situationen for forkæmpere for oprindelige folk og miljøforkæmpere i Brasilien, herunder drabet på Dom Phillips og Bruno Pereira (2022/2752(RSP))	205
2023/C 47/17	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om situationen i Tadsjikistans selvstyrende provins Gorno-Badakhshan (2022/2753(RSP))	209
2023/C 47/18	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2021 (2021/2203(INI))	213
2023/C 47/19	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om kontrol med Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2020 (2021/2235(INI))	225
2023/C 47/20	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om beskyttelsen af Den Europæiske Unions finansielle interesser — bekæmpelse af svig — årsrapport 2020 (2021/2234(INI))	236
2023/C 47/21	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om bedre regulering: sammen om bedre lovgivning (2021/2166(INI))	250
2023/C 47/22	Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om den amerikanske højesterets afgørelse om at omstøde abortrettigheder i USA og behovet for at beskytte abortrettigheder og kvinders sundhed i EU (2022/2742(RSP))	268

HENSTILLINGER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 5. juli 2022

2023/C 47/23	Europa-Parlamentets henstilling af 5. juli 2022 til Rådet og Kommissionen om forhandlingerne om en samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL) (2022/2025(INI))	273

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Onsdag den 6. juli 2022

2023/C 47/24	Europa-Parlamentets afgørelse af 6. juli 2022 om ændring af Europa-Parlamentets forretningsorden vedrørende artikel 216 om udvalgs møder (2022/2069(REG))	283

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 5. juli 2022

2023/C 47/25	P9_TA(2022)0269 Forordning om digitale tjenester ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF (COM(2020)0825 — C9-0418/2020 — 2020/0361(COD)) P9_TC1-COD(2020)0361 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordningen om digitale tjenester)	285
2023/C 47/26	P9_TA(2022)0270 Retsakt om digitale markeder ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor (retsakt om digitale markeder) (COM(2020)0842 — C9-0419/2020 — 2020/0374(COD)) P9_TC1-COD(2020)0374 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder)	288
2023/C 47/27	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2022 om forslag til Rådets afgørelse om Kroatiens indførelse af euroen den 1. januar 2023 (COM(2022)0282 — C9-0195/2022 — 2022/0179(NLE))	289
2023/C 47/28	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2022 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om gennemførelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering (12640/2021 — C9-0006/2022 — 2021/0312(NLE))	292

Midlertidige handelsliberaliserende foranstaltninger for Moldova ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om midlertidige handelsliberaliserende foranstaltninger som supplement til de handelsmæssige indrømmelser for moldoviske varer i henhold til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side (COM(2022)0288 — C9-0198/2022 — 2022/0188(COD))

P9_TC1-COD(2022)0188

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om midlertidige handelsliberaliserende foranstaltninger som supplement til de handelsmæssige indrømmelser for varer fra Republikken Moldova i henhold til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side

293

Onsdag den 6. juli 2022

Ruslands invasion af Ukraine: Kriseforanstaltninger inden for fiskeri- og akvakulturstrukturerne ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring og berigtigelse af forordning (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til at afbøde konsekvenserne af Ruslands militære aggression mod Ukraine på fiskeriaktiviteterne og afbøde virkningerne af de markedsforstyrrelser, som er forårsaget af den militære aggression, på forsyningskæden for fiskevarer eller akvakulturprodukter (COM(2022)0179 — C9-0149/2022 — 2022/0118(COD))

P9_TC1-COD(2022)0118

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til at afbøde konsekvenserne af Ruslands aggressionskrig mod Ukraine på fiskeriaktiviteterne og afbøde virkningerne af de markedsforstyrrelser, som er forårsaget af denne aggressionskrig, på forsyningskæden for fiskevarer eller akvakulturprodukter

294

Torsdag den 7. juli 2022

Ruslands invasion af Ukraine: midlertidige foranstaltninger vedrørende førerdokumenter udstedt af Ukraine ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om specifikke og midlertidige foranstaltninger i lyset af Ruslands invasion af Ukraine vedrørende førerdokumenter udstedt af Ukraine i overensstemmelse med landets lovgivning (COM(2022)0313 — C9-0201/2022 — 2022/0204(COD))

P9_TC1-COD(2022)0204

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om specifikke og midlertidige foranstaltninger i lyset af Ruslands invasion af Ukraine vedrørende førerdokumenter udstedt af Ukraine i overensstemmelse med landets lovgivning

295

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2022 om udkast til Rådets afgørelse om identifikation af overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger som et kriminalitetsområde, der opfylder kriterierne i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (10287/1/2022 — C9-0219/2022 — 2022/0176(NLE))

296

2023/C 47/33

P9_TA(2022)0296

Ekstraordinær makrofinansiel bistand til Ukraine ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ekstraordinær makrofinansiel bistand til Ukraine (COM(2022)0450 — C9-0221/2022 — 2022/0213(COD))

P9_TC1-COD(2022)0213

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/... om ekstraordinær makrofinansiel bistand til Ukraine 297

2023/C 47/34

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 7. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport (COM(2021)0561 — C9-0332/2021 — 2021/0205(COD)) 298

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2022-2023

Mødeperioden fra den 4. til den 7. juli 2022

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 5. juli 2022

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2022)0274

Fattigdom blandt kvinder i Europa

Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om Fattigdom blandt kvinder i Europa (2021/2170(INI))

(2023/C 47/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 8, 9, 151, 153 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ('chartret'), navnlig bestemmelserne om sociale rettigheder og ligestilling mellem kvinder og mænd,
- der henviser til FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder,
- der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, princippet om »ikke at lade nogen i stikken«, og navnlig mål 1, der har til formål at afskaffe fattigdom, mål 5, der har til formål at opnå ligestilling mellem kønnene og forbedre levevilkårene for kvinder, og mål 8, der har til formål at opnå bæredygtig økonomisk vækst,
- der henviser til EU's vækststrategi Europa 2020 og navnlig dens målsætning om at nedbringe antallet af europæiske borgere, der lever under de nationale fattigdomsgrænser, med 25 % inden 2020 og dermed hjælpe over 20 mio. mennesker ud af fattigdommen, og til behovet for fuldt ud at udbygge medlemsstaternes sociale sikringssystemer og pensionssystemer for at sikre passende indkomststøtte,
- der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 190 om afskaffelse af vold og chikane i arbejdslivet,
- der henviser til handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder,
- der henviser til Rådets henstilling (EU) 2021/1004 af 14. juni 2021 om oprettelse af en europæisk børnegaranti ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 223 af 22.6.2021, s. 14.

⁽²⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1158 af 20. juni 2019 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner ⁽³⁾ (direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2020 med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152),
- der henviser til sin beslutning af 13. oktober 2005 om kvinder og fattigdom i Den Europæiske Union ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om fattigdom blandt kvinder i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2011 om kvindelige iværksættere i små og mellemstore virksomheder ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. maj 2016 om fattigdom: et kønsperspektiv ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. april 2017 om kvinder og deres rolle i landdistrikterne ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. juni 2017 om behovet for en EU-strategi til at gøre en ende på og forebygge kønsbestemt pensionsforskel ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om styrkelse af kvinders økonomiske indflydelse og status i den private og offentlige sektor i EU ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2018 om pasningstilbud i EU til forbedring af ligestillingen mellem kønnene ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2019 om ligestilling og beskæftigelse i EU ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 30. januar 2020 om kønsbestemt lønforskel ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2021 om kønsperspektivet i covid-19-krisen og perioden efter krisen ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2021 om det gamle kontinents tiltagende aldring — muligheder og udfordringer i forbindelse med aldringspolitik efter 2020 ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2021 om begrænsning af uligheder med særligt fokus på fattigdom blandt personer i arbejde ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 10. december 2019 med titlen »Økonomier præget af kønsligestilling i EU: vejen frem«,
- der henviser til Det Europæiske Ligestillingsinstituts rapport af 5. marts 2020 med titlen »Beijing+25: the fifth review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States«,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations rapport af 27. maj 2020 med titlen »COVID-19 and the world of work. Fourth edition«,

⁽³⁾ EUT L 188 af 12.7.2019, s. 79.

⁽⁴⁾ EUT C 233 E af 28.9.2006, s. 130.

⁽⁵⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 77.

⁽⁶⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 56.

⁽⁷⁾ EUT C 76 af 28.2.2018, s. 93.

⁽⁸⁾ EUT C 298 af 23.8.2018, s. 14.

⁽⁹⁾ EUT C 331 af 18.9.2018, s. 60.

⁽¹⁰⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 6.

⁽¹¹⁾ EUT C 363 af 28.10.2020, s. 80.

⁽¹²⁾ EUT C 411 af 27.11.2020, s. 38.

⁽¹³⁾ EUT C 331 af 17.8.2021, s. 5.

⁽¹⁴⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 191.

⁽¹⁵⁾ EUT C 99 af 1.3.2022, s. 122.

⁽¹⁶⁾ EUT C 465 af 17.11.2021, s. 62.

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til Eurofound's rapport af 15. juli 2021 med titlen »Upward convergence in gender equality: How close is the Union of equality?«,
 - der henviser til studie af december 2017 fra Direktoratet for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender under Generaldirektoratet for Unionens Interne Politikker med titlen »Gender perspective on access to energy in the EU«,
 - der henviser til EIGE's ligestillingsindeks fra 2019 og 2020,
 - der henviser til holdningsdokument af juni 2020 fra Make Mothers Matter med titlen »Mothers' Poverty in the EU«,
 - der henviser til vurderingen af den årlige strategi for bæredygtig vækst 2021 og forslaget til en fælles beskæftigelsesrapport fra Det Europæiske Antifattigdomsnetværk af februar 2021 med titlen »Working towards a Socially Inclusive and Poverty-proof Recovery from the COVID-19 Pandemic«,
 - der henviser til studie af 19. maj 2021 fra Temaafdelingen for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender under Generaldirektoratet for Interne Politikker med titlen »COVID-19 and its economic impact on women and women's poverty", Insight from 5 European Countries«,
 - der henviser til studie af 14. juni 2021 fra Temaafdelingen for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender under Generaldirektoratet for Unionens Interne Politikker med titlen »Gender equality: Economic value of care from the perspective of the applicable EU funds«,
 - der henviser til beslutning af 14. april 2016 om opfyldelse af målet med hensyn til fattigdomsbekæmpelse på baggrund af de stigende udgifter for husholdningerne ⁽¹⁷⁾ og den vedlagte udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,
 - der henviser til arbejdet i EU-plattformen for bekæmpelse af hjemløshed, som blev lanceret i juni 2021,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A9-0194/2022),
- A. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en kerneværdi for Unionen, som er nedfældet i artikel 2 i TEU; der henviser til, at princippet om integrering af ligestillingsaspektet fastlægges i artikel 8 i TEUF;
- B. der henviser til, at udryddelse af fattigdom er en af EU's prioriteter, der er nedfældet i artikel 3 i TEU og i artikel 34 i chartret om grundlæggende rettigheder, og et overordnet mål i handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, som afspejler EU's forpligtelse til at bekæmpe fattigdom i sine politikker;
- C. der henviser til, at antallet af kvinder, der lever i fattigdom i EU, stadig er højere end antallet af mænd, der lever i fattigdom ⁽¹⁸⁾; der henviser til, at kvinder til trods for et fald i fattigdommen i EU blandt både mænd og kvinder fortsat rammes forholdsmæssigt hårdere af fattigdom og risikoen for social udstødelse end mænd, navnlig kvinder, der oplever intersektionelle former for forskelsbehandling; der henviser til, at risikoen for fattigdom og social udstødelse (AROE) i EU i 2020 var højere for kvinder (22,9 %) end for mænd (20,9 %), selv om den i begge tilfælde er faldet

⁽¹⁷⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 192.

⁽¹⁸⁾ Eurostats webside med titlen »Living conditions in Europe — poverty and social exclusion«, hentet den 30 May 2022. Findes på: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Living_conditions_in_Europe_-_poverty_and_social_exclusion&oldid=544210

Tirsdag den 5. juli 2022

siden 2015 (henholdsvis 24,9 % og 23,1 %); der henviser til, at den kønsbaserede fattigdomskløft siden 2017 er øget i 21 medlemsstater⁽¹⁹⁾; der henviser til, at fattigdommen blandt kvinder varierer meget medlemsstaterne imellem; der henviser til, at hver fjerde barn i EU er i risiko for fattigdom eller social udstødelse som følge af den klare sammenhæng mellem fattigdom blandt kvinder og børnefattigdom;

- D. der henviser til, at kvinder ifølge estimater for 2019 i EU-27 i særlig grad påvirkes af risikoen for fattigdom (AROE) med en fattigdomsrate på 17,1 % efter sociale overførsler; der henviser til, at kvinder siden begyndelsen af covid-19-pandemien er blevet uforholdsmæssigt ramt på det socioøkonomiske område, i visse tilfælde gennem tab af beskæftigelse, der henviser til, at kvinders beskæftigelsesrate endda er faldet mere drastisk, end den gjorde under recessionen i 2008; der henviser til, at dette bl.a. skyldes stigningen i forekomsten af ulønnet omsorgsarbejde, husligt arbejde og undervisningsarbejde, som hovedsageligt udføres af kvinder, og også har resulteret i en stigning i fattigdommen blandt kvinder; der henviser til, at de fleste af dem, der var ansat i midlertidige stillinger eller deltidsstillinger, selv inden covid-19-pandemien, var kvinder, navnlig inden for servicesektoren, og at pandemien har forstærket denne tendens; der henviser til, at man endnu ikke har fuldt overblik over virkningerne af covid-19-pandemien, og at man fortsat vil komme til at mærke de socioøkonomiske virkninger i de kommende år; der henviser til, at det derfor er afgørende vigtigt at undersøge fattigdom blandt kvinder i forbindelse med håndteringen af og eftervirkningerne af covid-19-krisen; der henviser til, at de foranstaltninger, der er truffet for at komme ud af finanskrisen i 2008, ikke har været tilstrækkelige til at mindske kvinders fattigdom; der henviser til, at nedskæringer i finansieringen af sociale offentlige tjenester og lavere lønninger påvirker kvinder uforholdsmæssigt på grund af deres større afhængighed af sociale offentlige tjenester og ydelser;
- E. der henviser til, at integration af kønsaspektet betyder, at der tages hensyn til kønsforskelle inden for hele den politiske cyklus, og at der tilføjes en intersektionel tilgang, der tager højde for mangfoldighed blandt kvinder og mænd, når der udformes, implementeres og evalueres politikker, programmer og projekter, for at øge ligestillingen mellem kønnene; der henviser til, at EU's politikker indtil nu ikke har indført reelt integrerede politikker eller omfattet en intersektionel tilgang;
- F. der henviser til, at artikel 3, stk. 3, i TEU forpligter Unionen til at bekæmpe »social udstødelse og forskelsbehandling« og fremme »social retfærdighed og beskyttelse [og] ligestilling mellem kvinder og mænd« i overensstemmelse med begrebet social markedsøkonomi; der henviser til, at handlingsplanen under den europæiske sociale søjle har et specifikt mål om at reducere antallet af mennesker, der er truet af fattigdom, med mindst 15 mio. inden 2030, heraf 5 mio. børn; der henviser til, at den sociale og grønne dagsorden og dagsordenen for ligestilling hænger sammen og har et fælles mål om at sikre en retfærdig fordeling af ressourcer; der henviser til, at drøftelserne om en gennemgang af EU's nuværende socioøkonomiske styringsmodel bør tage højde for EU's forpligtelse til at mindske uligheder og udrydde fattigdom, navnlig fattigdom blandt kvinder;
- G. der henviser til, at FN's særlige rapportør for ekstrem fattigdom og menneskerettigheder, Olivier De Schutter, har påpeget, at Den Europæiske Union bør udvikle en EU-dækkende strategi til bekæmpelse af fattigdom, der sikrer en strukturel, bred tilgang til udryddelse af fattigdom blandt kvinder; der henviser til, at der er brug for en mere retfærdig samfundsagt til Unionen efter pandemien, herunder med økonomiske politikker med sigte på at nedbringe de økonomiske uligheder;
- H. der henviser til, at forældres fattigdom ofte fører til børns fattigdom; der henviser til, at investering i politikker til støtte for kvinder også forbedrer deres familiers levevilkår, navnlig deres børns; der henviser til, at EU og medlemsstaterne skal respektere, beskytte og opfylde børns rettigheder i overensstemmelse med TEU; der henviser til, at børns rettigheder risikerer at blive tilsidesat i situationer med fattigdom; der henviser til, at udryddelse af børnefattigdom indgår i princip 11 i den europæiske søjle for sociale rettigheder;
- I. der henviser til, at eneforsørgerfamilier oplever større risiko for fattigdom og social udstødelse og har større sandsynlighed for at overføre denne fattigdom til de næste generationer; der henviser til, at 85 % af alle eneforsørgerfamilier ledes af kvinder; der henviser til, at i 2020 var 42,1 % af EU's befolkning, der lever i husholdninger med en eneforsørger og hjemmeboende børn, i risiko for fattigdom eller social udstødelse;

⁽¹⁹⁾ Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder, »Gender Equality Index 2020: Digitalisation and the future of work«, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2020.

Tirsdag den 5. juli 2022

- J. der henviser til, at kvinders fattigdom er resultatet af et liv med forskelsbehandling; der henviser til, at kønsstereotyper stadig påvirker arbejdsdelingen i hjemmet, under uddannelse, på arbejdspladsen og i samfundet og adgangen til magt og beslutningstagning; der henviser til, at ulønnet pleje og husligt arbejde, der for det meste udføres af kvinder, pålægger kvinder en uforholdsmæssig stor byrde; der henviser til, at kvinder på globalt plan udgør over 70 % af arbejdstagerne i sundheds- og plejesektoren; der henviser til, at denne form for job systematisk er blevet undervurderet, fordi de er blevet og stadig bliver udført gratis af kvinder i hjemmene; der henviser til, at kvinder modtager lavere løn i forhold til mænd; der henviser til, at kvinder har flere deltidskontrakter på grund af tidsfattigdom; der henviser til, at kvinder lider af fattigdom blandt beskæftigede, som fører til højere risiko for fattigdom og social udstødelse på grund af lav arbejdsintensitet;
- K. der henviser til, at der bør tages behørigt hensyn til anbefalingerne fra den europæiske søjle for sociale rettigheder om ligestilling, lige muligheder og aktiv beskæftigelsesstøtte;
- L. der henviser til, at fattigdom blandt kvinder er multidimensionel, og vi er af den grund nødt til at bekæmpe alle årsager til og konsekvenser af alle facetter af kvinders fattigdom, herunder ikke kun materielle afsavn, men også manglende adgang til en række ressourcer eller endda manglende muligheder for fuldt ud at udøve deres borgerrettigheder; der henviser til, at fattigdom blandt kvinder er direkte influeret af manglen på fair værdiansættelse af arbejde, der mestendels udføres af kvinder, karriereafbrydelser på grund af barselsorlov eller plejeansvar, ulige fordeling af ulønnet plejeansvar og husligt arbejde og adskillelse inden for uddannelse og efterfølgende på arbejdsmarkedet; der henviser til, at fattigdom blandt kvinder resulterer i, at de udelukkes fra visse sociale og politiske aspekter af tilværelsen; der henviser til, at manglen på tilstrækkelig adgang til ressourcer og tjenesteydelser samtidig højner kvinders risiko for at blive eller forblive fattige, hvilket afspejler den gensidige sammenhæng mellem fattigdom og social og politisk eksklusion;
- M. der henviser til, at fattigdommens indvirkning på kvinder og mænd er forskellig, og til, at indikatorer til bedre forståelse af tiltagende kvindelig overvægt i fattigdomstallene såsom alder, forventet levetid, indkomstmuligheder, kønsbestemte lønforskelle, type af husholdning og sociale overførsler derfor skal tages med i overvejelse; der henviser til, at synergier mellem forskellige gennemførte handlinger og politiske foranstaltninger, der støtter ligestilling mellem kønnene, beskæftigelse, uddannelse, beskæftigelse og boliger, kan bidrage til at bekæmpe dybt rodfastede årsager til fattigdom og social udstødelse mere virkningsfuldt;
- N. der henviser til, at der er en øget risiko for fattigdom og social udstødelse blandt visse grupper af kvinder, såsom enlige mødre, kvinder over 65 år, kvinder med handicap, kvinder med lav uddannelse og kvinder med indvandrerbaggrund;
- O. der henviser til, at der er flere kvinder end mænd i de ældre aldersgrupper i EU-27-befolkningen: der henviser til, at der i 2019 var mere end dobbelt så mange meget ældre kvinder (85 eller derover) end ditto mænd; der henviser til, at aldersudviklingen vil få omfattende konsekvenser for staten, erhvervslivet og civilsamfundet og især påvirke sundheds- og socialsystemer, arbejdsmarkeder, offentlige finanser og pensionsrettigheder;
- P. der henviser til, at tal viser, at gennemsnitligt 29,5 % af kvinder med handicap i EU er i risiko for at blive ofre for fattigdom og social udstødelse sammenlignet med 27,5 % af deres mandlige modparter;
- Q. der henviser til, at kvinder fra mere sårbare grupper såsom unge kvinder, kvinder med handicap, kvinder med indvandrerbaggrund, romakvinder, kvinder fra religiøse eller etniske mindretal samt LBTQI+-kvinder udsættes for yderligere og indbyrdes forbundne former for forskelsbehandling i adgangen til uddannelse, sundhedspleje, beskæftigelse og sociale tjenester, og derfor er udsat for en højere risiko for fattigdom;
- R. der henviser til, at romaer møder forskelsbehandling i forbindelse med adgang til beskæftigelsesinitiativer såsom ungdomsgarantien; der henviser til, at offentlige arbejdsformidlinger ofte mangler kapacitet til at nå ud til disse personer eller benytter sig af indirekte forskelsbehandling;
- S. der henviser til, at man i forbindelse med data om fattigdom anvender den statistiske husstandsenhed til at definere fattigdom inden for husstanden, men at dette ikke tager højde for kønsbestemte uligheder i den interne fordeling af ressourcer, hvorfor det er vanskeligt at opnå pålidelige, kønsopdelte data om forholdene;
- T. der henviser til, at kvinders fattigdom øger risikoen for hjemløshed, adgangen til passende boliger og energifattigdommen; der henviser til, at der er brug for skræddersyede politiske foranstaltninger specifikt for enlige forældre;

Tirsdag den 5. juli 2022

- U. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene på arbejdsmarkedet er et vigtigt instrument til at udrydde fattigdom blandt kvinder, som ikke kun gavner kvinder, men økonomien som helhed med en positiv indvirkning på BNP, beskæftigelsesniveauet og produktiviteten; der henviser til, at en forbedring af ligestillingen mellem kønnene vil føre til en stigning i EU's BNP pr. indbygger på 6,1 til 9,6 % og 10,5 millioner nye job til gavn for både kvinder og mænd inden 2050;
- V. der henviser til, at selv om arbejdet i de meget kvindedominerede brancher er af afgørende betydning og af høj socioøkonomisk værdi, er det undervurderet og dårligere betalt end arbejdet i de mandedominerede brancher; der henviser til, at der er et akut behov for at revurdere, hvorvidt lønnen er tilstrækkelig i de kvindedominerede brancher i forhold til deres sociale og økonomiske værdi og gøre fremskridt vedrørende mindsteløn, minimumsindkomst og gennemsigtigheden af løn i EU-forordningerne;
- W. der henviser til, at retten til arbejde er en væsentlig forudsætning, hvis kvinder skal kunne nyde økonomisk uafhængighed, faglig udvikling og reelt lige rettigheder;
- X. der henviser til, at den gennemsnitlige kønsforskel inden for beskæftigelse ligger på 11,5 %, og at kvinder er uforholdsmæssigt højt repræsenteret i lavtlønnede og usikre beskæftigelsessektorer; der henviser til, at kvinder er mere repræsenteret inden for fleksible arbejdsformer og atypiske og fleksible kontrakter (deltidsarbejde, vikararbejde); der henviser til, at kvinder udsættes for forskelsbehandling under graviditet og barsel; der henviser til, at lønforskellen mellem kønnene er på 14,1 % på EU-plan, om end der er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne⁽²⁰⁾; der henviser til, at lønforskellen mellem kønnene siden 2010 er steget i 17 medlemsstater, mens indkomstforskellen mellem kønnene er steget i 19 medlemsstater, hvilket har ført til en generel stigning i lønforskellene mellem kønnene i EU⁽²¹⁾; der henviser til, at ca. 10 % af dem, der er i beskæftigelse i EU, er i risiko for fattigdom, og at det især drejer sig om kvinder, der betales mindsteløn eller derunder, blandt andet fordi kvinder i større udstrækning deltager i den uformelle økonomi; der henviser til, at bekæmpelsen af sort arbejde og indførelsen af tilstrækkelige og rimelige mindstelønsniveauer, der muliggør en anstændig levestandard, kan være med til at nedbringe lønulighed, kønsbetinget lønsforskel og kvinder i fattigdom;
- Y. der henviser til, at det europæiske sociale charter anerkender alle arbejdstageres og dermed også kvindelige arbejdstageres ret til en retfærdig løn, der er tilstrækkelig til at opnå anstændige levevilkår for dem og deres familier, og retten til lige løn for arbejde af samme værdi; der endvidere henviser til retten til beskyttelse mod fattigdom og social udstødelse og bidrager til at mindske den eksisterende lønsforskel mellem mænd og kvinder;
- Z. der henviser til, at andelen af transpersoner i lønnet beskæftigelse kun er 51 %, sammenlignet med 69,3 % for befolkningen generelt; der henviser til, at arbejdsløshed er et særligt problem for transkvinder, som har næsten tre gange så stor risiko for at være arbejdsløse som gennemsnittet af befolkningen⁽²²⁾;
- AA. der henviser til, at det kun er 20,7 % af kvinder med handicap og 28,6 % af mænd med handicap, der er fuldtidsbeskæftigede; der endvidere henviser til, at personer med handicap i nogle medlemsstater ofte mister deres handicapydelse, når de tager beskæftigelse, hvilket øger deres risiko for fattigdom i arbejde;
- AB. der henviser til, at den gennemsnitlige kønsbestemte forskel i pension var 19,4 % i 2019⁽²³⁾ som følge af den ubalance, som vedvarende livsvarige uligheder har medført; der henviser til, at den forskel i pension betyder, at kvinder har større risiko for at falde under fattigdomsgrænsen, efterhånden som de bliver ældre, herunder også i betragtning af at den forventede levetid for kvinder er længere end for mænd, hvad der forværrer konsekvenserne af fattigdom og social udelukkelse; der henviser til, at større deltagelse på arbejdsmarkedet gennem en persons levetid vil være med til at udjævne pensionsforskellen;

⁽²⁰⁾ Eurostat-webside: Gender pay gap statistics, tilgået den 30. maj 2022. Findes på: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Gender_pay_gap_statistics

⁽²¹⁾ Gender pay gap statistics,

⁽²²⁾ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/7341d588-ddd8-11ea-adf7-01aa75ed71a1/language-en>

⁽²³⁾ Eurostat-artikel af 3. februar 2021: Closing the gender pension gap?

Tirsdag den 5. juli 2022

- AC. der henviser til, at den teknologiske og digitale revolution, vi er vidner til, øger de digitale fremskridt og nye forretningsmuligheder, og henviser til, at denne revolution forandrer de økonomiske mønstre, sociale systemer og arbejdsmarkedet; der henviser til, at alle i vores samfund, navnlig kvinder, skal have mulighed for at få del i denne velstand;
- AD. der henviser til, at politikker, der målrettet søger at øge kvinders deltagelse inden for områder, der vedrører naturvidenskab, teknologi, ingeniørarbejde og matematik (STEM) samt kunstig intelligens, og vedtagelse af en tilgang på flere niveauer for at imødegå kønsforskellen på alle uddannelses- og ansættelsestrin i den digitale sektor skal fremmes yderligere;
- AE. der henviser til, at piger klarer sig bedre end drenge i skolen, men at de ofte støder på større vanskeligheder eller er forhindret i at omsætte denne uddannelsesmæssige succes fuldt ud i deres arbejdsliv på grund af familien og andet pres;
- AF. der henviser til, at kvinder, som lever i landdistrikter, er særlig hårdt ramt af fattigdom; der henviser til, at mange kvinder, der bor i landdistrikter, hverken er registreret på arbejdsmarkedet eller er registreret som arbejdsløse; der henviser til, at arbejdsløsheden blandt kvinder i landdistrikterne er meget høj, og de, der er i beskæftigelse, har meget lave indtægter; der henviser til, at kvinder i landdistrikter har begrænset adgang til uddannelse;
- AG. der henviser til, at en fælles EU-tilgang til plejesektoren, ud over de nationale politikker, vil skabe en betragtelig merværdi; der henviser til, at kvinder oftere påtager sig ubetalt pleje- og omsorgsarbejde end mænd gør, og at pleje af børn eller hjælpeafhængige personer derfor er en af de mest almindelige årsager til, at kvinder går ned i arbejdstid eller udtræder af arbejdsmarkedet; der henviser til, at kvinder oftere sætter deres arbejdsliv i bero eller indgår i korttidsbeskæftigelse, deltid, job med usikre ansættelsesforhold eller endda uformel beskæftigelse for at kunne tilpasse deres rådige tid til plejeforpligtelser, hvilket påvirker deres kort- og langsigtede indtjening og pensionsbidrag og dermed har en indvirkning på deres grad af økonomisk uafhængighed i alderdommen; der henviser til, at universel adgang til kyndig sundhedspleje og sociale ydelser og tilbud til overkommelige priser, såsom vuggestue og børnehaver eller pleje af andre assistencekrævende personer ikke blot er nøglen til at undgå øget fattigdom, navnlig for kvinder, men også er af kritisk betydning for, at økonomien kan gavne almenvellet; der henviser til, at investering i sådanne tjenesteydelser, derfor har en positiv indflydelse på kvinders økonomiske uafhængighed og deres mulighed for at deltage på arbejdsmarkedet; der henviser til, at sociale beskyttelse er absolut nødvendigt for at modvirke fattigdom blandt kvinder, ikke kun økonomisk, men også med hensyn til multidimensionaliteten;
- AH. der henviser til, at fattigdom forværrer indvirkningerne af kønsbaseret vold mod kvinder, eftersom voksende økonomiske vanskeligheder gør det svært for kvinder i voldelige parforhold at forlade deres partner; der henviser til, at kønsbaseret vold er et strukturelt problem, der kan observeres inden for alle socioøkonomiske grupper og ikke er knyttet til oprindelse eller tro; der henviser til, at fattigdom gør kvinder mere udsatte for at blive inddraget i menneskesmugling og seksuel udnyttelse, da det gør dem og deres familier økonomisk afhængige af dem, der begår overgreb; der henviser til, at kønsbaseret vold også bidrager til fattigdom og social udstødelse, eftersom vold har konsekvenser for helbredet og ofte fører til tab af job og til hjemløshed;
- AI. der henviser til, at chikane på arbejdspladsen, herunder seksuel og psykisk chikane, hvor ofrene som regel er kvinder, har en afskrækkende virkning på kvinder, herunder øget fravær, nedsat produktivitet og dermed tab af indkomst, og bidrager til at drive dem bort fra arbejdsmarkedet, hvilket har en negativ indvirkning på en persons karriere og økonomiske uafhængighed; der henviser til, at indberetning af chikane på arbejdspladsen kan føre til afskedigelse eller udefrysning af offeret;
- AJ. der henviser til, at det anslås, at hver tiende pige i dag ikke har råd til hygiejneprodukter; der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 15. januar 2019 om ligestilling og beskatning i EU opfordrede alle medlemsstater til at afskaffe den såkaldte pleje- og tamponskat ved at gøre brug af den fleksibilitet, der er indført i momsdirektivet, og anvende en fritagelse for eller en momssats på 0 % på disse fornødenheder;
- AK. der henviser til, at Ruslands krig mod Ukraine fører til en yderligere stigning i fattigdom, navnlig blandt kvinder, både fordi den tvinger ukrainske kvinder og børn til at flygte til nabolandene, og på grund af de stigende priser på grundlæggende tjenester og varer, som alle europæere oplever, men som især rammer dem, der allerede er mindrebemidlede;

Tirsdag den 5. juli 2022

1. påpeger, at der ifølge Eurostat i øjeblikket er 64,6 millioner kvinder og 57,6 millioner mænd, der lever i fattigdom i medlemsstaterne, hvilket viser, at fattigdommens indvirkning på kvinder og mænd er forskellig; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en ambitiøs europæisk 2030-strategi for bekæmpelse af fattigdom med konkrete mål til at mindske fattigdom og fokus på at bekæmpe fattigdom blandt kvinder og bryde mønsteret af risici for fattigdom over flere generationer;
2. fremhæver, at fattigdom blandt kvinder også skal analyseres ud fra en intersektionel tilgang, der indebærer en kønsfølsom analyse, som tager hensyn til intersektionelle former for diskrimination på baggrund af karakteristika såsom socioøkonomisk baggrund, migrantbaggrund og etnisk oprindelse, alder, seksuel orientering, kønsidentitet og kønsudtryk; opfordrer til, at EIGE's ligestillingsindeks inkorporeres i den sociale resultattavle; opfordrer EIGE til at levere data, der er opdelt intersektionelt og efter køn, og opfordrer medlemsstaterne til at anvende disse data til bedre at imødegå landespecifikke udfordringer og udforme nationale genopretningsplaner såvel som til at forbedre synergi mellem forskellige pakker, fonde og politikker;
3. understreger betydningen af politikker, der tager højde for den demografiske udfordring og fremmer lige muligheder for alle, især de mest kriseramte grupper i samfundet såsom sårbare grupper, familier i al deres mangfoldighed, den unge generation og de ældre, og af at sikre, at alle forretningsmuligheder, som den nuværende teknologiske og digitale revolution skaber, bør fokusere på kvinder;
4. opfordrer medlemsstaterne til at foretage et lignende og regelmæssigt arbejde med at indsamle og analysere opdelte data, når de udarbejder eller evaluerer deres politikker og praksisser for at indsamle oplysninger og tal om kvinders situation under bestemte usikre forhold såsom kvinder, der er ramt af energiusikkerhed, den digitale kløft, erhvervssygdomme, underernæring og dårlig ernæring;
5. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at tage reelt hånd om de uligheder, som kvinder står over for, for dermed at overvinde de primære elementer, der står i vejen på arbejdsmarkedet, samt at sikre adgangen til økonomisk overkommelige kvalitetstjenester såsom børnepasning og langtidspleje og fremme adgangen til offentlige pensionsordninger for selvstændige, erhvervsinaktive, arbejdsløse (enten korttids- eller langtidsarbejdsløse) eller personer i »atypisk« beskæftigelse;
6. påpeger, at fattigdom fortsat måles på grundlag af den samlede husstandsindkomst, hvor det formodes, at alle medlemmer af husholdningen tjener det samme, og at ressourcerne fordeles ligeligt; efterlyser individuelle rettigheder og beregninger baseret på personlig indkomst med henblik på at bekæmpe det reelle omfang af kvinders fattigdom;
7. opfordrer til at anlægge et flerdimensionalt perspektiv ved måling af fattigdom, herunder tidsfattigdom; opfordrer Eurostat til at koordinere med medlemsstaterne om kønsfølsom udformning af EU-tidsanvendelsesundersøgelsen og om, hvor ofte en sådan skal foretages;
8. glæder sig over Kommissionens udmelding om en »europæisk plejestrategi«, men opfordrer til, at den kommer til at række hinsides foranstaltninger inden for blot plejesektoren og vil sikre en overgang til en plejeøkonomi, der anlægger en holistisk, kønsorienteret og livslang tilgang til pleje, herunder foranstaltninger til at fremme økologisk bæredygtighed, fair arbejdsvilkår og tilstrækkelige lønninger med henblik på fortsat at gøre beskæftigelse i plejesektoren attraktivt, sætte en stopper for forskelsbehandling, bekæmpe fattigdom, vold og krænkelse, fastlægge minimumsstandarder og tilstrækkelige kvalitetsretningslinjer for pleje og omsorg gennem hele en persons levetid og at yde støtte til formelle og uformelle plejere, ubetalte plejere og de personer, de plejer; opfordrer alle medlemsstater til at skabe bedre incitamenter for arbejdsgivere til at fremme en bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv;
9. noterer sig, at alle medlemsstaterne har øget pasningspakkerne under pandemien og fastsat særlige bestemmelser for eneforsørgerhusstande; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udvide sådanne bestemmelser under genopretningsperioden;
10. er overbevist om, at grundsætningen om, at »arbejde er det bedste middel mod fattigdom« ikke længere holder stik i betragtning af, at man i dag ser lavtlønssektorer, atypiske og usikre arbejdsvilkår og afvikling af sociale sikringsordninger, og om, at der er brug for velfungerende kollektive forhandlingssystemer og mindstelønsordninger for at opnå et fattigdomsfrit samfund;
11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at garantere tilstrækkelig finansiel beskyttelse, ikke kun for personer med livslang beskæftigelse, men også for dem, der yder ubetalt omsorgsarbejde over for plejeafhængige personer samt pasningsydelse og hjemmeundervisning, er i usikre ansættelsesforhold eller oplever lange perioder med arbejdsløshed;

Tirsdag den 5. juli 2022

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme politikker, der sigter mod at fjerne usikre beskæftigelsesforhold og ufrivilligt deltidsarbejde for at forbedre kvinders situation på arbejdsmarkedet;

13. understreger kvindernes fundamentale betydning som beskæftigede i social-, pleje-, rengørings-, uddannelses- og detailsektoren for at holde vores samfund kørende, som det ikke mindst viste sig under coronakrisen; opfordrer til, at der foretages en ny vurdering og evaluering af typisk kvindedomineret arbejde, og at der udarbejdes og anvendes evalueringssværktøjer for tværsektorielle kønsneutrale job med henblik på bedre at kunne vurdere og sikre mere retfærdig aflønning for kvindedomineret arbejde og lige løn for arbejde af samme værdi, samtidig med at man styrker iværksætter- og forretningsånden blandt kvinder i små og mellemstore virksomheder;

14. bemærker, at langt hovedparten af butiksansatte og rengøringsassistenter er kvinder, ofte kun aflønnet til mindsteløn, og at covid-19-pandemien har forværret deres risiko for at ende i fattigdom; understreger det presserende behov for at forbedre lønningerne og bekæmpe usikker beskæftigelse; opfordrer medlemsstaterne til at udvise påskønnelse af sundhedspersonale i form af anstændige lønninger og arbejdsbetingelser, navnlig ved indgåelse af gedigne arbejdskontrakter;

15. understreger, at det for at kunne håndtere den mangesidige problematik ved fattigdom blandt kvinder er nødvendigt at nedbryde opdelingen inden for ulønnet arbejde i hjemmet og omsorgsforpligtelser, der hovedsageligt varetages af kvinder, styrke bekæmpelsen af stereotyper og indføre familievenlige arbejdsordninger såsom fleksibel arbejdstid og mulighed for telearbejde med henblik på at fremme modellen om »lighed mellem tjenende og plejende« (tidsforbrugs-politik) ⁽²⁴⁾ for at give kvinder og mænd bedre mulighed for at skabe balance mellem arbejdsliv og familieliv; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at omsætte og gennemføre direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv for at sikre en retfærdig fordeling af arbejde og familieliv og opfordrer dem til at indføre standarder, der ligger ud over minimumsstandarderne i direktivet; fremhæver, at fattigdom blandt beskæftigede skal løses ved at tage hånd om problemets grundlæggende årsager, eksempelvis ved at fremme uddannelsestiltag, indføre mindsteløn og sikre social beskyttelse; opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at investere i kyndig uddannelse og oplæring og støtte dem i sådanne tiltag, at udveksle eksempler på god praksis og at lægge særlig vægt på livslang læring;

16. fremhæver, at kvinder er uforholdsmæssigt og ofte ufrivilligt koncentreret i beskæftigelse med usikre ansættelsesforhold, herunder et højt niveau af deltidsarbejde, lavtlønnet arbejde, tidsbegrænsede kontrakter og ansættelser uden fast timetal; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) henstillinger om at mindske udbredelsen af usikre ansættelsesforhold, der f.eks. har til formål at begrænse de tilfælde, hvor det er muligt at anvende usikre ansættelseskontrakter, og begrænse den periode, hvori arbejdstagere kan være ansat under en sådan kontrakt;

17. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre aktive og effektive politikker for at forhindre og bekæmpe chikane på arbejdspladsen, herunder seksuel og psykologisk chikane; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre korrekte og passende finansieringsmekanismer til programmer og foranstaltninger for at bekæmpe chikane på arbejdspladsen, herunder mekanismer med det formål at støtte kvinder i at anmelde tilfælde af chikane; opfordrer medlemsstaterne og EU til at ratificere ILO-konvention nr. 190 om afskaffelse af vold og chikane i arbejdslivet;

18. understreger betydningen af at højne bevidsthed om konsekvenserne af kvinders valg på arbejdsmarkedet og betydningen af deres økonomiske uafhængighed for at kunne forebygge fattigdom og social udstødelse;

19. udtrykker bekymring over, at kvinder, som har børn, bliver forskelsbehandlet på arbejdspladserne, fordi de er mødre, og ikke fordi deres arbejdsmæssige præstationer er ringere end deres kollegers; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til aktivt at fremme et positivt billede af mødre som medarbejdere;

20. understreger den afgørende rolle, som kvalitetssikre offentlige serviceydelser spiller med hensyn til bekæmpelse af fattigdom blandt kvinder, navnlig serviceydelser forbundet med uddannelse og pasning af børn eller pasning af andre plejefølgende personer såsom ældre; opfordrer medlemsstaterne til at indrette passende mekanismer for at anerkende denne livspræstation;

⁽²⁴⁾ EIGE-database om kønsstatistik, tilgængelig den 30. maj 2022. Findes på: https://eige.europa.eu/gender-statistics/dgs/browse/ta/ta_timeuse

Tirsdag den 5. juli 2022

21. understreger, at klimaforandringer også har stor indflydelse på fattigdommen blandt kvinder, da kvinder er mere afhængige af naturressourcer og, eftersom de udgør størstedelen af de fattige i EU, har færre ressourcer til at beskytte sig selv mod de negative konsekvenser af klimaforandringer; beklager, at der ikke systematisk er blevet indført et kønsperspektiv i EU's klimapolitikker; opfordrer Kommissionen til at integrere kønsaspektet i EU's klimaforandringspolitikker og -lovgivning; er af den opfattelse, at Fit for 55-pakken og den sociale klimafond bør udformes og gennemføres med en tydelig kønsdimension og være til gavn for kvinder på lige fod med mænd;

22. opfordrer EU og medlemsstaterne til at beskytte kvinder, der lever i energifattigdom, ved at komme med en rettidig og koordineret respons for at imødegå den langsigtede virkning af energikrisen; understreger, at lavindkomsthusholdninger, og navnlig ældre kvinder og alenemødre, skal sikres adgang til prisoverkommelig offentlig service og tjenesteydelser;

23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere ligestilling mellem kønnene i alle politikker, programmer og foranstaltninger, formulere bedre politikker for balance mellem arbejds- og familieliv og indføre hensigtsmæssige foranstaltninger til at garantere kvinders deltagelse i arbejdsmarkedet såsom bedre barselsorlovsordninger, væsentligt længere fædreorlovsperioder, betalt og ikke-overførbart forældreorlov, fleksible arbejdstider, børnepasning på arbejdspladsen, plejeordninger og telearbejdsordninger; understreger betydningen af at integrere ligestillingsaspektet og skræddersy det økonomipolitiske svar på covid-19-pandemien til kvinders specifikke behov og strukturen i deres økonomiske aktiviteter;

24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere kønsaspektet i al transportrelateret lovgivning, politikker, programmer og foranstaltninger samt at inkludere et kønsperspektiv i udformningen af mobilitets-, bolig- og byplanlægning;

25. fremhæver, at hjemløshed blandt kvinder ikke bør undervurderes eller udlægges som et beskedent socialt problem i EU; påpeger, at manglen på omfattende, opdelt data om karakteren og omfanget af hjemløshed blandt kvinder gør dette problem mindre synligt; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at integrere et kønsperspektiv i politikker og praksisser til bekæmpelse af hjemløshed og manglen på økonomisk overkommelige og passende boliger og energi og til at formulere konkrete strategier til bekæmpelse af disse problemer frem mod 2030, og samtidig sikre, at ydelser til at dække hjemløse kvinders behov fungerer hensigtsmæssigt og effektivt; understreger vigtigheden af at anerkende kønsbaseret vold som en af de underliggende årsager, der skærper risikoen for hjemløshed blandt kvinder, og fremhæver nødvendigheden af at se på, hvordan kvinders behov er sammenfaldende med mere overordnede socioøkonomiske og strukturelle hindringer; opfordrer alle aktører til at integrere et kønsperspektiv i den europæiske platform for bekæmpelse af hjemløshed; er overbevist om, at housing first-princippet kan spille en vigtig rolle med henblik på at bekæmpe hjemløshed, og opfordrer til, at disse projekter indføres i alle medlemsstater;

26. bemærker, at den forværrede sociale og økonomiske situation som følge af covid-19-pandemien har øget alle former for overgreb og vold mod kvinder såvel som prostitution, hvilket er en krænkelse af deres menneskerettigheder; understreger nødvendigheden af at øge de offentlige finansielle og menneskelige ressourcer med henblik på at støtte grupper, der er i risiko for fattigdom, og imødegå situationer, hvor børn og unge, ældre, personer med handicap og hjemløse kommer i risikozonen;

27. påpeger, at kvinders økonomiske uafhængighed spiller en vigtig rolle for deres mulighed for at slippe ud af en situation med kønsbaseret vold; opfordrer derfor til, at der etableres sociale beskyttelsessystemer for at støtte kvinder i denne situation, til vedtagelse af et omfattende direktiv om forebyggelse og bekæmpelse af alle former for kønsbaseret vold, at kønsbaseret vold tilføjes på listen over grænseoverskridende kriminalitet samt til, at EU og Bulgarien, Tjekkiet, Ungarn, Letland, Litauen og Slovakiet ratificerer Istanbulkonventionen; betoner, at en tilværelse uden vold er fundamental for, at kvinder vil kunne deltage på arbejdsmarkedet, udfolde deres fulde potentiale og gøre sig økonomisk uafhængige; fordømmer bevidst desinformation om redskaber og initiativer til bekæmpelse af kønsbaseret vold i EU; udtrykker bekymring over, at denne desinformation vinder indpas i Europa og dermed bidrager til vanskelighederne ved at beskytte kvinder mod vold;

28. opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe skadelig praksis såsom kvindelig kønslemlæstelse, børneægteskab, tvangsægteskab og såkaldt »aresrelateret vold«, som specifikt skader og begrænser unge kvinder og piger;

Tirsdag den 5. juli 2022

29. mener, at prostitution er en alvorlig form for vold og udnyttelse, som mest påvirker kvinder og børn; opfordrer medlemsstaterne til at tage særlige skridt for at bekæmpe de økonomiske, sociale og kulturelle årsager til prostitution, så kvinder, der lever i fattigdom og social udstødelse, ikke bliver ofre for en sådan udnyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at tage særlige skridt for at hjælpe de prostituerede med at blive socialt og erhvervsmæssigt reintegreret;

30. opfordrer Kommissionen til at foreslå proaktive foranstaltninger inden for Den Europæiske Socialfond og Landbrugsfonden for Udvikling af Landdistrikter med henblik på at støtte kvinders beskæftigelse, bedre adgang til sociale tjenesteydelser og socioøkonomiske udvikling i landdistrikter; tilskynder medlemsstaterne til i samarbejde med regionale og lokale myndigheder at reducere risikoen for fattigdom blandt kvinder i landdistrikter ved at styrke deres stilling og forbedre deres livskvalitet ved at sørge for velfungerende uddannelses tilbud og betingelser for gode beskæftigelsesmuligheder, herunder telearbejde og anstændig indkomst; opfordrer til positive tiltag, der tilskynder især kvindelige landbrugere til at blive boende i landdistrikter, herunder fremme af lokalsamfundscentre, der kan yde teknisk rådgivning og hjælp til at holde landbrugsbedrifter gående og overleve, og tilskynder unge til at investere i landbrug og husdyravl for at sikre erhvervenes overlevelse på lang sigt;

31. fremhæver, at alle de europæiske fonde og programmer indtager en central rolle på det sociale område, navnlig Den Europæiske Socialfond Plus, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere, Fonden for Retfærdig Omstilling, genopretnings- og resiliensfaciliteten og Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden; fremhæver, at medlemsstaterne og Kommissionen gennem ESF+ bør bestræbe sig på at afbøde krisens socioøkonomiske konsekvenser, og navnlig for kvinder, og på at øge kvinders deltagelse i beskæftigelse, afbalancering af arbejds- og privatliv, bekæmpe fattigdom og kønsdimension heraf, den tiltagende overvægt af kvinder i fattigdom, kønsdiskrimination på arbejdsmarkedet og på uddannelsesområdet, støtte de mest sårbare og på at bekæmpe børnefattigdom; opfordrer medlemsstaterne til at udnytte disse fonde fuldt ud med et kønsperspektiv;

32. fremhæver, at den nationale indsats for at sikre romaers inklusion bør fremskyndes i alle medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at fremme inklusion og dermed sikre romapigers og -kvinders deltagelse på alle niveauer, herunder dem, der arbejder på lokalt og regionalt plan samt på EU-plan; påpeger, at dette bør tage hensyn til ligestilling mellem mænd og kvinder og fokusere på at bringe medlemsstaternes gode praksis op på EU-plan;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at supplere EU's finansielle bistand med uddannelsesprogrammer og -projekter, der giver talentfulde romapiger og -kvinder mulighed for at bruge vedvarende uddannelse til at undslippe fattigdom på tværs af generationer, ved at fremme deres sociale integration og øge deres viden med henblik på at forbedre romasamfundenes situation; opfordrer medlemsstaterne til at angive omfanget af den støtte, som de skal bruge for at implementere de anbefalede foranstaltninger til integration af romabefolkningen;

34. fremhæver, at en stigning i fattigdommen blandt kvinder har en mærkbar indvirkning på samfundet som helhed; udtrykker bekymring over den indvirkning, som dette vil have med hensyn til børnefattigdom; glæder sig i den forbindelse over vedtagelsen af Rådets henstilling (EU) 2021/1004 af 14. juni 2021 om oprettelse af en europæisk børnegaranti;

35. fremhæver kvinders store bidrag inden for beskæftigelsesområderne kultur, uddannelse, videnskab og forskning; anerkender den alvorlige forværring af levevilkårene for kvinder, der er beskæftiget inden for kunst og kultur, og i mikrolandbrug og smålandbrug og virksomheder i landdistrikterne, der skyldes indstillingen af de økonomiske og kulturelle aktiviteter under pandemien;

36. opfordrer til en kønsfølsom tilgang til den digitale overgang; opfordrer Kommissionen til at bruge eksisterende programmer og finansiering og, hvor nødvendigt, at stille yderligere midler til rådighed til bekæmpelse af kvinders digitale fattigdom med henblik på at give kvinder de nødvendige færdigheder til at kunne begå sig sikkert i det digitale miljø og til at forbedre deres IT-kundskaber;

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge barriererne for kvindelige iværksættertiltag og navnlig foretage en omfattende analyse af kvinders adgang til finansiering, for at bidrage til at udrydde kvinders fattigdom i Europa ved at sætte dem i stand til at blive grundlæggere og iværksættere for små og mellemstore virksomheder, der bidrager til den

Tirsdag den 5. juli 2022

dobbelte overgang; noterer sig, at kvindelig iværksætterånd skaber arbejdspladser, styrker det indre marked og reducerer arbejdsløsheden; bemærker, at en mindre bureaukratisk byrde for iværksættere mindsker hindringerne, så flere kvinder kan etablere egen virksomhed; understreger betydningen af viden om iværksætterånd og praktisk erfaring hermed allerede i skolen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme kvinders indflydelse gennem uddannelse og livslang læring; opfordrer især til øget fremmende tiltag for naturvidenskab, teknologi, ingeniørkunst og matematik (STEM-fagene) og til højnelse af IT-, AI- og økonomikundskaberne med henblik på at bekæmpe fremherskende stereotype forestillinger og sikre, at flere kvinder kommer ind i disse sektorer og bidrager til udviklingen af dem;

38. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle nye skattepolitikker, herunder beskatning med en klar kønsdimension, imødegår og fjerner de socioøkonomiske og kønsbetingede uligheder mellem kønnene i alle deres dimensioner ⁽²⁵⁾; opfordrer medlemsstaterne til at undgå kønsdiskriminering i deres skattepolitikker og til at fjerne momsen på sundhedsprodukter til kvinder, som i uforholdsmæssig grad truer lavindkomstkvindes værdighed, så det sikres, at alle kvinder er i stand til at indkøbe disse fornødenheder;

39. opfordrer medlemsstaterne til at tage højde for kønsaspektet i forbindelse med reformer af pensionssystemerne og tilpasse pensionsalderen samt tage hensyn til forskellene mellem kvinder og mænd i forbindelse med arbejdsmønstre, herunder alle former for ulønnet beskæftigelsesformer, under hensyntagen til kvinders højere risiko for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, navnlig ældre kvinder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at træffe specifikke foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe risikoen for fattigdom blandt ældre og pensionerede kvinder som følge af befolkningens aldring og andelen af ældre kvinder, som befinder sig i ugunstige eller sårbare situationer; opfordrer medlemsstaterne til i deres pensionssystemer at medtage godtgørelse for ulønnet pasningsarbejde, for eksempel gennem plejepoint eller andre foranstaltninger, der godskrives plejerens pensionsrettigheder, uanset om det drejer sig om pleje til mindreårige, ældre, syge eller handicappede personer, og samtidig med at mænd tilskyndes til at blive plejere;

40. opfordrer Kommissionen til at afstå fra at fremme politikkenstillinger, der vil føre til en stigning i usikre ansættelsesforhold, deregulering af arbejdstiden, reduktion af lønninger, modarbejdelse af den kollektive forhandlingsret eller privatisering af offentlige tjenesteydelser og social sikring;

41. glæder sig over de igangværende forhandlinger om vedtagelse af et direktiv om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union; opfordrer EU-institutionerne til at vedtage EU-rammer, der fremmer etableringen eller tilpasningen af mindsteløn pr. land baseret på bl.a. en national kurv af goder og tjenesteydelser til reale priser, herunder bl.a. passende boligforhold, sund og afbalanceret kost, påklædning, bæredygtig transport og energi, sundheds- og plejeydelser og ressourcer, der sætter mennesker i stand til på reel vis at deltage i uddannelse og i samfunds- og kulturlivet, hvilket vil sikre en anstændig levestandard, der delvist vil medvirke til at reducere fattigdom blandt beskæftigede, navnlig kvinder; opfordrer til rimelige og tilstrækkelige mindstelønninger i medlemsstaterne som en nødvendig sikkerhedsforanstaltning til at sikre en mere retfærdig lønfordeling og garantere et nedre lønniveau, der beskytter kvinder og mænd på arbejdsmarkedet; er af den mening, at skabelsen af mindstelønsrammer skal ske og rammernes opretholdes ved klare regler, gennemskelige procedurer og egentlige praksisser, der bruger kriterier og vejledende indikatorer til at vurdere tilstrækkelighed og med bidrag fra blandt andet rådgivende organer såvel som inddragelse af arbejdsmarkedets parter;

42. opfordrer medlemsstaterne til at være ambitiøse i deres implementering af den europæiske børnegaranti og direktivet om løngennemsigtighed samt det kommende direktiv om mindstelønninger og henstillingen om minimumsindkomst;

43. beklager, at ligestillingsaspektet som helhed endnu ikke er blevet gennemført i hele EU's budget som påpeget af Den Europæiske Revisionsret, og opfordrer til, at denne situation hurtigst muligt ændres; understreger, at integrationen af kønsaspektet skal ske på alle niveauer af politik kredsløbet og skal være baseret på pålidelige data; understreger betydningen af implementeringen af kønsbudgettering, inklusive i alle relevante programmer i 2022-budgettet, med henblik på at opnå lighed mellem kønnene og eliminere fattigdom blandt kvinder; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet at fremskynde indførelsen af et effektivt, gennemsigtigt og omfattende metodesæt og

⁽²⁵⁾ Rapport fra Europa-Parlamentets Temaafdelingen for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender af april 2017: Gender equality and taxation in the European Union.

Tirsdag den 5. juli 2022

til at arbejde tæt sammen med Parlamentet om at måle relevante kønsudgifter som fastsat i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁶⁾ med henblik på at kunne fremvise håndgribelige resultater for 2022-budgettet og med henblik på at udvide metodesættet til også at gælde for programmerne under den flerårige finansielle ramme;

44. påpeger, at EU's finanspolitiske kapacitet har brug for en revision af dens nuværende økonomiske og sociale styring for at udjævne uligheder, reducere fattigdom blandt kvinder og opnå ligestilling; opfordrer til, at den økonomiske og sociale styring skal være i overensstemmelse med opnåelsen af mål om ligestilling mellem kønnene og udryddelse af fattigdom blandt kvinder;

45. opfordrer Rådet til at oprette en særlig rådssammensætning om ligestilling mellem mænd og kvinder med henblik på at iværksætte fælles og konkrete foranstaltninger til at håndtere problematikkerne vedrørende kvinders rettigheder og ligestilling og sikre, at ligestillingsspørgsmål drøftes på højeste politiske niveau;

46. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at analysere den ulige kønsmæssige indvirkning af inflation og energiprisstigninger, der er udløst af Ruslands krig mod Ukraine, og til at tage hensyn til dette, når der gennemføres foranstaltninger til at afbøde deres virkninger for de fattigste;

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽²⁶⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Tirsdag den 5. juli 2022

P9_TA(2022)0276

Strategien for Indo-Stillehavs-regionen på handels- og investeringsområdet**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om strategien for Indo-Stillehavs-regionen på handels- og investeringsområdet (2021/2200(INI))**

(2023/C 47/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles meddelelse af 16. september 2021 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om EU's strategi for samarbejdet i Indo-Stillehavsregionen (JOIN(2021)0024),
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. april 2021 om en EU-strategi for samarbejdet i Indo-Stillehavs-regionen,
- der henviser til Nederlandenes strategi for Indo-Stillehavs-regionen af 13. november 2020 med titlen »Indo-Stillehavs-regionen: retningslinjer for styrkelsen af Nederlandenes og EU's samarbejde med partnere i Asien«,
- der henviser til den tyske forbundsregerings politiske retningslinjer for Indo-Stillehavs-regionen fra september 2020,
- der henviser til den fælles meddelelse af 1. december 2021 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »Global Gateway« (JOIN(2021)0030),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. februar 2021 med titlen »Gennemgang af handelspolitikken — en åben, bæredygtig og determineret handelspolitik« (COM(2021)0066),
- der henviser til den fælles meddelelse af 12. marts 2019 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »Forbindelserne mellem EU og Kina i et strategisk perspektiv« (JOIN(2019)0005),
- der henviser til den fælles meddelelse af 19. september 2018 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »Styrkede forbindelser mellem Europa og Asien — byggesten til en EU-strategi« (JOIN(2018)0031),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. marts 2021 med titlen »Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti« (COM(2021)0118),
- der henviser til talen om Unionens tilstand 2021, som formanden for Kommissionen, Ursula von der Leyen, holdt den 15. september 2021,
- der henviser til den fælles pressemeddelelse af 3. december 2021 fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og det amerikanske udenrigsministerium om høringerne på højt plan om Indo-Stillehavs-regionen,
- der henviser til det 11. møde i det parlamentariske partnerskab mellem Asien og Europa, som Cambodja var vært for den 16. november 2021,
- der henviser til EU's ét-Kina-politik som beskrevet i meddelelsen om forbindelserne mellem EU og Kina i et strategisk perspektiv af 12. marts 2019,
- der henviser til den omfattende investeringsaftale, der i princippet blev indgået mellem EU og Kina den 30. december 2020,
- der henviser til sin henstilling af 21. oktober 2021 til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om politiske forbindelser og samarbejde mellem EU og Taiwan ⁽¹⁾,
- der henviser til sin henstilling af 29. april 2021 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om forbindelserne mellem EU og Indien ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 184 af 5.5.2022, s. 170.⁽²⁾ EUT C 506 af 15.12.2021, s. 109.

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til Kommissionens tjenestegrenes uofficielt dokument af 26. februar 2018 med titlen »Feedback and way forward on improving the implementation and enforcement of Trade and Sustainable Development chapters in EU Free Trade Agreements«, og dens 15-punkts handlingsplan for kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling (TSD-kapitlerne),
- der henviser til frihandelsaftalen af 16. september 2010 mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side ⁽³⁾,
- der henviser til frihandelsaftalen ⁽⁴⁾ og investeringsbeskyttelsesaftalen af 19. oktober 2018 mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Singapore på den anden side,
- der henviser til frihandelsaftalen ⁽⁵⁾ og investeringsbeskyttelsesaftalen af 30. juni 2019 mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Den Socialistiske Republik Vietnam på den anden side,
- der henviser til den økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Japan ⁽⁶⁾,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union på den ene side og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet på den anden side,
- der henviser til de igangværende forhandlinger om frihandelsaftaler mellem EU og Australien, New Zealand og Indonesien og til forhandlingerne om frihandelsaftaler mellem EU og Malaysia, Thailand og Filippinerne, som i øjeblikket er sat i bero,
- der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om EU's politiske forbindelser med Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN) ⁽⁷⁾,
- der henviser til beslutningen, der blev truffet på ASEAN-ministermødet den 21. januar 2019, om at etablere et strategisk partnerskab mellem EU og ASEAN,
- der henviser til det 29. møde i det blandede samarbejdsudvalg EU-ASEAN den 11. februar 2022,
- der henviser til det første møde i den interregionale dialog mellem Europa-Parlamentet og ASEAN's interparlamentariske forsamling (AIPA), der blev afholdt den 22. juni 2021,
- der henviser til Parisaftalen om klimaændringer af 12. december 2015 og Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens rapport af 27. oktober 2021 om gennemførelse og håndhævelse af EU's frihandelsaftaler (COM(2021)0654),
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2020 om revision af EU's handelspolitik ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2021 om kinesiske modsanktioner over for EU-enheder, MEP'er og nationale parlamentsmedlemmer ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 2021 om en ny EU-Kina-strategi ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2021 om konnektivitet og forbindelserne mellem EU og Asien ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv« ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2020 med titlen »Gennemførelse af den fælles handelspolitik — årsberetning 2018« ⁽¹³⁾,

⁽³⁾ EUT L 127 af 14.5.2011, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT L 294 af 14.11.2019, s. 3.

⁽⁵⁾ EUT L 186 af 12.6.2020, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT L 330 af 27.12.2018, s. 3.

⁽⁷⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 44.

⁽⁸⁾ EUT C 425 af 20.10.2021, s. 155.

⁽⁹⁾ EUT C 15 af 12.1.2022, s. 170.

⁽¹⁰⁾ EUT C 117 af 11.3.2022, s. 40.

⁽¹¹⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 117.

⁽¹²⁾ EUT C 67 af 8.2.2022, s. 25.

⁽¹³⁾ EUT C 395 af 29.9.2021, s. 14.

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2017 om gennemførelsen af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Korea ⁽¹⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelse fra Fiskeriudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A9-0170/2022),
- A. der henviser til, at Indo-Stillehavs-regionen er blevet en geopolitisk og geoøkonomisk realitet; der henviser til, at regionens voksende økonomiske, demografiske og politiske vægt gør den til en central aktør i udformningen af den internationale orden og i håndteringen af globale udfordringer; der henviser til, at den globale økonomis tyngdepunkt er flyttet fra Atlanterhavsområdet til Stillehavsområdet;
- B. der henviser til, at Europa og Indo-Stillehavs-regionen tilsammen tegner sig for over 70 % af den globale handel med varer og tjenesteydelser og over 60 % af de direkte udenlandske investeringer, og at deres årlige handel nåede op på 1,5 billioner EUR i 2019; der henviser til, at Indo-Stillehavs-regionen tegner sig for 60 % af det globale bruttonationalprodukt (BNP) og bidrager til to tredjedele af den globale økonomiske vækst; der henviser til, at EU er den største investor i regionen, som omfatter fire af EU's 10 største globale handelspartnere (Kina, Japan, Sydkorea og Indien) ⁽¹⁵⁾;
- C. der henviser til, at EU i øjeblikket har fire bilaterale handelsaftaler i regionen (med Japan, Singapore, Sydkorea og Vietnam), fem strategiske partnerskaber (med ASEAN, Kina, Indien, Japan og Sydkorea) og to konnektivitetspartnerskaber (med Japan og Indien);
- D. der henviser til, at EU og ASEAN påbegyndte et nyt kapitel i deres langvarige forbindelser ved at indgå et strategisk partnerskab i december 2020;
- E. der påpeger, at en styrkelse af de interparlamentariske forbindelser og det parlamentariske diplomati mellem Europa-Parlamentet og parlamenterne i Sydøstasien — gennem ASEAN's Interparlamentariske Forsamling (AIPA) — bør afspejle den fremtidige dagsorden for bredere og dybere forbindelser mellem EU og ASEAN; der henviser til, at Europa-Parlamentet og AIPA er naturlige partnere, som har betydeligt potentiale til bidrage til at styrke forbindelserne mellem EU og ASEAN;
- F. der henviser til, at forbindelserne mellem EU og ASEAN er baseret på de fælles værdier og principper om en regelbaseret international orden, effektiv og bæredygtig multilateralisme og fri og fair handel; der henviser til, at EU-baserede enheder er den største kilde til udenlandske direkte investeringer i ASEAN-regionen; der henviser til, at EU er ASEAN's tredjestørste handelspartner, og at ASEAN som helhed er EU's tredjestørste handelspartner uden for Europa; der henviser til, at forhandlingerne om en frihandelsaftale mellem EU og ASEAN har været suspenderet efter fælles overenskomst siden 2009;
- G. der henviser til, at Koreas indsats med hensyn til gennemførelsen af TSD-kapitlet ikke er optimal; der henviser til, at der er behov for mere konkrete forbedringer;
- H. der henviser til, at flere Indo-Stillehavs-lande nyder godt af EU's toldpræferencer under den generelle toldpræference-ordning (GSP), der letter deres adgang til EU's markeder, og at de mindst udviklede lande i regionen nyder godt af den told- og kvotefri »alt undtagen våben«-ordning (EBA-ordningen); der henviser til, at Pakistan, Filippinerne og Sri Lanka nyder godt af den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse (GSP+); der henviser til, at disse instrumenter har bidraget til den økonomiske udvikling i disse lande, deres respekt for mennesker- og arbejdstagerrettigheder, miljøbeskyttelse og forbedringer inden for god regeringsførelse;
- I. der henviser til, at den geopolitiske konkurrence mellem verdensordenens vigtigste aktører, navnlig USA og Kina, fortsat skærpes, hvilket har betydelige konsekvenser for den globale handel; der henviser til, at de seneste begivenheder har påvirket bæredygtigheden af de globale forsyningskæder og tilvejebringelsen af kritiske råstoffer, hvilket har fået energi- og fødevarerpriserne til at skyde i vejret; der henviser til, at forholdet mellem EU og Kina er mangesidet, idet Kina er en samarbejdspartner, men samtidig også en økonomisk konkurrent og systemisk rival på en række områder;

⁽¹⁴⁾ EUT C 307 af 30.8.2018, s. 109.

⁽¹⁵⁾ Fælles meddelelse af 16. september 2021 om EU's strategi for samarbejdet i Indo-Stillehavsregionen (JOIN(2021)0024),

Tirsdag den 5. juli 2022

- J. der henviser til, at det omfattende og progressive grænseoverskridende Stillehavspartnerskab (CPTPP) er en åben, fremadskuende handelsaftale, der har til formål at sikre lige vilkår og et regelbaseret handelsmiljø i Indo-Stillehavs-regionen og tilvejebringer en model for regional handelsintegration; der henviser til, at USA trak sig ud af aftalen i januar 2017, mens Kina, Taiwan og Det Forenede Kongerige formelt indgav ansøgning om at tiltræde den i 2021;
- K. der henviser til, at det regionale omfattende økonomiske partnerskab (RCEP) — ledet af ASEAN og også undertegnet af Australien, Kina, Japan, Republikken Korea og New Zealand — trådte i kraft i januar 2022 og dermed skabte verdens største handelsblok; der henviser til, at RCEP har til formål at fremme et større regionalt samarbejde inden for handel og investeringer samt inden for digital handel, og at det beskæftiger sig med reguleringsmæssige spørgsmål for at lette grænseoverskridende bevægelser, men kun omfatter begrænsede bestemmelser om arbejde og miljøet;
- L. der henviser til, at covid-19-krisen har fremskyndet en række geopolitiske tendenser, der allerede var undervejs; der henviser til, at den også har fremhævet behovet for at uddybe det internationale samarbejde, f.eks. inden for sundhedssektoren; der henviser til, at den også har vist medlemsstaters økonomiers manglende modstandsdygtighed og sårbarheder i de globale forsyningskæder og har gjort det klart, at der er behov for mere diversificering;
- M. der henviser til, at den geopolitiske virkelighed har ændret sig dramatisk siden Ruslands invasion af Ukraine i februar 2022 og gør det endnu vigtigere og presserende, at EU engagerer sig yderligere med partnere i Indo-Stillehavs-regionen med henblik på at diversificere vores handelsforbindelser, uddybe vores samarbejde om kritiske og fremspirende teknologier, digitale spørgsmål og råstoffer, styrke og diversificere forsyningskæderne og forbedre deres modstandsdygtighed og bæredygtighed og bidrage til at tackle globale udfordringer;
- N. der henviser til, at klimaændringer og miljøforringelse er eksistentielle trusler mod Indo-Stillehavs-området, Europa og resten af verden; der henviser til, at over 57 millioner mennesker alene i 2021 blev ramt af klimakatastrofer i Indo-Stillehavs-regionen ⁽¹⁶⁾;
- O. der henviser til, at EU som anført i gennemgangen af handelspolitikken arbejder sammen med partnere for at sikre overholdelse af universelle værdier, navnlig fremme og beskyttelse af menneskerettighederne; der henviser til, at dette omfatter grundlæggende arbejdsstandarder, social beskyttelse, ligestilling mellem kønnene og bekæmpelse af klimaændringer og tab af biodiversitet;
- P. der henviser til, at EU's regioner i den yderste periferi og oversøiske lande og territorier, der er forfatningsmæssigt knyttet til deres medlemsstater, er et vigtigt element i EU's strategi for Indo-Stillehavs-regionen;
1. glæder sig over EU's strategi for samarbejde i Indo-Stillehavs-regionen, der udpeger bæredygtig og fair handel og investeringer som en prioritet; mener, at dens primære fokus på inklusion og samarbejde baseret på fælles værdier og principper, herunder en forpligtelse til at respektere demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet, er af afgørende betydning; opfordrer til, at EU's strategiske tilgang til og engagement i Indo-Stillehavs-regionen udvikles på grundlag af den multilaterale, regelbaserede verdensorden med en moderniseret Verdenshandelsorganisation i centrum og baseret på principperne om et åbent miljø for handel og investeringer, lige vilkår, gensidighed og gensidige fordele; understreger, at denne nye tilgang bør udgøre en fuldstændig ny retning baseret på fælles interesser, da regionen er af afgørende betydning for EU's velstand; bemærker, at der i Indo-Stillehavs-regionen befinder sig store vandveje, som er af vital betydning for EU's handel, idet 40 % af EU's udenrigshandel går via Det Sydkinesiske Hav, hvilket gør havforvaltningen og stabiliteten i denne region til et fælles anliggende og samarbejdsområde; understreger behovet for at opretholde en fri og åben Indo-Stillehavs-region for alle og bevare frie og åbne maritime forsyningsruter i fuld overensstemmelse med folkeretten, navnlig De Forenede Nationers havretskonvention, og princippet om fri sejlads;
2. opfordrer Kommissionen til — under hensyntagen til subregionale dynamikker og særtræk — at styrke partnerskaberne med alle relevante aktører i Indo-Stillehavs-regionen, der styrker den regelbaserede internationale orden og tackler fælles globale udfordringer, og opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med sine ligesindede partnere i Indo-Stillehavs-regionen om at gøre værdikæderne stærkere ved at styrke vores økonomis modstandsdygtighed,

⁽¹⁶⁾ Observer Research Foundation, »Climate change and geostrategic ocean governance in the Indo-Pacific« af 14. januar 2022.

Tirsdag den 5. juli 2022

bæredygtighed og cirkularitet, ved at diversificere handelsforbindelserne med henblik på at mindske den strategiske afhængighed i kritiske forsyningskæder med særligt fokus på teknologier, råstoffer og landbrugsprodukter, ved at arbejde hen imod fuld gennemførelse og bedre håndhævelse af eksisterende handelsaftaler, ved at afslutte igangværende handelsforhandlinger og ved at udvikle samarbejder inden for strategiske sektorer; understreger betydningen af at samarbejde med ligesindede landene i Indo-Stillehavs-regionen om fastlæggelse af tekniske og industrielle standarder for yderligere at fremme EU som en global standardsætter; understreger betydningen af at udarbejde nye digitale partnerskabsaftaler, der bygger på afgørelser om tilstrækkeligheden af databeskyttelsesniveauet, begyndende med Japan, Republikken Korea og Singapore; opfordrer endvidere Kommissionen til at arbejde tæt sammen med partnere i Indo-Stillehavs-regionen i forbindelse med processen med at gennemføre den planlagte due diligence-ramme;

3. minder om EU's tilsagn om at håndhæve kvinders rettigheder og menneskerettigheder og overvåge de kønsspecifikke virkninger af dets handelspræferencer; understreger på ny sin støtte til integration af kønsaspektet i handelspolitikken og opfordrer til effektive foranstaltninger til bekæmpelse af udnyttelse af kvinder i eksportorienterede industrier;

4. understreger, at EU bør gøre bedre og mere strategisk brug af sin økonomiske indflydelse, samtidig med at det respekterer sine partners politiske og økonomiske særtræk og deres interesser, for at nå sine geopolitiske og omstillingsmæssige mål ved at anvende sin fulde, integrerede vifte af politiske instrumenter, herunder GSP-ordningen, til dette formål, og fremme globale standarder om bæredygtig udvikling, 2030-dagsordenen og verdensmålene for bæredygtig udvikling, den cirkulære økonomi, menneskerettigheder, herunder etniske og religiøse mindretals rettigheder, arbejdstagerrettigheder, Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konventioner, ligestilling mellem kønnene, god regeringsførelse, bekæmpelse af klimaændringer og gennemførelse af Parisaftalen, bekæmpelse af skovrydning og tab af biodiversitet og bæredygtigt fiskeri;

5. opfordrer til en hurtig gennemførelse af EU's nyligt vedtagne Global Gateway-strategi i samordning med strategien for Indo-Stillehavs-regionen med henblik på at fremme bæredygtig konnektivitet inden for og med Indo-Stillehavs-regionen; påskønner i den forbindelse de fremskridt, der er gjort i konnektivitetspartnerskaberne med Japan og Indien; slår til lyd for, at der etableres et konnektivitetspartnerskab med ASEAN med henblik på at skabe forbindelse med ASEAN's eksisterende overordnede plan for konnektivitet; går ind for øget samarbejde med andre regionale partnere såsom Australien og Republikken Korea; understreger behovet for at forbinde Global Gateway-strategien med andre initiativer for pålidelig konnektivitet såsom Build Back Better World og Blue Dot-netværket og for også at fremme samarbejdet om infrastruktur af høj kvalitet i forbindelse med den firesidede sikkerhedsdialog (QUAD);

Gældende frihandelsaftaler og investeringsbeskyttelsesaftaler: håndhævelse, gennemførelse og opgradering

6. glæder sig over den betydelige vækst i den bilaterale handel mellem EU og Sydkorea, siden frihandelsaftalen trådte i kraft i 2011; ser med tilfredshed på de seneste skridt, som Sydkorea har taget med hensyn til at ratificere og implementere ILO-konvention nr. 29, 87 og 98, og på de implementerede ændringer af arbejdsretten i forlængelse af TSD-ekspertpanelets rapport; afventer den konkrete implementering af ratifikationerne; minder om, at panelet bemærker, at frihandelsaftalens tekst ikke indeholder eksplicitte mål og milepæle i forbindelse med ratificeringen af ILO-konventionerne; opfordrer Sydkorea til hurtigt at tage de nødvendige skridt til at ratificere den manglende ILO-konvention nr. 105 og til fortsat at gøre fremskridt med hensyn til ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder; støtter yderligere samarbejde mellem EU og Sydkorea om halvledere;

7. opfordrer de resterende EU-medlemsstater til at gå videre med den interne ratificering af investeringsbeskyttelsesaftalen og partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Singapore, der blev undertegnet i oktober 2018, navnlig i betragtning af Singapores betydning som EU's største destination for direkte udenlandske investeringer i Asien, idet EU's beholdning af udenlandske direkte investeringer i Singapore beløb sig til 256 mia. EUR ved udgangen af 2020; opfordrer Singapore til at gøre en øget indsats for at ratificere og ratificere de grundlæggende ILO-konventioner;

8. mener, at den økonomiske partnerskabsaftale (ØPA) mellem EU og Japan har været medvirkende til at skabe en mere bæredygtig handel; glæder sig over stigningen i præferenceudnyttelsesgraden for EU's eksport til Japan i 2020; opfordrer til at indlede forhandlinger med henblik på at medtage bestemmelser om datastrømme i ØPA'en; konstaterer, at der er gjort fremskridt med hensyn til udvidelsen af listen over beskyttede geografiske betegnelser for begge parter, udnyttelsesgraden for de toldkontingenter, som Japan har åbnet for EU-eksportører og Japans ratificering af ILO-konvention nr. 105;

Tirsdag den 5. juli 2022

understreger, at der er behov for yderligere hurtige fremskridt med hensyn til gennemførelsen af aftalen, herunder hvad angår liberaliseringen af handelen med tjenesteydelser og ratificeringen af ILO-konvention nr. 111; gentager sin opfordring til en tidlig revision af TSD-kapitlet med henblik på at styrke håndhævelsesbestemmelserne deri;

9. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere investeringsbeskyttelsesaftalen mellem EU og Vietnam, således at den træder i kraft og skaber gunstige betingelser for at sætte skub i EU-investeringer i Vietnam og i regionen, navnlig på de områder, der fremmer den grønne omstilling og den cirkulære økonomi; understreger TSD-kapitlets betydning for EU og opfordrer til hurtigt at få færdiggjort nedsættelsen af de interne rådgivende grupper; minder om bekymringer med hensyn til krænkelse af menneskerettighederne; mener, at en revision af Vietnams straffelov er vigtig for at sikre en effektiv implementering af ILO's grundlæggende konventioner; opfordrer indtrængende Vietnam til at afslutte sine centrale arbejdsmarkedsreformer i overensstemmelse med aftalen og til hurtigt at sikre ratificeringen af ILO-konvention nr. 87 senest i 2023; opfordrer indtrængende Vietnam til fortsat at arbejde på at sikre ligebehandling af EU's medlemsstater med hensyn til lægemidler og til at sikre en fuldstændig implementering af sundheds- og plantesundhedsforanstaltningerne;

10. opfordrer til, at der fortsat gøres en indsats for at øge bevidstheden blandt virksomheder, interessenter, civilsamfundsorganisationer, arbejdsmarkedsparter og borgere om de eksisterende frihandelsaftaler i regionen og de muligheder, de giver; opfordrer til øget teknisk og finansiel støtte, hvor det er nødvendigt, for at hjælpe partnerlandene med effektivt at gennemføre frihandelsaftaler, navnlig TSD-kapitlerne; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med vores partnere i Indo-Stillehavs-regionen, også i forbindelse med TSD-revisionen;

11. minder om betydningen af parlamentarisk diplomati med hensyn til at fremskynde forhandlingerne om frihandelsaftaler mellem EU og ASEAN-medlemsstaterne;

Bilaterale frihandelsaftaler, som er til forhandling og/eller ved at blive ratificeret (positiv handelsdagsorden)

12. opfordrer til, at der gøres væsentlige fremskridt i forhandlingerne om frihandelsaftaler mellem EU og Australien og EU og New Zealand, og til at sigte mod at afslutte dem senest medio 2022, således at Europa-Parlamentet kan ratificere disse velafbalancerede aftaler på behørig vis i løbet af den nuværende parlamentariske mandatperiode, uden at tilgodese kalenderen på bekostning af aftalens indhold; mener, at det navnlig i den nuværende geopolitiske situation er yderst vigtigt, at demokratierne styrker deres indbyrdes forbindelser, herunder når det gælder handel; understreger betydningen af et omfattende TSD-kapitel, der kan håndhæves, og minder om behovet for Parisaftalen som en væsentlig bestemmelse for at afspejle ambitionen om opnå en guldstandard for aftaler på disse områder; gentager, at det er nødvendigt at tage hensyn til landbrugssektorens særtræk og følsomhed og opnå beskyttelse af geografiske betegnelser i begge lande;

13. bifalder beslutningen om at genoptage forhandlingerne med Indien om en omfattende og gensidigt fordelagtig handelsaftale, der fremmer fælles demokratiske værdier og menneskerettigheder, grundlæggende arbejdstagerrettigheder og ligestilling mellem kønnene, en forpligtelse til at fremme en inklusiv, sammenhængende og regelbaseret verdensorden, effektiv multilateralisme og styrket håndhævelse i forbindelse med TSD med fokus på bekæmpelse af klimaændringer og tab af biodiversitet; glæder sig over beslutningen om at indlede forhandlinger om en særskilt investeringsbeskyttelsesaftale og om en aftale om geografiske betegnelser; bifalder oprettelsen af permanente strukturer mellem EU og Indien såsom dialoger på højt plan inden for flere sektorer; påskønner Indiens tilsagn om at opfylde EU's ambition vedrørende indholdet og tidsplanen; glæder sig over det fælles forslag fra kommissionsformand Ursula von der Leyen og premierminister Modi om at oprette et handels- og teknologiråd mellem EU og Indien;

14. understreger behovet for, at EU indgår i en omfattende dialog med Kina, hvori EU's interesser og værdier resolut forsvares under hensyntagen til den nuværende geopolitiske udfordrende globale kontekst, herunder den russiske invasion af Ukraine; fremhæver, at Kina er samarbejds- og forhandlingspartner med EU, men samtidig også en konkurrent på et stigende antal områder og en systemisk rival; gentager, som understreget i Parlamentets beslutning af 16. september 2021 om en ny EU-Kina-strategi, sin opfordring til EU om at udvikle en mere selvhævdende, omfattende og sammenhængende EU-Kina-strategi, som forener alle medlemsstater og former forbindelserne med Kina i hele EU's interesse; understreger, at denne strategi bør fremme en regelbaseret, multilateral orden, bør have forsvaret af EU's værdier og interesser i centrum og

Tirsdag den 5. juli 2022

bør være baseret på de tre principper om at samarbejde, når det er muligt, konkurrere, når det behøves, og konfrontere, når det er nødvendigt; understreger, at det især er vigtigt fortsat at samarbejde med Kina for at fremme løsninger på fælles udfordringer og samarbejde om spørgsmål af fælles interesse såsom bekæmpelse af klimaændringer; anerkender, at Kinas støtte var afgørende for indgåelsen af Parisaftalen;

15. anerkender, at de fortsatte forsinkelser i Kinas efterlevelse af alle WTO-regler vedbliver at komplicere handelsforbindelserne mellem EU og Kina; mener, at de vigtigste problemer, der skal løses, er de mange hindringer, som europæiske virksomheder møder for at få adgang til det kinesiske marked, beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, varemærkeforfalskning, produktsikkerhedsproblemer, sociale og miljømæssige standarder, tvungne teknologioverførsler, tvungne joint ventures, urimelige subsidier og illoyal konkurrence fra statsejede virksomheders side;

16. anerkender, at drøftelserne om ratificeringen af den omfattende investeringsaftale mellem EU og Kina er blevet sat i bero i Europa-Parlamentet på grund af Kinas beslutning om bl.a. at indføre sanktioner mod fem individuelle medlemmer af Europa-Parlamentet og dets stående Underudvalg om Menneskerettigheder for at have kritiseret Kinas menneskerettighedssituation; understreger, at Europa-Parlamentet ikke kan indlede behandlings- og ratifikationsprocessen for den omfattende investeringsaftale, før de kinesiske sanktioner mod medlemmerne af Europa-Parlamentet og EU-institutionerne er blevet ophævet; minder endvidere om den pression, som Kina har udsat medlemsstater som f.eks. Litauen for, og fordømmer på det kraftigste denne praksis; minder om, at det er afgørende, at Kina overholder internationale standarder, herunder med hensyn til indvirkningen på klima, miljø, biodiversitet, fattigdom, sundhed, arbejdstagerrettigheder, menneskerettigheder og i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri);

17. opfordrer indtrængende EU til at indlede en struktureret dialog med Taiwan om samarbejde inden for grøn teknologi og digital økonomi, herunder halvlederindustrien, med henblik på at undertegne et aftalememorandum, der er til gavn for både EU og Taiwan; gentager sin opfordring til Kommissionen om at foretage en konsekvensanalyse, offentlig høring og screeningsundersøgelse om en bilateral investeringsaftale med Taiwan som forberedelse til forhandlinger om uddybning af de bilaterale økonomiske forbindelser; opfordrer også Kommissionen til at undersøge muligheden for at styrke samarbejdet om modstandsdygtige forsyningskæder med Taiwan; understreger, at Taiwan er medlem af WTO; opfordrer til et tættere samarbejde i forbindelse med globale sundhedskriser og handel med lægemidler og medicinsk udstyr;

18. glæder sig over de seneste fremskridt i forhandlingerne om den omfattende økonomiske partnerskabsaftale med Indonesien, herunder om bæredygtighedsrelaterede spørgsmål, og begge parter fornyede tilsagn om at indgå denne aftale; understreger, at aftalen ifølge Verdensbanken⁽¹⁷⁾ kan medføre en vækst på 2,13 % i Indonesiens BNP inden 2030; fremhæver det afgørende behov for, at der overvejes yderligere skridt, før en aftale kan indgås, navnlig om bæredygtighed, skovrydning med fokus på palmeolie og et mere håndhæveligt TSD-kapitel samt Parisaftalen;

19. minder om, at Filippinerne er et lavindkomstland, der drager fordel af EU's GSP+-mekanisme; minder om, at Filippinerne vil være nødt til igen at ansøge om at blive omfattet af GSP+-fordelene under den nye GSP-forordning fra 2024; bemærker, at forhandlingerne om en bilateral handels- og investeringsaftale med Filippinerne, som blev indledt i 2015, er blevet sat i bero; minder om alvorlige bekymringer med hensyn til krænkelse af menneskerettighederne; minder om, at forhandlingerne først bør genoptages, når den bekymrende og kritiske situation vedrørende menneskerettighederne, god regeringsførelse og retsstatsprincippet i Filippinerne er blevet forbedret;

20. konstaterer, at forhandlingerne om en bilateral handels- og investeringsaftale med Malaysia har været sat i bero siden 2012; opfordrer de malaysiske myndigheder til at tage stilling til en eventuel genoptagelse af forhandlingerne og opfordrer begge parter til at gøre status over resultaterne af bæredygtighedsvurderingen; understreger, at forhandlingerne ikke bør genoptages, før der er sket en konkret forbedring af menneskerettighedssituationen i landet;

21. bemærker, at forhandlingerne om en bilateral handels- og investeringsaftale med Thailand blev indledt i 2013 og blev sat i bero i 2014; påpeger, at EU i de seneste år har taget skridt til at udvide sit engagement med Thailand; understreger betydningen af (i overensstemmelse med Rådets konklusioner fra 2019) at tage skridt til genoptagelse af forhandlingerne

⁽¹⁷⁾ Se s. 9 i World Bank Policy Research Working Paper »Economic and Distributional Impacts of Free Trade Agreements. The Case of Indonesia«.

Tirsdag den 5. juli 2022

om en ambitiøs og omfattende frihandelsaftale og opfordrer de thailandske myndigheder til at give klare indikationer i den henseende og til at engagere sig i strukturreformer; understreger, at en eventuel genoptagelse af forhandlingerne om en omfattende frihandelsaftale bør være betinget af forudgående konkrete forbedringer af demokratiet i landet;

22. opfordrer Kommissionen til nøje at vurdere situationen i Myanmar efter kuppet i 2021 og vurdere, om der bør iværksættes en undersøgelse med henblik på en mulig tilbagetrækning af EBA-handelspræferencerne;

23. opfordrer Kommissionen og myndighederne i Cambodja til at arbejde hen imod en fælles forståelse af de skridt, der skal tages for at opfylde betingelserne for at gøre det muligt at genindføre EBA-handelspræferencerne for Cambodja under EBA-ordningen;

24. glæder sig over revisionen af GSP-forordningen; understreger, at de nuværende GSP+-begunstigede lande og EBA-lande, der opnår status af lavere mellemindkomstlande, vil skulle (gen)ansøge om GSP+-status i henhold til den nye GSP-forordning; opfordrer GSP-, GSP+- og EBA-begunstigede lande i regionen til at engagere sig i at styrke den effektive gennemførelse af deres internationale forpligtelser vedrørende menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, miljø, god regeringsførelse og bæredygtig udvikling;

25. påskønner den længe ventede principielle konklusion om EU's internationale instrument for offentlige udbud med henblik på at opnå gensidighed og lige konkurrencevilkår på de internationale markeder for offentlige indkøb; understreger behovet for yderligere at styrke EU's handelsbeskyttelsesværktøjskasse ved hurtigt at vedtage en stærk forordning om udenlandske subsidier og tage klar afstand fra tredjelands økonomiske tvang — som f.eks. Kinas uacceptable tvang mod Litauen i slutningen af 2021 — via et nyt instrument til bekæmpelse af tvang;

EU's holdning til regionale og multilaterale forbindelser og forhandlinger

26. opfordrer til yderligere samarbejde med ASEAN og dets medlemsstater og til udvikling og fremme af det strategiske partnerskab mellem EU og ASEAN; opfordrer begge parter til at udnytte momentummet fra det planlagte topmøde mellem EU og ASEAN i 2022 i anledning af 45-året for de bilaterale forbindelser mellem EU og ASEAN til at fremlægge en ny EU-ASEAN-handlingsplan for den kommende periode med henblik på at fremme et øget mangesidet samarbejde på centrale områder og fremhæver behovet for at genoptage initiativet til en interregional frihandelsaftale mellem EU og ASEAN baseret på fælles værdier og principper, herunder bæredygtig udvikling og fremme af grundlæggende rettigheder og ligestilling mellem kønnene, når betingelserne er opfyldt; opfordrer til indførelse af en parlamentarisk dimension i topmødet i forbindelse med 45-års jubilæet og gentager, at det har til hensigt at oprette en parlamentarisk forsamling mellem EU og ASEAN for at styrke partnerskabets demokratiske dimension;

27. opfordrer til en ny strategisk tilgang til CPTPP som et centralt element i EU's strategi for Indo-Stillehavsregionen; understreger, at et tættere samarbejde vil gøre det muligt for EU at høste vigtige økonomiske fordele med hensyn til mulige velfærdsgevinster, diversificering af forsyningskæder og reduktion af strategisk afhængighed og vil give EU mulighed for fortsat at påvirke standarder i Indo-Stillehavs-regionen og globalt; fremhæver, at EU bør undersøge mulighederne for at tilslutte sig CPTPP i fremtiden og også undersøge mulighederne for at forbinde eksisterende aftaler med partnere, f.eks. gennem deres protokoller om oprindelsesregler, for at øge præferenceudnyttelsesgraden for disse aftaler og maksimere deres merværdi;

28. opfordrer Kommissionen til fortsat nøje at overvåge RCEP's direkte økonomiske virkninger på EU's økonomi og til at evaluere dens langsigtede strategiske og geopolitiske konsekvenser;

o

o o

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, generalsekretæren for ASEAN, generalsekretæren for ASEAN's Interparlamentariske Forsamling og de respektive lande i Indo-Stillehavs-regionen.

Tirsdag den 5. juli 2022

P9_TA(2022)0277

Det fremtidige handels- og investeringssamarbejde mellem EU og Indien**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om det fremtidige handels- og investeringssamarbejde mellem EU og Indien (2021/2177(INI))**

(2023/C 47/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles erklæring, der blev vedtaget på mødet mellem EU's og Indiens ledere den 8. maj 2021 i Porto,
- der henviser til den fælles erklæring og køreplanen frem til 2025 for et strategisk partnerskab mellem EU og Indien, der blev vedtaget på det 15. topmøde mellem EU og Indien den 15. juli 2020, og til de andre fælles erklæringer, der blev vedtaget inden for terrorbekæmpelse, klima og energi, urbanisering, migration og mobilitet samt vandpartnerskabet,
- der henviser til de allerførste dialoger på højt plan om handel og investeringer, der blev afholdt i februar og april 2021 mellem Kommissionens ledende næstformand og den indiske handels- og industriminister,
- der henviser til den fælles meddelelse af 20. november 2018 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »Elementer i en EU-strategi for Indien« (JOIN(2018)0028) og til Rådets tilknyttede konklusioner af 10. december 2018,
- der henviser til Rådets afgørelser af 19. april 2007 om et forhandlingsmandat vedrørende handels- og investeringsforhandlinger med Indien og af 14. juli 2011 om et mandat vedrørende handels- og investeringsforhandlinger med Indien: forhandlingsdirektiver for handels- og investeringsforhandlinger,
- der henviser til den fælles meddelelse af 16. september 2021 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »EU's strategi for samarbejdet i Indo-Stillehavsregionen« (JOIN(2021)0024),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. februar 2021 med titlen »Gennemgang af handelspolitikken — en åben, bæredygtig og determineret handelspolitik« (COM(2021)0066),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa ⁽¹⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 13. september 2017 om EU's politiske forbindelser med Indien ⁽²⁾ og af 21. januar 2021 om konnektivitet og forbindelserne mellem EU og Asien ⁽³⁾,
- der henviser til sin henstilling af 29. april 2021 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om forbindelserne mellem EU og Indien ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin betænkning af 7. juli 2021 om handelsrelaterede aspekter og følger af covid-19 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1.⁽²⁾ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 48.⁽³⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 117.⁽⁴⁾ EUT C 506 af 15.12.2021, s. 109.⁽⁵⁾ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2.⁽⁶⁾ EUT C 99 af 1.3.2022, s. 10.

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til det fælles beslutningsforslag af 29. januar 2020 om ændring af Indiens lov om statsborgerskab i 2019,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A9-0193/2022),
- A. der henviser til, at EU og Indien indkaldte til et møde mellem lederne i maj 2021 efter deres tilsagn om regelmæssigt at mødes på det højeste plan og styrke deres strategiske partnerskab med henblik på at fremme det økonomiske og politiske samarbejde;
- B. der henviser til, at EU og Indien som verdens to største demokratier deler stærke politiske, økonomiske, sociale og kulturelle bånd; der henviser til, at de bilaterale handelsforbindelser imidlertid endnu ikke har nået deres fulde potentiale;
- C. der henviser til, at EU's og Indiens ledere bekræftede deres vilje til at bevare og fremme effektiv multilateralisme og en regelbaseret multilateral orden med FN og Verdenshandelsorganisationen (WTO) i centrum;
- D. der henviser til, at Indien undlod at stemme på FN's Generalforsamlings 11. ekstraordinære hastesamling om resolutionen af 24. marts 2022 om de humanitære konsekvenser af aggressionen mod Ukraine, mens 140 lande stemte for;
- E. der henviser til, at EU er Indiens tredjestørste handelspartner og førende udenlandske investor, mens Indien er EU's niende største handelspartner og kun tegnede sig for mindre end 2,1 % af landets samlede varehandel i 2021; der henviser til, at der er et uudnyttet potentiale for et stærkere, dybere og gensidigt fordelagtigt økonomisk samarbejde, så længe de europæiske standarder beskyttes, hvilket kan føre til skabelse af nye arbejdspladser og øgede muligheder for begge parter;
- F. der henviser til, at frihandelsområdet ASEAN-Indien (AIFTA), herunder aftalen om handel med varer, aftalen om handel med tjenesteydelser og investeringsaftalen, har eksisteret siden 2003;
- G. der henviser til, at EU's strategiske ramme for Indien, som indgår i det strategiske partnerskab mellem EU og Indien, dets globale strategi, dets strategi for Indien, dets strategi for forbindelserne mellem EU og Asien, dets konnektivitetspartnerskab mellem Indien og EU, menneskerettighedsdialogen mellem Indien og EU og EU's strategi for samarbejde i den indopacifiske region, har fremhævet den afgørende betydning af at samarbejde med Indien om EU's globale dagsorden; der henviser til, at EU og Indien den 25. april 2022 blev enige om at oprette et handels- og teknologiråd;
- H. der henviser til, at Indien stadig står over for store udfordringer med hensyn til bæredygtig udvikling, menneskerettigheder og miljø, navnlig med hensyn til mindretallenes situation og de grundlæggende frihedsrettigheder; der henviser til, at Parlamentet gav udtryk for sin bekymring over loven om ændring af Indiens lov om statsborgerskab i 2019, der udelukker muslimer fra beskyttelse af statsborgerskab;
- I. der henviser til, at Indien endnu ikke har ratificeret alle grundlæggende konventioner fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), nemlig konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig (nr. 87) og konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger (nr. 98); der henviser til, at arbejdsstyrken i den uformelle økonomi i Indien stadig udgør mere end 90 % af den samlede arbejdsstyrke; der henviser til, at dette efterlader millioner af mennesker uden social forsikring og med et liv i usikkerhed (?);
1. opfordrer Kommissionen, Rådet for Den Europæiske Union og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at fortsætte alle bestræbelser på at forbedre og styrke forbindelserne med Indien, som er en strategisk partner for EU; gentager, at der er behov for et dybere partnerskab baseret på de fælles værdier frihed, demokrati, pluralisme, retsstatsprincippet, god regeringsførelse, lighed, respekt for menneskerettighederne og arbejdstagers rettigheder, kvinders rettigheder og kønsligestilling, en forpligtelse til at fremme en inklusiv, sammenhængende og regelbaseret verdensorden, reel multilateralisme og bæredygtig udvikling, bekæmpe klimaændringer og fremme fred og stabilitet i verden;

(?) https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/—ed_emp/—ifp_skills/documents/publication/wcms_734503.pdf

Tirsdag den 5. juli 2022

2. bifalder aftalen mellem EU og Indien om at lancere et handels- og teknologiråd, der vil styrke vores strategiske partnerskab, og giver tilsagn om støtte til gennemførelsen heraf; betragter denne nye mekanisme som et meningsfuldt forum til håndtering af nye udfordringer inden for handel, teknologi og sikkerhed og understreger betydningen af at fremme handel med teknologi med særlig vægt på teknologier til bekæmpelse af klimaændringer;
3. minder om, at handelen mellem EU og Indien steg med mere end 70 % mellem 2009 og 2019, og at begge parter har en fælles interesse i at fremme tættere og dybere økonomiske bånd; anerkender, at Indien er en vigtig partner for EU, der ønsker at diversificere sine forsyningskæder; anerkender endvidere, at der er følsomme punkter på begge sider, men mener, at disse kan imødegås for at skabe en win-win-situation for begge parter;
4. minder om, at »jord til bord«-strategien omfatter en forpligtelse til at reducere anvendelsen af pesticider med 50 % inden 2030 og til at øge andelen af arealer afsat til økologisk landbrug til 25 %;
5. forventer en hurtig opfølgning af mødet mellem EU's og Indiens ledere i maj 2021 med henblik på åbent at tage hånd om et værdibaseret samarbejde på det højeste niveau i spørgsmål vedrørende handel og investeringer; glæder sig over begge partners vilje til at arbejde hen imod indgåelsen af en ambitiøs, værdibaseret, afbalanceret, omfattende og gensidigt fordelagtig handelsaftale samt en selvstændig investeringsbeskyttelsesaftale og en aftale om geografiske betegnelser;
6. understreger den økonomiske og strategiske betydning af denne aftale, som kun vil lykkes, hvis EU og Indien herigennem formår gradvist at nå frem til en fælles dagsorden og værdier i forbindelse med bæredygtig udvikling med henblik på at skabe fælles velstand, vækst og beskæftigelse, styrke konkurrenceevnen, bekæmpe fattigdom, gøre fremskridt med hensyn til at nå målene for bæredygtig udvikling, fremme bekæmpelsen af klimaændringer og gennemførelsen af Parisaftalen, støtte arbejdstagernes rettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og fremme ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status, og hvis der i aftalen udtrykkeligt tages hensyn til resultatet af den igangværende revisionsproces vedrørende handel og bæredygtig udvikling;
7. bemærker, at EU er Indiens største handelspartner i landbrugsfødevarersektoren; minder om, at landbrugssektoren udgør en betydelig del af den indiske økonomi og tegner sig for 41 % af den indiske beskæftigelse; fremhæver visse landbrugssektors følsomhed, men også potentiale, i både EU og Indien; understreger, at enhver større markedsadgang for landbrugsprodukter ikke bør føre til, at nogen af parterne opnår en urimelig konkurrencefordel; henleder opmærksomheden på behovet for at sikre, at importerede landbrugsfødevarer fra Indien opfylder EU's sundheds- og sikkerhedsstandarder; mener, at EU bør støtte Indien i bestræbelserne på at hjælpe dets landbrugere med at reducere brugen af pesticider; understreger behovet for, at EU og Indien arbejder tæt sammen for at imødegå konsekvenserne for fødevarer sikkerheden af den igangværende russiske krig i Ukraine;
8. påpeger, at et af målene med de fremtidige handels- og investeringsaftaler mellem EU og Indien er at styrke de økonomiske, handelsmæssige og investeringsmæssige forbindelser mellem EU og Indien i fuld overensstemmelse med internationalt anerkendte menneskerettigheder og miljø- og arbejdsmarkedsstandarder og -aftaler, at skabe et sundt, gennemsigtigt, åbent, ikke-diskriminerende og forudsigeligt lovgivnings- og erhvervsklima for virksomheder på begge sider og at frigøre det uudnyttede potentiale i et gensidigt økonomisk samarbejde mellem EU og Indien;
9. fordømmer igen på det kraftigste Den Russiske Føderations ulovlige, uprovokerede og uberettigede aggressionskrig mod Ukraine; anerkender Indiens neutrale stilling siden landets uafhængighed; påpeger, at EU og Indien er villige til at arbejde sammen om en fremgangsrig og fredelig verden, men beklager Indiens tilbageholdenhed med at fordømme Den Russiske Føderations militære aggression mod Ukraine; understreger betydningen af, at demokratier arbejder sammen og tilpasse sig hinanden på centrale områder og navnlig hvad angår grundlæggende værdier og åben, regelbaseret og bæredygtig handel;
10. mener, at det eksisterende forhandlingsmandat for en handelsaftale, en særskilt investeringsbeskyttelsesaftale og en aftale om geografiske betegnelser er omfattende og bredt nok til, at forhandlingerne kan genoptages, og bør fortolkes i overensstemmelse med moderne standarder; er af den opfattelse, at det er nødvendigt at sikre, at den kommende omfattende handelsaftale indeholder miljø- og menneskerettighedsstandarder som centrale elementer og som en integreret del heraf indeholder et særligt kapitel for SMV'er, et særligt kapitel om digital handel, et særligt kapitel om råstoffer for at øge markedsadgangen og et ambitiøst kapitel om handel og bæredygtig udvikling, der kan håndhæves, i overensstemmelse med Parisaftalen; mener endvidere, at aftalen bør indeholde bestemmelser om bæredygtige fødevarer systemer og om køn;

Tirsdag den 5. juli 2022

11. opfordrer den indiske regering til at fremlægge en køreplan for ratificeringen af de to resterende grundlæggende ILO-konventioner nr. 87 og 98 og mener, at deres principper skal gennemføres korrekt og rettidigt; understreger, at der i betragtning af det indiske arbejdsmarkeds uformelle karakter er mange udfordringer i forbindelse med gennemførelsen og håndhævelsen af de internationale arbejdsstandarder; opfordrer Kommissionen til at sikre, at de grundlæggende ILO-principper anvendes i den kommende handelsaftale; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den kommende handelsaftale mellem EU og Indien er i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, »jord til bord«-strategien og COP26;

12. er enig med EU's og Indiens ledere i, at det er bydende nødvendigt at finde løsninger på langvarige problemer med markedsadgang for at kunne bevare momentum for at genstarte forhandlingerne; opfordrer derfor forhandlerne til at finde hurtige løsninger på de langvarige problemer med markedsadgang på tværs af både forvaltningsniveauer og sektorer (f.eks. biler, bildele, landbrug, medicinsk udstyr, lægemidler, sundheds- og plantesundhedsmæssige (SRS) irritationsmomenter, offentlige udbud, ikketoldmæssige hindringer såsom kvalitetskontrolordrer, certificering, overholdelse af internationale standarder og lokaliseringskrav), samtidig med at der ikke går på kompromis med indholdet til fordel for en hurtig konklusion;

13. opfordrer forhandlerne til at gøre gode fremskridt med hensyn til at opnå en omfattende, gensidigt gavnlig, avanceret, WTO-forenelig og regelbaseret frihandelsaftale, der prioriterer områder, der fremmer bæredygtig vækst, og tackler ulighed og fremmer den digitale og grønne retfærdige omstilling, som følger:

- i) en omfattende afskaffelse af told og kvoter på et gensidigt grundlag samtidig med, at der tages hensyn til følsomme varer, og det sikres, at nedsættelser ikke opvejes af en stigning i indenlandske skatter og afgifter, herunder på nationalt plan, på importerede produkter
- ii) fremskyndelse af mere gennemsigtig og mindre byrdefuld told samt en omfattende enstrengt elektronisk certificeringsproces og ophævelse af uforholdsmæssige importforbud
- iii) gennemsigtige og hurtige procedurer for godkendelse af markedsadgang, regionalisering og revision, der understøttes af videnskabeligt begrundede SPS-importforanstaltninger, af internationale standarder og af discipliner, der rækker ud over WTO's SPS-aftale; aftalen bør søge at sikre et SPS-relateret samarbejde, og at Indien hurtigt godkender alle eksisterende og fremtidige ansøgninger om markedsadgang, herunder dem, der er forsinket af forsøgsforsendelser og certificeringsspørgsmål
- iv) afskaffelsen af et stigende antal tekniske handelshindringer, herunder en gennemgang af hindringer for IKT, medicinsk udstyr, legetøj, alkoholholdige drikkevarer, polerede diamanter, landbrugsprodukter, fødevarer og stål; aftalen bør sigte mod at sikre overensstemmelse med de internationale standarder fra Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC) og Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU), gå videre end WTO's aftale om tekniske handelshindringer, sikre, at der ikke forekommer overlapning af prøvning og certificering, og strømline licensordninger, kvalitetskontrolordrer og kliniske afprøvninger
- v) et omfattende kapitel om offentlige udbud på alle forvaltningsniveauer med henblik på at håndhæve principperne om gennemsigtighed og ikkeforskelsbehandling i forbindelse med offentlige udbud ved hjælp af effektive klageprocedurer; opfordrer i denne forbindelse Indien til at tiltræde WTO-aftalen om offentlige udbud og til at forbyde diskriminerende »køb nationalt«-praksisser, såsom visse former for praksis i forbindelse med »Make in India« og »Atmanirbhar Bharat« (»Selvforsynende Indien«), da de har til formål at begunstige indenlandsk produktion og modvirke import og i væsentlig grad påvirker markedsadgangen for EU-virksomheder
- vi) sikring af lige konkurrencevilkår i forbindelse med subsidier og handelspraksis i statsejede virksomheder
- vii) et omfattende kapitel om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder på højt niveau, der bl.a. fokuserer på samarbejdsbestemmelser og teknologioverførsler, som bør fremme en ikke restriktiv og hurtig patentansøgningsproces og en hurtig og effektiv håndhævelse af standarder for intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder beskyttelse af geografiske betegnelser; der skal dog lægges særlig vægt på Indiens evne til at producere prismæssigt overkommelige generiske lægemidler til indenlandske sundhedsbehov eller til eksport til andre udviklingslande, der har behov for det, i overensstemmelse med Dohaerklæringen om TRIPS-aftalen om folkesundhed

Tirsdag den 5. juli 2022

- viii) et kapitel om SMV'er for at tage hensyn til SMV'ernes specifikke behov og skabe retssikkerhed; understreger behovet for erhvervsvenlige lovgivningsmæssige rammer for SMV'er, herunder harmoniserede og forenklede toldprocedurer og reducerede administrative og reguleringsmæssige byrder for at overvinde alle toldmæssige og ikke-toldmæssige hindringer, der forhindrer SMV'er i at komme ind på det indiske marked; fremhæver behovet for at lette udvekslingen af oplysninger om markedsadgang, handelsbestemmelser, handelsprocedurer og oprindelsesregler
- ix) medtagelse af et ambitiøst kapitel om handel og bæredygtig udvikling, der garanterer værdibaseret samarbejde inden for handel og investeringer og fremmer de højeste internationale standarder for arbejdstagerrettigheder, herunder en stærk indsats for at udrydde børnearbejde og tvangsarbejde, sikre miljøbeskyttelse og fremme ligestilling mellem kønnene, inspireret af de seneste og moderne EU-frihandelsaftaler; understreger, at bæredygtighed skal afspejles på tværs af grænserne i aftalen gennem bestemmelser, der kan håndhæves, under hensyntagen til revisionen vedrørende handel og bæredygtig udvikling
- x) indførelse af moderne, SMV-venlige, harmoniserede og gensidige oprindelsesregler i overensstemmelse med EU's mest moderne og omfattende frihandelsaftaler
- xi) medtagelse af den nyligt fremlagte handlingsplan for den cirkulære økonomi for at sikre mindre affald og forbrugerindflydelse, gøre bæredygtige produkter til normen og lede den globale indsats for en cirkulær økonomi
- xii) et forbud mod ikkeautomatiske import- eller eksportlicensprocedurer, undtagen i begrundede tilfælde
- xiii) fjernelse af alle diskriminerende og uforholdsmæssige hindringer for etablering i både tjenesteydelses- og fremstillingssektoren samt for levering af grænseoverskridende tjenesteydelser med henblik på at sikre lige vilkår for tjenesteydere fra EU og Indien
- xiv) forbedrede digitale handelsregler baseret på EU-standarder og global praksis; mener navnlig, at 5G ikke må indføres ved hjælp af obligatorisk teknologioverførsel såsom tvungen offentliggørelse af kildekode, algoritmer og krypteringsnøgler
- xv) bekræftelse af begge parter rettigheder og forpligtelser i henhold til WTO-aftalerne (antidumping-, antisubsidie- og beskyttelsesaftaler), udforskning af områder af fælles interesse, der går videre end disse WTO-standarder, og indførelse af en midlertidig bilateral beskyttelsesmekanisme
- xvi) en garanti for god regeringsførelse og retsstatsprincippet og en løsning på de hindringer, der opstår som følge af retssikkerhed;

14. minder om, at SMV'er er rygraden i Indiens socioøkonomiske udvikling og tegner sig for 45 % af landets samlede industriproduktion; mener, at Indien og EU fortsat bør arbejde på at sikre et befordrende og stabilt erhvervsklima for SMV'er, lette deres adgang til internationale markeder og give dem mulighed for at udnytte handelsmulighederne fuldt ud; bifalder i denne forbindelse oprettelsen af Indiens IP-hjælpedesk for SMV'er, som giver SMV'er støtte i første linje til, hvordan de kan beskytte og håndhæve deres intellektuelle ejendomsrettigheder, og opfordrer Kommissionen til at bygge videre på dette initiativ for at skabe flere digitale platforme, der vil bidrage til at reducere handelsomkostningerne og de administrative byrder og samtidig øge SMV'ernes deltagelse i international handel;

Tirsdag den 5. juli 2022

15. anmoder begge parter om at overveje at tilvejebringe interoperable datastrømme mellem jurisdiktionerne i Indien og EU i fuld overensstemmelse med den generelle forordning om databeskyttelse⁽⁸⁾ på grundlag af en vurdering; opfordrer Indien til at tilpasse sin nye databeskyttelseslov til de højeste internationalt anerkendte standarder for databeskyttelse og regler om privatlivets fred; opfordrer Indien til at tilslutte sig EU-initiativet om internationale databeskyttelsesstandarder;

16. opfordrer EU's forhandlingsteam samt EU-institutionerne og medlemsstaterne til at gøre bedst mulig brug af Indiens engagement i multilateralisme og en international regelbaseret handelsorden og opfordrer Indien til at spille en konstruktiv rolle for at sikre meningsfulde resultater på WTO's kommende 12. og 13. ministerkonference; glæder sig over EU's og Indiens i fællesskab stillede reformforslag til WTO's instans til bilæggelse af tvister og opfordrer Indien til at tilslutte sig den midlertidige ordning mellem flere parter om appel af voldgiftssager; roser EU's og Indiens leders tilsagn om at styrke koordineringen af den globale økonomiske styring, navnlig i WTO og G20; forventer at blive orienteret om resultaterne af dialogen mellem EU og Indien på højt embedsmandsplan, som har til formål at styrke det bilaterale samarbejde om WTO-spørgsmål inden for rammerne af dialogerne på højt niveau om handel og investeringer;

17. beklager, at der fortsat hersker usikkerhed for EU-investorer, navnlig som følge af Indiens beslutning om ensidigt at ophæve alle sine bilaterale investeringsaftaler i 2016;

18. noterer sig begge parters vilje til at forhandle om en selvstændig investeringsbeskyttelsesaftale, som vil øge retssikkerheden for investorer på begge sider og yderligere styrke de bilaterale handelsforbindelser, der tiltrækker flere EU-investeringer i Indien, og bevarer parternes mulighed for at udtømme de nationale retsmidler; anbefaler, at der arbejdes hen imod opnåelsen af fælles og gensidigt fordelagtige mål på disse områder med henblik på at fremme bæredygtig økonomisk vækst og innovation; understreger, at en sådan aftale bl.a. bør indeholde beskyttelse mod oprindelsesbaseret forskelsbehandling, ulovlig ekspropriation, manglende adgang til domstolsprøvelse, grundlæggende krænkelse af retten til en retfærdig rettergang, åbenlys vilkårlighed, målrettet forskelsbehandling af åbenbart uretmæssige grunde og urimelig behandling; foreslår, at der gennemføres en omfattende konsekvensanalyse inden forhandlingernes afslutning; bifalder de indiske investeringer i Europa som drivkraft for økonomisk dynamik, øget konkurrenceevne og diversificeret produktion;

19. bekræfter, at en aftale om investeringsbeskyttelse kan være et passende springbræt til yderligere at styrke de bilaterale handelsforbindelser; opfordrer forhandlerne til at nå til enighed om oprettelsen af en multilateral investeringsdomstol og om et særligt investeringsretssystem mellem EU og Indien som en midlertidig løsning med henblik på oprettelsen af en multilateral investeringsdomstol, som både EU og Indien bør tilslutte sig;

20. glæder sig over ledernes tilsagn om at indgå en særskilt aftale om geografiske betegnelser, hvad enten det er en selvstændig aftale eller integreret i den omfattende handelsaftale; anser en sådan aftale for at være en prioritet for EU's landbrugs- og landbrugsfødevarersektor med henblik på at beskytte EU's geografiske betegnelser og opfordrer Kommissionen til at arbejde hen imod oprettelsen af en omfattende liste over EU's geografiske betegnelser;

21. understreger behovet for, at EU forsvarer menneskerettighederne og retten til mad som et centralt princip og en prioritet for fødevarer systemerne og som et grundlæggende redskab til at ændre fødevarer systemerne; opfordrer EU til at gennemføre FN's erklæring om rettigheder for landbrugere og andre personer, der arbejder i landdistrikter, og sikre, at de mest marginaliserede har adgang til nærende fødevarer;

22. bemærker, at selv om indisk ret tillader dyrkning af genetisk modificerede organismer («GMO'er») med henblik på forarbejdning til fødevarer og foder, svarer landets GMO-ordning til EU's med hensyn til stringens og strenghed;

23. fremhæver betydningen af at gøre afgørende fremskridt med hensyn til at forbyde alle antibiotika og veterinærlægemidler, der ikke er i overensstemmelse med Codex Alimentarius' fødevarer standarder;

24. understreger, at EU under samarbejdsaftalen med Indien skal sikre, at det gensidige samarbejde forbedres, og at alle EU's økonomiske, sociale, miljømæssige, sundhedsmæssige, sikkerhedsmæssige og kvalitetsmæssige standarder overholdes af begge parter;

25. anmoder Kommissionen om at foretage en undersøgelse af denne aftales eventuelle økonomiske følger under hensyntagen til, at landbrugs- og kvægproduktionen i Indien ikke er underlagt den EU-lovgivning, som forøger produktionsomkostningerne i Europa, hvilket kan føre til illoyal konkurrence, som det allerede har været tilfældet med andre aftaler med ikke-EU-lande;

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Tirsdag den 5. juli 2022

26. opfordrer Kommissionen til at sikre, at aftalens tekst, som konsekvent i tidligere EU-frihandelsaftaler, beskytter EU's fælles indre marked ved at forhindre:

- i) import af ikkegodkendte GMO'er i fødevarer, foder og frø
- ii) import af landbrugsprodukter og fødevarer med højere pesticidrester end tilladt i EU-retten gennem systematisk anvendelse af EU-reglerne om maksimalgrænseværdien for restkoncentrationer
- iii) import af landbrugsprodukter og fødevarer, i hvis fremstilling der er anvendt hormonpræparater, som er forbudt i EU
- iv) indførelse af mikrobiestammer, der er resistente over for antimikrobielle stoffer;

27. minder om, at Indien den 14. december 2021 fik en anmærkning fra WTO på grund af de meget betydelige tilskud til landets sukkerproduktion og -eksport; anmoder følgelig om suspension af CXL-kvoten på 10 000 mt for indisk sukker, da der ikke påtænkes en revision af subsidier, som er inkompatible med WTO-reglerne; anmoder om, at de kommende handelsforhandlinger mellem EU og Indien sikrer, at WTO-uforenelige sukkersubsidier fjernes;

28. glæder sig over nedsættelsen af to fælles arbejdsgrupper til at intensivere det lovgivningsmæssige samarbejde om varer og tjenesteydelser, herunder om grønne og digitale teknologier og om modstandsdygtige forsyningskæder, i samråd med repræsentanter fra forskellige interessenter på lige fod; understreger den afgørende rolle, som dialogerne på højt niveau om handel og investeringer spiller med hensyn til at sikre gode fremskridt generelt, herunder med hensyn til spørgsmål om langvarig markedsadgang; forventer at blive orienteret hurtigt og regelmæssigt om resultaterne af disse dialoger;

29. opfordrer forhandlerne til som en prioritet at nå til enighed om oprettelsen af en bilateral platform for forudgående og efterfølgende konsultationer mellem EU og Indien med henblik på at lette drøftelser og konsultationer forud for eventuelle nye foranstaltninger eller subsidier, der kan have en negativ indvirkning på handel eller investeringer; mener, at en sådan platform bør lette en dialog med repræsentanter fra en bred vifte af interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer; er af den opfattelse, at erhvervs- og brancheorganisationer bør være i stand til at gøre sekretariatet for denne platform opmærksom på eventuelle nye handels- eller investeringsmæssige irritationsmomenter; mener, at platformen i sidste ende bør gøres til en integreret del af forvaltningsrammen for den fremtidige handelsaftale;

30. mener, at forvaltningen af en potentiel frihandelsaftale mellem EU og Indien bør medføre et fælles udvalg, der skal sørge for fælles overvågning, struktureret dialog og tilsyn fra Europa-Parlamentet og begge kamre i det indiske parlament; understreger, at inddragelse af civilsamfundet i overvågningen af aftalens gennemførelse er af afgørende betydning, og opfordrer til, at der hurtigt efter aftalens ikrafttrædelse etableres interne rådgivende grupper, og til en velafbalanceret repræsentation af erhvervsorganisationer, fagforeninger og civilsamfundet heri, herunder uafhængige organisationer fra arbejds- og miljøsektoren;

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Indiens regering og parlament.

Tirsdag den 5. juli 2022

P9_TA(2022)0278

En fælleseuropæisk indsats vedrørende omsorgsydelser

Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om »Hen imod en fælleseuropæisk indsats vedrørende omsorgsydelser« (2021/2253(INI))

(2023/C 47/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til målene i artikel 3 i TEU, navnlig bekæmpelse af social udstødelse og forskelsbehandling, fremme af social retfærdighed, ligestilling mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne og beskyttelse af børns rettigheder samt økonomisk, social og territorial samhørighed,
- der henviser til artikel 8 om integration af ligestillingsaspektet, der knæsætter EU's mål om at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem kvinder og mænd, og til den horisontale sociale klausul i artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til målsætningerne for social- og arbejdsmarkedspolitikken som fastlagt i artikel 151 og 153 i TEUF,
- der henviser til den reviderede europæiske socialpagt, navnlig artikel 15 om retten for personer med handicap til uafhængighed, social integration og deltagelse og artikel 23 om ældres ret til social beskyttelse,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) og særlig artikel 25 om ældres ret til at leve et liv i uafhængighed og værdighed og artikel 26 om integration af personer med handicap, og til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som der henvises til i artikel 6 i TEU,
- der henviser til principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig princip 17 om inklusion af personer med handicap og princip 18 om retten til langtidspleje,
- der henviser til FN's tiår for sund aldring 2021-2030 og WHO's ramme, som skal støtte landene i at opnå et integreret kontinuum af langtidspleje ⁽¹⁾,
- der henviser til handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder og dens overordnede mål for 2030,
- der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, navnlig mål nr. 3 om »sundhed og trivsel«, nr. 5 om »ligestilling mellem kønnene«, nr. 8 om »anstændigt arbejde og økonomisk vækst« og nr. 10 om »mindre ulighed«,
- der henviser til den tematiske rapport af 22. juli 2020 fra FN's uafhængige ekspert om ældres udøvelse af alle menneskerettigheder om konsekvenserne af coronavirussygdommen (covid-19) for ældres udøvelse af alle menneskerettigheder A/75/2020 ⁽²⁾ og hendes erklæring om autonomi og pleje af ældre på den 30. samling i FN's Menneskerettighedsråd ⁽³⁾,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konventioner og henstillinger og navnlig konvention C149 fra 1977 om sygeplejepersonale (Nursing Personnel Convention) og den dertil knyttede henstilling nr. 157, konvention C183 fra 2000 om moderskabsbeskyttelse (Maternity Protection Convention) og den dertil knyttede henstilling nr. 191, konvention C189 fra 2011 vedrørende husarbejdere (Domestic Workers Convention) og den dertil knyttede henstilling nr. 201, konvention C190 fra 2019 om vold og chikane (Violence and Harassment Convention) og den dertil knyttede henstilling nr. 206 og henstilling nr. 202 om social mindstebeskyttelse,

⁽¹⁾ <https://www.who.int/news/item/14-03-2022-who-launches-new-framework-to-support-countries-achieve-integrated-continuum-of-long-term-care>

⁽²⁾ <https://www.ohchr.org/en/documents/thematic-reports/impact-coronavirus-disease-covid-19-enjoyment-all-human-rights-older>

⁽³⁾ <https://undocs.org/Home/Mobile?FinalSymbol=A%2FHRC%2F30%2F43AAuage=E&DeviceType=DesktopAARequested=False>

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til rapporten af 19. december 2019 fra ILO med titlen »The Employment Generation Impact of Meeting SDG Targets in Early Childhood Care, Education, Health and Long-Term Care in 45 Countries«,
- der henviser til ILO's resolution om en global opfordring til handling for en menneskecentreret tilgang til covid-19-krisen, der er inklusiv, bæredygtig og modstandsdygtig, som blev vedtaget på den 109. samling på Den Internationale Arbejdskonference i juni 2021,
- der henviser til ILO's rapport af 7. marts 2022 med titlen »Care at work: Investing in care leave and services for a more gender equal world of work«,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UN CRPD),
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW),
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder (CRC),
- der henviser til Kommissionens formand Ursula von der Leyens politiske retningslinjer,
- der henviser til Kommissionens arbejdsprogram for 2022,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2221 af 23. december 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår supplerende midler og gennemførelsesordninger med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og dens sociale konsekvenser og til forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU) ⁽⁶⁾,
- der henviser til forordning (EU) 2021/522 om oprettelse af et EU-handlingsprogram for sundhed (»EU4Health-programmet«) for perioden 2021-2027 ⁽⁷⁾,
- der henviser til OECD's og Kommissionens fælles »State of health«-initiativ,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1158 af 20. juni 2019 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner og om ophævelse af Rådets direktiv 2010/18/EU ⁽⁸⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽⁹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/431 af 9. marts 2022 om ændring af direktiv 2004/37/EF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Rådets henstilling (EU) 2021/1004 af 14. juni 2021 om oprettelse af en europæisk børnegaranti ⁽¹²⁾,

⁽⁴⁾ EUT L 231 af 30.6.2021, s. 21.

⁽⁵⁾ EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.

⁽⁶⁾ EUT L 437 af 28.12.2020, s. 30.

⁽⁷⁾ EUT L 107 af 26.3.2021, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 188 af 12.7.2019, s. 79.

⁽⁹⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽¹⁰⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

⁽¹¹⁾ EUT L 88 af 16.3.2022, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 223 af 22.6.2021, s. 14.

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2020 med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. april 2017 med titlen »Et initiativ til støtte for balance mellem arbejdsliv og privatliv for erhvervsaktive forældre og omsorgspersoner« (COM(2017)0252),
- der henviser til Kommissionens handlingsplan af 9. december 2021 til fremme af den sociale økonomi og jobskabelse,
- der henviser til Kommissionens grønbog af 27. januar 2021 om aldring (COM(2021)0050),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »En langsigtet vision for EU's landdistrikter« fra 2021,
- der henviser til ministererklæringen, som blev vedtaget på FN's Økonomiske Kommissions 4. ministerkonference om aldring i Lissabon den 22. september 2017, med titlen »Et bæredygtigt samfund for alle aldre: Udnyttelse af potentialet ved at leve længere«,
- der henviser til Kommissionens forslag af 4. marts 2021 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af anvendelsen af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ved hjælp af løngennemsigtighed og håndhævelsesmekanismer (COM(2021)0093),
- der henviser til Kommissionens forslag af 28. oktober 2020 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union (COM(2020)0682),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse SOC/687-EESC-2021 af 19. januar 2022 med titlen »Udvikling af en ny plejemodel for ældre: erfaringer fra covid-19-pandemien«,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs (EØSU's) udtalelse SOC/535-EØSU-2016 af 21. september 2012 om »Rettigheder for indeboende plejere«,
- der henviser til rapporten fra 2021 om langtidspleje udarbejdet af Udvalget for Social Beskyttelse og Kommissionen (GD EMPL) med titlen »Trends, challenges and opportunities in an ageing society«,
- der henviser til ekspertpanelets udtalelse af 23. juni 2021 om effektive måder at investere i sundhed på med titlen »Supporting mental health of health workforce and other essential workers«,
- der henviser til EPSCO-Rådets konklusioner af 14. juni 2021 om den socioøkonomiske indvirkning af covid-19 på kønsligestilling (ST 8884/21),
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2018 om pasningstilbud i EU til forbedring af ligestillingen mellem kønnene ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2021 om kønsperspektivet i covid-19-krisen og perioden efter krisen ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2021 om EU's strategi for ligestilling mellem kønnene ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2022 om EU's kønshandlingsplan III ⁽¹⁶⁾,

⁽¹³⁾ EUT C 363 af 28.10.2020, s. 80.

⁽¹⁴⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 191.

⁽¹⁵⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 208.

⁽¹⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0072.

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2021 om adgang for alle til en anstændig bolig til en overkommelig pris ⁽¹⁷⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 22. maj 2019 om førskoleundervisning og børnepasningsordninger af høj kvalitet ⁽¹⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2021 om børns rettigheder i lyset af EU-strategien for børns rettigheder ⁽¹⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2020 om EU's folkesundhedsstrategi efter covid-19 ⁽²⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2022 om styrkelse af Europa i kampen mod kræft — mod en omfattende og koordineret strategi ⁽²¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. december 2020 om et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling ⁽²²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2021 om det gamle kontinents tiltagende aldring — muligheder og udfordringer i forbindelse med aldringspolitik efter 2020 ⁽²³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2021 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for rettigheder for personer med handicap 2021-2030« (COM(2021)0101),
- der henviser til sin beslutning af 18. juni 2020 om en europæisk handicapstrategi efter 2020 ⁽²⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. november 2018 om handicappede kvinders situation ⁽²⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. juni 2021 med titlen »EU-strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2021-2027 — Sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen på et arbejdsmarked i forandring« (COM(2021)0323),
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2022 om en ny EU-strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen efter 2020 (herunder en bedre beskyttelse af arbejdstagere mod eksponering for skadelige stoffer, stres på arbejdspladsen og skader som følge af gentagne bevægelser) ⁽²⁶⁾,
- der henviser til ETUI/EPSU's rapport om løngennemsigtighed og kønsneutral jobevaluering og jobklassificerings rolle i de offentlige tjenester,
- der henviser til Rådets henstilling af 8. november 2019 om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige ⁽²⁷⁾,
- der henviser til Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndigheds aktiviteter og navnlig samarbejdet med medlemsstaterne vedrørende bekæmpelsen af sort arbejde,
- der henviser til kønsligestillingsindekset 2021 fra Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE), og dets tematiske fokus på sundhed,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om B beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A9-0189/2022),

⁽¹⁷⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 145.

⁽¹⁸⁾ EUT C 189 af 5.6.2019, s. 4.

⁽¹⁹⁾ EUT C 474 af 24.11.2021, s. 146.

⁽²⁰⁾ EUT C 371 af 15.9.2021, s. 102.

⁽²¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0038.

⁽²²⁾ EUT C 445 af 29.10.2021, s. 75.

⁽²³⁾ EUT C 99 af 1.3.2022, s. 122.

⁽²⁴⁾ EUT C 362 af 8.9.2021, s. 8.

⁽²⁵⁾ EUT C 363 af 28.10.2020, s. 164.

⁽²⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0068.

⁽²⁷⁾ EUT C 387 af 15.11.2019, s. 1.

Tirsdag den 5. juli 2022

- A. der henviser til, at sociale rettigheder er en del af menneskerettighederne og de forfatningsmæssige rettigheder, at kvinders rettigheder er grundlæggende menneskerettigheder, og der henviser til, at Europarådets Venedigkommission, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og chartret understreger, at menneskerettigheder er en del af retsstatsprincippet; der henviser til, at handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder indeholder konkrete initiativer til gennemførelse af principper, der er væsentlige for at opbygge et stærkere socialt Europa for retfærdig omstilling og genopretning såsom ligestilling mellem kønnene, lige muligheder, balance mellem arbejdsliv og privatliv, børnepasning og støtte til børn, inklusion af personer med handicap og langtidspleje; der henviser til, at en udvidelse og styrkelse af plejepersonalets værdi og rettigheder vil være en forudsætning for gennemførelsen af disse initiativer, herunder dem, der vedrører princip 17 og 18; der henviser til, at det europæiske semester og den sociale resultattavle bør anvendes til at styrke et mere retfærdigt, lige, bæredygtigt og modstandsdygtigt samfund; der henviser til, at det er en grundlæggende rettighed at kunne nyde den højest opnåelige sundhed, og at et højt sundhedsbeskyttelsesniveau skal sikres og gennemføres i alle Unionens politikker og aktiviteter; der henviser til, at adgang til offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet er en afgørende faktor for livskvalitet som en del af omsorgsstrategien og øgede investeringer i sektoren;
- B. der henviser til, at børn repræsenterer 18,3 % af EU's befolkning ⁽²⁸⁾; der henviser til, at der i 2020 var 47,5 % af husstandene i EU, der havde mindst ét barn, og at 14 % af disse husstande bestod af børn og en enlig forælder ⁽²⁹⁾, hvoraf størstedelen var kvinder;
- C. der henviser til, at størstedelen af omsorgspersoner og udbydere af omsorgsydelser, både formelle og uformelle, lønnede og ulønnede, er kvinder; der henviser til, at omsorgsforpligtelser inden for husstanden sætter rammen for kvinders muligheder for at påtage sig lønnet arbejde, samt varigheden og typen heraf, i hele deres arbejdsliv, hvilket påvirker deres deltagelse i det sociale, økonomiske, kulturelle og politiske liv; der henviser til, at stereotyper omkring kvinder, der skal være bedre omsorgspersoner, og opfattelsen af, at ulønnet omsorgsarbejde og husligt arbejde er »kvindearbejde«, styrker modellen med den mandlige forsørger og den kvindelige omsorgsperson, som fortsat danner rammen om adgang til sociale rettigheder og derved påvirker kvinders økonomiske uafhængighed og bidrager til en undervurdering af omsorgsarbejde og til dets økonomiske usynlighed samt til en undervurdering af plejepersonale i private og offentlige institutioner;
- D. der henviser til, at 80 % af al langtidspleje i Europa ydes af uformelle omsorgspersoner ⁽³⁰⁾, som i altovervejende grad er kvinder, der er frataget retfærdige arbejdsvilkår, da de for det meste er ulønnede og/eller uden tilstrækkelig støtte, hvilket gør omsorg til et ekstremt kønsspecifikt spørgsmål; der henviser til, at levering af uformelle omsorgsydelser er forbundet med manglende rettigheder såsom sygeorlov og årlig ferie samt reduktion af beskæftigelsesfrekvensen i forbindelse med barsels-, fædre- og forældreorlov, øget fattigdom og social udstødelse, nedsat mental sundhed og øget følelse af social isolation og ensomhed, hvilket har en negativ indvirkning på deres fysiske og mentale sundhed, trivsel og sociale inklusion; der henviser til, at kvinders bidrag i form af ulønnet omsorgsarbejde lægger en anslået værdi på 11 billioner USD ⁽³¹⁾ oven i den globale økonomi hvert år, hvilket svarer til 9 % af det globale BNP ⁽³²⁾;
- E. der henviser til, at 15,4 % af de unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET), befinder sig i denne situation, fordi de tager sig af børn, uarbejdsdygtige voksne eller har andre familiemæssige forpligtelser; der henviser til, at 88 % af disse NEET'er er kvinder ⁽³³⁾;
- F. der henviser til, at det er nødvendigt at anerkende, at alle mennesker er afhængige af omsorgsydelser i forskellig grad afhængigt af bl.a. alder, socioøkonomisk status, fysisk begavelse og personlig baggrund fra barndom til alderdom; der henviser til, at omsorgsydelser bør adskilles fra støtte til personer med handicap eller helbred; der henviser til, at den

⁽²⁸⁾ Kommissionens (2021) EU-strategi for børns rettigheder.

⁽²⁹⁾ Eurostats (2020) statistikker over husstandenes sammensætning.

⁽³⁰⁾ Kommissionens undersøgelse »Informal care in Europe Exploring Formalisation, Availability and Quality«, 2018.

⁽³¹⁾ https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-dgreports/-dcomm/documents/publication/wcms_838653.pdf

⁽³²⁾ <https://www.unwomen.org/sites/default/files/Headquarters/Attachments/Sections/Library/Publications/2020/Policy-brief-COVID-19-and-the-care-economy-en.pdf>

⁽³³⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/fr/topic/neets>

Tirsdag den 5. juli 2022

samfundsmæssige og økonomiske værdi af omsorgsarbejde, både lønnet og ulønnet, ikke værdsættes og anerkendes og skal revurderes og sættes i centrum for de økonomiske politikker; der henviser til, at sociale, ligestillingsmæssige og økonomiske konsekvenser for personer med omsorgsforpligtelser hurtigst muligt bør imødegås, navnlig i lyset af de demografiske ændringer;

- G. der henviser til, at alle medlemsstater og EU er bundet af De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD), herunder forpligtelsen i artikel 19 til at vedtage effektive og passende foranstaltninger, der sikrer lige ret for alle personer med handicap til at leve uafhængigt, til at deltage og til at blive inkluderet i samfundet; der henviser til, at lige og effektiv adgang til økonomisk overkommelige omsorgs- og støtteydelse af høj kvalitet er en afgørende forudsætning for, at personer med handicap kan leve en uafhængig tilværelse, for deres deltagelse i samfundslivet og deres sociale inklusion;
- H. der henviser til, at omsorgsydelser omfatter alle tjenester, der støtter autonomi og uafhængighed for personer med behov for omsorg, samt fysiske, psykologiske, følelsesmæssige, sociale, personlige og familiemæssige behov hos enkeltpersoner og grupper i sårbare situationer; der henviser til, at omsorg bør anerkendes som en rettighed med en garanti for lige udøvelse af rettigheder, værdighed, autonomi, inklusion og trivsel for alle personer med behov for omsorg; der henviser til, at Den Europæiske Union kan supplere og støtte medlemsstaternes indsats for at forbedre omsorgstjenesterne for dem, der modtager og yder omsorg;
- I. der henviser til, at omsorgsarbejde hentyder til en række tjenester, som udføres af enkeltpersoner, familier, lokalsamfund, lønnede tjenesteudbydere, offentlige organisationer og statsinstitutioner i forskellige miljøer fra institutioner til private husstande;
- J. der henviser til, at Kommissionen definerer personlige tjenesteydelser og husholdningstjenester som en lang række aktiviteter, der bidrager til familiers og enkeltpersoners trivsel i hjemmet, herunder børnepasning, langtidspleje og pleje af personer med handicap, huslige pligter, fjernundervisning, boligreparationer, havearbejde og IKT-støtte; der henviser til, at personlige tjenesteydelser og husholdningstjenester omfatter omsorg og andre aktiviteter end omsorg, direkte og indirekte tjenester; der henviser til, at personlige tjenesteydelser og husholdningstjenester på globalt plan som oftest beskrives som »husligt arbejde«; der henviser til, at inddragelsen af husarbejdere i omsorgspersonalet på omsorgsområdet derfor anerkender, at omsorgsydelser ikke blot omfatter personlig omsorg, men også ikkerelationel indirekte omsorg, hvilket fastsætter de fornødne forhåndsbetingelser for leveringen af personlig omsorg; der henviser til, at omsorg og andre aktiviteter end omsorg inden for personlige tjenesteydelser og husholdningstjenester i høj grad er indbyrdes forbundne, og en stor andel af arbejdstagerne udfører begge dele og derfor hører under plejepersonale;
- K. der henviser til, at adgang til kvalitetspleje og skabelse af aldersvenlige miljøer er afgørende for et længere, sundere og mere aktivt liv; der henviser til, at antallet af personer i EU, som har brug for langtidspleje, anslås at ville stige fra 30,8 mio. i 2019 til 38,1 mio. i 2050 ⁽³⁴⁾; der henviser til, at adskillige medlemsstater allerede oplever mangel på arbejdskraft i sektoren for langtidspleje, hvilket kun risikerer at stige i takt med, at efterspørgslen efter langtidspleje stiger, og henviser til, at dette kræver investeringer i arbejdsstyrken og anstændige ansættelses- og arbejdsvilkår;
- L. der henviser til, at covid-19-krisen fremhævede den centrale rolle, som arbejdstagere inden for personlige tjenesteydelser og husholdningstjenester spiller i vores samfund, idet krisen illustrerede det presserende behov for at sikre fuld anerkendelse af disse arbejdstagere i alle medlemsstater sammen med retten til at føre kollektive overenskomstforhandlinger, til social sikring og til social beskyttelse; der henviser til, at mange af disse arbejdstagere har mistet deres arbejde under covid-19-pandemien og ikke er omfattet af statslige lønkompressionsordninger og ordninger for fastholdelse af personer i arbejde på grund af den vedholdende mangel på passende anerkendelse af disse arbejdstagere i adskillige medlemsstater; der henviser til, at pandemien resulterede i, at mange arbejdstagere inden for personlige tjenesteydelser og husholdningstjenester mistede deres indkvartering og gjorde dem sårbare over for vold og chikane på arbejdspladsen;

⁽³⁴⁾ Kommissionen og Udvalget for Social Beskyttelse (2021), 2021 Long-term care report.

Tirsdag den 5. juli 2022

- M. der henviser til, at der på trods af, at hver enkelt person mindst én gang i livet kommer til at påtage sig rollen som omsorgsgiver og omsorgsmottager, er stigmatisering og stereotyper forbundet med indbyrdes afhængighed, fysisk eller psykisk handicap, sygdom og skrøbelighed og behovet for omsorg og støtte, der falder sammen med andre årsager til forskelsbehandling, navnlig køn, seksuel orientering, alder, handicap, nationalitet, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske træk samt indvandrerbaggrund eller og andre socioøkonomisk dårligt stillede miljøer, der forværrer risikoen for fattigdom eller social udstødelse;
- N. der henviser til, at EU's befolkning bliver ældre, idet 19 % af EU-borgerne var 65 eller ældre i 2018 ⁽³⁵⁾; der henviser til, at diskrimination på grund af alder og omsorgsbehov, som ikke opfyldes, opdages eller anerkendes, stadig er et vedholdende problem på omsorgsområdet i Europa; der henviser til, at antallet af personer, der er afhængige af hjælp fra andre eller har behov for sundheds- og langtidspleje, stiger med alderen;
- O. der henviser til, at reumatiske sygdomme og bevægeapparatsygdomme (RMD) er blandt de mest udbredte, invaliderende og byrdefulde ikkeoverførbare sygdomme i verden, idet de berører over 100 mio. europæere og udgør over 50 % af de antallet af leveår med handicap (YLD) i Europa; der henviser til, at personer med reumatiske sygdomme og bevægeapparatsygdomme er en væsentlig kilde til efterspørgsel efter langvarig formel og uformel pleje i Europa på grund af sygdommenes udbredelse, invaliderende konsekvenser og tilknytning til høje forekomster af co-morbiditet;
- P. der henviser til, at mange omsorgs- og husarbejdere har en etnisk minoritetsbaggrund eller er migranter ⁽³⁶⁾, der befinder sig i en meget prekær situation, og som oplever intersektionel forskelsbehandling på grund af deres race eller etnicitet, køn, socioøkonomiske status og nationalitet og tilvejebringer indeboende omsorgsarbejde, ofte med ubegrænset arbejdstid, hvilket er i strid med arbejdstidslovgivningen i den formelle og uformelle økonomi; der henviser til, at disse arbejdstagere for det meste er kvinder, som ikke har en officiel ansættelseskontrakt, og som derfor er mere sårbare over for udnyttelse og ofte mangler adgang til deres rettigheder, navnlig til anstændigt arbejde og social beskyttelse;
- Q. der henviser til, at der er mangel på tilgængelige og prisoverkommelige plejetjenester af høj kvalitet i alle medlemsstater, herunder i landdistrikter, der er særligt berørt af en aldrende befolkning; der henviser til, at overvågningen af formel og uformel pleje og de eksisterende plejetjenesters form og midler hæmmes af manglen på data, herunder opdelte data, manglen på kvalitetsindikatorer såsom de europæiske tidsanvendelsesundersøgelser af evaluering og overvågning af de leverede tjenester, gennemførelseskøreplaner, manglende viden blandt sundhedsplejeudbydere om midlertidige invaliderende sygdomme;
- R. der henviser til, at en af de mest grundlæggende rettigheder med hensyn til pleje, omsorg og støtte er retten til at vælge typen af og stedet for tjenesteydelsen; der henviser til, at en persons ret til at vælge typen af omsorg ofte undergraves af den utilstrækkelige tilgængelighed af indeboende støtte og personlig bistand; der henviser til, at personlig assistance alt for sjældent modtager tilstrækkelig støtte fra medlemsstaterne og fortsat er for dyr for alt for mange mennesker; der henviser til, at helt op til 75 % af de ældre, der har behov for langtidspleje, oplyser, at de ville befinde sig under fattigdomsgrænsen, hvis de blev tvunget til at købe hjemmepleje til den fulde markedspris ⁽³⁷⁾; der henviser til, at socialsikringsystemerne selv i de fleste af de mest økonomisk udviklede lande dækker mindre end 40 % af de samlede udgifter til langtidspleje for personer med moderate behov ⁽³⁸⁾; der henviser til, at medlemsstaterne skal sikre levering af kvalitetsprægede og tilstrækkeligt finansierede og velfungerende plejeydelser, sociale beskyttelsessystemer og heri bedre integration af langtidspleje af høj kvalitet, hvilket er af afgørende betydning for at forbedre den sociale retfærdighed og vil bidrage til ligestilling mellem kønnene;

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets Forsknings tjeneste, Demografiske udsigter for Den Europæiske Union, marts 2020, s. 3.

⁽³⁶⁾ The social construction of migrant care work. At the intersection of care, migration and gender / Amelita King-Dejardin; Det Internationale Arbejdsbureau — Genève: ILO, 2019.

⁽³⁷⁾ Udvalget for Social Beskyttelse og Kommissionen (2021) Long-term care report.

⁽³⁸⁾ OECD (2020) The effectiveness of social protection for long-term care in old age: Is social protection reducing the risk of poverty associated with care needs.

Tirsdag den 5. juli 2022

- S. der henviser til, at covid-19-pandemien har forværret og gjort de eksisterende uligheder og udfordringer mere synlige, og har fremhævet de mange strukturelle problemer, der er rodfastet i Europas sociale omsorgssystem, såsom underfinansierede omsorgsfaciliteter og sundhedssystemer eller mangel på investeringer, med hensyn til adgang til formelle omsorgsydelser og hushjælp, herunder rettidig og økonomisk overkommelig lægebehandling af høj kvalitet, og har fremhævet allerede eksisterende kriser i omsorgssektoren på grund af den stærkt øgede arbejdsbyrde i sektoren, mangel på sundhedspersonale, underfinansierede, pressede sundhedssystemer, overdreven afhængighed af uformelle ulønnede omsorgsydelser eller sort arbejde; der henviser til, at dette fører til øgede psykosociale risici for det tilbageværende plejepersonale i sektoren, der overvejende er kvinder; der henviser til, at pandemiens udfordringer resulterede i ensomhed og social isolation og øgede risikoen for misbrug, vanrøgt, forringet fysisk og mental sundhed for mennesker med behov for pleje og i en forringelse af den generelle trivsel for alle generationer i hele EU, navnlig hvor niveauet af investeringer i pleje før pandemien var lavere ⁽³⁹⁾; der henviser til, at disse langsigtede virkninger for enkeltpersoners sundhed og trivsel samt de sociale og økonomiske konsekvenser fortsat mangler at blive vurderet fuldt ud og integreret i de relevante politikområder;
- T. der henviser til, at uformelle omsorgsgiveres behov ikke opfyldes i Europa, og at covid-19-pandemien kastede lys over de vanskeligheder, som uformelle omsorgsgivere og personer, der modtager uformel pleje, har haft, og afslørede den uforholdsmæssigt store afhængighed af kvinder og piger ⁽⁴⁰⁾; der henviser til, at den manglende anerkendelse af arbejdstagere inden for personlige tjenesteydelser og husholdningstjenester og/eller fejlklassificeringen af deres beskæftigelsesstatus har betydet, at mange af dem, der mistede deres arbejde under covid-19-pandemien, ikke havde adgang til sociale beskyttelsesforanstaltninger;
- U. der henviser til, at covid-19-pandemien har forværret de eksisterende uligheder mellem kønnene, navnlig for så vidt angår en stigning i ulønnet omsorgsarbejde og ubalance mellem arbejdsliv og privatliv, og har resulteret i en dobbelt byrde for mange kvinder, som havde længere vagter på arbejdspladsen og yderligere uformel pleje i hjemmet; der henviser til, at 37,5 % af kvinderne i EU før covid-19-pandemien ⁽⁴¹⁾ hver dag tog sig af børn, ældre eller handicappede sammenlignet med 24,7 % af mændene; der henviser til, at pandemien tilføjede op til ca. 13 timers ulønnet arbejde om ugen for kvinder ⁽⁴²⁾; der henviser til, at kvinder, der arbejder hjemmefra, på deltid eller er arbejdsløse, har været udsat for et endnu større pres, da de fortsat har udført størstedelen af de familiemæssige omsorgsforpligtelser og det huslige arbejde ⁽⁴³⁾; der henviser til, at vi endnu ikke har set alle virkninger af covid-19-pandemien, og at den fortsat vil have socioøkonomiske konsekvenser for kvinder;
- V. der henviser til, at op til halvdelen af covid-19-dødsfaldene i Europa ifølge Verdenssundhedsorganisationen var beboere på langtidsplejehjem ⁽⁴⁴⁾; der henviser til, at mere end 70 % af de social- og sundhedsarbejdere, der bekæmpede covid-19 i frontlinjen, var kvinder, hvoraf mange har oplevet virkningerne og også langvarige virkninger af covid-19-infektionen, var isolerede og oplevede hidtil usete niveauer af stress, angst, depression, selvmord og endda posttraumatisk stresslidelse; der henviser til, at 30 % af sygeplejerskerne i EU forlod erhvervet i 2021 ⁽⁴⁵⁾; der henviser til, at den høje forekomst og dødelighed som følge af covid-19 i langtidsplejemiljøer, bl.a. på grund af utilstrækkelig adgang til værnemidler, test og lægebehandling, fremhævede systemiske svagheder i forbindelse med en for langsom

⁽³⁹⁾ Europa-Parlamentets undersøgelse (2021) med titlen »Ageing policies — access to services in different Member States«.

⁽⁴⁰⁾ Det Verdensøkonomiske Forum: COVID-19 highlights how caregiving fuels gender inequality — <https://www.weforum.org/agenda/2020/04/covid-19-highlights-how-caregiving-fuels-gender-inequality/>

⁽⁴¹⁾ 2019

⁽⁴²⁾ <https://eige.europa.eu/about-eige/director-speeches/beyond-beijing-declaration-assessment-and-main-challenges>

⁽⁴³⁾ <https://data.unwomen.org/features/covid-19-pandemic-has-increased-care-burden-how-much-0> <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/04/policy-brief-the-impact-of-covid-19-on-women>

⁽⁴⁴⁾ Preventing and managing COVID-19 across long-term care services: Policy brief, WHO, 24. juli 2020; Overvågningsdata fra offentlige nationale online-rapporter om covid-19 i langtidsplejefaciliteter, ECDC, 2022 (<https://www.ecdc.europa.eu/en/all-topics-z/coronavirus/threats-and-outbreaks/covid-19/prevention-and-control/LTCF-data>)

⁽⁴⁵⁾ <http://www.efnweb.be/wp-content/uploads/EFN-MHE-Joint-Statement-October-2021.pdf>

Tirsdag den 5. juli 2022

overgang fra institutionel pleje til pleje i hjemmet og i nærmiljøet, personalemangel som følge af vanskeligheder med at tiltrække og fastholde arbejdstagere, dårlige beskæftigelses- og arbejdsvilkår, manglende karriereudviklingsmuligheder for arbejdstagere i omsorgssektoren, vanskeligheder for de grænseoverskridende omsorgspersoner samt manglen på støtte til uformelle omsorgspersoner;

- W. der henviser til, at covid-19-pandemien ud over de uopfyldte medicinske behov har haft en dramatisk negativ indvirkning på adgangen til uddannelse, anstændige boliger og tjenester, der er afgørende for børns trivsel og udvikling, hvilket har skabt en yderligere byrde i forbindelse med omsorgs- og uddannelsesforpligtelser for alle forældre, frem for alt kvinder og enlige forældre⁽⁴⁶⁾; der henviser til, at den empiriske dokumentation bekræfter, at reduktionen af plejetjenester og stigningen i det ulønnede omsorgsarbejde, der udførtes af kvinder under covid-19-pandemien, har genskabt og forstærket ulighederne mellem kønnene;
- X. der henviser til, at levering af omsorg af høj kvalitet afhænger af eksistensen af en tilstrækkeligt stor, veluddannet, motiveret og specialiseret arbejdsstyrke, skabelsen af attraktive og anstændige arbejdsvilkår gennem social dialog og kollektive forhandlinger, passende og rimelig løn samt integrerede tjenester og tilstrækkelig offentlig finansiering; der henviser til, at omsorgssektoren længe har manglet hænder, og at 421 000 arbejdstagere i årene 2019-2020 forlod den institutionelle omsorgssektor⁽⁴⁷⁾; der henviser til, at kvalitetsomsorgsarbejde er en faglært beskæftigelse, der kræver uddannelse og erfaring, og at efterspørgslen efter faglærte omsorgspersoner kun vil stige i de kommende år; der henviser til, at beskæftigelse og efteruddannelse på arbejdspladsen gennem professionalisering af sektoren kan bidrage til at øge kvaliteten af udbuddet af omsorgsydelser; der henviser til, at omsorgspersoner i forbindelse med længere plejeforløb og udvikling af praksis og teknologier opbygger ekspertise, som skal anerkendes; der henviser til, at direktivet om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder (2001/23/EF) skal finde anvendelse, når ansættelseskontrakter overdrages til en overtagende udbyder af omsorgsydelser;
- Y. der henviser til, at mindst 3,1 mio. arbejdstagere inden for personlig service og husholdningstjenester i Den Europæiske Union er ansat sort og mangler anerkendelse og grundlæggende arbejdstagerrettigheder, som f.eks. kollektive forhandlinger, social sikring og social beskyttelse⁽⁴⁸⁾; der henviser til, at sort arbejde fører til lavere beskyttelse af arbejdstagere, letter udnyttelse og misbrug af arbejdskraft og udgør samtidig et indkomstab for medlemsstaterne; der henviser til, at betingelserne for udokumenterede tredjelandsstatsborgere, der arbejder i omsorgssektoren, er særligt udfordrende med hensyn til deres sociale rettigheder og adgang til anstændige arbejdsvilkår;
- Z. der henviser til, at den europæiske platform til bekæmpelse af sort arbejde er blevet omdannet til en stående arbejdsgruppe under den europæiske arbejdsmarkedsmyndighed med det formål at styrke samarbejdet med medlemsstaternes myndigheder vedrørende bekæmpelsen af sort arbejde;
- AA. der henviser til, at undersøgelser har vist, at mere end 90 % af de ældre gerne vil bo i deres eget hjem i en fremskreden alder; der henviser til, at det dog kun er 20 %, der tilbringer de sidste år af deres liv i deres private bolig, og mange af dem bor i institutioner⁽⁴⁹⁾; der henviser til, at der er mangel på plejetjenester, der er skræddersyet til den enkeltes behov og præferencer; der henviser til, at dette kræver⁽⁵⁰⁾, at plejestrukturerne ændres fra centraliserede institutioner til patientcentreret pleje i familien og i nærmiljøet for bedre at støtte uafhængigheden af personer med behov for pleje og støtte, hvilket giver konkrete økonomiske og sociale fordele og øger plejemodtagernes velfærdsniveau; der henviser til, at pleje i hjemmet ofte ikke lever op til standarderne for støtte til uafhængigheden for de personer, der modtager den, og at den ofte er forbundet med enden af livet snarere end som et sted, hvor man kan leve med værdighed,

⁽⁴⁶⁾ Eurofound brief (2021) Education, healthcare and housing: How access changed for children and families in 2020.

⁽⁴⁷⁾ https://www.epsu.org/sites/default/files/article/files/Resilience_of%20the%20LTC%20sector_V3.pdf

⁽⁴⁸⁾ <https://effat.org/in-the-spotlight/european-alliance-calls-on-eu-governments-to-ratify-convention-on-domestic-workers/#::~:~:text=Among%20them%2C%206.3%20million%20are,workers%20in%20their%20respective%20country>

⁽⁴⁹⁾ European Labour Mobility Institute (<https://www.mobilelabour.eu/>)

⁽⁵⁰⁾ Kommissionens undersøgelse af udfordringer inden for langtidspleje i Europa 2018

Tirsdag den 5. juli 2022

blomstre og deltage mere i det sociale og kulturelle liv; der henviser til, at dette skift har været ikkeeksisterende eller for langsomt og mangler ressourcer og skal tage hensyn til lokalsamfundenes forskellige behov og sårbarheder, f.eks. med hensyn til indkomst og andre uligheder; der henviser til, at medlemsstaterne bør investere i denne retning;

- AB. der henviser til, at det er vigtigt at foretage yderligere forskning i misbrug i alle plejemiljøer, at informere om de faktorer, der fører til denne praksis, at fremme bevidsthed, uddannelse, afsløring og bekæmpelse af misbrug for alle erhverv, der er involveret i pleje, og at oprette offentlige platforme til indberetning af sådanne praksisser;
- AC. der henviser til, at arbejdsmarkedet har en tendens til at være kønsopdelt og undervurderer værdien af sektorer, hvor kvinder udgør størstedelen af arbejdsstyrken; der henviser til, at kvinders bruttotimeløn i EU i 2020 i gennemsnit lå 13,0 % under mænds ⁽⁵¹⁾;
- AD. der henviser til, at omsorg og pleje i mange tilfælde stadig er undervurderet, uden særlig anerkendelse, utilstrækkelig og at uformelle omsorgsgivere ofte ikke modtager nogen form for økonomisk kompensation; der henviser til, at undervurdering af omsorgsarbejde og husligt arbejde med hensyn til løn- og arbejdsvilkår samt dets usynlighed hænger tæt sammen med de fremherskende kønsroller og normer med kvinder som omsorgsgivere og mænd som forsørgere og med en ond cirkel med »dobbelt devaluering«, hvor omsorg og pleje er henvist til de grupper i samfundet, der har mindst indflydelse, på grund af dens manglende værdi, og at omsorgsaktiviteten til gengæld bliver devalueret, fordi den udføres af de grupper, der har mindst indflydelse, og fordi hjemmepleje og andre personlige tjenester og husholdningstjenester ydes bag lukkede døre;
- AE. der henviser til, at feminiseringen af omsorgssektoren bidrager til kønsbetingede beskæftigelses-, løn- og pensionsforskelle på grund af den andel af kvinder, der arbejder inden for formel og uformel omsorg og pleje og kan medføre øget risiko for fattigdom og reducere de skatter, der betales til medlemsstaterne, med et årligt tab af BNP på 370 mia. EUR for Europa ⁽⁵²⁾;
- AF. der henviser til, at kvinder og migranter, navnlig mobile arbejdstagere fra lande i og uden for EU, dominerer i omsorgssektoren, at kvinder udgør 76 % af de 49 millioner dokumenterede omsorgsarbejdere i EU ⁽⁵³⁾ og mere end 85 % af de ulønnede omsorgspersoner i alle medlemsstater, når både det daglige og det ugentlige arbejde tages i betragtning ⁽⁵⁴⁾;
- AG. der henviser til, at der arbejder 6,3 millioner fagfolk inden for langtidspleje, hvoraf kvinder (81 %) er overrepræsenterede, og at der er et stigende antal 50+-arbejdstagere, arbejdstagere på deltid, arbejdstagere i usikre ansættelsesforhold og platformsarbejdere samt vandrende, uformelle og mobile arbejdstagere, herunder indeboende omsorgsgivere (ca. 8 % af arbejdstagere i omsorgssektoren er ikkeindfødte); der henviser til, at migrantarbejdere og mobile arbejdstagere i 2020 udgjorde for 28 % af omsorgspersonerne ⁽⁵⁵⁾; der henviser til, at manglen på omsorgsydelser i visse regioner i EU forværres af denne afvandring af omsorgspersoner »care drain« og fænomenet med globale omsorgskæder; der henviser til, at dette gør det umuligt kun at tænke på omsorg og pleje inden for nationale grænser; der henviser til, at der stadig er hindringer for den frie udveksling af omsorgsydelser i EU; der henviser til, at disse arbejdstagere er vigtige for vores samfund, både hvad angår den offentlige sundhed og social inklusion af plejehængige personer, som ofte lever isoleret;

⁽⁵¹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Gender_pay_gap_statistics

⁽⁵²⁾ https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/gender-equality/women-labour-market-work-life-balance/womens-situation-labour-market_en

⁽⁵³⁾ Europa-Parlamentets undersøgelse (2021) Gender equality: economic value of care from the perspective of the applicable EU funds".

⁽⁵⁴⁾ EIGE, Beijinghandlingsprogrammets rapport 2020, 2021

⁽⁵⁵⁾ Eurofound-rapport (2020) Long-term care workforce: Employment and working conditions.

Tirsdag den 5. juli 2022

- AH. der henviser til, at lønnen i omsorgssektoren og i sektoren for husligt arbejde i alle medlemsstater ligger et godt stykke under gennemsnitslønnen og lavere end den løn, som arbejdstagerne får for det samme job i andre sektorer, navnlig sundhedssektoren⁽⁵⁶⁾; der henviser til, at dette skyldes uformelt arbejde, en lavere grad af kollektiv overenskomstdækning i disse sektorer samt en undervurdering af kvindedominerede sektorer såsom omsorgssektoren; der henviser til, at disse arbejdstagere, der arbejder i kommercielle og ikke-udbyttegivende sektorer, ofte ikke har adgang til arbejdstagerrepræsentation og kollektive overenskomstforhandlinger; der henviser til, at forskellen i forhold til gennemsnitslønnen er mindst i medlemsstaterne med kollektive overenskomster for dele af sektoren⁽⁵⁷⁾; der henviser til, at arbejdstagerrepræsentation, herunder fagforeninger, og kollektive overenskomstforhandlinger er afgørende for at sikre repræsentation af arbejdstagerne og forsvare deres rettigheder og interesser i alle plejemiljøer samt for at hæve og opretholde standarder i hele omsorgssektoren;
- AI. der henviser til, at covid-19-krisen har understreget flere udfordringer med hensyn til ansættelsesvilkårene for ansatte i langtidsplejesektoren; der henviser til, at ansatte i langtidsplejesektoren havde endnu større risiko for at blive smittet med covid-19 end sundhedspersonale på hospitaler på grund af mangel på personlige værnemidler og passende uddannelse til at gennemføre infektionsprotokoller og andre forebyggelsesaktiviteter;
- AJ. der henviser til, at selv om omsorgs- og plejearbejde er følelsesmæssigt tilfredsstillende for et stort flertal af omsorgsgivere, har den ofte negative virkninger på omsorgspersonens fysiske og mentale sundhed og vanskeligheder med at forene omsorg og pleje med lønnet arbejde, hvilket er særlig vigtigt for kvindelige omsorgsgivere⁽⁵⁸⁾; der henviser til, at formelle og uformelle omsorgsgivers mentale sundhed er blevet uforholdsmæssigt påvirket under covid-19-pandemien; der henviser til, at de mentale problemer er vokset under pandemien, hvilket har øget omsorgsbyrden; der henviser til, at omsorgsarbejde ofte er forbundet med skifteholdsarbejde, tilkald med kort varsel og lange arbejdstider; der henviser til, at sundhedsrisici og dårlig arbejdstidskvalitet er hovedårsagerne til relativt højt fravær i langtidsplejesektoren; der henviser til, at 38 % af plejerne mener, at de på grund af de negative virkninger af deres arbejde ikke vil være i stand til at arbejde, til de er 60 år⁽⁵⁹⁾;
- AK. der henviser til, at 33 % af langtidsplejere i Europa har været udsat for en eller anden form for negativ social adfærd (herunder verbalt misbrug, trusler og ydmygende adfærd), og kun 22 % af langtidsplejerne føler sig meget tilfredse med deres arbejdsvilkår⁽⁶⁰⁾;
- AL. der henviser til, at der findes forskellige former for ansættelse af formelle indeboende omsorgsgivere, f.eks. via virksomheder, der tilbyder omsorgsydelser, eller vikarbureauer og formidlere;
- AM. der henviser til, at kvinder udgør størstedelen af de personer, der modtager pleje, og at 44 millioner mennesker i EU yder uformel langtidspleje til familiemedlemmer, naboer eller venner⁽⁶¹⁾, hvoraf de fleste er kvinder, og at 12 % af kvinderne og 7 % af mændene, der yder uformel langtidspleje, gør det i mere end 40 timer om ugen⁽⁶²⁾; der henviser til, at næsten 30 % af alle personer over 65 lever med to eller flere ikkeoverførbare sygdomme; der henviser til, at ikkeoverførbare sygdomme er en betydelig og voksende byrde for patienter, omsorgsgivere, samfund og sundhedssystemer;
- AN. der henviser til, at det store antal omsorgsmødtager, der har behov for uformel omsorg, er direkte forbundet med, at professionelle tjenesteydelser af høj kvalitet, der er tilpasset deres behov, er i mangel, utilgængelige og økonomisk uoverkommelige, og at mange medlemsstater vælger at anvende ulønnede uformelle omsorgsydelser som den vigtigste kilde til tilvejebringelse af omsorg og pleje⁽⁶³⁾; der henviser til, at ydelsen af uformelle omsorgsydelser bør være et valg og ikke en nødvendighed på grund af mangel på tilgængelige plejetjenester;

⁽⁵⁶⁾ Eurofound-rapport (2020) Long-term care workforce: Employment and working conditions.

⁽⁵⁷⁾ Eurofound-rapport (2020) Long-term care workforce: Employment and working conditions.

⁽⁵⁸⁾ Kommissionen og Udvalget for Social Beskyttelse (2021), 2021 Long-term care report.

⁽⁵⁹⁾ Europa-Parlamentets studie Policies for long-term carers (2021).

⁽⁶⁰⁾ Eurofound, Long-term Care Workforce: Employment and working conditions, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2020b.

⁽⁶¹⁾ Eurofound-rapport (2020) Long-term care workforce: Employment and working conditions.

⁽⁶²⁾ Kommissionens rapport om langtidspleje <https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=24079&langId=en>

⁽⁶³⁾ Kommissionens rapport om langtidspleje <https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=24079&langId=en>

Tirsdag den 5. juli 2022

- AO. der henviser til, at en betydelig del af den formelle sektor for indeboende plejeydelser opererer i gråzoner, hvilket i høj grad rammer kvaliteten af hjemmepleje; der henviser til, at der mangler data, der gør det muligt præcist at fastlægge antallet af omsorgsgivere i gråzonen;
- AP. der henviser til, at kvinder i EU udfører ulønnet omsorg og husligt arbejde i 13 timer mere om ugen end mænd ⁽⁶⁴⁾; der henviser til, at adgang til formelle langtidsplejeydelser af høj kvalitet til en overkommelig pris for de familiemedlemmer, der er afhængige af dem, og den ulige fordeling mellem mænd og kvinder af ulønnet omsorgsarbejde og husligt arbejde er afgørende faktorer for, om kvinder går ind i og forbliver i beskæftigelse, og for kvaliteten af det arbejde, de udfører; der henviser til, at 7,7 millioner kvinder i EU forbliver uden for arbejdsmarkedet på grund af deres uformelle omsorgsforpligtelser, sammenlignet med blot 450 000 mænd, og at 29 % af de deltidsbeskæftigede kvinder henviser til omsorgsforpligtelser som den vigtigste årsag til at vælge deltidsarbejde ⁽⁶⁵⁾; der henviser til, at kun 6 % af mændene siger, at hovedårsagen til, at de arbejder på deltid, er på grund af omsorgsforpligtelser, sammenlignet med 29 % af kvinderne, og at kun 64 % af fædrene i EU dagligt yder omsorg ⁽⁶⁶⁾;
- AQ. der henviser til, at kvinder desuden har flere pauser i deres karriere, har tendens til at have kortere arbejdsdage og er mere tilbøjelige til at være i deltidsarbejde, usikre ansættelsesforhold eller midlertidige ansættelsesforhold; der henviser til, at sektoropdeling og en ulige fordeling af ulønnet omsorgs- og husarbejde er hovedårsagerne til den vedvarende forskel i beskæftigelse, løn og pension og medfører en større risiko for fattigdom og social udstødelse af kvinder; der henviser til, at den kønsbestemte pensionsforskel i gennemsnit lå på 27 % i 2020 ⁽⁶⁷⁾; der henviser til, at en ligelig fordeling af ulønnet omsorgs- og husarbejde, dvs. lige inddragelse af mænd, har en klar positiv indvirkning på andelen af kvinder i lønnet beskæftigelse og mindsker lønforskellen mellem mænd og kvinder; der henviser til, at børnepasningsforpligtelser er årsag til ændringer i beskæftigelsen for 60 % af kvinderne sammenlignet med 17 % af de beskæftigede mænd og fører til en nedsættelse af arbejdstiden for 18 % af de beskæftigede kvinder og så lidt som 3 % af mændene ⁽⁶⁸⁾; der henviser til, at adgang til, tilgængelighed af og overkommelige priser på børnepasningsfaciliteter af høj kvalitet er afgørende for, at mennesker, navnlig kvinder med omsorgsforpligtelser, kan deltage på arbejdsmarkedet; der henviser til, at folkesundhedsmæssige udfordringer såsom migræne er mere almindelige hos kvinder ⁽⁶⁹⁾, og at en stor del af de berørte kvinder stadig står i frontlinjen for så vidt angår børnepasning og husligt arbejde;
- AR. der henviser til, at disse forskelle bekræftes på globalt plan, hvor kvinder i gennemsnit afsætter 3,2 gange mere tid (201 arbejdsdage om året) end mænd (63 arbejdsdage) til ulønnet omsorgsarbejde, og at de er mest udtalte for piger og kvinder, der bor i mellemindkomstlande, som har lavere uddannelsesresultater, og som bor i landdistrikter og med børn under skolealderen ⁽⁷⁰⁾;
- AS. der henviser til, at kvinder i overvældende grad er repræsenteret blandt de vigtigste arbejdstagere (fire ud af de 16 andre erhvervskategorier, der anses for væsentlige, har mere end 50 % af kvinderne i deres arbejdsstyrke i EU) ⁽⁷¹⁾ såsom omsorgspersonale, hvis opgaver i vid udstrækning ikke kan udføres som telearbejde, og i de sektorer, der er hårdest ramt af pandemien, og som derfor har været udsat for stor risiko for smitte, stor arbejdsbyrde, forstyrret balance mellem arbejds- og privatliv og tab af beskæftigelse; der henviser til, at arbejds- og levevilkårene er blevet særligt undergravet for kvinder med små børn i lønnet beskæftigelse ⁽⁷²⁾;

⁽⁶⁴⁾ EIGE's rapport, 2020: Gender inequalities in care and consequences for the labour market. <https://eige.europa.eu/publications/gender-inequalities-care-and-consequences-labour-market>

⁽⁶⁵⁾ EIGE's rapport (2021) Gender inequalities in care and consequences for the labour market.

⁽⁶⁶⁾ European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions (Eurofound), European Quality of Life Survey 2016 — Quality of life, quality of public services, and quality of society, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2018.

⁽⁶⁷⁾ [https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=ilc_pnp13\(=en](https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=ilc_pnp13(=en)

⁽⁶⁸⁾ EIGE's rapport (2021) Gender inequalities in care and consequences for the labour market.

⁽⁶⁹⁾ The Global Burden of Disease Study 2019: [https://www.thelancet.com/journals/lancet/issue/vol396no10258/PIIS0140-6736\(20\)X0042-0#](https://www.thelancet.com/journals/lancet/issue/vol396no10258/PIIS0140-6736(20)X0042-0#)

⁽⁷⁰⁾ ILO (2018) Care work and care jobs for the future of decent work.

⁽⁷¹⁾ Europa-Parlamentets undersøgelse (2021) Policies for long-term carers.

⁽⁷²⁾ Europa-Parlamentets undersøgelse (2021) Gender equality: economic value of care from the perspective of the applicable EU funds".

Tirsdag den 5. juli 2022

- AT. der henviser til, at omsorg og pleje fortsat er et af de vigtigste områder for gengivelse af kønsarketyper, som yderligere forstærkes af manglen på investeringer i kvalitetstjenester og af kønsskævheder i andre politikker, der i uforholdsmæssig høj grad påvirker kvinders selvbestemmelse i det sociale liv og på arbejdsmarkedet, såsom skatte- og socialsikringsystemet;
- AU. der henviser til, at virksomheder i den sociale økonomi kan have et betydeligt potentiale og bidrage til at lette omsorgspersoners reintegration på arbejdsmarkedet;
- AV. der henviser til, at flere medlemsstater og regioner i EU stadig ikke opfylder målet om at sikre børnepasning til 90 % af alle børn mellem tre år og den skolepligtige alder og til 33 % af alle børn på tre år og derunder; der henviser til, at manglen på tilstrækkelig infrastruktur, der tilbyder tilgængelig børnepasning af høj kvalitet for alle, navnlig førskoleundervisning og børnepasningsordninger, især rammer børn fra dårligt stillede familier, hvilket afspejler sig i indskrivningsprocenter, der ligger under gennemsnittet for børn med handicap, børn fra romafamilier og andre minoritetsgrupper, migrantbørn, børn, der lever i fattigdom, og børn fra andre dårligt stillede grupper, som ville have haft størst fordel af tidlig børnepasning ⁽⁷³⁾;
- AW. der henviser til, at 24,2 % af børnene i EU — dvs. næsten 18 mio. børn — var i risiko for fattigdom eller social udstødelse i 2020; der henviser til, at børn fra lavindkomstfamilier, hjemløse børn, børn med handicap, børn med indvandrerbaggrund, børn med en etnisk minoritetsbaggrund, navnlig romabørn, børn i institutionel pleje, børn i usikre familiesituationer, familier med én forælder, LGBTIQ+-familier og familier, hvor forældre er væk for at arbejde i udlandet, står over for alvorlige vanskeligheder såsom alvorlig boligmangel eller overbelægning, hindringer for adgang til grundlæggende og basale tjenesteydelser; der henviser til, at børn med handicap i EU har en uforholdsmæssigt større sandsynlighed for at blive sat i institutionspleje end børn uden handicap og synes langt mindre tilbøjelige til at drage fordel af bestræbelserne på at muliggøre en overgang fra institutionspleje til lokal- eller familiebaseerede plejemiljøer ⁽⁷⁴⁾; der henviser til, at den europæiske børnegaranti er et EU-instrument, hvis formål er at forebygge og bekæmpe fattigdom og social udstødelse ved at garantere gratis og effektiv adgang for børn med særlige behov til vigtige omsorgstjenester såsom førskoleundervisning og børnepasning, uddannelsesaktiviteter og skolebaseerede aktiviteter, sundhedspleje og mindst et sundt måltid hver skoledag samt effektiv adgang for alle børn med særlige behov til sund ernæring og passende boliger ⁽⁷⁵⁾; der henviser til, at adgang til børnepasning og uddannelse af høj kvalitet til en overkommelig pris er afgørende for børns personlige udvikling og trivsel; der henviser til, at der er en utvetydig positiv sammenhæng mellem adgang til børnepasningsordninger på den ene side og på den anden side beskæftigelse og indkomst for mænd og navnlig kvinder ⁽⁷⁶⁾;
- AX. der henviser til, at adgangen til omsorgsydelser af høj kvalitet, navnlig langtidspleje, i stigende grad er betinget af den enkeltes og familiens indkomst, bopæl, tilgængelighed af tjenester og leveringskapacitet og geografisk tilgængelighed samt overskydende kapacitet hos udbyderne; der henviser til, at to ud af tre personer, der har behov for omsorgsydelser, skønnes ikke at have adgang til sådanne tjenester, primært på grund af deres manglende tilgængelighed og prisoverkommelighed ⁽⁷⁷⁾; der henviser til, at husholdninger med lave indkomster, lavt uddannelsesniveau og indvandrerhusholdninger oplever de største problemer med at få adgang til formelle hjemmebaseerede langtidsplejeydelser; der henviser til, at en tredjedel og i fem medlemsstater endda mere end halvdelen af husholdningerne i hele EU rapporterer, at de har behov for professionelle langtidsplejeydelser, men ikke kan få adgang til dem af økonomiske årsager ⁽⁷⁸⁾; der henviser til, at adgang til sundhedspleje og omsorgsydelser bør være universel, effektiv, uafhængig af økonomiske forhold eller bopælsstatus eller den administrative situation og status; der henviser til, at personer med lavere indkomster også er en gruppe, hvor omsorgsbehovet er mere udbredt ⁽⁷⁹⁾;

⁽⁷³⁾ Fælles erklæring fra de europæiske arbejdsmarkedsparter om børnepasningsordninger i EU. <https://www.etuc.org/en/document/european-social-partners-joint-statement-childcare-provisions-eu>.

⁽⁷⁴⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om den europæiske børnegaranti.

⁽⁷⁵⁾ Rådets henstilling (EU) 2021/1004 om oprettelse af en europæisk børnegaranti.

⁽⁷⁶⁾ EIGE's rapport (2021) Gender inequalities in care and consequences for the labour market.

⁽⁷⁷⁾ Kommissionens rapport om langtidspleje <https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=24079&langId=en>

⁽⁷⁸⁾ Udvalget for Social Beskyttelse og Kommissionen (2021) Long-term care report.

⁽⁷⁹⁾ Kommissionens rapport om langtidspleje <https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=24079&langId=en>

Tirsdag den 5. juli 2022

- AY. der henviser til, at digitale teknologier har potentiale til at støtte både formelle og uformelle omsorgsgivere og mindske den byrde, de står over for, f.eks. i forbindelse med transport af patienter til konsultationer, der kan afholdes online; der henviser til, at en Eurocarers-undersøgelse fra 2021 viser, at 78 % af de uformelle omsorgsgivere aldrig anvendte omsorgsrelaterede teknologier⁽⁸⁰⁾; der henviser til, at digitalisering og tingenes internet i omsorgssektoren skal tages i betragtning, men ikke helt bør erstatte den uerstattelige menneskelige interaktion i forbindelse med omsorg og pleje; der henviser til, at der bør tilskyndes til forskning og pilotprojekter med henblik på at afprøve gennemførligheden og effektiviteten af digitale tjenester; der henviser til, at ældre mennesker, herunder dem, der modtager omsorgsydelser, har vanskeligt ved at få adgang til digitale tjenester; der henviser til, at adgang til digitale tjenester, herunder adgang til digitale færdigheder, bør betragtes som en ret for modtagere af omsorgsydelser; der henviser til, at det drastiske skift til telearbejde afslørede behovet for bedre at håndhæve, revidere og ajourføre lovgivningen vedrørende arbejdsvilkår i det digitale miljø og brugen af kunstig intelligens på arbejdsmarkedet;
- AZ. der henviser til, at kvinder, der udsættes for intersektionel forskelsbehandling, støder på yderligere barrierer i forbindelse med adgang til sundheds- og omsorgsydelser, og at der skal lægges særlig vægt på at afhjælpe virkningerne af implicitte skævheder i adgangen til private og offentlige tjenesteydelser, der er opstået som følge af vedvarende stereotyper og underrepræsentation af visse grupper i disse institutioner;
- BA. der henviser til, at der bør sættes særligt fokus på personer i en meget høj alder for om nødvendigt at hjælpe mennesker, der har mistet deres uafhængighed, og forhindre, at de bliver isoleret;
- BB. der henviser til, at der bør tages behørigt hensyn til betydningen af forebyggelse og geriatrisk rehabilitering for en sund og værdig aldring;
- BC. der henviser til, at der er behov for at omlægge sygeplejen ved, hvor det er muligt, at yde gratis eller økonomisk overkommelig omsorg i hjemmet;
- BD. der henviser til, at øgede investeringer i omsorgsøkonomien i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling vil resultere i næsten 300 mio. yderligere job globalt i 2035⁽⁸¹⁾; der henviser til, at der vil være tale om 96 millioner direkte job inden for børnepasning, 136 mio. direkte job inden for langtidspleje og 67 mio. indirekte job inden for andre sektorer end omsorgssektoren; der henviser til, at dette jobskabelsesniveau vil kræve en investering på 3,2 % af det globale BNP under hensyntagen til de samlede omkostninger minus skatteindtægter⁽⁸²⁾; der henviser til, at Europa-Kommissionen anslår, at der forventes at blive skabt 8 mio. nye job i EU i omsorgssektoren inden 2030⁽⁸³⁾;
- BE. der henviser til, at den demografiske udvikling og befolkningens aldring vil øge efterspørgslen efter omsorgsydelser; der henviser til, at det ikke er sandsynligt, at omsorgs- plejjob vil blive erstattet eller reduceret af automatisering; der henviser til, at dette bør motivere EU og medlemsstaterne til at investere i omsorgsøkonomien som en lovende jobskabende sektor inden for rammerne af den digitale omstilling for at øge antallet af kvalificeret personale og tiltrække flere mennesker til denne sektor;
- BF. der henviser til, at kvalitetsstandarderne for omsorgsydelser, navnlig for sociale omsorgsydelser, fortsat er mangelfulde eller utilstrækkelige;
- BG. der henviser til, at omsorgssektoren har brug for betydelige investeringer, ressourcer og reformer; der henviser til, at det anslåede årlige investeringsunderskud i social infrastruktur i Europa i 2018 var på 100-150 mia. EUR⁽⁸⁴⁾; der henviser til, at rapporten om aldring fra 2021 forudsiger en stigning i de offentlige udgifter, der er nødvendige for at dække udgifterne til langtidspleje og -støtte, på op til 2,9 % af BNP årligt i 2070 sammenlignet med 1,7 % i 2016, men at et »sundt aldringsscenario« kan sænke disse omkostninger, og at fuld dækning af behovet for langtidspleje øger dem betydeligt;

⁽⁸⁰⁾ Eurocarers 2021 Report on Impact of COVID-19 on outbreak on informal carers across Europe.

⁽⁸¹⁾ ILO, 2022, »Care at work: Investing in care leave and services for a more gender equal world of work«.

⁽⁸²⁾ ILO, 2022, »Care at work: Investing in care leave and services for a more gender equal world of work«.

⁽⁸³⁾ Kommissionen, 2021, Grønbog om aldring.

⁽⁸⁴⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/economy-finance/dp074_en.pdf

Tirsdag den 5. juli 2022

- BH. der henviser til, at det er af afgørende betydning at forstå samspillet mellem formel og uformel omsorg; der henviser til, at formelle omsorgsydelser kan yde støtte til uformelle omsorgsgivere, f.eks. ved at gøre det muligt for dem at tage fri og ved at uddanne dem; der henviser til, at den manglende officielle anerkendelse af uformelle omsorgsgivere og den dermed forbundne mangel på data om dem og deres behov er en hindring for dette samspil;
- BI. der henviser til, at omsorgsydelser afhænger af velfinansierede og velfungerende offentlige tjenester og socialsikringssystemer;
- BJ. der henviser til, at der er stor mangfoldighed blandt uformelle omsorgsgivere; der henviser til, at deres behov varierer afhængigt af deres socioøkonomiske kontekst, deres deltagelse på arbejdsmarkedet, deres omsorgsmodtageres behov og den tid, de bruger på omsorg til omsorgskrævende personer;
- BK. der henviser til, at neurodegenerative sygdomme, herunder Alzheimers sygdom og andre former for hukommelsesinvaliderende sygdomme, fortsat er underdiagnosticeret i de fleste europæiske lande; der henviser til, at der er en klar indikation af, at det nuværende antal på 9 mio. bekræftede tilfælde af mennesker med demens vil være fordoblet i 2050; der henviser til, at kvinder fortsat rammes uforholdsmæssigt hårdt af demens ⁽⁸⁵⁾;
- BL. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmand i februar 2021 indledte en initiativundersøgelse af Kommissionens rolle i afinstitutionaliseringsprocessen i EU med fokus på opfyldelsen af Kommissionens forpligtelse til at sikre, at medlemsstaterne anvender EU-midlerne på en måde, der fremmer overgangen fra omsorgsinstitutioner til en uafhængig tilværelse og deltagelse i samfundslivet;
- BM. der henviser til, at den mekanisme, der er fastsat i direktivet fra 2001 om midlertidig beskyttelse, for første gang er blevet aktiveret som reaktion på massetilstrømningen af flygtninge, først og fremmest kvinder med børn og andre omsorgsafhængige personer, som flygter fra krigen i Ukraine, og sikrer de fordrevne lige adgang til arbejdsmarkedet og bolig, lægehjælp og adgang til uddannelse for børn; der henviser til, at aktivering af ovennævnte mekanisme vil have en betydelig direkte indvirkning på omsorgssektoren og øge antallet af personer i EU, der har behov for omfattende og individualiserede omsorgsydelser, men også antallet af både uformelle og formelle omsorgspersoner;
- BN. der henviser til, at dataene om kvaliteten af omsorgsydelser næsten udelukkende er baseret på ikkestandardiserede kundetilfredshedsundersøgelser;
- BO. der henviser til, at vanskeligheder i forbindelse med tilvejebringelse af passende, anstændige og prismæssigt overkommelige boliger, navnlig for ældre, enlige, personer med handicap, personer, der er i risiko for fattigdom og social udstødelse, familier med små børn og enlige forældre, i betydelig grad hindrer adgangen til omsorgsydelser af høj kvalitet;
- BP. der henviser til, at langtidsplejeres medianløn i 11 OECD-lande kun er 9 EUR i timen, mens lønningerne for hospitalsarbejdere — hvoraf størstedelen er mænd — i gennemsnit er 14 EUR i timen ⁽⁸⁶⁾;
- BQ. der henviser til, at mere end halvdelen af omsorgsgiverne siger, at de ikke tjener nok til at dække basale behov såsom bolig og mad, og at 31 % ikke har tilstrækkelig adgang til personlige værnemidler ⁽⁸⁷⁾;
- BR. der henviser til, at størstedelen af omsorgsgivere ikke tjener nok til at have råd til en anstændig levestandard for dem selv og deres familier ⁽⁸⁸⁾;

⁽⁸⁵⁾ Alzheimer Europe, Dementia in Europe Yearbook 2019 (2020) Estimating the prevalence of dementia in Europe.

⁽⁸⁶⁾ <https://www.oecd.org/fr/publications/who-cares-attracting-and-retaining-elderly-care-workers-92c0ef68-en.htm>

⁽⁸⁷⁾ https://www.finanzwende-recherche.de/wp-content/uploads/2021/10/Finanzwende_BourgeronMetzWolf_2021_Private-Equity-Investoren-in-der-Pflege_20211013.pdf

⁽⁸⁸⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/publications/article/2021/wages-in-long-term-care-and-other-social-services-21-below-average>

Tirsdag den 5. juli 2022

Et omsorgsfuldt Europa

1. bemærker, at det er af afgørende betydning at sikre værdighed, uafhængighed, autonomi, trivsel og deltagelse i det sociale liv gennem pleje af høj kvalitet i hele livet fra børnepasning og uddannelse til ældrepleje og støtte til personer med handicap, idet der tages hensyn til, at mennesker er indbyrdes afhængige, og at alle kan have brug for pleje på et eller andet tidspunkt i deres liv;
2. understreger betydningen af adgang til og tilgængelighed af offentlige omsorgsydelser og kvaliteten, adgangen, tilgængeligheden, prisoverkommeligheden og tilstrækkeligheden af disse ydelser, og at alle personer med behov for omsorg og deres omsorgsgivere bør have ret til et reelt valg, når det drejer sig om omsorgsydelser, der er egnede for dem og deres familier, og deres form (familiepleje, omsorg i nærmiljøet, patientcentrerede omsorgsydelser, personlig omsorg eller andre former), hvor omsorgsydelserne leveres og omfanget heraf, med særlig vægt på tilvejebringelse og adgang hertil for dem, der bor i fjerntliggende områder (433) såsom landdistrikter eller regioner i den yderste periferi; mener, at investeringer i levering af offentlige og sociale tjenesteydelser af høj kvalitet er vigtige løftestænger for at forhindre overførsel af ugunstige vilkår fra den ene generation til den næste;
3. bemærker, at omsorgsydelser og de forskellige politiske tilgange hertil skal udvikles og omformuleres i overensstemmelse med den enkeltes behov, og anerkender, at modeller og mønstre for tilrettelæggelse af omsorgsydelser er forskellige i medlemsstaterne, og understreger den enkeltes ret til at vælge de omsorgsydelser af høj kvalitet, der er bedst egnede til deres individuelle situation, og behovet for, at medlemsstaterne og EU sikrer dette i alle deres politikker; fremhæver, at i henhold til princip 18 i den europæiske søjle for sociale rettigheder har alle »ret til prismæssigt overkommelig langtidspleje af høj kvalitet, herunder hjemmepleje og lokalsamfundsbaseerede tjenester«, og understreger, at for at opfylde dette princip bør der ske en udbygning af omsorgsydelser;
4. bemærker, at kvinder udgør størstedelen af arbejdsstyrken (76 %) i den formelle omsorgssektor og udfører størstedelen af det uformelle omsorgsarbejde, samtidig med at de også repræsenterer størstedelen af omsorgsmodtagerne, at ydelse af omsorg og pleje fortsat er undervurderet, ikke-ankendt og sikrer utilstrækkelig eller ofte ingen økonomisk kompensation til plejere, og at denne undervurdering med hensyn til løn, arbejdsvilkår og manglende synlighed er tæt forbundet med feminiseringen af sektoren på grund af den høje andel af kvinder, der yder formelle og uformelle omsorgsydelser; fremhæver, at dette kønsaspekt skal tages i betragtning ved udformningen af omsorgsstrategier og -politikker;
5. udtrykker sin bekymring over virkningen af strukturelle og finansielle begrænsninger i den type omsorgsydelser, der er til rådighed for enkeltpersoner, og anerkender, at integrationen af omsorgsområdet i hele Europa er begrænset på grund af manglen på passende incitamenter og strukturer;
6. understreger betydningen af en integreret og rettighedsbaseret tilgang til en fælles europæisk indsats på omsorgsområdet, hvor der drages lige stor omsorg for menneskers fysiske, mentale, psykologiske og sociale, personlige og husholdningsmæssige behov; fremhæver betydningen af at bane vejen for en mere sammenhængende tilgang mellem sundheds- og socialsystemerne samt mellem formel og uformel omsorg og pleje og koordinering mellem lokale, regionale og nationale plejepolitikker i EU's medlemsstater sideløbende med horisontal og sektoriel integration;
7. understreger nødvendigheden af at udvikle en ambitiøs og inklusiv europæisk omsorgsstrategi, der sikrer lige adgang til omsorgsydelser for alle med særlig vægt på personer i sårbare situationer, og som bidrager til social retfærdighed;
8. mener, at forebyggelse er afgørende; opfordrer til, at primær sekundær og tertiær forebyggelse ⁽⁸⁹⁾, herunder passende anvendelse af relevant uddannelse og information, screening, tidlig påvisning, forebyggelse og passende opfølgning på ikkeoverførbare sygdomme, skal være blandt komponenterne i en holistisk europæisk omsorgsstrategi; opfordrer indtrængende Kommissionen til at vedtage en omfattende og holistisk tilgang til omsorgsydelser;

⁽⁸⁹⁾ »Primær forebyggelse er rettet mod at forhindre den første forekomst af en sygdom. Sekundær og tertiær forebyggelse har til formål at standse eller forsinke eksisterende sygdom og virkningerne heraf gennem tidlig opdagelse og passende behandling eller at mindske forekomsten af tilbagefald og en opståen af kroniske lidelser, f.eks. ved hjælp af effektiv genoptræning.« Fra: WHO, Health promotion glossary, 1998.

Tirsdag den 5. juli 2022

9. opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke EU's modstandsdygtighed og kapacitetsopbygning i forbindelse med sundhedskriser; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme forskning og innovation ved at fastlægge prioriterede områder for fremtidig FoU baseret på nuværende og fremtidige sygdomme samt videreudvikling af omsorgssektorrelaterede muligheder, herunder for private aktører;

10. understreger, at fremme af en model med ligeværdige forsørgere og ligeværdige omsorgspersoner, hvor mænd og kvinder deltager på lige fod i betalt arbejde på arbejdsmarkedet og ubetalt arbejde i forbindelse med hjemlige og omsorgsrelaterede forpligtelser, bør være et mål for enhver EU-indsats inden for omsorg, arbejdsmarkeder og sociale tjenester; minder om vigtigheden af at integrere kønsaspektet i alle politikker;

11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere i omsorgssektoren, styrke og sikre bæredygtige, øgede og tilstrækkelige investeringer og finansiering til at kunne sikre lige adgang for personer med behov for omsorg og pleje til økonomisk overkommelige og tilstrækkeligt bemandede omsorgsydelser og husholdningsydelser af høj kvalitet samt et aktivt og tilfredsstillende arbejdsliv for omsorgspersoner med passende lønninger, der giver anstændige leve- og karrieremuligheder i sektoren gennem certificering og validering af færdigheder;

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre tilgængeligheden af finansiering til alle typer omsorgsydelser og til at gøre bedst mulig brug af de europæiske struktur- og investeringsfonde til investering i børnepasning og ældrepleje og andre med behov for omsorg og pleje gennem ESF+, InvestEU og andre finansielle instrumenter, der tilskynder til sociale investeringer, samt genopretnings- og resiliensfaciliteten, EU4Health-programmet og de europæiske struktur- og investeringsfonde til investering i offentligt garanterede omsorgsydelser og fremme af tilgængelige og økonomisk overkommelige tjenester for alle; opfordrer Kommissionen til at leve op til forventningerne og skabe synergier med ligestilling mellem kønnene, inklusion af personer fra sårbare grupper og de standarder, der er fastsat for investeringer i digital og grøn omstilling, f.eks. for at støtte grønnere omsorgsydelser og plejeprojekter og starte et initiativ om miljømæssigt bæredygtige omsorgsydelser, i betragtning af at plejeinfrastrukturer har betydelige negative miljøvirkninger, der skal løses og afbødes inden for rammerne af de vejledende principper; opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer og køreplanfor fælles standarder for medlemsstaterne i den henseende; opfordrer Den Europæiske Investeringsbank til i sit årlige budget at overveje at medtage udvikling af omsorgssektoren og omsorgsøkonomien som led i gennemførelsen af dens egen strategi for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders økonomiske indflydelse og status;

13. opfordrer til en særlig investeringspakke til fremme af EU's omsorgssektor og omsorgsøkonomi samt til at sikre koordinering mellem de forskellige programmer og initiativer med henblik på en effektiv gennemførelse af strategien; opfordrer endnu en gang til, at der udvikles redskaber til kønsbudgettering i FFR og relaterede programmer, som gør det muligt at spore den specifikke finansiering, der er sat af til at fremme ligestilling mellem kønnene;

14. minder om EU's og medlemsstaternes forpligtelser og tilsagn, hvad angår omstillingen fra segregerede institutionelle plejemiljøer til lokal- eller familiebaserede plejemiljøer og fremme af forskellige modeller for en uafhængig tilværelse og støtte; opfordrer medlemsstaterne til at anvende de tilgængelige europæiske og nationale midler til at fremskynde denne omstilling og til at støtte individuel autonomi og en uafhængig tilværelse ved at støtte metoder til at øge uafhængigheden, såsom tilpasning i hjemmet eller installation af digitale overvågningssystemer og hjælpeteknologier i hjemmet, under fuld overholdelse af bestemmelserne og målene i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe effektive foranstaltninger til at sikre, at EU-midler anvendes til at overgå fra institutionaliseret pleje til lokal- eller familiebaserede pleje, samtidig med at familiepleje i al dens mangfoldighed sikres;

15. understreger, at det for at mindske sort arbejde inden for den formelle omsorgssektor er vigtigt at yde offentlig støtte til reelle udbydere af omsorgstjenester inden for sociale sikringssystemer eller via skatteudgifter, hvilket vil gøre lovlige og rimelige omsorgsydelser økonomisk overkommelige;

16. opfordrer medlemsstaterne til at sikre universel sundhedsdækning, øge investeringerne i sundhedspleje og prioritere finansiering af omsorg i nærmiljøet og primær sundhedspleje; opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at fjerne eksisterende barrierer for sundhedspleje for alle, herunder udokumenterede migranter, med særligt fokus på kvinder, der udsættes for intersektionel forskelsbehandling; opfordrer til, at man sikrer en højere og rimelig løn samt anstændige arbejdsvilkår for omsorgsarbejdere, sundhedsassistenter og andet støttepersonale;

Tirsdag den 5. juli 2022

17. understreger, at en betydelig del af de eksisterende omsorgsmodeller, -ydelser og -faciliteter er baseret på en institutionaliseret, forældet model, der ikke opfylder moderne kvalitetskriterier, og at de ikke opfylder omsorgsmottagernes fysiske, sociale og psykologiske behov og ønsker; fremhæver, at personer med behov for omsorgsydelser bør sættes i centrum for plejeplaner i alle faser af udformningen, gennemførelsen og evalueringen af plejepolitikker og -tjenester gennem udforskning af innovative løsninger, nye modeller og værktøjer til levering af omsorgsydelser, fremme af social inklusion og flergenerationsforståelse af individuelle behov hos personer med behov for omsorgsydelser, der som mål skal have en overgang fra institutionel pleje til familie- og lokalsamfundsbasert pleje og fremme af forskellige modeller for en uafhængig tilværelse og støtte;

18. mener, at det er nødvendigt med personorienteret og individualiseret omsorg og pleje for alle for at sikre omsorgsmottagernes og deres omsorgspersoners værdighed samt deres fulde deltagelse og inklusion i lokalsamfundet; understreger, at dette skridt i retning af en personcentreret tilgang kræver øget integration af omsorgsydelser i mere helhedsorienterede plejeforløb for at forbedre ydelserne til omsorgsmottagere samt kvaliteten af plejen;

19. understreger behovet for fuldt ud at udnytte digitale løsninger til at støtte mennesker, der har behov for omsorgsydelser, i at leve et uafhængigt og selvstændigt liv, behovet for at øge respekten for deres ret til selvbestemmelse, for at udvikle autonomi for både plejef professionelle og omsorgsmottagere gennem en individualiseret tilgang til udformningen og budgetteringen af omsorgsydelser, herunder skræddersyet sundhedspleje og personcentreret pleje ved hjælp af passende værktøjer, samtidig med at det sikres, at der er menneskelig kontakt af høj kvalitet for personer med behov for omsorgsydelser og støtte;

20. mener, at der i forbindelse med udviklingen af omsorgsydelser bør tages højde for alle kategorier af brugere og deres forskelligheder; anfører, at dem, som tilrettelægger, programlægger og leverer omsorgsydelser, har ansvaret for at være opmærksomme på disse behov, på en styrkelse af brugerne af omsorgsydelser og på vigtigheden af en brugerbaseret tilgang i forbindelse med udvikling af ydelser, og at omsorgsydelser til ældre og personer med handicap bør planlægges og udvikles med deltagelse af brugerne;

21. opfordrer medlemsstaterne til at udveksle oplysninger og bedste praksis med henblik på at udvikle en fælles europæisk kvalitetsramme for formelle og uformelle omsorgsydelser baseret på retten til uafhængighed og autonomi og inspireret af bl.a. WHO's ramme til at støtte lande i at opnå et integreret kontinuum af langtidspleje, der omfatter alle omsorgsmiljøer, giver opadgående social konvergens, sikrer alle borgere lige rettigheder og øger livskvaliteten;

22. opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i at forbedre deres infrastrukturer til dataindsamling i overensstemmelse med denne kvalitetsramme;

23. opfordrer desuden til udveksling af bedste praksis om, hvordan der bedst ydes støtte til grupper med særlige plejebehov på (f.eks. enlige forældre, der hovedsageligt er kvinder, forældre med børn med alvorlige sygdomme og ældre);

24. understreger, at de øgede omsorgsbehov kræver en samlet EU-tilgang, og efterlyser en konkret EU-strategi for forebyggende sundhedspleje som en del af løsningen på problemet med stigende pres på sundhedssystemerne; bemærker, at omsorgsydelser bør udvikles med henblik på at øge kontinuiteten i pleje, forebyggende sundhedspleje, rehabilitering og en uafhængig tilværelse, og understreger vigtigheden af programmer for livslang sundhedsfremme og -oplysning, sygdomsforebyggelse og regelmæssige undersøgelser sammen med mere effektive sundhedsprogrammer til stimulering af en sund aldringsproces; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at engagere sig i WHO's tiår for sund aldring gennem udarbejdelse af EU-programmer for sund aldring, som dækker adgang til sundheds- og omsorgsydelser samt strategier for sundhedsfremme og forebyggelse;

25. opfordrer Kommissionen til at gå forrest på plejeområdet ved at fastsætte ambitiøse mål på EU-plan for finansiering, adgang, kvalitet, effektivitet og bæredygtighed af omsorgsydelser i samråd med medlemsstaterne og relevante interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter, og til at udvikle harmoniserede definitioner og indikatorer til vurdering af disse mål for børn, ældre eller personer med handicap;

26. understreger nødvendigheden af pointtavler til overvågning af gennemførelsen af retten til omsorgsydelser af høj kvalitet i offentlig, privat, formel og uformel sammenhæng;

Tirsdag den 5. juli 2022

27. minder om, at EU bør gøre brug af ILO's 5R-ramme for anstændigt omsorgsarbejde (anerkende, reducere og omfordele ulønnet omsorgsarbejde, belønne betalt omsorgsarbejde) sammen med sikring af omsorgsarbejdes repræsentation, social dialog og kollektive overenskomstforhandlinger;

28. minder om, at der bør gøres fremskridt i retning af en omsorgsøkonomi, der anvender en integreret, holistisk, kønssensitiv og livslang tilgang til omsorg og pleje; understreger, at dette bør omfatte lovgivningsmæssige foranstaltninger og investeringer på EU-plan til fremme af både anstændige arbejdsvilkår og for at gøre arbejdet i omsorgssektoren mere attraktivt;

29. understreger vigtigheden af at fremhæve behovet for en europæisk tilgang til omsorg og pleje i de opfølgende konklusioner fra konferencen om Europas fremtid, eftersom omsorgssektoren er en central sektor for Europas fremtid;

30. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en ambitiøs, robust og fremtidssikret europæisk omsorgsstrategi, der dels bygger på alles ret til økonomisk overkommelige og tilgængelige omsorgsydelser af høj kvalitet og på andre principper, der er fastsat i den europæiske søjle for sociale rettigheder og i EU's strategiske dokumenter, samt på både omsorgsmottagende og omsorgsgivende personers individuelle rettigheder og behov, og dels dækker hele livsforløbet, fokuserer og responderer på behovene hos mennesker i kritiske perioder i deres liv, skaber fundamentet for kontinuitet i omsorgsydelserne i hele livsforløbet og fremmer solidaritet mellem generationerne;

31. understreger, at denne strategi bør baseres på pålidelige, omfattende og sammenlignelige data, der er offentligt tilgængelige, på situationen for og kategorierne af både omsorgspersoner og omsorgsmottagere, opdelt efter køn, alder, nationalitet, etnisk oprindelse⁽⁹⁰⁾, handicap, socioøkonomisk status, tilgængelighed og prisoverkommelighed, på typen af omsorgsydelser, der leveres eller modtages, og på de forskellige plejemiljøer (private eller offentlige, institutionelle, familiemæssige eller lokalsamfundsbase) og bør omfatte konkrete og progressive mål med en tidsplan og indikatorer til evaluering af fremskridt og håndtering af uligheder under hensyntagen til plejebehovene i de europæiske samfund; gentager opfordringen til Kommissionen og medlemsstaterne om at ajourføre den statistiske ramme for indsamling af pålidelige, sammenlignelige og opdelt data, samtidig med at der sikres fuld respekt for privatlivets fred og grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at udvikle centralt forvaltede og detaljerede undersøgelser af tidsforbrug, der er opdelt efter førnævnte parametre, med henblik på at vurdere værdien af ulønnet arbejde på tværs af medlemsstaterne;

32. understreger behovet for i forbindelse med udarbejdelsen af den europæiske omsorgsstrategi at høre alle relevante interessenter på EU-plan, nationalt og lokalt plan, herunder repræsentanter for uformelle omsorgspersoner og patientorganisationer, for at tage hensyn til deres forskellige situationer og behov og understreger, at strategien bør identificere målgrupper;

33. opfordrer Kommissionen til i den europæiske omsorgsstrategi at medtage omfattende foranstaltninger til bekæmpelse af vold og chikane, navnlig bekæmpelse af alle former for mishandling af ældre og overgreb mod omsorgsgivere for at bekæmpe bekymrende fænomener såsom manglende hjælp, svigt og unødvendig brug af fysisk eller kemisk tvang, navnlig inden for langtidspleje og -støtte; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle uddannelse til uformelle og formelle omsorgspersoner med henblik på at forebygge, forbyde og bekæmpe omsorgsrelateret vold og chikane samt på at skabe uafhængige og effektive mekanismer for indberetning og klage;

34. opfordrer Kommissionen til at levere retningslinjer til medlemsstaterne for at sikre, at øremærkede investeringer i omsorgsøkonomien inkluderes i (reviderede) nationale genopretnings- og resiliensplaner, samhörighedsfonde og alle andre relevante finansielle EU-instrumenter;

35. understreger, at det »grå guld« kunne blive til en af de vigtigste økonomiske drivkræfter, især i landdistrikterne, og kan skabe muligheder for sundhedssektoren og sektoren for langtidspleje, hvor sundhedsydelser af høj kvalitet kan tilbydes på en mere effektiv måde;

36. opfordrer Kommissionen til at oprette en EU-dag for ligeværdig omsorg hvert skudår den 29. februar for at øge bevidstheden om undervurderingen og usynligheden af omsorg og omsorgspersoner i vores samfund;

⁽⁹⁰⁾ Oplysningerne om etnisk oprindelse bør indsamles på frivillig og anonym basis udelukkende med henblik på at identificere og bekæmpe diskriminerende handlinger.

Tirsdag den 5. juli 2022

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ud over at reagere på de umiddelbare omsorgsbehov at vedtage politikker og foranstaltninger til at tackle årsagerne hertil, såsom fattigdom, social eksklusion og andre strukturelle barrierer, der står i vejen for universal og lige adgang til omsorgsydelser af høj kvalitet, først og fremmest udfordringerne i forbindelse med beskæftigelse, uddannelse og undervisning samt anstændige og økonomisk overkommelige boliger;

Pasning af høj kvalitet til alle børn

38. glæder sig over Kommissionens planer om at revidere Barcelonamålene som led i den europæiske omsorgsstrategipakke; opfordrer til at tilskynde til opadgående konvergens, og til, at der investeres mere i offentlig pasning af høj kvalitet for alle børn i EU, bl.a. ved at revidere målene og hæve ambitionsniveauet væsentligt for udbuddet af børnepasning af høj kvalitet for alle børn, herunder børn under 3 år og børn, der er i risiko for fattigdom, social udstødelse og overlappende former for forskelsbehandling, og ved at fastsætte specifikke, detaljerede indikatorer til overvågning af adgangen til børnepasning for børn under 1 år; opfordrer Kommissionen til i sine målsætninger at integrere et nyt mål for børnepasningstilbud efter skoletid; opfordrer de medlemsstater, der er sattet bagud i forhold til Barcelonamålene fra 2002, til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for hurtigst muligt at nå målet om børnepasning til mindst 90 % af alle børn mellem tre år og den obligatoriske skolealder og mindst 33 % af alle børn under tre år;

39. erindrer om, at EU-midler (ESI-fondene og navnlig Den Europæiske Socialfond+ samt genopretnings- og resiliensfaciliteten) skal anvendes som supplement til medlemsstaternes investeringer i børnepasning; opfordrer Kommissionen til at gøre en indsats for, at medlemsstaterne benytter EU's finansielle instrumenter til at investere i børnepasningsordninger; understreger, at offentlige investeringer og kvaliteten af ansættelses- og arbejdsvilkårene for arbejdstagere i børnepasningssektoren er afgørende for kvaliteten af børnepasningsudbuddet;

40. opfordrer medlemsstaterne til at udforme børnepasning og undervisning, herunder aktiviteter efter skoletid, og andre politikker og foranstaltninger til støtte for alle børn og deres familier på en inklusiv og integreret måde ud fra en børnecentreret tilgang, der særligt fokuserer på børn i en sårbar situation, f.eks. en situation præget af fattigdom eller fattigdomsrisiko og sociale afsavn, samt børn med handicap, migrantbørn og børn fra mindretal, og som sikrer en hurtig og effektiv gennemførelse af den europæiske børnegaranti, herunder forpligtelsen til at garantere effektiv og gratis førskoleundervisning og pasning af høj kvalitet for børn i nød⁽⁹¹⁾; opfordrer medlemsstaterne til at udforme ordninger for personlig assistance til børn med handicap og sikre anstændige og gode arbejdsvilkår for de fagfolk, der arbejder med børn med handicap;

41. fremhæver, at covid-19-krisen og tilstrømningen af flygtninge fra krigen i Ukraine yderligere kan forværre situationen for børn, der er truet af fattigdom og social udstødelse eller har behov for kvalitetspasning; gentager derfor sin opfordring til medlemsstaterne og Kommissionen⁽⁹²⁾ om at øge finansieringen af børnegarantien med et særligt budget på mindst 20 mia. EUR for at bekæmpe fattigdom, der rammer børn og deres familier, og om at bidrage til målet om at reducere fattigdommen med mindst 15 mio., herunder mindst 5 mio. børn, inden 2030 i alle medlemsstater;

42. minder om, at social beskyttelse af og støtte til enkeltpersoner og familier med særligt fokus på grupper i sårbare situationer, såsom børnerige familier, eneforsørgerfamilier eller familier med et barn med handicap, er af afgørende betydning, og opfordrer de kompetente nationale myndigheder til at sikre universelle, passende og tilgængelige sociale beskyttelsesordninger for alle og integrerede børnebeskyttelsesordninger, så ingen lades i stikken, herunder effektiv forebyggelse, tidlig indgriben og familiestøtte, for at give tryghed til børn uden familieomsorg eller i risiko for at miste denne samt foranstaltninger til støtte for overgangen fra institutionel pasning til familie- og lokalsamfundsbaseret kvalitetspasning; opfordrer medlemsstaterne til at opskalere investeringer i børnebeskyttelsesordninger og sociale velfærdsydelser som en vigtig del af implementeringen af børnegarantien;

⁽⁹¹⁾ Som fastsat i Rådets henstilling (EU) 2021/1004 af 14. juni 2021 om oprettelse af en europæisk børnegaranti.

⁽⁹²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling (2020/2084(INI)); Europa-Parlamentets beslutning af 7. april 2022 om EU's beskyttelse af børn og unge, der flygter fra krigen i Ukraine (2022/2618(RSP)).

Tirsdag den 5. juli 2022

43. opfordrer medlemsstaterne til at yde vedvarende helhedsorienteret og integreret støtte til forældre, herunder barsels-, fædre- og forældreorlov med løn og tilsvarende rettigheder og foranstaltninger, også afspejlet i pensionsordninger, sociale tjenesteydelser med lav tærskel, såsom dagpleje, rådgivning, mægling eller psykosocial støtte, der kan tilskynde til en mere væsentlig rolle for og dermed sikre lige deltagelse af mænd i ulønnet omsorgsarbejde og huslige pligter, herunder pasning af småbørn samt børn med handicap; understreger vigtigheden af tilstrækkelige, tilgængelige og prismæssigt overkommelige pasningsstrukturer og -tjenester, navnlig for enlige forældre, hvoraf langt de fleste er kvinder, og for familier med lav og ustabil indkomst, der risikerer fattigdom og social udstødelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle standardiserede ligestillingsdata opdelt efter de grunde, der er beskyttet i henhold til direktiv 2000/43/EF, direktiv 2000/78/EF og direktiv 2006/54/EF, baseret på frivillig deltagelse, fortrolighed, selvidentificering og informeret samtykke, samtidig med at de centrale principper og standarder for EU's databeskyttelse og grundlæggende rettigheder respekteres;

44. understreger vigtigheden af at sikre tilgængelig, økonomisk overkommelig og inklusiv børnepasning af høj kvalitet ved hjælp af en rettigheds- og børnecentreret tilgang, der opfylder pasningsbehovet i forældrenes arbejdstid og skoleferier, fremmer forældrenes lige muligheder for at vende tilbage til arbejdet og skaber balance mellem arbejdsliv og privatliv, som er en af de vigtigste faktorer for kvinders fulde deltagelse på arbejdsmarkedet; understreger, at man samtidig bør imødekomme børns og deres forældres særlige behov i forbindelse med f.eks. handicap, sygdom og arbejde i en bestemt sektor; minder om, at kønsskævheder med hensyn til omsorgsarbejde og beskæftigelse har negative konsekvenser for mange kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og karriereudvikling gennem hele livet, hvilket resulterer i en betydelig kønsbestemt forskel i pensioner og store forskelle i fattigdomsniveauerne i den tredje alder;

Lige adgang til omsorgsydelser af høj kvalitet

45. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende retten til omsorg og til at reformere og integrere deres sociale tjenester og beskyttelsessystemer på en sådan måde, at der sikres effektiv, omfattende lige og rettidig adgang til omsorgsydelser og -behandlinger gennem hele livet, ved i deres sociale beskyttelsessystemer at indarbejde løsninger, der sikrer en individualiseret tilgang og større autonomi for brugerne med hensyn til at vælge de ydelser og den type beskæftigelsesmodel, der passer bedst til behovet og beskyttelsen af rettighederne for både modtagere og ydere af omsorg, herunder personlige tjenesteydelser i hjemmet, personlig assistance og andre beskæftigelsesmodeller for hjemmeplejetjenester, med henblik på at øge kontinuiteten i omsorgsydelser, forebyggende sundhedsydelser, rehabilitering, bedre forebyggelse, diagnosticering og behandling af erhvervssygdomme, autonomi, en uafhængig tilværelse og inklusion i samfundet; henleder opmærksomheden på nødvendigheden af adgang til omsorgsrettigheder uafhængigt af retten til andre sociale overførsler og fjernelse af strukturelle hindringer, som fører til manglende udnyttelse eller udsættelse af omsorgs- og andre støttetjenester; påpeger endvidere behovene hos alle omsorgspersoner, navnlig migrantarbejdere med varierende status, som kan stå over for særlige hindringer med hensyn til adgang til omsorg, intersektionel forskelsbehandling, marginalisering og fattigdom med job;

46. påpeger, at tilgængeligheden af omsorg er afhængig af en kombination af faktorer såsom adgang til skræddersyede tjenester af forskellig karakter, omkostninger og fleksibilitet, men også af, om der er tilstrækkeligt omsorgspersonale, anstændige arbejdsvilkår, ventetid, store geografiske afstande til den nærmeste omsorgsfacilitet, en tilstrækkelig offentlig infrastruktur og transportmuligheder; mener i den forbindelse, at forskellige former for omsorgsydelser bør være tilgængelige, fremmes, værdsættes og anerkendes, og navnlig at udbuddet af familie- og lokalsamfundsbasert omsorg bør opskaleres og prioriteres med henblik på en overgang fra institutionel til familie- og lokalsamfundsbasert omsorg; påpeger de demografiske ændringer som en vigtig faktor for øgede omsorgsbehov, som vil kræve betydelige investeringer fra EU og medlemsstaterne samt identifikation og fjernelse af de administrative hindringer for en rettidig og effektiv adgang for omsorgsmodtagere og deres familier til fyldestgørende omsorgs- og støtteløsninger;

Tirsdag den 5. juli 2022

47. understreger vigtigheden af grønne omgivelser, daglig adgang til forskellige former for natur og udendørsarealer inden for rammerne af levevilkår af høj kvalitet for personer med behov for omsorg, påpeger, at studier viser, at adgang til natur har store fordele for såvel den fysiske som den psykiske sundhed hos mennesker, navnlig mennesker med behov for omsorg, og understreger behovet for at lette adgangen til natur og udendørsarealer for mennesker, der er afhængige af omsorg, samt at støtte naturbaserede løsninger i omsorgssektoren;

48. bemærker, at digitale teknologier er en lovende udvikling med hensyn til at støtte omsorgsydelser, men kun hvis de udvikles fra et brugerbaseret udgangspunkt og er modulopbyggede⁽⁹³⁾ og skræddersyede; fremhæver i den forbindelse behovet for, at Kommissionen og medlemsstaterne adresserer manglen på digitale færdigheder hos formelle og uformelle omsorgspersoner samt blandt omsorgsmottagere ved at have specifikke programmer rettet mod disse grupper; understreger, at dette bør suppleres med en forbedring af internetadgangen og navnlig brugervenlige, skræddersyede digitale løsninger, der er tilgængelige for alle omsorgsmottagere og omsorgspersoner, med henblik på at støtte udviklingen af digitale sundheds- og onlineomsorgsydelser samt støtte potentialet i den teknologiske udvikling med hensyn til at mindske ulighederne i adgangen til sundheds- og omsorgsydelser og hindringerne for deres grænseoverskridende levering; opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af midlerne fra EU4Health og det digitale Europa til at støtte og øge digitale færdigheder hos både omsorgsmottagere og omsorgspersoner;

49. understreger behovet for at sikre, at omsorg ikke kommercommerialiseres;

50. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle de værktøjer, der er nødvendige for en regelmæssig vurdering af tilgængeligheden, tilgængeligheden og prisoverkommeligheden af omsorgsydelser; understreger, at tilgængelighedsprincippet også gælder og bør håndhæves kraftigt i alle omsorgs- og støttetjenester, som sikrer værdighed og autonomi, både i det fysiske og det digitale miljø; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere resultatbaserede indikatorer for adgang til omsorgsydelser, såsom rapporterede uopfyldte behov for omsorg;

51. understreger vigtigheden af rettidige investeringer i omsorgsfaciliteter, identificering af kvalifikationsgab, evaluering af fremtidige personale- og uddannelsesbehov inden for de enkelte erhverv, sektorer og regioner med særlig vægt på befolkningstæthed og omsorgsbehov som et middel til at sikre et tilstrækkeligt og bæredygtigt personaleniveau og tackle uligheder i adgangen til omsorgsydelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremlægge omfattende kvalitetsstandarder og -indikatorer for både formelle og uformelle omsorgsydelser, hjemmebaserede, private og offentlige miljøer, herunder omsorgspersoners kompetencer og uddannelseskrav, samt værktøjerne til effektiv overvågning af implementeringen heraf;

52. understreger, at grænseoverskridende omsorgsydelser, herunder hvor omsorgspersonen bor hos den omsorgskrævende, leveret af både mobile arbejdstagere fra EU-lande og migrantarbejdere fra lande uden for EU, ofte er afgørende for at opfylde de voksende omsorgsbehov; minder om, at de fleste af disse migrantarbejdere er kvinder, og at de påvirkes af globale omsorgskæder; understreger, at den frie bevægelighed for personer og arbejdstagere er en af EU's centrale søjler, men at der stadig er udfordringer med hensyn til grænseoverskridende omsorg; opfordrer til beskyttelse af socialsikringsrettighederne for alle omsorgsydere og -mottagere som en del af retten til fri bevægelighed for personer i denne sektor samt til sikring af både anstændige arbejdsvilkår og udryddelse af sort arbejde; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle grænseoverskridende uddannelse, navnlig i grænseregioner, for at lette den grænseoverskridende omsorg og udveksle bedste praksis inden for omsorgssektoren, blandt andet som et middel til at tackle problemet med afvandring af omsorgspersoner («care drain») og manglende adgang til omsorg af høj kvalitet i de regioner eller lande, hvor omsorgspersonerne kommer fra;

53. gentager sin opfordring til en fælles definition af handicap samt gensidig anerkendelse af handicapstatus i medlemsstaterne i overensstemmelse med UNCPRD-komitéens afsluttende bemærkninger om Den Europæiske Unions første rapport, der blev vedtaget i 2015, med henblik på at fjerne den grundlæggende hindring for mobilitet inden for EU for personer med handicap og give dem adgang til sundheds-, omsorgs- og andre ydelser, der kan lette en uafhængig tilværelse, samt lige uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder; opfordrer til implementering af det europæiske

⁽⁹³⁾ Digitale løsninger, f.eks. applikationer, der består af forskellige moduler og funktioner, der kan kombineres med applikationens grundform, således at applikationen er egnet til at opfylde de enkelte brugeres behov og ønsker.

Tirsdag den 5. juli 2022

handicapkort og udbredelse af samme til alle medlemsstater, hvilket vil bane vejen for en europæisk definition af handicap og give personer med handicap mulighed for at udøve deres ret til fri bevægelighed i et Europa uden barrierer;

54. opfordrer til, at psykisk sundhed prioriteres og integreres i de offentlige sundheds- og omsorgspolitikker på EU- og medlemsstatsplan; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en europæisk strategi for psykisk sundhed med henblik på at sikre god psykisk sundhed for alle, identificere udfordringerne for alle generationers psykiske sundhed i alle relevante miljøer samt bekæmpe stereotyper og tilhørende stigmatisering i forbindelse med psykisk sundhed; understreger, at dette bør ske på en kønssensitiv måde med særlig vægt på personer i sårbare situationer og de socialt dårligst stillede grupper; understreger vigtigheden af psykiske sundhedstjenester af høj kvalitet gennem hele livet, herunder i førskolealderen, under uddannelsen og i arbejdslivet, samt strategier for forebyggelse, opdagelse og hurtig adgang til effektivt tilgængelig, økonomisk overkommelig og passende kvalitetsbehandling, der bidrager til livskvaliteten hos alle voksne, herunder personer med behov for langtidspleje;

55. understreger vigtigheden af emotionel, psykologisk, social og åndelig omsorg og støtte samt psykiske sundhedstjenester ud over medicinering for at forbedre livskvaliteten hos personer, der modtager palliativ behandling; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme adgangen til integreret palliativ behandling for at lindre smerte og ubehag samt bevare værdigheden og livskvaliteten hos personer, der lider af en dødelig sygdom, når alle former for aktiv omsorg er blevet behørigt overvejet og fundet ineffektive, og til at sikre tilstrækkelig støtte til deres omsorgspersoner;

56. opfordrer til at give sygeplejersker lettere adgang til støtte til psykisk og fysisk sundhed;

57. opfordrer medlemsstaterne til at garantere omgående og fuld adgang til omsorgsydelser af kvalitet for personer med midlertidig beskyttelse uden nogen former for forskelsbehandling og med særlig opmærksomhed på de fysiske og psykiske behov, de kan have på baggrund af omstændigheder som krig og deres fordrivelse, og til samtidig at sikre lige og anstændige arbejds- og beskæftigelsesvilkår samt rimelig løn for personer under midlertidig beskyttelse, som søger arbejde i omsorgssektoren; understreger, at yderligere kapacitet og investering i omsorgssektoren er nødvendig for at opnå dette;

Langtidspleje af høj kvalitet for et langt liv af høj kvalitet

58. opfordrer Kommissionen til at etablere et omfattende, ambitiøst og rettighedsbaseret sæt af mål og tilsvarende indikatorer for langtidspleje, rapporteringsmekanismer og værktøjer til opdelte data om og overvågning af tilgængeligheden, prisoverkommeligheden og kvaliteten af omsorgsydelser samt personalesituationen, hvilket skal gælde for alle typer faciliteter og udbydere, i lighed med Barcelonamålene for børnepasning; fremhæver behovet for mål og indikatorer for anstændige arbejdsvilkår samt kvinders fortsatte deltagelse på arbejdsmarkedet, som kan være retningsgivende for investeringer, finansiering og uddannelse for at sikre bedre adgang til kvalitetstjenester for dem, der har behov herfor, samt sikre kvinders fortsatte deltagelse på arbejdsmarkedet, hvilket bl.a. kan fremmes ved hjælp af lige omsorgsforpligtelser;

59. er overbevist om, at Kommissionen som hovedmål bør fastsætte lige og universel adgang for alle til langtidspleje af høj kvalitet baseret på de individuelle behov hos personer, der modtager omsorg og støtte, idet der lægges særlig vægt på at fjerne uligheder og på personer i sårbare situationer såsom ældre, personer med handicap og kvinder, der udfører uformelt og sort omsorgsarbejde; påpeger, at behovet for langtidspleje ikke er begrænset til ældre, men omfatter forskellige grupper med livslangt plejebehov såsom personer med sjældne sygdomme, som de i de fleste tilfælde har haft siden barndommen;

Tirsdag den 5. juli 2022

understreger, at lige, effektiv og rettidig adgang til omsorgsydelser og støtte bedst kan opnås ved at inddrage omsorgsmottagerne og integrere langtidspleje i de nationale sociale beskyttelsessystemer som anbefalet af Udvalget for Social Beskyttelse, eftersom disse er de bedste egnede til at levere lighed og effektivitet ⁽⁹⁴⁾;

60. understreger behovet for kvalitetsindikatorer for alle social- og sundhedstjenester, der er baseret på rettighederne for personer med behov for pleje, opretholdelse og styrkelse af deres uafhængighed og autonomi samt social inklusion, og som fokuserer på ambitionerne for langtidspleje, såsom forbedring af velfærden og livskvaliteten hos mennesker med behov for langtidspleje- og støttetjenester, udviklingen af sunde leveår og andre indikatorer, der sætter hele omsorgsoplevelsen i centrum; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende de fordele, som en integreret omsorgstilgang indebærer for forebyggelse af fysisk og kognitiv tilbagegang og forlængelse af omsorgsmottagerens autonomi; understreger, at høj alder, handicap, alvorlig sygdom eller andre omstændigheder, der skaber behov for langtidspleje, ikke må udgøre en hindring for individets aktive deltagelse i samfundslivet; minder om, at social udstødelse af omsorgs- og støttekrævende personer først og fremmest er et produkt af udbredte negative opfattelser, socialt konstruerede selvbilleder og den vedvarende strukturelle diskrimination;

61. opfordrer Kommissionen til at arrangere et omsorgstopmøde for at bidrage til arbejdet i gruppen på højt plan om fremtiden for social beskyttelse og velfærdsstaten i EU med henblik på en grundig og inklusiv drøftelse med alle relevante interessenter såsom arbejdsmarkedets parter, interessegrupper, patientorganisationer, organisationer af omsorgspersoner, omsorgsmottagere og deres repræsentanter, offentlige myndigheder, civilsamfundet, nonprofitorganisationer, tjenesteudbydere og andre eksperter i lokalsamfundsbasert pleje, der er »fit for 2030«, med henblik på at skabe en langsigtet platform, skabe innovative omsorgsløsninger, sikre fremtidssikrede omsorgssystemer, udfase institutionaliseret omsorg og erstatte den med familie- og lokalsamfundsbasert omsorg og/eller brug af individualiserede budgetter og personlig udformning af omsorg; opfordrer Kommissionen til at udstikke retningslinjer for brugen af EU's finansielle instrumenter til offentlige investeringer i langtidspleje og til at fremlægge et rammedirektiv om langsigtet, formel og uformel omsorg, der fastlægger grundlæggende principper og tilvejebringer evidensbaserede kriterier for tilgængelige og integrerede langtidspleje- og støttetjenester af høj kvalitet i hele EU;

62. opfordrer medlemsstaterne til at oprette nationale, gensidigt anerkendte registre over udbydere af omsorgsydelser med henblik på at overvåge minimumsoverholdelsen af standarder og lovkrav for levering af omsorgsydelser; noterer sig de certificeringssystemer eller -mekanismer i nogle medlemsstater, der attesterer langtidsplejeres kvalifikationer og kompetencer inden for specifikke plejeområder; insisterer på den centrale rolle, som uddannelse af formelle og uformelle omsorgspersoner samt stærkere kvalitetskontrol og whistleblowersystemer spiller for almenyttige og profitorienterede omsorgskæder med henblik på levering af langtidspleje af høj kvalitet;

63. påpeger, at risikoen for ikke at få dækket et langtidsplejebestand er særlig stor for ældre kvinder, som udgør størstedelen af den befolkningsgruppe, der har behov for langtidspleje; fremhæver, at kvinder også oplever de største vanskeligheder med at få dækket udgifterne til langtidspleje som følge af vedvarende kønsbestemte løn- og pensionsforskelle, fattigdom blandt kvinder, horisontal og vertikal opdeling af arbejdsmarkedet, flere karriereafbrydelser og afbrydelser på grund af vedvarende traditionelle kønsroller, hvor kvinder fortsat påtager sig de fleste af omsorgsforpligtelserne, samt arbejdsmarkedets strukturer og stereotyper samt deres overrepræsentation inden for usikre ansættelsesforhold eller deltidsarbejde; er bekymret over, at navnlig plejemottagerne og deres pårørendes første valg af omsorgsleverandør ofte foretages i en kontekst af stress, økonomiske begrænsninger og begrænset tjenesteudbud ⁽⁹⁵⁾;

⁽⁹⁴⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7724>

⁽⁹⁵⁾ Udvalget for Social Beskyttelse og Kommissionen (2021), Long-term care report: Trends, challenges and opportunities in an ageing society, vol. 1.

Tirsdag den 5. juli 2022

Uformel omsorg

64. bemærker, at mellem 40 og 50 millioner mennesker i hele EU regelmæssigt yder uformel omsorg og 44 mio. langtidspleje mindst én gang om ugen ⁽⁹⁶⁾, hvoraf de fleste er kvinder, herunder kvinder med handicap, som udgør ca. 60 % af de uformelle omsorgspersoner og yder uformel omsorg i flere timer end mænd; bemærker ⁽⁹⁷⁾, at dette hæmmer ligestillingen mellem kønnene og kan begrænse muligheden for at officielt arbejde, navnlig for yngre omsorgspersoner;

65. bemærker, at uformel omsorg ofte er en konsekvens af bl.a. manglende udbud af og adgang til professionelle tjenesteydelser, og at den kan have en tendens til at fortsætte i lang tid og kan have konsekvenser for udøvelsen af uformelle omsorgspersoners politiske, civile, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, herunder færre karrieremuligheder eller accept af job, der ligger under deres kvalifikationsniveau, og vanskeliggørelse eller udelukkelse af formel deltagelse på arbejdsmarkedet; er især bekymret over den negative indvirkning af omsorgsforpligtelser på kvinders økonomiske uafhængighed samt den øgede risiko for fattigdom, social udstødelse og psykiske og fysiske sundhedsproblemer;

66. bemærker, at uformel omsorg kan føre til tab af indkomst, forværring af kønsbestemt forskelsbehandling såsom kønsbestemte løn- og pensionsforskelle, fattigdom i alderdommen og feminisering af fattigdom; understreger, at disse skadelige virkninger er tæt forbundet med intensiteten af den omsorg, der ydes, og fremhæver behovet for en bedre deling af ulønnet husligt arbejde og omsorgsarbejde, der primært udføres af kvinder, og styrke bekæmpelsen af kønsstereotyper samt for at indføre arbejdsordninger, der respekterer balancen mellem arbejdsliv og privatliv;

67. bemærker, at 8 % af alle ældre på 65 år og derover, svarende til over 7 millioner mennesker, modtager uformel omsorg i EU, og at andelen af personer på 75 år og derover, der er afhængige af uformel omsorg, udgør 11 % ⁽⁹⁸⁾; påpeger, at størstedelen af de omsorgskrævende ældre er kvinder;

68. bemærker, at det for at gøre det muligt for mennesker fortsat at modtage omsorg i deres eget hjem er nødvendigt at udvide og videreudvikle mobil omsorg og støtte for at lette opgaverne for omsorgspersoner, navnlig kvinder, som samtidig er familiemedlemmer, ikke kun gennem oplysningsaktiviteter, men også gennem passende støtte, herunder økonomisk kompensation, således at pårørende, der yder pleje, får mulighed for at beholde deres job og arbejde hen imod forenelighed mellem omsorg og lønarbejde; understreger den centrale rolle, som uformelle omsorgspersoner spiller, og behovet for, at uformelle omsorgspersoner inddrages tæt og støttes af professionelt plejepersonale, og understreger, at uformelle omsorgspersoner skal have deres behov vurderet og behandlet på deres egne præmisser, uden at det er betinget af de tjenester eller den støtte, de yder den plejekrævende person;

69. bemærker, at mindst 8 % af alle børn i Europa er involveret i uformel langtidspleje, hvilket har en negativ indvirkning på deres psykiske og fysiske sundhed, uddannelsesniveau, sociale inklusion og deres fremtidige deltagelse på arbejdsmarkedet ⁽⁹⁹⁾;

70. fremhæver behovet for at udvikle en fælles europæisk minimumsdefinition af uformel omsorg, tilsagn fra medlemsstaterne og henstillinger fra Rådet om uformel omsorg, herunder nationale henstillinger; understreger, at denne definition bør understrege, at uformel omsorg skal være et valg og ikke fremtvunget af behovet for og manglen på tilgængelige omsorgsydelser, og bør omfatte respekt for retten til selvbestemmelse for personer, der modtager omsorg, i deres valg af den form for omsorg, de ønsker at modtage;

⁽⁹⁶⁾ Eurofound (2020): Long-term care workforce: Employment and working conditions

⁽⁹⁷⁾ Temaafdelingen for Økonomisk og Videnskabelig Politik og Livskvalitet (2021), EP-studie bestilt af EMPL: Policies for long-term carers.

⁽⁹⁸⁾ Temaafdelingen for Økonomisk og Videnskabelig Politik og Livskvalitet (2021), EP-studie bestilt af EMPL: Policies for long-term carers.

⁽⁹⁹⁾ Santini, Succi et al. (2020): Positive and Negative Impacts of Caring among Adolescents Caring for Grandparents. Results from an Online Survey in Six European Countries and Implications for Future Research, Policy and Practice (<https://me-we.eu/wp-content/uploads/2020/10/Positive-and-Negative-Impacts-of-Caring.pdf>).

Tirsdag den 5. juli 2022

71. opfordrer Kommissionen til at udarbejde fælles europæiske retningslinjer og status for og støtte til uformelle omsorgspersoner, da uformel omsorg i øjeblikket ikke i tilstrækkelig grad anerkendes og anerkendes i al sin mangfoldighed; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremme aktive arbejdsmarkeds- og beskæftigelsespolitikker rettet mod ulønnede, uformelle omsorgspersoner for at støtte deres reintegration og fremgang på arbejdsmarkedet og anerkende de færdigheder, de har erhvervet i uformelle sammenhænge;

72. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge Parlamentet og Rådet et europæisk program for omsorgspersoner og som en del heraf et europæisk program for uformelle omsorgspersoner med en pakke af foranstaltninger på EU-plan vedrørende uformel omsorg, og opfordrer medlemsstaterne til at støtte denne europæiske strategi ved hjælp af ambitiøse og koordinerede foranstaltninger og nationale programmer med henblik på at identificere og anerkende de forskellige former for uformel omsorg, der ydes i Europa, og identificere forskellige behov hos forskellige grupper af omsorgspersoner, herunder unge og mobile omsorgspersoner, for at gøre det lettere at anmelde beskæftigelse og opnå forsikring og social beskyttelse, uanset deres forskellige bopælsmæssige eller administrative situationer og status;

73. opfordrer medlemsstaterne til at overveje formalisering af uformel omsorg og forskellige finansielle støttemuligheder baseret på deres forskellige behov og realiteter med henblik på at sikre omsorgspersoner gode standarder for så vidt angår rettigheder, økonomisk støtte og social beskyttelse;

74. minder om, at ovenstående kan opnås gennem f.eks. omsorgs- eller pensionspoint for at beskytte dem, der tager en pause fra arbejdsmarkedet for at tage sig af et familiemedlem eller en anden omsorgskrævende, og ved at anerkende værdien af det arbejde, som disse omsorgspersoner udfører for samfundet som helhed, ved hjælp af andre supplerende støttetjenester (rådgivning eller peer-udveksling), klare orlovsregler for omsorgspersoner, en sund balance mellem arbejds- og privatliv, ferie, afløsning i tilfælde af sygdom, dagtilbud, reintegrationstjenester, psykolog- og revalideringstjenester for omsorgspersoner og omsorgsmottagere samt adgang til uddannelse og livslang læring, og understreger vigtigheden af ikkeoverførbare forældreorlov; opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne til også at overveje og udveksle bedste praksis for, hvordan perioder, der er brugt på omsorgsforpligtelser, kan afspejles i pensionsordninger, og til hurtigt og fuldt ud at gennemføre direktiv (EU) 2019/1158 af 20. juni 2019 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner, som indfører orlov for omsorgspersoner og muligheden for at anmode om fleksible arbejdstidsordninger, minimumsvarighed af en omsorgsorlov med henblik på at yde personlig omsorg eller støtte til en slægtning eller til en person, der bor i samme husstand som arbejdstageren;

75. opfordrer medlemsstaterne til at undersøge, hvordan man bedst formaliserer uformel omsorg og dermed beskatning på dette område ⁽¹⁰⁰⁾, herunder skattefradragsordninger og anvendelse af servicekuponer;

76. understreger, at denne pakke af foranstaltninger vedrørende uformel omsorg skal omfatte både lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige forslag og tilstrækkelige investeringer for at anerkende uformelle omsorgspersoners rettigheder og forpligtelser som en del af deres rolle, samtidig med at retten til selvbestemmelse for de personer, der modtager omsorg, respekteres, og der fastsættes visse kriterier for omsorgspersoners adgang til sociale og andre supplerende støttetjenester (herunder orlov og sygeorlov); fremhæver på ny den psykiske og fysiske sundhedsbelastning, der er forbundet med omsorg, og understreger vigtigheden af at sikre omsorgspersoners adgang til information og rådgivning om omsorg og balance mellem omsorgsarbejde og privatliv; understreger, at pakken af foranstaltninger desuden skal omfatte rapporteringsfor-

⁽¹⁰⁰⁾ Medlemsstaterne bør med henblik på beskatning undersøge, hvordan beskæftigelsen og dermed beskatningen af indkomsten herfra bedst kan formaliseres. I forbindelse med beregningen heraf bør de tage hensyn til skattefradragsordninger og brugen af servicekuponer.

Tirsdag den 5. juli 2022

pligtelser for medlemsstaterne, oprettelse af kontaktpunkter, hvor uformelle omsorgspersoner kan få adgang til den støtte, de har brug for i alle medlemsstater, og fremme af interoperabiliteten mellem sundheds- og socialsikringssystemer med henblik på at gøre brug af eksisterende data og mindske den administrative byrde for uformelle omsorgspersoner;

77. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte civilsamfundsorganisationer og arbejdsmarkedets parter med hensyn til at sikre repræsentation af uformelle omsorgspersoner og tage hensyn til deres bidrag ved udformningen, gennemførelsen og evalueringen af politikker vedrørende uformel omsorg, herunder i forbindelse med udarbejdelsen af den europæiske omsorgsstrategi;

78. understreger vigtigheden af at tackle den urimeligt store afhængighed af uformel omsorg gennem formalisering og anerkendelse af omsorgspersoners færdigheder gennem en certificeringsproces og fremme ordninger for uddannelse og validering af færdigheder med henblik på at fremme den gensidige anerkendelse af færdigheder samt gennemføre målrettede opkvalificerings- og omskolingsaktiviteter; fremhæver, at disse bestræbelser bl.a. bør gøre brug af den europæiske dagsorden for færdigheder, pagten for færdigheder, ESF+, ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, Fonden for Retfærdig Omstilling og EU4Health; opfordrer medlemsstaterne til at lette reintegrationen på arbejdsmarkedet af arbejdstagere, der har taget en lang karrierpause for at passe slægtninge;

79. opfordrer Kommissionen til at anerkende udfordringer, som begrænser adgangen til passende omsorg for personer med specifikke sygdomme, der kræver et højere omsorgsniveau såsom reumatiske sygdomme og bevægeapparatsygdomme (RMD); fremhæver, at den største hindring for personer med reumatiske sygdomme og bevægeapparatsygdomme med hensyn til at få adgang til passende omsorg er manglen på reumatologer og medicinsk uddannelse i reumatologi i medlemsstaterne; opfordrer derfor medlemsstaterne til at gøre reumatologi til et standardelement i læreplanerne på medicinstudiet og til at øge antallet af praktiserende reumatologer;

Anstændige arbejdsvilkår for alle arbejdstagere i omsorgssektoren

80. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sætte tilstrækkelige personaleniveauer og investeringer i omsorgspersonale i centrum for deres omsorgspolitikker; opfordrer medlemsstaterne til at øge omsorgserhvervenes tiltrækningskraft ved at sikre social anerkendelse, anstændige arbejdsvilkår og rimelig løn, herunder passende arbejdstider, hvilket vil bidrage til at afhjælpe den eksisterende mangel på arbejdskraft og mindske behovet for arbejde med kort varsel, problemet med hurtig og alvorlig tab af arbejdskraft, navnlig i de regioner og medlemsstater, der har betydelige udfordringer med »care drain«, og øge omsorgssystemernes modstandsdygtighed fremadrettet, samtidig med at der skabes arbejdspladser i sektoren;

81. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte skabelsen af sådanne kvalitetsjob i sektoren med bl.a. klare, holdbare og attraktive karriereveje og muligheder for uddannelse og forbedring af færdigheder, der giver mulighed for varig faglig og personlig udvikling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage konkrete initiativer og skabe incitamenter, der kan gøre arbejdet i omsorgssektoren mere attraktivt, også for unge, og fremme en ligelig kønsfordeling inden for omsorgserhvervene;

82. noterer sig yderligere udfordringer i forbindelse med den stigende andel af platformsarbejde i omsorgssektoren; understreger, at det europæiske direktiv om platformsarbejde og den nationale lovgivning, der regulerer platformsøkonomien, bør tage behørigt hensyn til omsorgsarbejdets særlige karakter, hvilket vil sikre minimumsstandards for kvaliteten af tjenesteydelser og anstændige arbejdsvilkår for arbejdstagerne;

83. påpeger, at omsorgsarbejde ofte er sort eller underanmeldt og ofte har karakter af udnyttelse, hvilket går ud over rettighederne og trivslen hos arbejdstagerne og deres familier samt omsorgsmodtagerne; er også bekymret over arbejdsvilkårene for omsorgspersoner, der bor sammen med den omsorgskrævende, og som hovedsagelig er kvinder, herunder migrantkvinder, hvoraf mange har uklare lønvilkår, risiko for social isolation og mangel på mekanismer for en korrekt håndhævelse af deres rettigheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tackle problemet med sort arbejde i omsorgssektoren og til at skabe en klar retlig ramme til fremme af kvalitetsjob med social sikring for alle omsorgsmedarbejdere;

Tirsdag den 5. juli 2022

84. understreger, at anstændigt arbejde bør være en integreret del af fastlæggelsen af prioriteter for bæredygtige omsorgssystemer af høj kvalitet; fremhæver, at modtagere af offentlige støttemidler, lån og kontrakter fra EU og medlemsstaterne skal overholde gældende arbejdsret og strenge standarder;

85. opfordrer de medlemsstater, der som medlemmer af ILO endnu ikke har gjort det, til at ratificere og gennemføre de relevante ILO-konventioner, navnlig nr. 189 om anstændigt arbejde for husarbejdere, nr. 190 om vold og chikane på arbejdsmarkedet og nr. 149 om omsorgspersonale;

86. er bekymret over den høje andel af omsorgspersoner, der aflønnes efter mindstelønnen eller derunder, hvoraf de fleste er kvinder, og over de heraf følgende vedvarende kønsbestemte lønforskelle inden for specifikke omsorgserhverv ⁽¹⁰¹⁾; glæder sig derfor over Kommissionens forslag til et direktiv om tilstrækkelige mindstelønninger, som vil forbedre leve- og arbejdsvilkårene i EU, herunder for de lavest lønnede arbejdstagere i omsorgssektoren, og til et direktiv om løngennemsigtighed, der kan tackle den vedvarende utilstrækkelige håndhævelse af den grundlæggende ret til lige løn for samme arbejde eller for arbejde af samme værdi i EU; understreger, at det for at gøre noget ved den lave løn i den stærkt kvindedominerede omsorgssektor er nødvendigt, at den socioøkonomiske værdi af omsorgsarbejde revurderes i forhold til værdien af arbejde i andre ofte mere mandsdominerede sektorer baseret på objektive kriterier og ved hjælp af kønsneutrale jobevaluerings- eller klassifikationsværktøjer såsom uddannelsesmæssige, faglige og uddannelsesmæssige krav, færdigheder, indsats, ansvar, udført arbejde og arten af de involverede opgaver; understreger, at et gyldigt sammenligningsgrundlag er en vigtigt parameter ved afgørelsen af, om arbejde kan anses for at have samme værdi; hvis der ikke findes noget sammenligningsgrundlag i det virkelige liv (hvilket ofte er tilfældet i de stærkt kvindedominerede sektorer), kan et hypotetisk sammenligningsgrundlag anvendes; opfordrer både offentlige og private udbydere af omsorgsydelser til at garantere en anstændig og tilstrækkelig aflønning over mindstelønsniveauet; understreger, at lønstigninger ifølge OECD er associeret med bedre rekruttering af arbejdstagere i sektoren for langtidspleje, længere ansættelsesperioder og mindre udskiftning ⁽¹⁰²⁾; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremme reformer med henblik på at anerkende omsorgspersoners og omsorgsmodtageres rettigheder og gennemføre foranstaltninger til beskyttelse af grundlæggende arbejdstagerrettigheder og forbedring af arbejdsvilkårene for omsorgsmedarbejdere, der tackler de ofte usikre arbejdsvilkår, de udsættes for, såsom mangel på officiel ansættelse, lang arbejdstid, utilstrækkelig løn, uddannelse og dårlige politikker for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen samt tilfælde af misbrug, chikane og vold m.m.;

87. fremhæver den centrale rolle, som uddannelse samt programmer for inklusiv omskoling og opkvalificering af arbejdstagere med henblik på levering af kvalitetsomsorgsydelser og professionalisering af omsorg spiller med hensyn til den fortsatte udvikling af omsorgserhverv og -tjenester; understreger den centrale rolle, som lønnet uddannelse og jobtræning spiller i processen med at omstille fra institutionel til familie- og lokalsamfundsbaseret omsorg; opfordrer kraftigt medlemsstaterne til med støtte fra EU's fonde (ESI-fondene og navnlig Den Europæiske Socialfond+ samt genopretnings- og resiliensfaciliteten) at sørge for uddannelse af omsorgspersonale i omsorgs- og støttekrævende personers rettigheder, navnlig de rettigheder, der er nedfældet i FN's konvention om handicappedes rettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder; beklager, at EU-direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ikke fastsætter harmoniserede minimumskrav for uddannelse af arbejdstagere i langtidsplejesektoren, hvilket hæmmer den automatiske anerkendelse af disse arbejdstagere i hele Unionen;

88. fremhæver, at omsorgsarbejde er en grundlæggende interpersonel tjenesteydelse, som kræver en række komplekse færdigheder, hvoraf nogle ikke er anerkendte eller aflønnede; understreger, at omsorgspersonernes rolle først og fremmest bør være at yde omsorg og støtte til omsorgsmodtagerne, og mener derfor, at det er nødvendigt at mindske unødvendigt bureaukrati og undgå at pålægge omsorgspersoner unødvendige administrative opgaver; understreger, at visse sundhedsopgaver kan deles mellem sundhedsprofessionelle, og understreger fordelene ved et tættere samarbejde mellem omsorgs- og sundhedspersonale, såsom bedre fordeling af arbejdsbyrden, mere tid til omsorgsmodtagere og kontinuitet i behandlingen samt tværfaglig praksis og harmonisering af karriereforløb;

⁽¹⁰¹⁾ Eurofound (2021), Understanding the gender pay gap: What difference do sector and occupation make? Publications Office of the European Union, Luxembourg. Eurofound (2021), Minimum wages in 2021: Annual review, Minimum wages in the EU series, Publications Office of the European Union, Luxembourg.

⁽¹⁰²⁾ https://www.oecd-ilibrary.org/social-issues-migration-health/who-cares-attracting-and-retaining-elderly-care-workers_92c0ef68-en;jsessionid=CUiqVaYYMpv7-fVciq3Ilhh787q6ZHLU19L9LeR1.ip-10-240-5-42

Tirsdag den 5. juli 2022

89. opfordrer Kommissionen til at oprette et EU-initiativ for omsorgsfærdigheder for at hjælpe medlemsstaterne med at forbedre opkvalificerings- og omskolingsmulighederne for fagfolk i omsorgssektoren, identificere kvalifikationskløfter og -behov, lovende praksisser og vellykkede initiativer samt skabe en ramme for anerkendelse og certificering af ekspertise, færdigheder og kvalifikationer erhvervet gennem erfaring, f.eks. gennem uformelt omsorgsarbejde, for at lette adgangen til formel beskæftigelse i sektoren; opfordrer medlemsstaterne til at trække på EU's dagsorden for færdigheder for at sikre yderligere kvalificering og opkvalificering af omsorgspersoner og støtte og skabe offentlige muligheder for alle omsorgspersoner — herunder migrantarbejdere beskæftiget med uformel omsorg — for at deltage i erhvervsuddannelse og opnå kvalifikationer, idet der lægges særlig vægt på kvinder, der har haft omsorgsforlovet;

90. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre og håndhæve anstændige arbejdsvilkår og retten for alle arbejdstagere til at etablere og tilslutte sig en repræsentativ fagforening og til at deltage i kollektive forhandlinger i omsorgssektoren, både den formelle og den uformelle, og til at vedtage høje standarder for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i overensstemmelse med og ud over ambitionen i EU's nyligt vedtagne strategiske ramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2021-2027; fremhæver behovet for at være særlig opmærksom på de specifikke udfordringer i forbindelse med arbejde i omsorgssektoren, herunder arbejdstagernes eksponering for farlige stoffer eller lægemidler, arbejde i potentielt smitsomme miljøer samt psykiske og psykosociale risici i forbindelse med følelsesmæssigt krævende arbejde og negativ social adfærd, med henblik på at forebygge ulykker og sygdomme på arbejdspladsen og de hermed forbundne problemer med fravær, udskiftning og dårligt helbred blandt arbejdstagerne;

91. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende covid-19 som en arbejdsbetinget sygdom i omsorgssektoren; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle sundhedstjenesteydere udarbejder et program for forebyggelse og bekæmpelse af infektioner og til at sikre årlig uddannelse i infektionssygdomme for omsorgsmedarbejdere samt give arbejdstagerne ajourførte oplysninger om smitsomme sygdomme;

92. minder om, at visse lægemidler, der regelmæssigt anvendes af omsorgspersonale, indeholder et eller flere kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske stoffer, der er omfattet af direktiv 2004/37/EF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at blive udsat for kræftfremkaldende stoffer, mutagener eller reproduktionstoksiske stoffer; minder i den forbindelse om den fjerde revision af dette direktiv og medtagelsen af arbejde, der indebærer eksponering for farlige lægemidler; ser frem til den forventede offentliggørelse i 2022 af retningslinjerne for håndtering af disse stoffer samt til udviklingen af en definition og indikativ liste for sådanne farlige lægemidler;

93. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme og støtte aldersvenlige arbejdsmiljøer; gentager sin opfordring til Kommissionen om at hæve ambitionsniveauet og foreslå et bredere og mere omfattende direktiv om forebyggelse og håndtering af arbejdsrelaterede muskel- og knoglelidelser og reumatiske sygdomme samt modvirke de psykosociale risici og negative virkninger af omsorgsarbejde for arbejdstagernes trivsel, som har været særligt udtalte under pandemien;

94. understreger, at den europæiske omsorgsstrategi bl.a. på omfattende vis bør adressere digitaliseringens indvirkning på arbejdstagernes arbejdsvilkår og virkningerne af fjernarbejde og telearbejde på psykisk sundhed samt på mængden og den ulige kønsfordeling inden for ulønnet omsorgsarbejde og husligt arbejde; gentager sin opfordring til Kommissionen om i samråd med arbejdsmarkedets parter at foreslå et direktiv om psykosociale risici og trivsel på arbejdspladsen;

95. opfordrer medlemsstaterne til at fastsætte minimumsstandarder for indeboende omsorgsarbejde i relation til eksempelvis arbejdstid, aflønning og indkvartering af omsorgspersoner for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for deres arbejde; navnlig det at bo og arbejde i samme husstand som den omsorgskrævende person; mener, at der bør beregnes en gennemsnitlig arbejdstid, da omsorgspersoner arbejder i skiftehold; mener endvidere, at lønniveauet skal bero på omsorgsbehovene samt omsorgspersonernes færdigheder; opfordrer til, at omsorgspersoner, der bor sammen med den omsorgskrævende person, skal have adgang til eget værelse, toilet, køkken og om muligt til internet;

Tirsdag den 5. juli 2022

96. opfordrer medlemsstaterne til at styrke den sociale dialog og fremme forhandlingen af kollektive overenskomster i omsorgssektoren, hvad enten den er offentlig eller privat, profitbaseret eller nonprofit, institutionel eller familie- og lokalsamfundsbaseret, som afgørende mekanismer til forbedring af beskæftigelses- og arbejdsvilkårene og til bekæmpelse af kønsbestemte lønforskelle og som de mest effektive redskaber til at sikre en stigning i mindstelønnen og i lønningerne generelt;

97. opfordrer medlemsstaterne til at fremme en bredere dækning med kollektive overenskomster og sikre retten og foreningsfriheden i omsorgssektoren ved at give bedre adgang og information til arbejdstagerrepræsentanter og fagforeninger, der søger at repræsentere og opbygge medlemskab blandt omsorgspersonalet, og ved at fjerne alle hindringer for oprettelsen af fagforeninger samt unødvendige hindringer på arbejdspladser i den offentlige sektor, herunder private leverandører, der arbejder på offentlige kontrakter, som hæmmer fagforeningernes mulighed for at organisere arbejdstagere i den offentlige sektor og øge deres medlemskab; understreger, at navnlig mobile arbejdstagere, der ofte bor hos den omsorgskrævende person og skal være til rådighed 24 timer i døgnet, ikke er tilstrækkeligt opmærksomme på eller informeret om de arbejds- og ansættelsesvilkår, der gælder for dem; fremhæver, at de kollektive overenskomster bl.a. bør sikre pensionsrettigheder for arbejdstagere, der er nødt til at arbejde på nedsat tid eller sige deres lønnede arbejde op for at tage sig af andre;

98. minder om, at mobile arbejdstagere og migrantarbejdere, herunder udokumenterede arbejdstagere, spiller en væsentlig rolle i leveringen af såvel institutionel som familie- og lokalsamfundsbaseret omsorg i EU; mener, at dette forhold bør anerkendes og adresseres i den kommende europæiske omsorgsstrategi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forpligte sig til og fastsætte konkrete foranstaltninger til at tackle problemet med sort arbejde og ulovlige former for beskæftigelse samt til at fremme anstændigt arbejde for alle omsorgsmedarbejdere, uanset deres status; understreger, at migrantarbejdere har en særlig sårbarhed og særlige udfordringer såsom adgang til arbejdstilladelse eller formel beskæftigelse, social beskyttelse og risikoen forbundet med sort arbejde; opfordrer til, at de beskyttes gennem anvendelse, håndhævelse og overvågning af den relevante lovgivning;

99. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre retfærdig mobilitet og ansættelse af arbejdstagere fra EU og fra tredjelande ved at forbedre den gensidige anerkendelse af deres kvalifikationer og ved at lukke hullerne i tværnationale sociale beskyttelsesordninger; gentager sin opfordring til at sikre en passende kontrol med og håndhævelse af reglerne vedrørende mobilitet og oplyse arbejdstagerne bedre om deres rettigheder; understreger den rolle, som Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed spiller med at bistå medlemsstaterne og Kommissionen i deres effektive anvendelse og håndhævelse af EU-retten vedrørende arbejdskraftmobilitet i hele Unionen og koordineringen af de sociale sikringsordninger i EU; understreger behovet for at overveje at revidere Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndigheds mandat i forbindelse med den evaluering, der skal foretages i 2024, med henblik på at medtage bestemmelser om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; opfordrer EU-OSHA og Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed til at arbejde sammen om at støtte Kommissionen og medlemsstaterne i at forbedre sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen for mobile arbejdstagere og migrantarbejdere; understreger, at indeboende plejere hovedsageligt er organiseret gennem en kompleks kæde af bureauer, der udstationerer disse arbejdstagere, som dermed er omfattet af udstationeringsdirektivet⁽¹⁰³⁾;

100. anerkender den rolle, som arbejdstagere, der arbejder med personlige tjenesteydelser og tjenesteydelser i hjemmet, spiller med hensyn til at sikre, at EU-borgerne har et reelt valg af deres foretrukne omsorgsmodel; opfordrer Kommissionen til i den europæiske omsorgsstrategi at adressere de udfordrende arbejds- og ansættelsesvilkår for alle personlige assistenter og husarbejdere, herunder omsorgs- og husarbejdere, og til at lægge fundamentet for anerkendelse, regulering og professionalisering af personlige tjenesteydelser og tjenesteydelser i hjemmet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til effektivt at bekæmpe sort arbejde i omsorgssektoren ved at garantere social beskyttelse, sikre og anstændige arbejdsvilkår og skabe nye jobmuligheder i sektorerne for hjemmepleje og hjemmehjælp; opfordrer til en målrettet revision af direktiv 89/391/EØF for at sikre, at husarbejdere er omfattet af dets anvendelsesområde; opfordrer medlemsstaterne til at fremlægge

⁽¹⁰³⁾ https://www.eesc.europa.eu/sites/default/files/files/report_on_the_eesc_country_visits_to_uk_germany_italy_poland_0.pdf.

Tirsdag den 5. juli 2022

en passende ramme for anmeldelse af personlige tjenesteydelser og tjenesteydelser i hjemmet, såsom servicekuponordninger, til at udvikle mekanismer og værktøjer til bedre overvågning af husligt omsorgsarbejde og til at investere i skræddersyede professionelle tjenester af høj kvalitet med henblik på at standse prekariseringen af omsorgsarbejde og afskrække fra brug af omsorgsydelser, der involverer sort arbejde;

101. opfordrer medlemsstaterne til hurtigt og fuldt ud at gennemføre og implementere direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv og opfordrer dem til at gå videre end minimumsstandarderne i direktivet; understreger, at kun en ligelig fordeling af de ulønnede omsorgsforpligtelser mellem mænd og kvinder ved hjælp af lige, uoverførbare og tilstrækkeligt aflønnede orlovsperioder vil gøre det muligt for kvinder i stigende grad at arbejde fuldtids, opnå balance mellem arbejdsliv og privatliv samt personlig og samfundsmæssig udvikling; fremhæver endvidere vigtigheden af at fremme yderligere fleksibilitet i arbejdsordningerne for grupper af arbejdstagere, såsom forældre med små børn, enlige forældre, forældre med handicap og forældre til børn med handicap; opfordrer medlemsstaterne til at respektere en minimumsvarighed for barselsorlov og fædreorlov, uanset den pågældende persons status; minder om, at politikker om balance mellem arbejdsliv og privatliv bør tilskynde mænd til at påtage sig omsorgsforpligtelser på lige fod med kvinder, og fremhæver nødvendigheden af at arbejde trinvis hen imod fuldt betalt og lige lang barsels- og fædreorlov; opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at fremme og sikre, at fædre kan tage deres barsel uden at frygte negative følger eller forskelsbehandling fra deres arbejdsgivere, hvilket er en effektiv måde at tilskynde dem til at påtage sig ansvaret for at passe deres børn og familier og en nyttig måde at opnå ægte ligestilling mellem kønnene på; understreger, at dette ikke kun forudsætter, men også vil medføre ændringer i stereotyper og kønsnormer og dermed vil føre til et mere retfærdigt og kønsmæssigt ligestillet samfund; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme omstillingsmæssige tiltag såsom oplysningskampagner om medansvar for omsorg for at udrydde den stereotype forestilling om, at kvinder har ansvaret for dette arbejde;

102. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle en række omfattende foranstaltninger og incitamenter til at fremme og lette reintegration på arbejdsmarkedet af arbejdstagere, navnlig kvinder, hvis karriere og indkomst oftere påvirkes af ulige kønsroller og omsorgsorlov, herunder deres tendens til længere karrierepauser, og til at sikre arbejdstagernes ret til at vende tilbage til den samme eller tilsvarende stilling;

103. opfordrer medlemsstaterne til i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter at støtte karriereforsøg, der kan lette tilpasningen af arbejdssituationen, navnlig gennem livslang læring og erhvervsuddannelse, passende arbejdsløshedsunderstøttelse, mulighed for overførsel af sociale rettigheder og aktive, effektive arbejdsmarkedspolitikker; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme og garantere effektiv beskyttelse og lige løn for mænd og kvinder gennem en kønsomstillingslovgivning og politiske reaktioner, der har til hensigt at tackle usikker beskæftigelse, undervurderingen af arbejdet i visse feminiserede sektorer såsom omsorg og garantere karriereveje og en ordentlig socialsikringsdækning; fastholder, at personer i alle ansættelsesforhold og selvstændige bør være i stand til at optjene rettigheder, der giver indkomstsikkerhed under omstændigheder som arbejdsløshed, sygdom, alderdom, karriereafbrydelser med henblik på børnepasning eller andre omsorgssituationer eller af hensyn til uddannelse i overensstemmelse med Rådets henstilling om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige;

104. opfordrer Kommissionen til at bygge videre på den europæiske omsorgsstrategi, nærmere betegnet Rådets to henstillinger om henholdsvis børnepasning (revision af Barcelonamålene) og langtidspleje og til at fremlægge en omsorgspagt for Europa efter omsorgsstrategien, som bør omfatte en række politikker, programmer, henstillinger og investeringer på EU-plan, der har til formål at fremme en overgang til en kønstransformativ omsorgsøkonomi, der anerkender omsorg som en rettighed og værdsætter den som ryggraden i vores samfund; fremhæver, at den bør anlægge en integreret, holistisk og livslang tilgang til omsorg og fremme anstændige arbejdsvilkår og rimelige lønninger, øge tiltrækningskraften ved arbejde i omsorgssektoren samt bekæmpe forskelsbehandling, kønsbestemte uligheder og fattigdom i sektoren;

Tirsdag den 5. juli 2022

Anerkendelse og værdsættelse af omsorgens rolle i vores samfund og økonomier

105. understreger, at det er yderst vigtigt at integrere omsorg og foranstaltninger til styrkelse og faglig udvikling af kvinder som omsorgspersoner, omsorgs- og støttekrævende personer og sårbare personer i alle relevante nationale politikker og EU-politikker, samtidig med at der tilskyndes til øgede investeringer i tilgængelige og prismæssigt overkommelige omsorgsydelser af høj kvalitet;

106. opfordrer til, at disse prioriteter også afspejles i de eksterne dimensioner af EU's politikker, herunder i førtiltrædelsesbistanden og den officielle udviklingsbistand; understreger, at en rettighedsbaseret tilgang til omsorg baseret på princippet om ikkeforskelsbehandling vil muliggøre en sådan integration på tværs af alle relevante politikområder; understreger nødvendigheden af at sikre en systematisk integration af kønsaspektet og ligestilling i alle de relevante faser af budgetteringsprocessen, både i Kommissionens centrale budgetter og i de politikker og programmer, der støttes af EU; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at vende det stærkt stigmatiserede billede af formelle og uformelle omsorgserhverv og medlemsstaterne til at vedtage effektive politikker og programmer til bekæmpelse af diskrimination på grund af handicap, alder og køn og andre former for forskelsbehandling, der overlapper med fordomme og stereotyper knyttet til omsorg, paternalisme og afhængighedsbegrebet; bemærker, at kvinder er en værdifuld og uudnyttet kilde til iværksætterpotentialer i Europa, også i omsorgssektoren, som kan bidrage til nye innovationer såsom nye teknologier;

107. bemærker, at tackling af rodfæstede kønsnormer og stereotyper er et første skridt i retning af at omfordele ansvaret for ulønnet omsorgsarbejde og husligt arbejde mellem mænd og kvinder, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme et positivt offentligt image og tiltrækningskraften af arbejde i omsorgssektoren for både mænd og kvinder ved at planlægge uddannelses- og oplysningskampagner og støtte pilotprojekter, der fremmer dette mål og sigter mod at bringe flere mænd ind i omsorgssektoren og fremme lige deltagelse og muligheder for kvinder og mænd på arbejdsmarkedet inden for omsorgsydelser;

108. opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og målene for bæredygtig udvikling inden for rammerne af det europæiske semester; opfordrer navnlig til regelmæssig rapportering om gennemførelsen af EU's omsorgsstrategi samt hensyntagen til omsorgsrelaterede indikatorer i det europæiske semester og i de landespecifikke henstillinger; mener, at omsorgsøkonomien bør være en søjle i økonomierne efter pandemien, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sætte omsorg i centrum for genopretningen efter pandemien; er overbevist om, at gennemførelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner skal omfatte målrettede tiltag til forbedring af ligestilling mellem kønnene i alle aspekter af livet og omsorgsarbejdet, herunder foranstaltninger til reduktion og omfordeling af ulønnet omsorg og husligt arbejde;

109. bemærker, at der er behov for også at anerkende og værdsætte omsorg i europæiske økonomier, budgetter og statistikker; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge tilgange til måling og vurdering af det sociale og økonomiske bidrag og resultaterne af omsorgsarbejde, navnlig ulønnet omsorgsarbejde, og husligt arbejde ved at tilføje uformel omsorg i værdikæden, herunder ved at overveje at indføre specifikke indikatorer i forbindelse med den næste revision af den sociale resultattavle; opfordrer Eurostat og EIGE til at vurdere uformelle omsorgspersoners økonomiske bidrag til medlemsstaternes økonomier og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at medtage hermed forbundne alternative foranstaltninger til økonomisk og social velfærd i den politiske beslutningsproces;

110. påpeger de klare fordele ved ordninger for minimumsindkomst og minimumspensions med henblik på en rettidig og effektiv adgang til omsorgs- og støttetjenester i lyset af Kommissionens kommende henstilling om en passende minimumsindkomst samt med henblik på at sikre en anstændig levestandard for omsorgspersoner, som primært er kvinder, navnlig dem, der leverer uformel ulønnet omsorg, og opfordrer Kommissionen til at understrege vigtigheden af at overveje og udveksle bedste praksis for, hvordan omsorgsforpligtelser i hele livsforløbet kan afspejles i pensionsordningerne;

Tirsdag den 5. juli 2022

111. opfordrer Kommissionen til at knytte den kommende omsorgsstrategi sammen med den europæiske handlingsplan for den sociale økonomi ved at øge bevidstheden om socialøkonomiens potentiale med hensyn til at forbedre arbejdsvilkårene i omsorgssektoren samt skabe muligheder for bedre adgang for kvinder til kvalitetsjob; opfordrer medlemsstaterne til at investere i udvikling af omsorgsøkonomien under behørig hensyntagen til den rolle, som den menneskelige faktor spiller i denne sektor;

112. anerkender og værdsætter det omsorgsarbejde, der ydes af civilsamfundet og nonprofitorganisationer såsom NGO'er, patientorganisationer, velgørende og religiøse institutioner samt andre institutioner;

113. opfordrer medlemsstaterne til at formulere og revidere deres omsorgspolitikker i en løbende social og civil dialog med arbejdsmarkedets parter, eksperter, civilsamfundsorganisationer, offentlige myndigheder på nationalt plan og EU-plan, omsorgsmottageres og formelle og uformelle omsorgspersoners repræsentative organisationer for at støtte etableringen af effektive socialpolitiske løsninger, der modsvarer befolkningens behov på lokalt plan; understreger vigtigheden af aktivt at lytte til omsorgspersoner og omsorgsmottagere og deres repræsentative organisationer i forbindelse med udviklingen, gennemførelsen og overvågningen af den kommende europæiske omsorgsstrategi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indlede en drøftelse om forbindelsen mellem teknologi og omsorgens kvalitet;

114. opfordrer Kommissionen til at gennemføre forskning for bedre at forstå de økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser af den utilstrækkelige dækning af omsorgs- og støttekrævende personers behov og for at sikre finansiering, navnlig inden for rammerne af den fremtidige platform, til forskningsprojekter om de sociale konsekvenser af sjældne sygdomme set fra et patientperspektiv og til EU-dækkende netværk og innovative projekter, der kan give medlemsstaterne mulighed for i fællesskab at skabe og overføre god praksis og innovative omsorgsmodeller, herunder med særligt fokus på de mest udbredte sygdomme samt sygdomme, der forårsager handicap, herunder reumatiske sygdomme og muskel- og knoglesygdomme;

115. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EIGE, Eurofound og andre relevante agenturer har tilstrækkelige ressourcer til at overvåge og analysere, om og hvordan politikkerne medfører de tilsigtede forbedringer i omsorgssektoren, herunder med hensyn til adgang, kvalitet, ligestilling mellem kønnene, infrastruktur og balance mellem arbejdsliv og privatliv;

116. opfordrer til en ekstern videnskabelig og etisk evaluering af håndteringen af covid-19-pandemien i omsorgssektoren, af de foranstaltninger, som Den Europæiske Union som helhed og medlemsstaterne har truffet, og til en evaluering af det beredskabsniveau, som EU nu har over for pandemier, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at undersøge årsagerne til den store andel af covid-19-infektioner og -dødsfald på plejehjem for ældre, personer med handicap og andre sociale servicefaciliteter, og hvorvidt menneskerettighederne og patientrettighederne er blevet forsømt eller krænket, med henblik på at drage den nødvendige lære heraf og forhindre, at sådanne tragedier sker igen i fremtidige kriser;

o

o o

117. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen;

Tirsdag den 5. juli 2022

P9_TA(2022)0279

Mental sundhed i den digitale arbejdsverden**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om mental sundhed i den digitale arbejdsverden (2021/2098(INI))**

(2023/C 47/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 4, 6, 9, 114, 153, 169 og 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 168,
- der henviser til artikel 2, 3, 14, 15, 21, 31, 32 og 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ('chartret'),
- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, særlig princip 10,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til FN's strategi for mental sundhed og trivsel fra 2018,
- der henviser til Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) manifest af 18. maj 2020 om en sund genopretning efter covid-19,
- der henviser til WHO's verdensdag for mental sundhed i 2021 »Mental health care for all: let's make it a reality«,
- der henviser til WHO's europæiske handlingsramme for mental sundhed 2021-2025,
- der henviser til sundhedspolitisk undersøgelse af 8. juni 2021 fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) med titlen »A New Benchmark for Mental Health Systems: Tackling the Social and Economic Costs of Mental Ill Health« og undersøgelse af 4. november 2021 om mental sundhed og arbejde med titlen »Fitter Minds, Fitter Jobs: from Awareness to Change in Integrated Mental Health, Skills and Work Policies«,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1158 af 20. juni 2019 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.⁽²⁾ EUT L 188 af 12.7.2019, s. 79.⁽³⁾ EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70.⁽⁴⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.⁽⁵⁾ EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9.

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 89/654/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 90/270/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2020 om EU's folkesundhedsstrategi efter covid-19 ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2021 med henstillinger til Kommissionen om retten til at være offline ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. februar 2022 om styrkelse af den europæiske ungdom: beskæftigelse efter pandemien og social genopretning ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 2021 om rimelige arbejdsvilkår, rettigheder og social beskyttelse for platformsarbejdere — nye beskæftigelsesformer, der er knyttet til den digitale udvikling ⁽¹³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 24. oktober 2019 om trivselsøkonomi ⁽¹⁴⁾, hvori der opfordres til en omfattende EU-strategi for mental sundhed,
- der henviser til Rådets konklusioner af 8. juni 2020 om fremme af velfærd på arbejdspladsen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. juni 2021 med titlen »EU-strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2021-2027 — Sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen på et arbejdsmarked i forandring« (COM(2021)0323),
- der henviser til Kommissionens grønbog af 14. oktober 2005 med titlen »Forbedring af befolkningens mentale sundhed. På vej mod en strategi for mental sundhed i Den Europæiske Union« (COM(2005)0484),
- der henviser til Kommissionens rapport af 14. juli 2021 med titlen »Employment and Social Developments in Europe — Towards a strong social Europe in the aftermath of the COVID-19 crisis: Reducing disparities and addressing distributional impacts«,
- der henviser til den europæiske pagt for mental sundhed og trivsel fra 2008,
- der henviser til rapport af 17. juni 2021 fra Det Europæiske Ungdomsforum med titlen »Beyond Lockdown: the »pandemic scar« on young people«,
- der henviser til Eurofound's rapport af 9. november 2021 med titlen »Impact of COVID-19 on young people in the EU« og af 10. maj 2021 med titlen »Living, working and COVID-19: Mental health and trust decline across EU as pandemic enters another year«,

⁽⁶⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 393 af 30.12.1989, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 156 af 21.6.1990, s. 14.

⁽⁹⁾ EUT C 316 af 6.8.2021, s. 2.

⁽¹⁰⁾ EUT C 371 af 15.9.2021, s. 102.

⁽¹¹⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 161.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0045.

⁽¹³⁾ EUT C 117 af 11.3.2022, s. 53.

⁽¹⁴⁾ EUT C 400 af 26.11.2019, s. 9.

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til rapport af 7. december 2020 fra Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (EU-OSHA) med titlen »Preventing musculoskeletal disorders in a diverse workforce: risk factors for women, migrants and LGBTI workers«,
 - der henviser til rapport af 7. oktober 2011 fra EU-OSHA med titlen »Mental health promotion in the workplace — a good practice report«,
 - der henviser til rapport af 22. oktober 2021 fra EU-OSHA med titlen »Telework and health risks in the context of the COVID-19 pandemic: evidence from the field and policy implications«,
 - der henviser til udtalelse af 12. december 2012 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg med titlen »Det europæiske år for mental sundhed — for bedre arbejde og højere livskvalitet«⁽¹⁵⁾,
 - der henviser til udtalelse af 23. juni 2021 fra Kommissionens ekspertpanel om effektive metoder til investering i sundhed med titlen »Supporting the mental health of the health workforce and other essential workers«,
 - der henviser til fælles rapport af 13. oktober 2014 fra EU-OSHA og Eurofound med titlen »Psychosocial risks in Europe: prevalence and strategies for prevention«,
 - der henviser til Willis Towers Watsons undersøgelse fra 2021 af medarbejdernes erfaringer,
 - der henviser til andragender indgivet til Udvalget for Andragender, f.eks. nr. 0956/2018 og nr. 1186/2018,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A9-0184/2022),
- A. der henviser til, at retten til fysisk og mental sundhed er en grundlæggende menneskeret, og at ethvert menneske har ret til den højest opnåelige sundhedstilstand; der henviser til, at WHO definerer mental sundhed som en tilstand af mental trivsel, hvor mennesker kan håndtere livets belastninger, udfolde deres potentiale, lære og arbejde godt og yde et bidrag til samfundet⁽¹⁶⁾; der henviser til, at mental sundhed også er forbundet med andre grundlæggende rettigheder såsom retten til menneskelig værdighed, jf. artikel 1 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, og retten til respekt for menneskets integritet, herunder den mentale integritet, jf. artikel 3 i chartret;
- B. der henviser til, at forskning viser, at covid-19-pandemien har formet organisatorisk og ledelsesmæssig praksis og ændret arbejdsvilkårene for mange arbejdstagere i Europa med konsekvenser for arbejdstid, trivsel og det fysiske miljø på arbejdspladsen; der henviser til, at der er blevet stillet ekstraordinære krav til sundhedspersonale og medarbejdere i kritiske funktioner; der henviser til, at disse arbejdstagere har måttet håndtere et krævende arbejdsmiljø, manglende beskyttelse og frygt for deres sikkerhed, hvilket har haft negative psykologiske konsekvenser; der henviser til, at forståelse af mentale sundhedsproblemer på arbejdspladsen ikke kun betyder, at man skal være bekendt med mentale funktionsnedsættelser i overensstemmelse med de diagnostiske kriterier fra International Classification of Diseases for Mortality and Morbidity Statistics (f.eks. depression)⁽¹⁷⁾, men også at man skal søge at fremme trivsel, undgå misforståelser og stigmatisering og udarbejde og gennemføre de rette foranstaltninger og den rette behandling til at håndtere disse lidelser⁽¹⁸⁾;
- C. der henviser til, at pandemien udløste en kraftig stigning i plejansvar kombineret med arbejde, hvilket påvirkede kvinder i uforholdsmæssig grad og øgede kønsforskellen inden for ubetalt pleje; der henviser til, at dette havde en negativ indvirkning på den mentale sundhed hos personer med omsorgsforpligtelser, eftersom mange arbejdstagere måtte klare langt mere stress ved at påtage sig det øgede omsorgsansvar i forbindelse med hjemmeundervisning og børnepasning under nedlukningen eller ved at yde uformel pleje eller udføre andre former for arbejde for omsorgskrævende pårørende;

⁽¹⁵⁾ EUT C 44 af 15.2.2013, s. 36.

⁽¹⁶⁾ WHO's faktablad, »Mental Health: strengthening our response«, 17. juni 2022.

⁽¹⁷⁾ International Classification of Diseases for Mortality and Morbidity Statistics, »Problems associated with employment or unemployment«.

⁽¹⁸⁾ Liste over psykiske lidelser, jf. WHO's faktablad om mentale funktionsnedsættelser, 8. juni 2022.

Tirsdag den 5. juli 2022

- D. der henviser til, at forskning viser, at pandemien gav anledning til telearbejde i stor målestok, hvilket har haft positive konsekvenser såsom øget fleksibilitet og autonomi og i visse tilfælde en bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv; der henviser til, at disse gevinster imidlertid ikke altid opvejer de negative konsekvenser såsom at være logget på i for lang tid, at skillelinjerne mellem arbejdsliv og privatliv udviskes, og at der er en større arbejdsintensitet og teknologirelateret stress; der henviser til, at pandemien ifølge Eurofunds covid-19-undersøgelser gav mange udfordringer for arbejdstagere, der arbejdede på afstand; der henviser til, at den betydelige stigning i telearbejde kan være til gavn for arbejdstagere og virksomheder, men at retten til fysisk og mental sundhed også skal beskyttes og fremmes i den sammenhæng;
- E. der henviser til, at psykosociale risici er de mest udbredte sundhedsrisici i forbindelse med telearbejde; der henviser til, at en større udbredelse af telearbejde er forbundet med lange arbejdsdage og arbejdsrelateret stress; der henviser til, at psykosociale risici ifølge EU-OSHA kan have en negativ psykosocial, fysisk og social indvirkning såsom arbejdsrelateret angst, udbændthed eller depression; der henviser til, at arbejdsvilkår, som fører til psykosociale risici, kan omfatte en ekstraordinært stor arbejdsbyrde, modstridende krav, manglende præcisering af ens rolle, manglende inddragelse i beslutningstagning, som påvirker arbejdstagerne, manglende indflydelse på den måde, som arbejdet skal udføres på, dårligt forvaltet organisationsændring, jobusikkerhed, utilstrækkelig kommunikation, manglende støtte fra ledelsen eller kollegaer, psykologisk chikane og sexchikane og vold udøvet af en tredjepart; der henviser til, at medlemsstaterne ikke har de samme retligt bindende fælles standarder og principper vedrørende psykosociale risici, hvilket fører til en reel ulige retlig beskyttelse af arbejdstagerne;
- F. der henviser til, at arbejdsgivere i stigende grad anvender digitale værktøjer såsom applikationer, software og kunstig intelligens (AI) til at lede deres arbejdstagere; der henviser til, at algoritmisk ledelse indebærer nye udfordringer for fremtidens arbejde såsom teknologibaseret kontrol og overvågning ved hjælp af værktøjer til forudsigelse og indberetning, fjernovervågning af fremskridt og resultater i realtid samt tidssporing og medføre betydelige risici for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, herunder navnlig deres mentale sundhed og ret til privatliv og menneskelig værdighed; der henviser til, at digitalisering og avancerede nye teknologier såsom AI og AI-baserede maskiner ændrer arbejdets karakter; der henviser til, at ca. 40 % af de internationale virksomheders personaleafdelinger nu anvender AI-applikationer, og at 70 % anser dette for at være en høj prioritet for deres organisation; der henviser til, at den nye digitale økonomi skal reguleres for at fremme fælles velstand og sikre samfundets trivsel som helhed;
- G. der henviser til, at dette nye scenario kræver, at der anlægges en ny og bredere definition af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, der ikke længere kan udelade mental sundhed;
- H. der henviser til, at covid-19-pandemien i uforholdsmæssig høj grad har påvirket den mentale trivsel for sundheds- og langtidsplejearbejdere — hvoraf de fleste er kvinder — samt sårbare befolkningsgrupper, herunder etniske minoriteter, LGBTIQ+-samfundet, ældre, enlige forældre, personer med handicap og allerede eksisterende mentale sundhedsproblemer, personer med lavere socioøkonomisk status, arbejdsløse og personer, der bor i regionerne i den yderste periferi og fjerntliggende områder med dårlige forbindelser; der henviser til, at unges mentale sundhed er blevet betydeligt forværret under pandemien, og at problemerne med den mentale sundhed er fordoblet i adskillige medlemsstater, og at der har været en alvorlig indvirkning på unges beskæftigelse og en nedgang i deres indkomst, herunder også tab af arbejdspladser; der henviser til, at ni millioner unge i Europa (i alderen 10-19 år) lever med psykiske lidelser, og at angst og depression tegner sig for mere end halvdelen af tilfældene;
- I. der henviser til, at alt for mange personer i EU ikke har adgang til offentlige behandlingstilbud for psykiske lidelser og sundhed på arbejdspladsen; der henviser til, at den mentale trivsel har nået sit laveste niveau for alle aldersgrupper siden pandemiens begyndelse, idet forringelsen af den mentale sundhed tilskrives forstyrrelser i adgangen til mentale sundhedstjenester, en øget arbejdsbyrde og en krise på arbejdsmarkedet, som ramte de unge uforholdsmæssigt hårdt; der henviser til, at offentlige behandlingstilbud for psykiske lidelser og sundhed på arbejdspladsen er notorisk underfinansierede; der henviser til, at arbejdsrelateret stress kan være en konsekvens af adskillige faktorer, såsom tidspres, lange eller uregelmæssige arbejdstider og ringe kommunikation og samarbejde i virksomheden; der henviser til,

Tirsdag den 5. juli 2022

at der findes stærke forbindelser mellem migræne eller alvorlig hovedpine og depression og angst, bl.a. ledsagende psykiatriske lidelser, der har indflydelse på arbejdsevnen og medarbejderfraværet; der henviser til, at klinisk og anvendt forskning i forebyggelse, diagnosticering og behandling af mentale sundhedstilstande også er markant underfinansieret; der henviser til, at mentale sundhedsproblemer i øjeblikket er den vigtigste årsag til global sygelighed, idet selvmord er den næststørste dødsårsag blandt unge i Europa; der henviser til, at forebyggelse, bevidstgørelse, trivselsaktiviteter og fremme af mental sundhed og en sund kultur på arbejdspladsen kan give positive resultater med hensyn til at forbedre arbejdstagernes sundhed ⁽¹⁹⁾;

- J. der henviser til, at problemer på arbejdspladsen, der påvirker den mentale sundhed, omfatter udbrændthed, burnout-syndrom, stress, chikane, vold, stigmatisering, forskelsbehandling og begrænsede muligheder for vækst eller forfremmelse — aspekter, der kan forværres yderligere online; der henviser til, at WHO sidste år afslørede, at over 300 millioner mennesker på verdensplan led af arbejdsrelaterede psykiske lidelser såsom udbrændthed, angst, depression eller posttraumatisk stress, hvilket hænger sammen med, at en ud af fire europæiske arbejdstagere føler, at arbejdet har en negativ indvirkning på deres helbred ⁽²⁰⁾; der henviser til, at et negativt arbejdsmiljø kan føre til fysiske og mentale sundhedsproblemer, misbrug af stoffer eller alkohol, fravær og tabt produktivitet;
- K. der henviser til, at omkostningerne ved dårlig mental sundhed blev anslået til at udgøre over 4 % af BNP i alle EU's medlemsstater i 2015; der henviser til, at omkostningerne ved arbejdsrelateret depression er én af de primære årsager til handicap og depression og er blevet anslået til at udgøre 620 mia. EUR om året, hvilket har medført et tab af økonomisk output på 240 mia. EUR ⁽²¹⁾; der henviser til, at de beregnede udgifter til al hovedpine i EU beløber sig til over 110 mia. EUR om året, hvoraf ca. 50 mia. EUR går til migræne; der henviser til, at de forebyggelsesrelaterede budgetter i alle EU's medlemsstater fortsat er lave og udgør 3 % af de samlede sundhedsudgifter;
- L. der henviser til, at arbejdsgiverne i henhold til EU's bestemmelser om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen ⁽²²⁾ har pligt til at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i alle aspekter af arbejdet; der henviser til, at arbejdsgiverne fortsat har et ansvar for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i forbindelse med telearbejde; der henviser til, at fagforeninger og arbejdsmiljøorganer på arbejdspladsen spiller en afgørende rolle med hensyn til at forsvare arbejdstagernes grundlæggende ret til en sikker arbejdsplads, herunder i forbindelse med telearbejde;
- M. der henviser til, at stabil beskæftigelse, sundhed (herunder mental sundhed), betingelser for fuld udvikling og en følelse af indflydelse og inddragelse for unge er grundlæggende forudsætninger for at komme ud af krisen, styrke samfundene og genopbygge økonomierne;

Mental sundhed og digitalt arbejde: erfaringerne fra covid-19-pandemien

1. beklager, at arbejdstagernes og de selvstændige erhvervsdrivendes mentale sundhed under covid-19-pandemien blev påvirket af forstyrrelser i mange tjenester såsom uddannelse, sundhed, social støtte og øgede stressfaktorer såsom finansiell usikkerhed, frygt for arbejdsløshed, begrænset adgang til sundhedspleje, isolation, teknologirelateret stress, ændringer i arbejdstiden, utilstrækkelig tilrettelæggelse af arbejdet og telearbejde; opfordrer til, at mental sundhed hurtigst muligt håndteres ved hjælp af tværgående og integrerede politikker som led i en omfattende EU-strategi for mental sundhed og en europæisk plejestrategi, der suppleres med nationale handlingsplaner; minder især Kommissionen om, at beskyttelsen af arbejdstagernes sundhed bør være en integreret del af EU-OSHA's beredskabsplaner for at forebygge fremtidige sundhedskriser;

⁽¹⁹⁾ Før pandemien blev det anslået, at 25 % af EU-borgerne ville opleve et mentalt sundhedsproblem i deres liv. Kilde: European Network for Workplace Health Promotion, »A guide for employers to promote mental health in the workplace«, marts 2011.

⁽²⁰⁾ Eurofound, den sjette undersøgelse om europæiske arbejdsvilkår, 2017.

⁽²¹⁾ Udtalelse fra Kommissionens ekspertpanel om effektive metoder til investering i sundhed med titlen »Supporting the mental health of the health workforce and other essential workers«, 23. juni 2021.

⁽²²⁾ EU-OSHA's resumé af Rådets direktiv 89/391/EØF, senest ajourført den 3. maj 2021.

Tirsdag den 5. juli 2022

2. understreger, at covid-19-pandemien og den efterfølgende økonomiske krise har lagt et enormt pres på den mentale sundhed og trivsel for alle borgere, men først og fremmest arbejdstagere, selvstændige, unge, studerende, der overgår til arbejdsstyrken, og ældre mennesker, idet der er en stigende forekomst af arbejdsrelaterede psykosociale risici og en højere forekomst af stress, angst og depression;

3. understreger, at covid-19-pandemien har haft en negativ indvirkning på overgangen fra uddannelse til arbejde og derfor kan forårsage høje niveauer af stress, angst og usikkerhed for unge i begyndelsen af deres karriere, hvilket sandsynligvis også vil forværre deres beskæftigelsesudsigter og bidrage til en ond cirkel med problemer med mental sundhed og trivsel; opfordrer til større støtte til mental sundhed, herunder til offentlige arbejdsformidlinger, for at tage hånd om de arbejdsløses trivsel;

4. beklager, at mental sundhed ikke har fået samme prioritering som fysisk sundhed, at området er blevet frataget midler og har manglet kvalificeret personale i alle medlemsstaterne på trods af de iboende fordele ved forbedret sundhed og trivsel og de store økonomiske produktivitetsgevinster og højere niveauer af deltagelse i arbejde, der udspringer af offentlige investeringer i mental sundhed; mener, at der er behov for en hurtig indsats for at forbedre den aktuelle situation;

5. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at anerkende de høje niveauer af arbejdsrelaterede mentale sundhedsproblemer i hele EU og forpligte sig til at træffe foranstaltninger til regulering og gennemførelse af en digital arbejdsverden, der bidrager til at forebygge mentale sundhedsproblemer, beskytte den mentale sundhed og en sund balance mellem arbejde og privatliv og styrke sociale beskyttelsesrettigheder på arbejdspladsen; opfordrer til at indlede en dialog og gøre en indsats med henblik herpå i samarbejde med arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter, herunder fagforeninger; understreger i denne forbindelse det afgørende behov for at vedtage forebyggelsesplaner for mentale sundhedsrisici på alle arbejdspladser; opfordrer til at følge op på gennemførelsen af WHO's europæiske handlingsramme for mental sundhed 2021-2025;

6. beklager forskellen mellem omfanget af den EU-indsats, der reelt gøres på sundhedsområdet, og mulighederne under traktaten om Den Europæiske Union og opfordrer til, at der træffes flere EU-foranstaltninger inden for rammerne af disse kompetencer; mener, at mental sundhed er den næste sundhedskrise, og at Kommissionen bør træffe foranstaltninger og imødegå alle potentielle risici gennem bindende og ikkebindende foranstaltninger, hvor det er relevant, og udarbejde en omfattende EU-strategi for mental sundhed i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 24. oktober 2019 om trivselsøkonomi;

7. bemærker, at en EU-strategi for mental sundhed bør sigte mod at kræve, at medlemsstaterne bl.a. integrerer mental sundhedspleje med fysisk pleje i lyset af den tætte sammenhæng mellem de to, yder effektiv pleje på grundlag af dokumentation og menneskerettigheder, udvider antallet af tjenester, der tilbydes, for at give flere mennesker adgang til behandling og støtter mennesker med at hjælpe dem med at finde eller blive i beskæftigelse; insisterer på, at dårlig mental sundhed påvirker arbejdstagernes trivsel og medfører omkostninger for velfærdssystemerne med ekstra udgifter til sundhedspleje og social sikring; fremhæver arbejdsgiverens ansvar og den afgørende rolle, som både arbejdsgiveren og arbejdsmarkedets parter spiller med hensyn til at udforme og gennemføre sådanne initiativer;

8. minder om, at pandemien har kastet lys over den udbredte mentale sundhedskrise i hele Europa og medlemsstaternes forskellige reaktioner herpå og har vist betydningen af at udveksle bedste praksis for at reagere på sundhedskriser og afsløre mangler i fremsynethed, herunder beredskab, indsatsværktøjer og tilstrækkelig finansiering; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at medtage indvirkningerne på den mentale sundhed i deres beredskabsplaner for sundhedskriser og pandemier; mener, at den nuværende mentale sundhedskrise bør betragtes som en sundhedsmæssig nødsituation;

9. glæder sig over de igangværende forhandlinger om en forordning om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler⁽²³⁾ og de igangværende forhandlinger om reform af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme og styrkelse af Det Europæiske Lægemiddelagenturs mandat;

⁽²³⁾ EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1.

Tirsdag den 5. juli 2022

10. roser de medarbejdere i kritiske funktioner og frontlinjemedarbejdere, der ofrede deres egen trivsel for at udføre livsvigtigt arbejde under pandemien; er bekymret over den øgede arbejdsrelaterede risiko for den mentale sundhed blandt arbejdstagere i sundhedssektoren og sektoren for langtidspleje; opfordrer Kommissionen til at være særligt opmærksom på medarbejdere i kritiske funktioner og frontlinjemedarbejdere i de kommende lovgivningsmæssige forslag om mental sundhed på arbejdet; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre deres arbejdsvilkår, afhjælpe personalemangel og afsætte de nødvendige ressourcer for at sikre, at sådanne ofre ikke er nødvendige igen, og sikre, at arbejdstagerne har umiddelbar adgang til tilstrækkelige mentale sundhedsressourcer og beskyttelse og psykosociale interventioner, som bør forlænges ud over den akutte kriseperiode; understreger, at langt størstedelen af medarbejdere i kritiske funktioner og frontlinjemedarbejdere er kvinder og ofte har lavere indkomster, hvilket medfører større arbejdsrelaterede mentale sundhedsrisici;

Den digitale omstilling og mental sundhed

11. anerkender, at beskæftigelse af høj kvalitet kan bidrage til at give enkeltpersoner et formål samt økonomisk sikkerhed og uafhængighed; understreger den positive sammenhæng mellem god mental sundhed, gode arbejdsvilkår, passende lønninger, arbejdsproduktivitet, trivsel og livskvalitet; bemærker, at arbejdstagernes følelse af formål og identitet kan udfordres i en situation med stigende digitalisering, hvilket kan føre til fysiske og mentale sundhedsproblemer; bekræfter, at forebyggelse derfor er afgørende; mener, at passende arbejdsvilkår og aktive arbejdsmarkedsprogrammer kan bidrage til at bekæmpe psykosociale risici ved at skabe muligheder for job af høj kvalitet og social beskyttelse; bemærker, at depression og psykiske lidelser kan være en hindring for at blive i beskæftigelse og få beskæftigelse, og at der er behov for yderligere støtte til jobsøgende;

12. anerkender de beskæftigelsesmuligheder, som den digitale omstilling kan give personer med handicap på det åbne arbejdsmarked; understreger i den forbindelse, at den digitale omstilling ikke må føre til isolation og social udstødelse; henleder opmærksomheden på de vanskeligheder, som ældre står over for, da de er i særlig risiko for digital udstødelse som følge af arbejdsvilkår i forandring og nye digitale værktøjer; understreger, at det er vigtigt, at alle arbejdstagere og især ældre har adgang til livslang læring og faglig udvikling, som er tilpasset deres individuelle behov; opfordrer medlemsstaterne til at udvide mulighederne for digital uddannelse rettet mod ældre; understreger betydningen af samspil mellem generationerne på arbejdspladsen;

13. minder om, at proaktive tilgange til digitalisering, såsom forbedring af digitale færdigheder på arbejdspladsen eller mulighed for fleksible arbejdstider, kan bidrage til at afbøde arbejdsrelateret stress; påpeger, at AI har potentiale til at forbedre arbejdsvilkårene og livskvaliteten, herunder en bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv og bedre tilgængelighed for personer med handicap, til at forudsige udviklingen på arbejdsmarkedet og til at støtte forvaltningen af menneskelige ressourcer med henblik på at modvirke menneskelig bias; advarer imidlertid om, at AI også giver anledning til bekymringer over privatlivets fred og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, såsom retten til at være offline, og kan føre til uforholdsmæssig og ulovlig overvågning af arbejdstagere, der krænker deres værdighed og privatliv, og diskriminerende behandling i rekrutteringsprocesser og andre områder på grund af partiske algoritmer, herunder på grund af køn, race og etnicitet; er endvidere bekymret over, at AI kan undergrave menneskers frihed og autonomi, f.eks. gennem forudsigelses- og flaggingværktøjer, realtidsovervågning og -sporing og automatiseret adfærdsmæssig nudging, og bidrage til arbejdstagernes mentale sundhedsproblemer såsom udbrændthed, teknologirelateret stress, psykisk overbelastning og træthed; understreger, at AI-løsninger på arbejdspladsen skal være gennemsigtige, retfærdige og undgå negative konsekvenser for arbejdstagerne og skal forhandles mellem arbejdsgivere og arbejdstagerrepræsentanter, herunder fagforeninger; opfordrer i den forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde et lovgivningsmæssigt forslag om AI for at sikre en passende beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder og trivsel, herunder deres mentale sundhed og grundlæggende rettigheder, såsom ikkeforskelsbehandling, privatlivets fred og menneskelig værdighed på et stadig mere digitaliseret arbejdsmarked; bemærker, at onlinechikane har tendens til at ramme de mest sårbare grupper, bl.a. unge arbejdstagere, kvindelige arbejdstagere og LGBTQI+-arbejdstagere, uforholdsmæssigt hårdt; understreger, at kun 60 % af medlemsstaterne har specifik lovgivning imod chikane og vold på arbejdspladsen, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå målrettede obligatoriske foranstaltninger for at afhjælpe og bekæmpe dette voksende problem på arbejdspladsen og beskytte ofre med alle de nødvendige ressourcer;

Tirsdag den 5. juli 2022

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de forebyggende og beskyttende foranstaltninger, der har til formål at udrydde vold, forskelsbehandling og chikane på arbejdsmarkedet, herunder vold og chikane udøvet af en tredjepart (dvs. kunder, klienter, besøgende eller patienter), hvis det er relevant, finder anvendelse uanset grunden eller årsagen til chikanen, og at de ikke er begrænset til sager, der er baseret på forskelsbehandling; opfordrer medlemsstaterne til at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations konvention (nr. 190) om afskaffelse af vold og chikane i arbejdslivet og anbefaling (nr. 206) om vold og chikane og til at indføre de nødvendige love og politiske foranstaltninger til at forbyde, forebygge og bekæmpe vold og chikane på arbejdsmarkedet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at anvendelsesområdet for det foreslåede direktiv om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ⁽²⁴⁾ fuldt ud dækker vold og chikane på arbejdspladsen som en strafbar handling, og at arbejdstagerne nyder passende beskyttelse med inddragelse af fagforeninger;

15. understreger behovet for at beskytte arbejdstagerne mod udnyttelse fra arbejdsgivernes side ved hjælp af AI og algoritmisk ledelse, herunder redskaber til forudsigelse og markering, der kan forudsige medarbejdernes adfærd og identificere eller afskrække regelbrud eller svig begået af arbejdstagerne, tidstro overvågning af fremskridt og præstationer samt tidsregistreringssoftware og automatiserede adfærdspåvirkninger; opfordrer til et forbud mod overvågning af arbejdstagere;

16. mener, at der er behov for et paradigmeskift for at forstå kompleksiteten af det moderne arbejdsmarked i relation til mental sundhed, idet de nugældende retlige instrumenter ikke er tilstrækkelige til at sikre arbejdstagernes sundhed og sikkerhed og skal ajourføres og styrkes;

17. understreger, at brugen af teknologi og AI på arbejdspladsen aldrig må ske på bekostning af arbejdstageres mentale sundhed og trivsel; bemærker, at indsættelsen af AI på arbejdspladsen ikke må føre til overdreven overvågning i produktivitetens navn eller føre til overvågning af arbejdstagerne;

18. bemærker, at der er store digitale kønsforskelle inden for specialiserede færdigheder og beskæftigelse i IKT-sektoren, hvor kun 18 % af arbejdstagerne er kvinder, og 82 % er mænd ⁽²⁵⁾; mener, at det er af central betydning, at teknologiske systemer er udformet på en inkluderende måde for at undgå forskelsbehandling, mentale sundhedsproblemer eller andre skadefulde virkninger som følge af et ikke-inkluderende design; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om at bygge bro over den digitale kønskløft for kvinder inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM) og til at undersøge, hvordan de kan skabe incitamenter, der kan få IKT-organisationer til at ansætte en mangfoldig arbejdsstyrke;

19. glæder sig over direktiv (EU) 2019/1158 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner, eftersom det giver fleksibilitet og letter arbejdsrelaterede spørgsmål; understreger imidlertid, at kvinder fortsat påvirkes uforholdsmæssigt meget, sådan som pandemien har vist; mener, at telearbejde giver mange muligheder, men at det også udgør udfordringer med hensyn til den sociale, faglige og digitale kløft; understreger, at kvinder fortsat tager langt størstedelen af familierelateret orlov, hvilket fortsat har negative følger for deres karriereforløb, personlige udvikling, løn og pensionsrettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at gå videre end direktivets krav og at øge antallet af dage til plejeorlov og til at give betaling, når uformelle omsorgspersoner tager orlov; opfordrer medlemsstaterne til virkeligt at engagere sig i beskyttelsen af arbejdstagernes tid sammen med deres familie og balancen mellem arbejde og fritid; opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til en ligelig fordeling af omsorgsforpligtelser mellem kvinder og mænd gennem uoverdragelige betalte orlovsperioder mellem forældre, hvilket vil gøre det muligt for kvinder at engagere sig i fuldtidsbeskæftigelse i et større omfang; fremhæver, at kvinder har højere risiko for stress, udmattelse, udbrændthed og psykisk vold på grund af nye ordninger med telearbejde og manglende regulering med henblik på at kontrollere arbejdspraksis, der er udtryk for misbrug;

20. bemærker skiftet til telearbejde under pandemien og den fleksibilitet, det gav mange arbejdstagere og selvstændige; anerkender imidlertid, at telearbejde også har vist sig at være en særlig udfordring for de dårligst stillede personer og husstande med enlige forsørgere; anerkender, at kombinationen af telearbejde og børnepasning, især børn med særlige behov, kan være en trussel mod familielivet og trivslen for både forældre og børn; opfordrer arbejdsgiverne til at fastsætte klare og gennemsigtige regler for telearbejdsordninger for at sikre, at arbejdstiden overholdes, og forhindre social og faglig

⁽²⁴⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 8. marts 2022 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (COM(2022)0105).

⁽²⁵⁾ Europa-Kommissionen, Women in Digital-resultattavlen 2020.

Tirsdag den 5. juli 2022

isolation og udviskning af arbejdstiden med anden tid, der tilbringes hjemme; der henviser til, at telearbejde har vist sig at have en stærk indvirkning på tilrettelæggelsen af arbejdstiden ved at øge fleksibiliteten og bevirke, at arbejdstagerne konstant står til rådighed, hvilket ofte har udløst en konflikt mellem fritid og arbejdsliv; minder ikke desto mindre om, at telearbejde, hvis det reguleres og gennemføres korrekt, kan give arbejdstagerne fleksibilitet til at tilpasse deres arbejdstid og -planer for at opfylde deres egne personlige og familiemæssige behov; understreger i den forbindelse, at en fuld eller delvis overgang til telearbejde bør være resultatet af en aftale mellem arbejdsgiveren og arbejdstagerrepræsentanter;

21. bemærker med bekymring, at telearbejde endnu ikke er tilgængeligt for alle arbejdstagere; understreger den indvirkning, som overgangen til telearbejde har på dem, der trues af digital udstødelse; understreger vigtigheden af at bekæmpe den digitale kløft i Europa og nødvendigheden af at efteruddanne yngre og ældre personer for at sikre et tilstrækkeligt niveau af digitale færdigheder for alle arbejdstagere; opfordrer til mere målrettede investeringer i fremme af digitale færdigheder, især hos grupper, som er mere afskåret fra det digitale samfund, som f.eks. personer med lav socioøkonomisk status, lav uddannelsesmæssig baggrund, ældre samt personer, der lever i landdistrikter og fjerntliggende områder; opfordrer Kommissionen til at foreslå en lovgivningsmæssig ramme med henblik på at fastsætte minimumskrav for telearbejde i hele EU uden at underminere telearbejders arbejdsvilkår; understreger, at en sådan lovgivningsmæssig ramme bør præcisere arbejdsvilkårene, sikre, at dette arbejde udføres på frivillig basis, og at telearbejdernes rettigheder, balance mellem arbejdsliv og privatliv, arbejdsbyrde og præstationsstandarder svarer til sammenlignelige arbejdstageres; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre foranstaltninger vedrørende tilgængelighed og inkluderende teknologi for personer med handicap; bemærker, at denne ramme bør udvikles i samråd med medlemsstaterne og de europæiske arbejdsmarkedsparter og bør fuldt ud overholde nationale arbejdsmarkedsmodeller og tage hensyn til de europæiske arbejdsmarkedsparters rammeaftale om telearbejde og om digitalisering; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at rette særlig opmærksomhed mod personer med mentale eller fysiske handicap; understreger, at arbejdsvilkårene for telearbejdere er de samme som for arbejdstagerne på stedet, og at der skal træffes specifikke foranstaltninger for at følge op på og støtte fjernarbejdernes trivsel;

22. mener, at retten til at være offline er afgørende for at sikre arbejdstagernes og de selvstændige medarbejders mentale trivsel, ikke mindst for kvindelige arbejdstagere og arbejdstagere i atypiske former for arbejde, og bør suppleres af en forebyggende og kollektiv tilgang til arbejdsrelaterede psykosociale risici; opfordrer Kommissionen til i samråd med arbejdsmarkedets parter at foreslå et direktiv om minimumsstandarder og -betingelser for at sikre, at alle arbejdstagere er i stand til effektivt at udøve deres ret til at være offline og til at regulere brugen af eksisterende og nye digitale værktøjer til arbejdsformål i overensstemmelse med Parlamentets beslutning af 21. januar 2021 med henstillinger til Kommissionen om retten til at være offline, under hensyntagen til de europæiske arbejdsmarkedsparters rammeaftale om telearbejde og om digitalisering; opfordrer endvidere medlemsstaterne til bedre at koordinere udvekslingen af bedste praksis, da nogle af dem indfører nogle meget innovative politikker og projekter;

23. bemærker, at Rådets direktiv 89/654/EØF og 90/270/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og for arbejde ved skærmterminaler, hvis de revideres og ajourføres, kan bidrage til at beskytte alle arbejdstagere, herunder platformsarbejdere og selvstændige, sideløbende med de forskellige projekter, der er udviklet af EU-agenturer og medlemsstater;

24. understreger, at tilvejebringelse af tilgængelighed og rimelige tilpasninger finder anvendelse på arbejdsrelaterede digitale miljøer, og at arbejdsgiverne som sådanne bør træffe foranstaltninger til at tilpasse og sikre retfærdige og lige arbejdsvilkår for personer med handicap, herunder personer med mentale sundhedsproblemer, herunder overholdelse af relevante standarder for digital tilgængelighed, der er afledt af direktiv (EU) 2019/882;

25. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at modernisere lovgivningsrammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen ved at revidere Rådets direktiv 89/654/EØF og 90/270/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdspladsen og arbejde med skærmterminaler;

Sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen

26. er bekymret over den manglende forbindelse mellem den nuværende politik for mental sundhed og holdninger på arbejdspladsen, som ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til det forhold, at beskyttelsen af arbejdstagerne er et vigtigt element for EU's lederskab i resten af årtiet; understreger, at ansatte på grund af stigmatisering og forskelsbehandling ofte føler sig ude af stand til at drøfte sundhedsspørgsmål; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at arbejdsgiverne opfylder

Tirsdag den 5. juli 2022

deres forpligtelser til at give støtte og klare oplysninger til alle arbejdstagere og at sikre, at de berørte arbejdstagere reintegreres på passende vis på arbejdspladsen; opfordrer til, at arbejdspladserne letter adgangen til tjenester til støtte for mental sundhed og eksterne tjenester og til forebyggelse, tidlig anerkendelse og behandling af medarbejdere, der kan have mentale sundhedsforstyrrelser, og til at støtte deres reintegration og bidrage til at forebygge tilbagefald samt til at indføre planer for forebyggelse af mental sundhed i virksomheden, herunder om forebyggelse af selvmord; opfordrer desuden til, at der vedtages klare og effektive forebyggelsesstrategier samt støttestrategier for arbejdstagere, der vender tilbage til arbejdsmarkedet efter et langt fravær;

27. minder om, at chikane og forskelsbehandling af flere forskellige årsager eksisterer og er en hyppig kilde til stress og afkobling fra arbejdspladsen; minder om, at navnlig forskelsbehandling på grund af alder, handicap, køn, socialt køn og seksuel orientering, race, uddannelsesmæssig eller socioøkonomisk status og tilhørsforhold til sårbare grupper er udbredt og bør håndteres af arbejdsgivere; understreger betydningen af at medtage en politik til bekæmpelse af chikane i sundheds- og sikkerhedsforanstaltninger på det digitale arbejdsmarked og af at yde støtte til virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), for at hjælpe dem med at indføre politikker til bekæmpelse af chikane og mobning; opfordrer til en EU-dækkende oplysningskampagne for at skabe bevidsthed om mental sundhed for at imødegå stigmatisering, misopfattelser og social udstødelse, der ofte er forbundet med dårlig mental sundhed;

28. mener, at de eksisterende foranstaltninger til fremme af forbedringer af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed er utilstrækkelige, navnlig hvad angår vurdering og styring af psykosociale risici; opfordrer Kommissionen til at etablere mekanismer til forebyggelse af angst, depression og udbrændthed og til reintegration på arbejdspladsen af dem, som er ramt af psykosociale problemer; minder om, at en individuel og organisatorisk tilgang til arbejdet⁽²⁶⁾ er afgørende i denne henseende; bemærker imidlertid, at disse helbredstilstande kan afhænge af en række faktorer; opfordrer Kommissionen til i samråd med arbejdsmarkedets parter at revidere sin henstilling af 19. september 2003 om den europæiske liste over erhvervssygdomme⁽²⁷⁾ med tilføjelser såsom arbejdsrelaterede muskel- og knoglelidelser, arbejdsrelaterede mentallidelser, navnlig depression, udbrændthed, angst og stress, alle asbestrelaterede sygdomme og hudkræft samt reumatisk og kronisk betændelse; opfordrer Kommissionen til efter dens høring af arbejdsmarkedets parter at omdanne denne henstilling til et direktiv, der skaber en minimumsliste over erhvervssygdomme og fastsætter minimumskrav for anerkendelse heraf og passende erstatning til de berørte personer;

29. erkender, at nationale arbejdstilsyn som en del af bestræbelserne for at håndtere psykosociale risici kan spille en vigtig rolle ved at håndhæve forebyggende og/eller afhjælpende indgreb i en arbejdssammenhæng; opfordrer Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed til at arbejde på en fælles strategi for de nationale arbejdstilsyns håndtering af psykosociale risici, herunder udformning af en fælles ramme for evaluering og styring af psykosociale risici og imødekommelse af arbejdstilsynets forskellige uddannelsesbehov;

30. påpeger, at mens det i den nye EU-strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2021-2027 korrekt bemærkes, at der er behov for ændringer i arbejdsmiljøet for at tackle risici for psykosocial trivsel, fokuseres der kun på individuelle indgreb, hvilket er en begrænset del af arbejdet med at mindske psykosociale risici; understreger det presserende behov for et fælles grundlag for at beskytte alle arbejdstageres mentale sundhed i hele EU, da de ikke er ensartet beskyttet i alle medlemsstater — ikke engang i henhold til den nuværende EU-lovgivning; opfordrer Kommissionen til i den henseende at foreslå et lovgivningsinitiativ i samråd med arbejdsmarkedets parter om håndtering af psykosociale risici og trivsel på arbejdspladsen med henblik på effektivt at forebygge psykosociale risici på arbejdspladsen, herunder online, uddanne ledelse og arbejdstagere, periodisk vurdere status og forbedre arbejdsmiljøet; mener, at politikker til forebyggelse af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen også bør inddrage arbejdsmarkedets parter i klarlæggelsen og forebyggelsen af psykosociale risici; bemærker, at anonyme medarbejderundersøgelser, såsom spørgeskemaer og andre dataindsamlinger, kan give nyttige oplysninger om, i hvilket omfang og årsagerne til, at medarbejderne er stressede, hvilket gør det lettere for ledelsen at identificere problemer og foretage justeringer, hvor det er nødvendigt;

⁽²⁶⁾ EU-OSHA, *Distancearbejde og sundhedsrisici i forbindelse med covid-19-pandemien: dokumentation fra praksis og politiske konsekvenser*, af 22. oktober 2021.

⁽²⁷⁾ EUT L 238 af 25.9.2003, s. 28.

Tirsdag den 5. juli 2022

31. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage højde for den nyeste videnskabelige dokumentation og forskning i mental sundhed, især med hensyn til potentialet af innovative tilgange til behandling af mentale sundhedsproblemer; tilskynder Kommissionen til nøje at følge med i og overvåge bedste praksis, som allerede er indført med gode resultater på dette område, og til at fremme udvekslingen af sådan bedste praksis mellem medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaterne til især at sikre, at de har effektive udvalg for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen for at sikre hyppigere og korrekte risikovurderinger, og til at styrke beføjelserne for udvalg for sundhed og sikkerhed ved at give dem retten til selv at anvende ekstern ekspertise, herunder uafhængige, eksternt foretagne vurderinger af eksponeringen for arbejdsrelaterede psykosociale risici;

32. mener, at det er afgørende, at ledere får den psykosociale uddannelse, der er nødvendig for at tilpasse sig arbejdsorganiseringspraksis og fremme en dyb forståelse af negativ mental sundhed og arbejdspladsen; anser det for lige så vigtigt, at arbejdstagerne også får den relevante uddannelse i forebyggelse af arbejdsrelaterede psykosociale risici; opfordrer arbejdsgivere til at fremme positive tilgange, politikker og praksisser for god mental sundhed og trivsel på arbejdspladsen; fremhæver i denne forbindelse, at virksomheder kan overveje at udpege og uddanne en referencemedarbejder for mental sundhed eller indsætte et særligt afsnit på den interne kommunikationsplatform for deres arbejdsplads med oplysninger, der kan pege på medarbejdere i retning af mentale sundhedstjenester; mener, at arbejdsmarkedets parter kan spille en central rolle i udformningen og gennemførelsen af en sådan uddannelse, og fremhæver det særlige behov for at give arbejdstilsynene uddannelse for at sikre, at de kan beskytte arbejdstagerne på passende vis;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende og udbrede kendskabet til påvirkningen af arbejdstageres mentale sundhed for stærkt fremherskende og invaliderende neurologiske lidelser som f.eks. migræne; noterer sig betydningen af at udbrede kendskabet på arbejdspladsen til vigtigheden af at klarlægge og forebygge migræne ved at undgå deres udløsende faktorer;

34. efterlyser, at arbejdstilsyn i EU fokuserer på det psykosociale arbejdsmiljø ved deres tilsyn; opfordrer Kommissionens Udvalg af Arbejdstilsynschefer til at fremsætte en ny kampagne om psykosociale risici baseret på resultaterne fra kampagnen i 2012 og den seneste udvikling;

Et moderne arbejdsmarked for arbejdstageres trivsel

35. understreger, at arbejdstagere på grund af manglen på tilstrækkelig støtte og forebyggende politikker inden for mental sundhed på arbejdspladsen ofte er afhængige af private tjenester, som er økonomisk vanskelige at overkomme, fra ikkestatslige organisationer (NGO'er) og nationale hospitalsfaciliteter, som kan have lange ventelister og selv mangler støtte og ressourcer; opfordrer til, at arbejdspladserne sikrer, at arbejdstagerne har tilgængelig, professionel og upartisk støtte og afhjælpende foranstaltninger til mental sundhed under behørig hensyntagen til arbejdstagernes privatliv og fortrolighed, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at offentlig sundhedspleje omfatter let adgang til fjernrådgivning;

36. opfordrer Kommissionen til at iværksætte uddannelses- og bevidstgørelsesinitiativer om mental sundhed på arbejdspladsen og i undervisningsplaner og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre brug af EU-midler til oprettelsen af digitale platforme og applikationer vedrørende mental sundhed; opfordrer Kommissionen til at undersøge gennemførligheden af at oprette en fælles EU-hjælpe linje til rådgivning inden for mental sundhed; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at afsætte et passende budget til de relevante EU-programmer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udpege 2023 til EU's år for god mental sundhed med henblik på at gennemføre ovennævnte uddannelses- og bevidstgørelsesinitiativer inden for mental sundhed;

37. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at lokale og andre relevante offentlige myndigheder har tilstrækkeligt med personale og offentlige midler til at yde støtte og tjenester inden for mental sundhed til alle, der har brug for dem;

38. erkender, at manglen på statistikker over forekomsten af mentale sundhedsproblemer på arbejdspladsen, især for SMV'er og ejerne heraf og selvstændige erhvervsdrivende, undergraver behovet for en hurtig indgriben; opfordrer medlemsstaterne, Eurostat, offentlige institutioner, eksperter, arbejdsmarkedets parter og forskersamfundet til at samarbejde og indsamle ajourførte data om arbejdsrelaterede risici for dårlig mental sundhed og de negative virkninger heraf, opdelt efter køn og andre relevante aspekter, samt data om effektiviteten af de forskellige interventionstyper med henblik på at fremme bedre mental sundhed på arbejdspladsen på en harmoniseret måde;

Tirsdag den 5. juli 2022

39. opfordrer medlemsstaterne til at vurdere muligheden for at etablere formidlingstjenester på lokalt eller regionalt niveau for psykosociale risici, som bør yde rådgivning og teknisk støtte til selvstændige erhvervsdrivende, arbejdsgivere/ledere og arbejdstagere i mikrovirksomheder og SMV'er vedrørende forebyggelse af psykosociale risici og psykosociale konflikter på arbejdspladsen og formidle oplysninger om psykosociale risici og forebyggelse heraf; er bekymret over, at iværksættere og SMV'er har behov for særlig støtte til at håndtere virkningerne af hverdagens pres og stressfaktorer og fremme bevidstheden om mental sundhed på arbejdspladsen, og opfordrer til, at der gøres en indsats på EU-plan for at bistå dem med risikovurdering, forebyggelses- og oplysningskampagner og gennemførelse af god praksis; fremhæver EU-OSHA's rolle med at give mikrovirksomheder og SMV'er de rigtige værktøjer og standarder for praksisser til vurdering af risici for deres arbejdskraft og til gennemførelse af hensigtsmæssige forebyggelsestiltag; mener, at EU-OSHA bør styrkes i den henseende for at fremme sunde og sikre arbejdspladser i hele EU og videreudvikle initiativer til forbedring af forebyggelsen på arbejdspladser i alle erhvervssektorer;

40. påpeger, at unges mentale sundhed er blevet betydeligt værre under pandemien, og at unge kvinder og unge i marginaliserede situationer er blevet hårdere ramt; beklager, at unge ikke er målgruppen for investeringer i forskning i mental sundhed til trods for de forventede langsigtede fordele ved at gribe ind tidligt; påpeger, at 64 % af de unge mellem 18 og 34 år var i risiko for depression i 2021 på grund af manglende beskæftigelse, og økonomiske og uddannelsesmæssige udsigter samt ensomhed og social isolation; understreger, at et af de bedste redskaber til at håndtere mentale sundhedsproblemer ⁽²⁸⁾ blandt unge er give dem meningsfulde muligheder for uddannelse af god kvalitet og beskæftigelse; opfordrer Kommissionen til at gøre noget ved de afbrydelser i adgangen til arbejdsmarkedet, som har bragt unge i større risiko for at udvikle mentale sundhedsproblemer, og træffe foranstaltninger til at støtte unge i at få og beholde passende arbejde;

41. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med Parlamentet og under overholdelse af nærhedsprincippet at foreslå en fælles retlig ramme for at sikre en rimelig løn for praktikophold og lærlingeuddannelser for at undgå udnyttende praksisser; opfordrer Kommissionen til at udvikle en henstilling for at sikre, at praktikophold, lærlingepladser og jobophold regnes som erhvervs erfaring og dermed giver adgang til sociale ydelser;

o

o o

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽²⁸⁾ OECD, *Supporting young people's mental health through the COVID-19 crisis*, af 12. maj 2021, og Det Europæiske Ungdomsforum, *Beyond Lockdown: the »pandemic scar« on young people* af 17. juni 2021.

Tirsdag den 5. juli 2022

P9_TA(2022)0280

Bankunionen — Årsberetning 2021**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 om Bankunionen — Årsberetning 2021 (2021/2184(INI))**

(2023/C 47/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 114, artikel 127, stk. 6, og artikel 140, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2021 med titlen »Bankunionen — Årsberetning 2020« ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens opfølgning på Parlamentets beslutning af 7. oktober 2021 med titlen »Bankunionen — Årsberetning 2020«,
- der henviser til dokumentet fra Den Europæiske Centralbank (ECB) med titlen »Feedback på input givet som en del af Europa-Parlamentets beslutning om Bankunionen — Årsberetning 2020« ⁽²⁾,
- der henviser til Årsrapport om ECB's tilsynsvirksomhed 2020 af 23. marts 2021 ⁽³⁾,
- der henviser til ECB's tilsynsprioriteter for perioden 2022-2024, offentliggjort den 7. december 2021 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Den Fælles Afviklingsinstans' svar på Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2021 med titlen »Bankunionen — Årsberetning 2020«,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2020 med titlen »Digital finansiering: nye risici forbundet med kryptoaktiver — regulerings- og tilsynsmæssige udfordringer på området finansielle tjenester, institutioner og markeder« ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2020 med titlen »Videre udvikling af kapitalmarkedsunionen: bedre adgang til kapitalmarkedsfinansiering, navnlig for SMV'er, og yderligere fremme af detailinvestorers deltagelse« ⁽⁶⁾,
- der henviser til de fem formænds rapport af 22. juni 2015 med titlen »Completing Europe's Economic and Monetary Union« (fuldførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union),
- der henviser til Kommissionens bankpakke af 27. oktober 2021 ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens målrettede høring om forbedring af EU's makroprudentielle rammer for banksektoren fra den 30. november 2021 ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens lovgivningspakke af 20. juli 2021 om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 132 af 24.3.2022, s. 151.

⁽²⁾ https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm~59811d5fb7.feedback_ar2020.pdf

⁽³⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/html/ssm.ar2020~1a59f5757c.da.html>

⁽⁴⁾ https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/priorities/html/ssm.supervisory_priorities2022~0f890c6b70.da.html

⁽⁵⁾ EUT C 395 af 29.9.2021, s. 72.

⁽⁶⁾ EUT C 395 af 29.9.2021, s. 89.

⁽⁷⁾ https://ec.europa.eu/info/publications/211027-banking-package_en

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2021-banking-macroprudential-framework_en

⁽⁹⁾ https://ec.europa.eu/info/publications/210720-anti-money-laundering-counteracting-financing-terrorism_en

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til ECB's »Financial Stability Review« fra november 2021 ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til undersøgelsen med titlen »The digital euro: policy implications and perspectives«, som Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg havde anmodet om, og offentliggjort af dets Generaldirektorat for Interne Politikker i januar 2022 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til ECB's rapport af 2. oktober 2020 om den digitale euro ⁽¹²⁾,
- der henviser til ECB's rapport med titlen »Digital euro experimentation scope and key learnings« (forsøg med brug af den digitale euro, anvendelsesområde og vigtige erfaringer) ⁽¹³⁾,
- der henviser til aftalememorandummet mellem ECB og Det Forenede Kongerige, som trådte i kraft den 1. januar 2021 ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til dokumentet fra ECB/Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) projektgruppe fra juli 2021 om overvågning af klimarisici med titlen »Climate-related risk and financial stability« (klimarelateret risiko og finansiell stabilitet) ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til ECB's klimastresstest af hele økonomien fra september 2021 ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til ECB's målrettede gennemgang af interne modeller, der blev offentliggjort i april 2021,
- der henviser til ECB's rapport fra november 2021 med titlen »The state of climate and environmental risk management in the banking sector: Report on the supervisory review of banks' approaches to manage climate and environmental risks« ⁽¹⁷⁾ (status på klimaforvaltning og miljørisikostyring i banksektoren: rapport om tilsynskontrollen med bankernes tilgang til klimaforvaltning og miljørisikostyring),
- der henviser til Parisaftalen og klimaafspraken i Glasgow, som blev indgået under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer,
- der henviser til Den Fælles Afviklingsinstans' årsberetning af 30. juni 2021 ⁽¹⁸⁾,
- der henviser til Den Fælles Afviklingsinstans' flerårige arbejdsprogram for 2021-2023 og dets arbejdsprogram for 2021 ⁽¹⁹⁾,
- der henviser til Den Fælles Afviklingsinstans' arbejdsprogram for 2022 ⁽²⁰⁾,
- der henviser til Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA's) rapport af 24. november 2021 med titlen »IFRS 9 implementation by EU institutions — monitoring report« ⁽²¹⁾,
- der henviser til ECB's henstilling af 15. december 2020 om udbytteudlodninger under covid-19-pandemien ⁽²²⁾,

⁽¹⁰⁾ <https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2021/html/ecb.pr211117~43fea9f9ce.en.html>

⁽¹¹⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2022/703337/IPOL_STU\(2022\)_703337_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2022/703337/IPOL_STU(2022)_703337_EN.pdf)

⁽¹²⁾ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458.en.pdf

⁽¹³⁾ <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/ecb.digitaleuroscopekeylearnings202107~564d89045e.en.pdf>

⁽¹⁴⁾ https://www.bankingsupervision.europa.eu/legalframework/mous/html/ssm.mou_2019_pra~fbad08a4bc.en.pdf?57221907ef3-ce290b35bd2ab650868bb

⁽¹⁵⁾ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/recommendations/2021/esrb.climatefinancialstability202107_annex~35e1822ff7.en.pdf

⁽¹⁶⁾ <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpops/ecb.op281~05a7735b1c.en.pdf>

⁽¹⁷⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.202111guideonclimate-relatedandenvironmentalrisks~4b25454055.en.pdf>

⁽¹⁸⁾ https://www.srb.europa.eu/system/files/media/document/Annual%20Report%202020_Final_web.pdf

⁽¹⁹⁾ <https://www.srb.europa.eu/system/files/media/document/2020-11-30%20SRB%20Multi-Annual%20Work%20Programme%202021-2023.pdf>

⁽²⁰⁾ https://www.srb.europa.eu/system/files/media/document/2021-11-26_Work-Programme-2022.pdf

⁽²¹⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Reports/2021/1024609/IFRS9%20monitoring%20report.pdf

⁽²²⁾ EUT C 437 af 18.12.2020, s. 1.

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til Europa-Kommissionens meddelelse af 16. december 2020 om håndtering af misligholdte lån i kølvandet på covid-19-pandemien (COM(2020)0822),
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om kønsbalance ved udnævnelser inden for EU's økonomiske og monetære anliggender ⁽²³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2021 om styrkelse af euroens internationale rolle ⁽²⁴⁾,
- der henviser til Den Fælles Afviklingsinstans' overvågningsrapport fra november 2021 om risikoreduktionsindikatorer,
- der henviser til ECB's feedbackbrev om input fra Parlamentet som led i dets beslutning af 7. oktober 2021 med titlen bankunionen »Bankunionen — Årsberetning 2020«,
- der henviser til Kommissionens forslag af 24. november 2015 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning (COM(2015)0586),
- der henviser til Den Europæiske Tilsynsmyndigheds (ESA) anden fælles risikovurderingsrapport af september 2021,
- der henviser til EBA's årsrapport med titlen »Risk Assessment of the European Banking System — December 2021« (risikovurdering af det europæiske banksystem — december 2021) ⁽²⁵⁾,
- der henviser til EBA's undersøgelse af 16. december 2021 med titlen »Guidelines on cooperation and information exchange between prudential supervisors, AML/ CFT supervisors and financial intelligence units under Directive 2013/36/EU« (retningslinjer for samarbejdet og udvekslingen af information mellem tilsynsmyndigheder, AML/CFT-tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder i henhold til direktiv 2013/36/EU) ⁽²⁶⁾,
- der henviser til ESRB's dokument med titlen »Monitoring the financial stability implications of COVID-19 support measures« (overvågning af følgevirkninger for den finansielle stabilitet af covid-19-støtteforanstaltninger), baseret på notater, der er udarbejdet på møderne i ESRB's generelle råd den 25. marts og 24. juni 2021 ⁽²⁷⁾,
- der henviser til ESRB's »Report of the Expert Group on Macroprudential Stance — Phase II (implementation)« (rapport fra ekspertgruppen om den makroprudentielle linje — fase II (gennemførelse)) af december 2021 ⁽²⁸⁾,
- der henviser til den endelige rapport fra Rådet for finansiell stabilitet af 1. april 2021 med titlen »Evaluation of the Effects of Too-Big-To-Fail Reforms« (evaluering af konsekvenserne af »too big to fail«-reformer) ⁽²⁹⁾,
- der henviser til den indgående rapport fra oktober 2021, bestilt af Økonomi- og Valutaudvalget, med titlen »Don't let up. The EU needs to maintain high standards for its banking sector as the European economy emerges from the Covid-19 pandemic« (giv ikke op: EU har brug for at opretholde høje standarder for sin banksektor, når den europæiske økonomi kommer sig efter covid-19-pandemien) ⁽³⁰⁾,

⁽²³⁾ EUT C 23 af 21.1.2021, s. 105.

⁽²⁴⁾ EUT C 494 af 8.12.2021, s. 118.

⁽²⁵⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/EU%20Wide%20Transparency%20Exercise/2021/1025102/Risk_Assessment_Report_December_2021.pdf

⁽²⁶⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Guidelines/2021/EBA-GL-2021-15%20GL%20on%20CFT%20cooperation/1025384/Final%20AML-CFT%20Cooperation%20Guidelines.pdf

⁽²⁷⁾ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/esrb.20210908.monitoring_the_financial_stability_implications_of_COVID-19_support_measures~3b86797376.en.pdf

⁽²⁸⁾ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/esrb.report_of_the_Expert_Group_on_Macroprudential_Stance_Phase_II202112~e280322d28.en.pdf

⁽²⁹⁾ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P010421-1.pdf>

⁽³⁰⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689461/IPOL_IDA\(2021\)689461_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689461/IPOL_IDA(2021)689461_EN.pdf)

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til analysen fra Enheden for Støtte til den Økonomiske Styring under Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker af oktober 2021 med titlen »Preventing money laundering in the banking sector — reinforcing the supervisory and regulatory framework« (forebyggelse af hvidvaskning af penge i banksektoren — styrkelse af tilsyns- og lovrammen) ⁽³¹⁾,
 - der henviser til den indgående analyse fra oktober 2021, bestilt af Økonomi- og Valutaudvalget, med titlen »Did the pandemic lead to structural changes in the banking sector?« (har pandemien ført til strukturelle ændringer i banksektoren?) ⁽³²⁾,
 - der henviser til analysen fra Enheden for Støtte til den Økonomiske Styrings under Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker fra oktober 2021 med titlen »Impediments to resolvability — what is the status quo?« (hindringer for afvikling — hvad er status quo?) ⁽³³⁾,
 - der henviser til EGOV-undersøgelsen fra oktober 2021 med titlen »Review of the crisis management and deposit insurance framework — Summary of some related issues« ⁽³⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0186/2022),
- A. der henviser til, at bankunionen, der består af Den Fælles Tilsynsmekanisme og Den Fælles Afviklingsmekanisme, med det fælles regelsæt som grundlag, sikrer fuld overensstemmelse mellem bankunionens medlemmer i forbindelse med tilsyn med bankaktiviteter og styring af bankkriser og bankkrak og samtidig er en integreret del af Unionens finansielle stabilitet; der henviser til, at selv om direktivet om indskudsgarantiordninger ⁽³⁵⁾ fastsætter høje minimumsstandarder for indskudsbeskyttelse, er bankunionen stadig ikke afsluttet, fordi den tredje søjle, den europæiske indskudsforsikringsordning, endnu ikke er oprettet;
- B. der henviser til, at en mere stabil, konkurrencedygtig og konvergerende Økonomisk og Monetær Union (ØMU) kræver en solid bankunion og en mere udviklet og sikker kapitalmarkedsunion; der henviser til at begge projekter er sammenhørende, og at udviklingen af det ene må føre til fremskridt og fremgang for det andet; der henviser til, at både bankunionen og kapitalmarkedsunionen er uundværlige i styrkelsen af EU's økonomi i tiden efter covid-19;
- C. der henviser til, at bagstopperordningen for Den Fælles Afviklingsfond vil blive indført senest i 2022, to år tidligere end tidligere planlagt;
- D. der henviser til, at alle EU-medlemsstater kan indtræde i bankunionen; der henviser til, at Bulgarien og Kroatien har tilsluttet sig den europæiske valutakursmekanisme (ERM II) og er således tiltrådt bankunionen;
- E. der henviser til, at den russiske aggression mod Ukraine og dens økonomiske konsekvenser vil have en direkte og indirekte indvirkning på EU's banksektor; der henviser til, at det i øjeblikket er vanskeligt at måle omfanget og rækkevidden af denne indvirkning; der henviser til, at EU's banker spiller en central rolle med hensyn til at sikre gennemførelsen og overholdelsen af de sanktioner, som EU har pålagt Rusland som reaktion på invasionen;
- F. der henviser til, at EU's banksektors reaktion på den krise, som pandemien har udløst, har vist sektorens modstandsdygtighed, der er baseret på den revision af lovgivningen, der er blevet vedtaget siden den globale finanskrisen, og som lettes af det fælles regelsæt og det koordinerede tilsyn i bankunionen; der henviser til, at ekstraordinære og nødvendige offentlige politiske hjælpeforanstaltninger og praksis for kapitalbevarelse også har ydet betydelig støtte til banksektoren; der henviser til, at den samlede andel af misligholdte lån faldt yderligere til 2,17 % i tredje kvartal af 2021, selv om den absolutte mængde af misligholdte lån i visse medlemsstater fortsat er høj;

⁽³¹⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2022/703337/IPOL_STU\(2021\)_659654_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2022/703337/IPOL_STU(2021)_659654_EN.pdf)

⁽³²⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689460/IPOL_IDA\(2021\)_689460_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689460/IPOL_IDA(2021)_689460_EN.pdf)

⁽³³⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689468/IPOL_IDA\(2021\)_689468_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689468/IPOL_IDA(2021)_689468_EN.pdf)

⁽³⁴⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/659632/IPOL_BRI\(2021\)_659632_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/659632/IPOL_BRI(2021)_659632_EN.pdf)

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

Tirsdag den 5. juli 2022

- G. der henviser til, at rettidig og målrettet støtte under covid-19-pandemien har bevirket, at bankerne har været i stand til fortsat at låne ud til økonomien, beskytte arbejdspladser og virksomheder og bidrage til økonomisk vækst; der henviser til, at disse foranstaltninger var et godt første redskab til at håndtere krisen; der henviser til, at der er udsigt til en gradvis udfasning af støtteforanstaltninger, hvilket vil give genopretningsværktøjer til økonomien som helhed; der henviser til, at der er behov for at reducere de stadig eksisterende systemiske risici som følge af sammenkoblingerne og kompleksiteten i EU's banksystem, som understøtter problemet med »for store til at krakke«;
- H. der henviser til, at ECB's banktilsyn har givet udtryk for, at det vil give banker tilladelse til at operere under niveauet i deres søjle 2-vejledning og det kombinerede bufferkrav som minimum frem til udgangen af 2022 uden automatisk at udløse en tilsynsforanstaltning; der henviser til, at formålet med denne beslutning er at sikre, at bankerne fortsat kan yde lån til realøkonomien;
- I. der henviser til, at Unionen, i takt med at vi kommer ud af covid-19-pandemien, skal fastholde høje standarder, navnlig når det gælder kapitalkrav og praksis for risikostyring med henblik på at sikre sektorens modstandsdygtighed i fremtiden;
- J. der henviser til, at der på trods af banksektorens store modstandsdygtighed under covid-19-krisen er en risiko for, at sektoren kan blive udsat for sårbarheder, navnlig med hensyn til aktivernes kvalitet, f.eks. misligholdte lån, når de midlertidige støtteforanstaltninger udfases, hvilket vil kræve nøje overvågning og forvaltning;
- K. der henviser til, at bankunionen bør bidrage til at løse problemet med forbindelsen mellem banker og stat, som fortsat eksisterer; der henviser til, at niveauet af statsengagement er steget i en række banker; der henviser til, at den tilsynsmæssige behandling af statsgæld bør være i overensstemmelse med internationale standarder;
- L. der henviser til, at bank- og finanssektoren spiller en afgørende rolle for genopretningen og omstillingen til en kulstofneutral og digitaliseret økonomi, navnlig gennem kanalisering af central finansiering til fremme af investeringer (navnlig til SMV'er); der henviser til, at en sådan udfordring vil kræve en stærk, stabil, modstandsdygtig og velkapitaliseret banksektor kombineret med integrerede kapitalmarkeder;
- M. der henviser til, at overgangen til en kulstofneutral økonomi skal tages i betragtning ved evalueringen af bæredygtigheden af bankernes balancer som en risikokilde, der potentielt kan have betydning for investeringer på tværs af regioner og sektorer; der henviser til, at der er behov for en yderligere vurdering af disse potentielle risici og for at anvende fremadrettede risikostyringsværktøjer, der kan opfange langsigtede klima- og miljørisici;
- N. der henviser til, at digitaliseringen på det finansielle område rummer et stort potentiale, som har medført vigtige teknologiske fremskridt inden for EU's banksektor som følge af øget effektivitet ved leveringen af banktjenester og en større appetit på innovation; der henviser til, at digitaliseringen på det finansielle område også medfører udfordringer for EU's banksektor som følge af trusler mod cybersikkerheden, databeskyttelsen, risici vedrørende hvidvaskning af penge og problemer med forbrugerbeskyttelsen; der henviser til, at EU's banksektor skal øge sin cyberrobusthed for at sikre, at IKT-systemerne kan modstå forskellige former for trusler mod cybersikkerheden; der henviser til, at digitaliseringen af det finansielle område vil have betydelige konsekvenser for det personlige møde med banken samt for adgangen til banktjenester i landdistrikter;
- O. der henviser til, at der opstår udfordringer ved kryptoaktiver og kryptovalutaer, der er komplekse fænomener, som kræver forsvarlige politiske svar, der afvejer innovationsincitamenterne i forhold til beskyttelsen af investorer og forbrugere; der henviser til, at bankerne har et voksende ansvar på dette område; der henviser til, at der skal tages hensyn til de miljømæssige konsekvenser af kryptomining samt den sikkerhedstrussel, som krypto wallets udgør, når de er anonyme;
- P. der henviser til, at der i betragtning af de resterende smuthuller i EU's ramme for bekæmpelse af hvidvask er behov for et styrket, harmoniseret og effektivt tilsyn og håndhævelse mod hvidvask af penge, hvilket er nødvendigt for at beskytte integriteten af EU's finansielle system og beskytte mod trusler fra højrisikotredjelande; der henviser til, at der stadig er store forskelle i EU's nationale myndigheders tilgange til tilsynet med bekæmpelse af hvidvask af penge/finansiering af terrorisme og anvendelsen af EU's lovgivning om bekæmpelse af hvidvaskning af penge;

Tirsdag den 5. juli 2022

- Q. der henviser til, at EU og Det Forenede Kongerige for øjeblikket er fast besluttet på at opretholde regulerings- og tilsynssamarbejdet på området for finansielle tjenesteydelser, og at denne samarbejdsbaserede tilgang bør understøtte de langsigtede forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige; der henviser til, at Kommissionen vil udvide sin midlertidige tilladelse, der giver EU's banker og fondsforvaltere i EU mulighed for at bruge clearinginstitutter i Det Forenede Kongerige;
- R. der henviser til, at forbrugere, investorer og alle indskydere bør være beskyttede i en bankunion og bør holdes velinformerede om alle beslutninger, der påvirker dem; der henviser til, at forbruger- og investorbeskyttelse også er af afgørende betydning for uddybningen af kapitalmarkedsunionen; på denne måde sikrer EU-retten et fælles grundlæggende beskyttelsesniveau for alle forbrugere, der er bosiddende i EU; der henviser til, at de nationale regler til gennemførelse af EU's forbrugerbeskyttelseskrav varierer på tværs af bankunionen, og at der derfor er behov for en mere harmoniseret og forbedret forbrugerbeskyttelse i hele EU; der henviser til, at bankunionen stadig mangler effektive redskaber til at tackle de problemer, som forbrugerne står over for såsom kunstig kompleksitet, urimelig handelspraksis og udelukkelse af sårbare grupper fra at bruge basale tjenester;
- S. der henviser til, at et af de vigtigste formål med bankunionen er, at skatteyderne ikke pålægges omkostningerne i forbindelse med afhjælpende foranstaltninger, hvis en bank går fallit;
- T. der henviser til, at rammen for krisestyring og indskudsforsikring (CMDI) bør sikre en konsekvent og effektiv håndtering af alle banker uanset størrelse eller forretningsmodel samt bidrage til at bevare den finansielle stabilitet, minimere brugen af skatteydernes penge og sikre lige vilkår i hele EU, samtidigt med, at der tages behørigt hensyn til nærhedsprincippet;

Generelle betragtninger

1. minder om, at bankunionen, som tilpasser ansvaret for både tilsyn med og afvikling af banker i euroområdet og kræver, at banker i hele EU's banksystem udfører aktiviteter i overensstemmelse med det samme regelsæt, er et væsentligt element i fuldførelsen af ØMU'en og det indre marked; bemærker, at de første to søjler i bankunionen — Den Fælles Tilsynsmekanisme og Den Fælles Afviklingsmekanisme — nu er på plads og fuldt ud operationelle; bemærker imidlertid, at der endnu ikke er etableret et fælles system til beskyttelse af indskud;
2. minder om, at bankunionens vigtigste mål er sikkerheden og stabiliteten af banksystemet i euroområdet og i EU som helhed og forebyggelse af brugen af redningspakker til bankerne, der finansieres af skatteyderne; minder om, at der er gjort betydelige fremskridt siden finanskrisen i 2008 gennem oprettelsen af Den Fælles Tilsynsmekanisme og Den Fælles Afviklingsmekanisme: Europas banker er nu i en stærkere position til at modstå finansielle chok, og der findes afviklingsmekanismer, der sikrer, at nødlidende banker kan afvikles uden brug af skatteydernes penge; støtter bestræbelserne på at styrke og fuldende bankunionen og understreger, at fremskridt på dens forskellige områder bør gøres parallelt; understreger, at det betydelige arbejde med at gennemføre en bankunion har bidraget til øget tillid til EU's banksektor og har øget dens modstandsdygtighed og konkurrenceevne, og at EU's banker derfor gennem covid-19-pandemien var robuste, bedre kapitaliseret og i stand til at spille en afgørende rolle med hensyn til at sikre adgang til finansiering under pandemien;
3. minder om, at alle medlemsstater i euroområdet er en del af bankunionen, og at medlemsstaterne uden for euroområdet også kan tilslutte sig; mener, at bankunionen bør opbygges på en gennemsigtig, sammenhængende og robust måde, herunder for medlemsstaterne uden for euroområdet; påpeger, at medlemsstater, der ikke tilhører bankunionen, også er bundet af reglerne i det fælles regelsæt, som opstod som følge af harmoniseringsprocessen og integrationen af et EU-banksystem, og at deres banksystemer de facto er tæt knyttet til bankunionen; glæder sig over Bulgariens og Kroatiens tiltrædelse af bankunionen og medtagelsen af den bulgarske lev og den kroatiske kuna i ERM II; anerkender, at deltagelse i bankunionen kræver overholdelse af EU-standarder og -lovgivning;
4. udtrykker dyb bekymring over den russiske invasion af Ukraine og dens økonomiske konsekvenser for den europæiske økonomi; påpeger, at de direkte og indirekte virkninger af denne krig vil have en indvirkning på EU's økonomi, som i øjeblikket er vanskelig at kvantificere, og kan udgøre potentielle risici for stabiliteten i EU's banksektor; opfordrer derfor ECB, tilsynsmyndighederne og de kompetente nationale myndigheder til nøje at overvåge krigens indvirkning på EU's banksektor;

Tirsdag den 5. juli 2022

5. bemærker, at banksektoren har udvist en relativt høj grad af modstandsdygtighed over for covid-19-krisen og har spillet en vigtig rolle i at minimere pandemiens negative indvirkning på økonomien; påpeger, at denne modstandsdygtighed er et resultat af de lovgivningsmæssige reformer, der blev vedtaget i kølvandet på den tidligere globale finanskrisen; understreger også betydningen af midlertidige foranstaltninger, herunder dem i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽³⁶⁾ (CRR quick fix), som gjorde det muligt for bankerne fortsat at låne til husholdninger og virksomheder, og den rolle, som yderligere kapitalplads, som ECB stiller til rådighed, spiller; understreger, at lovgivningsmæssige reformer efter finanskrisen i 2008 bør beskyttes, og at lovgivningsmæssige huller bør lukkes;

6. bemærker, at nødforanstaltningerne til støtte for bankernes udlånskapacitet til husholdninger og virksomheder bør opretholdes, så længe det er nødvendigt; påpeger betydningen af at sikre et velkoordineret, forsigtigt, gradvist og målrettet skift fra pandemihjælp til genopretningsstøtteværktøjer, herunder reformer i medlemsstaterne gennem de nationale genopretnings- og resiliensreformplaner; bemærker, at der er mulighed for en gradvis udfasning af nødforanstaltningerne; understreger i denne forbindelse, at den store ustabilitet, der er skabt af den russiske invasion af Ukraine, skal tages i betragtning, når der træffes afgørelse om en eventuel udfasning af disse foranstaltninger; noterer sig ECB's styrelsesråds beslutning af 16. december 2021 om at indstille opkøb af nettoaktiver under det pandemiske nødopkøbsprogram (PEPP);

7. understreger den centrale rolle, som EU's banksektor og kapitalmarkeder spiller i finansieringen af modstandsdygtigheden, genopretningen og den grønne og digitale omstilling af den europæiske økonomi, herunder sikring af adgang til kredit for SMV'er; minder om, at EU's banksektor for at kunne klare disse opgaver skal være stærk, modstandsdygtig, velreguleret og velkapitaliseret;

8. påpeger, at en stærk og velstruktureret kapitalmarkedsunionen sideløbende med udviklingen af bankunionen vil bidrage til at skabe bedre betingelser for finansiering af den europæiske økonomi for både husholdninger og virksomheder, der stadig i vid udstrækning er afhængige af banklån, for at fremme investeringer og jobskabelse og samtidig bidrage til den europæiske økonomis modstandsdygtighed og sætte gang i den grønne omstilling; understreger, at det for at fuldføre kapitalmarkedsunionen er nødvendigt at sikre proportionaliteten af de vedtagne regler og beskyttelsen af detailkunder; glæder sig over de lovgivningsforslag, der blev fremlagt den 25. november 2021 med henblik på at fremskynde gennemførelsen af kapitalmarkedsunionen; opfordrer Kommissionen og tilsynsmyndighederne til at vurdere behovet for at skærpe reguleringen af skyggebankssektoren, fremsætte lovgivningsforslag, hvis det er hensigtsmæssigt, og løbende overvåge kapitalmarkedernes modstandsdygtighed;

9. glæder sig over ECB's tilsynsmæssige prioriteter for 2022-2024, som er at: (1) komme sund ud af pandemien, (2) gribe muligheden for at afhjælpe strukturelle svagheder ved hjælp af effektive digitaliseringsstrategier og forbedret forvaltning og (3) tackle nye risici, herunder klimarelaterede risici, miljø-, IT- og cyberrisici anerkender de betydelige bestræbelser, som banksektoren har gjort for at tackle disse udfordringer i de seneste år, og de opnåede resultater; glæder sig i denne forbindelse over reduktionen af de samlede andele af misligholdte lån; understreger, at EU og de nationale tilsynsmyndigheder skal holde et vågent øje med risici, efterhånden som foranstaltninger i form af offentlig støtte udfases; påpeger betydningen af at sikre grundig risikostyring og tilstrækkelige hensættelser; minder om, at risikobegrænsning sammen med risikodeling i banksektoren ville bidrage til en mere stabil og stærk bankunion med et skarpere fokus på økonomisk vækst;

10. støtter det igangværende arbejde med gennemførelsen af Basel III-reglerne og glæder sig over Kommissionens lovgivningsmæssige bankpakke af 27. oktober 2021 i denne forbindelse; mener, at EU i gennemførelsesprocessen skal sikre fuld tilpasning til Basel-standarderne, samtidig med at der tages hensyn til proportionalitetsprincippet, og, hvor det er relevant, bør respektere de særlige forhold og mangfoldigheden i EU's banksektor og sikre, at EU's banker fortsat er i stand til at konkurrere med deres globale konkurrenter;

11. glæder sig over det forhold, at banksektoren tilpasser sig udfordringerne og mulighederne med digitaliseringen, hvilket vil sætte bankerne bedre i stand til at betjene deres kunder på afstand, tilbyde nye produkter og give mulighed for øget omkostningseffektivitet; understreger, at banksektoren er særligt sårbar over for trusler om cyberangreb; glæder sig i denne forbindelse over de fremskridt, der er gjort med forslagene til forordning og direktiv om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (DORA) og til et direktiv om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2.0), som er grundlaget for den lovgivningsmæssige ramme, der skal lette banksektorens bekæmpelse af cyberkriminalitet; opfordrer tilsynsmyndighederne

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

Tirsdag den 5. juli 2022

og ENISA til at intensivere deres bestræbelser på at overvåge og afbøde de risici, der er forbundet med IKT-tredjeparter uden for EU; understreger behovet for yderligere investeringer og forskning med henblik på at udvikle innovative metoder til at styrke cybersikkerheden i banksektoren; mener, at kundesikkerhed, finansiell stabilitet og teknologisk neutralitet bør prioriteres; opfordrer til fremme af finansiell inklusion, navnlig for sårbare grupper med ringe digitale eller finansielle færdigheder; glæder sig over de fremskridt, der er gjort med den digitale finanspakke; understreger behovet for, at bankerne bevarer en bred vifte af direkte banktjenester, navnlig i landdistrikterne; glæder sig med interesse over arbejdet med den digitale euro, som vil fungere sammen med kontanter; opfordrer ECB til i det fremtidige arbejde at overveje den digitale euros potentielle indvirkning på betalinger, bankernes udlånskapacitet og den finansielle stabilitet;

12. minder om, at grundlaget for samarbejdet mellem Den Fælles Tilsynsmekanisme og Det Forenede Kongeriges finanstilsyn er aftalememorandummet mellem ECB og Det Forenede Kongeriges myndigheder, som trådte i kraft den 1. januar 2021; bemærker, at Kommissionen for nylig har meddelt en forlængelse af dens midlertidige tilladelse, der giver EU's banker og fondsforvaltere mulighed for at bruge clearinginstitutter i Det Forenede Kongerige og dermed undgå eventuelle kortsigtede cliff-effekter; opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at fremme mere clearing i EU på mellemlang sigt;

13. beklager, at det ikke er lykkedes at sikre fuld kønsbalance i EU's finansielle institutioner og organer, og beklager navnlig, at kvinder fortsat er underrepræsenteret i de ledende stillinger på området for bankvirksomhed og finansielle tjenesteydelser; mener, at udvælgelsen af kandidater til EU's finansielle institutioner og organer bør ske baseret på kriterier om meritter, mangfoldighed og færdigheder og med henblik på at finde frem til den mest effektive funktionsmåde for de relevante institutioner eller organer; opfordrer regeringer og alle institutioner og organer til at stille kønsafbalancerede lister over kandidater til alle fremtidige udnævnelser i EU-organer til rådighed og gentager sit tilsagn om ikke at tage hensyn til kandidatlistes, hvor princippet om kønsbalance ikke er blevet overholdt; beklager dybt, at den liste over kandidater, som Eurogruppen har overvejet til den næste bestyrelse for den europæiske stabilitetsmekanisme, ikke omfatter en enkelt kvindelig kandidat; påpeger, at kønsbalance i både bestyrelser og arbejdsstyrken giver både samfundsmæssige og økonomiske gevinster; opfordrer pengeinstitutter til regelmæssigt at opdatere deres principper for diversitet og inklusion og til at hjælpe med at fremme sunde arbejdskulturer, som prioriterer inddragelse;

Tilsyn

14. opfordrer ECB, tilsynsmyndighederne og ESRB til nøje at overvåge de risici for banksektoren, som Ruslands aggression mod Ukraine udgør, og de økonomiske konsekvenser heraf; påpeger behovet for at overveje forskellige scenarier og forberede forskellige muligheder;

15. finder, at forvaltningen af kreditrisikoen, overvågningen og nedbringelsen af mængden af misligholdte lån fortsat bør være en af hovedprioriteterne; glæder sig over, at den samlede andel af misligholdte lån i euroområdet faldt yderligere til 2,17 % i tredje kvartal af 2021; bemærker, at selv om situationen er stabil på nuværende tidspunkt, bør den overvåges nøje i betragtning af udfasningen af nødforanstaltninger; henleder opmærksomheden på vigtigheden af overholdelsen af tilsynskrav, tidlig identifikation og den proaktive forvaltning af misligholdte lån samt tilstrækkelige hensættelser; understreger behovet for samarbejde med sårbare debitorer, mens man anerkender de løsninger, som banksektoren i denne henseende etablerede under pandemien (såsom moratoriet for tilbagebetaling af lån); glæder sig over vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere⁽³⁷⁾, som vil hjælpe med at nedbringe antallet af misligholdte lån på EU's bankers statuskonti og fremme et sekundært marked for misligholdte lån;

16. anerkender det betydelige niveau af statsgæld på statuskonti i en række banker i bankunionen; noterer sig det arbejde, som Baselkomiteén for Banktilsyn har udført i denne henseende, og understreger, at spørgsmålet om lovgivningsmæssig behandling af statsengagementer kræver en grundig undersøgelse i internationale fora under hensyntagen til konsekvenserne af forskellige tilgange, og at gennemførelsen af løsningen i EU bør være i overensstemmelse med internationale standarder; mener, at alle potentielle løsninger bør være afbalancerede og behandle alle

⁽³⁷⁾ EUT L 438 af 8.12.2021, s. 1.

Tirsdag den 5. juli 2022

EU-medlemsstater retfærdigt, og samtidig sikre tilstrækkelig likviditet på marked for offentlig gæld; understreger, at skabelsen af et sikkert EU-aktiv kan bidrage til at afbøde de negative tilbagemeldinger mellem stater og de indenlandske banksektorer; glæder sig over oprettelsen af Next Generation EU i den forbindelse, der tilvejebringer europæiske lavrisikoaktiver;

17. mener, at omstillingen til en kulstofneutral økonomi skaber et stort potentiale for økonomisk vækst inden for en række forskellige sektorer; bemærker, at en sådan overgang kræver massive investeringer fra den offentlige og private sektor, men som ECB også har erkendt, vil dens omkostninger være lavere end omkostningerne ved ikke at handle; understreger banksektorens betydning med hensyn til at bidrage til at finansiere omstillingen til en kulstofneutral økonomi og sikre, at EU er i stand til at opfylde sine miljømæssige forpligtelser; anmoder bankerne om at indarbejde disse spørgsmål i deres omstillingsplaner; understreger klassificeringsforordningens⁽³⁸⁾ betydning til sådanne bestræbelser, og at dens gennemførelse bør være i overensstemmelse med målsætningerne i Parisaftalen og den europæiske grønne pagt; er bekymret over, at klimarelaterede risici på bankernes balancer med tiden kan bringe banker i finansielle vanskeligheder; mener, at disse risici bør reduceres for at forhindre bankkrak; opfordrer til at bankerne gives klare retningslinjer i denne henseende, baseret på hårde økonomiske data; glæder sig over Den Fælles Tilsynsmekanismes bestræbelser på at yde vejledning og klarhed til banker med henblik på selvevaluering af miljø- og klimarelaterede risici; minder om, at ECB har afsluttet sin første storstilede vurdering nogensinde af EU's bankers risikostyring af miljø- og klimarelaterede risici i 2021, og glæder sig over ECB's tilsagn om at gennemføre klimastresstest i 2022 som et vigtigt element i håndteringen af klimarelaterede risici; opfordrer til, at sådanne test baseres på realistiske data og antagelser; er bekymret over det stigende antal misligholdte lån som følge af strandede investeringer i fossile brændstoffer; opfordrer til en tidlig identifikation og proaktiv forvaltning af sådanne risikoaktiver; tilskynder Den Fælles Tilsynsmekanisme til at fortsætte og styrke indsatsen i denne retning; opfordrer til en passende integration af miljø- og overgangsrisici i kreditvurderingsmodeller; understreger behovet for yderligere forbedringer i bankernes offentliggørelser af klima- og miljørelaterede risici samt forbedringer i oplysningerne om virksomhedernes omstillingsstrategier med det sigte at fremme bankernes og tilsynsmyndighedernes risikovurdering; opfordrer bankerne til at anvende et princip om dobbelt væsentlighed, når de vurderer deres klimarelaterede risici; understreger betydningen af klar lovgivning for at forhindre grønvaskning; bemærker de nye udfordringer, risici og muligheder for banksektoren i forbindelse med den grønne omstilling;

18. minder om, at der bør tages højde for virkningen af særlige foranstaltninger gennemført under pandemien af de enkelte medlemsstaters regeringer ved vurderingen af bankernes nuværende tilstand; henviser til ECB's Financial Stability Review af 17. november 2021, hvori det fremgår, at det kan vare to år endnu, før pandemiens fulde virkning på bankernes aktivkvalitet kan mærkes;

19. fremhæver, at de rentesatser, der tilbydes husholdninger og SMV'er i medlemsstaterne, er meget forskellige; opfordrer indtrængende Kommissionen og tilsynsmyndighederne for bankerne til at overveje foranstaltninger, som kan lette byrden for indehavere af realkreditlån og SMV'er i medlemsstater med højere udlånsrenter, for at sikre, at alle borgere og virksomheder har adgang til yderst tiltrængt kapital til rimelige og konkurrencedygtige renter;

20. bemærker tendensen i retning af øget konsolidering i banksektoren i de senere år i Europa, og at EU's bankers fusions- og opkøbsaktivitet i 2021 er på vej til at overgå både 2020- og 2019-niveauerne som følge af en række faktorer, herunder omkostningspres, lave rentesatser og digitalisering⁽³⁹⁾; bemærker de mulige fordele ved bankkonsolidering, herunder håndtering af den lave rentabilitet, overkapacitet og fragmentering af banksektoren, men anerkender også de mulige negative virkninger af konsolidering og udfordringerne for banktilsyn fra store systemisk vigtige institutioner, hvis eventuelle problemer kan påvirke den finansielle stabilitet i mange jurisdiktioner; glæder sig over ECB's vejledning om tilsynets tilgang til konsolidering i banksektoren, som redegør for tilsynets forventninger med hensyn til konsolideringsprojekter⁽⁴⁰⁾; understreger fordelene ved en diversificeret og konkurrencedygtig banksektor i Europa, som består af banker med forskellige forretningsmodeller og juridiske strukturer og forskellige størrelser;

⁽³⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

⁽³⁹⁾ <https://www.spglobal.com/marketintelligence/en/news-insights/blog/a-new-dawn-for-european-bank-ma-top-5-trends>

⁽⁴⁰⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2021/html/ssm.pr210112~920b511a1c.en.html>

Tirsdag den 5. juli 2022

21. bemærker problemerne og udfordringerne i forbindelse med spørgsmål vedrørende hjem- og værtsland; bemærker, at en styrkelse af den grænseoverskridende integration og mulighed for større fleksibilitet i kapitalstrømmene på tværs af bankkoncerner, samtidig med at datterselskabernes risikoprofiler respekteres, kræver troværdige og effektive sikkerhedsforanstaltninger for værtsmedlemsstaterne, navnlig for at sikre, at betydelige datterselskaber støttes i vanskelige situationer; understreger, at færdiggørelsen af bankunionen har afgørende betydning for at løse spørgsmålene vedrørende hjem- og værtsland; understreger behovet for forbedringer i den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser med henblik på at oprette en ægte EU-dækkende banksektor og forbedre dens konkurrenceevne;

22. understreger behovet for et velfungerende indre marked for finansielle detailtjenesteydelser; opfordrer Kommissionen til at vurdere de hindringer og barrierer, som forbrugerne møder, når de gør brug af detailbankprodukter såsom realkreditlån på tværs af grænserne, og til at foreslå løsninger, der skal sikre, at forbrugerne kan gøre brug af finansielle tjenesteydelser i detailledet på tværs af grænser;

23. understreger behovet for et effektivt tilsyn med bekæmpelsen af hvidvaskning af penge, da den gældende ramme fortsat lider under adskillige mangler; beklager, at ikke alle medlemsstater allerede har gennemført femte direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge⁽⁴¹⁾ fuldt ud endnu, og minder om behovet for bedre koordinering mellem de finansielle efterretningsenheder (FIU'er) i hele Europa; understreger, at banker fungerer som gatekeepere i kampen mod hvidvask af penge og derfor skal have solide risikostyringsrammer og overvåges effektivt, og påpeger behovet for samarbejde og koordinering mellem tilsynsmyndigheder, tilsynsmyndigheder for bekæmpelse af hvidvask af penge og FIU'er; glæder sig over ECB's indsats i de seneste to år for at forbedre udveksling af oplysninger mellem Den Fælles Tilsynsmekanisme og tilsynsmyndigheder for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme; glæder sig over Kommissionens vedtagelse af pakken til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og opfordrer til en hurtig aftale om alle forslag; glæder sig især over forslaget om en ny myndighed for bekæmpelse af hvidvaskning af penge (AMLA), som skal føre direkte tilsyn med visse banker og koordinere medlemsstaternes håndhævelse af regler vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme; understreger, at AMLA skal have tilstrækkelige ressourcer for reelt set at være effektiv; understreger betydningen af en stærk ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge i forbindelse med den russiske aggression mod Ukraine og for at sikre sanktionernes effektivitet;

24. glæder sig over øgede standarder for gennemsigtighed i banktilsynet f.eks. hvad angår resultaterne af tilsynskontrol- og vurderingsprocessen, hvilket kan styrke tilliden til kapitalmarkederne og de finansielle markeder samt sikre ensartet behandling i alle medlemsstater; beklager den omstændighed, at kravene til vurdering af kreditinstitutters bestyrelsesmedlemmers egnet og hæderlighed ikke gennemføres ensartet i medlemsstaterne;

25. understreger, at dem, der i sidste ende nyder godt af bankunionen, bør være forbrugerne og virksomheder i realøkonomien; understreger betydningen af at styrke forbruger- og investorbeskyttelsen mod misbrug, skadelig praksis og skadelige produkter; opfordrer til, at der sikres forbrugeradgang til finansielle tjenesteydelser i detailledet på tværs af grænserne; bemærker, at de nationale regler til gennemførelse af EU-forbrugerbeskyttelseskrav på trods af stærke EU-forbrugerbeskyttelsesregler varierer i hele bankunionen, og der er derfor behov for yderligere harmonisering;

Detaljeringsgrad

26. glæder sig over Den Fælles Afviklingsinstans' aktiviteter i 2021; bifalder det forhold, at banker generelt inden for Den Fælles Afviklingsinstans' beføjelsesområde generelt har gjort store fremskridt i retning mod afvikling og opbygning af tabsabsorberingskapacitet; noterer sig Den Fælles Afviklingsinstans' arbejdsprogram for de kommende år, som omfatter muliggørelse af en effektiv afvikling af alle banker under Den Fælles Afviklingsinstans inden 2023;

27. minder om Den Fælles Afviklingsmekanismes vigtige rolle i at skabe stabilitet og klarhed for banksektoren, investorerne og forbrugerne og at beskytte skatteyderne; glæder sig over indførelsen af en bagstopper for Den Fælles Afviklingsfond i 2022, hvilket er to år tidligere end oprindeligt forudsat, i form af en revolverende kreditbevilling fra ESM, hvorved der tilvejebringes et sikkerhedsnet for bankafviklinger i bankunionen; understreger vigtigheden af Den Fælles Afviklingsfond med hensyn til at styrke krisestyringsrammen og som et vigtigt skridt i retning mod fuldførelse af bankunionen;

28. glæder sig over de foranstaltninger, som Den Fælles Afviklingsinstans har truffet med hensyn til Sberbank; understreger behovet for en hurtig og passende reaktion i tilfælde af en betydelig risiko for EU's banksektor og den finansielle stabilitet som følge af konsekvenserne af Ruslands aggression mod Ukraine;

⁽⁴¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43).

Tirsdag den 5. juli 2022

29. støtter revisionen og præcisering af kriterierne for vurderingen af offentlighedens interesse, så Den Fælles Afviklingsmekanisme anvendes på en mere konsekvent og forudsigelig måde og baseres på objektive tærskler; opfordrer til en undersøgelse af behovet for tilpasning af specifikke aspekter af insolvenslovgivningen, også med henblik på fastlæggelse af den kontrafaktiske situation ved insolvens i forbindelse med afvikling, med henblik på at tilpasse incitamenterne og sikre lige vilkår; noterer sig vigtigheden af, at Den Fælles Afviklingsinstans vælger en forholdsmæssig tilgang for banker til at fastlægge deres minimumkrav til kapitalgrundlaget og nedskrivningsegne forpligtelser (MREL); påpeger, at for at afviklingsplanerne kan være i fuld overensstemmelse med de lovgivningsmæssige krav, er det nødvendigt, at Den Fælles Afviklingsinstans foretager en omfattende vurdering af hver enkelt banks afviklingsmuligheder;

30. støtter idéen om at overveje den rolle, som koncerngenopretnings- og afviklingsplaner spiller inden for rammerne for krisestyring, således at tilpasningen af MREL og bankernes bidrag til de forskellige sikkerhedsnet ville blive reelt risikobaserede og afspejle sandsynligheden og omfanget af brugen af disse sikkerhedsnet under den foretrukne krisestyringsstrategi;

31. anerkender, at alternative foranstaltninger under indskudsgarantiordninger til at finansiere overførsler af indlånskonti kan spille en vigtig rolle i insolvenssager, navnlig for små og mellemstore banker, så længe de er underlagt de samme betingelser som for indlånsbeholdningsoverførsler under afvikling og ikke er til skade for indskyderbeskyttelsen, og så længe indskudsgarantiordningen er tilstrækkeligt finansieret, som en måde til at minimere skatteydernes bidrag og ødelæggelsen af værdien og sikre finansiell stabilitet, og i andre tilfælde også kan bygge bro over kløften mellem den bail-in på 8 %, der er nødvendig for adgang til afviklingsfonden, og bankens faktiske tabsabsorberende kapacitet, bortset fra indskud, der skal overføres; understreger, at sådanne interventioner bør underkastes en streng test af de laveste omkostninger; opfordrer derfor Kommissionen til at præcisere omkostningsminimeringsprincippet og betingelserne for brugen af finansiering gennem indskudsgarantiordninger; understreger imidlertid, at det i disse tilfælde kan være nødvendigt at revidere statsstøttere reglerne for at bevare en sammenhængende ramme;

32. støtter en fornyet gennemgang af statsstøttere reglerne, herunder en revision af Kommissionens bankmeddelelse af 30. juli 2013 ⁽⁴²⁾, med henblik på at sikre, at de er i overensstemmelse med rammen for Den Fælles Afviklingsmekanisme og for at mindske forskellene mellem reglerne om statsstøtte i forbindelse med likvidationsstøtte og afviklingsordningen i direktivet om genopretning og afvikling af banker ⁽⁴³⁾ (BRRD); understreger, at et af målene med en sådan ajourføring bør være at muliggøre hurtige og effektive indgreb under Den Fælles Afviklingsmekanisme eller den alternative likvidationsordning og reducere incitamenterne til at undgå enten afvikling eller likvidation, samtidig med at konkurrencen og bankunionens integritet bevares;

33. glæder sig over den foreløbig enighed, der er opnået mellem Rådet og Parlamentet om »Daisy Chain«-forslaget som et middel til at forbedre afviklingsrammen og skabe lige vilkår for tilsynsmyndighederne for de forskellige afviklingsstrategier;

Indskydergarantiordning

34. minder om, at Den Fælles Tilsynsmekanisme og Den Fælles Afviklingsmekanisme anvendes i bankunionen, mens indskudsgarantiordninger anvendes og finansieres på nationalt plan; påpeger, at gennemførelsen af direktivet om indskudsgarantiordninger, der garanterer op til 100 000 EUR i bankindskud, sikrer indskyderne et minimum af beskyttelse; understreger betydningen af, at indskydere i hele bankunionen nyder samme niveau af effektiv beskyttelse af deres opsparing, uanset hvor deres bank befinder sig; understreger, at en europæisk indskudsforsikringsordning vil forbedre beskyttelsen af indskydere i EU og deres tillid til banksektoren og bidrage til at styrke bankunionen ved at mindske forbindelsen mellem stater og banker; glæder sig over medtagelsen af forslaget til forordning om oprettelse af en europæisk indskudsforsikringsordning i EU-institutionernes fælles erklæring om centrale lovgivningsmæssige prioriteter for 2022;

35. minder om, at Parlamentet er medlovgiver for lovgivningen om en europæisk indskudsforsikringsordning, og at der bør tages hensyn til Parlamentets holdning til dette spørgsmål; glæder sig over Eurogruppens fornyede bestræbelser at gøre fremskridt med hensyn til bankunionen med henblik på at nå til enighed om de forskellige arbejdsstrømme og sager, herunder en europæisk indskudsforsikringsordning; gentager Europa-Parlamentets tilsagn om at arbejde hen imod en aftale om en europæisk indskudsforsikringsordning som bør kombineres med passende risikobegrænsende foranstaltninger;

⁽⁴²⁾ EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1.

⁽⁴³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

Tirsdag den 5. juli 2022

36. noterer sig den erklæring, som Eurogruppen nåede til enighed om på sit møde den 16. december 2021, som minder om dens fulde politiske engagement i bankunionen, og efterlyser en tidsbunden arbejdsplan for bankunionens færdiggørelse; anmoder om at blive holdt underrettet om de igangværende drøftelser i Eurogruppen og arbejdsgruppen på højt plan om den europæiske indskudsforsikringsordning; beklager, at medlemsstaterne fortsat handler uden for EU-regelsættet og dermed underminerer Europa-Parlamentets rolle som medlovgiver for lovgivningen om den europæiske indskudsforsikringsordning;

37. understreger vigtigheden af en forholdsmæssig risikofordeling af bidragene til indskudsgarantiordningerne; advarer om, at manglen på en sådan risikobaseret tilgang kan skabe moralske risici og frihjulsproblemer, som kan føre til, at spekulative forretningsmodeller bliver subsidieret af konservative modeller; fremhæver, at bidrag til en fremtidig europæisk indskudsforsikringsordning også skal være underlagt en forholdsmæssig risikofordeling; påpeger, at idiosynkratiske risici i forskellige institutioner stadig er forskellige inden for bankunionen; gentager behovet for, at alle medlemmer af bankunionen får indarbejdet direktivet om genopretning og afvikling og direktivet om indskudsgarantiordninger for at sikre en homogen risikoreduktion i hele bankunionen;

38. påpeger, at enhver yderligere harmonisering af indskydergarantiordninger bør styrke EU's banksystems finansielle stabilitet og tage hensyn til klare regler for deltagelsen eller ikkedeltagelsen af medlemsstater uden for euroområdet;

39. støtter ajourføringen af krisestyringsrammen; fremhæver, at de planlagte målrettede tilpasninger af krisestyringsordningen bør gøre den mere sammenhængende, troværdig og effektiv;

o

o o

40. Pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, alle banker, der er medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Fælles Afviklingsinstans.

Onsdag den 6. juli 2022

P9_TA(2022)0283

2021-rapport om Bosnien-Hercegovina**Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om Kommissionens 2021-rapport om Bosnien-Hercegovina (2021/2245(INI))**

(2023/C 47/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side,
- der henviser til det første møde i Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Bosnien-Hercegovina, som blev afholdt den 5.-6. november 2015, og det andet møde i Stabiliserings- og Associeringsudvalget EU-Bosnien-Hercegovina, som blev afholdt den 17. juni 2021,
- der henviser til det tredje møde i Stabiliserings- og Associeringsrådet EU-Bosnien-Hercegovina, som blev afholdt den 13. juli 2018,
- der henviser til det fjerde møde i Stabiliserings- og Associeringsudvalget EU-Bosnien-Hercegovina, som blev afholdt den 7. november 2019,
- der henviser til Bosnien-Hercegovinas ansøgning af 15. februar 2016 om medlemskab af Den Europæiske Union,
- der henviser til Sofiaerklæringen af 17. maj 2018 fra topmødet mellem EU og Vestbalkan og Sofiaerklæringen, der var vedføjet denne erklæring,
- der henviser til topmødet mellem EU og Vestbalkan, der blev afholdt i Zagreb den 6. maj 2020, og dets erklæring,
- der henviser til Sofiatopmødet af 10. november 2020, herunder erklæringen om det fælles regionale marked og erklæringen om den grønne dagsorden for Vestbalkan,
- der henviser til det 8. Berlinprocesstopmøde den 5. juli 2021,
- der henviser til topmødet mellem EU og Vestbalkan, afholdt i Brdo pri Kranju den 6. oktober 2021, og dets erklæring,
- der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2021/1923 af 4. november 2021 om en bistandsforanstaltning inden for rammerne af den europæiske fredsfacilitet til støtte for kapacitetsopbygning i Bosnien-Hercegovinas væbnede styrker ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. oktober 2021 om Bosnien-Hercegovina og operation EUFOR Althea efter den tredje strategiske revision af operationen,
- der henviser til Rådets konklusioner af 14. december 2021 om udvidelse og stabiliserings- og associeringsprocessen,
- der henviser til Rådets konklusioner af 24. og 25. marts 2022 vedrørende den langvarige politiske krise i Bosnien-Hercegovina og behovet for, at ledere i landet udviser en stærk vilje til hurtigt at færdiggøre forfatnings- og valgreformene,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1529 af 15. september 2021 om oprettelse af instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA III) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 391 af 5.11.2021, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 330 af 20.9.2021, s. 1.

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2020 med titlen »Styrkelse af tiltrædelsesprocessen — Et troværdigt EU-perspektiv for landene på Vestbalkan« (COM(2020)0057),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. maj 2019 om EU's udvidelsespolitik (COM(2019)0260),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Kommissionens udtalelse om Bosnien-Hercegovinas ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union« (COM(2019)0261) og den ledsagende analyserapport (SWD(2019)0222),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. april 2020 med titlen »Støtte til Vestbalkan til bekæmpelsen af covid-19 og genopretningen efter pandemien«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juli 2020 om EU's handlingsplan for 2020-2025 om ulovlig handel med skydevåben (COM(2020)0608),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2020 med titlen »En økonomisk plan og investeringsplan for Vestbalkan« (COM(2020)0641),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. april 2021 om en EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 (COM(2021)0170),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. april 2021 om EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel 2021-2025 (COM(2021)0171),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2021 med titlen »Meddelelse af 2021 om EU's udvidelsespolitik« (COM(2021)0664), som er ledsaget af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Bosnia and Herzegovina 2021 Report« (SWD(2021)0291),
- der henviser til ekspertrapporten om retsstatsspørgsmål i Bosnien-Hercegovina af 5. december 2019,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning af 10. januar 2022 med titlen »EU's støtte til retsstatsprincippet i Vestbalkan: Trods indsatsen er der stadig grundlæggende problemer«,
- der henviser til Venedigkommissionens udtalelse om den forfatningsmæssige situation i Bosnien-Hercegovina og den højtstående repræsentants beføjelser, som blev vedtaget på det 62. plenarmøde (Venedig, 11.-12. marts 2005), og Venedigkommissionens efterfølgende henstillinger vedrørende forfatningsmæssige forhold i Bosnien-Hercegovina,
- der henviser til samlingen af Venedigkommissionens udtalelser og rapporter om stabiliteten af valglovgivningen af 14. december 2020,
- der henviser til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols relevante afgørelser til fordel for sagsøgerne, heriblandt Azra Zornić, Dervo Sejdić og Jakob Finci m.fl.,
- der henviser til den fælles erklæring af 21. december 2020 fra den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Josep Borrell og kommissæren for udvidelse og naboskabspolitik Oliver Varhelyi om afholdelse af lokalvalg i Mostar,
- der henviser til den 60. og tidligere rapporter fra den høje repræsentant for gennemførelsen af fredsaftalen om Bosnien-Hercegovina til FN's generalsekretær,
- der henviser til resolution 2604 (2021) fra FN's Sikkerhedsråd af 3. november 2021 om situationen i Bosnien-Hercegovina, som forlænger den EU-ledede styrke i Bosnien-Hercegovinas (EUFOR Althea) mandat frem til november 2022,
- der henviser til de amerikanske myndigheders beslutning af 5. januar 2022 om at pålægge det serbiske medlem af Bosnien-Hercegovinas præsidentskab sanktioner som følge af hans korrupte aktiviteter og vedvarende trusler mod Bosnien-Hercegovinas stabilitet og territoriale integritet og de britiske myndigheders beslutning af 11. april 2022 om at pålægge det serbiske medlem af Bosnien-Hercegovinas præsidentskab og præsidenten for Republika Srpska sanktioner for hans destabiliserende aktivitet i Bosnien-Hercegovina,

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til den politiske aftale om principperne for at sikre et velfungerende Bosnien-Hercegovina, der gør fremskridt på vejen mod EU, som blev vedtaget i Bruxelles den 12. juni 2022,
 - der henviser til Det Europæiske Råd konklusioner af 23. juni 2022 om Ukraine, Ukraines, Republikken Moldovas og Georgiens ansøgninger om medlemskab, Vestbalkan og eksterne forbindelser,
 - der henviser til konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, der blev vedtaget den 25. februar 1991,
 - der henviser til det 8. civilsamfundsforum for Vestbalkans endelige erklæring dateret den 1. oktober 2021,
 - der henviser til Poznanerklæringen fra 2019 om integration af romaer i EU's udvidelsesproces,
 - der henviser til Europarådets konvention af 16. maj 2005 om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbare handlinger samt finansiering af terrorisme,
 - der henviser til Føderationen Bosnien-Hercegovinas og Republika Srpskas forfatninger,
 - der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om Srebrenica-mindeden (³),
 - der henviser til sin beslutning af 17. december 2015 om 20-året for Daytonfredsaftalen (⁴),
 - der henviser til sin henstilling af 19. juni 2020 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om Vestbalkan efter topmødet i 2020 (⁵),
 - der henviser til sin beslutning af 15. december 2021 om samarbejde om bekæmpelse af organiseret kriminalitet på det vestlige Balkan (⁶),
 - der henviser til sin beslutning af 17. februar 2022 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årsberetning 2021 (⁷),
 - der henviser til sin beslutning af 9. marts 2022 om udenlandsk indblanding i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union, herunder spredning af desinformation (⁸),
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om landet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0188/2022),
- A. der henviser til, at borgerne i Bosnien-Hercegovina ønsker euro-atlantisk integration for at sikre bæredygtig fred, demokrati og velstand; der henviser til, at Vestbalkans fremtid er i EU, herunder borgerne i Vestbalkan, herunder i Bosnien-Hercegovina, fik sat en fremtidig integration i EU i udsigt under topmødet i Thessaloniki i 2003;
- B. der henviser til, at EU og Europa-Parlamentet til stadighed har støttet Bosnien-Hercegovinas vej mod EU og dets demokratiske omstilling, understøttet af dets strategiske orientering og engagement i europæisk integration; der henviser til, at EU-tiltrædelse kræver inddragelse af alle politiske ledere, myndigheder, institutioner og embedsmænd i Bosnien-Hercegovina;
- C. der henviser til, at EU er Bosnien-Hercegovinas største handels- og investeringspartner og største yder af finansiel bistand, navnlig gennem instrumentet for førtiltrædelsesbistand (IPA III);

(³) EUT C 265 af 11.8.2017, s. 142.

(⁴) EUT C 399 af 24.11.2017, s. 176.

(⁵) EUT C 362 af 8.9.2021, s. 129.

(⁶) Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0506.

(⁷) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0039.

(⁸) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0064.

Onsdag den 6. juli 2022

- D. der henviser til, at Bosnien-Hercegovinas fremskridt hen imod tiltrædelse til EU afhænger af opfyldelsen af de 14 centrale prioriteter, der er fastlagt i Kommissionens udtalelse, om dets ansøgning om EU-medlemskab, og at EU bør yde bistand til at rette op på Bosnien-Hercegovinas vedvarende mangel på fremskridt i denne henseende;
- E. der henviser til, at udvidelsesprocessens troværdighed afhænger af klare fremskridt på vigtige områder inden for retsstatsprincippet og reform af retsvæsenet, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, sikkerhed, grundlæggende rettigheder, demokratiske institutioner, reform af den offentlige forvaltning samt økonomisk udvikling og konkurrenceevne;
- F. der henviser til, at Daytonfredsaftalens aspekter skal opretholdes;
- G. der henviser til, at den internationale høje repræsentant og Den Høje Repræsentants Kontor (OHR) fortsat i henhold til bilag 10 i Daytonfredsaftalen har til opgave at overvåge gennemførelsen af de civile aspekter af fredsaftalen, indtil 5+2-dagsordenen er gennemført som fastlagt i 2008;
- H. der henviser til, at EU siden 2004 har opretholdt en militæroperation i Bosnien-Hercegovina — EUFOR Althea — som har fået eksekutivt mandat af FN's Sikkerhedsråd til at bistå myndighederne med at bevare freden og sikkerheden; der henviser til, at EUFOR Althea bør styrkes yderligere for at være virkelig effektiv; der henviser til, at der er en konkret risiko for, at dets mandat ikke forlænges inden for FN's Sikkerhedsråd;
- I. der henviser til, at OHR og EUFOR Althea er en integreret del af opretholdelsen af fred, sikkerhed og stabilitet i Bosnien-Hercegovina og i regionen og af håndhævelsen af Dayton-fredsaftalen i overensstemmelse med deres mandater;
- J. der henviser til, at den høje repræsentant brugte Bonnbeføjelserne til at ophæve lovgivningen om fast ejendom i Republika Srpska;
- K. der henviser til, at de stærke internationale overvågningsmekanismer pålagde det internationale samfund et stort ansvar, herunder EU, med hensyn til Bosnien-Hercegovinas demokratiske funktion og fredelige og fremgangsrig fremtid;
- L. der henviser til, at alle borgere i Bosnien-Hercegovina i henhold til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder bør have lige rettigheder og forpligtelser, uanset deres etniske baggrund, på hele Bosnien-Hercegovinas område; der henviser til, at landet har bundet sig til internationale og nationale forpligtelser til at sætte en stopper for systematisk forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse og bopæl og sikre, at alle borgere er lige for loven, samtidig med at landets forfatningsmæssige orden, som skal bringes i fuld overensstemmelse med de europæiske standarder og principper, overholdes;
- M. der henviser til, at det er afgørende at sikre en tilstrækkeligt mangfoldig repræsentation på alle forvaltningsniveauer;
- N. der henviser til, at Bosnien-Hercegovina endnu ikke har gennemført en lang række domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol til fordel for bosniske borgere, der er blevet forskelsbehandlet; der henviser til, at sådanne afgørelser gør det muligt for alle borgere i Bosnien-Hercegovina effektivt at udøve deres grundlæggende borgerlige og politiske rettigheder;
- O. der henviser til, at valg- og forfatningsmæssige ændringer bør fremme Bosnien-Hercegovinas status som en multietnisk, inkluderende og demokratisk stat og fjerne forskelsbehandling og korruption fra valgsystemet;
- P. der henviser til, at Bosnien-Hercegovinas retlige ramme skal revideres i lyset af international retspraksis;
- Q. der henviser til, at Bosnien-Hercegovinas omstilling fra Daytonfredsaftalen til EU-rammen er en forudsætning for at bevare landets suverænitet og fastholde dets demokratiske omstilling;

Onsdag den 6. juli 2022

- R. der henviser til, at ifølge undersøgelser fra FN overvejer 47 % af bosniere i alderen 18-29 at emigrere, enten midlertidigt eller permanent, fordi de er desillusionerede over de manglende fremtidsmuligheder derhjemme; der henviser til, at ifølge en rapport fra FN's Befolkningsfond forlader i gennemsnit 50 000-55 000 mennesker — hovedsageligt faglærte og erhvervsfolk — Bosnien-Hercegovina hvert år;
- S. der henviser til, at officiel eller uofficiel forherligelse af dømte krigsforbrydere, etnisk eller religiøs segregation og forskelsbehandling strider mod selve kernen i det europæiske projekt; der henviser til, at der er et presserende behov for effektivt at forbyde benægtelse af holocaust, folkedrab, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden;
- T. der henviser til, at Bosnien-Hercegovina i øjeblikket oplever den største ustabilitet siden krigen i 1992-1995; der henviser til, at bestemte politiske ledere i Republika Srpska i Bosnien-Hercegovina bruger opildnende retorik og deltager i destabiliserende aktioner, der har til formål at iværksætte fjernelse af statsinstitutioner (herunder militæret, skattesystemet og retsvæsenet) og oprette uafhængige myndigheder, hvilket er en overtrædelse af Daytonfredsaftalen; der henviser til, at bestemte udenlandske politiske aktører aktivt støtter de skadelige løsrivelsesbestræbelser af det serbisk-bosniske styre under ledelse af Milorad Dodik;
- U. der henviser til, at Rådet den 18. marts 2022 vedtog afgørelse (FUSP) 2022/450⁽⁹⁾, der forlænger den eksisterende sanktionsramme for enkeltpersoner, der undergraver Bosnien-Hercegovinas suverænitet, territoriale integritet og forfatningsmæssige orden eller Daytonfredsaftalen;
- V. der henviser til, at Rådet regelmæssigt udtrykker sin støtte til Bosnien-Hercegovinas suverænitet, enhed og territoriale integritet;
- W. der henviser til, at ondsindet udenlandsk direkte og indirekte indblanding og desinformation har til formål at skabe splid blandt forskellige samfund og destabilisere regionen, navnlig i lyset af den russiske invasion af Ukraine;

Fungerende demokratiske institutioner

1. understreger, at tempoet i EU-tiltrædelsen bestemmes af gennemførelsen af reformer, der skal sikre, at samtlige demokratiske institutioner fungerer korrekt og er baseret på retsstatsprincippet, god regeringsførelse og grundlæggende rettigheder;
2. opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovina og alle dets politiske ledere til at udvise engagement og tage betydelige skridt hen imod et EU-medlemskab ved at gøre fremskridt med hensyn til de 14 centrale prioriteter, navnlig ved at genoprette retsvæsenets uafhængighed, styrke retsstatsprincippet og værdier og principper i statslige institutioner, intensivere og udvide bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet, øge og sikre mediefriheden og gunstige rammer for civilsamfundet og beskytte sårbare grupper;
3. beklager, at landet mere end 25 år efter krigens afslutning stadig står over for splittelse, der fremmes af politiske eliter, løsrivelsesforsøg og en høj grad af korruption, hvilket bidrager til massiv hjerneflugt og demografisk tilbagegang på grund af en udsigtsløs fremtid;
4. glæder sig over mødet i Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Bosnien-Hercegovina den 17. juni 2021 og vedtagelsen af dets forretningsorden og understreger betydningen af at sikre, at det fungerer gennem en inklusiv politisk dialog og regelmæssigt samarbejde; beklager imidlertid, at de bosniske modparter ikke reelt engagerer sig i proaktivt at etablere et konstruktivt parlamentarisk samarbejde, hvilket ville bidrage til prioritet 3 af de 14 centrale prioriteter;
5. gentager sin klare støtte til Bosnien-Hercegovinas folkelige demokratiske omstilling gennem europæisk integration, der er baseret på enhed, suverænitet og territorial integritet samt på principperne om lighed og ikkeforskelsbehandling af alle borgere i Bosnien-Hercegovina som nedfældet i forfatningen og i overensstemmelse med afgørelserne fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol;

⁽⁹⁾ EUT L 91 af 18.3.2022, s. 22.

Onsdag den 6. juli 2022

6. understreger respekten for arven fra Daytonfredsaftalen og minder om, at den havde til formål at bringe krigen til ophør og sikre freden; noterer sig begrebet »konstituerende folk«, men understreger, at dette begreb på ingen måde bør føre til forskelsbehandling af andre borgere eller indebære yderligere rettigheder for personer, der identificerer sig med en af disse grupper i forhold til andre borgere i Bosnien-Hercegovina; fordømmer udtalelser og forslag, der har til formål at undergrave Bosnien-Hercegovinas status som stat og forfatningsmæssige værdier, og minder om, at Bosnien-Hercegovina er nødt til at afhjælpe mangler i sine forfatningsmæssige rammer og bringe det i overensstemmelse med europæiske standarder og principper;

7. understreger, at håndhævelsen af Daytonfredsaftalen omfatter forpligtelsen til at gennemføre Den Høje Repræsentants afgørelser, uden at dette berører gennemførelsen af de meget tiltrængte politiske og strukturelle reformer i landet; understreger behovet for at styrke Bosnien-Hercegovinas borgeres og politikeres ejerskab til landets udvikling;

8. udtrykker sin stærke støtte til, at OHR kan udøve sit fulde mandat, herunder anvendelsen af Bonn-beføjelserne som en sidste udvej om nødvendigt for at sikre fuld respekt for Daytonfredsaftalen og Bosnien-Hercegovinas suverænitet og integritet; opfordrer kraftigt Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til offentligt at udtrykke deres utvetydige støtte til Den Høje Repræsentants fulde mandat og arbejde tæt sammen med henblik på at støtte Den Høje Repræsentant i gennemførelsen af 5+2-dagsordenen; opfordrer alle medlemmer af FN's Sikkerhedsråd til at sikre fornyelsen og kontinuiteten af OHR's mandat som et afgørende anker for Bosnien-Hercegovinas stabilitet;

9. bemærker Den Høje Repræsentants nylige afgørelse om at suspendere loven om fast ejendom i Republika Srpska (RS) og forlænge forbuddet mod frasalg af statsejendom; fordømmer på det kraftigste al hadefuld retorik og trusler om vold rettet mod Den Høje Repræsentant, herunder dem, der blev udtrykt ved et møde i Banja Luka den 20. april 2022, hvor RS-enhedens ledelse var til stede; opfordrer myndighederne til at forebygge og retsforfølge dem, der fremsætter sådanne trusler;

10. modsætter sig enhver skadelig koncession af statslige og forsvarsrelaterede ejendomme; opfordrer de internationale interessenter, navnlig Kommissionen og EU-delegationen, til at støtte OHR og dens ekspertgruppe i deres arbejde hen imod at finde en bæredygtig løsning til gavn for hele landet og alle borgere og reagere på de løsrivelsesbestrebelse, der gøres af RS-enhedens ledelse, med en mere kraftfuld og troværdig tilgang;

11. beklager dødvandet i forhandlingerne om en reform af forfatningen og valgloven i Bosnien-Hercegovina samt den manglende politiske vilje til at overvinde den og den manglende gennemførelse heraf forud for valget i oktober 2022, til trods for at EU og USA har forsøgt at fremme den; opfordrer alle aktører til at sikre, at valget vil blive afholdt i oktober som planlagt, og forhandle velvilligt og nå frem til en balanceret aftale, der er i overensstemmelse med europæiske standarder, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser og Venedigkommissionens henstillinger, opfylde den forfatningsmæssige pligt til demokratisk regeringsførelse og sikre gennemsigtighed, integritet og effektivitet og integritet i valgprocessen ved straks at gennemføre integritetsspakken;

12. fordømmer på det kraftigste tilsidesættelsen af internationale og nationale normer og forpligtelser, al hadefuld retorik og forstyrrende handlinger, herunder tilbagetrækningen fra og konsekvent blokering, boykot og obstruktion af statslige institutioner, navnlig fra ledelsen af RS-enheden, som destabiliserer landet, undergraver dets statsdannelse i strid med forfatningen og Daytonfredsaftalen og systematisk bremser beslutninger om centrale love og reformer, som er afgørende for at opnå fremskridt frem mod en EU-integration, og forhindrer gennemførelsen; forkaster alle forsøg på at danne parallelle halvstatslige institutioner, som undergraver de statslige institutioner, den forfatningsmæssige og retslige orden, retsvæsenets uafhængighed og suverænitet; opfordrer RS-enheden til omgående at trække sådanne love tilbage og ophæve dem;

13. fordømmer konklusionerne af 10. december 2021 fra RS-enhedens nationalforsamling (RSNA) om tilbagetrækning fra statslige institutioner, vedtagelsen af loven om fast ejendom, der anvendes til den offentlige myndigheds funktion, som blev vedtaget af RSNA den 10. februar 2022, og nationalforsamlingens afstemning om oprettelse af et særskilt højt domstols- og anklageråd; udtrykker bekymring over påstandene om den rolle, som kommissæren med ansvar for naboskabspolitik og udvidelse spillede i forbindelse med RS-enhedens nationalforsamlings (RSNA) afstemning om

Onsdag den 6. juli 2022

køreplanen for dets tilbagetrækning fra Bosnien-Hercegovinas statslige institutioner; minder om kommissærernes forpligtelser med hensyn til integritet, diskretion og uafhængighed i overensstemmelse med adfærdskodeksen for Kommissionens medlemmer og opfordrer derfor Kommissionen til at vurdere kommissær Várhelyi's seneste handlinger i lyset heraf;

14. opfordrer alle aktører i Bosnien-Hercegovina til at sætte en stopper for flerniveaublokaden og øjeblikkeligt, betingelsesløst, effektivt, fuldt ud og ikkeselektivt at vende tilbage til arbejdet i alle statslige institutioner, bringe det vedvarende politiske dødvande i landet til ophør og genoprette regeringens og organernes funktion til gavn for alle borgere;

15. opfordrer indtrængende EU, medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til også i lyset af den russiske aggressionskrig mod Ukraine og i lyset af løsrivelsestruslerne fra den prorussiske ledelse af RS-enheden straks at fokusere deres primære indsats på at sikre et sikkert miljø og garantere mellem- og langsigtet sikkerhed i landet; opfordrer det internationale samfund til at bidrage til at finde en samlet løsning på den nuværende komplekse situation i Bosnien-Hercegovina;

16. opfordrer EU, EU's medlemsstater og det internationale samfund til at følge eksemplerne fra USA og Det Forenede Kongerige og anvende alle tilgængelige værktøjer, navnlig målrettede sanktioner og suspension af støtte, mod de destabiliserende aktører i landet, herunder dem, der truer den territoriale orden i Bosnien-Hercegovina, og især Milorad Dodik; opfordrer alle EU's medlemsstater til at sikre, at sådanne sanktioner kan vedtages af Rådet; beklager i den forbindelse ændringen af beslutningsprocessen i sammenhæng med udvidelsen af EU-sanktionsordningen i marts 2022 for Bosnien-Hercegovina;

17. glæder sig over den politiske aftale, der blev indgået i Bruxelles den 12. juni 2022; opfordrer indtrængende alle politiske aktører i Bosnien-Hercegovina til at overholde aftalen;

18. glæder sig over Det Europæiske Råds opfordring til alle politiske ledere i Bosnien-Hercegovina, som det gav udtryk for i sine konklusioner af 23. juni 2022, til hurtigt at gennemføre de forpligtelser, der er fastsat i den politiske aftale af 12. juni 2022, og til hurtigst muligt afslutte forfatnings- og valgreformen, hvilket vil give landet mulighed for at gøre afgørende fremskridt på sin vej mod EU i overensstemmelse med Kommissionens udtalelse;

Forsoning

19. udtrykker sin solidaritet med de overlevende og familierne til ofre for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, fordrivelse, forsvindinger, drab, tortur, seksuelle overgreb, folkedrab og etnisk udrensning;

20. understreger, at Bosnien-Hercegovinas fremtid i EU afhænger af bæredygtig og varig fred, der retter op på fortiden og skaber reel forsoning både blandt borgere og højtstående politikere, hvilket kræver en demokratisk, inkluderende, pluralistisk og multietnisk tilgang; opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovina til at fremskynde en effektiv og upartisk retsforfølgning af krigsforbrydelser i henhold til den reviderede nationale strategi for behandling af krigsforbrydelser; opfordrer alle regionale regeringer, parlamenter og politiske ledere til ufortøvet at nedsætte den regionale kommission, som skal have til opgave at klarlægge fakta omkring alle ofre for krigsforbrydelser og andre menneskerettighedskrænkelser begået på territoriet, der tidligere var kendt som Jugoslavien (RECOM), og bygge videre på det omfattende arbejde, som koalitionen for RECOM har udført;

21. understreger, at de vedvarende udfordringer i forsoningsprocessen bør imødegås mere ihærdigt; opfordrer Kommissionen til at skabe rammer for dialog om arv fra fortiden;

22. opfordrer alle myndigheder til at overholde deres internationale menneskerettighedsforpligtelser med henblik på at fremme forsoning ved at sikre adgang til sandhed, retfærdighed og effektive og ikkevilkårlige erstatninger, herunder for ofre for seksuel vold, samt ved at vedtage foranstaltninger, der skal forhindre, at det sker igen, via uddannelse, kultur, menneskerettighedsbeskyttelse og institutionel undersøgelse samt bistand til genopretning, jobskabelse og sociale foranstaltninger og adgang til sundhedspleje, samt ved at sikre, at gerningsmændene bag krigsforbrydelser udelukkes fra at varetage et offentligt embede;

Onsdag den 6. juli 2022

23. opfordrer myndighederne til at optrappe samarbejdet og dataudvekslingen om forsvundne personer og til at sikre oprejsning og garantier for, at det ikke gentager sig, for familierne til civile ofre samt flygtninges og internt fordrevnes sikre og bæredygtige tilbagevenden, fuld respekt for deres rettigheder og tilbagelevering af deres ejendom eller erstatning for ejendom, der ikke kan leveres tilbage, på både nationalt og regionalt niveau;

24. bifalder den indsats, der gøres af lokale og internationale organisationer, herunder Den Internationale Kommission for Savnede Personer, for at finde frem til over 30 000 personer, der forsvandt under konflikterne i 1990'erne på det tidligere Jugoslaviens område og over 8 000 ofre for folkedrabet i Srebrenica; minder om, at 7 200 mennesker stadig er savnet;

25. glæder sig over og støtter ændringerne af Bosnien-Hercegovinas straffelov, som blev indført af Den Høje Repræsentant, der forbyder forherligelse af krigsforbrydere og benægtelse af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, efter lokale aktører ikke formåede at vedtage et forslag; beklager og forkaster ethvert forsøg på ikke at gennemføre denne afgørelse; fordømmer på det kraftigste alle former for historisk revisionisme, benægtelse eller nedtoning eller forherligelse af krigsforbrydelser, herunder manglende overholdelse af afgørelser truffet af internationale og nationale domstole; opfordrer til hastig gennemførelse af ændringerne og til effektiv efterforskning og retsforfølgelse i tilfælde af benægtelse af folkedrab;

26. gentager, at det strider imod europæiske værdier og aspirationer at benægte folkedrab, fejre krigsforbrydelser og hylde krigsforbrydere og true den regionale stabilitet og forsoning; fordømmer på denne baggrund på det kraftigste de opblussende begivenheder i anledning af den såkaldte »RS-dag« den 9. januar 2022, som er i strid med Bosnien-Hercegovinas forfatning; fordømmer desuden ødelæggelsen af Partisan Memorial Cemetery i Mostar og opfordrer myndighederne til at efterforske den grundigt og retsforfølge gerningsmændene;

Reformproces

27. opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovinas politiske aktører til at gøre fremskridt med de retlige, valgmæssige, administrative og økonomiske reformer, der er nødvendige for at bringe landet tættere på EU, og at inkludere civilsamfundet i processen; fordømmer alle forsøg på at standse disse reformer og dermed hæmme Bosnien-Hercegovinas overholdelse af EU's tiltrædelseskriterier og bringe adgangen til EU-finansiering under IPA III i fare, idet den skal være baseret på strenge betingelser og afhænger af, at forskellige myndigheder samarbejder;

28. understreger, at IPA III-finansieringen skal gradueres eller endda suspenderes i tilfælde af en betydelig tilbagegang eller vedvarende mangel på fremskridt inden for retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder, herunder bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet samt mediefrihed, og opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer for dens anvendelse, jf. anbefalingerne i Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 01/2022; opfordrer i denne forbindelse EU og landene på Vestbalkan til at etablere en ramme for et effektivt samarbejde med Den Europæiske Anklagemyndighed;

29. glæder sig over den nylige suspension af korridor Vc-projekter i RS-enheden til en værdi af 600 mio. EUR og minder om, at disse midler først vil blive tildelt, efter at RS-repræsentanterne fuldt ud vender tilbage til statslige institutioner; opfordrer til en grundig genovervejelse og kontrol af alle EU-finansierede projekter og al EU-finansieret bistand, der finder anvendelse på og inden for RS-enheden, herunder makrofinansiel bistand, med henblik på at fastfryse direkte og indirekte finansiering til gavn for dens myndigheder; bemærker, at den tyske regering har besluttet at suspendere fire infrastrukturprojekter i RS-enheden til en værdi af 105 mio. EUR;

30. beklager inderligt skaden og de mistede liv som følge af et kraftigt jordskælv i nærheden af Stolac den 22. april 2022;

31. minder om betydningen af at respektere det demokratiske princip om almindelige valg; understreger betydningen af at afholde retfærdige, åbne, gennemsigtige og inklusive valg i 2022 som planlagt, og opfordrer indtrængende alle politiske aktører til at afstå fra at opfordre til en blokade af valget og til at give borgerne mulighed for at give udtryk for deres demokratiske valg; opfordrer til rettidig parlamentarisk godkendelse af lovgivning om valgintegritet; minder om og beklager, at valgmidlerne ikke blev sikret til tiden på grund af den fortsat manglende vedtagelse af statsbudgettet; understreger, at afholdelsen af troværdige valg og implementeringen af valgresultater er et centralt kendetegn ved et velfungerende demokrati samt et krav, der stilles til ethvert land med ønsker om et EU-medlemskab; bifalder Den Høje Repræsentants Kontors afgørelse af 7. juni 2022 om at gøre fuldt brug af sit mandat med henblik på at sikre de bosniske borgeres grundlæggende politiske rettigheder til frie og retfærdige valg gennem vedtagelsen af det nødvendige budget, eftersom de lokale myndigheder ikke har formået dette;

Onsdag den 6. juli 2022

32. støtter gennemsigtige og inklusive forfatnings- og valgreformer for at sikre lighed og ikkeforskelsbehandling af alle borgere, øge ansvarligheden og omdanne Bosnien-Hercegovina til en fuldt funktionel og inklusiv stat ved straks at gennemføre afgørelser, udtalelser og henstillinger fra kompetente nationale og internationale domstole og organer, og herved sikre integriteten i valgene og valgprocessen; påpeger, at institutionelle reformer afhænger af de politiske lederes vilje og engagement og af en demokratisk indstilling hos landets institutioner; bemærker de transatlantiske samarbejdstiltag med henblik herpå og fordømmer i denne henseende de politiske aktørers hindringer og inaktivitet; opfordrer til en revision og erfaringsbaseret øvelse med hensyn til EU-Udenrigstjenestens og EU-delegationens mæglingsforsøg; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationen til altid at handle i overensstemmelse med EU's højeste demokratiske standarder; opfordrer til vedvarende hensyntagen til og integration af borgernes forslag;

33. beklager dybt, at Bosnien-Hercegovina stadig er i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention, da landet ikke har gennemført domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Sejdić-Finci-, Zorić-, Pilav- og Šlaku-sagerne; beklager, at Bosnien-Hercegovina stadig ikke har gennemført Bosnien-Hercegovinas forfatningsdomstols dom i Ljubić-sagen;

34. understreger betydningen af at gennemføre henstillingerne fra Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder under Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE/ODHIR), Venedigkommissionen og Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption (Greco);

35. understreger, at inklusive valgreformer bør udelukke alle former for ulighed, forskelsbehandling og partiskhed i valgprocessen og indføre betingelser for konkurrencedygtige valg; minder om, at dette bør ske ved hjælp af harmoniseringsregler for registrering af partier, som sikrer gennemsigthed i politisk partifinansiering og uafhængigheden og kapaciteterne for valgkommissioner;

36. opfordrer alle interessenter til at nå til enighed om en reform af valgloven i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols og forfatningsdomstolens domme for at sikre en tilstrækkeligt mangfoldig politisk repræsentation på alle forvaltningsniveauer;

37. opfordrer til gennemførelse af konsekvente landsdækkende, meritbaserede standarder for offentlig tjeneste, der muliggør en strømlinet, afpolitiseret og ansvarlig offentlig forvaltning, og som kan reducere indvirkningen af protektion i ansættelsesprocesser, der fremmer korruption; understreger, at alle borgere skal have lige muligheder for at blive repræsenteret i det offentlige rum;

Økonomi, energi, miljø, bæredygtig udvikling og konnektivitet

38. understreger behovet for at styrke den interne og regionale økonomiske harmonisering og konnektivitet; glæder sig over de europæiske investeringer i vej- og jernbaneinfrastruktur i Bosnien-Hercegovina, navnlig udviklingen af korridor Vc, der forbinder Centraleuropa med havnen i Ploče på Adriaterhavs-kysten, og fremhæver behovet for at sikre, at internationale midler, der styrker konnektiviteten, mindsker huller og uoverensstemmelser og forbedrer situationen for hele landet, samtidig med at nærhedsprincippet overholdes;

39. opfordrer myndighederne til at vedtage landsdækkende strategier og forbedringer af strategisk planlægning, økonomisk forvaltning og overvågning og evaluering og oprette kontrol- og revisionsstrukturer; understreger det presserende behov for at sikre ansvarlighed og gennemsigthed i økonomien og for at beskytte statslige og private virksomheder mod indflydelse fra protektion og kriminelle netværk;

40. tilskynder til at bruge digitaliseringens potentiale til at modernisere administrative, valgrelaterede, juridiske, skattemæssige og økonomiske processer, hvilket kan bidrage til at imødegå fragmentering, bureaukrati, den uformelle økonomi, told- og skatteunddragelse og hvidvask af penge, samtidig med at SMV'ers konkurrenceevne øges;

41. glæder sig over EU's, medlemsstaternes og nabolandene i regionens indsats for at hjælpe landet med at afbøde konsekvenserne af covid-19-pandemien; understreger betydningen af en koordineret landsdækkende strategisk indsats, der hjælper med at øge en af de laveste vaccinationstilslutninger i Europa;

42. glæder sig over afskaffelsen af roamingtakster mellem de seks stater på Vestbalkan; opfordrer indtrængende alle relevante parter til at forhandle om en plan, der vil føre til afskaffelsen af roamingtakster mellem de seks stater på Vestbalkan og EU-medlemsstaterne; opfordrer Bosnien-Hercegovina og dets nabolande til at arbejde hen imod at forbedre forholdet og give mulighed for visumfrie rejser mellem Bosnien-Hercegovina og Kosovo;

Onsdag den 6. juli 2022

43. opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at øge indsatsen for at oprette det fælles regionale marked for udvidelse af integration på tværs af Vestbalkan og for at indføre og garantere fri bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital i regionen, som et skridt på vejen mod tiltrædelse af EU; fremhæver, at alle regionale økonomiske samarbejdsordninger i Vestbalkan bør være inkluderende og acceptable for alle seks lande, etablere samarbejde på lige fod og samtidig styrke yderligere tilpasning til EU's standarder og gældende EU-ret; giver i den sammenhæng udtryk for sin forsigtige holdning til initiativet om et åbent Balkan, som ikke omfatter alle seks lande, og er overbevist om, at det bør være baseret på EU-regler og bidrage til EU-integrationsprocesserne;

44. minder om behovet for at vedtage bedre statslig lovgivning om gas og elektricitet, vedvarende energi, energieffektivitet og klima, som kan føre til en bæredygtig socioøkonomisk omstilling fra kul og modvirke energifattigdom betydeligt, og for at intensivere miljø- og naturbeskyttelsen og ambitionerne i retning af en grøn omstilling gennem harmonisering af miljølovgivningen og vedtagelse af en miljøbeskyttelsesstrategi; opfordrer indtrængende myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at sikre større overensstemmelse med EU's standarder og politiske målsætninger for klimabeskyttelse og energi i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt og den grønne dagsorden for Vestbalkan;

45. opfordrer Bosnien-Hercegovina til at færdiggøre udarbejdelsen af den nationale energi- og klimaplan i overensstemmelse med den fornødne energi- og klimaambition for 2030;

46. bemærker visse positive udviklinger med hensyn til miljøbeskyttelse, som lokale miljø- og civilsamfundsorganisationer har taget initiativ til; opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovina til at respektere borgernes krav om beskyttelse af floder, navnlig i forbindelse med opførelse af infrastrukturprojekter og andre offentlige goder;

47. udtrykker sin bekymring over de aktuelle planer om at øge kapaciteten for produktion af kulenergi; opfordrer til en større indsats for at opnå en klimarobust og bæredygtig energiomstilling baseret på vedvarende energi, energieffektivitet og integration af energimarkedet, styre investeringer og yde støtte til arbejdstagere, som skal omskoles; opfordrer indtrængende myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at fravælge nye kulgenerationsanlæg, der er finansieret af Kina, og som strider mod EU-reglerne om statsstøtte og landets forpligtelser i forbindelse med den grønne dagsorden;

48. henstiller til at fokusere offentlige investeringer på bæredygtige projekter, som sigter mod at fremme den sociale markedsøkonomi, lette den grønne og den digitale omstilling og reducere luftforureningen, herunder dens grænseoverskridende karakter, og at gøre fuld brug af den økonomiske plan og investeringsplanen for Vestbalkan; understreger behovet for væsentligt at forbedre forudgående miljøkonsekvensundersøgelser ved meningsfuldt at inddrage lokalsamfund, civilsamfundet og uafhængige eksperter med henblik på at øge gennemsigtigheden og behovet for en mere effektiv retsforfølgning af miljøkriminalitet;

49. understreger vigtigheden af at respektere Bosnien-Hercegovinas suverænitet, når der gennemføres infrastrukturprojekter i Bosnien-Hercegovina, navnlig projekter, der involverer virksomheder fra tredjelande;

Retsstatsprincippet

50. understreger, at retsstatsprincippet og reform af retsvæsenet er rygraden i en demokratisk omstilling og sikrer retssikkerhed, gennemsigtighed, adgang til domstolsprøvelse og ikkeforskelsbehandling;

51. opfordrer til en hurtig indsats for at tackle udbredt selektiv retfærdighed, politisk korrupcion, nepotisme, kammerateri, korrupcion på højt plan og kriminel infiltration, herunder via den længe ventede ajourføring af lovgivningen for integritet i retsvæsenet, kontrol af aktiver, interessekonflikter, offentlige udbud, adgang til oplysninger, vidnebeskyttelse og omstrukturering af statsejede virksomheder; gentager, at der er et presserende behov for en reform af retsvæsenet i hele Bosnien-Hercegovina for at forbedre retsvæsenets professionalismisme og integritet på grundlag af de 14 nøgleprioriteter og anbefalingerne i Prieberapporten fra 2019, sikre dets fulde institutionelle og finansielle uafhængighed, løse det store efterslæb af verserende sager og styrke overvågningen af retsvæsenets aktørers resultater; beklager, at indehavere af politiske embeder og embeder inden for retsvæsenet hindrer sådanne reformer;

Onsdag den 6. juli 2022

52. opfordrer indtrængende myndighederne til at vedtage en ny strategi og handlingsplan for retsvæsenet og til at vedtage ændringen af loven om det høje domstols- og anklageråd og den nye lov om domstolene i Bosnien-Hercegovina i overensstemmelse med europæiske standarder;

53. opfordrer Bosnien-Hercegovina til at sikre gennemførelsen og håndhævelsen af alle retsafgørelser og minder om, at retsstatsprincippet er afgørende for landets fremgang mod euro-atlantisk integration; påpeger, at håndhævelsesgraden er særlig lav for domme i miljøsager; opfordrer til hurtigere behandling af sager ved domstole, som er kompetente til at træffe afgørelse i administrative tvister om offentlige myndigheders ulovlige handlinger;

54. minder om behovet for at ajourføre lovgivningen og tilpasse sig EU's regler om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og for at oprette et kontor for inddrivelse af aktiver;

55. opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovina til at styrke og i tilstrækkelig grad organisere og finansiere korruptionsbekæmpelsesstrukturer, der dækker interessekonflikter og lobbyvirksomhed; minder om behovet for uhindret efterforskning af offentlige ansattes ulovlige berigelse; understreger vigtigheden af at adressere Grecos anbefalinger og sikre opdagelse og ansvarlighed; minder om behovet for at ajourføre lovgivningen og tilpasse sig EU's regler om beskyttelse af whistleblowere;

56. påpeger endnu en gang behovet for at efterforske politiske og administrative forbindelser til organiseret kriminalitet; opfordrer til administrative reformer med henblik på at udrydde korruption og til forbedrede mekanismer til overvågning af korruption samt effektiv retsforfølgning af højt profilerede korruptionssager;

57. fremhæver den fare, som det dårlige samarbejde mellem Bosnien-Hercegovinas retshåndhævende myndigheder og deres manglende evne til effektivt at samarbejde med Europol, Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed, udgør; glæder sig over de bilaterale bestræbelser, der støttes af Europol og Eurojust, med henblik på at optrevle netværk for menneskehandel;

58. opfordrer til en yderligere forbedring af dette samarbejde, også med henblik på fuldt ud at operationalisere den fælles handlingsplan for terrorbekæmpelse for Vestbalkan; tilskynder til at oprette et kontaktpunkt for skydevåben;

Grundlæggende rettigheder

59. beklager den fortsatte undladelse af at beskytte mediefriheden og -pluralismen; fastholder, at det er nødvendigt at fjerne politisk indblanding og beskytte journalisters sikkerhed og velvære, herunder deres arbejdstagerrettigheder, og beskytte dem mod intimidering og mod strategiske retssager mod offentligt engagement (SLAPP) med systematisk og effektiv retsforfølgelse, herunder omgående og effektive efterforskningsskridt efter alle trusler mod og angreb på dem; opfordrer myndighederne til at tildele journalister et særligt beskyttelsesniveau i strafferetten; beklager den tiltagende kønsbaserede vold mod kvindelige journalister, herunder trusler og forskelsbehandling på arbejdspladsen;

60. efterlyser effektive foranstaltninger til at sikre finansiel bæredygtighed og politisk uafhængighed for offentlige radio- og tv-selskaber, navnlig det offentlige radio- og tv-selskab i Bosnien-Hercegovina (BHRT); opfordrer indtrængende myndighederne til at træffe foranstaltninger for at udpege en bæredygtig løsning for BHRT's finansieringsproblemer og forhindre lukning af selskabet og til at vedtage lovgivning om gennemsigtighed i medieejerskab; bemærker med bekymring manglen på pluralitet i medierne og nye aktørers vanskeligheder i forbindelse med at få tildelt licenser og andre elementer, der er nødvendige for at operere på telekommunikationsmarkedet; udtrykker sin bekymring over manglen på en vifte af traditionelle mediekanaaler, herunder tilgængelighed af indhold på alle officielle sprog;

61. beklager dybt myndighedernes trusler mod civilsamfundet; fordømmer de vedvarende begrænsninger af ytrings- og forsamlingsfriheden i Bosnien-Hercegovina og de voksende begrænsninger af disse rettigheder i Republika Srpska; fordømmer i den forbindelse de lokale myndigheder i Prijedor's beslutning om at forbyde den bebudede fredelige march, som skulle markere White Ribbon-dagen til minde om de civile ofre for krigen i 1992-1995; opfordrer til vedtagelse af en ramme for gennemsigtig finansiering af civilsamfundsorganisationer;

Onsdag den 6. juli 2022

62. understreger behovet for at sikre borgernes deltagelse i landets demokratiske liv gennem effektiv, meningsfuld og inkluderende inddragelse af civilsamfundsorganisationer i EU-integrationsprocessen; opfordrer myndighederne til at sikre civilsamfundet et befordrende miljø, der lever op til internationale standarder, og til at udvikle og gennemføre en ramme for strategisk samarbejde;

63. opfordrer Kommissionen til at igen at fokusere IPA III-støtten på styrkelse af de demokratiske kræfter, standarder, institutioner og procedurer i landet, retsstaten, reel forsoning og civilsamfundsorganisationerne, og fremme et miljø for fungerende pluralisme, et uafhængigt civilsamfund, medier og markedsøkonomi; opfordrer til en bedre udnyttelse af midlerne fra de lokale og regionale myndigheders side;

64. opfordrer Kommissionen til at tage et standpunkt og gøre det klart, at varig fred og reel forsoning er en af betingelserne for, at Bosnien-Hercegovina kan modtage finansiel bistand fra EU;

Den sociale dagsorden

65. understreger behovet for at beskytte religiøse og etniske mindretals rettigheder, herunder romagrupper, og den sociale inklusion af sårbare befolkningsgrupper, herunder personer med handicap; opfordrer til stærkere landsdækkende menneskerettighedsstrategier og strategier til bekæmpelse af forskelsbehandling, foranstaltninger til imødegåelse af intolerance mellem religiøse og etniske grupper, adgang til offentlig sundhedspleje af høj kvalitet og til gennemførelse af henstillingerne fra ombudsmandsinstitutionen for menneskerettigheder til håndtering af krænkelse af og problemer med menneskerettighederne; opfordrer indtrængende til forebyggelse og proaktiv retsforfølgning af hadforbrydelser, hadefulde tale, forskelsbehandling og desinformation samt kønsbaseret og seksuel vold;

66. minder om, at kvinder er underrepræsenteret i politik og det offentlige liv, og opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder og EU til i sine eksterne finansielle instrumenter at øge indsatsen for kønsmæssig ligestilling og kvinders rettigheder, herunder ved at prioritere integration af kønsaspektet og øget samarbejde med civilsamfundet, navnlig kvindeorganisationer;

67. opfordrer til harmonisering og effektiv håndhævelse af lovgivningen om ligestilling mellem kønnene i hele landet og til, at myndighederne forbedrer den institutionelle reaktion på kønsbaseret vold væsentligt, navnlig med hensyn til beskyttelses- og forebyggelsesforanstaltninger og støtte, juridisk bistand og sikre opholdssteder til ofre, og retsforfølgelsen af forbrydelser i form af seksuel vold, herunder for kvinder, der er ofre for krigsforbrydelser, og sikre vidnebeskyttelse; efterlyser en ændring af straffeloven i Føderationen Bosnien-Hercegovina og Brčko-distriktet for at udvide bestemmelserne om bekæmpelse af tilskyndelse til had og vold, således at de omfatter seksuel orientering, kønsidentitet og køns karakteristika som grundlag for beskyttelse;

68. kræver, at der bliver indført lovgivning til beskyttelse af LGBTI+-personer, at volds- og hadforbrydelser imod dem bliver retsforfulgt, og at deres sociale inklusion bliver fremmet; opfordrer til vedtagelse af handlingsplanen for ligestilling af LGBTI+-personer i Bosnien-Hercegovina 2021-2023, hvilket har været stillet i bero siden 2020; bifalder konklusionerne fra den tværsektorielle arbejdsgruppe om rettigheder og partnerskab for par af samme køn, hvori man officielt anbefalede, at der udarbejdes en lov om partnerskaber mellem personer af samme køn; opfordrer regeringen til uden tøven at følge op herpå;

69. glæder sig over det fredelige forløb af den anden Sarajevo Pride-parade den 14. august 2021 og over, at regeringen i Sarajevo-kantonen dækkede sikkerhedsomkostningerne i forbindelse med paraden; glæder sig ligeledes over den fredelige afholdelse af den tredje Sarajevo Pride-parade den 25. juni 2022; fordømmer imidlertid tidligere protester og udtalelser imod paraden, herunder fra politikere, der havde til formål at undergrave rettighederne for LGBTI+-personer i Bosnien-Hercegovina;

70. understreger nødvendigheden af på behørig vis at forhindre forskelsbehandling af romabefolkningen og andre etniske mindretal, forbedre disse gruppers adgang til sundhedspleje, uddannelse og arbejdsmarkedet og at udvikle og gennemføre strategier for social inklusion;

71. fremhæver på ny, at Bosnien-Hercegovina stadig har brug for at udvikle og vedtage en ny handlingsplan for beskyttelse af børn; understreger i den forbindelse, at udnyttelse af børn og børnetiggeri fortsat giver anledning til bekymring;

Onsdag den 6. juli 2022

72. beklager de manglende fremskridt med hensyn til at tage hånd om rettighederne for personer med handicap; opfordrer Bosnien-Hercegovina til at træffe foranstaltninger til beskyttelse af personer med handicap og udarbejde og vedtage en afinstitutionaliseringsstrategi; fordømmer, at lovgivningen tillader, at personer med handicap fratages deres rets- og handleevne, hvilket er et klart brud på konventionen om rettigheder for personer med handicap, som landet har underskrevet; understreger, at det er uacceptabelt, at den bevilgede støtte er differentieret og afhænger af typen af handicap;

73. understreger, at uddannelsesreformer er en bærende søjle i forbindelse med skabelsen af et velstående og inklusivt pluralistisk samfund, der er fri for alle former for segregering og marginalisering, og hvor befolkningen nyder sine politiske frihedsrettigheder; understreger på ny, at arbejdet med forsoningsprocessen skal fokusere på landets unge og sættes ind fra en tidlig alder, og at forsoningen skal indarbejdes i uddannelsesforløbet;

74. gentager sin opfordring til hurtigst muligt at sætte en stopper for segregering og forskelsbehandling inden for uddannelse, herunder ved at gennemføre retsafgørelser for at sætte en stopper for den diskriminerende ulovlige praksis med »to skoler under samme tag«; understreger behovet for øgede investeringer i uddannelsessektoren for at opnå bedre og lige muligheder for alle borgere; efterlyser inklusive læseplaner, der fremmer kritisk tænkning og forbedrer kvaliteten af uddannelse under hensyntagen til kulturel og sproglig mangfoldighed og eliminerer kontrafaktisk indhold, der fremmer splittelse;

75. glæder sig over Bosnien-Hercegovinas fortsatte deltagelse i programmerne Erasmus+, Et Kreativt Europa og Europa for Borgerne; understreger, at udvekslinger og fælles projekter inden for uddannelse og kultur har afgørende betydning for at bringe borgerne i Bosnien-Hercegovina og EU tættere på hinanden;

76. er fortsat bekymret over det store antal unge, der forlader landet, og understreger vigtigheden af en hurtig vedtagelse af foranstaltninger for at mindske ungdomsarbejdsløsheden og sikre en fremtid for de unge i landet, herunder ved at etablere og gennemføre ungdomsgarantien i overensstemmelse med EU's model og retningslinjer;

77. bemærker, at der er alvorlige udfordringer, der mangler at blive taget hånd om, inden for beskæftigelse, social inklusion og beskyttelse og fattigdomsbekæmpelse; understreger, at styrkelse af velfærdsstaten er en vigtig betingelse for social samhørighed; opfordrer myndighederne til at fremme social dialog; opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til kollektive overenskomstforhandlinger, sociale rettigheder og beskyttelse og håndhævelse heraf i sin årsrapport;

78. udtrykker dyb bekymring over tilbagesendelsen af flygtninge til Serbien og Montenegro samt over de begrænsninger, der er lagt på deres bevægelighed, og begrænsningen af den offentlige transport i landet; beklager, at myndighederne ikke har taget hånd om den alvorlige migrationsrelaterede humanitære krise ved grænsen; gentager sin alvorlige bekymring over rettighederne og situationen for personer i transit i Bosnien-Hercegovina; understreger, at myndighederne i Bosnien-Hercegovinas forvaltning af EU's grænse giver anledning til bekymring i lyset af krænkelse af menneskerettighederne, som navnlig skyldes den nyligt oprettede grænsemekanisms manglende uafhængighed, troværdighed og effektivitet; understreger, at det er EU's pligt at føre en human migrationstilgang, der sigter på at beskytte de grundlæggende rettigheder for personer med behov for international beskyttelse i transitlande såsom Bosnien-Hercegovina; minder om behovet for menneskerettigheds- og solidaritetsbaserede løsninger på migrations-, asyl- og grænseforvaltningsområdet koordineret og i samarbejde med berørte EU-medlemsstater ved EU's ydre grænse, der sikrer tilstrækkelig humanitær bistand og passende modtagelseskapacitet i hele landet; opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovina til at indgå en aftale med Det Europæiske Asylstøttekontor; glæder sig over åbningen af det EU-finansierede center i Lipa, men beklager, at det stadig mangler tilgængelighed, og er fortsat bekymret over rapporter om utilstrækkelige modtagelsesforhold; noterer sig lukningen af Miral-lejren den 28. april 2022 og det forhold at folk, der boede der, med magt blev flyttet til Lipa-lejren, som er langt væk fra alle basale faciliteter;

79. fordømmer politiets tvangsudsættelse af besættelse den 28. april 2022, som skete, da folk sov; fordømmer, at folk blev flyttet til Lipa-lejren;

80. minder om behovet for at etablere et tilgængeligt og effektivt asylsystem i landet samt en bred vifte af integrationstjenester for asylansøgere; understreger behovet for at øge gennemsigtigheden og kontrollen med tildelingen og anvendelsen af EU-midler på migrationsområdet, navnlig den store andel, der anvendes af Den Internationale Organisation for Migration; udtrykker bekymring over de troværdige og talrige rapporter om tilbagedrivelse til Bosnien-Hercegovina;

Onsdag den 6. juli 2022

81. opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovina til at intensivere sine bestræbelser på at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, navnlig menneskehandel og våbenhandel og irregulær grænsepassage, og anbefaler, at Bosnien-Hercegovina i rette tid indgår en statusaftale med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), som vil fremme en bedre beskyttelse og forvaltning af landets grænser; opfordrer indtrængende både agenturet og Bosnien-Hercegovina til at sikre grænseforvaltning med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder;

Udenrigspolitik og sikkerhed

82. opfordrer alle ledere i regionen til at fremme stabilitet og nedtrapning, undgå uopfordrede og ophidsende bemærkninger, som desuden har en skadelig indvirkning på stabiliteten, demokratiseringen af landet og den igangværende reformproces, og til at styrke de gode naboskabsforbindelser og arbejde på at løse igangværende bilaterale problemstillinger; udtrykker bekymring over farerne for politisk destabilisering i Bosnien-Hercegovina og i Vestbalkan-regionen efter den nylige russiske angrebskrig mod Ukraine;

83. glæder sig over Bosnien-Hercegovinas øgede tilpasning til EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik med hensyn til stemmer, der fordømmer den russiske invasion af Ukraine; beklager imidlertid, at nogle politiske aktører blokerer for gennemførelsen af sanktioner mod Rusland og Belarus efter invasionen af Ukraine; opfordrer derfor disse aktører i Bosnien-Hercegovina til at overholde landets internationale forpligtelser og sikre, at dets nationale politikker er i overensstemmelse med de relevante rådsafgørelser om restriktive foranstaltninger i forbindelse med den russiske invasion af Ukraine;

84. glæder sig over Bosnien-Hercegovinas ministerråds afgørelser om at lette indreisen og forlænge varigheden af opholdet for ukrainske flygtninge;

85. advarer om Ruslands fortsatte interesse i at destabilisere regionen og dens vej mod EU; fordømmer Ruslands støtte til Republika Srpskas separatistiske politikker og er stadig bekymret over de fortsatte tilnærmelser og venskabelige forbindelser mellem fremtrædende politiske aktører i Bosnien-Hercegovina og Kreml; opfordrer indtrængende alle aktører til hurtigt og utvetydigt at tage afstand fra Putins regime; er bekymret over Ruslands plan om at åbne et »humanitært center« i Banja Luka, der kan tjene til at camouflere militært samarbejde som civile aktiviteter, og opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at tilbagekalde enhver aftale om at åbne det;

86. er meget bekymret over, at EU-tiltrædelseslandene på Vestbalkan rammes særligt hårdt af angreb i form af udenlandsk indblanding og desinformationskampagner, der kommer fra Rusland og Kina; er foruroliget over, at Ungarn og Serbien hjælper Kina og Rusland med deres geopolitiske mål; er dybt foruroliget over spredningen af desinformation om den russiske aggression mod Ukraine; opfordrer myndighederne til i samarbejde med EU at træffe foranstaltninger til at bekæmpe desinformation og andre hybride trusler; anbefaler, at der indledes en dialog med civilsamfundet på Vestbalkan og den private sektor for at koordinere indsatsen mod desinformation i regionen med inddragelse af regional ekspertise; understreger behovet for, at EU styrker sin proaktive strategiske kommunikation; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at opbygge den infrastruktur, der er nødvendig for at imødegå desinformationstrusler, og opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at udvide StratComs overvågning til at fokusere på grænseoverskridende desinformationstrusler fra landene på Vestbalkan og deres naboer;

87. opfordrer indtrængende EU til at tage konkrete skridt til at integrere Vestbalkan og Bosnien-Hercegovina i en bredere strategisk og sikkerhedsmæssig kontekst, også i lyset af den russiske aggression mod Ukraine, desinformation og ondsindet indblanding, der destabiliserer landet og regionen; understreger behovet for, at EU øger bistanden og den tekniske ekspertise til Bosnien-Hercegovinas cybersikkerhed;

88. glæder sig over Det Europæiske Råds vilje til at give Bosnien-Hercegovina status som kandidatland, som nævnt i dets konklusioner af 23. juni 2022, og noterer sig Det Europæiske Råds opfordring til Kommissionen om straks at aflægge rapport til Rådet om gennemførelsen af de 14 nøgleprioriteter i dens udtalelse med særlig opmærksomhed på dem, der udgør en væsentlig gruppe reformer, for at Det Europæiske Råd kan træffe afgørelse om spørgsmålet på et senere tidspunkt; understreger, at tildelingen kandidatstatus kan bidrage til at nedtrappe den nationalistiske retorik, mindske etniske splittelser, inspirere til optimisme og skabe udsigt til en bedre europæisk fremtid for borgerne i Bosnien-Hercegovina; understreger vigtigheden af et budskab om støtte til og et troværdigt tiltrædelsesperspektiv for Bosnien-Hercegovina;

Onsdag den 6. juli 2022

89. glæder sig over erklæringerne af 4. marts og 24. marts 2022 fra NATO's generalsekretær om behovet for yderligere at støtte Bosnien-Hercegovina, herunder ved at opretholde dets suverænitet og styrke dets modstandsdygtighed; anerkender den merværdi, som Bosnien-Hercegovinas NATO-medlemskab ville medføre;

90. udtrykker sin bekymring over virkningerne af krigen i Ukraine på Bosnien-Hercegovina, navnlig med hensyn til inflation, energiforsyning, brændstofpriser og fødevarerikkerhed; opfordrer indtrængende EU til at bistå Bosnien-Hercegovina med at øge sin grønne energisikkerhed under de usikre energipriser;

91. noterer sig, at gennemførelsen af Bosnien-Hercegovinas udenrigspolitiske strategi 2018-2023, som omfatter fuldt medlemskab af EU, aktivering af NATO-medlemshandlingsplanen, bekæmpelse af terrorisme, samarbejde på regionalt plan og bilateralt og multilateralt samarbejde, er blevet undermineret af hyppige divergerende holdninger; opfordrer myndighederne til at accelerere gennemførelsen af strategien;

92. glæder sig over mobiliseringen af midler fra den europæiske fredsfacilitet til en værdi af 10 mio. EUR, der skal finansiere 150 metaldetektorer og 68 specialkøretøjer med henblik på at opbygge kapacitet og fremme minerydning og bortskaffelse af våben, ammunition og sprængstoffer; understreger, at Bosnien-Hercegovina officielt tilslutter sig kriterierne og principperne i den fælles holdning om våbeneksport og er deltagerstat i de fleste traktater om nedrustning, ikkespredning og våbenkontrol, og opfordrer til dets meningsfulde støtte til Clearinginstitutionen for Kontrol med Håndvåben og Lette Våben i Sydøst- og Østeuropas aktiviteter;

93. glæder sig over, at operation EUFOR Althea fortsat er til stede i landet, og at dens mandat blev forlænget af FN's Sikkerhedsråd den 3. november 2021;

94. glæder sig over den nylige styrkelse af EUFOR Althea ved at indsætte ca. 500 personel fra dens reserver, der er stationeret uden for Bosnien-Hercegovina som en forebyggende foranstaltning, og støtten under den europæiske fredsfacilitet til at styrke Bosnien-Hercegovinas væbnede styrkers minerydningsbataljon; minder om, at missionen stadig spiller en vigtig rolle med hensyn til at beskytte landets sikkerhed og stabilitet; understreger Brčko-distriktets strategiske betydning og opfordrer til, at man overvejer en yderligere indsættelse på grundlag af en realistisk trusselsvurdering;

95. understreger, at det er bydende nødvendigt at forlænge EUFOR Altheas mandat ud over november 2022; opfordrer derfor medlemsstaterne til inden for FN at arbejde for at forlænge mandatet og understreger den afgørende betydning af at have alternative løsninger klar i tilfælde af manglende forlængelse; opfordrer derfor EU og dets internationale partnere, herunder NATO, til at udvikle passende alternativer med henblik på at opretholde en fredshåndhævende mekanisme i Bosnien-Hercegovina, hvis operationens mandat fra FN's Sikkerhedsråd ikke forlænges;

o

o o

96. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, Bosnien-Hercegovinas præsidentskab, Bosnien-Hercegovinas ministerråd, Bosnien-Hercegovinas parlamentariske forsamling, regeringerne og parlamenterne i Føderationen Bosnien-Hercegovina, Republika Srpska og Brčko-distriktet, regeringerne i de ti kantoner samt Den Høje Repræsentants Kontor.

Onsdag den 6. juli 2022

P9_TA(2022)0284

2021-rapport om Serbien

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om Kommissionens 2021-rapport om Serbien (2021/2249(INI))

(2023/C 47/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Serbien på den anden side, som trådte i kraft 1. september 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til Serbiens ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union af 19. december 2009,
- der henviser til Kommissionens udtalelse af 12. oktober 2011 om Serbiens ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union (COM(2011)0668), Det Europæiske Råds afgørelse af 1. marts 2012 om at give Serbien status som kandidatland og Det Europæiske Råds afgørelse af 27.-28. juni 2013 om at indlede forhandlinger med Serbien om tiltrædelse af EU,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003,
- der henviser til Sofiaerklæringen af 17. maj 2018 fra topmødet mellem EU og Vestbalkan,
- der henviser til Zagreberklæringen af 6. maj 2020 fra topmødet mellem EU og Vestbalkan,
- der henviser til Brdo-erklæringen af 6. oktober 2021 fra topmødet mellem EU og Vestbalkan,
- der henviser til Berlinprocessen, der blev indledt den 28. august 2014, og til det ottende topmøde i Berlinprocessen den 5. juli 2021,
- der henviser til Sofiatopmødet den 10. november 2020, herunder til erklæringen om det fælles regionale marked fra lederne fra Vestbalkan af 9. november 2020 og til Sofiaerklæringen af 10. november 2020 om den grønne dagsorden for Vestbalkan,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999, den rådgivende udtalelse fra Den Internationale Domstol af 22. juli 2010 om Kosovos ensidige uafhængighedserklærings overensstemmelse med folkeretten samt til FN's Generalforsamlings resolution 64/298 af 9. september 2010, hvori Den Internationale Domstols udtalelse anerkendtes, og der blev udtrykt tilfredshed med EU's vilje til at fremme dialogen mellem Serbien og Kosovo,
- der henviser til den første aftale om principperne for en normalisering af forholdet mellem regeringerne i Serbien og Kosovo af 19. april 2013 og aftalerne af 25. august 2015 og til den EU-støttede dialog med henblik på en normalisering af forholdet,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2020 med titlen »Styrkelse af tiltrædelsesprocessen — Et troværdigt EU-perspektiv for landene på Vestbalkan« (COM(2020)0057),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2020 med titlen »En økonomisk plan og investeringsplan for Vestbalkan« (COM(2020)0641) og til arbejdsdokumentet af 6. oktober 2020 fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Guidelines for the Implementation of the Green Agenda for the Western Balkans« (SWD(2020)0223),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1529 af 15. september 2021 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA III) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 278 af 18.10.2013, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 330 af 20.9.2021, s. 1.

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2021 med titlen »2021-meddelelse om EU's udvidelsesstrategi« (COM(2021)0644), som blev ledsaget af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Rapport for 2021 om Serbien« (SWD(2021)0288),
- der henviser til Kommissionens vurdering af 22. april 2021 af Serbiens økonomiske reformprogram (2021-2023) (SWD(2021)0096) og til de fælles konklusioner fra den økonomiske og finansielle dialog mellem EU, Vestbalkan og Tyrkiet, som blev vedtaget af Rådet den 12. juli 2021,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. april 2020 med titlen »Støtte til Vestbalkan til bekæmpelsen af covid-19 og genopretningen efter pandemien« (COM(2020)0315),
- der henviser til det 12. og 13. møde på ministerplan i tiltrædelseskonferencen med Serbien, som fandt sted den 22. juni og den 14. december 2021 og førte til åbningen af klynge 4 — Grøn dagsorden og bæredygtig konnektivitet;
- der henviser til de foranstaltninger til forbedring af afviklingen af valgprocessen, som blev vedtaget den 18. september 2021 af facilitatorerne under anden fase af den såkaldte Inter-Party Dialogue, der faciliteres af Europa-Parlamentet,
- der henviser til det fjerde møde i Stabiliserings- og Associeringsrådet EU-Serbien den 25. januar 2022,
- der henviser til Rådets konklusioner om udvidelsen og stabiliserings- og associeringsprocessen af 14. december 2021,
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine ⁽³⁾,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution ES-11/1 om aggressionen mod Ukraine, der blev vedtaget den 2. marts 2022,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning af 10. januar 2022 med titlen »EU's støtte til retsstatsprincippet i Vestbalkan: Trods indsatsen er der stadig grundlæggende problemer«,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning af 3. juni 2021 med titlen »Desinformation med indvirkning på EU: tacklet, men ikke tæmmet«,
- der henviser til »Second Interim Compliance Report on the Fourth Evaluation Round on Serbia« fra Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption (GRECO), som blev vedtaget i marts 2022,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om landet,
- der henviser til sin henstilling af 19. juni 2020 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om Vestbalkan efter topmødet i 2020 ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2021 om Kommissionens rapporter 2019-2020 om Serbien ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2021 om samarbejde om bekæmpelse af organiseret kriminalitet på det vestlige Balkan ⁽⁶⁾,

⁽³⁾ EUT L 111 af 8.4.2022, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 362 af 8.9.2021, s. 129.

⁽⁵⁾ EUT C 494 af 8.12.2021, s. 172.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0506.

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til sin beslutning af 16. december 2021 om tvangsarbejde på Linglong-fabrikken og miljøprotester i Serbien ⁽⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 9. marts 2022 om udenlandsk indblanding i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union, herunder spredning af desinformation ⁽⁸⁾,
 - der henviser til erklæringen og henstillingerne fra det 13. møde i Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Serbien, der blev afholdt den 28. oktober 2021 i Bruxelles samt med fjerndeltagelse,
 - der henviser til den fælles erklæring fra det andet topmøde mellem Europa-Parlamentets formand og formændene for parlamenterne på Vestbalkan den 28. juni 2021, som var indkaldt af Europa-Parlamentets formand med lederne af parlamenterne på Vestbalkan,
 - der henviser til erklæringen om foreløbige resultater og konklusioner fra OSCE/ODIHR's internationale valgobservationsmission til det fremskyndede parlaments- og præsidentvalg i Serbien den 3. april 2022,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0178/2022),
- A. der henviser til, at hvert udvidelsesland vurderes på grundlag af sine egne resultater, og at det er opfyldelsen af udvidelseskriterierne, implementeringen af de nødvendige reformer, navnlig på området for grundprincipper, og tilnærmelsen af lovgivninger, der er bestemmende for tidsplanen og fremskridtene hen imod tiltrædelse;
- B. der henviser til, at Serbien har accepteret en gradvis indførelse af Den Europæiske Unions målsætninger og politikker i løbet af forhandlingsprocessen;
- C. der henviser til, at demokrati, respekten for menneskerettigheder og retsstatsprincippet er de grundlæggende værdier, som EU bygger på; der henviser til, at der er behov for holdbare reformer og implementering heraf for at tackle de udfordringer, der stadig findes på disse områder;
- D. der henviser til, at der, siden forhandlingerne med Serbien blev indledt, er blevet åbnet 22 forhandlingskapitler, hvoraf to er blevet foreløbigt lukket; der henviser til, at der kun er gjort langsomt fremskridt inden for en række forhandlingskapitler i de senere år; der henviser til, at Serbien åbnede klynge 4 om grøn dagsorden og bæredygtig konnektivitet i december 2021;
- E. der henviser til, at Freedom House fortsat kategoriserer Serbien som et »delvis frit« land, og bemærker, at landets score på demokratiområdet har udvist et af de største fald i de seneste 10 år på verdensplan; der henviser til, at pressefriheden i Serbien giver anledning til bekymring, og at landet i 2021 lå som nr. 93 ud af 180 i Journalister uden Grænsers pressefrihedsindeks;
- F. der henviser til, at Serbien ifølge GRECO's rapport fra den fjerde evalueringsrunde, der blev offentliggjort den 30. marts 2022, på tilfredsstillende vis har implementeret eller behandlet otte af GRECO's 13 anbefalinger;
- G. der påpeger, at Serbiens fremskridt og engagement i forhandlingerne om udestående spørgsmål med Kosovo fortsat er et vigtigt benchmark for fremtidige fremskridt i dets EU-tiltrædelsesforhandlinger;
- H. der understreger, at Serbien skal respektere alle sine nabolandes fulde integritet og suverænitet og skal afholde sig fra at søge at påvirke disse landes interne politiske udvikling;
- I. der påpeger, at Serbien ikke har efterkommet de gentagne opfordringer til at harmonisere sin udenrigs- og sikkerhedspolitik med EU's og ikke har indført sanktioner mod Rusland efter dettes invasion af Ukraine; der påpeger, at Serbiens position i internationale forbindelser udgør en hindring for dets tiltrædelse; der henviser til, at Serbien har en lav grad af tilpasning til EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP);

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0511.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0064.

Onsdag den 6. juli 2022

- J. der henviser til, at Serbien i FN's Generalforsamling har stemt for resolutionerne om fordømmelse af russisk aggression i Ukraine og samtidig kraftigt har slået til lyd for, at Ukraines territoriale integritet og suverænitet skal respekteres i overensstemmelse med folkeretten;
- K. der henviser til, at EU er den største yder af økonomisk bistand til Serbien gennem IPA; der henviser til, at Serbien har nydt godt af EU's bistand under IPA II og har modtaget i alt 1 539 mia. EUR siden 2014;
- L. der henviser til, at EU er Serbiens største investor og handelspartner, og at EU har det største peer-to-peer-forhold til Serbien og tegnede sig for 65 % af den samlede eksport og 59 % af den samlede import i 2020;
- M. der henviser til, at EU mobiliserede 3,3 mia. EUR til en omgående indsats over for sundhedskrisen og afbødning af de økonomiske og sociale konsekvenser af covid-19-pandemien; der henviser til, at Kommissionen vedtog en pakke på 70 mio. EUR under IPA II for at hjælpe med at finansiere Vestbalkanlandenes adgang til covid-19-vacciner indkøbt af EU's medlemsstater;
- N. der henviser til, at bistanden under IPA III er baseret på streng konditionalitet og kan gøres til genstand for differentiering og suspension, hvis der sker tilbageskridt inden for demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet; der henviser til, at EU ydede i alt 2,79 mia. EUR mellem 2007 og 2020 under tidligere IPA-programmer;
- O. der påpeger, at situationen for kvinder i Serbien giver anledning til alvorlig bekymring, da halvdelen af kvinderne har været udsat for en eller anden form for vold, og over 300 kvinder er blevet dræbt i de seneste år som følge af kønsbaseret vold;
- P. der henviser til, at Serbien har ratificeret alle Den Internationale Arbejdsorganisations grundlæggende konventioner;

Engagement i EU-medlemskab

1. udtrykker støtte til Serbiens fremtidige medlemskab af EU, men minder om, at et troværdigt udvidelsesperspektiv kræver politisk vilje, holdbare bestræbelser og uigenkaldelige reformer på alle områder, navnlig dem, der er knyttet til retsstatsprincippet, samt et urokkeligt engagement i europæiske standarder og værdier; opfordrer de serbiske myndigheder til rent faktisk at implementere de nødvendige reformer og bringe landet tilbage på det rette spor mod EU-integration og dermed opfylde Serbiens europæiske ambitioner;
2. understreger, at fremgang i tiltrædelsesprocessen er resultat- og reformorienteret og baseret på yderligere tilpasning inden for retsstatsprincippet, god regeringsførelse, grundlæggende rettigheder og respekt for de europæiske rettigheder og værdier; understreger de bånd, der findes mellem Den Europæiske Unions folkeslag og det serbiske folk;
3. påskønner åbningen af klynge 4 i december 2021; gentager, at de fremskridt, der gøres inden for kapitlerne om retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder, fuld tilpasning til EU's udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik, herunder sanktioner mod Rusland, samt normaliseringen af Serbiens forbindelser med Kosovo, vil bestemme tiltrædelsestempoet;
4. noterer sig de foreløbige konklusioner i erklæringen fra Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder under Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE/ODIHR) om, at parlamentsvalget den 3. april 2022 indeholdt forskellige politiske valgmuligheder, men at en række mangler resulterede i ulige kampagnevilkår, som favoriserede regeringspartiet; påpeger i den forbindelse den rolle, som blev spillet af statsfinansierede desinformationskampanjer, der havde til formål at flytte stemmer ved valget; opfordrer de serbiske myndigheder til fuldt ud at efterkomme alle ODIHR's henstillinger i god tid forud for næste valg; understreger, at civilsamfundsorganisationer (CSO'er) med ekspertise i valg fortsat bør inddrages i denne proces;
5. glæder sig over den øgede valgdeltagelse ved valget den 3. april 2022, der resulterede i en tilbagevenden til en mere pluralistisk nationalforsamling, som nu omfatter adskillige partier, der repræsenterer nationale mindretal; beklager, at valget foregik i et stærkt polariseret politisk miljø præget af ulige kampagnevilkår, begrænset mediepluralisme og udbredt pression over for vælgerne; konstaterer med beklagelse, at regeringspartimedlemmers misbrug af deres offentlige stilling var et konstant problem igennem hele kampagnen;

Onsdag den 6. juli 2022

6. fordømmer angrebene på medlemmer af oppositionen, journalister, medlemmer af CSO'er og medlemmer af de forskellige valgovervågningsmissioner samt andre hændelser, der underminerede valgprocessens integritet; fordømmer det voldelige overfald på en af oppositionslederne, Pavle Grbović, og opfordrer myndighederne til at drage gerningsmændene til ansvar;

7. udtrykker bekymring over manglen på en mere proaktiv indsats fra henholdsvis republikkens og byen Beograds valgkommissioner, da stemmerne skulle tælles op og valgresultatet meddeles; udtrykker bekymring over, at det samlede foreløbige resultat af Beograds kommunalrådsvalg først blev offentliggjort mere end to uger efter, at valget havde fundet sted; beklager, at de endelige resultater endnu ikke er blevet stillet til rådighed tre måneder efter parlamentsvalget den 3. april 2022, og at nationalforsamlingen endnu ikke er blevet indkaldt; påpeger, at dette kan undergrave borgernes tillid til valgadministrationens uafhængighed; beklager den uklare udmelding fra republikkens valgkommission om det foreløbige valgresultat efter lukningen af valgstederne; understreger, at de mange tilfælde af enkeltpersoners gentagne afstemninger på visse individuelle valgsteder fremhæver den utilstrækkelige retlige og organisatoriske ramme for valgprocessen som helhed, hvilket mindsker valgets legitimitet og rejser tvivl om resultaterne;

8. beklager, at problemerne med nøjagtigheden af den nationale valgliste ikke var blevet løst forud for valget, hvilket åbnede mulighed for misbrug;

9. opfordrer det nye flertal til at respektere tidligere vedtagne politiske beslutninger om EU-tiltrædelsesprocessen og fremskynde Serbiens tilpasning til EU's politikker og værdier; opfordrer til, at fordelingen af parlamentariske poster kommer til at afspejle den politiske pluralisme i nationalforsamlingen; konstaterer, at alle de parlamenter, der er blevet sammensat efter valg i Serbien i de sidste ti år, med en enkelt undtagelse er blevet opløst før tiden, og at yderligere unødvendige lynvalg ikke bidrager til politisk stabilitet; understreger, at det er rede til at arbejde videre med nationalforsamlingen og dennes parlamentsgrupper inden for rammerne af den såkaldte Inter-Party Dialogue, men understreger samtidig, at der er behov for klare politiske beslutninger om Serbiens strategiske kurs;

10. beklager stærkt, at Serbien ikke har tilsluttet sig EU's sanktioner efter Ruslands invasion af Ukraine; understreger, at Serbien er et af meget få europæiske lande, der ikke har bragt sig på linje med EU's sanktioner mod Rusland; opfordrer de nyvalgte myndigheder til hurtigt og utvetydigt at vise deres engagement i EU's værdier, standarder og regler og til hurtigst muligt at bringe sig på linje med EU's afgørelser og holdninger inden for udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder i form af en hurtig og fuldstændig tilpasning til de restriktive foranstaltninger over for Rusland og Belarus, inklusive sanktionerne mod enkeltpersoner, grupper og enheder;

11. noterer sig Serbiens støtte til Ukraines territoriale integritet og suverænitet og dets stemmeafgivelse i FN's Generalforsamling for fordømmelse af den russiske invasion samt dets støtte til udelukkelsen af Rusland fra FN's Menneskerettighedsråd den 7. april 2022; bemærker samtidig, at serbiske repræsentanter undgik afstemningen om udelukkelse af Rusland fra Europarådet;

12. understreger på ny vigtigheden af, at Serbien tilpasser sig EU's FUSP, som gradvis skal blive en integreret del af landets udenrigspolitik som en betingelse for tiltrædelsesprocessen; udtrykker bekymring over, at Serbien er det land i regionen, som har den laveste tilpasningsgrad; beklager de lejlighedsvis udtalelser fra politiske ledere, der rejser tvivl om Serbiens udenrigspolitiske orientering; understreger ikke desto mindre, at det momentum, der er skabt med det nye mandat efter valget den 3. april 2022 i Serbien, er en anledning til at gøre vigtige fremskridt hen imod landets EU-medlemskab; opfordrer politiske kræfter i Serbien til at indstille deres samarbejde med autoritære politiske partier i Rusland;

13. anbefaler, at der først åbnes yderligere forhandlingskapitler, når Serbien har truffet de nødvendige foranstaltninger i denne henseende, herunder vedrørende retsstatsprincippet;

14. opfordrer Serbien til at revurdere sit økonomiske samarbejde med Rusland og beklager de fortsatte flyvninger mellem Beograd og Moskva på et tidspunkt, hvor EU's luftrum er lukket for flyvninger til og fra Rusland;

15. noterer sig, at Serbiens militærudgifter steg med 70 % mellem 2015 og 2021, primært som følge af indkøb fra Belarus, Rusland og Kina; udtrykker bekymring over dets tætte samarbejde med Den Russiske Føderation på militærområdet; opfordrer indtrængende Serbien til at genoverveje sine forsvarspolitiske forbindelser med Rusland og til at sætte en stopper for alt militært samarbejde med Rusland, herunder det »regionale humanitære center« i Niš; er også bekymret over Serbiens voksende samarbejde med Kina, herunder installationen af et masseovervågningssystem indkøbt fra Kina i Beograd, den nylige levering af et jord-til-luft-missilsystem, indkøbet af kinesisk fremstillede våben og udstyr og fælles øvelser med kinesiske sikkerhedsstyrker på serbisk territorium;

Onsdag den 6. juli 2022

16. udtrykker bekymring over forlydender om de serbiske myndigheders aflytning af medlemmer af den russiske opposition i Beograd og efterfølgende udlevering af materialet til russiske sikkerhedstjenester; understreger, at ethvert samarbejde, der kan bidrage til en autoritær og antidemokratisk praksis i Rusland og/eller Serbien, vil være til skade for det fremtidige forhold mellem EU og Serbien;

17. udtrykker endvidere bekymring over, at den serbiske og russiske regering har nedsat en arbejdsgruppe til bekæmpelse af »farverevolutioner«, hvis konkrete formål stadig er uklart;

18. påskønner vedtagelsen af foranstaltningerne til forbedring af valgforholdene og mediernes råderum forud for valget i april 2022 som følge af den Inter-Party Dialogue, som Europa-Parlamentet har faciliteret; bemærker, at der er sket fremskridt i implementeringen af de vedtagne foranstaltninger, og opfordrer til en yderligere styrkelse af mediepluralismen og den lige adgang til medier; beklager, at mange foranstaltninger er blevet implementeret med forsinkelse og uden deltagelse af alle relevante aktører; beklager, at der ikke blev vedtaget mere ambitiøse foranstaltninger, som kunne have medført mere gennemgribende forbedringer af valgforholdene;

19. glæder sig over den ikke-parlamentariske oppositions beslutning om at deltage i valget i april 2022; fastholder, at den eneste måde at sikre politisk repræsentation på er at engagere sig i politiske processer og valg handlinger; opfordrer alle politiske aktører til at fastholde deres engagement i disse processer og til at arbejde sammen om yderligere at forbedre valgforholdene og implementeringen af valgregulativet; opfordrer alle politiske aktører til at handle i overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed, ansvarlighed og inklusion; opfordrer den nyvalgte nationalforsamling til at udnytte det nuværende momentum og begynde at implementere et fuldt udbygget lovgivningsmæssigt tilsyn med regeringens arbejde;

20. udtrykker på ny sin støtte til det arbejde, som europæiske politiske fonde udfører for at styrke Serbiens demokratiske processer og opelske en ny generation af politiske ledere;

21. udtrykker bekymring over de europæiske integrationsprocessers meget begrænsede synlighed i Serbien; gentager sin opfordring til Serbien, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og EU's medlemsstater om at forfølge en mere aktiv og effektiv kommunikationsstrategi om fordelene ved EU's udvidelse og om den støtte, der ydes gennem EU-finansiering, og til at benytte de nabolande, der allerede er EU-medlemsstater, som et positivt eksempel for Serbien;

22. udtrykker bekymring over, at den folkelige opbakning til EU-medlemskab har været betydeligt lavere i Serbien end i resten af regionen, og at et flertal af serbiske borgere ifølge de seneste meningsmålinger er imod tiltrædelse af Den Europæiske Union; opfordrer de serbiske politiske ledere til mere aktivt og utvetydigt at give udtryk for deres engagement i EU's værdier i den offentlige debat og til at formidle de konkrete fordele ved tiltrædelse af EU til de serbiske borgere, der bor uden for de store byer; gentager sin bekymring over offentligt finansierede mediers rolle i spredningen af EU-fjendtlig retorik; opfordrer den nye nationalforsamling til at støtte Serbiens europæiske fremtid, bl.a. gennem sin egen strategiske kommunikation; gentager, at Europa-Parlamentet er rede til at deltage i kommunikationsaktiviteter sammen med serbiske parlamentsmedlemmer for at bringe EU og Serbien tættere på hinanden; opfordrer visse regeringsmedlemmer til at ophøre med at støtte desinformationskampagner mod EU;

23. konstaterer med tilfredshed, at EU-medlemskab fortsat er Serbiens strategiske mål, men beklager, at der ikke er sket fremskridt på mange områder af Serbiens reformdagsorden, og at der endda er sket tilbageskridt på områder, der er af afgørende betydning for EU-tiltrædelsen;

24. bemærker, at vedtagelsen af den nye tiltrædelsesmetodik ikke i væsentlig grad har sat større fart i Serbiens EU-tiltrædelsesproces, og opfordrer til, at den implementeres fuldt ud; opfordrer indtrængende EU's kommissær for naboskab og udvidelse til at være mere proaktiv i forhold til Serbiens tiltrædelsesproces, navnlig med hensyn til grundlæggende frihedsrettigheder, demokrati og retsstatsprincippet samt bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet; udtrykker bekymring over offentligt fremsatte påstande om, at EU's kommissær for naboskab og udvidelse er begyndt at nedtone visse retsstatsrelaterede spørgsmål i tiltrædelseslande, og opfordrer Kommissionen til at følge behørigt op på Parlamentets anmodninger i denne henseende;

25. beklager, at den europæiske integrationsproces i Serbien ikke er tilstrækkelig gennemsigtig, eftersom vigtige dokumenter såsom rapporter om implementeringen af det nationale program for indførelse af gældende EU-ret ikke er blevet offentliggjort i årevis;

Onsdag den 6. juli 2022

26. understreger, at EU er Serbiens største handelspartner, og at deres indbyrdes forhold styrkes gennem tillid og et medlemsperspektiv, og beklager derfor, at den serbiske regering til tider har lagt større vægt på sine forbindelser med Kina og Rusland end på forbindelserne med EU;

27. noterer sig det franske rådsformandskabs initiativ til at afholde en konference mellem EU og Vestbalkan og håber, at den vil blive brugt til at puste nyt liv i udvidelsesprocessen og give landene på Vestbalkan et klart tiltrædelsesperspektiv; ser frem til det tjekkiske rådsformandskab og dets yderligere støtte til EU's udvidelsespolitik; hilser det velkomment, at Serbien bidrog til konferencen om Europas fremtid med 52 anbefalinger;

Demokrati og retsstatsprincippet

28. opfordrer indtrængende det nyvalgte parlamentsflertal til at fokusere på at afhjælpe strukturelle mangler og levere konkrete og håndgribelige resultater på områderne retsstatsforhold, grundlæggende rettigheder, ytringsfrihed, mediefrihed, bekæmpelse af korruption, desinformation og de demokratiske institutioners og offentlige forvaltningers funktionsmåde; er bekymret over, at manglen på kontrol med regeringen og manglen på meningsfuld offentlig høring ved flere lejligheder har påvirket lovgivningens kvalitet og ført til forvridninger i magtdelelsen; opfordrer Serbien til at implementere princippet om magtens tredeling i fuld udstrækning i overensstemmelse med landets forfatning og demokratiske standarder; understreger, at indførelsen af »checks and balances« er en forudsætning for at forhindre overdreven koncentration af den politiske magt, og minder om, at uafhængige medier er en hjørnesten i en sund demokratisk debat;

29. ser med tilfredshed på de seneste ændringer af forfatningen efter folkeafstemningen i januar 2022, som har til formål at styrke retsvæsenets uafhængighed; understreger, at reformprocessen med henblik på at styrke retsvæsenets uafhængighed bør fortsætte, navnlig gennem lovgivningsmæssige ændringer for at muliggøre en effektiv implementering af disse forfatningsændringer, i overensstemmelse med europæisk bedste praksis, Venedigkommissionens henstillinger og på en gennemsigtig og inklusiv måde; beklager det fortsatte pres på retsvæsenet og fordømmer offentlige fornægtelser af internationale domme for krigsforbrydelser; opfordrer det nyvalgte parlamentsflertal til som en prioritet at styrke garantierne for retsvæsenets uafhængighed og effektivitet; understreger behovet for yderligere foranstaltninger for fuldt ud at garantere retsvæsenets uafhængighed i overensstemmelse med de seneste forfatningsændringer;

30. fremhæver fordelene ved decentraliseringsprocessen og opfordrer til, at den selvstyrende provins Vojvodinas kompetencer styrkes; erindrer om, at loven om finansieringen af den selvstyrende provins Vojvodina i henhold til den serbiske forfatning skulle have været vedtaget inden udgangen af 2008, og opfordrer den fremtidige regering til at forelægge sagen for nationalforsamlingen uden yderligere forsinkelse;

31. anerkender visse forbedringer i nationalforsamlingens arbejde, navnlig den reducerede anvendelse af hasteprocedurer og vedtagelsen af en ny adfærdskodeks for forsamlingens medlemmer, der er udarbejdet i samarbejde med GRECO; er imidlertid bekymret over, at opflammende retorik rettet mod politiske modstandere, civilsamfundet, medier og repræsentanter for andre institutioner, der udtrykker afvigende politiske synspunkter, stadig anvendes under parlamentsdebatter, endog af regeringseksponenter; opfordrer den nye nationalforsamling til ikke at tolerere en sådan praksis og til effektivt at håndhæve sin adfærdskodeks; håber, at den negative praksis, der har karakteriseret tidligere nationale forsamlinger, herunder overdreven brug af hastelovgivning og filibustering, ikke vil gentage sig, og opfordrer regeringen til at deltage mere regelmæssigt i nationalforsamlingens møder;

32. beklager, at nationalforsamlingens arbejde har været hæmmet af manglen på reel politisk debat mellem flertallet og oppositionspartierne; understreger vigtigheden af konsensus på tværs af partierne med hensyn til EU-relaterede reformer for at sikre landets fremskridt på vejen mod EU-medlemskab; finder det betænkeligt, at nationalforsamlingen ikke udøver sin kontrolrolle, og at den lovgivningsmæssige dagsorden fuldstændig er dikteret af regeringen; opfordrer det nye parlaments ledere og grupper til at fokusere på konstruktive debatter i nationalforsamlingen til gavn for borgerne;

33. udtrykker tilfredshed med, at mindretalspartierne og koalitionerne i den nye serbiske nationalforsamling vil have i alt 13 repræsentanter for det bosniakkiske, det ungarske og det kroatisk mindretal; finder det betænkeligt, at romaerne ikke vil have deres egne repræsentanter i nationalforsamlingen;

34. opfordrer det serbiske parlament til at sikre, at uafhængige tilsynsmyndigheder er bemyndiget til at udfyldes deres tilsynsroller effektivt, ved at støtte og overvåge implementeringen af disse myndigheders konklusioner og henstillinger;

Onsdag den 6. juli 2022

35. gentager sin bekymring over det begrænsede fremskridt, som er gjort i kampen mod korruption og organiseret kriminalitet, og over rækken af højtprofilerede korruptionsskandaler, der tyder på en sandsynlig forbindelse mellem embedsmænd og organiseret kriminalitet; opfordrer Serbien til at intensivere sine bestræbelser på effektivt at løse disse problemer; opfordrer myndighederne til at afholde sig fra at kommentere på igangværende undersøgelser og retssager og derved at udøve pres på retsvæsenet;

36. påskønner GRECO's »Second Interim Compliance Report on the Fourth Evaluation Round on Serbia«, som omhandler forebyggelse af korruption blandt medlemmer af nationalforsamlingen, dommere og anklagere, og konkluderer, at Serbien på tilfredsstillende vis har implementeret eller behandlet otte af de 13 anbefalinger, der blev fremsat i den fjerde evalueringsunderrapport; opfordrer til implementering af de resterende anbefalinger; noterer sig vedtagelsen af en ny lov om forebyggelse af korruption, som for nylig er blev ændret i overensstemmelse med GRECO's anbefalinger;

37. opfordrer indtrængende Serbien til at levere overbevisende resultater, herunder en overbevisende liste over effektive efterforskninger som led i bekæmpelsen af korruption, navnlig i sager med et højt niveau af offentlig interesse, og til at forbedre sin faktiske indsats for at efterforske korruptionssager på højt plan, som bør omfatte beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra kriminelle aktiviteter; konstaterer med bekymring, at der ikke foreligger oplysninger om nogen formel efterforskning i Krušik- og Telekom Srbija-sagerne; bemærker, at Jovanjica-sagen er genstand for to særskilte straffesager, og at undersøgende medier har afdækket nye tilfælde af korruption på højt plan, navnlig i de såkaldte Pandora Papers;

38. gentager sit krav om retfærdighed i sagen om ulovlig nedrivning af privat ejendom i Savamala-kvarteret i Beograd; noterer sig påstandene fra den dømte politibetjent, der måtte påtage sig eneansvaret for hele sagen; gentager sin bekymring over muligheden for, at denne sag kan falde for forældelsesfristen om ganske få år; tilskynder myndighederne til fuldt ud at undersøge sagen og at retsforfølge alle ansvarlige personer;

39. opfordrer indtrængende myndighederne til at efterforske og retsforfølge alle påståede forbindelser til den kriminelle gruppe Belivuk; udtrykker bekymring over nylige forlydender om, at Darko Saric drev en international kriminel organisation, mens han sad i fængsel i Serbien;

40. understreger, at IPA III giver mulighed for differentiering eller endog suspension af støtte i tilfælde af betydelige tilbageskridt eller en vedvarende mangel på fremskridt inden for grundprincipper, herunder bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet samt mediefrihed; opfordrer i den forbindelse EU og landene på Vestbalkan til at etablere en ramme for et frugtbart samarbejde mellem Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og landene på Vestbalkan for at sikre, at EPPO effektivt kan udøve sine beføjelser vedrørende IPA III-midler i disse lande;

41. påskønner de ændringer af loven om fri adgang til information af offentlig betydning, der er vedtaget som svar på opfordringerne til øget gennemsigtighed i den offentlige politiske beslutningstagning, og som gør det muligt for borgerne at indhente oplysninger af offentlig interesse uden unødige hindringer, og opfordrer til, at den implementeres hurtigt;

42. konstaterer, at der er vedtaget en strategi for udvikling af civilsamfundet, men beklager, at den ikke er ledsaget af en handlingsplan; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte det tætte samarbejde med civilsamfundet og medierne i Serbien og til at støtte deres aktiviteter; minder om, at et stærkt og uafhængigt civilsamfund er et væsentligt element i ethvert demokrati; opfordrer de serbiske myndigheder til at inddrage civilsamfundet i politikudformning og beslutningstagning, ophøre med at afvise enhver kritik fra civilsamfundet som udenlandsk indblanding og fremme et klima, der er befordrende for alle CSO'ers arbejde, således at de kan arbejde uden frygt for intimidering eller endog kriminalisering;

43. opfordrer indtrængende Kommissionen til at implementere anbefalingerne i Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 01/2022 for at sikre en effektiv indvirkning på retsstatsprincippet af EU's finansielle bistand på Vestbalkan, navnlig ved at udarbejde retningslinjer for anvendelsen af IPA III-bestemmelserne om differentiering og strengere parlamentarisk kontrol med midlerne; opfordrer Kommissionen til at knytte finansiering tættere sammen med fremskridt med etablering af retsstatsprincippet, til at øge støtten til civilsamfundsorganisationer og uafhængige medier og til at forbedre projektrapporteringen og -overvågningen, som Parlamentet gentagne gange har opfordret til; opfordrer i den forbindelse til, at der sikres en bedre koordinering mellem retsstatsrelaterede programmer, der støttes af internationale donorer;

Onsdag den 6. juli 2022

44. beklager, at der stadig ikke er adgang til visse dele af det tidligere Jugoslaviens historiske arkiver; gentager sin opfordring til myndighederne om at lette adgangen til disse arkiver, navnlig arkiverne fra den jugoslaviske efterretningstjeneste (UDBA) og den jugoslaviske militære efterretningstjeneste (KOS), for at muliggøre en grundig efterforskning og behandling af forbrydelser fra den kommunistiske æra med henblik på lette forsoningsprocessen, og opfordrer til, at disse arkiver udleveres til regeringerne i de respektive efterfølgerstater, hvis disse anmoder herom;

45. opfordrer Serbien til at overholde sine forpligtelser og samarbejde fuldt ud med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY) og den internationale residualmekanisme for krigsforbryderdomstole (IRMCT) og til at implementere alle deres afgørelser;

Grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder

46. fordømmer begrænsningerne i mediernes frihed og uafhængighed og misbruget af medierne fra den regerende majoritets side til at opnå en urimelig politisk fordel, angribe politiske modstandere og sprede desinformation; understreger disse begrænsningers negative indvirkning på de demokratiske processer i landet; påpeger, at konkurrence i mediesektoren gavner mediepluralismen;

47. påskønner regeringens bestræbelser på at implementere sin mediestrategi, men beklager samtidig praksisser, der tyder på, at myndighederne bevidst forholder implementeringen; bemærker, at der bør tages yderligere skridt til at øge mediefriheden, og opfordrer de serbiske myndigheder til straks at træffe foranstaltninger til at garantere ytringsfriheden, mediernes uafhængighed og mediepluralisme;

48. bemærker, at misbrug af offentlige midler til at købe medieforetagender anses for at være en af de primære mekanismer til overtagelse af medier i Serbien; minder om, at oplysninger om medieejerskab bør være tilgængelige for offentligheden, og opfordrer til større gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab og -finansiering samt til skabelse af et miljø, hvor uafhængige og undersøgende medier kan få adgang til finansiering og operere sikkert; opfordrer til øget åbenhed omkring offentlig finansiering af medier;

49. bemærker, at flere nylige udpegelser til poster i tilsynsmyndigheden for elektroniske medier (REM) og til bestyrelsen for Serbiens radio- og tv-selskab i juni 2021 er blevet set som kontroversielle; bemærker med bekymring, at beslutningstagningen inden for REM ifølge visse offentligt vurderinger har politisk slagside; noterer sig den nye åbne indkaldelse af ansøgninger om tildeling af nationale tv-frekvenser og -sendetilladelser og understreger betydningen af en retfærdig og gennemsigtig proces; er fortsat bekymret over visse spørgsmål relateret til mediekoncentration i Telekom Srbija-sagen; understreger vigtigheden af at forbedre REM's funktionsmåde og uafhængighed i overensstemmelse med de henstillinger, der er fremsat i regi af Inter-Party Dialogue med henblik på at styrke mediepluralismen og implementere mediestrategien;

50. bemærker den uforholdsmæssige synlighed, som Serbien giver bestemte tredjelande, og at visse medieforetagender er den primære kilde til EU-fjendtlige og prorussiske narrativer i Serbien;

51. beklager, at der fortsat forekommer fysiske overfald, intimidering, hadtale og politiske ringeagtssytringer rettet mod journalister og civilsamfundet, herunder fra parlamentsmedlemmers og regeringsekskutive side; opfordrer myndighederne til at undersøge alle tilfælde af sådanne angreb, sørge for, at gerningsmændene får en passende straf, og forbedre journalisters og menneskerettighedsforkæmpers sikkerhed; udtrykker bekymring over den vedvarende miskreditering og forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere, undersøgende journalister, medieforetagender og civilsamfundsorganisationer, som er kritiske over for regeringens politikker; opfordrer Serbien til at styrke sine menneskerettighedsinstitutioner, garantere deres uafhængighed, tildele dem de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer og sørge for en rettidig opfølgning på deres anbefalinger;

52. opfordrer de serbiske myndigheder til at sikre den fulde finansielle og driftsmæssige uafhængighed af reguleringsmyndighederne for elektronisk kommunikation og posttjenester (RATEL) og for elektroniske medier (REM) i overensstemmelse med EU's *acquis*; opfordrer til, at der gøres yderligere fremskridt med implementeringen af den handlingsplan, der er baseret på mediestrategien, hvilket skal ske uden forsinkelser og på en gennemsigtig og inkluderende måde;

53. opfordrer til generel respekt for den grundlæggende ret til fredelig forsamling og opfordrer de retshåndhavende myndigheder til at afstå fra overdreven magtanvendelse; fordømmer voldshandlinger begået af grupper af ekstremister og bøller under fredelige demonstrationer såsom demonstrationerne i november 2021 mod vægmaleriet af Ratko Mladić i Beograd og miljødemonstrationerne i december 2021 i Šabac og Beograd; er bekymret over rapporterne om, at politiet ikke udførte sin beskyttende funktion under disse miljødemonstrationer; opfordrer regeringen til at få fjernet de

Onsdag den 6. juli 2022

vægmalier, der glorificerer dømte krigsforbrydere, og sikre en effektiv efterforskning af overfald på demonstranter, herunder af eventuelle involverede offentlige embedsmænd; opfordrer til en tilbundsående undersøgelse af eventuelle forbindelser mellem bøller og politiet; beklager, at en række borgere blev anklaget for diverse forseelser; opfordrer til at sætte en stopper for disse urimelige begrænsninger af retten til at deltage i fredelige forsamlinger;

54. påskønner vedtagelsen af loven om ligestilling mellem kønnene og ændringerne af loven om forbud mod forskelsbehandling og opfordrer regeringen til at sikre, at disse love omgående implementeres; gentager, at koordinering, en effektiv institutionel struktur og samarbejde med civilsamfundet er nødvendigt for at forbedre situationen for menneskerettigheder og politiske frihedsrettigheder for kvinder og sårbare grupper; opfordrer Serbien til at forbedre situationen med hensyn til ligestilling og kvinders rettigheder, herunder ved at prioritere integration af kønsaspektet og øget samarbejde med civilsamfundet, navnlig kvindeorganisationer;

55. hilser vedtagelsen af en ny strategi for vold mod kvinder og mod vold i hjemmet velkommen; understreger imidlertid, at der er behov for implementering og forbedringer, og opfordrer til en sammenhængende politisk tilgang til implementeringen af Istanbulkonventionen baseret på prioritering og tildeling af tilstrækkelige ressourcer til at forebygge kønsbaseret vold, beskytte ofre for kriminalitet og retsforfølge gerningsmændene;

56. beklager, at nationalforsamlingen i den foregående valgperiode undlod at vedtage loven om partnerskab mellem personer af samme køn, som var udformet af ministeriet for menneskerettigheder, mindretalsrettigheder og social dialog; opfordrer den nye og mere pluralistiske nationalforsamling til at gøre dette;

57. opfordrer de serbiske myndigheder til at intensivere bestræbelserne på at sikre ikkediskriminerende behandling af etniske, religiøse og seksuelle mindretal og andre sårbare grupper og til at fortsætte implementeringen af en positiv dagsorden for dette spørgsmål i fuld overensstemmelse med EU's principper og lovgivning; opfordrer indtrængende myndighederne til aktivt at retsforfølge og straffe hadmotiverede forbrydelser; fordømmer det etniske had, der spredtes af visse regeringsemployer og politikere;

58. opfordrer Serbien til at sikre, at mindretalsgrupper har lige muligheder, navnlig med hensyn til uddannelse, brug af mindretalssprog, adgang til medier og religiøse tjenester på mindretalssprog, passende repræsentation i det politiske og kulturelle liv, offentligt ejede medier, administration og retsvæsen, til at skabe en positiv atmosfære for uddannelse på mindretalssprog og til at øge trykningen af lærebøger på mindretalssprog; opfordrer Serbien til at beskytte og fremme sine nationale mindretals kulturarv, sprog og traditioner; opfordrer Serbien til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sammensætningen på alle forvaltningsniveauer afspejler den nationale sammensætning af befolkningen på deres respektive territorier;

59. fordømmer den manipulative fragmentering af mindretalsgrupper og udtrykker sin bekymring over de serbiske myndigheders manglende vilje til konsekvent og fuldt ud at implementere den mellemstatslige aftale om beskyttelse af mindretal; påpeger, at der skal gøres mere for aktivt at implementere lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling;

60. udtrykker tilfredshed med de serbiske myndigheders tilsagn om at støtte tilrettelæggelsen af EuroPride i Beograd som et afgørende moment for LGBTI+-samfundet i Serbien og i regionen; opfordrer regeringen og politiet til at sikre en problemfri planlægning og organisering af programmet samt deltagernes sikkerhed og trivsel; efterlyser øgede foranstaltninger til bekæmpelse af chikane, hadpropaganda og hadforbrydelser rettet mod LGBTI+-personer;

61. gentager sin fordømmelse af den angivelige brug af tvangsarbejde og krænkelse af menneskerettigheder og menneskehandel i sagen med de omkring 500 vietnamesiske statsborgere beskæftiget ved byggeriet af den kinesiske Linglong-fabrik i Serbien; konstaterer, at der er taget indledende skridt og gennemført inspektioner, og opfordrer de serbiske myndigheder til at undersøge sagen og sikre, at borgernes og indbyggernes arbejdstagerrettigheder respekteres; opfordrer Serbien til at forbedre tilpasningen til EU's arbejdsmarkedslovgivning og til at overholde de relevante ILO-konventioner, som landet har ratificeret; understreger, at den serbiske arbejdsmarkeds- og miljølovgivning også bør gælde for kinesiske virksomheder, der opererer i landet;

Onsdag den 6. juli 2022

62. beklager udvisningen af en bahrainsk statsborger til trods for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols foreløbige forholdsregel, i henhold til hvilken udleveringen skulle udsættes; minder om, at Serbien skal håndhæve de grundlæggende rettigheder for alle personer på sit territorium; opfordrer indtrængende de serbiske myndigheder til at overholde deres internationale forpligtelser og til fuldt ud at håndhæve og implementere alle Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser;

63. påpeger vigtigheden af at samarbejde med EU om bekæmpelsen af menneskehandel og smugling af migranter via »Balkanruten«; påskønner, at Serbien samarbejder med sine naboer og EU-medlemsstater om migrationsstyring, og understreger behovet for fuldt ud at respektere menneskerettighederne og internationale standarder og principper;

64. er dybt bekymret over spredningen af desinformation om den russisk aggression mod Ukraine, herunder fra medieforetagender tæt på regeringen; opfordrer de serbiske myndigheder til at tage målrettede skridt til at bekæmpe desinformation og til at miskreditere de mest udbredte falske nyheder; opfordrer Serbien og Kommissionen til at styrke infrastrukturen til bekæmpelse af desinformation, russisk propaganda og andre hybride trusler og til at støtte evidensbaserede svar på både kortsigtede og langsigtede desinformationstrusler på Vestbalkan; understreger, at alle politiske ledere har ansvar for at standse spredningen af ondsindet desinformation om den russiske aggression mod Ukraine; bemærker, at en tolerant holdning til ondsindede eksterne påvirkningsforsøg kan have alvorlige negative konsekvenser for Serbiens udsigter til EU-medlemskab;

65. er især bekymret over de desinformationsnarrativer, der kommer ud af Kreml og distribueres gennem Sputnik Serbia og andre nationale aktører; opfordrer de serbiske myndigheder til at bringe sig på linje med EU's sanktioner og træffe foranstaltninger til at forhindre Russia Today og Sputnik Serbia i at sprede falske nyheder og desinformation; finder det stærkt foruroligende, at der blandt de hovedkilderne til desinformation findes statsfinansierede eller -støttede tabloidaviser og landsdækkende tv-kanaler; fordømmer, at den offentlige tv-selskab har anvendt russisk propagandasprog såsom »militær specialoperation« lige siden starten af den uprovokerede russiske invasion af Ukraine;

66. er stærkt foruroliget over, at EU-tiltrædelseslandene på Vestbalkan er særligt udsat for udenlandsk indblanding og desinformationskampagner med oprindelse i Rusland og Kina; finder det betænkeligt, at Serbien og Ungarn hjælper Rusland og Kina med deres geopolitiske mål; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at blive mere proaktiv med fokus på at opbygge EU's troværdighed i regionen og udvide overvågningsaktiviteterne i EU-Udenrigstjenestens taskforce for strategisk kommunikation (StratCom) for at fokusere på grænseoverskridende desinformationstrusler hidrørende fra landene på Vestbalkan og deres naboer;

67. understreger vigtigheden af dialog med det serbiske civilsamfund og den private sektor for at koordinere indsatsen mod desinformation i både Serbien og regionen; påpeger i den forbindelse, at Serbien ville have gavn af at blive involveret yderligere i ekspertgrupper under Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA);

68. påskønner det arbejde, der udføres af EU-Udenrigstjenestens StratCom-taskforce for Vestbalkan, der har til opgave at sikre koordineret og konsekvent EU-kommunikation, opbygge modstandsdygtighed og håndtere desinformation og informationsmanipulation rettet mod EU; opfordrer til en styrkelse af de strategiske kommunikationsforanstaltninger og en forøgelse af personalet, herunder muligheden for at oprette en regional strategisk kommunikationspost i Vestbalkan-regionen;

Forsoning og gode naboskabsforbindelser

69. påskønner Serbiens deltagelse i regionale samarbejdsmekanismer og opfordrer landet til at gøre en større indsats for at forbedre de bilaterale forbindelser med andre udvidelseslande og nabolande, der er EU-medlemsstater; roser Serbiens beslutning om at donere omkring 600 000 covid-19-vacciner til regionen, herunder til Nordmakedonien, Montenegro og Bosnien-Hercegovina; opfordrer det til at arbejde på alle niveauer for at fremme forsoning og forbedre gode naboskabsforbindelser, implementere bilaterale aftaler og løse udestående bilaterale spørgsmål med sine naboer, navnlig vedrørende grænsedragning, arv, tilbagelevering af kulturgenstande og åbning af militære arkiver;

70. fremhæver Serbiens tilsagn om at ville samarbejde med nabolandene om at løse problemet med forsvundne personer og understreger, at forsoning med nabolandene er en forudsætning for en normalisering af de regionale forbindelser; udtrykker sin bekymring over vedtagelsen af loven om kulturarv; opfordrer til fuld respekt for kulturarven og til fremme af kulturelt samarbejde og understreger på ny vigtigheden af at beskytte de nationale mindretals sprog i Serbien i overensstemmelse med love og bilaterale aftaler med nabolande;

Onsdag den 6. juli 2022

71. påskønner de serbiske myndigheders opfordringer til bosniske serbere om at genoptage deres arbejde i Bosnien-Hercegovinas institutioner;

72. bekræfter på ny sin utvetydige støtte til den EU-støttede dialog mellem Beograd og Pristina og udtrykker sin værdsættelse af det arbejde, der udføres af EU's særlige repræsentant for dialogen mellem Beograd og Pristina, Miroslav Lajčák; gentager betydningen af et konstruktivt engagement fra både Serbiens og Kosovos myndigheders side med henblik på at opnå en omfattende, juridisk bindende normaliseringsaftale baseret på gensidig anerkendelse, som er afgørende for, at begge lande kan gøre fremskridt på deres respektive veje mod EU-medlemskab, og som vil bidrage til regional stabilitet og velstand; opfordrer til, at alle tidligere aftaler mellem Beograd og Pristina respekteres og implementeres fuldt ud i god tro og rettidigt, herunder om sammenslutningen/fællesskabet af kommuner med serbisk flertal;

73. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at oprette en mekanisme til at overvåge og kontrollere implementeringen af alle de allerede indgåede aftaler og til regelmæssigt at aflægge rapport til Europa-Parlamentet om deres status; opfordrer EU's aktører til at støtte de lokale myndigheder, når de arbejder hen imod oprettelse af sammenslutningen/fællesskabet af kommuner med serbisk flertal som led i en gensidig aftale;

74. opfordrer til et yderligere aktivt og konstruktivt engagement i den EU-faciliterede dialog; opfordrer indtrængende Serbiens og Kosovos regeringer til at afholde sig fra enhver handling, der kan undergrave tilliden mellem parterne og bringe den konstruktive videreførelse af dialogen i fare; gentager endnu en gang sin opfordring til at forbedre kvaliteten af dialogen gennem kvinders deltagelse, og til øget gennemsigtighed i retning af en offentlig og meningsfuld inddragelse af civilsamfundet;

75. opfordrer de serbiske og kosoviske myndigheder til at fremme mellemfolkelig kontakt mellem lokalsamfund med henblik på at styrke dialogen, også på ikke-statsligt niveau; anbefaler kulturelle initiativer og ungdomsinitiativer som f.eks. den årlige grænseoverskridende kunstdag Mirëdita, Dobar Dan, der fremmer samarbejde mellem kosovoalbaniere og serbere;

76. glæder sig over, at Serbien og Kosovo har vedtaget køreplanen for gennemførelse af energiaftaler, som er et vigtigt skridt fremad i den EU-støttede dialog med henblik på at levere konkrete resultater for alle borgere; opfordrer både Serbien og Kosovo til at intensivere indsatsen og levere løsninger på spørgsmålene om forsvundne personer og retfærdighed for krigsforbrydere begået under Balkankrigene i 1990'erne; opfordrer regeringen til også at adressere disse spørgsmål som led i dialogen mellem Beograd og Pristina og til at etablere et samarbejde mellem Serbien og Kosovo;

77. beklager Kosovos regerings beslutning om at afvise et forslag fra internationale mæglere, der ville have gjort det muligt for stemmeberettigede vælgere at stemme på Kosovos område ved folkeafstemningen om forfatningen den 16. januar 2022 og ved det serbiske valg den 3. april 2022, sådan som det tidligere var praksis;

78. beklager destabiliseringsaktiviteterne ved grænsen i den nordlige del af Kosovo i september 2021 og opfordrer Beograd og Pristina til at håndtere alle problemer gennem dialog; beklager den omstændighed, at der ikke blev indgået nogen aftale i den arbejdsgruppe, der havde til opgave at finde frem til en løsning på spørgsmålet om brugen af nummerplader; opfordrer begge parter til hurtigst muligt at finde en permanent løsning, der kan fremme normaliseringen af de økonomiske og politiske forbindelser inden for rammerne af den EU-faciliterede dialog; beklager, at embedsmænd i adskillige tilfælde ikke har fået lov til at rejse ind på Kosovos eller Serbiens område; opfordrer begge parter til at behandle alle besøg på en måde, der er gavnlig for normaliseringsprocessen;

79. noterer sig klagerne fra etniske albanere fra Presevo-dalen, som blev nægtet stemmeret og tilsyneladende slettet fra folkeregistret på deres bopælssted og dermed frataget deres grundlæggende og politiske rettigheder af de serbiske myndigheder; er dybt bekymret over de påstande og studier, der tyder på, at de serbiske myndigheder misbruger loven om borgeres bopæl og over »passiviseringen« af adresser på albanske etniske borgere, der bor i det sydlige Serbien, på en systematisk og diskriminerende måde; opfordrer til uafhængige og grundige undersøgelser af disse påstande og opfordrer de serbiske myndigheder til at ophøre med enhver form for diskriminerende praksis og forfølgelse;

Onsdag den 6. juli 2022

80. påskønner vedtagelsen af den nationale strategi for retsforfølgelse af krigsforbrydelser i perioden 2021-2026 og den nylige påbegyndelse af arbejdet i de forskellige organer og indberetningsmekanismer i tilknytning til arbejdet hermed; understreger betydningen af en gennemsigtig og inklusiv implementering af strategien; opfordrer indtrængende de serbiske myndigheder til at gribe beslutsomt ind mod glorificering af dømte krigsforbrydere og til at indstille alle polariserende ytringer og handlinger, der underminerer integriteten af nabolande og truer den regionale stabilitet og forsoning; opfordrer indtrængende de serbiske myndigheder til at udvise en reel vilje til at efterforske og retsforfølge sager vedrørende krigsforbrydelser; understreger på ny, at folkedrab ikke har nogen plads i Europa;

81. understreger betydningen af regionalt samarbejde om krigsforbrydelser og forsvundne personer og opfordrer de serbiske myndigheder til at fordømme alle former for hadtale, intimideringskampagner og offentlig godkendelse eller benægtelse af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser; beklager, at nogle serbiske myndigheder og nogle serbiske politikere fortsat benægter folkedrabet i Srebrenica; opfordrer de serbiske myndigheder til at sikre fortsættelsen af retssager om krigsforbrydelser, herunder på lokalt plan, og opnå retfærdighed for ofrene ved at anerkende og respektere domstolsafgørelser om krigsforbrydelser, bekæmpe straffrihed for krigsforbrydelser, efterforske sager om savnede personer, undersøge gravsteder og støtte nationale anklagere i retsforfølgningen af gerningsmændene;

82. finder det forkasteligt, at dømte krigsforbrydere såsom Veselin Šljivančanin, Dragoljub Ojdanić og Nikola Šainović i stigende grad optræder i medierne, som de bruger til at sprede had og intolerance over for nationale mindretal i Serbien;

83. opfordrer EU og dets allierede til yderligere at styrke arbejdet for forsoning; glæder sig over det fornyede engagement fra EU's allieredes side, navnlig udnævnelsen af amerikanske, britiske og tyske særlige udsendinge for Vestbalkan, og opfordrer dem til at indgå i tæt samarbejde og koordinering med EU's udsending med henblik på at styrke gennemslagskraften og yde sammenhængende rådgivning og støtte;

84. gentager sin støtte til initiativet om at oprette den regionale kommission for fastlæggelse af fakta om krigsforbrydelser og andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser begået i det tidligere Jugoslavien (RECOM);

85. hilser det velkommen, at man er begyndt at implementere en roamingfri zone i hele det vestlige Balkan pr. 1. juli 2021, hvilket vil forbedre konnektiviteten og medføre håndgribelige og konkrete fordele for borgere og virksomheder i regionen; påskønner vedtagelsen af Brdoerklæringen, der er undertegnet af EU's embedsmænd og ledere fra landene på Vestbalkan, og som anerkender betydningen af dette tiltag; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at samarbejde med myndighederne i landene på Vestbalkan om at fjerne roamingafgifter mellem Vestbalkan og Den Europæiske Union;

86. opfordrer indtrængende de serbiske myndigheder til utvetydigt at støtte oprettelsen af et fælles regionalt marked inden for rammerne af Berlinprocessen som et springbræt på landets vej mod EU-medlemskab; understreger, at alle regionale økonomiske samarbejdsordninger på Vestbalkan bør være inkluderende og acceptable for alle seks lande, idet der etableres et ligeværdigt samarbejde mellem de seks lande, samtidig med at en yderligere tilpasning til EU-standarderne og gældende EU-ret styrkes;

Socioøkonomiske reformer

87. konstaterer med tilfredshed, at der er gjort fremskridt med udviklingen af en fungerende markedsøkonomi, selv om staten stadig har et stærkt fodaftryk, og at man har haft held til at afbøde virkningerne af covid-19-krisen på økonomien, bl. a. ved hjælp af rettidige finanspolitiske og monetære støtteforanstaltninger; opfordrer ikke desto mindre de serbiske myndigheder til at yde målrettet pandemirelateret støtte til sårbare husstande og virksomheder; bemærker, at EU er fortsat med at yde afgørende støtte til Serbiens socioøkonomiske genopretning og umiddelbare medicinske behov, herunder en supplerende støtte på 10 mio. EUR;

88. konstaterer med bekymring, at ingen af de påstande fremsat af undersøgende journalister om manipulering af covid-19-statistikkerne i politisk øjemed, der blev omtalt i den foregående rapport, er blevet undersøgt; understreger, at tillid og gennemsigtighed er af særlig betydning i forbindelse med regeringens indsats mod covid-19, og opfordrer derfor indtrængende den serbiske regering til at levere alle relevante statistikker til borgerne;

89. bemærker, at arbejdsmarkedet trods forbedringer stadig lider under strukturelle problemer og udfordringer med hensyn til demografi og migration; opfordrer Serbien til at forbedre kvinders stilling på arbejdsmarkedet og yderligere skræddersy uddannelse til arbejdsmarkedets behov, navnlig inden for erhvervsuddannelse og i forbindelse med den grønne og digitale omstilling;

Onsdag den 6. juli 2022

90. er meget bekymret over den socioøkonomiske situation i adskillige distrikter i det sydlige Serbien; opfordrer den serbiske regering til at undersøge alle påstande om anvendelsen af sociale ydelser som pressionsmiddel over for vælgere, navnlig blandt sårbare grupper og medlemmer af roma-mindretallet; opfordrer den serbiske regering til at sætte ind mod problemerne med fattigdom og arbejdsløshed i disse og andre dele af landet og til at sikre, at social- og beskæftigelsespolitikken råder over tilstrækkelige finansielle og institutionelle ressourcer;

91. opfordrer Serbien til at forbedre sin kapacitet til at producere statistikker og til at implementere folketællingen i overensstemmelse med de højeste internationale standarder og med inddragelse af uafhængige observatører;

92. er dybt bekymret over affolkningen og den fortsatte udvandring af Serbiens menneskelige kapital; påskønner den serbiske regerings initiativer og innovative tilgange til at imødegå disse tendenser, herunder demografiske ændringer, ved at samarbejde med internationale organisationer gennem en række målrettede, tværsektorielle politikker til imødegåelse af demografiske trusler, eftersom det konstant faldende befolkningstal er en central udfordring for den økonomiske udvikling; opfordrer den nye regering til at have mere fokus på ungdomspolitikker; bemærker med foruroligelse, at der er brug for investering af yderligere indsats i den socioøkonomiske udvikling i grænseegnene for at forhindre, at de affolkes; minder om, at programmerne for grænseoverskridende samarbejde under IPA III kan anvendes til dette formål;

93. hilser implementeringen af programmer til støtte for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) velkommen, navnlig reduktionen af SMV'ernes låneomkostninger; opfordrer Serbien til at tage hånd om de resterende svagheder, herunder et ustabilt erhvervmiljø og illoyal konkurrence; glæder sig over Serbiens engagement i processen med regional markedsintegration på Vestbalkan, som, hvis det efterfølges af yderligere økonomisk integration med EU's indre marked, vil tiltrække de nødvendige investeringer og skabe nye muligheder for borgerne og erhvervslivet;

94. gentager sin bekymring over Serbiens voksende afhængighed af kinesiske investeringer og over omfanget af de lån, som Serbien vil skulle tilbagebetale til Kina; opfordrer indtrængende de serbiske myndigheder til at forbedre gennemsigtigheden af og styrke den retlige overholdelse af kravene til miljøkonsekvensvurderinger i stærkt forurenende industrier for kinesiske, russiske og andre udenlandske investeringer fra ikkedemokratiske styre, der stammer fra bilaterale aftaler om strategisk samarbejde; beklager den nylige levering af kinesiske missilsystemer til Serbien;

95. understreger, at landene i Vestbalkan skal spille en central rolle i EU's Global Gateway-initiativ, som skal give et gennemsigtigt og bæredygtigt investeringsalternativ til investeringerne og lånene fra Kina og andre autoritære regimer;

96. noterer sig, at ændringerne til loven om ekspropriation er trukket tilbage, og opfordrer til en bredere offentlig debat om dette spørgsmål;

97. påskønner forbedringerne i bekæmpelsen af hvidvask af penge og terrorfinansiering, men opfordrer til en forbedring af den hidtidige efterforskningsindsats i sager om hvidvask; påpeger, at infrastruktur og byggeri er vigtige kilder til ulovlige penge, og opfordrer Serbien til at minimere risikoen for ulovlige finansielle strømme i bygge- og anlægssektoren og til at reducere skatteunddragelsen og korruptionen i infrastruktursektoren; opfordrer Serbien til at sikre, at anbefalingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) anvendes i god tro;

98. udtrykker bekymring over de manglende fremskridt med hensyn til den såkaldte »listesag«, hvor statslige myndigheder misbrugte lovgivningen til at gå efter bestemte CSO'er og medier, der var kritiske over for regeringens politikker; minder om opfordringen til den serbiske forvaltningsenhed for forebyggelse af hvidvask under det serbiske finansministerium om at kulegrave denne sag;

99. minder om den konditionalitet, der er knyttet finansiering under IPA III og den økonomiske og investeringsrelaterede plan (EIP) for Vestbalkan; påpeger vigtigheden af IPA III og EIP med hensyn til at støtte reformprocessen, den grønne omstilling, bæredygtig konnektivitet, menneskelig kapital, konkurrenceevne og inklusiv vækst samt styrke det regionale og grænseoverskridende samarbejde;

Miljø, energi og transport

100. bifalder de konkrete skridt, der er taget med henblik på udfasning af kulkraftværker; udtrykker alvorlig bekymring over, at Serbien trods de nuværende klima- og miljømæssige udfordringer stadig er i færd med at investere i et nyt kulkraftværk; opfordrer indtrængende myndighederne til at fastlægge en national integreret energi- og klimaplan, der er i overensstemmelse med den europæiske grønne pacts nulemissionsmål for 2050 og den grønne dagsorden for Vestbalkan;

Onsdag den 6. juli 2022

101. opfordrer de nationale myndigheder til hurtigt at implementere loven om anvendelse af vedvarende energikilder og til en bredere offentlig debat om energiomstillingen og den igangværende opførelse af en række små vandkraftværker;

102. opfordrer Serbien til at intensivere bestræbelserne på at diversificere landets energiforsyning og dets samlede energimiks, navnlig for at mindske afhængigheden af Rusland, og til at øge investeringerne og modernisere energinfrastrukturen med henblik på implementering af den nødvendige omstilling fra fossile brændstoffer til vedvarende energikilder; understreger i den forbindelse betydningen af etableringen af samkøringslinjen med Bulgarien; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at IPA-midler bidrager til at opbygge en klimaneutral økonomi i Serbien i fuld overensstemmelse med Parisaftalen og EU's dekarboniseringsmål, og til at yde den nødvendige tekniske støtte til at nå dette mål;

103. understreger, at manglende effektivitet i energisektoren i høj grad påvirker landets overordnede økonomiske konkurrenceevne, og opfordrer det til at arbejde målrettet hen imod omstillingen til en grøn og cirkulær økonomi ved at udfase fossile energikilder og kraftigt øge genanvendelsesraten for ressourcer og materialer;

104. bemærker med bekymring den konstant manglende overholdelse af og deraf følgende overtrædelse af energifællesskabstraktaten og opfordrer Serbien til at følge henstillingerne i denne traktat og bringe sine aktiviteter på energiområdet i overensstemmelse med den tredje energipakke og i overensstemmelse med EU's energipolitik;

105. gentager sin bekymring over de høje niveauer af luftforurening og opfordrer indtrængende myndighederne til at fremskynde implementeringen af luftkvalitetsplaner; beklager, at flere steder i Serbien, navnlig Beograd, Smederevo, Bor og Kolubara- og Tamnava-dalene, ofte optræder på listen over de mest forurenede områder i verden med hensyn til luftkvalitet; opfordrer indtrængende myndighederne til hurtigt at træffe foranstaltninger til at forbedre luftkvaliteten, navnlig i store byer og industriområder; understreger betydningen af at finde bæredygtige løsninger og begrænse anvendelsen af brunkul og andet kul med lavt kalorieindhold i energiproduktion og opvarmning;

106. er dybt bekymret over de kinesisk finansierede kulkraftværksprojekter og deres indvirkning på miljøet og luftkvaliteten; bemærker, at vedtagelsesprocessen for programmet for beskyttelse af luften i øjeblikket er i gang, og påskønner i den forbindelse ydelsen af tilskud til kommunale projekter i mindre skala for forbedring af luftkvalitet og affaldshåndtering og finansieringen af implementeringen af projekter til reduktion af luftforureningen i Serbien;

107. gentager sin beklagelse over manglen på handling over for forureningen af Dragovishtitsa-floden forårsaget af minedrift i regionen og dens negative indvirkning på lokalbefolkningens helbred og miljøet;

108. understreger behovet for forbedringer i lovgivningen vedrørende affaldshåndtering, dens implementering og håndhævelse og for at fremskynde indførelsen og implementeringen af foranstaltninger vedrørende affaldshierarkiet og den cirkulære økonomi;

109. noterer sig tilbagemænkningen af efterforskningsstilladelserne til projektet for udvinding og forarbejdning af lithium i det vestlige Serbien; opfordrer de serbiske myndigheder til at være fuldstændig gennemsigtige i denne proces og til, at der foretages en omfattende konsekvensanalyse, herunder offentlige høringer af de berørte lokalsamfund i forbindelse med udstedelse af licenser;

110. udtrykker dyb bekymring over alvorlige problemer med korruption og retsstatsprincippet i forbindelse med miljøspørgsmål og den generelle mangel på gennemsigtighed og miljømæssige og sociale konsekvensanalyser af infrastrukturprojekter; bemærker i den forbindelse åbningen af klynge 4 (Grøn dagsorden og bæredygtig konektivitet) i EU-tiltrædelsesforhandlingerne; opfordrer til, at man følger op på de legitime bekymringer, der er givet udtryk for i miljødemonstrationer, og til, at disse tages op under forhandlingerne;

111. opfordrer til en forøgelse af de samlede fredede områder i Serbien og til, at der træffes foranstaltninger til og sikres tilstrækkelig finansiering af naturbeskyttelse; opfordrer til konsekvent anvendelse af loven om naturbeskyttelse og loven om anvendelse af vedvarende energikilder med henblik på at standse ethvert skadeligt projekt i beskyttede områder;

Onsdag den 6. juli 2022

112. påskønner vedtagelsen af affaldshåndteringsprogrammet og bemærker, at den offentlige præsentationsproces for handlingsplanen for affaldshåndteringsprogrammet for perioden 2022-2024 er i gang; bemærker, at det økologiske informationssystem er taget i brug, hvilket gør det muligt for borgerne at indberette miljøproblemer;

113. opfordrer til en gennemgang af alle de små vandkraftværker, der er bygget indtil videre, for at fastslå, om loven og procedurerne blev behørigt overholdt, da tilladelserne blev udstedt; opfordrer til øjeblikkelige foranstaltninger til at bringe floderne til den tilstand, de befandt sig i før opførelsen af vandkraftværkerne, i alle tilfælde, hvor loven klart blev overtrådt, som f.eks. i Rakita-sagen; opfordrer til fjernelse af anlæg, der er til fare for søbredder, søer, vandløb og grundvand; understreger behovet for overvågning af ethvert projekt, der kan bringe vandressourcerne i fare, og som bør opføres på listen over projekter, for hvilke der kræves en miljøkonsekvensvurdering; opfordrer til, at privatiseringen af Jaroslav Cerni-instituttet for vandforvaltning genovervejes;

114. påskønner de fremskridt, Serbien har gjort med reformen af sit jernbanesystem; tilskynder landet til at sikre, at investeringer i dets transportinfrastruktur er i overensstemmelse med EU's strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet og giver maksimalt udbytte for Serbiens økonomi;

o

o o

115. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Serbiens regering og nationalforsamling.

Onsdag den 6. juli 2022

P9_TA(2022)0285

2021-rapport om Kosovo

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om Kommissionens 2021-rapport om Kosovo (2021/2246(INI))

(2023/C 47/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Kosovo på den anden side, som trådte i kraft den 1. april 2016 ⁽¹⁾,
- der henviser til rammeaftalen mellem Den Europæiske Union og Kosovo om de generelle principper for Kosovos deltagelse i EU-programmer, der trådte i kraft den 1. august 2017 ⁽²⁾,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003,
- der henviser til Sofiaerklæringen af 17. maj 2018 fra topmødet mellem EU og Vestbalkan,
- der henviser til Zagreberklæringen af 6. maj 2020 fra topmødet mellem EU og Vestbalkan,
- der henviser til Brdo-erklæringen af 6. oktober 2021 fra topmødet mellem EU og Vestbalkan,
- der henviser til Berlinprocessen, der blev indledt den 28. august 2014, og til det ottende topmøde i Berlinprocessen den 5. juli 2021,
- der henviser til Sofiatopmødet den 10. november 2020, herunder til erklæringen om det fælles regionale marked fra lederne fra Vestbalkan af 9. november 2020 og til Sofiaerklæringen af 10. november 2020 om den grønne dagsorden for Vestbalkan,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999, den rådgivende udtalelse fra Den Internationale Domstol af 22. juli 2010 om Kosovos ensidige uafhængighedserklærings overensstemmelse med folkeretten samt til FN's Generalforsamlings resolution 64/298 af 9. september 2010, hvori Den Internationale Domstols udtalelse anerkendtes, og der blev udtrykt tilfredshed med EU's vilje til at fremme dialogen mellem Serbien og Kosovo,
- der henviser til den første aftale om principperne for en normalisering af forholdet mellem regeringerne i Serbien og Kosovo af 19. april 2013 og aftalerne af 25. august 2015 og til den EU-støttede dialog med henblik på en normalisering af forholdet,
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2021/904 af 3. juni 2021 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo (EULEX Kosovo) ⁽³⁾, som udvidede missionens mandat indtil den 14. juni 2023,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2020 med titlen »Styrkelse af tiltrædelsesprocessen — Et troværdigt EU-perspektiv for landene på Vestbalkan« (COM(2020)0057),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2020 med titlen »En økonomisk plan og investeringsplan for Vestbalkan« (COM(2020)0641) og til arbejdsdokumentet af 6. oktober 2020 fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Guidelines for the Implementation of the Green Agenda for the Western Balkans« (SWD(2020)0223),

⁽¹⁾ EUT L 71 af 16.3.2016, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 195 af 27.7.2017, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 197 af 4.6.2021, s. 114.

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1529 af 15. september 2021 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA III) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2021 med titlen »Meddelelse om EU's udvidelsespolitik 2021« (COM(2021)0644), som blev ledsaget af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Kosovo 2021 Report« (SWD(2021)0292),
- der henviser til Kommissionens vurdering af 22. april 2021 af Kosovos økonomiske reformprogram for 2021-2023 (SWD(2021)0093) og til de fælles konklusioner fra den økonomiske og finansielle dialog mellem EU, Vestbalkan og Tyrkiet, som blev vedtaget af Rådet den 12. juli 2021,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. april 2020 med titlen »Støtte til Vestbalkan til bekæmpelsen af covid-19 og genopretningen efter pandemien« (COM(2020)0315),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (Kosovo) (COM(2016)0277), og til sin holdning af 28. marts 2019 om Kommissionens forslag ⁽⁵⁾,
- der henviser til den endelige rapport fra EU's valgobservationsmission til kommunalvalget i Kosovo i 2021,
- der henviser til det fjerde møde i stabiliserings- og associeringsrådet mellem Den Europæiske Union og Kosovo, som blev afholdt den 7. december 2021,
- der henviser til Rådets konklusioner om udvidelsen og stabiliserings- og associeringsprocessen af 14. december 2021,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning af 10. januar 2022 med titlen »EU's støtte til retsstatsprincippet i Vestbalkan: Trods indsatsen er der stadig grundlæggende problemer«,
- der henviser til sin henstilling af 19. juni 2020 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om Vestbalkan efter topmødet i 2020 ⁽⁶⁾,
- der henviser til erklæringen og henstillingerne fra det syvende og ottende møde i Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Kosovo, der blev afholdt den 4.-5. november 2021 og 9.-10. marts 2022,
- der henviser til den fælles erklæring fra det andet topmøde mellem Europa-Parlamentets formand og formændene for parlamenterne på Vestbalkan den 28. juni 2021, som var indkaldt af Europa-Parlamentets formand med lederne af parlamenterne på Vestbalkan,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om landet,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2021 om Kommissionens rapporter 2019-2020 om Kosovo ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2021 om samarbejde om bekæmpelse af organiseret kriminalitet på det vestlige Balkan ⁽⁸⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0179/2022),

⁽⁴⁾ EUT L 330 af 20.9.2021, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 108 af 26.3.2021, s. 877.

⁽⁶⁾ EUT C 362 af 8.9.2021, s. 129.

⁽⁷⁾ EUT C 494 af 8.12.2021, s. 149.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0506.

Onsdag den 6. juli 2022

- A. der henviser til, at hvert udvidelsesland vurderes på grundlag af sine egne resultater, og at gennemførelsen af de nødvendige reformer er afgørende for tidsplanen og fremskridtene hen imod tiltrædelse;
- B. der henviser til, at Kosovo ikke er anerkendt som en uafhængig stat af alle medlemsstater;
- C. der henviser til, at demokrati og retsstatsprincippet er de grundlæggende værdier, som EU bygger på; der henviser til, at dybdegående og omfattende reformer er påkrævet for at imødegå de udfordringer, der stadig findes på disse områder;
- D. der henviser til, at en omfattende juridisk bindende normaliseringsaftale mellem Serbien og Kosovo er afgørende for, at begge lande kan gøre fremskridt på hver deres vej mod EU; der henviser til, at en sådan aftale i høj grad vil bidrage til at øge den generelle stabilitet i regionen;
- E. der henviser til, at Kosovo ikke er blevet indrømmet visumliberalisering, selv om alle benchmarks har været opfyldt siden 2018;
- F. der henviser til, at Kosovo har gjort betydelige fremskridt med hensyn til bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet;
- G. der henviser til, at Den Europæiske Union er Kosovos største handelspartner og tegnede sig for 33 % af den samlede eksport og 50 % af den samlede import i 2020;
- H. der henviser til, at EU fortsat er Kosovos vigtigste strategiske partner og støtter Kosovos engagement i europæisk integration, navnlig gennem IPA III, den økonomiske plan og investeringsplan for Vestbalkan og makrofinansiel bistand;
- I. der henviser til, at EU er den største leverandør af finansiel bistand til Kosovo, og at Kosovo modtager førtiltrædelsesbistand under instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) med et samlet beløb på 1,21 mia. EUR mellem 2007 og 2020;
- J. der henviser til, at Kommissionen vedtog en pakke på 70 mio. EUR under IPA II som hjælp til at finansiere landene på Vestbalkans adgang til covid-19-vacciner indkøbt af EU's medlemsstater;
- K. der henviser til, at bistanden under IPA III er baseret på streng konditionalitet og kan gøres til genstand for differentiering og suspension, hvis der sker tilbageskridt inden for demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet;

Engagement i udvidelse

- 1. glæder sig over Kosovos fortsatte tilsagn om at fremme EU-relaterede reformer og den overvældende enighed blandt de politiske partier om og den offentlige støtte til europæisk integration og tilslutning til en europæisk identitet; noterer sig regeringens store flertal i Kosovos parlament efter parlamentsvalget og opfordrer den til at gøre brug af sit stabile flertal til hurtigst muligt at fremme de nødvendige reformer;
- 2. opfordrer EU's medlemsstater til at prioritere udvidelse og levere de lovede fordele, når betingelserne er opfyldt, samt til at forbedre formidlingen af oplysninger til EU-borgerne om udvidelsen;
- 3. glæder sig over den øgede politiske stabilitet og regeringens stærke engagement i yderligere fremskridt på vejen mod EU, som fremgår af vedtagelsen af handlingsplanen for den europæiske reformdagsorden II og det nationale program for gennemførelse af stabiliserings- og associeringsaftalen 2022-2026; understreger behovet for at styrke den administrative kapacitet og etablere en sammenhængende koordineringsstruktur inden for Kosovos institutioner med henblik på en effektiv gennemførelse heraf;
- 4. roser den fredelige og velordnede afvikling af det tidlige parlamentsvalg den 14. februar 2021 og kommunalvalget den 17. oktober og 14. november 2021; beklager imidlertid den lave repræsentation af kvinder på stemmesedlerne og den begrænsede politiske konkurrence og valgfrihed og ytringsfrihed i de kosovoserbiske kommuner, som det fremgår af rapporter fra EU's valgobservationsmission;

Onsdag den 6. juli 2022

5. glæder sig over, at Kosovos nationalforsamling den 13. april 2021 nedsatte et ad hoc-udvalg for reform af valgsystemet; opfordrer Kosovo til hurtigst muligt at afhjælpe de mangeårige mangler i valgprocessen, navnlig med hensyn til kampagnereglerne, borgernes stemmeafgivning i udlandet og valglisternes nøjagtighed; beklager, at mange af de henstillinger, der er fremsat af tidligere EU-valgobservationsmissioner siden 2013, endnu ikke er blevet efterkommet, og understreger, at disse længe ventede reformer kræver et stærkt politisk engagement og en meningsfuld inddragelse af de politiske partier og civilsamfundet;
6. beklager dybt, at Rådet ikke har formået at gennemføre den visumfri ordning for Kosovo; understreger sin fulde solidaritet og sympati med landets borgere; gentager sin opfordring til medlemsstaterne i Rådet om hurtigst muligt at vedtage en visumfri ordning for Kosovos borgere, da Kosovo er det eneste land på Vestbalkan uden en visumliberaliseringsordning, selv om landet har opfyldt alle benchmarks siden 2018;
7. understreger, at den manglende visumliberalisering hindrer gennemførelsen af EU-programmer og påvirker Kosovos borgere direkte, samtidig med at den gør de kriminelle netværk dristigere; bemærker, at yderligere forsinkelser undergraver EU's troværdighed og omdømme som en pålidelig partner og seriøs geopolitisk aktør og dermed også kan påvirke dialogen mellem Kosovo og Serbien; understreger, at visumliberalisering har potentiale til at bringe Kosovo tættere på EU ved at gøre det nemmere at rejse, gennemføre kulturelle og uddannelsesmæssige udvekslinger og drive forretning;
8. støtter fuldt ud Kosovos ansøgning om medlemskab af Europarådet og opfordrer alle EU's medlemsstater til at støtte denne ansøgning og Kosovos øvrige ansøgninger om medlemskab af andre internationale organisationer;
9. bemærker også Kosovos hensigt om at ansøge om medlemskab af Den Europæiske Union i 2022 med henblik på at opnå kandidatstatus, men understreger, at der ikke findes nogen hasteprocedure for kandidatlande eller potentielle kandidatlande, og minder om, at alle lande, der ønsker at blive medlemsstater, vil blive bedømt ud fra deres egne resultater med hensyn til at opfylde, gennemføre og overholde sættet af kriterier og fælles europæiske værdier;
10. understreger, at fremskridt i normaliseringen af forbindelserne med Serbien baseret på gensidig anerkendelse er en nødvendig forudsætning for, at begge lande kan gøre fremskridt på deres vej mod EU; anerkender, at Kosovo er fast besluttet på at gøre fremskridt i forhandlingerne med Serbien om løsning af udestående spørgsmål på en gensidigt fordelagtig måde, og opfordrer Kosovos myndigheder til igen at fokusere deres indsats på at fremme og sikre resultater af dialogprocessen mellem Pristina og Beograd og til ikke at skabe endnu en kilde til skuffelse for landets borgere ved for tidligt at ansøge om EU-medlemskab;
11. understreger, at Kosovos uafhængighed er uigenkaldelig; glæder sig over, at Israel den 4. september 2020 anerkendte Kosovo; beklager imidlertid, at fem EU-medlemsstater endnu ikke har anerkendt Kosovo, og gentager sin opfordring til de pågældende medlemsstater om straks at gøre det og bekræfte Kosovos europæiske perspektiv; bemærker, at EU er Kosovos største donor, handelspartner og investor;
12. bemærker, at den russiske invasion af Ukraine er en kilde til stor bekymring for Vestbalkan, navnlig for Kosovos borgere; glæder sig over vedtagelsen af resolutionen fra Kosovos nationalforsamling, der kraftigt fordømmer Den Russiske Føderations militære aggression og invasion af Ukraine, og roser Kosovo for dets hurtige tilpasning til EU ved at vedtage sanktioner mod Rusland og den stærke solidaritet med Ukraine, som landet har vist, og som gør Kosovo til en meget pålidelig partner, der er dybt forankret i den europæiske og transatlantiske alliance; glæder sig over Kosovos beredvillighed til at huse ukrainske flygtninge og vedtagelsen af foranstaltninger til støtte for dem, herunder gennemførelsen af opholdsprogrammet for journalister, der gør det muligt for ukrainske journalister at bo og arbejde i Kosovo; er lettet over, at der på det seneste ikke er rapporteret om alvorlige trusler mod Kosovos sikkerhed og territoriale integritet; understreger, at en vellykket integration af Nordkosovo og yderligere bestræbelser på at forbedre dagligdagen for kosovoserbere kan bidrage væsentligt til den generelle stabilitet og sikkerhedssituation i landet;
13. bifalder tildelingen af EU-kandidatstatus til Ukraine og Moldova på Det Europæiske Råds møde den 23.-24. juni 2022; minder imidlertid om, at det for at bevare troværdigheden af EU's udvidelsesproces er nødvendigt at opretholde det allerede længerevarende tilsagn over for alle seks Vestbalkanlandene, herunder Kosovo, og disses parallelle spor skal fortsætte upåvirket på grundlag af fortjeneste, politisk tilpasning, solidaritet i internationale anliggender og aftalte forpligtelser; opfordrer til større dynamik i udvidelsesprocessen;

Onsdag den 6. juli 2022

Demokrati og retsstatsprincippet

14. glæder sig over den øgede indsats for at bekæmpe korruption, herunder gennem vedtagelsen af retsstatsstrategien og handlingsplanen for 2021-2026, og understreger, at gennemførelsen heraf er afgørende; roser Kosovo for at være rykket 17 pladser op på Transparency Internationals korruptionsindeks for 2021; opfordrer Kosovo til fortsat at forbedre sine resultater i bekæmpelsen af korruption på højt plan og organiseret kriminalitet og til fuldt ud at undersøge alle mulige forbindelser til politisk magt; opfordrer Kosovos myndigheder til fortsat at styrke deres efterforskning og retsforfølgning af sager om organiseret kriminalitet, herunder sager om menneskehandel og narkotikahandel, og til at være mere aktive i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge;

15. roser Kosovos bestræbelser på at bekæmpe terrorisme og voldelig ekstremisme og på at hjemsende og integrere udenlandske krigere; opfordrer Kosovo til at vedtage en ny strategi for bekæmpelse af voldelig ekstremisme og radikaliserende, der fører til terrorisme, i betragtning af at gennemførelsen af den tidligere strategi manglede institutionel koordinering og finansielle redskaber; opfordrer til et aktivt regionalt samarbejde om bekæmpelse af potentielle terroraktiviteter og afbrydelse af finansielle strømme, der er bestemt til finansiering af terrorisme, samt til øget koordinering og udveksling af oplysninger mellem de relevante sikkerhedstjenester og -agenturer i Republiken Kosovo og EU;

16. er bekymret over, at retsvæsenet fortsat er ineffektivt og sårbart over for politisk indblanding; glæder sig i denne forbindelse over forslagene til reform af anklagemyndigheden og understreger, at Venedigkommissionens udtalelse bør tages fuldt ud i betragtning ved gennemførelsen heraf; understreger, at dette er af største betydning for at sikre retsvæsenets uigenkaldelige politiske uafhængighed og integritet og for at forbedre ansvarligheden og gennemsigtigheden i Kosovos retssystem;

17. opfordrer Kosovo til at intensivere bestræbelserne på at øge de retshåndhævende myndigheders kapacitet, håndhæve formueangivelser og konfiskere kriminelle aktiver; bemærker i den forbindelse forslaget om et nyt agentur for civil konfiskation af aktiver og gentager behovet for fuldt ud at tage hensyn til Venedigkommissionens udtalelse, inden man går videre med dette lovgivningsarbejde;

18. noterer sig regeringens planer om at sikkerhedsundersøge dommere og anklagere og understreger betydningen af Venedigkommissionens udtalelse; understreger, at sikkerhedsundersøgelser bør anvendes som en sidste udvej, og insisterer på, at EU's og USA's forbehold, fordi dette muligvis kan føre til en lammelse af retsvæsenet, ikke bør tilsidesættes; opfordrer kraftigt Kosovos myndigheder til fuldt ud at gøre brug af allerede eksisterende mekanismer og instrumenter til omgående at forbedre retsvæsenets uafhængighed, professionalisme, effektivitet og integritet; glæder sig over Kosovos myndigheders samarbejde med EU i denne henseende;

19. beklager, at Kosovos anklageråd på trods af EU's gentagne opfordringer til at sikre en retfærdig, gennemsigtig og meritbaseret udvælgelse af den øverste statsanklager ikke tog hensyn til disse principper, da det afsluttede udvælgelsesprocessen;

20. glæder sig over bestræbelserne på at afpolitisere og professionalisere Kosovos statsadministration og offentlige forvaltning og opfordrer Kosovo til at intensivere sine reformer af den offentlige forvaltning og de offentlige finanser på en gradvis og forholdsmæssig måde; gentager betydningen af en sund, afpolitiseret og borgerorienteret offentlig forvaltning, der udpeges gennem en konkurrence- og meritbaseret, gennemsigtig og retfærdig proces; glæder sig over fremskridtene med hensyn til oprettelsen af det nationale centraliserede strafferegister, der støttes af EU, og opfordrer Kosovo til at tage fat på de resterende udfordringer;

21. glæder sig over, at Kosovos nationalforsamling endelig har vedtaget love om finansiering af politiske partier og offentliggørelse af aktiver, og opfordrer til en streng gennemførelse heraf; beklager dybt, at repræsentanter for Srpska Lista fortsat boykotter formandskabet for Kosovos nationalforsamling og det høje fravær blandt de delegerede til nationalforsamlingen, som fører til blokering af visse punkter på dagsordenen; glæder sig over vedtagelsen ved førstebehandling af nationalforsamlingens nye forretningsorden, der indfører finansielle sanktioner over for parlamentsmedlemmer, der ikke begrundet deres fravær, og opfordrer til en hurtig endelig vedtagelse og gennemførelse heraf;

22. roser Kosovos dynamiske og konstruktive civilsamfund for sit arbejde og engagement; opfordrer regeringen til at etablere samarbejdsrelationer med civilsamfundet på grundlag af gensidig tillid, samtidig med at dets uafhængighed respekteres, og til at sikre dets meningsfulde inddragelse i de respektive reformprojekter, navnlig i forbindelse med afgørende lovgivning;

Onsdag den 6. juli 2022

23. opfordrer indtrængende regeringen til at tage behørigt hensyn til bekymringerne og gennemføre forfatningsdomstolens afgørelse fra 2016 om at tildele jordstykker til Visoki Dečani-klosteret; er bekymret over, at myndighederne stadig ikke har gennemført denne domstolsafgørelse, hvilket undergraver regeringens forpligtelse til at håndhæve retsstatsprincippet og dens respekt for et uafhængigt retsvæsen samt landets internationale omdømme; understreger betydningen af at gennemføre alle forfatningsdomstolens afgørelser; opfordrer regeringen til at anvende en ikke-selektiv tilgang til retsstatsprincippet;

24. roser det arbejde, der udføres af den europæiske retsstatsmission i Kosovo (EULEX), som har bistået de kosovoske myndigheder med at etablere bæredygtige og uafhængige retsstatsinstitutioner; glæder sig over forlængelsen af EULEX-mandatet samt over den nylige indsættelse af en midlertidig enhed for at styrke kapaciteten i den EULEX-formerede politienhed; opfordrer Kosovo til at fortsætte sit samarbejde med EULEX og med de specialiserede afdelinger og den specialiserede anklagemyndighed som en vigtig demonstration af landets engagement i retsstatsprincippet;

25. glæder sig over samarbejdsordningen mellem Kosovos politi og Europol i juli 2020, som vil danne grundlag for et styrket samarbejde om bekæmpelse af organiseret kriminalitet, terrorisme og ekstremisme, og opfordrer Kosovos myndigheder til at udnytte dette potentiale fuldt ud; understreger i denne forbindelse, at Interpol er et vigtigt instrument i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet; beklager, at Kosovo endnu ikke er medlem af Interpol på trods af dets mange forsøg på at tilslutte sig, og opfordrer til, at Kosovo inddrages i Interpol, og opfordrer EU's medlemsstater til proaktivt at støtte Kosovos ønske om at tilslutte sig denne organisation;

26. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre anbefalingerne i Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 01/2022 for at sikre en effektiv virkning af EU's finansielle bistand til støtte for retsstatsprincippet på Vestbalkan, navnlig ved at udarbejde retningslinjer for anvendelsen af IPA III-bestemmelserne om graduering og strengere parlamentarisk kontrol med midlerne; opfordrer Kommissionen til at knytte finansiering tættere til fremskridt med hensyn til retsstatsprincippet, øge støtten til civilsamsfundsorganisationer og uafhængige mediekilder og forbedre projektrapportering og -overvågning, hvilket Parlamentet til stadighed har slået til lyd for; opfordrer i den henseende til at sikre en bedre koordinering af forskellige retsstatsprogrammer, der støttes af internationale bidragsydere;

27. opfordrer EU og landene i Vestbalkan til at fastlægge en ramme for et frugtbart samarbejde mellem Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og landene i Vestbalkan med henblik på at sikre, at EPPO effektivt kan udøve sine kompetencer på området for EU-midler, navnlig IPA III-midler;

Respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne

28. bemærker, at Kosovos retlige og institutionelle rammer overordnet sikrer beskyttelsen af menneskerettigheder, mindretalsrettigheder og grundlæggende rettigheder, men at gennemførelsen heraf er afgørende; opfordrer Kosovo til at integrere børn med handicap i uddannelsesinstitutioner bedre; understreger, at der er behov for en større indsats for at give børn med handicap adgang til kvalitetsuddannelse;

29. beklager, at Kosovos nationalforsamling ikke har vedtaget udkastet til civillov ved førstebehandling og opfordrer til, at civilloven bliver vedtaget, når den igen forelægges plenarforsamlingen, hvilket ville medføre hårdt tiltrængte fremskridt for Kosovos borgere, navnlig med hensyn til at forbedre forholdene for de mest sårbare dele af Kosovos samfund, især kvinder, børn og LGBTI+-personer, og have en positiv indvirkning på Kosovos økonomiske udvikling; udtrykker sin støtte til medtagelsen af partnerskaber mellem personer af samme køn i lovgivningen i overensstemmelse med Kosovos forfatning;

30. er bekymret over, at selv om lovgivningen og politikkerne for LGBTI+-personer er skredet frem, er der mangler i gennemførelsen; fordømmer alle diskriminerende og nedværdigende udtalelser mod LGBTI+-samfundet, herunder fra visse højtstående politikere; opfordrer i den forbindelse Kosovos ledelse til i højere grad offentligt at fremme grundlæggende menneskerettigheder for alle borgere, herunder LGBTI+-personer;

31. beklager, at initiativerne til at inddrage det serbiske samfund i Kosovos politiske, sociale og økonomiske strukturer kun er meget begrænsede; opfordrer Kosovos regering og repræsentanterne for kosovoserne til at opfylde deres løfte om at engagere sig i den interne dialog og reelt samarbejde med uafhængige civilsamsfundsorganisationer i serbiske samfund, navnlig i den nordlige del, med henblik på en vellykket integration af dem; opfordrer EU til yderligere at fremme og støtte programmer på tværs af samsfundsgrupper; glæder sig over de kosovoske myndigheders bestræbelser på at bekæmpe racisme og håndtere hændelser mellem de etniske grupper;

Onsdag den 6. juli 2022

32. gentager, at institutionaliseringen af indlæringen af officielle sprog i Kosovo og lige adgang til tjenester og oplysninger på de officielle sprog er af afgørende betydning; glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af afdelingen for Balkanstudier ved universitetet i Pristina og beslutningen om at åbne et sprogcenter, hvor man kan lære Kosovos officielle sprog;

33. gentager sin opfordring til større inklusion af personer, der tilhører mindretal, herunder romaer, ashkalier, egyptere, bosniere, tyrkere og goraniere, samt personer med handicap og fordrevne personer ved at give dem adgang til passende sundhedspleje, social beskyttelse, uddannelse, retssystemet, boliger, beskæftigelsesmuligheder og andre sociale og offentlige tjenester og ved at sikre deres adgang til politisk og social beslutningstagning, samtidig med at de intersektionelle former for forskelsbehandling, som disse grupper udsættes for, bekæmpes effektivt gennem en systemisk institutionel tilgang; opfordrer indtrængende til en større indsats for at bekæmpe romaefjendtlighed; tilskynder regeringen til at fremskynde arbejdet med en ny strategi og handlingsplan for 2021-2026 for integration af romaer, ashkalier og egyptere i Kosovo;

34. opfordrer til en hurtig revision af gymnasielærebøger, som giver misinformation og bruger diskriminerende sprogbrug til at beskrive etniske mindretal, seksuelle mindretal og kvinder; opfordrer de offentlige myndigheder til at fortsætte det EU-støttede initiativ »EU-støtte til grunduddannelse og uddannelse på sekundærtrinnet«, der blev indledt i slutningen af 2021, og som har til formål at ajourføre disse lærebøger;

35. roser Kosovo for den fredelige sameksistens mellem religiøse samfund og opfordrer landet til at intensivere sine bestræbelser på at give mindretalsgrupper lige muligheder, passende repræsentation i det politiske og kulturelle liv og beskyttelse og fremme af dets nationale og religiøse mindretals kulturarv, sprog og traditioner; glæder sig over Kosovos regerings initiativ til regelmæssigt at høre og mødes med alle samfund i Kosovo som led i den interne dialog og glæder sig over oprettelsen af den nye regeringsstilling som vicepremierminister for mindretalsspørgsmål og menneskerettigheder;

36. anerkender, at Kosovos forfatning er meget progressiv med hensyn til mindretalsrettigheder; bemærker i den forbindelse, at andragendet fra næsten 500 personer, der historisk set har identificeret sig selv som bulgarere, og som blev registreret i Kosovos nationalforsamling i maj 2018, stadig ikke er blevet behandlet, og anbefaler, at deres rettigheder fastsættes i lovgivningen og sikres i praksis;

37. understreger, at de frie medier er en af demokratiets grundpiller, og at journalister skal beskyttes mod politisk pres; fordømmer det politiske pres, som de udsættes for, og brugen af strategiske retssager mod offentligt engagement til at intimidere dem, hvilket også fører til selvensur; understreger, at brugen af ærekrænkende sprog mod journalister er uacceptabel; advarer mod ethvert udsagn, der stigmatiserer medierne, navnlig fra embedsmænd og fremtrædende personer, som bør gå foran med et godt eksempel;

38. bemærker, at medielandskabet er blevet forvredet i de seneste år, idet store investeringer har ført til øget indflydelse fra den private sektors side på større medieforetagender, og onlinemedier ofte bruges til kommerciel eller politisk afpresning; gentager behovet for at sikre gennemsigtighed i medierne, herunder med hensyn til medieejerskab; glæder sig over udnævnelsen af den nye bestyrelse for det offentlige radio- og TV-selskab RTK på grundlag af en gennemsigtig og meritbaseret udnævnelsesproces; opfordrer til, at der findes en holdbar løsning for at sikre RTK's redaktionelle uafhængighed;

39. er dybt bekymret over det fortsatte høje niveau af vold i hjemmet og kønsbaseret vold, såvel som vold mod børn, i Kosovo, antallet af kvindemord og retsvæsenets skuffende resultater med hensyn til effektiv retsforfølgelse af drab på kvinder og sager om kønsbaseret vold; opfordrer til en effektiv gennemførelse af den nationale strategi mod vold i hjemmet og kønsbaseret vold; understreger, at uddannelse er afgørende for at bekæmpe kønsbaseret forskelsbehandling; fremhæver behovet for at sikre en velfungerende ordning for beskyttelse mod og forebyggelse og domfældelse af alle former for kønsbaseret vold, herunder gennem en stigning i antallet af kønssensitive retshåndhævende embedsmænd og dommere, støtte til krisecentre for kvinder og retshjælp til ofre samt offentlige oplysningskampagner;

Onsdag den 6. juli 2022

40. glæder sig over vedtagelsen af den nationale strategi for beskyttelse mod vold i hjemmet og vold mod kvinder, lovforslaget om erstatning til ofre for forbrydelser og vedtagelsen af revisionerne om gratis retshjælp, som garanterer gratis retshjælp til ofre for vold i hjemmet, kønsbaseret vold og seksuel vold; glæder sig over Kosovos indsats for at forbedre den overordnede koordinering af ligestilling mellem kønnene, men opfordrer til, at der gøres større fremskridt med hensyn til at opnå ligestilling mellem kønnene og fremme kvinders rettigheder, herunder ved at prioritere integrering af kønsaspektet og øge samarbejdet med civilsamfundet, navnlig kvindeorganisationer;

41. er stærkt foruroliget over, at EU-tiltrædelseslandene på Vestbalkan rammes særlig hårdt af udenlandsk indblanding og desinformationskampagner, der stammer fra Rusland og Kina; er foruroliget over, at Ungarn og Serbien hjælper Kina og Rusland med deres geopolitiske mål; fordømmer navnlig de langvarige desinformationskampagner, der gennemføres af den serbisksprøgede kanal Sputnik Serbien, som ejes af Rusland, og som regelmæssigt spreder misinformation for at skabe etniske spændinger, forsøge at delegitimere Kosovos status som stat, destabilisere landets regeringsførelse og undergrave Kosovos forbindelser med EU;

42. anbefaler, at der indledes en dialog med civilsamfundet på Vestbalkan og den private sektor for at koordinere indsatsen mod desinformation i regionen med fokus på forskning og analyse og inddragelse af regional ekspertise; opfordrer Kommissionen til at opbygge den nødvendige infrastruktur til en evidensbaseret indsats over for både kort- og langsigtede desinformationstrusler på Vestbalkan; opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at indtage en mere proaktiv holdning med fokus på at opbygge EU's troværdighed i regionen frem for at forsvare den og på at udvide EU-Udenrigstjenestens taskforce for strategisk kommunikations (StratComs) overvågning til at fokusere på grænseoverskridende desinformationstrusler, der kommer fra landene på Vestbalkan og deres naboer;

43. opfordrer på denne baggrund EU til straks at styrke sin støtte til og sit samarbejde med Kosovo om at bekæmpe desinformation og ondsindede hybride aktiviteter, der har til formål at underminere regionens europæiske perspektiv, navnlig fra Rusland og Kina;

Forsoning og gode naboskabsforbindelser

44. glæder sig over Kosovos aktive deltagelse i de regionale samarbejdsordninger, herunder det fælles regionale marked og den grønne dagsorden for Vestbalkan; glæder sig over de forskellige bilaterale samarbejdsaftaler mellem Kosovo og Nordmakedonien og Albanien;

45. glæder sig over samarbejdet mellem de seks lande på Vestbalkan inden for det fælles regionale marked; bemærker, at det fælles regionale marked skaber et integreret marked med 18 millioner mennesker og er yderst konkurrencedygtigt; opfordrer Kosovos regering til at engagere sig konstruktivt i gennemførelsen af køreplanen for det fælles regionale marked, navnlig med hensyn til de uafsluttede forhandlinger om de fire aftaler om mobilitet og anerkendelse af eksamensbeviser;

46. fremhæver, at alt regionalt samarbejde på det økonomiske område i Vestbalkan bør være inkluderende og acceptabelt for alle seks lande og skabe samarbejde på lige fod, samtidig med at yderligere tilpasning til EU's normer og gældende ret styrkes; giver i den sammenhæng udtryk for sin forsigtige holdning til initiativet om et åbent Balkan, som ikke omfatter alle seks lande, og giver udtryk for sin overbevisning om, at det bør være baseret på EU-regler og kun have positive indvirkninger på EU-integrationsprocessen;

47. bekræfter på ny sin utvetydige støtte til den EU-støttede dialog mellem Beograd og Pristina og roser det arbejde, der udføres af EU's særlige repræsentant for dialogen mellem Beograd og Pristina, Miroslav Lajčák; gentager betydningen af et konstruktivt engagement fra både Serbiens og Kosovos myndigheders side med henblik på at opnå en omfattende juridisk bindende normaliseringsaftale baseret på gensidig anerkendelse, som er afgørende for, at begge lande kan gøre fremskridt på hver deres vej mod EU, og som vil bidrage til regional stabilitet og velstand; forventer, at EU mere effektivt mægler mellem parterne med henblik på at komme ud af det nuværende dødvande, og opfordrer til, at alle tidligere aftaler mellem Beograd og Pristina respekteres og gennemføres fuldt ud i god tro og rettidigt, herunder sammenslutningen/fællesskabet af kommuner med serbisk flertal, som er en vigtig del af den fuldstændige normaliseringsproces med hensyn til at imødekomme det serbiske samfunds behov, men som ikke bør undergrave den måde, hvorpå Kosovos institutioner fungerer;

Onsdag den 6. juli 2022

48. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at oprette en mekanisme til at overvåge og kontrollere gennemførelsen af alle de allerede indgåede aftaler og til regelmæssigt at aflægge rapport til Europa-Parlamentet om deres status; opfordrer EU's aktører til at støtte Kosovos myndigheder, herunder ved at give konkrete sikkerhedsgarantier og muligheder for socioøkonomisk integration, når de arbejder med sammenslutningen/fællesskabet af kommuner med serbisk flertal, i overensstemmelse med Kosovos forfatning og som led i en gensidig aftale;

49. opfordrer til et aktivt, konstruktivt og mere reelt engagement fra Kosovos repræsentanter i den EU-støttede dialog under ledelse af EU's særlige repræsentant med henblik på at arbejde hen imod en omfattende, holdbar og juridisk bindende aftale i overensstemmelse med folkeretten; gentager sin opfordring til at forbedre kvaliteten af dialogprocessen gennem inddragelse af kvinder, herunder i forhandlingsteamet, øget gennemsigtighed over for offentligheden og meningsfuld inddragelse af civilsamfundet;

50. beklager, at Mitrovica-broen stadig ikke er blevet åbnet for al trafik, selv om renoveringsarbejdet er færdiggjort; understreger, at genåbningen af broen er af allerstørste betydning for borgernes frie bevægelighed og for at overvinde splittelser mellem samfund og fremme forsoningsprocessen; opfordrer Kommissionen til at gøre en større indsats for at færdiggøre og sikre en fuldstændig gennemførelse af det EU-finansierede projekt; opfordrer de serbiske og kosovoske myndigheder til at fremme mellemfolkelig kontakt mellem lokalsamfundene med henblik på at styrke dialogen, også på ikke-statsligt niveau;

51. beklager Kosovos regerings beslutning om at afvise internationale mæglers forslag, der ville gøre det muligt at indsamle stemmesedlerne fra stemmeberettigede vælgere for at give dem mulighed for at stemme på Kosovos område ved det serbiske valg den 3. april 2022, sådan som praksis var tidligere, og dermed undergraver regeringens tilsagn om at beskytte de borgerlige og politiske rettigheder for alle borgere, herunder medlemmer af mindretalssamfund;

52. opfordrer både Serbien og Kosovo til at intensivere indsatsen og leveringen af løsninger på problemerne med forsvundne personer og retsforfølgning i forbindelse med krigsforbrydelser og at give adgang til de områder, hvor de jordiske rester af de forsvundne personer er blevet lokaliseret; opfordrer Kosovos regering til også at behandle disse emner som led i dialogen mellem Beograd og Pristina og til at etablere et samarbejde mellem Kosovo og Serbien; understreger, at oprettelsen af en særlig domstol for efterkrigsforbrydelser og samarbejdet med den bør være en prioritet; udtrykker sin dybe medfølelse med familierne til de forsvundne personer og opfordrer indtrængende regeringen til at være særlig opmærksom på at holde dem informeret og anvende en mere følsom kommunikationsform;

53. beklager destabiliseringsaktiviteterne ved grænsen i det nordlige Kosovo i september 2021; fordømmer på det kraftigste Serbiens militære trusler, og opfordrer Kosovo og Serbien til at tage fat på alle spørgsmål gennem dialog; beklager dybt, at embedsmænd i flere tilfælde ikke har fået lov til at rejse ind på Kosovos eller Serbiens område; opfordrer begge parter til at behandle alle besøg på en måde, der gavner normaliseringsprocessen;

54. minder om, at det er nødvendigt at åbne de jugoslaviske efterretningstjenesters (UDBA's) og den jugoslaviske Folkehærs efterretningstjenestes (KOS') arkiver i hele regionen med henblik på at foretage en grundig forskning i og bekæmpe forbrydelser og kriminelle organisationer fra kommunisttiden; bemærker, at en gennemsigtig håndtering af fortiden er et skridt i retning af yderligere demokratisering, ansvarlighed og institutionel styrke i hele den vestlige Balkanregion;

55. gentager sin støtte til initiativet om at oprette den regionale kommission for fastlæggelse af fakta om krigsforbrydelser og andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser begået på det tidligere Jugoslaviens territorium (RECOM); fremhæver betydningen af det arbejde, der udføres af det regionale kontor for ungdomssamarbejde, og glæder sig over Kosovos aktive deltagelse; glæder sig over, at det regionale kontor for ungdomssamarbejde for nylig har igangsat et vellykket program for bilaterale udvekslinger mellem skoleklasser på Vestbalkan; gentager behovet for at række ud til unge fra de nordlige kommuner og integrere dem i landets socioøkonomiske strukturer;

56. glæder sig meget over, at Kosovo og Serbien har vedtaget køreplanen for gennemførelse af energiaftaler, som er et vigtigt skridt fremad i den EU-støttede dialog med henblik på at levere konkrete resultater for alle borgere;

57. glæder sig over påbegyndelsen af gennemførelsen af en roamingfri zone på hele Vestbalkan, herunder i Kosovo, pr. 1. juli 2021, hvilket vil forbedre konnektiviteten og skabe håndgribelige og konkrete fordele for borgere og virksomheder i regionen; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at samarbejde med myndighederne i landene på Vestbalkan om at fjerne roamingafgifterne mellem Vestbalkan og Den Europæiske Union;

Onsdag den 6. juli 2022

58. roser kultur- og ungdomsinitiativer såsom den årlige grænseoverskridende kunstfestival »Mirëdita, Dobar Dan!«, som fremmer samarbejdet mellem kunstnere og aktivister i Kosovo og Serbien; tilskynder de kosovoske og serbiske myndigheder, herunder på lokalt plan, til at bygge videre på sådanne positive initiativer og anvende kulturarven som et middel til at bringe forskellige befolkningsgrupper sammen; opfordrer til, at der med ARTE som forbillede oprettes et multinationalt og flersproget offentligt radio- og TV-selskab, som kan fremme freden og forsoningen i landene på Vestbalkan;

59. opfordrer EU til yderligere at styrke udenrigs- og sikkerhedssamarbejdet, det offentlige diplomati og de internationale partnerskaber med henblik på at opnå fremskridt i forsoningen; glæder sig over det fornyede engagement fra EU's allierede, navnlig udpegelsen af de særlige udsendinge fra USA, Det Forenede Kongerige og Tyskland til Vestbalkan; opfordrer dem til at indgå i tæt samarbejde og koordinering med EU's udsending med henblik på at øge løftestangeffekten og yde sammenhængende rådgivning og støtte;

60. anerkender det vigtige bidrag fra Kosovostyrken (KFOR) og de deltagende stater til at opbygge og opretholde et trygt og sikkert miljø for alle borgere i Kosovo samt til at lette den euro-atlantiske integration af Vestbalkan; minder om KFOR's betydning for den igangværende udvikling af Kosovos sikkerhedsstyrke ved at yde rådgivning, uddannelse og kapacitetsopbygning;

61. opfordrer Kommissionen og EU-kontoret i Kosovo til at intensivere deres bestræbelser på at øge synligheden og fremhæve betydningen af samt indsatsen fra og fordelene ved et tættere partnerskab mellem EU og Kosovo;

Socioøkonomiske reformer

62. glæder sig over den positive udvikling i Kosovos økonomiske vækst; glæder sig over, at Kosovo også vil drage fordel af EU's digitale indre marked i betragtning af digitaliseringens store potentiale for udviklingen af Kosovos økonomi;

63. glæder sig over de skridt, som regeringen har taget for at reducere den uformelle økonomi; beklager imidlertid, at Kosovos store uformelle økonomi fortsat hæmmer udviklingen af den private sektor; bemærker, at der findes en strategi og en tilhørende handlingsplan til at tackle de underliggende årsager til den uformelle økonomi, men opfordrer til en mere effektiv gennemførelse; bemærker, at personlige pengeoverførsler i stort omfang bidrager til Kosovos BNP;

64. roser Kosovo for dets vellykkede håndtering af covid-19-pandemien, herunder vaccinationsprocessen; glæder sig over, at Kosovo kun har købt covid-19-vacciner, der er produceret og certificeret af EU, Det Forenede Kongerige og USA, og at arbejdet skrider fremad, for at Kosovo kan komme i betragtning til det europæiske digitale covidcertifikat,

65. glæder sig over regeringens nødforanstaltninger og skabelsen af 25 000 nye arbejdspladser gennem genopretningspakken; understreger imidlertid, at bistanden til de grupper, der blev hårdest ramt af pandemien, var begrænset; opfordrer Kosovo til at yde målrettet og midlertidig finanspolitisk støtte til sårbare husholdninger og virksomheder i forbindelse med pandemien; understreger, at genopretningen efter pandemien i høj grad vil afhænge af myndighedernes evne til at håndtere de strukturelle udfordringer og af en effektiv gennemførelse af de økonomiske støttepakker;

66. glæder sig over udbetalingen af en makrofinansiel covid-19-bistandspakke, der har til formål at afbøde de økonomiske konsekvenser af pandemien og bevare den makroøkonomiske stabilitet, og over mobiliseringen af 14,2 mia. EUR fra IPA III for at støtte partnerne på Vestbalkan i at opfylde kravene til medlemskab af Den Europæiske Union;

67. understreger, at gennemførelsen af både grundlæggende reformer og strukturreformer fortsat er afgørende for økonomisk genopretning og samfundsmæssig udvikling, da bestræbelser på at bekæmpe korruption, forbedre retsstatsprincippet, øge gennemsigtigheden og styrke institutionerne og den sociale dialog også vil bidrage til at tiltrække udenlandske direkte investeringer til landet; opfordrer Kosovo til yderligere at tilpasse sig EU's regelværk for det indre marked og opfordrer Kosovos myndigheder og Kommissionen til yderligere at støtte små og mellemstore virksomheder med henblik på at udvikle en stærkere og mere modstandsdygtig økonomi;

68. understreger, at den utilstrækkelige og upålidelige elforsyning er en af flere begrænsninger for udviklingen af Kosovos konkurrenceevne, og at den manglende energisikkerhed medfører betydelige omkostninger for erhvervslivet og udgør en væsentlig hindring for at tiltrække udenlandske direkte investeringer af høj kvalitet; opfordrer indtrængende Kosovo til at intensivere bestræbelserne på at udnytte potentialet i energieffektivitet;

Onsdag den 6. juli 2022

69. opfordrer indtrængende myndighederne til at fortsætte deres bestræbelser på at reformere uddannelsessystemet, så det giver de studerende de færdigheder og den viden, der kræves på arbejdsmarkedet; understreger nødvendigheden af at forbedre kvaliteten og relevansen af uddannelsessystemet for at øge beskæftigelsen og mindske misforholdet mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer; opfordrer de relevante aktører til at inddrage personer fra mindretalsgrupper i udformningen og gennemførelsen af beskæftigelsesforanstaltninger og til at tilbyde lige og ikkediskriminerende statslig uddannelse på mindretalssprog;

70. opfordrer til en øget indsats for at integrere kvinder på arbejdsmarkedet, navnlig for at afhjælpe de manglende fremskridt med hensyn til at gennemføre kvinders arbejdstagerrettigheder, kønsstereotyper, kønsskævheder og den kønsbestemte lønforskel på arbejdsmarkedet; påpeger betydelige kønsforskelle med hensyn til arbejdsmarkedsdeltagelse og jobkvalitet, utilstrækkelige tiltag over for seksuel chikane på arbejdspladsen, forskelsbehandling i juridiske bestemmelser vedrørende barselsorlov og manglen på kapacitet inden for børnepasning og dagtilbud; glæder sig over det stigende antal stipendier til kvindelige studerende inden for STEM-fagene (naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik);

71. er bekymret over den fortsatte udvandring og demografiske tilbagegang, som fratager Kosovo stærkt tiltrængte højt kvalificerede arbejdstagere, herunder sundhedspersonale, hvilket har en skadelig indvirkning på sundhedssystemet, og opfordrer Kosovo til at indføre omfattende socioøkonomiske foranstaltninger for at imødegå disse udfordringer; glæder sig over iværksættelsen af reformer med henblik på at forbedre den kosovoske arbejdsformidlings kapacitet og gennemførelsen af relevante aktive arbejdsmarkedspolitikker, herunder opkvalificering og oplæring på arbejdspladsen;

72. gentager sin opfordring til Kommissionen om at udvikle en regional strategi til bekæmpelse af den vedvarende ungdomsarbejdsløshed og stigende udvandring ved at tackle den manglende kompetencemæssige overensstemmelse mellem uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet, forbedre kvaliteten af undervisningen og sikre tilstrækkelig finansiering af aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger og erhvervsuddannelsesordninger såvel som tilstrækkelige børnepasningsordninger og dagtilbud; opfordrer til, at Europakollegiets stipendieprogram udvides til også at omfatte studerende fra landene på Vestbalkan sammen med studerende fra de europæiske naboskabslande;

73. understreger, at det er nødvendigt at investere i digitalisering som en metode til at mindske den digitale kløft og sikre lige adgang til internettet, herunder for de mest sårbare grupper og folk i landdistrikterne; bemærker det store potentiale, som Kosovos unge befolkning og digitaliseringen har for udviklingen af Kosovos økonomi; påskønner, at Kosovos unge befolkning har avanceret viden om informations- og kommunikationsteknologi, og at Kosovo derfor kan blive Europas næste Silicon Valley;

74. opfordrer Kosovo til at omstille sin landbrugssektor for at øge den lokale fødevarerproduktion og reducere importen af basale fødevarer;

75. understreger behovet for at strømline det sociale sikringssystem og etablere en sammenhængende, retfærdig og finanspolitisk holdbar kompensationsordning for offentlig beskæftigelse; glæder sig over Kosovos regerings hensigt om at behandle revisionen af pensionsordningen for krigsveteraner;

76. vil nøje overvåge aftalen om overførsel af dømt fra Danmark til afsoning af deres straf i Kosovos fængsler, som træder i kraft i 2023; opfordrer til, at vilkårene for og forvaltningen af denne aftale gøres fuldstændig gennemsigtige, og opfordrer Kosovos kompetente myndigheder til at afhjælpe de potentielle forskelle i fængselsforholdene for danske og kosovoske dømt i Kosovos fængsler;

Miljø, energi og transport

77. understreger behovet for at tackle klimaændringer i overensstemmelse med EU's klimarelaterede ambitioner og fremskynde omstillingen til en klimaneutral, modstandsdygtig, bæredygtig, cirkulær og ressourceeffektiv økonomi, da fremskridt på disse områder samt tilpasning til EU's standarder har været utilfredsstillende;

Onsdag den 6. juli 2022

78. opfordrer regeringen til i samarbejde med civilsamfundet at fremskynde sit arbejde med energistrategien 2022-2030 med særligt fokus på en bæredygtig og økonomisk overkommelig energiforsyning, øget energieffektivitet og yderligere diversificering af energikilder i overensstemmelse med dagsordenen for den grønne pagt og Parisaftalen; beklager den fortsatte forsinkelse af offentliggørelsen af strategien;

79. gentager sin bekymring over, at langt størstedelen af Kosovos energi stammer fra kul, og opfordrer til at fjerne alle subsidier til kul, der ikke overholder reglerne, decentralisere energiproduktionen og bevæge sig i retning af vedvarende energi; anerkender behovet for fuldt ud at integrere den nordlige del af Kosovo i landets faktureringsystem;

80. opfordrer Kosovo til at reformere og åbne sit energimarked, herunder elektricitet i detailledet, for at give forbrugerne valgmuligheder og bryde det eksisterende monopol i sektoren; glæder sig over åbningen af et nyt fjernvarmeanlæg i Gjakova, der er finansieret med EU-midler, og som er det eneste anlæg i Kosovo, der anvender biomasse, og som forventes at reducere forureningen i området med over 90 %;

81. udtrykker sin dybe bekymring over luftkvaliteten i de fleste af Kosovos byområder; understreger navnlig, at Kosovo i de seneste år har overskredet lofterne for luftforurenende stoffer, som udgør en alvorlig trussel mod Kosovos borgeres sundhed; opfordrer Kosovo til at følge sin nationale emissionsreduktionsplan, der overholder kravene i direktivet om industrielle emissioner⁽⁹⁾;

82. understreger behovet for et sundt miljø og beskyttelse af vandressourcer og økosystemer med særligt fokus på floder med henblik på udvikling af landbruget og styrkelse af fødevarer- og vandsikkerheden; roser bestræbelserne på at forbedre kvaliteten af forvaltningen af vandområder og de tilhørende tilladelser; glæder sig over Kosovos højesterets dom om at suspendere tilladelsen til opførelse af et vandkraftværk i Shtërpca; opfordrer til, at alle dæmningsprojekter i beskyttede områder standses, herunder fremtidige Natura 2000-områder (Emerald);

83. fremhæver behovet for forbedringer i affaldshåndteringen, navnlig med hensyn til affaldssortering og genanvendelse, samt behovet for at indføre foranstaltninger inden for den cirkulære økonomi med henblik på at reducere mængden af affald;

84. gentager sin opfordring til at gennemføre bæredygtige politikker for offentlig transport og mobilitet og til at afhjælpe mangeårige infrastrukturmangler; glæder sig over planerne om modernisering af jernbanerne med lån fra Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling samt EU-tilskud;

85. glæder sig over vedtagelsen af den økonomiske plan og investeringsplanen for Vestbalkan på 3,2 mia. EUR og opfordrer Kosovo til at gøre effektiv brug af den; glæder sig over den igangværende forberedelse af fem flagskibsprojekter om energi, infrastruktur samt rent vand og ren luft, herunder Pristina-Merdare-delen af »Fredsmotorvejen« og forberedelsen af nye investeringer i vandforsyning og spildevandsrensning;

86. glæder sig over de operationer, som Kosovos politi har iværksat i samarbejde med EULEX for at sætte en stopper for ulovlig skovhugst i hele Kosovo; opfordrer de relevante myndigheder og retshåndhavende myndigheder i den nordlige og sydlige del af landet til at øge deres samarbejde med henblik på at bekæmpe denne og andre lovovertrædelser;

o

o o

87. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Kosovos regering og parlament.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

Onsdag den 6. juli 2022

P9_TA(2022)0286

EU og forsvaret for multilateralisme

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om EU og forsvaret for multilateralisme (2020/2114(INI))

(2023/C 47/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til dokumentet med titlen »Fælles vision, fælles handling: Et stærkere Europa — En global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik«, der blev fremlagt af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Federica Mogherini, den 28. juni 2016,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om styrkelse af EU's bidrag til regelbaseret multilateralisme (JOIN(2021)0003),
- der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet med titlen »En ny dagsorden for EU og USA om globale forandringer« (JOIN(2020)0022),
- der henviser til Rådets konklusioner af 12. juli 2021 om EU's prioriteter i FN på den 76. samling i FN's Generalforsamling,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen af 25. marts 2020 om en EU-handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 (JOIN(2020)0005), navnlig det særlige kapitel 3 om fremme af et globalt system for menneskerettigheder og demokrati og afsnittet herunder om multilateralt samarbejde, som operationaliserer EU's engagement i et stærkt multilateralt menneskerettighedssystem,
- der henviser til den reviderede tekst til den politiske erklæring, der fastlægger rammen for de fremtidige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige, som der blev opnået enighed om på forhandlerniveau den 17. oktober 2019,
- der henviser til EU's handlingsplan om kvinder, fred og sikkerhed 2019-2024 og EU's kønshandlingsplan III (GAP III) af 25. november 2020,
- der henviser til Rådets konklusioner af 22. februar 2021 om EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora i 2021,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport fra 2021 med titlen »Our Common Agenda« (Vores fælles dagsorden),
- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2013 om EU's rolle i fremme af et bredere transatlantisk partnerskab ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ⁽²⁾,
- der henviser til sin henstilling af 9. juni 2021 til Rådet om den 75. og 76. samling i FN's Generalforsamling ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 65 af 19.2.2016, s. 120.

⁽²⁾ EUT C 316 af 6.8.2021, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 67 af 8.2.2022, s. 150.

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til EU's strategi af 10. december 2003 mod spredning af masseødelæggelsesvåben og Rådets konklusioner af 17. december 2008 om de nye EU-aktionslinjer i bekæmpelsen af spredning af masseødelæggelsesvåben og deres fremføringsmidler,
 - der henviser til sin henstilling af 21. oktober 2021 til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om politiske forbindelser og samarbejdet mellem EU og Taiwan ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 24. januar 2022 om næste niveau i det strategiske partnerskab mellem FN og EU om fredsstøttende operationer og krisestyring: prioriteter for 2022-2024,
 - der henviser til Parisaftalen under FN's rammekonvention om klimaændringer, der blev vedtaget den 12. december 2015,
 - der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til verdensmålene for bæredygtig udvikling,
 - der henviser til den fjerde verdenskonference om kvinder, som fandt sted i Beijing i september 1995, erklæringen og handlingsprogrammet om styrkelse af kvinders rettigheder og muligheder vedtaget i Beijing og de efterfølgende slutdokumenter fra FN's særlige samlinger Beijing + 5, + 10, + 15 og + 20 om yderligere tiltag og initiativer til gennemførelse af Beijing-erklæringen og -handlingsprogrammet, som blev vedtaget henholdsvis den 9. juni 2000, den 11. marts 2005, den 2. marts 2010 og den 9. marts 2015,
 - der henviser til FN's globale terrorbekæmpelsesstrategi, som blev vedtaget af generalforsamlingen i september 2006, og som snart vil blive ajourført,
 - der henviser til FN's resolution 1325 (2000), der blev vedtaget af FN's Sikkerhedsråd den 31. oktober 2000,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 65/276, der blev vedtaget den 3. maj 2011, om EU's deltagelse i FN's arbejde,
 - der henviser til de fire fælles erklæringer fra EU og FN på FN's Generalforsamling i september 2018,
 - der henviser til sin beslutning af 12. september 2018 om autonome våbensystemer ⁽⁵⁾,
 - der henviser til rammeaftalen af 29. september 2020 mellem Den Europæiske Union og De Forenede Nationer om ydelse af gensidig støtte i forbindelse med deres respektive missioner og operationer i felten,
 - der henviser til sin beslutning af 1. marts 2022 om den russiske aggression mod Ukraine ⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. april 2022 om konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 24.-25. marts 2022, herunder den seneste udvikling i krigen i Ukraine og EU's sanktioner mod Rusland og gennemførelsen heraf ⁽⁷⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelse fra Udvalget om International Handel,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0172/2022),
- A. der henviser til, at verdensordenen bliver mere og mere ustabil, polariseret og skæmmet af konkurrerende dagsordener og politiske holdninger og af den voksende risiko for lovgivningsmæssig fragmentering og konkurrence om reguleringsmæssige standarder; der henviser til, at demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet i stigende grad trues i forskellige regioner i verden; der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktivister står over for stigende trusler og risici på grund af deres legitime arbejde;
- B. der henviser til, at den multilaterale orden blev opbygget for at imødegå og tackle vor tids udfordringer såsom sult og ekstrem fattigdom, ulighed, miljøforringelse, sygdomme, økonomiske chok og forebyggelse af konflikter; der henviser til, at der er gjort betydelige fremskridt, men at vi i det seneste årti har konstateret tilbageskridt på en række områder;

⁽⁴⁾ EUT C 184 af 5.5.2022, s. 170.

⁽⁵⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 86.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster af denne dato, P9_TA(2022)0052.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0121.

Onsdag den 6. juli 2022

- C. der henviser til, at der er behov for at forny den sociale kontrakt og genopbygge tilliden;
- D. der henviser til, at alle lande i september 2015 forpligtede sig til en ambitiøs dagsorden for fælles håndtering af globale udfordringer, nemlig FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling;
- E. der henviser til, at multilateralisme fortsat er det bedste organisatoriske system til løsning af globale udfordringer, men at det må erkendes, at det er svært at finde en vej til effektiv gennemførelse;
- F. der henviser til, at verden er gået ind i en ny multipolær æra med et stort potentiale for turbulens, konfrontation og ustabilitet, der er kendetegnet ved stor geopolitisk konkurrence, der involverer utraditionelle trusler og konflikter såsom hybride angreb og cyberangreb, hybrid krigsførelse og desinformation, som ofte finder sted uden for offentlighedens søgelys, men som har betydelige konsekvenser for EU's og den globale sikkerhed, og som vi ikke har det rette værktøj til at imødegå og reagere på; der henviser til, at der er risiko for en kløft mellem de nuværende globale udfordringer og det nuværende multilaterale systems kapacitet til at levere effektive og inklusive løsninger;
- G. der henviser til, at verdensordenen samtidig i stigende grad står over for politiske spørgsmål og udfordringer, der kræver handling på internationalt niveau, herunder effektiv global politisk dialog, samarbejde og konvergens af holdninger med henblik på at finde holdbare løsninger, der kan levere resultater, koordinerede tiltag og fælles standarder inden for rammerne af en regelbaseret orden, der kan levere effektive resultater i alles interesse og fremme menneskerettighederne og retsstatsprincippet; der henviser til, at disse standarder bør bidrage til international fred, stabilitet og bæredygtig udvikling; der henviser til, at EU står bag internationale love og regler;
- H. der henviser til, at verden er blevet mere indbyrdes forbundet, hvilket gør aktørerne på den internationale scene mere indbyrdes afhængige og udfordringerne mere komplekse; der henviser til, at de deraf følgende problemer på flere niveauer kræver en kollektiv indsats, fleksible strukturer og inddragelse af alle interessenter;
- I. der henviser til, at den nuværende multilaterale orden stammer fra verdensordenen efter 1945, som ikke nødvendigvis afspejler verden i dag fuldt ud, eftersom der ikke blev taget hensyn til alle nuværende globale aktører ved udformningen af den multilaterale arkitektur;
- J. der henviser til, at de globale politikker og regler om våbenkontrol, nedrustning og ikke-spredning er ved at blive opgivet og svækket på et tidspunkt, hvor salget af konventionelle våben stiger, våbensystemernes autonomi øges, og der foretages investeringer i nye masseødelæggelsesvåben;
- K. der henviser til, at multilateralisme som et fredeligt middel til organisering af forbindelserne mellem suveræne stater i stigende grad udfordres, delvist på grund af ændringer i det internationale system såsom fremkomsten af nye aktører på verdensscenen og hybride trusler fra dem, spændingerne som følge af de multilaterale institutioners karakter og behovet for at revidere årtier gamle institutioner, den voksende kløft mellem den offentlige mening og institutionerne, fremkomsten af antiglobaliseringssynspunkter, tilbagegangen for traditionelt dominerende geopolitiske magter og den heraf følgende forringelse af de globale frihedsrettigheder og demokratiet; der henviser til, at covid-19-pandemien og dens hidtil usete indvirkning på det internationale samfund både har styrket og fremskyndet disse ændringer; der henviser til, at vi er på randen af en ny æra, der truer med at underminere mere end 70 års fremskridt og relativ fred og konsolidere en æra med autoritære politikker, der stræber efter at undergrave den internationale regelbaserede orden, der bygger på folkeretten og retsstatsprincippet, ansvarlighed, demokrati og menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene og mangfoldighed; der henviser til, at kombinationen af nationale populistiske impulser, divergerende og skiftende mål og manglende gennemførelses- og ansvarlighedsmetoder tvinger det multilaterale system til at imødegå tre indbyrdes forbundne kriser: en magt-, relevans- og legitimitetskrise, som skyldes manglende politisk vilje og koordinering, hovedsagelig i Vesten;
- L. der henviser til, at multilateralismens krise kan være en mulighed for at genopbygge konsensus om en international orden baseret på multilateralisme og retsstatsprincippet gennem effektivt samarbejde, solidaritet og koordinering; understreger, at EU bør støtte initiativer, der har til formål at indarbejde civilsamfundets synspunkter i beslutningsprocesserne i multilaterale fora såsom FN; der henviser til, at EU bør slå til lyd for oprettelsen af en parlamentarisk forsamling under FN-systemet (UNPA) med henblik på at øge den globale styrings demokratiske karakter, demokratiske ansvarlighed og gennemsigtighed;

Onsdag den 6. juli 2022

- M. der henviser til, at multilateralismen har brug for en hurtig revitalisering for at håndtere denne flerdimensionelle og mangesidede krise; der henviser til, at trusler mod fred og sikkerhed, grundlæggende frihedsrettigheder og demokrati, klimaændringer, tab af biodiversitet, miljøforringelse, katastroferisikostyring, globale folkesundhedsudfordringer, stigende protektionisme, desinformation, udenlandsk indblanding, ligestilling mellem kønnene, bæredygtig udvikling og forværring af fattigdom og uligheder på globalt plan er nogle af de presserende udfordringer, som verden står over for lige nu; der henviser til, at det internationale samfund kun vil være i stand til at finde varige og bæredygtige løsninger på disse og fremtidige udfordringer gennem en styrket multilateral orden og politisk lederskab;
- N. der henviser til, at EU for at puste nyt liv i og forsvare multilateralismen skal bidrage til at holde multilaterale institutioner og internationale organisationer i live og i funktion, samtidig med at det søger et tættere samarbejde med ligesindede partnere for at kæmpe for sine værdier og interesser; der henviser til, at disse koalitioner vil skifte alt efter den sag, det drejer sig om, og at de ikke bør undergrave eksisterende institutioner; der henviser til, at EU bør stræbe efter at skabe åbne koalitioner snarere end eksklusive klubber; der henviser til, at EU er nødt til at finde nye måder til at samarbejde med lande fra det globale syd og gøre dette på lige fod med dem som ligeværdige partnere;
- O. der henviser til, at klimaændringerne og covid-19-pandemien har vist den globale betydning og den politiske forrang af globale offentlige goder, bl.a. adgang til sundhed, ren luft og rent vand, fødevarer og andre ressourcer, uddannelse, teknologi og cyberspace på en inklusiv, sikker og pålidelig måde; der henviser til, at covid-19-pandemien har mindet os om en indlysende kendsgerning: I lyset af en pandemi er vores sundhedssikkerhedskæde kun så stærk som det svageste sundhedssystem; der henviser til, at covid-19 udgør en trussel mod mennesker og økonomier overalt; der henviser til, at adgang til globale offentlige goder og politiske tiltag til standardisering og udvidelse af denne adgang på tværs af lande og samfund kræver globalt samarbejde om mål, fælles minimumsstandarder og aktiv støtte til de mest sårbare lande og samfund; der henviser til, at dette kræver en effektiv multilateral dagsorden med fokus på globale offentlige goder og forvaltningsstrukturer, der styrker adgangen til sådanne goder; der henviser til, at effektiv politisk dialog, samarbejde og sikring af adgang til globale offentlige goder under ingen omstændigheder kan eller skal afkobles fra fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder og værdighed og styrkelse af alle menneskers indflydelse, navnlig de mest sårbare; der henviser til, at covid-19-pandemien har vist betydningen af WHO's arbejde og WHO's evne til hurtigt og effektivt at håndtere indsatsen over for pandemien, samtidig med at den har afdækket bekymrende adfærd såsom forsøg på indblanding i og manipulation af WHO's indsats med henblik herpå;
- P. der henviser til, at terrorisme fortsat er en af de alvorligste trusler mod fred og international sikkerhed;
- Q. der henviser til, at autoritære og totalitære regimers og illiberale regeringers voksende selvhævdelse i multilaterale fora og internationale organisationer, herunder gennem forsøg på at svække og omskrive internationale regler, og deres stærke deltagelse i forvaltnings- og beslutningsprocesserne i relevante internationale organisationer og multilaterale fora kan føre til asymmetriske, mindre effektive og forudindtagede politiske reaktioner, og udrydde de lige vilkår for alle medlemmer af det internationale samfund og til et langt svagere engagement fra det internationale samfunds side i forbindelse med forsvaret af universelle værdier og universelle rettigheder; der henviser til, at individuelle dagsordener, ensidige handlinger og manglende engagement i og støtte til multilaterale løsninger kan føre til yderligere undergravning af multilateralismen som et væsentligt organisatorisk princip til håndtering af tværnationale udfordringer; der henviser til, at det i denne forbindelse er afgørende at bekræfte værdien af regelbaseret forvaltning, internationalt samarbejde, en forpligtelse til grundlæggende rettigheder og reelt lige vilkår for alle medlemmer af det internationale samfund; der henviser til, at relevante internationale organisationer og multilaterale fora vil være afgørende for at nå disse mål; der henviser til, at disse mål ikke blot vil muliggøre en mere effektiv positiv politisk indvirkning på globale udfordringer, men også vil begrænse og forebygge risikoen for konflikter;

Onsdag den 6. juli 2022

- R. der henviser til, at EU mere end nogensinde bør investere i at styrke de multilaterale organisationer som en af prioriteterne i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP); der henviser til, at EU's strategiske kompas tillægger internationale og multilaterale partnerskaber stor betydning som en af grundpillerne i EU's FSFP;
- S. der henviser til, at der er behov for et multilateralt samarbejde mellem ligesindede partnere om håndtering af ondsindet udenlandsk indblanding;
- T. der henviser til, at FN's generalsekretærs rapport med titlen »Our Common Agenda«, som blev forelagt for FN's Generalforsamling i september 2021 og hilst velkommen af Generalforsamlingen i november 2021 og udarbejdet på baggrund af en omfattende høringsproces med blandt andre FN's medlemsstater, førende tænkere, unge, civilsamfundet, relevante interessenter og borgere samt FN-systemet og dets mange partnere, viser, at der er behov for en mere effektiv, inklusiv, regel- og netværksbaseret multilateralisme i fremtiden; der henviser til, at dette vil være afgørende for FN-systemet og andre multilaterale fora for fortsat at være et effektivt forum for global høring og beslutningstagning; der henviser til, at EU i denne forbindelse er enestående placeret til at støtte FN og andre relevante internationale organisationer i at fortsætte en reformproces og puste nyt liv i deres leveringskapacitet og deres evne til at skabe kontakt til relevante interessenter såsom unge eller de samfund, der er hårdest ramt af klimaændringerne, herunder på lokalt og regionalt plan; der henviser til, at EU i den henseende bør gribe muligheden for at etablere en konstruktiv og effektiv kontakt med rivaliserende magter og samtidig indtage en fast holdning til de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, fremme en social og politisk model, der er rodfæstet i universelle værdier, og stræbe efter et tættere samarbejde og en tættere koordinering med ligesindede lande for at styrke de universelle værdiers og grundlæggende rettigheds forrang og fremme effektive løsninger på globale udfordringer; der henviser til, at parlamentarisk diplomati vil være et centralt element i styrkelsen af regelbaseret, inklusiv, netværksbaseret og effektiv multilateralisme;
- U. der henviser til, at EU og dets medlemsstater fortsat fuldt ud støtter multilateralisme, global styring og fremme af FN's kerneværdier som en integreret del af EU's udenrigspolitik og de tre søjler i FN's system: menneskerettigheder, fred og sikkerhed og udvikling;
- V. der henviser til, at EU og FN fortsat arbejder tæt sammen i over 170 lande for at forbedre beskyttelsen af menneskerettighederne for alle, mindske sult og fejlernæring, forebygge og overvinde kriser, opbygge demokratiske og inklusive samfund, levere væsentlige tjenester, fremme grøn vækst og anstændige job og sikre bæredygtig forvaltning af naturressourcerne;
- W. der henviser til, at Parlamentets rolle og redskaber inden for parlamentarisk diplomati, mægling og dialog kan bidrage aktivt til at styrke multilateralismen;
- X. der henviser til, at det nye »instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa« (det finansielle instrument for et globalt Europa) i kombination med Global Gateway-tilgangen giver EU og dets medlemsstater mulighed for at samle ressourcerne på en synergisk måde og for bedre at koordinere bistanden og skabe positive virkninger for EU's optræden udadtil, også gennem multilaterale fora, idet der tages hensyn til partnerlandenes behov, herunder gennem fortsat og styrket samarbejde med FN på stedet; der henviser til, at EU bør prioritere at yde bistand til lande, der har opnået resultater inden for god regeringsførelse og engagement i demokratiske principper og menneskerettigheder; der henviser til, at det nye finansielle instrument for et globalt Europa giver mulighed for politisk dialog på højt plan mellem Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Parlamentet om programmeringsprioriteter med mulighed for, at Parlamentet kan forbinde denne politik- og programmeringsdialog med sin opsøgende politiske virksomhed og sine høringer med tredjelande og derved styrke EU's evne til at bistå og have en positiv indvirkning på relevante tredjelande gennem sine parlamentariske diplomatiske aktiviteter og opsøgende virksomhed;
- Y. der henviser til, at det er nødvendigt at foretage væsentlige ændringer i beslutningsprocessen for udenrigsanliggender, hvis EU skal tale med én stemme; der henviser til, at enstemmig beslutningstagning blot er en hindring for EU's evne til at engagere sig som en stærk aktør på den internationale scene, og at EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne bør nå til enighed om afstemning med kvalificeret flertal i udenrigspolitiske spørgsmål, da det er en mere effektiv form for beslutningstagning;

Onsdag den 6. juli 2022

Genopbygning af en multilateralisme, der er forankret i EU's centrale værdier

1. glæder sig over den fælles meddelelse fra Kommissionen og NF/HR til Parlamentet og Rådet om styrkelse af EU's bidrag til regelbaseret multilateralisme; mener, at denne meddelelse bidrager meget direkte til og yderligere fremmer overvejelserne om retningen for EU's udenrigspolitik fra dens vigtige, men mere generelle forpligtelse til effektiv multilateralisme som defineret i den europæiske sikkerhedsstrategi fra 2003, til realiseringen af behovet for at kombinere værdien af og målet om effektiv multilateralisme med principbaseret pragmatisme og behovet for at fremme og bevare EU's interesser og værdier som fastsat i den globale strategi for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik fra 2016; minder om, at den bedste strategi for forsvar af multilateralisme er at genopbygge den ved at gøre den mere relevant, modstandsdygtig og effektiv;
2. støtter erklæringen i den fælles meddelelse om, at »Rådet er nødt til at anvende traktatbestemmelser, der giver mulighed for konstruktiv undladelse af at stemme og for at vedtage afgørelser med kvalificeret flertal i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik«; understreger behovet for at forankre afstemning med kvalificeret flertal i udenrigspolitiske spørgsmål i fremtidige EU-traktatændringer, hvilket vil gøre det muligt for EU at blive en mere effektiv global aktør;
3. er enig med Kommissionen og NF/HR i, at det er nødvendigt, at EU bliver mere assertivt med hensyn til at forfølge sine interesser og fremme de universelle værdier, som det er baseret på, og er derfor enig i, at det er nødvendigt, at EU forsvare og styrker disse værdier, den regelbaserede orden og multilateralismen som et middel til at sikre lige vilkår for det internationale samfund, skabe en platform for inklusiv politisk dialog, samarbejde og konvergens og opnå politiske løsninger, der støttes af det internationale samfund som helhed, og som virkelig kan levere resultater;
4. fremhæver, at det er af afgørende betydning for EU at styrke sin værktøjskasse for optræden udadtil og diplomati med sine egne autonome instrumenter, øge sin kapacitet til at være en global aktør og »tale med én stemme« for bedre at kunne forsvare multilateralismen, hvilket bør omfatte oprettelsen af et europæisk diplomatakademi, som Parlamentet for nylig har opfordret til; gentager sin opfordring til at medtage »det nye europæiske Bauhaus« som et nyt instrument i EU's værktøjskasse for optræden udadtil og som et nyttigt kulturelt og offentligt diplomatisk værktøj, som er afgørende for at fremme en værdibaseret multilateral orden og styrke internationale partnerskaber;
5. påpeger EU's evne til at udtænke meget effektive og inklusive reguleringsmæssige standarder for det indre marked og er af den opfattelse, at EU også bør søge at fremme sådanne standarder inden for rammerne af sin optræden udadtil som et paradigme og et bidrag til drøftelsen af effektive globale reguleringsmæssige standarder; minder om artikel 24 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvori det fastslås, at »medlemsstaterne støtter Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik aktivt og uforbeholdent i en ånd af loyalitet og gensidig solidaritet«, og at de »afstår fra enhver handling, som strider imod Unionens interesser, eller som kan skade dens effektivitet som en sammenhængende faktor i internationale forbindelser«; er bekymret over visse medlemsstaters aktiviteter såsom iværksættelse af bilaterale diplomatiske initiativer med tredjelande, hvilket kan være i strid med bestemmelserne i artikel 24 i TEU;
6. mener, at EU skal fortsætte med at være en urokkelig og central forsvare af multilateralisme i verden og undgå handlinger, der underminerer disse mål; konkluderer imidlertid, at EU skal reagere på globale kræfter såsom øget fragmentering, anvendelse af handel som et våben og protektionisme for at bevare sine konkurrencemæssige fordele;
7. mener, at EU bør gøre brug af bestræbelserne til at finde løsninger på globale problemer såsom klimaændringer eller til at fremme stabilitet og fred som et udgangspunkt for bredere diplomatiske forbindelser med tredjelande, med hvilke dialog og samarbejde om andre politiske emner ikke altid umiddelbart kan lade sig gøre;
8. opfordrer EU til at blive mere assertivt og strategisk i håndteringen af de stigende globale trusler; understreger, at verden i lyset af et hurtigt skiftende geopolitisk landskab befinder sig ved en skillevej, og at multilaterale institutioner er i fare for at blive domineret af udemokratiske regimer; opfordrer til en stærk, handlingsbaseret forpligtelse til at beskytte demokratiet og de grundlæggende rettigheder i multilaterale fora;

Onsdag den 6. juli 2022

9. minder om, at EU blot er observatør i næsten alle internationale organisationer og multilaterale fora, og at denne situation hverken afspejler omfanget af EU's kompetencer eller den voksende betydning af overnationale regionale organisationer i den globale beslutningstagning; mener, at EU's effektivitet på verdensscenen er tæt forbundet med dets status i multilaterale fora og organisationer; opfordrer derfor medlemsstaterne til at opbyde den politiske vilje til at styrke EU's position i multilaterale organisationer og fora og til at indhente støtte fra tredjelande til en sådan statusændring, således at EU reelt kan leve op til sit tilsagn om at forsvare multilateralismen på en effektiv måde;

Styrkelse af De Forenede Nationer og Den Europæiske Unions deltagelse i systemet

10. gentager sin stærke støtte til det reformprogram, som FN's generalsekretær António Guterres har indført, og påpeger behovet for yderligere fremskridt, navnlig med hensyn til inklusion af kvinder, unge og personer i en sårbar situation, samt med hensyn til at øge bevidstheden om intersektionalitet i FN's strukturer; understreger betydningen af et FN-system, der fortsat kan levere effektive resultater; påpeger værdien af FN's generalsekretærs vision for FN-systemet »One UN«, hvor FN's forskellige agenturer og komponenter virkelig bliver indbyrdes forbundne og fungerer sammen på grundlag af en fælles budget- og ledelsesstruktur og kan styrke opfyldelsen af FN's mål; påpeger navnlig den styrkede rolle, som FN's stedlige koordinators spiller i forbindelse med reformen af FN's udviklingssystem, og mener, at disse stedlige koordinators, der i øjeblikket opererer i over 130 lande, ikke kun bør gå i spidsen for koordineringen af gennemførelsen af FN's programmer på stedet for at styrke enheden i FN's indsats, men også bør arbejde tæt sammen med og rådføre sig med EU's delegationer i den relevante FN-medlemsstat for at tilstræbe synergier med og gensidig styrkelse af EU's tematiske og geografiske programmer for det pågældende land;

11. bekræfter, at EU og FN bør arbejde tæt sammen på hovedkvarterniveau og i de regioner og lande, hvor de yder bistand til udveksling af analyser, og tilpasse den politiske og programmatiske planlægning for at maksimere deres indvirkning på befolkningens og planetens trivsel; minder om, at EU i høj grad kan styrke rækkevidden og virkningen af FN's programmer i tredjelande og kan definere sin egen programmering og bistand på en synergetisk måde, der også styrker deres virkning i overensstemmelse med FN's mål; understreger derfor værdien af tæt samråd og tæt samarbejde mellem EU og FN og opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og EU's delegationer i tredjelande til aktivt at henvende sig til og rådføre sig med FN om FN's politik og programmeringsaktiviteter for 2021-2027 og derefter; opfordrer FN til regelmæssigt at rådføre sig med EU i FN's hovedkvarter, men også på stedet i tredjelande;

12. er af den opfattelse, at EU og FN bør afholde årlige topmøder med mulighed for, at FN's generalsekretær kan rådføre sig med Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og Parlamentet; opfordrer FN til at sikre en konstant tilstedeværelse af FN-samtalepartnere på højt plan i Parlamentet for at fremme en struktureret og sammenhængende politisk dialog og øge synligheden af FN's indsats; fremhæver behovet for at forbedre FN's politiske funktion og opfordrer til en stærkere grænseflade mellem FN og regionale organisationer som understreget af FN's generalsekretær Guterres; fremhæver behovet for en styrket samordning mellem FN's agenturer og internationale finansielle institutioner gennem FN's Økonomiske og Sociale Råd (ECOSOC); støtter FN's generalsekretær Guterres' forslag om at give unge og civilsamfundet en stærkere stemme inden for FN-systemet;

13. fremhæver, at EU's evne til at handle beslutsomt og hurtigt som en pålidelig sikkerhedsgarant skal styrkes, for at EU kan blive en mere effektiv global partner, der er i stand til at forsvare den multilaterale orden; opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til grundigt at vurdere, undersøge og udvikle mulighederne for at oprette permanente multinationale militære enheder, som vil være permanent stationeret og træne sammen;

14. opfordrer FN's generalsekretær til at intensivere sine bestræbelser på at gennemføre FN's ligestillingsstrategi som et centralt værktøj, der skal sikre ligelig repræsentation af kvinder i FN-systemet på alle niveauer i hierarkiet; minder om, at der siden oprettelsen af FN i 1945 ikke er blevet udnævnt en kvinde som FN's generalsekretær; påpeger det generelle behov for en ligelig repræsentation af kvinder og marginaliserede grupper samt for øget mangfoldighed i internationale organisationer; udtrykker sin stærke opbakning til dagsordenen for unge, fred og sikkerhed og dens målsætning om at give unge en kraftigere stemme i forbindelse med beslutningstagningen på lokalt nationalt, regionalt og internationalt plan;

Onsdag den 6. juli 2022

15. er af den opfattelse, at EU bør udpege de FN-organer og andre multilaterale organisationer, der er afgørende for at fremme politisk dialog, konvergens og politiske løsninger på globale udfordringer og fastsættelse af standarder; mener, at EU bør fastsætte klare mål og klare prioriteter for dialog med og støtte, herunder budgetstøtte, til sådanne organer og organisationer; minder i den forbindelse om, at EU og dets medlemsstater allerede er de største økonomiske bidragydere til FN og mange af dets agenturer og programmer, men at denne forpligtelse over for og støtte til FN ikke altid giver sig udslag i, at EU, dets medlemsstater og ligesindede partnere har mere indflydelse på centrale FN-agenturers holdninger eller på multilaterale fora, hvilket er særligt bekymrende i en tid præget af ikkedemokratiske regimers, f.eks. Ruslands, voksende selvhævdelse i sådanne fora;

16. påpeger standarders øgede geopolitiske betydning, navnlig inden for teknologi, og opfordrer indtrængende EU til at handle strategisk med henblik på at blive en supermagt inden for fastsættelsen af standarder i multilaterale fora;

17. opfordrer EU, dets medlemsstater og ligesindede partnere til yderligere at forbedre deres koordinering, når det drejer sig om at etablere fælles støtte til kandidaturer til ledende stillinger i multilaterale fora; påpeger behovet for at koordinere med ligesindede partnere i andre regioner i verden og i lyset af betydningen af princippet om en retfærdig geografisk fordeling af ledende stillinger at bevare et stærkt fokus på demokratiske værdier;

18. understreger i den forbindelse den centrale rolle, som Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) spiller som en søjle i den europæiske sikkerhed, og opfordrer til, at organisationens samlede sikkerhedsstrategi styrkes yderligere;

19. opfordrer EU til at samarbejde med og inden for FN, regionale organisationer, internationale fora såsom G7 og G20 og ad hoc-koalitioner for at tackle de nuværende og fremtidige globale udfordringer;

20. opfordrer Kommissionen og NF/HR til at videreudvikle deres strategi for multilateralisme — herunder gennem regelmæssigt ajourførte retningslinjer for, hvordan man skal forholde sig i forskellige fora — med medtagelse af spørgsmål såsom reformen af FN-systemet og en mere central rolle til eller en mere formel repræsentation af EU, og en vision for en ny verdensorden, der vil forme den på en måde, der kan puste nyt liv i multilateralismen; mener, at EU vil være nødt til at opbygge alliancer med ligesindede partnere for at udvikle et multilateralt samarbejde på tværs af en bred vifte af fora, men at disse alliancer ikke altid vil involvere de samme aktører, da målet altid skal være at opretholde et effektivt, regelbaseret system for global styring;

21. gentager sine holdninger til den russiske angrebskrig mod Ukraine, som det har givet udtryk for i tidligere beslutninger;

22. fordømmer i de kraftigste vendinger Den Russiske Føderations angrebskrig mod Ukraine samt Belarus' involvering i denne krig og kræver, at Rusland øjeblikkeligt indstiller alle militære aktiviteter i Ukraine og betingelsesløst trækker alle styrker og militært udstyr tilbage fra hele Ukraines internationalt anerkendte territorium; understreger, at denne militære aggression og invasion udgør en alvorlig krænkelse af folkeretten; betragter den russiske invasion i Ukraine som et angreb — ikke blot mod et suverænt land, men også mod principperne og mekanismerne for samarbejde og sikkerhed i Europa og den regelbaserede internationale orden, som er defineret i FN-pagten;

23. glæder sig over, at Rusland er blevet suspenderet fra FN's Menneskerettighedsråd; glæder sig over de beslutninger, som internationale organisationer, herunder inden for kultur og sport, har truffet om at suspendere Ruslands deltagelse; opfordrer EU's ledere og lederne af andre stater til at udelukke Rusland fra G20 og andre multilaterale samarbejdsorganisationer, eksempelvis Verdenshandelsorganisationen, UNESCO og andre, hvilket vil sende et vigtigt signal om, at det internationale samfund ikke har tænkt sig at vende tilbage til den tidligere situation med den angribende stat;

24. understreger, at en fuldstændig og effektiv gennemførelse af eksisterende sanktioner i hele EU og fra EU's internationale allieredes side skal være en prioritet nu; opfordrer EU til at anvende multilaterale fora til at sikre effektiviteten af disse sanktioner;

Onsdag den 6. juli 2022

25. opfordrer til, at der indføres en hurtig og fuldstændig embargo mod import af olie, kul, nukleart brændsel og gas fra Rusland, at Nordstream 1 og 2 opgives fuldstændigt, og at der fremlægges en plan for fortsat at sikre EU's energiforsyningsikkerhed på kort sigt; opfordrer EU til at sikre støtte gennem multilaterale fora til tredjelande, der ønsker at indføre en embargo mod import af russisk energi;

26. påskønner EU's og dets medlemsstaters evne til at arbejde på en koordineret måde og til at fremlægge fælles holdninger i FN-systemet, navnlig med hensyn til FN's Generalforsamling, FN's Sikkerhedsråd og FN's Menneskerettighedsråd; roser i denne forbindelse den værdifulde koordineringsindsats fra EU's FN-delegationer i New York og Genève; mener, at denne fælles, synergetiske tilgang bør kopieres i alle FN-organer og -agenturer og andre internationale organisationer, således at EU kan handle og levere samlede resultater i multilaterale fora; beklager, at Sikkerhedsrådet konsekvent er ude af stand til at træffe beslutninger og som følge heraf ikke reagerer så effektivt på kriser som f.eks. i Ukraine, Syrien, Etiopien og Sudan, som det tidligere har været tilfældet i forbindelse med andre kriser, og at dette har haft en negativ indvirkning på forebyggelsen, håndteringen og løsningen af disse kriser på grund af den omfattende brug af vetoet; understreger, at det er uforsvarligt, at én stat kan standse indsatsen, når der begås folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser;

27. opfordrer indtrængende FN til at udnævne sin særlige udsending for Libyen, da stillingen har været ubesat siden november 2021, og den demokratiske proces i Libyen stadig er ved et vendepunkt;

28. beklager, at der i 2022 kun vil være to EU-medlemsstater i Sikkerhedsrådet; mener, at EU og dets medlemsstater bør fremme overvejelser om betingelserne for en reform af Sikkerhedsrådet, der kan genoprette dets evne til at håndtere kriser rettidigt og effektivt, nøje begrænse retten til at nedlægge veto og ændre sammensætningen af Sikkerhedsrådet, så den afspejler verden af i dag bedre;

29. gentager i den forbindelse sit synspunkt om, at EU og dets medlemsstater bør arbejde på at nå til bred enighed om en reform af Sikkerhedsrådet, bl.a. gennem etablering af en fast plads for EU ud over de pladser, som allerede er besat af EU-medlemsstater; opfordrer EU's medlemsstater til ikke at konkurrere med hinanden, når det drejer sig om at få et sæde i Sikkerhedsrådet;

30. udtrykker bekymring over eroderingen af det nuværende system for våbenkontrol og nedrustning og dets retlige instrumenter; støtter alle bestræbelser på at få indsatsen for våbenkontrol og nedrustning tilbage på den internationale dagsorden, herunder ved at genoplive konferencen om nedrustning; opfordrer EU og dets medlemsstater til at revidere og ajourføre EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben med henblik på at tage hensyn til den seneste geopolitiske, teknologiske og retlige udvikling og skabe et ajourført og ambitiøst grundlag for EU's multilaterale engagement i ikke-spredning og nedrustning; udtrykker bekymring over udviklingen af nye militære teknologier såsom kunstig intelligens (AI), våben i det ydre rum, bioteknologier og hypersoniske våben og støtter aktivt bestræbelser på og nye initiativer til at standse visse FN-medlemsstaters igangværende våbenprogrammer; støtter arbejdet i FN's Nedrustningskommissions arbejdsgruppe om det ydre rum for så vidt angår den praktiske gennemførelse af gennemsigtighedsfremmende og tillidsskabende foranstaltninger i forbindelse med aktiviteter i det ydre rum;

31. støtter FN's generalsekretærs initiativ vedrørende fredsbevarende foranstaltninger baseret på ajourføring af partnerskabet mellem FN og EU om krisestyring og fredsstøttende operationer og undersøgelse af mulighederne for nye partnerskaber, herunder mellem EU og FN og Den Afrikanske Union og samarbejde med andre regionale organisationer; gentager den afgørende rolle, som kvinder spiller i konfliktmægling og fredsbevarende missioner, og minder om deres underrepræsentation på alle niveauer i FN, EU og andre multilaterale organisationer og missioner;

32. opfordrer EU og dets medlemsstater til at forbedre deres evne til at udveksle oplysninger, konsultere og koordinere strategier, politikker og synspunkter, herunder i de styrende organer og bestyrelser i multilaterale organer, hvor EU ikke er direkte repræsenteret, begyndende med FN's Sikkerhedsråd; er enig med NF/HR og Kommissionen i, at EU bør etablere koordineringsmekanismer i alle internationale institutioner, herunder finansielle institutioner; mener, at den samme koordineringskapacitet bør udvides til at omfatte bestyrelserne i alle FN's organer;

Onsdag den 6. juli 2022

33. mener, at det nye finansieringsinstrument for et globalt Europa og Team Europe-tilgangen til geografisk og tematisk bistand og programmering samt Global Gateway-strategien om udvikling af forbindelsesinfrastruktur giver en enestående mulighed for at fastlægge en fælles interinstitutionel dagsorden, der på behørig vis afspejler og værdsætter EU-medlemsstaternes bidrag på en måde, der tilfører merværdi til den multilaterale tilgang til udfordringer og kriser i verden og styrker EU's og dets medlemsstatsers evne til at mobilisere midler, herunder i multilaterale fora; bekræfter på ny sit engagement i en afbalanceret og prioritetsbaseret geografisk tilgang i de af EU's tiltag, bistand og programmer, der iværksættes uden for EU's grænser;

34. advarer om, at forsøg fra illiberale regeringer eller autoritære og totalitære regimer såsom Kina på at opnå og konsolidere løftestangseffekten gennem finansiering af internationale organisationer rejser spørgsmålet om finansiel antagonisme i multilaterale fora og skaber behov for overvejelser på både globalt plan og EU-plan om, hvordan der kan sikres uafhængighed af og effektivitet i relevante internationale organisationer og multilaterale fora ved at anvende alle de værktøjer, som EU-institutionerne har til rådighed, herunder, når det er nødvendigt og relevant, tilstrækkelig og bæredygtig EU-finansiering samt finansiering fra andre kilder; minder om, at forsinkelser i betalingen af de fastsatte bidrag fra flere medlemsstater har yderst negative konsekvenser for internationale organisationers arbejde og derfor er uacceptable;

35. minder om, at EU's humanitære bistand og udviklingsbistand til tredjelande meget ofte kanaliseres gennem FN-systemet; støtter dette partnerskab mellem EU og FN, men opfordrer EU til at sikre, at dets specifikke rolle og bidrag bliver mere synlige inden for FN; understreger i denne forbindelse betydningen af på EU-plan at foretage en tilbundsående evaluering af både nuværende og planlagte partnerskaber mellem EU og FN for at vurdere, om EU's bidrag er tilstrækkeligt synlige, om skatteyderne får valuta for pengene i overensstemmelse med EU's værdier, og om de ledende roller, som EU og dets medlemsstater har fået tildelt, står i et rimeligt forhold til EU's stærke engagement og utrættelige indsats i FN-systemet; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at foretage denne revision og til at forelægge Parlamentet deres resultater og vejen frem for at sikre, at EU's bidrag, finansielle tildeling, engagement og indsats vedrørende FN-systemet anerkendes i tilstrækkelig grad;

36. understreger, at EU's støtte til internationale organisationer og tilstedeværelse i multilaterale fora bør være synlig for borgerne i EU's medlemsstater; opfordrer NF/HR til at iværksætte en EU-dækkende oplysningskampagne om EU's støtte til internationale organisationer og dets tilstedeværelse, mål og aktiviteter i multilaterale fora; opfordrer ligeledes Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at fremme EU's aktive rolle i multilaterale fora og til at give flere oplysninger om EU's bidrag og resultater i internationale organisationer, herunder gennem fælles narrativer, holdninger og erklæringer om FN-resolutioner;

37. understreger behovet for, at EU's medlemsstater intensiverer koordineringen af FN's fonde og programmer ved at identificere centrale mål og en fælles tilgang til retningslinjer for bestyrelser; understreger betydningen af at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i multilaterale organisationers finansiering og udgifter;

38. roser det arbejde, der udføres af alliancen for multilateralisme som et uformelt netværk af lande, der er forenet i deres overbevisning om, at en regelbaseret multilateral orden er den eneste pålidelige garanti for international stabilitet og fred, og at vores fælles udfordringer kun kan løses gennem samarbejde;

Genopbygning af multilateralisme gennem styrkede globale partnerskaber for at forfølge fælles mål

39. understreger behovet for at arbejde hen imod en effektiv, resultatorienteret, værdibaseret og inklusiv multilateralisme, hvor regeringer, civilsamfundet, religiøse aktører, den private sektor, den akademiske verden og andre relevante interessenter effektivt kan samarbejde om at tjene globale værdier og interesser og nå globale mål; anerkender betydningen af at forene de to kritiske EU-mål om at øge EU's synlighed og løftestangseffekt som en global aktør og støtte multilaterale foras rolle; minder om behovet for at tackle og håndtere disse spændinger og for at formulere en principbaseret og assertiv holdning mellem disse to mål i overensstemmelse med EU's kerneværdier, idéer og interesser; påpeger, at på trods af de åbenlyse spændinger mellem disse to kritiske europæiske mål skaber de også nye muligheder, da øget strategisk autonomi i EU kan gøre det muligt for EU at indgå alliancer med sine bilaterale partnere i multilaterale forhandlinger og også fremme og forsvare multilaterale forpligtelser under bilaterale forhandlinger; opfordrer EU og medlemsstaterne til konsekvent og aktivt at forsvare multilateralisme og relevante multilaterale institutioner, hver gang de på nogen måde eller i nogen form undergraves;

Onsdag den 6. juli 2022

40. understreger betydningen af fortsat multilateralt samarbejde om sikkerheds- og forsvarsspørgsmål; fremhæver arbejdet i partnerskabet mellem EU og NATO og samarbejdet mellem EU og OSCE, der bygger på fælles støtte til de fælles kerneværdier demokrati, frihed, respekt for menneskerettighederne og den menneskelige værdighed, retsstatsprincippet og fremme af fred og internationalt samarbejde, samtidig med at den regelbaserede internationale orden beskyttes; opfordrer de EU-medlemsstater og NATO-medlemmer, der ikke allerede har gjort det, til at tilslutte sig europæiske sikkerheds- og forsvarsinitiativer for yderligere at supplere og styrke det fælles samarbejde;

41. understreger, at multilateralisme og enhver reform af det nuværende system også bør fokusere på øget gennemsigtighed og ansvarlighed samt samarbejde med ikkestatslige aktører for at bidrage til at genoprette borgernes tillid til disse institutioner og give dem større legitimitet; understreger behovet for at tage fat på udfordringerne i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af ulovlige finansielle strømme og styrkelse af det internationale samarbejde og god praksis med hensyn til tilbagelevering og inddrivelse af aktiver, bl.a. gennem mere effektive foranstaltninger til gennemførelse af eksisterende forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers konvention mod korruption og De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet; understreger behovet for at gennemføre effektive, inkluderende og bæredygtige foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af korruption inden for rammerne af 2030-dagsordenen; understreger, at bekæmpelsen af ulovlige finansielle strømme skal strømlines på globalt plan;

42. understreger betydningen af fortsat at række ud til allierede og ligesindede partnere i internationale organisationer og multilaterale fora for at konsolidere en koalition af ligesindede lande, der går ind for fælles værdier og mål og for at sikre politisk dialog og effektivt globalt samarbejde; understreger behovet for, at der tilføjes en aftale om udenrigs- og sikkerhedssamarbejdet mellem EU og Det Forenede Kongerige som et bilag til handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige, hvilket vil gøre det muligt for begge parter bedre at imødegå fælles globale sikkerheds- og udenrigspolitiske udfordringer; understreger, at en sådan aftale også vil bidrage til at lette samarbejdet i multilaterale organisationer, navnlig FN, under hensyntagen til begge parters mange fælles værdier og interesser;

43. pæger den særlige relevans, ikke kun af traditionelle transatlantiske eller europæiske partnere såsom USA og Canada samt Det Forenede Kongerige, Vestbalkan og andre lande i det sydlige og østlige naboskabsområde, men også af andre ligesindede demokratiske allierede i Latinamerika, den indopacifiske region og Afrika, der i partnerskab kan skabe et bredere område med fælles værdier og standarder og et tilsagn om at fremme globale svar på globale udfordringer samt en bredere international koalition af ligesindede partnere; understreger i denne forbindelse betydningen af øget dialog og samarbejde med ligesindede afrikanske lande og af at støtte dem i opbygningen af en fremtid for Afrika, der bygger på demokrati, inklusion og velstand, samtidig med at der tages hensyn til behovet for at tackle udfordringer og sikkerhedstrusler, der skyldes klimaændringer, terrorisme og organiseret kriminalitet;

44. fremhæver, at EU's forbindelser med Den Afrikanske Union (AU) og Latinamerika og Caribien i sig selv har en iboende værdi og er af afgørende betydning for en fornyet multilateralisme; minder om, at EU og AU i deres fælles erklæring med titlen »Afrika og Europa: to kontinenter med en fælles vision for 2030« har forpligtet sig til at arbejde sammen om at fremme effektiv multilateralisme inden for den regelbaserede verdensorden, med FN i centrum, og lovet at arbejde hen imod mere konvergerende holdninger i multilaterale fora for at mindske globale uligheder, styrke solidariteten, bekæmpe klimaændringer og forbedre leveringen af »globale offentlige goder« i overensstemmelse med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og AU's 2063-dagsorden;

45. støtter derfor NF/HR's, Rådets og Kommissionens bestræbelser på yderligere at styrke EU's partnerskab med AU og Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater; pæger betydningen af at fremme en tilnærmelse af holdningerne i FN og andre multilaterale fora mellem EU og både tiltrædelses- og partnerlande; opfordrer EU til at udvide sin evne til at bistå partnerlande og ligesindede lande, herunder gennem kapacitetsopbygning, videndeling, uddannelse og venskabsprojekter, således at de kan engagere sig mere effektivt i det multilaterale system, samt til at udveksle bedste praksis med dem for også at lære af deres erfaringer; gentager betydningen af at styrke de eksisterende multilaterale fora med ligesindede partnere, navnlig topmøderne mellem EU og Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater;

Onsdag den 6. juli 2022

46. understreger behovet for samarbejde mellem EU og ASEAN som et middel til at imødegå de gensidige udfordringer i Asien og Stillehavsområdet; understreger behovet for at styrke de regionale organisationers rolle i FN-systemet ved at foreslå et årligt topmøde for ledere af regionale organisationer;

47. opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at foreslå nye initiativer med henblik på at reagere på klimarelaterede sikkerhedsrisici og samtidig fremme den europæiske grønne pagt i internationale fora; mener, at EU bør støtte ambitiøse CO₂-reduktionsmål i tredjelande, og understreger behovet for, at klimadiplomati sættes i centrum for EU's optræden udadtil med henblik på at fremme global fred og sikkerhed;

48. støtter EU's utrættelige fortalervirksomhed for og forsvar af universelle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, dets faste støtte til universalisering af den internationale menneskerettighedslovgivning, dets aktive støtte til og brug af FN's menneskerettighedsfora til at behandle presserende menneskerettighedsspørgsmål, dets faste støtte til styrkelse af ansvarligheden og internationale retsmekanismer, dets bekæmpelse af straffrihed og respekten for staters suverænitet og territoriale integritet; understreger i denne forbindelse EU's støtte til etablerede og anerkendte internationale grænser og afviser ethvert forsøg på at ændre dem kraftigt;

49. støtter NF/HR og Kommissionen i deres bestræbelser på at sikre, at FN's Menneskerettighedsråd handler mere effektivt, hurtigt behandler alle menneskerettighedsspørgsmål og landesituationer effektivt, troværdigt og uden forudindtagethed og sikrer synergier med andre multilaterale menneskerettighedsfora;

50. opfordrer til, at menneskerettighedsorganer er så upartiske som muligt, og at disse organer beskyttes mod enhver indblanding fra stater, der vides at have begået menneskerettighedskrænkelser; insisterer derfor på behovet for at fastlægge klare standarder for respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, der skal opfyldes for at blive accepteret som medlem af Menneskerettighedsrådet, og er af den opfattelse, at EU bør være mere proaktiv i denne henseende og støtte en omfattende reform af Menneskerettighedsrådet;

51. hylder det arbejde, der udføres af FN's højkommissær for menneskerettigheder, og er af den opfattelse, at FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder giver enestående muligheder for at indgå i en effektiv dialog og et effektivt samarbejde om, hvordan FN's menneskerettighedssystemets gennemførelseskapacitet kan strømlines og styrkes, herunder gennem øget offentlig kontrol med medlemsskab af Menneskerettighedsrådet samt dets ansvarsområder og obligatoriske donorarrangementer på FN's Generalforsamling med kandidater til Menneskerettighedsrådet, som foreslået af NF/HR og Kommissionen i deres fælles meddelelse; glæder sig over, at der den 12. oktober 2021 blev indledt en årlig strategisk dialog med FN;

52. bemærker, at de finansielle ressourcer, der er afsat til det arbejde som udføres af FN's menneskerettighedskommissær, er særligt utilstrækkelige, idet mange lande forsøger at reducere dem, selv om der længe har været et krav fra EU's side om at øge finansieringen til FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder; glæder sig over EU's initiativer og aktiviteter vedrørende menneskerettigheder i FN's Generalforsamlings 3. Komité og FN's Sikkerhedsråd samt samarbejdet mellem EU og FN om mange tematiske og landespecifikke menneskerettighedsspørgsmål;

53. opfordrer til, at der skabes flere synergier mellem henstillingerne fra den universelle offentlige gennemgangsmekanisme og frivillige nationale gennemgange, der gennemføres inden for rammerne af verdensmålene for bæredygtig udvikling, og til at knytte disse til programmeringen af særlige EU-menneskerettighedsprojekter; opfordrer EU og dets medlemsstater til at intensivere deres indsats mod autoritære landes forsøg på at skabe et modnarrativ med henblik på at ændre forståelsen af menneskerettighederne ved at lægge vægt på kollektive rettigheder i forhold til individuelle rettigheder; opfordrer EU til at støtte det arbejde, der udføres af ngo'er og menneskerettighedsforkæmpere i Menneskerettighedsrådet, som i stigende grad presses og trues af autoritære stater;

54. beklager, at Menneskerettighedsrådet misbruges af autoritære og totalitære regimer, der fortsat misbruger det til egne formål, navnlig for at undergrave dets funktion og udhule ordningen for menneskerettighedsstandarder; opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte en omfattende reform af Menneskerettighedsrådet;

Onsdag den 6. juli 2022

55. understreger det presserende behov for fuldt ud at gennemføre og systematisk integrere kønsaspektet og EU's kønshandlingsplan III overalt i EU's optræden udadtil; opfordrer EU og medlemsstaterne til at udvise lederskab i implementeringen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed; understreger, at kvinder spiller en central rolle i forebyggelsen af konflikter, fredsforhandlinger, fredsopbygning, fredsbevarelse, humanitær indsats og genopbygning efter konflikter; understreger derfor behovet for, at EU sikrer kvinders lige deltagelse og fulde inddragelse i alle bestræbelser på at bevare fred og sikkerhed, samtidig med at der medtages et kønsperspektiv i alle dets eksterne foranstaltninger;

Styrket deltagelse af Europa-Parlamentet

56. minder om, at hvis regelbaseret, effektiv, resultatorienteret og netværksbaseret multilateralisme skal blomstre, er det vigtigt at inddrage demokratisk valgte parlamenter for at sikre bredere adgang til en lang række interessenter og udvide dialogen og samarbejdet til ikkestatslige enheder såsom regionale regeringer, kommuner, den akademiske verden og den økonomiske sektor; støtter internationale initiativer, der opfordrer til Taiwans meningsfulde deltagelse som observatør i møder, mekanismer og aktiviteter i multilaterale organer, bl.a. Verdenssundhedsorganisationen (WHO), Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL) og FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC); minder om, at demokratisk valgte parlamenter kan synliggøre og styrke de stemmer, der støtter multilateralisme som en vej til at finde effektive politiske løsninger til gavn for hele menneskeheden, og yderligere kan sikre den nødvendige forbindelse mellem internationale organisationer og multilaterale beslutningstagende fora og borgerne;

57. er af den opfattelse, at EU bør slå til lyd for oprettelsen af et organ inden for FN-systemet med henblik på at øge den demokratiske karakter, den demokratiske ansvarlighed og gennemsigtigheden af den globale styring;

58. påpeger den synergetiske rolle, som Parlamentet kan spille i sit regelmæssige politiske og opsøgende arbejde over for parlamenterne i EU's medlemsstater og tredjelande, da dette opsøgende arbejde kan styrke og yderligere udvide koalitionen af ligesindede lande i internationale organisationer og multilaterale fora og styrke dets evne til at opnå positive virkninger; mener, at muligheden for at oprette en delegation under Parlamentet til De Forenede Nationer, med særlig fokus på FN's Generalforsamling og andre parlamentariske dimensioner af internationale organisationer og multilaterale fora, bør overvejes for at styrke de parlamentariske forbindelser og dialogen med FN-systemet og andre relevante multilaterale fora og sikre demokratisk dialog og strategiske drøftelser på EU's interinstitutionelle plan;

59. understreger, at EU bør støtte initiativer, der har til formål bedre at indarbejde civilsamfundets synspunkter i FN's beslutningsproces; opfordrer til, at der oprettes nye fora inden for FN-systemet, som vil gøre det muligt for civilsamfundet at indgå i en politisk dialog med FN, og at de allerede eksisterende fora kan anvendes effektivt;

60. mener, at Parlamentets kontorer i byer med FN-organer eller internationale organisationer, der er relevante for EU's optræden udadtil, bør række ud til og dække disse organers og organisationers aktiviteter med henblik på at etablere en tættere forbindelse til bestræbelser, forpligtelser og visioner vedrørende multilateralisme i EU og Parlamentet; er af den opfattelse, at det bør overvejes, hvordan Parlamentet kan maksimere synergierne mellem interparlamentariske delegationer, udvalg og Parlamentets tjenestegrene, der beskæftiger sig med valgobservation og demokratistøtte, for yderligere at styrke EU's optræden udadtil gennem disse parlamentariske organers aktiviteter; understreger betydningen af arbejdet i Den Interparlamentariske Union (IPU);

61. udtrykker sin støtte til Parlamentets rolle både med hensyn til at styrke parlamentariske aktiviteter, kapacitetsopbyggende aktiviteter, global demokratistøtte og dets særlige rolle i parlamentarisk mægling og dialog gennem bl.a. Jean Monnet-dialogen. understreger merværdien af den særlige rolle, som Parlamentet spiller med hensyn til at fremme dialog og udveksling af bedste praksis og demokratiske standarder;

62. minder om Parlamentets vigtige rolle som en demokratisk institution, der kan fungere som et enestående offentligt forum og give et enestående perspektiv for fremme af multilateralisme; mener, at Parlamentet fortsat regelmæssigt bør indbyde højtstående ledere fra relevante internationale organisationer til at drøfte fælles interesser og prioriteter; mener, at Parlamentet for at styrke den parlamentariske dimension af multilaterale fora hvert år bør indbyde til en konference med

Onsdag den 6. juli 2022

talere fra G7- og G20-landene i sine bygninger; opfordrer til en styrkelse af den strukturerede dialog mellem Parlamentet og FN-systemet; understreger i denne forbindelse betydningen af at afholde regelmæssige møder for at udveksle synspunkter mellem Udenrigsudvalget og andre relevante udvalg og formændene for EU-delegationerne ved FN i New York og Genève og mellem disse udvalg og missionscheferne fra de EU-medlemsstater, der enten er faste eller ikkefastes medlemmer af FN's Sikkerhedsråd; fremhæver de positive bidrag fra de årlige delegationer fra Udenrigsudvalget og dets underudvalg til FN's hovedkvarter i New York; opfordrer til en formalisering af nogle af de uformelle møder mellem EU og FN's Sikkerhedsråd; opfordrer til, at der etableres en formel tilknytning mellem Parlamentet og FN's Generalforsamling;

Multilateralisme som drivkraft for håndtering af presserende globale udfordringer

63. fremhæver det afgørende bidrag fra det multilaterale system til håndtering af klimaændringer; opfordrer til yderligere forbedring, styrkelse og institutionalisering af de nuværende multilaterale rammer, der har til formål at bekæmpe klimaændringer, såsom UNFCCC, som har 197 parter, herunder alle FN's medlemsstater, og som derfor har næsten universelt medlemskab, gennem etablering af ansvarlighedsmekanismer og konkrete principper for at sikre effektiviteten af deres mandater; understreger behovet for at styrke den globale indsats mod klimaændringer, da verden kun gennem en kollektiv, øjeblikkelig og ambitiøs global indsats kan begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau;

64. mener, at industrilandene i kampen mod den globale opvarmning bør støtte udviklingslandene i overgangen fra fossile brændstoffer til grøn energi ved ikke blot at overføre midler, men også ekspertise og teknologi;

65. minder om betydningen af at fokusere på gennemførelsen på nationalt plan ved at vedtage og gennemføre nationalt bestemte bidrag (NDC'er), samtidig med at det sikres, at det internationale samfund kollektivt er på vej til at opfylde målene i Parisaftalen på multilateralt plan: opfordrer regeringerne til at fastsætte ambitiøse NDC'er, uden hvilke 1,5-graders målet ikke vil blive nået, og opfordrer dem til at tilskynde hinanden til at forblive på rette spor;

66. minder om betydningen af at arbejde tæt sammen med store udledere, klimasårbare lande og transatlantiske partnere for at opnå fremskridt med hensyn til 2030-målet på FN's klimakonference i 2022; opfordrer til fortsatte multilaterale bestræbelser på at mobilisere finansiering til målene for bæredygtig udvikling og klima, herunder øremærkning af 50 % af klimafinansieringen til tilpasning; glæder sig over de bestræbelser, der blev gjort på FN's klimakonference i 2021 (COP26) for at fastlægge definitioner af desinformation i forbindelse med klimaændringer;

67. minder om, at krænkelse af miljørettigheder har en dybtgående indvirkning på en lang række menneskerettigheder, herunder retten til liv, selvbestemmelse, mad, vand, sundhed, kulturelle, borgerlige og politiske rettigheder; understreger, at biodiversitet og menneskerettigheder er indbyrdes forbundne og indbyrdes afhængige, og minder om staternes menneskerettighedsforpligtelser til at beskytte den biodiversitet, som disse rettigheder er afhængige af, herunder ved at give borgerne mulighed for at deltage i biodiversitetsrelaterede beslutninger og give adgang til effektive retsmidler i tilfælde af tab og forringelse af biodiversitet; giver udtryk for sin støtte til de begyndende standardiseringsbestræbelser på internationalt plan i forbindelse med miljøkriminalitet; opfordrer i denne forbindelse EU og medlemsstaterne til at fremme anerkendelsen af økocid som en international forbrydelse i henhold til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC);

68. minder om den centrale rolle, som multilaterale fora spiller med hensyn til at tackle udfordringerne i forbindelse med covid-19-pandemien, og fremhæver dette som et eksempel på deres betydning for fremme og beskyttelse af den globale folkesundhed og universelle sundhedsdækning; fejrer udviklingen af COVAX-initiativet til global adgang til en vaccine mod covid-19, som udgør en hidtil uset øvelse i international solidaritet, og takker dets donorer og bidragsydere, men understreger samtidig behovet for fortsat at donere og øge ressourcerne samt kapacitetsopbygningen af vaccineproduktion og -distribution for at stille vacciner og behandlinger til rådighed for alle lande på en måde, der reelt kan nå rettidigt ud til alle lande;

Onsdag den 6. juli 2022

69. roser WHO's arbejde med at bekæmpe pandemien gennem dens beslutninger baseret på videnskabelig viden og dokumentation, samtidig med at der sikres uafhængig kontrol og ansvarlighed i WHO's håndtering af covid-19-pandemien; understreger behovet for at styrke dens mandat og udøvende kapacitet, navnlig med hensyn til datadeling og ressourcemobilisering, samt at reformere beslutningsprocessen i dens kriseudvalg og etablere håndhævelsesmekanismer for dens beslutninger og rådslagninger

70. glæder sig over påbegyndelsen af arbejdet med en ny international traktat om pandemier efter vedtagelsen af en afgørelse den 31. maj 2021 fra alle 194 WHO-medlemmer; opfordrer indtrængende EU til at arbejde inden for rammerne af multilaterale organisationer for at forbedre de globale mekanismer til forebyggelse og bekæmpelse af pandemier ved at trække på erfaringerne fra den internationale reaktion på covid-19-pandemien;

71. opfordrer til styrkede lovgivningsrammer og reguleringsmæssige rammer og opfordrer til fremme af politikkoherens med henblik på at opnå effektiv adgang til sundhedsydelser, bl.a. ved at vedtage lovgivning og gennemføre politikker, der giver bedre adgang til sundhedsydelser, -produkter og vacciner, navnlig for de dårligst stillede;

72. opfordrer til internationalt samarbejde om integrering af kønsaspektet i hele systemet i forbindelse med udformning, gennemførelse og overvågning af sundhedspolitikker under hensyntagen til alle kvinders og pigers specifikke behov med henblik på at opnå ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i sundhedspolitikker og sundhedssystemernes præstationer;

73. opfordrer indtrængende EU til at fremme arbejdet i FN for at bekæmpe terrorisme ved at gennemføre og ajourføre de fire søjler i FN's globale strategi for bekæmpelse af terrorisme, som blev godkendt af generalforsamlingen i september 2006;

74. opfordrer til specifikke foranstaltninger til beskyttelse af børn, hvis sårbarhed kan blive særligt forværret af covid-19-pandemien, herunder med hensyn til deres adgang til sundhed, uddannelse, prismæssigt overkommelige fødevarer, rent vand, sanitære faciliteter og passende boliger; gentager den negative indvirkning af klimaændringer og miljøskader på udøvelsen af børns rettigheder;

75. understreger behovet for en yderligere multilateral indsats inden for økonomisk styring, navnlig med hensyn til beskatning; glæder sig over den retning, der er angivet i OECD/G20's inklusive ramme om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS), og dens seneste forslag om at indføre en minimumsselskabsskattesats på 15 % og den fremtidige søjle, der giver mulighed for en mere retfærdig omfordeling af beskatningsrettigheder; noterer sig Kommissionens forslag om en egen indtægt svarende til 15 % af den andel af de største og mest rentable multinationale selskabers restoverskud, der vil blive omfordelt til EU's medlemsstater i henhold til denne aftale; opfordrer det internationale samfund til yderligere integration på dette område for at undgå urimelig praksis og misbrug; opfordrer til en bredere gennemførelse af internationale standarder og normer på dette politikområde; minder om Verdenshandelsorganisationens (WTO's) centrale betydning for regulering og fremme af verdenshandelen;

76. noterer sig behovet for, at EU arbejder tæt sammen med ligesindede partnere om at modernisere og udstyre WTO med redskaber til at løse det 21. århundredes handelsudfordringer, herunder den digitale revolution og den grønne, retfærdige og bæredygtige omstilling; opfordrer EU til at samarbejde med alle WTO-medlemmer om at fremlægge en positiv reformdagsorden og en konkret arbejdsplan på den 12. ministerkonference; anerkender, at samarbejdet mellem EU og USA har været drivkraften for fremskridt i de multilaterale handelsforhandlinger;

77. understreger betydningen af at iværksætte og støtte initiativer til bekæmpelse af skatteunddragelse, hvidvaskning af penge og korruption; støtter arbejdet på FN-plan vedrørende skattespørgsmål for at sikre udviklingslandene en stemme i skatteanliggender; arbejde for at fremskynde forhandlingerne om en effektiv adfærdskodeks til bekæmpelse af international skatteunddragelse ved hjælp af aftaler om udveksling af oplysninger vedrørende skattesager;

78. bemærker betydningen af multilateralisme i håndteringen af nye udfordringer og realiteter såsom tab af biodiversitet, cybersikkerhed, bioteknologi, digitalisering, geopolitiske aktiviteter og forvaltning i polarregionerne, AI og nye trusler såsom teknologibaseret spredning af falske nyheder, falsk videnskab og desinformation; mener, at eksperter, forskere og relevante repræsentanter for civilsamfundet bør være part i multilaterale flerpartsordninger;

Onsdag den 6. juli 2022

79. glæder sig over lanceringen af Handels- og Teknologirådet mellem EU og USA;
80. minder om betydningen af at integrere princippet og målsætningen om ligestilling mellem kønnene på tværs af alle politikområder;
81. glæder sig over FN's generalsekretærs bestræbelser på at styrke og koordinere digitaliseringen af FN, således at internettet tjener FN's søjler: fred og sikkerhed, menneskerettigheder og udvikling;
82. fremhæver, at en fornyet multilateralisme kan have en positiv indvirkning på den digitale omstilling, ikke blot som en stærk løftestang til at gennemføre målene for bæredygtig udvikling, men også på grund af det presserende behov for at fastsætte grundlæggende standarder og normer og tackle risici og udfordringer i forbindelse hermed;
83. minder om, at EU og dets demokratiske ligesindede partnere i lyset af et stadig mere ambitiøst, assertivt og aggressivt Kina bør koordinere i multilaterale fora som en del af en alliance af teknologidemokratier med henblik på at opretholde det regelbaserede internationale system, modvirke autoritær koordinering, der har til formål at kapre internationale fora, og gennem fastsættelse af standarder og globale regler sikre, at nye teknologier forbliver menneskecentrerede;
84. påpeger, at den digitale verden også bør behandles som en meget vigtig ny kilde til beskatning;
85. insisterer på multilateralismens centrale betydning for en effektiv opretholdelse af orden i det ydre rum og på behovet for at uddybe de nuværende initiativer og iværksætte nye for at bevare den fredelige anvendelse af det ydre rum; understreger, at anvendelsen af det ydre rum bør styres af et forbedret sæt internationale regler og standarder og af et system, der har til formål at sikre langsigtet, bæredygtig, ansvarlig og fredelig udnyttelse af rummet;
86. opfordrer EU til at spille en mere aktiv rolle i udviklingen af internationale rammer for menneskecentrerede og pålidelige AI-teknologier, navnlig hvad angår autonome våbensystemer;
87. fremhæver betydningen af et multilateralt samarbejde mellem ligesindede partnere for at bekæmpe ondsindet og manipulerende desinformation, der spredes af statslige og ikkestatslige aktører; understreger betydningen af, at EU går forrest på globalt plan med hensyn til at fastlægge internationale definitioner, normer og principper for håndtering af disse spørgsmål, herunder om udenlandsk indblanding i valg;
88. understreger Parlamentets vigtige rolle med hensyn til nøje at overvåge og støtte gennemførelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling og målene i Parisaftalen gennem bevarelsen af biodiversiteten, det naturlige miljø og dets ressourcer, herunder ved ikke blot at fokusere på overvågning af fremskridt, men også på at øge ressourcetildelingen og foreslå forbedringer eller stille konkrete forslag; fremhæver de to centrale strategiske idéer fra FN's generalsekretær, António Guterres, »Vores fælles dagsorden«, nemlig behovet for en global New Deal og en ny social kontrakt; påpeger, at disse kan omsættes til meget konkrete foranstaltninger såsom en stærkere global grøn fond og en finansiel støttemekanisme for stærkt gældstyngede lande, forudsat at de gennemfører verdensmålene for bæredygtig udvikling og bekæmper fattigdom;
89. opfordrer indtrængende Unionen til at sikre beskyttelse, bevarelse og forsvar af Europas kulturelle og historiske arv i alle multilaterale fora såsom UNESCO;
90. understreger det afgørende behov for at tackle ligestilling mellem kønnene og bekæmpe ikkeforskelsbehandling og grundlæggende rettigheder for kvinder, piger og marginaliserede grupper på globalt plan, herunder seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder; forventer, at Kommissionen, medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten systematisk integrerer EU's kønshandlingsplan III i alle foranstaltninger udadtil, herunder deres engagement på multilateralt plan, og arbejder tæt sammen med partnerregeringer, civilsamfundet, den private sektor og andre vigtige interessenter; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at styrke synergier med partnere for i fællesskab at fremme integration af kønsaspektet og med succes opnå internationale mål for kønsligestilling; understreger, at EU bør gå forrest i det internationale samfund med hensyn til at intensivere bestræbelserne på at udrydde brugen af seksuel og kønsbaseret vold som våben i væbnede konflikter;

Onsdag den 6. juli 2022

91. opfordrer til universel ratifikation og effektiv gennemførelse af den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination; opfordrer indtrængende til afskaffelse af alle former for racediskrimination med alle passende midler, herunder lovgivning; anerkender den afgørende rolle, som uddannelse og kultur spiller med hensyn til at fremme menneskerettigheder og intersektionelt bekæmpe racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance, navnlig med hensyn til at fremme principperne om tolerance, inklusion og respekt for etnisk, religiøs og kulturel mangfoldighed og forhindre udbredelsen af ekstremistiske racistiske og fremmedfjendske bevægelser og idéer; på ny at bekræfte behovet for at sikre lighed for loven og domstolene, myndiggørelse samt fuld og effektiv deltagelse i beslutningsprocesser og i det politiske, økonomiske, sociale og kulturelle liv for oprindelige folk, herunder kvinder og piger; opfordrer til øget beskyttelse af personer med handicap og opmærksomhed på dem, der udsættes for intersektionel forskelsbehandling, navnlig kvinder og oprindelige folk med handicap;

92. anmoder EU om at øge det multilaterale samarbejde om international retfærdighed i betragtning af det stigende antal krænkelse af de internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret; opfordrer EU og dets partnere til at udvikle og anvende de redskaber, der er til rådighed i internationale organer, såsom UNHRC, FN's særlige procedurer, FN's særlige rapportører, OSCE-mekanismer, Europarådet eller internationale domstole, til at forbedre statens og ikkestatslige aktørers overholdelse af folkeretten og fremme princippet om universel jurisdiktion, der skal anvendes i de nationale retssystemer; opfordrer EU til at styrke ICC's rolle og øge dens personale ved at give den stærk diplomatisk, politisk og finansiel støtte; anmoder Kommissionen, NF/HR og medlemsstaterne om at opfordre alle medlemsstater i multilaterale institutioner, der endnu ikke har ratificeret Romstatutten, til at gøre dette;

93. opfordrer Kommissionen til hurtigt at afslutte udarbejdelsen af rammen for virksomheders omhu og samarbejde med ligesindede partnere om at tackle autoritære og totalitære regimers grove menneskerettighedskrænkelser og dermed sikre bæredygtige og modstandsdygtige globale forsyningskæder i lyset af den ondsindede indflydelse fra autoritære og totalitære regimer;

94. opfordrer til en international politik for beskyttelse af og støtte til menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare; fordømmer de gengældelsesforanstaltninger, som visse regeringer har truffet over for civilsamfundsorganisationer, aktivister og menneskerettighedsforkæmpere som reaktion på deres legitime interaktion med internationale organer, og opfordrer Rådet og NF/HR til systematisk og målrettet at reagere på enhver forekomst af dette; opfordrer EU til at støtte opfordringen til en permanent FN-mekanisme til efterforskning af forbrydelser mod journalister og vedtagelsen af målrettede sanktioner mod dem, der er ansvarlige for at true eller beordre voldshandlinger mod journalister med henblik på at sætte en stopper for straffrihed, forebygge vold mod journalister og fremme foranstaltninger til forbedring af deres sikkerhed;

95. gentager sin opfordring til EU om at presse på for stærkere multilaterale tilsagn om at finde bæredygtige politiske løsninger på aktuelle konflikter og sikre, at menneskerettighederne er kernen i konfliktforebyggelses- og mæglingspolitikker; minder om betydningen af international fredsbevarelse og konfliktløsning samt EU-støtte til relevante missioner; understreger behovet for klare mål, en klar gennemførelseskapacitet og effektive mekanismer, herunder kvinders perspektiver i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 og alle efterfølgende resolutioner; opfordrer til en reform af de relevante strukturer med henblik på at sætte en stopper for straffrihed for personale, der har gjort sig skyldige i misbrug og seksuel vold begået under militære operationer og civile missioner, samt for personale i andre multilaterale agenturer, kontorer og organer, og til at etablere velfungerende og gennemsigtige tilsyns- og ansvarlighedsmekanismer;

96. understreger, at multilaterale organisationers succes spiller en afgørende rolle med hensyn til at genopbygge offentlighedens tillid til demokrati, liberalisme og betydningen af en regelbaseret verdensorden;

97. understreger, at et åbent, inklusivt, regelbaseret og ikkediskriminerende multilateralt handelssystem skal være en central drivkraft for den globale handelsliberalisering og skal føre til styrket økonomisk vækst, konkurrenceevne og innovation, jobskabelse, forbedring af levestandarden, indkomstvækst, fremme af bæredygtig økonomisk udvikling og bekæmpelse af klimaændringer og følgelig en styrkelse af velstanden, freden og sikkerheden i overensstemmelse med verdensmålene for bæredygtig udvikling; bemærker endvidere et multilateralt handelssystems rolle med hensyn til at fremme et forudsigeligt handelsmiljø gennem udvikling af gensidige, mere gennemsigtige og fair handelsregler og -bestemmelser gennemført på en konsekvent, gennemførlig og ensartet måde; minder om konklusionerne i rapporten med titlen »EU exports to the world: effects on employment« fra november 2021, der konkluderede, at over 38 millioner job i EU understøttes af eksport; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med at formidle disse resultater og øge

Onsdag den 6. juli 2022

bevidstheden om fordelene ved og de positive aspekter af international handel; mener imidlertid, at det er nødvendigt at genopbygge tilliden til multilaterale institutioner i lyset af de globale udfordringer, navnlig med hensyn til gennemførelsen af fælles initiativer til levering af globale offentlige goder, og inden for rammerne af den skiftende globale magtdynamik; minder om den rolle, som EU har i denne proces;

98. beklager den stigende tendens til protektionisme og anvendelse af handel som en tvangsforanstaltning, der har udviklet sig i dele af den globale økonomi, og som har ført til forstyrrelser og geopolitiske spændinger; minder om, at nationalistiske økonomiske politikker, der omfatter overtrædelser af etablerede internationale handelsretlige regler og ansporer til gengældelse fra handelspartnere, står i direkte kontrast til vores globaliserede handelssystem; opfordrer til en yderligere styrkelse af EU's indsats for håndhævelse af handelsaftaler og udviklingen af en værktøjskasse med autonome handelsinstrumenter såsom instrumentet til bekæmpelse af tvang, instrumentet vedrørende forvridende subsidier og det internationale instrument for offentlige udbud samt oprettelsen af stillingen som øverste ansvarlige for håndhævelse af handelsaftaler for at imødegå disse nye udfordringer; bemærker målsætningen om et reformeret og velfungerende multilateralt regelsæt med et effektivt og fungerende tvistbilægningssystem i centrum inden for rammerne af WTO; understreger imidlertid behovet for fortsat at engagere sig fuldt ud i bestræbelserne på at reformere WTO med henblik på at øge dens effektivitet, inklusivitet, gennemsigtighed og legitimitet som hjørnestenen i en åben, fair og bæredygtig global økonomi baseret på regler og håndtere de udfordringer, som ikkemarkedsøkonomier udgør; glæder sig i denne forbindelse over bilaget fra februar 2021 til gennemgangen af handelspolitikken, som skitserer en samlet tilgang til moderniseringen af WTO; fremhæver, at fremme af regelbaseret global handel kræver en effektiv EU-indsats baseret på en fremadskuende tilgang til handel;

99. bifalder den vellykkede afslutning på WTO's 12. ministerkonference og gentager sin fulde støtte til et regelbaseret handelssystem, som bør bidrage til at tackle globale udfordringer og til at ledsage den grønne omstilling, den digitale revolution og bekæmpelsen af ulighed; opfordrer indtrængende WTO-landene til straks at gennemføre de beslutninger, der er truffet, og til at arbejde hen imod en reform af organisationen forud for den 13. ministerkonference med henblik på at gøre WTO fuldt ud operationel og egnet til formålet; beklager, at den 12. ministerkonference ikke omfattede en køns- og handelsdimension, og opfordrer til, at dette spørgsmål gøres centralt på den 13. ministerkonference;

100. understreger, at demokratisk, legitim, ansvarlig og gennemsigtig global styring bør omfatte større deltagelse af parlamentariske organer, da direkte valgte parlamentarikere kan fungere som en afgørende forbindelse mellem borgerne og det multilaterale system; understreger betydningen af horisontal og sammenhængende multilateralisme samt af arbejdet på den fælles parlamentariske konference mellem Europa-Parlamentet og Den Interparlamentariske Union om WTO med henblik herpå; understreger behovet for at sikre, at parlamentarikere har bedre adgang til handelsforhandlinger og inddrages i udformningen af mandaterne og gennemførelsen af WTO-beslutninger samt i forhandlinger og handelsrelaterede spørgsmål inden for andre multilaterale organer og institutioner; gentager behovet for, at EU og alle WTO-medlemmer styrker deres udvekslinger med interessenter, herunder civilsamfundet, erhvervsorganisationer og det bredere erhvervsliv; opfordrer Kommissionen til at udbygge sit samarbejde med alle relevante internationale organisationer såsom Den Internationale Arbejdsorganisation, FN-systemet, G7, OECD, Verdensbanken og Den Internationale Valutafond og understreger deres rolle med hensyn til at fremme et åbent, regelbaseret handelssystem;

101. glæder sig over WTO's tætte samarbejde med WHO og andre internationale organisationer med henblik på at sikre, at handel spiller en positiv rolle i håndteringen af pandemien og den deraf følgende krise og i støtten til genopretning af den globale økonomi; understreger, at covid-19-pandemien har vist, at vores internationale institutioner har mangler; opfordrer Kommissionen til at tage ved lære af erfaringerne fra covid-19-pandemien og samarbejde med globale partnere for at inddrage disse erfaringer i reformdagsordenen; opfordrer til et ambitiøst initiativ inden for handel og sundhed; noterer sig, at WTO's ambitioner om at udvide sit mandat for at få mere relevans i det offentlige rum ved hjælp af sit øgede engagement i spørgsmål såsom sundhed, bæredygtighed, ulige fordeling af velstand, ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i overensstemmelse med verdensmålene for bæredygtig udvikling og Parisaftalen; mener, at disse skridt vil være vigtige som led i organisationens reformproces sammen med dens kerneopgaver, som er at fastsætte multilaterale handelsregler, reducere handelshindringer og tilvejebringe midler til reguleret bilægning af handelstvister mellem dens medlemmer;

Onsdag den 6. juli 2022

102. opfordrer Rådet til at være mere dristig i sin indsats for at indgå frihandelsaftaler med tredjelande; bemærker, at frihandelsaftaler øger økonomisk udveksling og afhængighed landene imellem og derfor kan tjene som forløber for et mere aktivt og ambitiøst engagement på multilateralt plan;

103. opfordrer Rådet, Kommissionen og NF/HR til at tage behørigt hensyn til denne betænkning ved fastlæggelsen af EU's prioriteter for FN's 77. Generalforsamling samt i andre internationale organisationer og multilaterale fora;

o

o o

104. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen samt til orientering til FN's Generalforsamling og FN's generalsekretær.

Onsdag den 6. juli 2022

P9_TA(2022)0287

Fødevarer sikkerhed i udviklingslande**Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om fødevarer sikkerhed i udviklingslande (2021/2208(INI))**

(2023/C 47/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 25 i verdenserklæringen om menneskerettighederne og artikel 11 i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, der anerkender retten til mad som en del af retten til en tilstrækkelig levestandard,
- der henviser til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 208 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det gentages, at Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene,
- der henviser til artikel 214 i TEUF, hvori principperne og målene for EU's humanitære bistandsaktiviteter fastsættes,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelser af 31. marts 2010 om humanitær fødevarebistand (COM(2010)0126) og en EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevarer sikkerhedsproblemer (COM(2010)0127),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2012 med titlen »EU's strategi til styrkelse af resiliens: anvendelse af erfaringer fra fødevarer sikkerhedskriser« (COM(2012)0586),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. marts 2013 med titlen »Forbedring af mødres og børns ernæring i udviklingsbistand til tredjelande: En EU-rammepolitik« (COM(2013)0141),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2021 om EU's humanitære indsats: nye udfordringer, samme principper (COM(2021)0110), som bl.a. omfatter nøgleaktioner til styrkelse af sammenhængen mellem humanitær bistand og udvikling og fred for bedre at forbinde nødhjælp og langsigtede løsninger og Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2021 om nye retningslinjer for EU's humanitære indsats ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. marts 2022 med titlen »Beskyttelse af fødevarer sikkerheden og styrkelse af fødevarer systemernes modstandsdygtighed« (COM(2022)0133),
- der henviser til EU's handlingsplan om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i eksterne forbindelser 2021-2025 (kønshandlingsplan III) og Europa-Parlamentets beslutning herom ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0505.

⁽⁴⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0073_DA.html

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til Kommissionens handlingsplan for ernæring af 3. juli 2014 med henblik på at reducere antallet af børn under fem år med nedsat vækst med 7 millioner inden 2025 (SWD(2014)0234) og den sjette statusrapport af 12. august 2021 herom (SWD(2021)0229),
- der henviser til sine beslutninger om fødevare- og ernæringssikkerhed, navnlig beslutningerne af 27. november 2014 om underernæring og fejlnæring af børn i udviklingslande ⁽⁵⁾, af 7. juni 2016 om den nye alliance for fødevaresikkerhed og ernæring ⁽⁶⁾ og af 5. oktober 2016 om de næste skridt til opnåelse af de globale mål for ernæring og fødevaresikkerhed i verden og EU's forpligtelser ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2022 om behovet for en hurtig EU-handlingsplan for at sikre fødevaresikkerheden i og uden for EU i lyset af den russiske invasion af Ukraine ⁽⁸⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 28. maj 2013 om fødevare- og ernæringssikkerhed i forbindelse med bistand til tredjelande,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. november 2018 om styrkelse af den globale fødevare- og ernæringssikkerhed, af 25. november 2019 om fjerde statusrapport om handlingsplanen for ernæring, af 20. maj 2021 om EU's prioriteter for FN's topmøde om fødevaresystemer i 2021, af 14. juni 2021 om styrkelse af Team Europas engagement i menneskelig udvikling og af 19. november 2021 om vand i EU's optræden udadtil,
- der henviser til den fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen, om den europæiske konsensus om humanitær bistand fra 2008 ⁽⁹⁾ og til den europæiske konsensus om udvikling fra 2017,
- der henviser til de seks globale mål, der blev fastsat af Verdenssundhedsforsamlingen i 2012 for ernæring af mødre, spædbørn og småbørn inden 2025, nemlig i) en reduktion på 40 % i antallet af børn under fem år med nedsat vækst, ii) en reduktion på 50 % i antallet af kvinder i den fødedygtige alder, der lider af anæmi, iii) en reduktion på 30 % i antallet af børn med lav fødselsvægt, iv) ingen stigning i antallet af overvægtige børn, v) en stigning på mindst 50 % i antallet af børn, som udelukkende ammes i de første seks måneder, og vi) en reduktion af antallet af afmagrede børn til under 5 %,
- der henviser til rapporterne om fødevare- og ernæringssikkerhed i verden, den globale rapport om fødevarekriser og den globale ernæringsrapport, herunder 2021-udgaven heraf, retningslinjerne for retten til fødevarer fra FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO), de frivillige retningslinjer for fødevaresystemer og ernæring fra FAO's Komité for Verdens Fødevaresikkerhed, agroøkologiens ti principper for styring af omstillingen til bæredygtige fødevare- og landbrugssystemer (FAO) og 2014-handlingsplanen for fødevare- og ernæringssikkerhed i langvarige kriser,
- der henviser til »The State of World Fisheries and Aquaculture 2020« (Status over verdens fiskeri og akvakultur) fra De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til partnerskabsaftalerne om bæredygtigt fiskeri mellem EU og tredjelande,
- der henviser til det globale netværk til bekæmpelse af fødevarekriser — en alliance af humanitære aktører og udviklingsaktører, der arbejder gennem fælles analyser og viden for at styrke koordineringen med hensyn til sammenhængen mellem humanitær bistand, udviklingsbistand og fred,

⁽⁵⁾ EUT C 289 af 9.8.2016, s. 71.

⁽⁶⁾ EUT C 86 af 6.3.2018, s. 10.

⁽⁷⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 10.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0099.

⁽⁹⁾ EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1.

⁽¹⁰⁾ FAO, The State of World Fisheries and Aquaculture 2020, <https://www.fao.org/3/ca9231en/CA9231EN.pdf>

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder (UNDRIP) af 13. september 2007 og FN's erklæring om rettigheder for landbrugere og andre mennesker, der arbejder i landdistrikter af 28. september 2018,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 25. september 2015 med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling«,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 1. april 2016 med titlen »FN's tiår for ernæring (2016-2025)«, som har til formål at iværksætte en stærkere indsats for at udrydde sult og udrydde fejlnæring på globalt plan, og sikre universel adgang til en sundere og mere bæredygtig kost — for alle mennesker, uanset hvem de er, og hvor de bor,
- der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling (SDG) og den tæt forbundne og integrerede karakter heraf, navnlig mål 1 om at afskaffe alle former for fattigdom i verden, mål 2 om at stoppe sult, opnå fødevarerikkerhed og forbedret ernæring samt fremme bæredygtigt landbrug, mål 3 om at sikre et sundt liv for alle og fremme trivsel for alle aldersgrupper, mål 5 om at opnå ligestilling mellem kønnene og styrke kvinders og pigers rettigheder og muligheder, mål 6 om at sikre, at alle har adgang til vand og sanitet, mål 10 om at reducere ulighed i og mellem lande, mål 12 om at sikre bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre, mål 13 om at handle hurtigt for at bekæmpe klimaforandringer og deres konsekvenser og mål 17 om at revitalisere det globale partnerskab for bæredygtig udvikling og styrke midlerne til at nå målene,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2417 fra 2018, der fordømmer, at udsultning af civile anvendes som krigsførelsesmetode, samt at humanitære organisationer ulovligt nægtes adgang til civilbefolkningen,
- der henviser til rapporten fra juni 2020 fra Den Mellemsstatslige Platform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) og Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) ⁽¹¹⁾, som fremhæver forbindelsen mellem bekæmpelse af klimaforandringer og bevarelse af biodiversiteten,
- der henviser til CFS' frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse, fiskeri og skove inden for rammerne af den nationale fødevarerikkerhed (2012) og CFS' principper for ansvarlig investering i landbrugs- og fødevarerystemer (2015),
- der henviser til bevægelsen »Scaling Up Nutrition« og dens arbejde med at udrydde alle former for fejlnæring gennem støtte til regeringsinitiativer og de involverede landes prioriteter i samarbejde med civilsamfundet, FN, donorer, virksomheder og forskere,
- der henviser til Kommissionens tilsagn på 2,5 mia. EUR, der blev givet på topmødet om ernæring med henblik på vækst i Tokyo i december 2021 til bekæmpelse af fejlnæring i perioden 2021-2024, og EU's vedvarende engagement i at reducere antallet af børn med nedsat vækst med mindst 7 millioner inden 2025,
- der henviser til G7's aftale om forebyggelse af hungersnød og humanitære kriser, som blev godkendt på G7-topmødet i Cornwall den 13. juni 2021, og hvori G7-medlemmerne forpligtede sig til at bekæmpe sult og afværge hungersnød gennem fælles aktioner,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,
- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A9-0195/2022),

⁽¹¹⁾ IPBES' og IPCC's fælles workshoprapport om biodiversitet og klimaforandringer.

Onsdag den 6. juli 2022

- A. der henviser til, at moderat eller alvorlig fødevareusikkerhed har været langsomt stigende siden 2014, og at næsten hver tredje — 2,37 milliarder mennesker — ikke havde adgang til tilstrækkelige fødevarer i 2020 ⁽¹²⁾;
- B. der henviser til, at omfanget og alvoren af fødevarekriser er steget siden 2020 som følge af konflikter, økonomiske chok og ekstreme vejrforhold, eller en kombination af disse faktorer, og at næsten 193 millioner mennesker i 2021 var ramt af akut fødevareusikkerhed og havde behov for akut fødevarebistand — det højeste antal mennesker med akut fødevareusikkerhed på verdensplan, der hidtil er registreret i den globale rapport om fødevarekriser i de seks år, denne er blevet udgivet; der henviser til, at mellem 720 og 811 millioner mennesker sulter, og at fem lande anses for at være i risiko for hungersnød, herunder Sydsudan, Etiopien, Madagaskar, Nigeria (16 delstater og føderalstatens hovedstadsregion) og Yemen ⁽¹³⁾;
- C. der henviser til, at retten til mad refererer til dimensionerne tilgængelighed og tilstrækkelighed (tilstrækkelig mængde og stabilitet i adgangen);
- D. der henviser til, at Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) definerer fødevaresikkerhed som en tilstand, hvor hele befolkningen til enhver tid har fysisk, social og økonomisk adgang til passende, sundhedsmæssigt sikre og nærende fødevarer til at kunne dække sine ernæringsmæssige behov og ønsker og dermed føre et sundt og aktivt liv ⁽¹⁴⁾;
- E. der henviser til, at den ulovlige, uprovokerede og uberettigede russiske angrebskrig mod Ukraine yderligere har destabiliseret de allerede skrøbelige landbrugsmarkeder og forværret den allerede alvorlige situation på grund af covid-19 og øget presset på de igangværende fødevarekriser og den globale fødevaresikkerhed, og at dette har skubbet de internationale fødevare- og foderpriser et godt stykke op over deres allerede høje niveauer; der henviser til, at dette sandsynligvis vil øge fødevareusikkerheden, fattigdommen, den sociale uro og ustabiliteten i mange udviklingslande, der er stærkt afhængige af import af ukrainsk og russisk hvede, da 40 % af eksporten af hvede og majs fra Ukraine går til Mellemøsten og Afrika;
- F. der henviser til, at næsten 50 lande ifølge FAO er afhængige af Rusland og Ukraine for at dække mindst 30 % af deres behov for import af hvede, og at 26 lande af disse lande importerer mere end 50 % af deres hvede fra disse to lande; der henviser til, at Verdensfødevareprogrammet købte næsten halvdelen af sine globale hvedeforsyninger fra Ukraine og har påpeget, at de nuværende fødevarekriser i lande som Afghanistan, Etiopien, Syrien og Yemen vil blive hårdest ramt;
- G. der henviser til, at både Ukraine og Rusland er nettoeksportører af landbrugsprodukter, og at de begge spiller en ledende rolle på de globale markeder for fødevarer og gødning, hvor eksportvarer ofte er koncentreret i en håndfuld lande; der henviser til, at denne koncentration kan udsætte disse markeder for øget sårbarhed og volatilitet; der henviser til, at Rusland er en førende eksportør af syntetisk kvælstofgødning og komponenter heraf, og at Belarus er en betydelig eksportør af kaliumholdige gødningsstoffer; der henviser til, at priserne på kvælstofgødning er stærkt afhængige af naturgaspriserne, og til at Rusland har en stærk position på naturgasmarkedet; der henviser til, at mange af udviklingslandene allerede før konflikten kæmpede med negative virkninger af høje internationale fødevare- og gødningspriser;
- H. der henviser til, at FAO's fødevareprisindeks, som følger de internationale priser på fødevarer og foder, er steget til et nyt rekordhøjt niveau, og at yderligere prisstigninger og fødevareinflation sandsynligvis ligger et godt stykke over de allerede høje niveauer;
- I. der henviser til, at fødevareprisindekset ifølge FAO var rekordhøjt i februar 2022; der henviser til, at de faktorer, der ligger til grund for fødevareinflationen, ikke er begrænset til vækstbetingelser og tilgængelige eksportmuligheder, men at stigningen i fødevarepriser i langt højere grad skyldes forhold i andre sektorer end fødevareproduktionen, navnlig energi-, gødnings- og fodersektoren;

⁽¹²⁾ State of Food Security and Nutrition in the World Report 2021.

⁽¹³⁾ Global Report on Food Crises 2021, ajourført i september.

⁽¹⁴⁾ Vejledende retningslinjer til støtte for den gradvise opfyldelse af retten til tilstrækkelig ernæring i forbindelse med den nationale fødevaresikkerhed.

Onsdag den 6. juli 2022

- J. der henviser til, at Afrika har den højeste forekomst af fødevareusikkerhed, idet 60 % af Afrikas befolkning (799 millioner mennesker) var ramt af moderat eller alvorlig fødevareusikkerhed i 2020 ⁽¹⁵⁾;
- K. der henviser til, at Den Europæiske Union bør være særlig opmærksom på lande, der er ramt af hungersnød, og som samtidig står over for naturkatastrofer, såsom Madagaskar, der for nylig blev ramt af voldsomme cykloner, og hvor to ud af fem indbyggere er ramt af akut fødevareusikkerhed, navnlig i den store sydlige region, hvor mere end 300 000 børn lider af alvorlig fejlnæring;
- L. der henviser til, at mange mindre landbrugere i udviklingslandene ikke har adgang til sund, nærende og bæredygtig kost, fordi de bor i fjerntliggende områder, har en lav indkomst og mangler adgang til forskelligartede fødevarer; der henviser til, at der er dokumentation for, at investeringer i småbrugssektoren og regionale strukturer giver det bedste resultat med hensyn til fattigdomsbekæmpelse og vækst, og at dette understreger behovet for at fokusere indsatsen på at øge indkomsterne for mindre landbrugere, navnlig kvindelige landbrugere, og for at styrke modstandsdygtigheden i sårbare samfund;
- M. der henviser til, at sunde kostvaner var for dyre for omkring 3 milliarder mennesker i verden i 2020, og at fedme er et stærkt stigende problem i alle regioner ⁽¹⁶⁾;
- N. der henviser til, at fejlnæring er en unormal fysiologisk tilstand forårsaget af underernæring samt overvægt og fedme; der henviser til, at kvinders og pigers sundhed er tæt forbundet med deres fremtidige børns fysiske og mentale sundhed og ernæringsmæssige status; der henviser til, at underernæring blandt gravide kvinder og mødre øger risikoen for komplikationer under graviditeten, mødredødelighed og underernæring og dødelighed blandt børn; der henviser til, at et uacceptabelt stort antal børn stadig er ramt af fejlnæring: af alle børn under fem år har 22 % nedsat vækst på grund af kronisk fejlnæring, 6,7 % er afmagrede — en form for akut fejlnæring — og 5,7 % er overvægtige ⁽¹⁷⁾, og de faktiske tal for nedsat vækst og afmagring forventes at være højere på grund af pandemiens virkninger;
- O. der henviser til, at sikring af sikker adgang til rent vand er tæt forbundet med forbedring af fødevaresikkerhed og ernæring; der henviser til, at knaphed på vand berører mere end 40 % af verdens befolkning, og at mere end 2 milliarder mennesker ikke har direkte og sikker adgang til rent drikkevand på verdensplan ifølge FN's seneste verdensrapport om udvikling af vandressourcer (2021);
- P. der henviser til, at mere end 10 % af verdens befolkning er afhængig af fiskeri og akvakultur ⁽¹⁸⁾, og at mere end 3 milliarder mennesker ifølge FN er afhængige af verdenshavene som deres vigtigste proteinkilde primært fra fisk og skaldyr; der henviser til, at det ikkeindustrielle fiskeri tegner sig for mere end 90 % af verdens fangstfiskere og fiskearbejdere;
- Q. der henviser til, at sundhedssystemer, der ikke er særlig modstandsdygtige og stærke, udfordres af den regelmæssige fremkomst af epidemier, navnlig med hensyn til deres evne til at sikre kontinuitet i den mest basale sundhedspleje; der henviser til, at sundhedssystemernes ressourcer i de seneste to år er blevet omdirigeret fra en række ernæringsmæssigt vigtige funktioner og grundlæggende sundhedstjenester vedrørende underernæring — herunder prænatal pleje, mikronæringsstoftilskud og forebyggelse og behandling af diarré, infektioner og akut fejlnæring hos børn — til bekæmpelse af covid-19, og at behandling og forebyggende tjenester i forbindelse med underernæring stadig ikke er tilstrækkeligt integreret i de nationale sundhedssystemers grundlæggende plejepakker, og at der fortsat ikke er sikret lige adgang til sundhedstjenester;

⁽¹⁵⁾ State of Food Security and Nutrition in the World Report 2021: <https://www.fao.org/3/cb4474en/cb4474en.pdf>

⁽¹⁶⁾ State of Food Security and Nutrition in the World Report 2021.

⁽¹⁷⁾ UNICEF's, Verdenssundhedsorganisationens og Verdensbankens fælles skøn over fejlnæring blandt børn, Levels and trends in child malnutrition (Niveauer og tendenser inden for fejlnæring af børn), 2021.

⁽¹⁸⁾ FAO, The State of World Fisheries and Aquaculture 2020, <https://www.fao.org/3/ca9231en/CA9231EN.pdf>

Onsdag den 6. juli 2022

- R. der henviser til, at kronisk fattigdom, høj og vedvarende ulighed og uholdbare fødevarer systemer sammen med hyppigere naturkatastrofer, navnlig i forbindelse med klimaforandringer, er de underliggende årsager til fødevarer usikkerhed og fejlernæring;
- S. der henviser til, at klimaforandringer ifølge IPCC's sjette rapport fra 2022, herunder den øgede hyppighed og intensitet af ekstreme vejrphenomener, reducerer fødevarer- og vandsikkerheden, mindsker høstudbyttet, ændrer græsningsarealer og græsningskifte og mindsker fødevarer nes næringsværdi og dermed hæmmer bestræbelserne på at opfylde 2030-dagsordenen og dens verdensmål for bæredygtig udvikling;
- T. der henviser til, at klimaforandringer yderligere udsætter kvinder for risici og sårbarheder; der henviser til, at klimaforandringer forværrer eksisterende udfordringer såsom pludselige tab af fødevarerproduktion og adgang til fødevarer og underliggende sårbarheder, herunder forværring af fattigdom og fødevarer usikkerhed, hvilket tvinger lokalsamfundene ud i en situation med komplekse kriser; der henviser til, at en reduceret diversitet i kosten derfor har øget omfanget af fejlernæring i mange lokalsamfund, navnlig for oprindelige folk, mindre landbrugere og lavindkomsthusholdninger, hvor børn, ældre og gravide kvinder er særligt berørte;
- U. der henviser til, at FAO anslår, at ca. 75 % af planter genetiske diversitet er gået tabt på verdensplan; der henviser til, at omfattende genetisk erosion øger vores sårbarhed over for klimaforandringer og fremkomsten af nye skadegørere og sygdomme;
- V. der henviser til, at biodiversitet og de dermed forbundne tjenester — bestøvning, rovdyr, der dræber skadegørere, agroøkosystemernes øgede modstandsdygtighed over for erosion, tørke og oversvømmelser, jordbundsdannelse og kulstofdræn — er afgørende for at sikre en bæredygtig fødevarerproduktion;
- W. der henviser til, at man ved at opbygge biodiversitetens modstandsdygtighed og støtte økosystemernes integritet kan bevare flere fordele for mennesker, herunder deres livsgrundlag, sundhed og trivsel og levering af fødevarer;
- X. der henviser til, at antallet af mennesker, der har behov for akut fødevarer-, ernærings- og indkomststøtte, er stigende⁽¹⁹⁾; der henviser til, at de vigtigste årsager til fødevarer- og ernæringsusikkerhed og fejlernæring, som for øjeblikket bliver værre, er konflikter, klimaforandringer og ekstreme vejrforhold, miljøforringelse, stigende energipriser, begrænset adgang til vand, økonomiske chok, kronisk fattigdom og høj og vedvarende ulighed, herunder ulighed mellem kønnene, manglende adgang til grundlæggende sociale ydelser og sundhedstjenester, global befolkningstilvækst og fejlslagen regeringsførelse, som kan øge behovet for at migrere;
- Y. der henviser til, at konflikter forstyrrer adgangen til fødevarer og grundlæggende sociale tjenester, som påvirker sundhedsstabiliteten, herunder ernærings tjenester, vand, sanitet og hygiejne, og skader naturressourcer, infrastruktur, produktionsmidler og husdyr; der henviser til, at fødevarer usikkerhed kan være en kilde til konflikt mellem de berørte samfund og dermed forværre de eksisterende udfordringer og spændinger i forbindelse med ressourceknaphed;
- Z. der henviser til, at covid-19 har ført til forstyrrelser i værdikæderne fra produktion og transport til oplagring og salg af fødevarer, og at begrænsninger af bevægeligheden har reduceret landbrugeres og forbrugeres adgang til markederne, yderligere hæmmet lige adgang til passende fødevarer og ernæring for alle og blotlagt den manglende modstandsdygtighed i importbaserede fødevarer systemer og betydningen af bæredygtige landbrugsfødevarer systemer;
- AA. der henviser til, at covid-19 har ført til en stigning i fattigdommen i mangel af universel social mindstebeskyttelse; der henviser til, at restriktioner har påvirket de daglige økonomiske aktiviteter, som mange husholdninger er afhængige af, hvilket har ført til vanskeligheder med at få adgang til sunde og nærende fødevarer eller med at dække sundhedsmæssige behov; der henviser til, at adgangen til sundhedspleje af høj kvalitet i mange udviklingslande er yderst begrænset, navnlig for de mest sårbare og marginaliserede mennesker;

⁽¹⁹⁾ Global Report on Food Crises 2021.

Onsdag den 6. juli 2022

- AB. der henviser til, at inklusive, effektive, modstandsdygtige og bæredygtige fødevarer systemer er afgørende for at nå 2030-dagsordenen og dens verdensmål for bæredygtig udvikling; der henviser til, at covid-19-pandemien afslørede svagheder i de globale fødevarer systemer, idet den gjorde ulighederne værre og truede liv og levebrød for de mest sårbare; der henviser til, at FN's tiår for handling opfordrer til at fremskynde banebrydende løsninger til håndtering af de globale udfordringer for mennesker og planeten, fra fattigdom og køn til klimaforandringer, ulighed og lukning af finansieringskløften;
- AC. der henviser til, at ernæring er et vigtigt spørgsmål, der ligger til grund for og er afgørende for opfyldelsen af mindst 12 af de 17 verdensmål og er uløseligt forbundet med andre vigtige spørgsmål vedrørende bæredygtig udvikling, enten fordi den afhænger af dem (dvs. vand, sanitet og hygiejne samt landbrug), fordi den muliggør dem (dvs. sundhed, beskæftigelse), eller fordi den gør begge dele (dvs. ligestilling mellem kønnene og uddannelse);
- AD. der henviser til, at Marrakeshoverenskomsten fra 1994 og navnlig Verdenshandelsorganisationens (WTO's) aftale om landbrug har bidraget til landbrugsregionernes specialisering; der henviser til, at denne specialisering har ført til regioner med et højt eksportniveau og andre regioner, der næsten er helt afhængige af import; der henviser til, at denne situation ikke er modstandsdygtig over for kriser såsom krige og er en af de faktorer, der bidrager til den nuværende globale fødevareustabilitet;
- AE. der henviser til, at en stærk afhængighed af fødevarer import i høj grad udsætter befolkningerne for global markedsvolatilitet, navnlig de mennesker, der bruger en betydelig del af deres indkomst på at dække daglige fødevarebehov;
- AF. der henviser til, at ustabilitet på de internationale markeder fører til fødevarer usikkerhed i lande, der mangler stærke landbrugspolitikker, da perioder med lave priser har en negativ indvirkning på produktionskapaciteten og fører til en stigning i importen, hvilket gør bybefolkningerne sårbare, når verdensmarkedspriserne stiger;
- AG. der henviser til, at landbrugspolitikker er de primære makroøkonomiske politikker, og hvis der ikke er nogen beskyttelse mod ekstreme udsving i verdensmarkedspriserne, er de skader, som inflationen forårsager, ødelæggende for vækstøkonomierne;
- AH. der henviser til, at fødevarer suverænitæt er menneskers og landes ret til at fastlægge deres egne landbrugs- og fødevarer politikker; der henviser til, at dette koncept har til formål at gøre det muligt for hvert land at brødføde sin egen befolkning og være selvforsynende og uafhængig; der henviser til, at jord til bord-strategiens hensigt om at mindske landbrugernes afhængighed af eksterne output er i overensstemmelse med denne definition;
- AI. der henviser til, at den europæiske grønne pagt og jord til bord-strategien anvender holistiske tilgange til landbrug, ikke blot for at forebygge en klima- og biodiversitetskrisen i Europa, men også for at sikre fødevarer sikkerhed og forbedre ernæringen og folkesundheden; der henviser til, at den skal tjene som model for investeringer i udviklingsfinansiering med henblik på at styrke udviklingslandenes modstandsdygtighed og selvforsyning med fødevarer;
- AJ. der henviser til, at jord til bord-strategien har til formål at reducere brugen af landbrugsinput og navnlig at reducere den samlede anvendelse af kemiske pesticider med 50 %, af de farligste pesticider med 50 % og af gødning med mindst 20 % inden 2030;
- AK. der henviser til, at ernæring er en vigtig investering, da god ernæring i de første tusind dage af et barns liv er afgørende for at opnå det fulde fysiske, intellektuelle og menneskelige potentiale; der henviser til, at sult og fejlnæring har en negativ indvirkning på børns evne til at lære og kan få dem til at droppe ud af skolen, udgør en livslang byrde for enkeltpersoner og samfund og har en negativ indvirkning på den menneskelige udvikling og den nationale økonomiske udvikling; der henviser til, at god ernæring derfor er hjørnestenen i samfundets velstand;
- AL. der henviser til, at skolelukninger, da covid-19-pandemien var på sit højeste, efterlod 370 millioner børn uden adgang til et garanteret skolemåltid, ofte deres eneste varme måltid om dagen, og at skolemåltidsordninger er et vigtigt element i bekæmpelsen af sult og mange former for fejlnæring; der henviser til, at fødevarer usikkerhed på den anden side

Onsdag den 6. juli 2022

forstyrrer samfundets funktion, herunder familiers evne til at sende deres børn i skole, og at den ved at lægge pres på familier kan være en drivkraft for vold i hjemmet og kønsbaseret vold; der henviser til, at der for hver dollar, der investeres i ernæringsinterventioner, kan genereres 16 dollars i afkast;

- AM. der henviser til, at de stigende behov, ligesom på andre områder inden for humanitær bistand og udviklingsbistand, ikke modsvares af tilstrækkelige ressourcer, hvilket fører til en hurtigt voksende finansieringskløft, der kræver mere intelligente og mere systemiske tilgange, en systemisk omstilling i retning af socialt retfærdige fødevarer, da vores nuværende fødevarer systemer forværrer de socioøkonomiske og kønsrelaterede uligheder og forhindrer adgang til sund, retfærdig og bæredygtig ernæring;
- AN. der henviser til, at kvinder spiller en central rolle med hensyn til at brødføde verden som landbrugere, omsorgspersoner og producenter — de står for produktionen af 60-80 % af fødevarerne i udviklingslandene — men har ulige adgang til fødevarer og til ressourcer, tjenesteydelser og aktiver, der kan øge deres udbytte og indtægter; der henviser til, at kvinder påtager sig 75 % af det ulønnede omsorgsarbejde og huslige arbejde, og at kvinder i landdistrikter og lavindkomstlande bruger op til 14 timer om dagen på omsorgsarbejde;
- AO. der henviser til, at ulighed mellem kønnene påvirker arbejdsfordelingen og fører til en uforholdsmæssig og ulønnet omsorgsbyrde for kvinder og piger;
- AP. der henviser til, at det er nødvendigt at beskytte kvinders og pigers rettigheder på alle niveauer og give dem plads i beslutningsprocesserne; der henviser til, at kvinder og piger er hårdest ramt af klimaforandringer og katastrofer, hvilket fører til øget sårbarhed på grund af komplekse risici;
- AQ. der henviser til, at kønsbestemte uligheder har en direkte indvirkning på ernæring, idet de former fødevarer dynamikken i husholdninger og lokalsamfund på en måde, der påvirker kvinders og pigers produktion af, adgang til, evne til at betale for og levere fødevarer, pleje og sundheds- og sanitetsydelser til sig selv og kan bringe dem i fare for øget kønsbaseret vold og partnervold;
- AR. der henviser til, at en udligning af den kønsbestemte forskel mellem kvindelige og mandlige landbrugere kan øge landbrugsproduktionen med mellem 2,5 og 4 % i de fattigste regioner og mindske sult på verdensplan med 17 %;
- AS. der henviser til, at kvinder udgør 43 % af arbejdsstyrken i landbruget i partnerlandene, og at denne procentdel er 50 % eller mere i visse lande i Asien og Afrika syd for Sahara, og at kvinder kun udgør under 20 % af ejerne af landbrugsjord;
- AT. der henviser til, at der er 608 millioner familielandbrug i hele verden, som optager mellem 70 og 80 % af verdens landbrugsjord, hvilket svarer til over 90 % af alle landbrugsbedrifter på verdensplan, og som producerer ca. 80 % af verdens fødevarer udtrykt i værdi;
- AU. der henviser til, at en tredjedel af de fødevarer, der produceres globalt, enten går tabt eller går til spilde; der henviser til, at en øget indsats for at reducere fødevarer tab og madspild ved at gennemføre den cirkulære økonomi i landbrugsproduktionssystemerne med henblik på at øge landbrugsproduktionens bæredygtighed og ressourceeffektivitet er afgørende for at afhjælpe fødevarer usikkerhed, fejlnæring og beskytte biodiversiteten på verdensplan;
- AV. der henviser til, at håndtering af fødevarer- og ernæringssikkerhed ikke blot kræver mere finansiering, men også et stærkt politisk fokus og en beslutsom politisk indsats;
- AW. der henviser til, at nogle tredjelande har iværksat en række innovative projekter såsom det afrikanske Great Green Wall-initiativ, som fremmer agroøkologiske projekter;
- AX. der henviser til, at Komitéen for Verdens Fødevarer sikkerhed er den vigtigste inklusive internationale og mellemstatslige platform, hvor alle interessenter kan samarbejde om at nå det fælles mål om at sikre fødevarer- og ernæringssikkerhed for alle;

Onsdag den 6. juli 2022

- AY. der henviser til, at FN's Generalforsamling den 20. december 2017 vedtog et projekt, hvorved den udnævnte perioden 2019-2028 til FN's tiår for familielandbrug;
- AZ. der henviser til, at landbrugernes rettigheder blev nedfældet i FAO's internationale traktat om plantegenetiske ressourcer for fødevarer og jordbrug i 2004, men at reglerne om intellektuel ejendomsret ofte har været i strid med disse rettigheder, hvilket har bragt lokale, traditionelle og oprindelige såmetoder i fare;
- BA. der henviser til, at det er afgørende, at EU spiller en aktiv rolle i håndteringen af fødevarerensikkerhed, da EU yder næsten halvdelen af den samlede officielle udviklingsbistand (ODA);

Fødevarerensikkerhed og ernæring i centrum for genopretningen efter covid-19

1. er foruroliget over, at vi ikke er på rette vej, og at det er meget usandsynligt, at vi når ernæringsmålene inden 2025 eller at udrydde sult inden 2030 i overensstemmelse med verdensmål 2 »stop sult«; minder om, at sult og fødevarerensikkerhed igen vokser i hele verden; bemærker med bekymring, at omkring 660 millioner mennesker risikerer fortsat at leve i sult i 2030, også på grund af konsekvenserne af covid-19-pandemien; minder om, at der er behov for dristige tiltag, navnlig når det gælder ulighed i adgangen til mad, for at fremskynde processen hen imod målet om at udrydde sult; minder om, at afskaffelse af alle former for fejlernæring samt verdensmål 2 bør betragtes som prioriteter i samtlige politikker, med særlig vægt på mennesker i de mest sårbare situationer;
2. understreger, at fødevarerensikkerhed har en afgørende rolle at spille med hensyn til at udrydde fattigdom og nå verdensmål 1, samtidig med at der tages fat på fejlernæring og sameksistensen af over- og underernæring, hvilket vil være helt afgørende for at nå sundhedsmålsætningerne under verdensmål 3; understreger, at det vil være umuligt at forvalte vandressourcerne på en bæredygtig måde med henblik på at nå verdensmål 6, uden at landbruget spiller en central rolle, og at bæredygtig fiskeriforvaltning er afgørende for bevarelsen og den bæredygtige udnyttelse af havene og opfyldelsen af verdensmål 14; minder derfor om, at fødevarerensikkerhed mere generelt også skal afspejle vores forpligtelser vedrørende bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion i verdensmål 12, tilpasning til og modvirkning af klimaforandringer i verdensmål 13 og beskyttelse, genopretning og bæredygtig forvaltning af økosystemer på land i verdensmål 15;
3. minder om den afgørende rolle, som ikkeindustrielt fiskeri spiller for fødevarerensikkerhed og ernæring; understreger, at bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler skal være i overensstemmelse med den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning og hverken må undergrave den lokale fødevarerensikkerhed eller true det ikkeindustrielle fiskeri i tredjelande ved at bringe fiskerne i direkte konkurrence med EU-fartøjer; opfordrer til, at aftalerne tilpasses 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og EU's miljømæssige forpligtelser og målene for den fælles fiskeripolitik gennem øget sektorstøtte og flere bæredygtighedsbestemmelser om overskud, udsnid og forsigthedsprincippet;
4. understreger, at covid-19-pandemien med den følgende økonomiske krise og lukning af grænserne samt den aktuelle konflikt i Ukraine har afsløret sårbarhederne i det globale fødevarerensikkerhedssystem; understreger og minder Kommissionen og medlemsstaterne om betydningen af at skabe stærkere forbindelser mellem politikker på kort, mellemlang og lang sigt for at sikre, at genopretningsplanerne efter covid-19 er inkluderende, idet der også rettes særlig opmærksomhed mod de mest udsatte grupper såsom børn, unge, kvinder, ældre og oprindelige folk;
5. opfordrer indtrængende EU til at beskytte udviklingslandenes ret til mad og selvforsyning som et middel til at opnå ernæringsikkerhed, bekæmpe fattigdom og opnå inkluderende, bæredygtige og retfærdige globale forsyningskæder og mere bæredygtige fødevarerensikkerhedssystemer og til at støtte de lokale og regionale markeder, idet der rettes særlig opmærksomhed mod kvindelige landbrugere og familielandbrug, med henblik på at sikre forsyningen af økonomisk overkommelige og tilgængelige fødevarer og stærkere sociale sikkerhedsnet til at sikre, at de mest udsatte fortsat har adgang til mad, også i nød- og krisesituationer;
6. minder om, at Ukraine og Rusland spiller en vigtig rolle på det globale eksportmarked for fødevarer, og at Ukraine og Rusland har en meget stor indvirkning på en række lande med udbredt sult, da disse lande importerer en betydelig andel af deres hvede fra Ukraine eller Rusland;

Onsdag den 6. juli 2022

7. understreger, at regeringerne i denne kontekst bør undgå eksportforbud og identificere foranstaltninger til at støtte omstruktureringen af landbrugsmarkederne og reguleringen af dem ved at øge deres gennemsigtighed og indføre nye regler til at forebygge, at overdreven finansiell spekulation fører til større udsving i fødevarerpriserne, hvilket særligt i forbindelse med en krig kan skabe en kunstig stigning i engrospriserne og føre til markedsvolatilitet og navnlig påvirke udviklingslandene og de mest udsatte befolkningsgrupper;

8. beklager dybt den finansielle spekulation i landbrugsråvarer og fødevarer og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremsætte forslag til at bringe denne spekulation til ophør, navnlig i en krigskontekst, for at sikre stabilitet på markederne og i landbrugsproduktionen; minder i den forbindelse om, at den strukturelle ustabilitet på de internationale landbrugsmarkeder udgør en trussel mod den globale fødevarer sikkerhed og mod den politiske stabilitet i mange udviklingslande; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte internationale regler til at bringe den finansielle spekulation i landbrugsråvarer og fødevarer og spekulative praksisser til ophør;

9. minder om, at retten til mad er en menneskeret; efterlyser omfattende og stærke EU-foranstaltninger til at ledsage den fuldstændige og gradvise realisering af denne ret som et middel til at opnå fødevarer sikkerhed for alle; er meget bekymret over den kraftige stigning i fødevarer sikkerheden i de seneste år;

10. understreger, at energikriser og ugunstige vejrforhold forud for krigen i Ukraine har fået priserne på landbrugsråvarer på det globale marked til at stige, og opfordrer i den forbindelse til øget og mere effektiv fødevarer bistand i et forsøg på bedre at koble nødhjælp og langsigtede løsninger sammen; opfordrer navnlig Kommissionen og EU's medlemsstater til at øge deres bidrag til Verdensfødevarer programmet og efterlyser foranstaltninger til at forandre vores fødevarer systemer gennem støtte til mangfoldighed og kvalitet i produktionen og bearbejdningen af landbrugsprodukter i partnerlandene og foranstaltninger til at tackle strukturel fattigdom og vedvarende uligheder som underliggende årsager til fødevarer usikkerhed;

11. bemærker med bekymring, at den russiske invasion af Ukraine generelt vil få meget store konsekvenser, som vil forværre den eksisterende fødevarer usikkerhed og virkningerne af covid-19-pandemien yderligere; bemærker med endnu større bekymring, at Ukraine er en vigtig producent af basisfødevarer såsom hvede, majs og vegetabiliske olier; opfordrer Kommissionen til at udvikle vidtrækkende foranstaltninger for fødevarer sikkerhed og til at gennemføre dem på kort, mellemlang og lang sigt; minder om, at EU skal sikre, at retten til mad for alle ikke er en markedsvare; minder om, at hungersnød er en af de mulige konsekvenser, som skal tages med i alvorlig betragtning som et resultat af krigen, hvis verdens ledere ikke træffer modforanstaltninger;

12. understreger, at krigen i Ukraine viser, i hvor høj grad lavindkomstlandene er afhængige af verdensmarkedet med hensyn til forsyningen af deres basisfødevarer, idet deres fødevarer sikkerhed er baseret på en håndfuld korneksporterende lande, hvilket gør disse lande særligt sårbare over for markedsforstyrrelser og prisstigninger; minder om, at 14 lavindkomstlande eller mellemindkomstlande i den nederste halvdel, hvoraf nogle allerede befinder sig under hungernødslignende forhold, importerer over 50 % af deres hvede fra Rusland og Ukraine for at kunne brødføde deres befolkning;

13. understreger, at lande, der er afhængige af fødevarer import fra Ukraine og Den Russiske Føderation, bør absorbere konfliktforårsagede chok og forblive modstandsdygtige ved at diversificere kilderne til deres fødevarer forsyning ved at forlade sig på andre eksportlande eller eksisterende fødevarer lagre eller ved at diversificere deres indenlandske produktionsstruktur;

14. opfordrer EU og medlemsstaterne til øjeblikkelig at dække finansieringsunderskuddet i FN's humanitære appeller for så vidt angår Østafrika og Mellemøsten i 2022, eftersom støtten til disse to regioner i øjeblikket er 99 % underfinansieret; minder om, at Verdensfødevarer programmet allerede har været nødt til at reducere fødevarer rationerne til flygtninge og andre udsatte befolkningsgrupper i Østafrika og Mellemøsten på grund af manglende finansiering, prisstigninger og et begrænset udbud af råvarer på markederne, hvilket ligeledes skyldes krigen i Ukraine;

15. understreger, at ambitiøst finansieret fødevarer- og ernæringsplanlægning bør være kernen i genopretningsplanerne efter pandemien;

Onsdag den 6. juli 2022

16. opfordrer indtrængende EU til at prioritere fødevarer og bæredygtigt landbrug i sin internationale udviklingsplanlægning og til at sikre adgang til finansiering for lokalsamfund og lokale organisationer; opfordrer EU til at investere i foranstaltninger og indsatser i partnerskaber med udviklingslandene, som giver adgang til forskellige, økonomisk tilgængelige, sikre, bæredygtige og tilstrækkeligt ernærende fødevarer, da investering i fødevarer og ernæring er et nøgleelement for at opbygge menneskelig kapital og konkurrenceevne og nå verdensmålene;

17. fremhæver behovet for, at politikkerne er landestyrede, behovsbaserede og kontekstbaserede, da fødevarer systemerne er meget forskelligartede; minder om, at lokal fødevarerproduktion bør prioriteres gennem finansiering af små landbrugere, beskyttelse af menneskerettighederne og styrkelse af familielandbrugssystemer, kooperativer og regionale forsyningskæder;

18. påpeger, at små landbrugere er de vigtigste fødevarerproducenter i udviklingslandene, og at de spiller en afgørende rolle for fødevarer sikkerheden og ernæringen i disse lande; opfordrer EU til specifikt at støtte og styrke små landbrugere, familielandbrug og kooperativer i sin udviklingsbistand og samtidig fokusere på anstændigt arbejde; understreger, at en styrkelse af små landbrugeres produktion medfører flere fødevarer på det globale marked, hvilket fører til lavere fødevarerpriser og bedre kostvaner;

19. minder om, at lokale landbrugstraditioner suppleret med moderne teknologi kan øge produktionen af sunde og nærende fødevarer; mener, at udviklingslandene bør være i stand til at beskytte deres offentlige landbrugspolitik;

20. understreger, at lokal fødevarerproduktion og lokalt forbrug, der støtter små landbrug og garanterer rimelige priser for producenter og forbrugere, mindsker landenes afhængighed af import og deres sårbarhed over for internationale prisudsving;

21. påpeger, at strategiske investeringer i bæredygtige landbrugspraksisser kan spille en central rolle med henblik på at sikre mere modstandsdygtige og bæredygtige landbrugsfødevarer systemer; insisterer på, at EU's investeringer skal være i overensstemmelse med 2030-dagsordenen, Parisaftalen om klimaændringer og konventionen om den biologiske mangfoldighed; glæder sig over og tilskynder til EU-investeringer i partnerskab med udviklingslandene inden for agroøkologi, skovlandbrug og afgrøde diversificering og gentager, at EU-støttede investeringer i landbrug, skovbrug eller fiskeri eller i virksomheder, der har en indvirkning på jorden, græsarealer, skove, vand eller hav, skal være i overensstemmelse med bl.a. FAO's/CFS' frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse, fiskeri og skove i forbindelse med national fødevarer sikkerhed og FAO's/CFS' principper for ansvarlig investering i landbrug og fødevarer systemer; støtter europæisk finansiering af producenter og landbrugsfødevarer virksomheder, så de kan foretage de nødvendige investeringer for at bringe dem i overensstemmelse med kravene i systemet for risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter (Hazard Analysis Critical Control Point System) ved at gennemføre foranstaltninger til at fjerne eventuelle risici for fødevarer sikkerheden;

22. understreger, at korte forsyningskæder har et stort potentiale til at afhjælpe de nuværende mangler i fødevarer systemet, og minder om, at klimavenligt landbrug bl.a. indebærer en reduktion af afhængigheden af energi fra fossile brændstoffer, herunder anvendelse af kemiske pesticider og gødningsstoffer;

23. glæder sig over alle initiativer til at gennemføre eller styrke landbrugspolitikker på nationalt eller regionalt plan, som har til formål at sikre større selvforsyning med fødevarer, og tilskynder til udviklingslandenes overgang til en højere grad af selvforsyning, hvilket giver landbrugerne ansvar, ejerskab og uafhængighed i forbindelse med skabelsen af bæredygtige landbrugsfødevarer systemer og mere selvforsynende produktionssystemer; opfordrer til, at der sættes fokus på bestræbelser på landbrugsområdet på at beskytte udviklingslandenes ret til fødevarer sikkerhed som et supplement til deres ret til fødevarer suverænitet⁽²⁰⁾ samt på at styrke deres evne til at opfylde deres befolkningers ernæringsmæssige behov;

⁽²⁰⁾ Fødevarer suverænitet som defineret af Via Campesina som »folkets ret til sunde og kulturelt egnede fødevarer, der er produceret ved hjælp af økologisk forsvarlige og bæredygtige metoder, og deres ret til at definere deres egne fødevarer- og landbrugssystemer«. FN's Komité for Verdens Fødevarer sikkerhed definerer fødevarer sikkerhed som, »når alle mennesker til enhver tid har fysisk og økonomisk adgang til tilstrækkelige, sikre og nærende fødevarer til at opfylde deres ernæringsmæssige behov og fødevarer præferencer for et aktivt og sundt liv«.

Onsdag den 6. juli 2022

24. understreger i den forbindelse betydningen af at beskytte og fremme lokalsamfundenes ret til adgang til og kontrol med naturressourcer såsom jord og vand; beklager dybt, at der i mange udviklingslande sker omfattende land grabbing; påpeger, at det er en brutal praksis, som undergraver fødevarer sikkerheden og fødevarer suveræniteten og bringer landsbysamfundene i fare;

25. bemærker, at f.eks. græsningsrettigheder og fællesgræsgange er traditionelle arealanvendelsesrettigheder, som er baseret på sædvaner og ikke sikrede ejendomsrettigheder; understreger imidlertid den grundlæggende vigtighed af at beskytte disse fælles rettigheder for befolkningen i landdistrikterne;

26. opfordrer til, at der tages hånd om de sociale spændinger mellem fastboende landbrugsbefolkninger og nomadebefolkninger, navnlig i regioner med overlappende etnisk-religiøse konflikter;

27. er dybt bekymret over udviklingslandenes store afhængighed af fødevarer import, navnlig fra Den Europæiske Union, især når denne import består af subsidierede produkter, hvis lave pris udgør skadelig konkurrence for lokale smålandbrug;

28. understreger behovet for at beskytte landbrugernes ret til at bevare genetiske ressourcer for at sikre fødevarer sikkerheden og tilpasse sig til klimaforandringer; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af sin udviklingsbistand og sin handels- og investeringspolitik at støtte landbrugssystemer, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i den internationale traktat om plantegenetiske ressourcer for fødevarer og landbrug (ITPGRFA), som sikrer landbrugeres ret til at bevare, kontrollere, beskytte og udvikle deres egne frø og traditionelle viden;

29. understreger behovet for konsekvent at samarbejde med lande, internationale og regionale organisationer, den private sektor, landbrugere og små landbrugere samt det lokale civilsamfund og lokalsamfund for at støtte udformningen, gennemførelsen og overvågningen af kontekstspecifikke, gennemførlige og robuste nationale ernæringsmål; anerkender civilsamfundets centrale rolle, navnlig med hensyn til at nå ud til små landbrugere ved at knytte dem til uddannelse, ressourcer, markeder og værdikæder;

30. er af den opfattelse, at prioritering af mødres og spædbørns ernæringsbehov er afgørende for at sikre en solid og modstandsdygtig fødevarer sikkerhed, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte de nationale myndigheder i udviklingslandene i deres bestræbelser på at integrere ernæringstjenester i sundhedssystemerne med henblik på at tackle fejlnæring i alle dens former og sikre kontinuiteten i ernæringstjenesterne, navnlig tidlig opdagelse og lokalsamfunds baseret forvaltning af akut fejlnæring og spædbørns- og småbørns ernæring samt tilhørende programmer for mødres ernæring; glæder sig i den forbindelse over SUN-bevægelsens resultater og arbejde;

31. opfordrer EU til at beskytte små producenters adgang til og kontrol med jord og andre ressourcer, herunder landbrugeres såsæd, adgang til vand samt adgang til infrastruktur for at forbinde landdistrikter med territoriale markeder, herunder byområder;

32. opfordrer EU til at sikre passende finansiering og fælles skabelse af viden og tekniske innovationer gennem landbrugsledet forskning, herunder støtte til små producentorganisationer og kvindeorganisationer og deres kollektive forarbejdnings- og markedsføringsaktiviteter;

33. opfordrer Kommissionen til at etablere tætte forbindelser med partnerlande med henblik på udveksling af viden om landbrug; fremhæver den europæiske landbrugssektors ekspertviden og understreger behovet for at prioritere partnerskaber inden for forskning og innovation i landbruget, herunder gennem Horisont Europa, og for at sætte skub i ansvarlige og etiske innovationer for at fremme bæredygtige landbrugsmetoder med henblik på at øge udbyttet og landbrugsproduktionen; opfordrer i denne forbindelse til, at der i højere grad lægges vægt på, at traditionel lokal viden kan bidrage til den retfærdige omstilling, navnlig med hensyn til landbrugspraksis, fiskeri og skovbeskyttelse, hvorved den lokale befolkning og lokalsamfundene styrkes;

34. bemærker de positive resultater af budgetstøtte, som fremgår af den 6. statusrapport om handlingsplanen for ernæring, som en mekanisme for bæredygtige, virkningsfulde og landerellevante investeringer i ernæring;

35. opfordrer EU til at integrere de globale og nationale ernæringsmål i de relevante udviklingsprogrammer og landestrategier; opfordrer EU og dets medlemsstater til at mobilisere langsigtede finansielle investeringer i fødevarer- og ernæringssikkerhed og bæredygtigt landbrug, fiskeri og akvakultur og til at tilskynde partnerlandene til at investere mere i disse sektorer via deres nationale budgetter;

Onsdag den 6. juli 2022

36. opfordrer indtrængende EU til at prioritere fødevarer, beskyttelse af biodiversiteten og bæredygtigt landbrug i sin internationale udviklingsplanlægning med partnerlande, idet der tages hensyn til deres specifikke lokale behov, og der sikres adgang til finansiering for lokalsamfund og lokale organisationer, der støtter dem; opfordrer EU og dets medlemsstater til med deltagelse af civilsamfundet at vurdere og overvåge sine investeringer for at sikre, at de konkret bekæmper fattigdom og fødevaresikkerhed;

37. understreger EU's rolle som katalysator for omstillingen af de globale fødevaresystemer, således at de kan blive mere modstandsdygtige, bæredygtige og retfærdige; understreger, at jord til bord-strategien er en ambitiøs EU-politisk ramme, der fremmer et mere bæredygtigt og modstandsdygtigt landbrugsfødevaresystem i EU og støtter en global og retfærdig omstilling til bæredygtige landbrugsfødevaresystemer til gavn for mennesker, naturen og den økonomiske vækst, og som bevarer naturressourcerne i overensstemmelse med målene i biodiversitetsstrategien; minder om hensigten i fra jord til bord-strategien om at mindske landbrugernes afhængighed af ekstern produktion;

38. opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til fortsat fuldt ud at leve op til deres internationale forpligtelser for så vidt angår klima og biodiversitet, den grønne pagt og fra jord til bord-strategien og til, i overensstemmelse hermed, at gennemføre FN's Klimapanel's henstillinger om tilpasning til klimaforandringer, navnlig i en situation, hvor pandemikrisen og krigen i Ukraine viser, hvor sårbar det globale fødevaremarked er over for forstyrrelser;

39. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremskynde bestræbelserne på at støtte partnerlandene med hensyn til at reducere antallet af børn under fem år med nedsat vækst med syv millioner inden 2025, sådan som den har forpligtet sig til i EU's handlingsplan for ernæring;

40. opfordrer Den Europæiske Union til fortsat at støtte partnerlandene med hensyn til at genoprette tilgængeligheden af mangfoldige og nærende fødevarer til børn i skolealderen gennem skolemåltidsprogrammer og samtidig fremme lokalt og bæredygtigt producerede fødevarer og lægge særlig vægt på de mest udsatte børn; fremhæver endvidere nytten af offentlige indkøbsprogrammer med hensyn til at fremme offentlig støtte til indkøb fra små landbrugere og lokale producenter, når der købes næringsrige fødevarer til distribution;

41. glæder sig over Kommissionens og flere medlemsstaters støtte til »School Meals Coalition« i opfølgningen af topmødet om fødevaresystemer; bemærker betydningen af at sikre, at ernæringsfølsomme tilgange knyttes til ernæringsmæssige interventioner og andre sundhedsinterventioner i udviklingslandene;

42. minder om, at op til 811 mio. mennesker i verden sult, og at omkring to mia. mennesker er kronisk underernærede, navnlig i Afrika syd for Sahara og Asien, og mangler vigtige vitaminer og mineraler; minder om, at disse virkninger er særligt ødelæggende for børn i de første 1 000 dage af deres liv, eftersom virkningerne af mangel på essentielle mikronæringsstoffer såsom vitamin A, jern eller zink i denne tid vil være resten af livet og forårsage nedsat vækst og nedsatte mentale evner, hvilket ikke alene rammer enkeltpersoner, men hele økonomien; understreger, at sult og fejlnæring derfor er blandt de største hindringer for udvikling;

43. glæder sig over EU's tilsagn på topmødet om ernæring med henblik på vækst om at investere 2,5 mia. EUR i perioden 2021-2024 i kampen mod fejlnæring; opfordrer indtrængende EU til at udvise lederskab hen imod dette mål;

44. bemærker, at covid-19-pandemien har vist de indbyrdes forbindelser mellem menneskers, planters og dyrs sundhed, miljøets sundhed og fødevaresikkerhed; påpeger, at sygdomme, der rammer dyr og planter, også fortsat forstyrrer fødevaresikkerheden ved at afbryde fødevareforsyningen på verdensplan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at kombinere indsatsen med det internationale samfund omkring One Health-princippet for at omforme fødevaresystemerne, forbedre deres modstandsdygtighed og opnå bedre sundhed og fødevaresikkerhed for alle;

45. minder om, at forskning tyder på, at en omformning af fødevaresystemerne kan frigøre de 12 billioner USD, som verden bruger på de skjulte udgifter til fødevarer, og at omdirigering af nogle af disse midler kan forhindre yderligere skader på miljøet og på menneskers sundhed og i stedet bidrage til at opnå flere tilsagn om tilpasningsfinansiering, hvilket medlemsstater og ledere opfordrede til på COP 26 i Glasgow;

Onsdag den 6. juli 2022

46. minder om, at klimaforandringer i stigende grad vil lægge pres på fødevareproduktionen og adgangen til fødevarer, navnlig i udsatte regioner, hvilket vil undergrave fødevaresikkerheden og ernæringen; fremhæver konklusionerne i IPCC's rapport fra 2022, ifølge hvilke den globale opvarmning gradvist vil svække jordbundens sundhed og økosystemtjenester såsom bestøvning, øge presset fra skadegørere og sygdomme og reducere den animalske biomasse i havet, hvilket vil underminere fødevareproduktiviteten i mange regioner på land og i havene; glæder sig over sine henstillinger om at tilpasse sig klimaforandringer gennem fremme af agroøkologiske principper og praksisser, skovlandbrug, lokalsamfundsbaseret tilpasning, økosystembaseret forvaltning inden for fiskeri og akvakultur og andre tilgange, der arbejder med naturlige processer for at støtte fødevaresikkerhed, ernæring, sundhed og trivsel;

Opbygning af modstandsdygtighed over for fremtidige chok

47. minder om, at der i forbindelse med opbygning af modstandsdygtighed er nødt til at blive gjort noget ved den stigende hyppighed og intensitet af konflikter og naturkatastrofer, navnlig tørke, cykloner og oversvømmelser, samt sundhedskriser, tab af biodiversitet, strukturelle uligheder og økonomiske chok, som ofte har mange forværrende konsekvenser for de mest udsatte; påpeger, at strategiske investeringer i bæredygtige landbrugspraksisser kan spille en central rolle med henblik på at sikre mere modstandsdygtige og bæredygtige landbrugsfødevaresystemer;

48. opfordrer indtrængende EU til at fremme forudsigelig, specifik og målrettet finansiering til en foregribende og tidlig indsats med det formål at forebygge fødevaresikkerhed, mindske dens virkninger og øge opmærksomheden på og finansieringen af lokalt styret tilpasning og modstandsdygtighed; opfordrer EU til at styrke programmer vedrørende eksistensgrundlag for at støtte fødevaresikkerheden og sikre menneskers evne til at skabe og bevare deres udkomme og forbedre deres egen og kommende generationers trivsel; opfordrer indtrængende EU til at beskytte små producenters adgang til og kontrol med jord og andre ressourcer, herunder landbrugerens såsæd, og infrastruktur til at forbinde landdistrikter med territoriale markeder, herunder byområder;

49. påpeger, at fødevaresikkerhed har en positiv indvirkning på den generelle befolknings modstandsdygtighed og hjælper folk til bedre at kunne håndtere chok, ekstreme hændelser og langvarige kriser;

50. opfordrer Kommissionen til at revidere de eksisterende krisestyringsplaner, navnlig med henblik på fødevareproduktion;

51. understreger, at strategier for tilpasning til klimaforandringer bør sigte mod at reducere fødevaretab og madspild; minder om, at de mindst udviklede lande og lavindkomstlandene udviser et stort potentiale til at mindske madspild gennem større investeringer i oplagring, emballage og transportinfrastruktur; understreger betydningen af at gennemføre den cirkulære økonomi i landbrugsproduktionssystemerne for at øge deres bæredygtighed og ressourceeffektivitet og for at mindske fødevaretab og madspild i højst muligt omfang; opfordrer Kommissionen og alle medlemsstater til at oprette og gennemføre programmer til forebyggelse af madspild, der omfatter fremme af korte fødevareforsyningskæder, hvilket mindsker risikoen for madspild; understreger betydningen af at udvikle og ajourføre en global database, der er tilgængelig for de kompetente myndigheder, og som fører regnskab over forsyningslagre, navnlig kornlagre, med henblik på at skabe grundlaget for et system, der sikrer en kontinuerlig fødevaresikkerhed på et passende niveau og minimerer madspild;

52. understreger, at fødevaresikkerhed afhænger af, at klimamålene nås, at tabet af biodiversitet bekæmpes, og at der sikres sunde land-, kyst- og havøkosystemer; påpeger, at det derfor er afgørende at bekæmpe plastforurening og diffus forurening;

53. understreger, at produktionen af biobrændstoffer har en indvirkning på fødevaresikkerheden, da den omdirigerer landbrugsråvarer — såsom korn, sojabønner, rapsolie, majs og sukkerrør — væk fra fødevareproduktionen; mener, at det er afgørende at sikre mere fleksible og bedre koordinerede biobrændstofpolitikker på internationalt plan, når det drejer sig om at optimere fødevareanvendelsen, samtidig med at der drages fordel af denne alternative muligheds stabiliserende potentiale; opfordrer EU til at prioritere fødevareproduktion frem for afgødbaseret biobrændstofproduktion, under overholdelse af affaldshierarkiet og under hensyntagen til kaskadeprikket med henblik på at sikre yderligere fødevareforsyninger og stabilisere de globale fødevaremarkeder;

Onsdag den 6. juli 2022

54. bemærker betydningen af de strategiske forbindelser mellem Afrika og Europa, der bygger på de fremskridt, der er gjort inden for rammerne af handlingsdagsordenen for omstilling af landdistrikterne under partnerskabet mellem Den Afrikanske Union (AU) og EU; minder om Europa-Parlamentets beslutning af 16. september 2020 om sikkerhedssamarbejde mellem EU og Afrika i Sahelregionen, i Vestafrika og på Afrikas Horn, hvori der mindes om, at fødevarer-sikkerhed ofte er en grundlæggende årsag til terrorisme og væbnede konflikter; opfordrer derfor til, at sammenhængen mellem humanitær bistand, udvikling og fred fuldt ud integreres i sikkerhedsstrategierne i tredjelande, hvilket kræver støtte til leveringen af grundlæggende tjenesteydelser, herunder fødevarer-sikkerhed, med inddragelse af lokalsamfundene;

55. minder om, at initiativet Great Green Wall i Afrikas Sahel-region har til formål inden 2030 at genoprette 100 mio. hektar jord, der i øjeblikket er udpint, binde 250 mio. ton kulstof og skabe 10 mio. arbejdspladser i landdistrikterne, som tilsammen bør understøtte 15 ud af de 17 verdensmål, mindske fattigdom og sult, opbygge lokal modstandsdygtighed over for klimaforandringer, forbedre sundheden og skabe øget trivsel, skabe arbejdspladser og sætte skub i den økonomiske vækst;

56. opfordrer EU til at øge støtten til nationale sociale beskyttelsessystemer, herunder kontantbaseret social bistand, som kan tilpasses pludselige chok, for at tackle indkomstulighed på en konfliktfølsom måde og i overensstemmelse med princippet om ikke at gøre skade og til at beskytte adgangen til fødevarer for de mest udsatte ved at øge deres købekraft;

57. støtter oprettelsen af en finansiel facilitet, der skal hjælpe afrikanske lande med at dække det eksisterende finansieringsunderskud med henblik på hurtigst muligt at udvikle planer for social beskyttelse, hvad enten det er gennem den kommende »Global Accelerator« for beskæftigelse og social beskyttelse eller gennem oprettelsen af en global fond for social beskyttelse;

58. understreger betydningen af at støtte og fremme videndeling og peerlæring, som f.eks. landbruger til landbruger og virksomhed til virksomhed, inden for produktion, forarbejdning og markedsføring; fremhæver den centrale betydning, som landbrugs- og fødevarer-sektorerne har for økonomien og med hensyn til at skabe anstændige og holdbare jobmuligheder i landdistrikterne; understreger, at det i de fleste tilfælde drejer sig om husmandsbrug og familielandbrug; bemærker, at det er vigtigt at fremme og forbedre foranstaltninger og redskaber til at støtte en øget produktkvalitet, produktdiversificering, bæredygtig modernisering af landbrugsmetoderne, sikre arbejdsvilkår og foranstaltninger til at styrke landbrugeres modstandsdygtighed;

59. bemærker, at uligheder mellem kønnene begrænser landbrugets produktivitet og effektivitet og derfor undergraver udviklingen; minder om, at styrkelse af kvinders og pigers indflydelse og status er afgørende for ernæring, sundhed, fødevarer-sikkerhed og opbygning af modstandsdygtighed; påpeger, at styrkelsen af kvinders og pigers rolle fortsat er en udfordring for landbruget og for fødevarer- og ernæringssikkerheden; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte kvinders iværksætterier, beskæftigelse og politiske repræsentation, sikre inddragelse af kønsperspektivet i forvaltningen af fødevarer-sikkerhed og sikre kvinders deltagelse i beslutningsprocessen på dette område, herunder kvinder, der tilhører diskriminerede mindretal;

60. opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til, navnlig gennem udviklingsbistand, at bestræbe sig på at bekæmpe den forskelsbehandling, som kvinder udsættes for, især med hensyn til kvindelige landbrugeres adgang til jord, produktive ressourcer og finansielle tjenesteydelser; minder om, at f.eks. i Afrika udføres næsten halvdelen af arbejdet i landbruget af kvinder, mens kvindelige landbrugere fortrinsvis er smålandbrugere eller lever af subsistenslandbrug og ikke har den fornødne adgang til information, kredit, jord, ressourcer eller teknologi; tilskynder til fremme af arverettigheder for kvinder og piger og opfordrer EU til at støtte partnerlande, navnlig for så vidt angår deres anerkendelse af kvinders fulde ret til jordrettigheder; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme ligestillingsfremmende tilgange til landbrug, fiskeri og fødevarer-systemer gennem kapacitetsopbygning for kvinder i landdistrikterne, specifikke politiske reformer med henblik på at få mere retfærdige jordbesiddelseslove samt specifikke initiativer med fokus på økonomisk selvstændiggørelse og adgang til finansiering som anført i kønshandlingsplan III;

Onsdag den 6. juli 2022

61. bemærker, at kvinder i landdistrikterne producerer mere end halvdelen af verdens fødevarer på trods af strukturelle ulemper; understreger, at det haster med at forbedre kvinders adgang til og kontrol med jord, produktive ressourcer, aktiver og markeder som en nødvendig forudsætning for at forbedre fødevarer sikkerheden på verdensplan; opfordrer indtrængende Den Europæiske Union til at være særlig opmærksom på kvinder i landdistrikterne og deres økonomiske, sociale og politiske indflydelse og status; minder om CFS's frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse som et godt instrument til at tackle hindringer i traditionsbestemte arvesystemer og sikre, at kvinder får bedre kendskab til deres lovfæstede rettigheder ⁽²¹⁾;

62. minder om den strategiske betydning af at investere i biodiversitet i landbruget på bedriftsniveau med henblik på at sikre en sund og varieret kost af høj kvalitet samt et passende indtag af næringsstoffer; understreger navnlig, at det er mere sandsynligt, at kvinder og piger får en minimalt varieret kost, som har tilstrækkelige mikronæringsstoffer, gennem diversificering af landbruget og subsistensproduktion af forskellige fødevarer afgrøder ⁽²²⁾;

63. understreger betydningen af omlægningen af landdistrikterne og styrkelsen af lokale, regionale og gennemsligtige værdikæder med henblik på at skabe bæredygtige arbejdspladser, undgå menneskerettighedskrænkelser og modvirke klimaforandringer; understreger behovet for at støtte unge og kvinder, navnlig gennem uddannelse, kreditmuligheder og adgang til markeder; opfordrer til, at de inddrages i udformningen af landbrugspolitikker, og at der ydes støtte til kollektive tiltag gennem små producentorganisationer;

64. minder om, at uddannelse og oplysning, over for fejler næring, er en afgørende forudsætning for en bæredygtig livsstil og et succesrigt samfund;

65. glæder sig over det igangværende arbejde i Komitéen for Verdens Fødevarer sikkerhed med dets frivillige retningslinjer for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og pigers indflydelse og status i forbindelse med fødevarer sikkerhed og ernæring;

66. minder om, at klimaforandringer og tab af biodiversitet blandt andre faktorer truer vores evne til at sikre global fødevarer sikkerhed og lægger yderligere pres på allerede skrøbelige fødevarer systemer; opfordrer til en miljømæssigt forsvarlig fødevarer produktion såsom agroøkologi og klimarobust tilpasning samt bevarelse og genopretning af naturlige økosystemer med henblik på at reducere klimarisici, imødegå klimakrisen, standse tabet af biodiversitet og dermed styrke bæredygtige landbrugsfødevarer systemers modstandsdygtighed; anmoder i den forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne om at støtte partnerlandene i at indføre bæredygtige landbrugspraksisser og innovative løsninger, herunder anvendelsen af indtægter fra ETS-auktioner og CBAM-certifikater for at forbedre deres evne for så vidt angår modstandsdygtighed over for, tilpasning til samt modvirkning af klimaforandringer, med henblik på at opnå mere bæredygtige fødevarer systemer;

67. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre, at finansieringen under det nye NDICI-instrument indeholder en menneskerettighedsbaseret tilgang, der sætter lokalsamfund og oprindelige folk i centrum for klima-, miljø- og udviklingsindsatsen; mener, at det er vigtigt at være særlig opmærksom på små landbrugere, der generelt har mindre kapacitet til at tilpasse sig virkningerne af klimaforandringer; glæder sig i den forbindelse over den kommende FN-handlingsplan for at opnå universel dækning af tjenester til tidlig varsling om ekstreme vejrforhold og klimaforandringer i de kommende fem år, som vil blive fremlagt af Den Meteorologiske Verdensorganisation på FN's klimakonference (COP 27) i Egypten; minder om, at den særlige udsending til FN's topmøde om fødevarer systemer understregede, at forbindelsen mellem klima og fødevarer er meget stærk;

68. opfordrer Kommissionen til at yde støtte til udviklingslandene med henblik på at udvikle og beskytte deres følsomme og fremspirende industrier, fremme fødevarer sikkerheden, støtte afbødningen af klimaforandringer i landbruget og opfylde EU's og internationale bæredygtighedsstandarder for eksport af deres landbrugsprodukter;

69. mener, at det er vigtigt at hjælpe udviklingslandene med at indføre offentlige landbrugs- og fødevarer politikker, der kan opfylde deres hurtigt voksende befolkningers behov; understreger, at en politik for fødevarer sikkerhed skal have som sit primære mål at levere tilstrækkelige, nærende, sikre og økonomisk overkommelige fødevarer til borgerne i løbet af året på

⁽²¹⁾ <https://www.oxfam.org/en/empowering-women-farmers-end-hunger-and-poverty>.

⁽²²⁾ Jones, Andrew D; Creed-Kanashiro, Hilary; Zimmerer, Karl S.; De Haan, Stef; Carrasco, Miluska; Meza, Krysty; Cruz-Garcia, Gisella S.; Tello, Milka; Amaya, Franklin Plasencia; Marin, R Margot; and Ganoza, Lizette. 2018. »Farm-level agricultural biodiversity in the Peruvian Andes is associated with greater odds of women achieving a minimally diverse and micronutrient adequate diet«. *Journal of Nutrition* 148(10): 1625-1637.

Onsdag den 6. juli 2022

en bæredygtig måde, samtidig med at landbrugerne sikres en rimelig indkomst og levestandard; bemærker, at i hele den fælles landbrugspolitik historie har ophævelsen af eksportsubsidier og afkoblingen af de direkte betalinger i betydelig grad mindsket risikoen for dumping på tredjelandes markeder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde mere støtte til landbrugsudvikling, der kan sikre fødevarer sikkerheden i udviklingslandene, og til på afgørende vis at øge deres investeringer i territorial udvikling af landdistrikterne;

70. fremhæver, at fødevarer systemerne er vigtige drivkræfter for drivhusgasemissioner; bemærker, at opbygning af modstandsdygtighed over for klimaforandringer i fødevarer systemer vil kræve, at tilpasning til klimaforandringer og katastroferisikoreduktion og -styring integreres i politikker på kort, mellemlang og lang sigt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bistå udviklingslandene i denne proces;

71. opfordrer EU til at beskytte små landbrugeres adgang til og kontrol med jord og andre ressourcer, herunder frø, infrastruktur og vand;

72. opfordrer EU til at sikre, at offentlige indkøb prioriterer lokal agroøkologisk produktion, fødevarer sikkerhedsregler, der egner sig til produktion i lille målestok, beskyttelse af hjemmemarkederne mod lavprisimport samt forbrugeroplysning og social beskyttelse for at øge forbruget af næringsrige lokale fødevarer;

73. opfordrer EU til at skræddersy sin programmering under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa for aktivt at støtte en global omstilling til bæredygtige fødevarer systemer, der kan levere en sund og nærende kost til en overkommelig pris, som er retfærdig, modstandsdygtig, rettighedsbaseret og miljømæssigt bæredygtig, og som lægger særlig vægt på kvinders behov og mindsker presset fra fødevarer produktion på land- og vandforbruget;

74. understreger, at virkningerne af klimaforandringerne har en kritisk negativ indvirkning på fødevarer sikkerheden i udviklingslandene, og at tilpasning til klimaforandringer er afgørende for at sikre modstandsdygtige bæredygtige fødevarer systemer; beklager misligholdelsen af de udviklede landes tilsagn i Københavnsaftalen fra 2009 om at yde forudsigelig og tilstrækkelig finansiering til klimaindsatsen i udviklingslandene, navnlig til tilpasningsbehov, som skulle være nået op på 100 mia. USD i 2020; opfordrer EU til at øge klimafinansieringen ud over rammerne for instrumentet NDICI — et globalt Europa,, herunder gennem en ambitiøs anvendelse af indtægterne fra ETS-auktioner og CBAM-certifikater;

75. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte den agroøkologiske omstilling i partnerlandene for at sikre nærende, sikre, forskelligartede og økonomisk overkommelige fødevarer for alle hele året, idet biodiversiteten bevares, modstandsdygtigheden over for klimaforandringer øges, og den sociale samhørighed styrkes ved at mindske de sociale uligheder; opfordrer Kommissionen til at støtte udviklingen af lokale fødevarer netværk for at sikre lokal produktion og forbrug, som fremmer lokal jobskabelse, garanterer rimelige priser for producenter og forbrugere, mindsker landenes afhængighed af import og deres sårbarhed over for internationale prisudsving;

76. understreger, at EU's investeringer og interventioner bør baseres på grundige forudgående vurderinger, fuld gennemsigtighed og inddragelse af de interessenter, der er berørt af investeringerne og interventionerne, herunder civilsamarfundsorganisationer, med henblik på at udforme en retfærdig indsats og styrke kapaciteten på nationalt og lokalt plan, herunder ikkestatslige aktører; insisterer på at anerkende behovet for kontekstspecifikke foranstaltninger for at opnå mere bæredygtige landbrugs- og fødevarer systemer i partnerlandene;

77. opfordrer til, at EU's handlingsplan for ernæring revideres for at tackle alle former for fejlnærning i henholdsvis humanitære og udviklingsmæssige sammenhænge og omfatte nye ambitiøse politiske og finansielle forpligtelser;

78. bemærker, at 45 mio. børn under fem år lider af afmagring, der defineres som lav vægt i forhold til højde på grund af akut fejlnærning tidligt i livet; minder om, at overvægt og fedme blandt voksne, unge og børn er ved at stige til rekordhøje niveauer, der berører 2 mia. mennesker på verdensplan, hvoraf 70 % lever i lav- og mellemindkomstlande; minder om, at overvægt og fedme er forbundet med en risiko for kostrelaterede sygdomme, herunder ikkeoverførbare sygdomme, fordi fejlnærning er en udfordring for alle nationer uanset deres udviklingsfase; derfor oplever mange lande nu en »dobbelt

Onsdag den 6. juli 2022

byrde» med mindst to typer fejlnæring, hvor underernæring, overvægt og fedme eksisterer side om side; opfordrer Kommissionen til at revidere den politiske ramme for fødevaresikkerhed fra 2010 og den politiske ramme for ernæring fra 2013, som EU's medlemsstater opfordrede til i Rådets konklusioner fra 2018 om styrkelse af den globale fødevare- og ernæringssikkerhed;

79. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der tages fuldt hensyn til ernæring, når EU investerer i landbrug, økonomisk udvikling, klimabeskyttelse og klimatilpasning, sundhedsbeskyttelse, sundhed og andre sektorer; støtter revisionen af den globale sundhedsstrategi fra 2010 og opfordrer til, at bekæmpelse af fejlnæring medtages i det reviderede dokument; opfordrer til større finansiel støtte til at opbygge stærke og modstandsdygtige sundhedssystemer for at bryde den onde cirkel af fejlnæring og underernæring mellem generationerne;

En supplerende humanitær og udviklingspolitisk reaktion fra EU's side

80. insisterer på, at den humanitære bistand bør øges til lande, der står over for fødevarekriser eller er ramt af konflikter; bemærker, at det internationale samfund, herunder Den Europæiske Union, skal sigte mod at mindske den voksende kløft mellem humanitære behov og de ressourcer, der er til rådighed globalt; fordømmer enhver handling, hvor adgang til fødevarer anvendes som et undertrykkelsesredskab eller et krigsvåben, og minder om de fire humanitære principper: medmenneskelighed, neutralitet, upartiskhed og uafhængighed;

81. understreger, at humanitær bistand kan mobiliseres for at tackle umiddelbare livstruende situationer, når den eksisterende kapacitet er overvældet, mens løsninger, der finansieres af andre former for bistand for at forebygge og tackle årsagerne til fødevaresikkerhed og fejlnæring, skal forfølges samtidigt;

82. glæder sig over fejringen af det første europæiske humanitære forum for yderligere at øge virkningen af den humanitære indsats og sikre effektivitet i leveringen af bistand og fejrer beslutningen om at gøre det til et årligt arrangement i den humanitære kalender; understreger betydningen af at samarbejde som Team Europe for at tackle den humanitære globale fødevaresikkerhedskrise;

83. opfordrer EU-medlemsstaternes regeringer til diplomatisk at forebygge konflikter, udrydde alle former for fejlnæring og investere mere i konfliktforebyggelse med særligt fokus på kvinder og piger, samtidig med at FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 anvendes korrekt; minder om, at humanitær bistand skal fritages for internationale sanktioner; understreger behovet for at finde bæredygtige mellem- og langsigtede løsninger i udviklingssamarbejdet for at tackle de grundlæggende årsager til fødevaresikkerhed;

84. minder om, at Ukraine og Rusland tegner sig for ca. 30 % af verdenshandelen for hvede, af 32 % for byg, af 17 % for majs og af over 50 % for solsikkefrøolie og af 20 % for solsikkefrø; understreger, at reduktionen eller tabet af ukrainsk eksport vil påvirke lande, der er stærkt afhængige af deres produktion, herunder lande, der allerede oplever fødevaresikkerhed, og som er sårbare over for forsyningschok og prisstigninger, som det er tilfældet med Afrika; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med deres internationale partnere og relevante internationale institutioner hurtigst muligt at evaluere alle tilgængelige midler for at undgå forsømmelser i betalingsbalancen i fødevareimportlandene, herunder direkte finansiering og omstrukturering af deres gæld; understreger betydningen af at prioritere tilskudsbaseret finansiering som standardløsning, navnlig for de mindst udviklede lande;

85. støtter den igangværende gennemførelse af sammenhængen mellem humanitær bistand, udvikling og fredsopbygning; fremhæver, at dette princip fortsat bør indgå i den humanitære bistand samt i programmeringen for fødevaresikkerhed og ernæring, der understøttes af klare retningslinjer for evidensbaseret bedste praksis;

86. glæder sig over det arbejde, der udføres af EU og FN's agenturer i Rom, nemlig FAO, WFP og IFAD, med henblik på at træffe foregribende foranstaltninger for at forebygge kriser, før de rammer, og beskytte de mest sårbare grupper mod klima- og menneskeskabte katastrofer; opfordrer til, at koordineringsmekanismen med lokale aktører på stedet styrkes, og at der findes større indbyrdes forbindelser mellem kortsigtede foregribende foranstaltninger og mere langsigtede regeringsprogrammer; minder om, at inklusive foregribende foranstaltninger bør være kontekstspecifikke og lokalt styrede og sikre, at de mest sårbare også har en stemme på beslutningsniveau for at imødekomme deres specifikke behov;

Onsdag den 6. juli 2022

87. støtter EU's aktive rolle i det globale netværk mod fødevarekriser og opfordrer til, at netværket gøres mere operationelt, navnlig i regionale og nationale sammenhænge; opfordrer medlemsstaterne til at styrke det globale netværk til bekæmpelse af fødevarekriser i dets arbejde med at håndtere fødevarekriser gennem mangesidede og multisektorielle interventioner, opbygge modstandsdygtighed og viden og gennemføre sammenhængen mellem humanitær bistand, udvikling og fred; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med udviklingslandene om udformning og gennemførelse af landestyrede innovative politikker og strategier for at tackle fødevareusikkerhed, fremme økonomisk inklusion og opnå mere bæredygtige fødevaresystemer;

88. opfordrer til, at der er behov for at forbedre systemer for tidlig varsling, protokoller for tidlig handling og overvågningsmekanismer for at sikre, at der udløses rettidige reaktioner tidligt nok til at afbøde farens indvirkning på fødevaresikkerheden og gå fra reaktive til proaktive livreddende interventioner gennem foregribende humanitær indsats; støtter Udvalget om Fødevaresikkerhed som den vigtigste inkluderende internationale og mellemstatslige politikplatform vedrørende fødevaresikkerhed og ernæring;

89. opfordrer Kommissionen til at sikre den tværsektorielle tilgang til ernæring og til at prioritere integrationen af fødevaresikkerhed og ernæring inden for sundhed, uddannelse, vand, sanitet og hygiejne for at sikre, at mindst 20 % af den officielle udviklingsbistand gennem instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa er afsat til social inklusion og menneskelig udvikling;

90. opfordrer til, at ernæring integreres i universel sygesikring, fordi det er afgørende for at sætte en stopper for underernæring, og universel sundhedsdækning vil ikke opnås med mindre væsentlige ernæringsmæssige tiltag integreres effektivt som væsentlige sundhedstjenester og prioriteres i sundhedssystemerne; minder om, at universel sygesikring er afgørende for mennesker gennem hele livet med fokus på de socialt dårligst stillede og marginaliserede, og at den bør skræddersys til befolkningens sundhedsmæssige behov; minder om, at den kan støttes ved at sikre optimal og sikker kost til spædbørn og småbørn, herunder gennem amning, ved at forsøge at sikre en afbalanceret og sund kost, herunder gennem skolemåltider, ved at tilbyde kvalificeret ernæringsundervisning og rådgivning om relaterede adfærdssændringer, ved at placere ernæring i budgettet for sundhedssektoren, ved at opbygge sundhedsinformationssystemer, så der kan træffes rettidige tiltag, og ved at fremme adgangen til effektive og prismæssigt overkommelige ernæringsrelaterede produkter, samtidig med at markedsføringen af usunde fødevarer mindskes;

91. anerkender, at ernæring bør være af central betydning for sundhedssystemernes strategier, planer og budgetter med henblik på at opnå universel sygesikring; opfordrer til øget finansiel støtte til sundhed for at opbygge stærke og modstandsdygtige sundhedssystemer for at bryde den onde cirkel med underernæring mellem generationerne og for at forebygge og reagere på sundhedskriser; støtter integrationen af underernæring og forebyggende tjenester samt sundhedsinterventioner såsom familieplanlægning, mental sundhed og pleje før og efter fødslen i de nationale sundhedssystemers væsentlige plejepakker med henblik på at opnå universel sygesikring;

92. bemærker, at fødevaresikkerhed er tæt forbundet med adgang til vand; opfordrer derfor Kommissionen til at integrere retten til vand og udviklingen af vand- og vandbehandlingsinfrastrukturer i sine fødevaresikkerhedsforanstaltninger i udviklingslandene;

93. bemærker, at biodiversitet på fødevare- og landbrugsområdet øger modstandsdygtigheden over for chok og letter tilpasningen, opretholder stabilitet og støtter genopretningen; minder om, at agroøkologiens evne til at forene de økonomiske, miljømæssige og sociale dimensioner af bæredygtighed er blevet bredt anerkendt i vigtige rapporter, særligt fra IPCC og IPBES og i den globale landbrugsvurdering (IAASTD), der er udarbejdet under ledelse af Verdensbanken og FAO; understreger betydningen af at fremme agroøkologi, skovlandbrug, lokal produktion og bæredygtige fødevaresystemer, som fokuserer på udviklingen af korte forsyningskæder i både nationale politikker og internationale fora, med henblik på at sikre fødevare- og ernæringssikkerhed for alle og øge landbrugssektorens bæredygtige produktivitet og dens modstandsdygtighed over for klimaforandringer;

Onsdag den 6. juli 2022

94. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte partnerlandene i udviklingen af bæredygtige landbrugspraksisser, herunder agroøkologi, med henblik på at forbedre jordens frugtbarhed, maksimere biodiversiteten og forbedre effektiviteten af vandforbruget som nøgleelementer for bedre fødevarer sikkerhed; bemærker udfordringerne i forbindelse med klimaforandringer og tab af biodiversitet og deres negative indvirkning på fødevare- og ernærings sikkerheden samt behovet for at tilvejebringe de nødvendige ressourcer til tilpasning til og modvirkning af klimaforandringerne;

95. bemærker, at der findes mange agronomiske og agroøkologiske tilgange, der kan gavne andre klimaer og situationer, såsom blanding af afgrøder, »polykulturer«, skovlandbrug, herunder anvendelse af bælplanter, som er særligt gode til at give skygge og beskyttelse til andre afgrøder og dyr og tiltrække og/eller øge vands cirkulering og/eller tilbageholdelse;

96. påpeger, at ødelæggelsen af regnskove fører til et uopretteligt tab af biodiversitet og kulstofdræn og af levesteder for oprindelige folk, der bor i skovene, og deres levevis; minder om, at skove bidrager væsentligt til opfyldelsen af klimamålene, beskyttelsen af biodiversitet og forebyggelsen af ørkenspredning og ekstrem jorderosion; mener, at bevaringsindsatsen med fokus på f.eks. skove, vilde dyr og hav- og kystøkosystemer skal intensiveres ved at gøre brug af lovgivningsmæssige rammer, tilstrækkelige ressourcer og videnskabelige data og være ledsaget af tiltag til genopretning og forvaltning af økosystemer;

97. opfordrer til, at der tages hensyn til sammenhængen mellem folkesundhed og biodiversitet i overensstemmelse med »One Health«-tilgangen; opfordrer indtrængende EU og alle partnerlande til at anerkende og beskytte oprindelige folks ret til sædvanebaseret ejerskab over og kontrol med deres jord og naturressourcer som fastsat i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder og Den Internationale Arbejdsorganisations konvention 169 og til at overholde princippet om frit, forudgående og informeret samtykke;

98. minder om, at ikkebæredygtige intensive landbrugsmetoder er vigtige årsager til forringelse af biodiversiteten på verdensplan, herunder genetisk erosion af afgrøder og husdyrsorter; minder om, at fra jord til bord-strategien sigter mod gradvist at reducere den samlede anvendelse af og risikoen ved kemiske og farlige pesticider fra landbruget inden 2030 og fremme alternative praksisser; understreger, at fattige lande er modtagere af en stor del af farlige stoffer; glæder sig derfor over, at Kommissionen har til hensigt at fremsætte et forslag om at bringe denne praksis til ophør inden for rammerne af EU's kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje; opfordrer ikke desto mindre indtrængende Kommissionen til at fremme søgningen efter bæredygtige og prismæssigt overkommelige alternativer til anvendelsen af disse pesticider for at undgå alvorlige forstyrrelser af fødevarer sikkerheden i udviklingslandene og dermed øge sulten hos de mest sårbare befolkningsgrupper; opfordrer til særlig støtte til uddannelse i bæredygtige tilgange til plantebeskyttelse og alternativer til pesticider samt til minimering af eksponeringen for farlige stoffer;

99. fordømmer EU's dobbeltstandarder for pesticider, som tillader eksport fra EU af farlige stoffer, der er forbudt i EU; fremhæver, at anvendelsen af visse pesticider i intensivt landbrug i udviklingslandene ud over at forårsage miljøskader indvirker på arbejdstagernes sundhed; opfordrer til uddannelse i bæredygtig plantebeskyttelse, agroøkologisk og økologisk praksis;

100. minder om, at nylige rapporter har vist, at fødevarer systemerne bidrager til op til en tredjedel af drivhusgasemissionerne, op til 80 % af tabet af biodiversitet og bruger op til 70 % af ferskvand; understreger imidlertid, at bæredygtige fødevarer produktionssystemer bør anerkendes som en væsentlig løsning på disse eksisterende udfordringer, og at det er muligt at brødføde en voksende verdensbefolkning, samtidig med at vores planet beskyttes;

101. opfordrer EU til aktivt at opfylde forpligtelserne i forbindelse med ernæringsåret 2021, navnlig dem, der følger af FN's topmøde om fødevarer systemer og topmødet om ernæring med henblik på vækst, og til at spille en central rolle i samarbejdet med oprindelige samfund i disse bestræbelser i overensstemmelse med EU's egen jord til bord-strategi; glæder sig over Kommissionens beslutning om at være en vigtig partner i otte koalitioner fra FN's topmøde om fødevarer systemer;

Onsdag den 6. juli 2022

102. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at samarbejde med Den Afrikanske Union for at sikre større engagement og investeringer for at tackle de aktuelle ernæringsudfordringer i regionen og for at støtte Den Afrikanske Unions år for ernæring: »Styrke modstandsdygtigheden inden for ernæring og fødevarer sikkerhed på det afrikanske kontinent: Styrke landbrugsfødevarer systemerne, sundheds- og socialsikringssystemerne for at fremskynde udviklingen af menneskelig, social og økonomisk kapital«;

103. understreger, at digitale teknologier og intelligent og præcisionsorienteret landbrug giver betydelige muligheder for udvikling af bæredygtige landbrugsfødevarer systemer og for at fremme en retfærdig og inklusiv økonomisk vækst i udviklingslandenes landdistrikter;

104. påpeger behovet for at forbedre fødevarer sikkerheden og ernæringen i udviklingslandene gennem en holistisk og bæredygtig tilgang til fødevarer systemet; opfordrer Kommissionen til at vedtage en inkluderende rettighedsbaseret strategi; opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU's investeringer i landbrug, økonomisk udvikling, modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, vand, sanitet og hygiejne, sundhed og andre sektorer tager fuldt hensyn til ernæring ved at indarbejde målbare ernæringsresultater i planlægningsfasen;

105. understreger, at EU er nødt til at forsvare menneskerettighederne og retten til passende mad som et centralt princip og en prioritet i fødevarer systemerne for at sikre de mest marginaliserede gruppers ret til adgang til næringsrige fødevarer og anerkender vigtigheden af »FN's erklæring om rettigheder for landbrugere og andre personer, der arbejder i landdistrikter«;

106. støtter udviklingen af handelsmuligheder mellem EU og udviklingslandene, hvilket har potentiale til at sætte nyt skub i det lokale landbrug; minder om, at familielandbrug og små landbrugere har vist deres evne til at levere diversificerede produkter og til at øge fødevarer produktionen på en bæredygtig måde;

107. understreger behovet for at anerkende den ledende rolle, som landbrugere, producentorganisationer og deres repræsentanter spiller i enhver strategi til forbedring af fødevarer sikkerheden, og understreger, at oprettelsen af kooperativer og producentssammenslutninger i udviklingslandene skal støttes for at styrke deres kollektive kapacitet til at organisere sig mere effektivt og drage fordel af en bedre position i fødevarer kæderne samt deling af merværdien af eksportprodukter;

108. understreger, at liberalisering af handel kan have indflydelse på skovrydning, klimaforandringer og tab af biodiversitet samt på fødevarer produktionen og adgangen til fødevarer; mener, at EU's handels- og investeringspolitik over for udviklingslandene bør baseres på en handelspolitik, der fremmer forsvaret af skove og biodiversitet, udviklingen af lokalt landbrug og lokale producenter og landbrugere, fremmer fuld fødevarer suverænitæt og mindsker fænomenet land grabbing og skovrydning med henblik på anvendelse til landbrugseksport;

109. mener, at Unionen og medlemsstaterne bør fremme de forskellige initiativer til fairtrade og integrere miljømæssige og sociale mål på en omfattende og holistisk måde på tværs af bestemmelserne i alle handelsaftaler;

110. minder om, at frødiversitet er afgørende for at opbygge landbrugets modstandsdygtighed over for klimaforandringer; minder om, at udsæd af egen avl anslås at udgøre over 80 % af landbrugernes samlede frøbehov i nogle afrikanske lande; opfordrer derfor EU til at støtte ordninger for intellektuelle ejendomsrettigheder i handelsaftaler, der fremmer udviklingen af lokalt tilpassede frøsorter og såsæd, men til at afstå fra at påvirke reformen af frølovgivningen, navnlig i Afrika, gennem vedtagelse af UPOV-bestemmelser fra 1991, for så vidt som den er uforenelig med bestemmelserne i den internationale traktat om plantegenetiske ressourcer for fødevarer og landbrug (ITPGRFA);

111. understreger, at fiskevarer og akvakulturprodukter er nogle af de sundeste fødevarer og har mindst mulig indvirkning på det naturlige miljø; påpeger, at de kan bidrage til at nå flere verdensmål, navnlig mål 2 om »ingen sult«; opfordrer derfor Kommissionen til at integrere fiskevarer og akvakulturprodukter, når den vedtager strategier for fødevarer sikkerhed, herunder for udviklingslandene;

Onsdag den 6. juli 2022

112. opfordrer EU til fortsat at arbejde hen imod afslutningen af de multilaterale forhandlinger om fiskeristøtte i Verdenshandelsorganisationen — gennemførelse af verdensmål 14.6 for bæredygtig udvikling — for at forbyde visse former for fiskeristøtte, der bidrager til overkapacitet og overfiskning, afskaffe subsidier, der bidrager til IUU-fiskeri, og afstå fra at indføre nye sådanne subsidier i fuld overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt, det 8. miljøhandlingsprogram og Parisaftalen;

113. opfordrer til, at biodiversitetsstrategiens globale dimension støtter retten til passende fødevarer, til at gennemføre FN's erklæring om retningslinjer for landbrugere og andre mennesker, der arbejder i landdistrikter, med henblik på at træffe foranstaltninger for på globalt plan at forbedre landbrugsarbejdernes arbejdsforhold og indkomsten for de mindre landbrugere, der er en del af internationale fødevareforsyningskæder, og sikre, at forsigtighedsprincippet er indeholdt i alle fødevaresikkerhedskrav; opfordrer desuden EU til at samordne dets handelspolitik med målene i jord til bord-strategien og biodiversitetsstrategien og målet om kulstofneutralitet i den europæiske grønne pagt;

114. understreger, at det for at nå bæredygtighedsmålene er en forudsætning, at tredjelande, der handler på den globale scene, bidrager med deres del;

115. understreger værdien af fødevarer, som også skal forstås som langt mere end blot en vare, men som en ret for mennesker, der skal realiseres, og de økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger og eksterne virkninger skal vurderes bedre og afbødes eller mobiliseres efter behov;

116. opfordrer til en styrket indsats på internationalt plan for at sikre, at den politiske beslutningstagning har fødevaresikkerhed i centrum for at undgå knaphed og sikre ernæringsikkerhed i de mest sårbare lande;

117. opfordrer til fortsatte bestræbelser på at sikre sammenhæng i EU's politikker i overensstemmelse med princippet om politikkohærens for bæredygtig udvikling; opfordrer indtrængende til at sikre, at europæisk eksport ikke skader udviklingen af lokal produktion og lokale markeder; understreger, at EU's frihandelsaftaler ikke bør forstyrre det lokale landbrug, skade små producenter eller øge afhængigheden af fødevareimport; opfordrer indtrængende til at støtte lokal produktion og lokalt forbrug, som kan sikre lokal jobskabelse, sikre rimelige priser, garantere beskyttelsen af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed samt mindske landenes afhængighed af import og deres sårbarhed over for internationale prisudsving;

118. påpeger behovet for klare retningslinjer for, hvordan der kan opnås udviklingsvenlig politikkohærens på EU-plan samtidig med, at der tages højde for potentielt modstridende politiske mål; opfordrer indtrængende EU til at sikre sammenhæng i de europæiske landbrugs- og handelspolitikker for at støtte fødevaresikkerhed og fødevaresuverænitet og beskytte lokale og regionale markeder;

o

o o

119. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 6. juli 2022

P9_TA(2022)0288

EU-handlingsplan for den sociale økonomi**Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om EU-handlingsplanen for den sociale økonomi (2021/2179(INI))**

(2023/C 47/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. december 2021 med titlen »Opbygning af en økonomi, der tjener alle: en handlingsplan for den sociale økonomi« (COM(2021)0778),
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCPRD), som er underskrevet og ratificeret af EU og alle dets medlemsstater, og navnlig til artikel 27 heri om arbejde og beskæftigelse,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2021 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for rettigheder for personer med handicap 2021-2030« (COM(2021)0101),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. oktober 2020 med titlen »En Union med ligestilling: EU's strategiske ramme for romaernes ligestilling, integration og deltagelse« (COM(2020)0620) og Rådets henstilling af 12. marts 2021 om romaernes ligestilling, inklusion og deltagelse (2021/C 93/01),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juni 2021 med titlen »Samordning af den økonomiske politik i 2021: sådan får vi bugt med covid-19, understøttet genopretningen og moderniseret vores økonomi« (COM(2021)0500),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. november 2016 med titlen »Europas næste ledere: opstarts- og opskaleringsinitiativet« (COM(2016)0733),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2011 med titlen »Initiativ for socialt iværksætteri — At skabe et gunstigt klima for sociale virksomheder som kerneelementer i den sociale økonomi og den sociale innovation« (COM(2011)0682),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. februar 2004 om fremme af andelsselskaber i Europa (COM(2004)0018),
- der henviser til den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed af 1. juli 2020,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud ⁽¹⁾ (direktivet om offentlige indkøb),
- der henviser til det sociale Portotilsagn, som blev undertegnet af det portugisiske rådsformandskab, Europa-Parlamentets formand og repræsentanter for arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer,
- der henviser til Portoerklæringen af 8. maj 2021, som blev godkendt af Det Europæiske Råd,
- der henviser til Rådets konklusioner af 7. december 2015 om »Fremme af den sociale økonomi som en nøgelfaktor for den økonomiske og sociale udvikling i Europa«,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 19. januar 2022 med titlen »Innovative finansielle instrumenter — virksomheder med social indvirkning«,

⁽¹⁾ EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65.

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 27. april 2021 med titlen »Socialøkonomiens rolle i jobskabelsen og gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder»,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 22. september 2016 med titlen »Den eksterne dimension af socialøkonomien»,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 23. december 2009 med titlen »Forskellige virksomhedsformer« (2009/C 318/05),
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 1. juli 2021 med titlen »En EU-handlingsplan for den sociale økonomi« (CDR 5860/2020),
- der henviser til Europa-Kommissionens og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) »Policy brief on making the most of the social economy's contribution to the circular economy« fra 2022,
- der henviser til »Guidelines for Local Governments on Policies for Social and Solidarity Economy«, som blev udgivet af FN's forskningsinstitut for social udvikling i 2021,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 4. april 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. februar 2022 med henstillinger til Kommissionen om en statut for europæiske grænseoverskridende foreninger og nonprofitorganisationer ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 2021 om rimelige arbejdsvilkår, rettigheder og social beskyttelse for platformsarbejdere — nye beskæftigelsesformer, der er knyttet til den digitale udvikling ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2021 om det gamle kontinents tiltagende aldring — muligheder og udfordringer i forbindelse med aldringspolitik efter 2020 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. februar 2021 om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2018 om arbejdstagernes finansielle deltagelse og betydningen heraf for jobskabelse og reaktivering af arbejdsløse ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. november 2020 om nedbringelse af antallet af hjemløse i EU ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2018 med henstillinger til Kommissionen om en statut for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder ⁽⁹⁾,

⁽²⁾ EUT C 116 af 31.3.2021, s. 162.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0044.

⁽⁴⁾ EUT C 117 af 11.3.2022, s. 53.

⁽⁵⁾ EUT C 99 af 1.3.2022, s. 122.

⁽⁶⁾ EUT C 465 af 17.11.2021, s. 110.

⁽⁷⁾ EUT C 345 af 16.10.2020, s. 2.

⁽⁸⁾ EUT C 425 af 20.10.2021, s. 2.

⁽⁹⁾ EUT C 118 af 8.4.2020, s. 145.

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til sin beslutning af 10. september 2015 om socialt iværksætteri og social innovation til bekæmpelse af arbejdsløshed ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 2. juli 2013 om andelsselskabers bidrag til løsning af krisen ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 2. juli 2013 om forslag til Rådets forordning om statut for den europæiske almennyttige fond ⁽¹²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2013 med henstillinger til Kommissionen om statut for det europæiske gensidige selskab ⁽¹³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 med titlen »Initiativ for socialt iværksætteri — At skabe et gunstigt klima for sociale virksomheder som kerneelementer i den sociale økonomi og den sociale innovation« ⁽¹⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om socialøkonomi ⁽¹⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. marts 1987 om foreninger uden erhvervsmæssigt sigte i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁶⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A9-0192/2022),
- A. der henviser til, at den sociale økonomi omfatter forskellige typer af private enheder, som er uafhængige af offentlige myndigheder, såsom kooperativer, gensidige selskaber, organisationer (herunder velgørenhedsorganisationer), fonde, sociale virksomheder og andre retlige former, som alle er kendetegnet ved forskellige drifts- og organisationsprincipper og -elementer, f.eks. personers og sociale samt miljømæssige formåls forrang for fortjeneste, geninvestering af størstedelen af fortjenesten/overskuddet i enhedens bæredygtighed og almenhedens interesse i at levere varer og tjenester til deres medlemmer eller samfundet som helhed og demokratisk eller deltagerorienteret forvaltning;
- B. der henviser til, at selv om der er behov for sammenlignelige mekanismer til indsamling af data om den socialøkonomiske sektor i EU-landene, tegner den sociale økonomi sig efter sigende for 2,8 mio. enheder i Den Europæiske Union og beskæftiger ca. 13,6 mio. arbejdstagere (mellem 0,6 og 9,9 % af arbejdsstyrken afhængigt af landet) i henhold til handlingsplanen for den sociale økonomi; der henviser til, at antallet af socialøkonomiske enheder og beskæftigelsesprocenten i sektoren i EU varierer afhængigt af definitionen af socialøkonomisk enhed, estimaterne og de nationale statistikker; der henviser til, at over en tredjedel af de lønnede job i den socialøkonomiske sektor findes i sektoren for sociale tjenesteydelser; der henviser til, at den sociale økonomi rummer et uudnyttet job-skabelsespotentiale og er et vigtigt redskab til bekæmpelse af social udstødelse og fattigdom, ikke mindst gennem aktive beskæftigelsesinitiativer, der er iværksat i flere medlemsstater, såsom nul arbejdsløhedsområder på lang sigt; der henviser til, at Kommissionen bør angive og kortlægge de nuværende initiativer for at få en bedre forståelse af deres funktion og effektivitet og for at udveksle bedste praksis med medlemsstaterne;
- C. der henviser til, at nærhedsprincippet er en af hjørnestenene i Den Europæiske Unions funktionsmåde; der henviser til, at den sociale økonomi er et af de bedste eksempler på dens anvendelse;
- D. der henviser til, at den sociale økonomi har spillet en væsentlig rolle med hensyn til at mindske og afhjælpe de kort- og langsigtede indvirkninger af covid-19 på EU's sociale marked, samfund og økonomi og har fremmet og bidraget til den sociale og økonomiske modstandsdygtighed takket være denne models bæredygtighed;

⁽¹⁰⁾ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 224.

⁽¹¹⁾ EUT C 75 af 26.2.2016, s. 34.

⁽¹²⁾ EUT C 75 af 26.2.2016, s. 11.

⁽¹³⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 111.

⁽¹⁴⁾ EUT C 419 af 16.12.2015, s. 42.

⁽¹⁵⁾ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 16.

⁽¹⁶⁾ EFT C 99 af 13.4.1987, s. 205.

Onsdag den 6. juli 2022

- E. der henviser til, at den sociale økonomi bidrager til og drager fordel af velfungerende velfærdssystemer; der henviser til, at det dog er staten og de offentlige myndigheder, der i sidste ende har ansvaret for at sikre borgerne universel og lige adgang til en overkommelig pris til en høj standard af offentlige tjenesteydelser og velfærd; der henviser til, at socialøkonomiske organisationer spiller en komplementerende rolle og fortsat bør gøre det, men ikke erstatter statslige eller regionale offentlige organers levering af frontlinjetjenester;
- F. der henviser til, at socialøkonomiske enheder har udvist stor modstandsdygtighed og innovation, når de har mødt modstand, men har oplevet vanskeligheder i forbindelse med covid-19-pandemien såsom faldende aktivitet, begrænsede kontantreserver eller et behov for at flytte deres forretningsaktivitet online;
- G. der henviser til, at de nye miljømæssige, økonomiske og sociale udfordringer, som pandemien har forstærket, har befordret en nærmere overvejelse af den sociale økonomis rolle;
- H. der henviser til, at socialøkonomiske enheder har en lang, men uensartet historie i de fleste medlemsstater, hvoraf størstedelen har vedtaget specifikke love på området; der henviser til, at socialøkonomiske enheder har etableret sig som centrale sociale og økonomiske aktører, der kan spille en vigtig rolle på markedet; der henviser til, at de fortsat står over for væsentlige forhindringer, som hæmmer deres økonomiske og samlede sociale indvirkning; der henviser til, at medlemsstaterne er nødt til at vedtage specifik lovgivning for at overvinde disse hindringer og muliggøre konsolidering og udvikling af den sociale økonomi og sikre, at socialøkonomiske enheder kan konkurrere effektivt i alle økonomiske sektorer;
- I. der henviser til, at socialøkonomiske organisationer opererer inden for nøglesektorer såsom sundhed, langtidspleje, den sociale sektor, almen uddannelse og erhvervsuddannelse, kultur og fremme af kulturarv, avancerede teknologier, boliger, fritid, den cirkulære økonomi, vedvarende energi og affaldshåndtering; der henviser til, at de i kraft af deres lokale forankring og sociale og integrerende karakter er en integreret del af den europæiske sociale model;
- J. der henviser til, at den sociale markedsøkonomi er en vigtig komponent i EU's sociale økonomi og en drivkraft for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og de heri fastsatte mål; der henviser til, at socialøkonomiske organisationer spiller en rolle i den ajourførte industristrategi ⁽¹⁷⁾, idet de danner grundlaget for en mere bæredygtig og modstandsdygtig EU-økonomi, som ikke lader nogen i stikken;
- K. der henviser til, at den digitale omstilling tilbyder mange muligheder for den sociale økonomi; der henviser til, at operatører i den sociale økonomi har brug for uddannelse for at kunne holde trit med det høje tempo på konkurrencedygtige digitale markeder;
- L. der henviser til, at socialøkonomiske enheder traditionelt har spillet en vigtig rolle i integrationen og beskæftigelsen af dårligt stillede arbejdstagere samt i leveringen af tjenesteydelser til dem, navnlig personer med handicap, herunder gennem sociale arbejdsintegrerende foretagender (WISE) under UNCRPD, og dermed forbedrer deres trivsel og mentale sundhed;
- M. der henviser til, at sektoren for sociale tjenesteydelser, som er en del af socialøkonomien, kæmper med udfordringer såsom lave lønninger og usikre arbejdsvilkår, hvilke bør håndteres på en effektiv måde;
- N. der henviser til, at kooperativer kan spille en rolle i demokratiseringen af digitalt arbejde såsom oprettelse af arbejdsplatforme, der er ejet af arbejdstagere;
- O. der henviser til, at over 82,2 millioner frivillige spiller en aktiv og grundlæggende rolle i den sociale økonomi ⁽¹⁸⁾; der henviser til, at frivilligt arbejde er vigtigt både for den yngre generation og for ældre, for hvem det i nogle tilfælde udgør en vigtig mulighed for at spille en aktiv rolle i samfundet;

⁽¹⁷⁾ OECD/Den Europæiske Union (2022), *Policy brief on making the most of the Social Economy's contribution to the Circular Economy*.

⁽¹⁸⁾ <https://www.eesc.europa.eu/sites/default/files/files/qe-04-17-875-en-n.pdf>

Onsdag den 6. juli 2022

- P. der henviser til, at den nuværende situation, som skyldes krigen i Ukraine, har illustreret betydningen af lokalsamfund og solidaritet i EU og i de lande, der grænser op til Ukraine; der henviser til, at den sociale økonomi generelt ikke er veludviklet i disse lande; der henviser til, at en høj inddragelse af socialøkonomiske virksomheder kan have en stor fordel i relation til at koordinere støtte til de ukrainske flygtninge;
- Q. der henviser til, at den sociale økonomi spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme en inkluderende grøn og digital omstilling;
- R. der henviser til, at Europa-Parlamentet i tidligere beslutninger har fremhævet betydningen af at fremme udviklingen af grænseoverskridende aktiviteter og adgangen til det indre marked for gensidige selskaber, foreninger og fonde;
- S. der henviser til, at en retlig og politisk ramme, som yder tilstrækkelig beskyttelse af og fremmer arbejdstagerkooperative virksomheder, et sæt politiktiltag, der har til formål at fremme virksomhedsoverdragelser til medarbejdere og et højt niveau for organisering og konsolidering af arbejdstagerkooperativer i organisationer/føderationer, bidrager til vellykkede virksomhedsoverdragelser til medarbejdere;
- T. der henviser til, at den socialøkonomiske model har stort potentiale i relation til at nå ud til de mest sårbare og dårligst stillede samfund såsom romaerne og for i væsentlig grad at forbedre deres adgang til rettigheder, ressourcer og tjenester samt deres faglige og sociale deltagelse og medborgerskab;
- U. der henviser til, at investorer opfatter socialøkonomiske organisationer som højrisikoorganisationer ⁽¹⁹⁾;
1. glæder sig over Kommissionens handlingsplan for den sociale økonomi, de deri opstillede vejledende principper, som definerer den sociale økonomi, den politiske fremdrift, som den giver til den sociale økonomis udvikling, og det væld af foranstaltninger, der varsles; bemærker imidlertid, at visse aspekter vedrørende beskæftigelse og sociale anliggender i den sociale økonomi kan styrkes yderligere;
2. understreger den sociale økonomis mangfoldighed af mål og den vigtige rolle, den spiller med hensyn til at forbedre økonomiens modstandsdygtighed, sikre en retfærdig omstilling, mindske uligheder, skabe beskæftigelsesmuligheder af høj kvalitet for sårbare grupper, fremme en uafhængig tilværelse, styrke fællesskabsfølelsen, modvirke affolkning og styrke udviklingen af landdistrikterne, gennemføre principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og opnå opadgående social konvergens;
3. opfordrer medlemsstaterne til at udnytte socialøkonomiske sektorordninger til at gennemføre principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder;
4. bekræfter, at covid-19-krisen har fremhævet socialøkonomiske organisationers afgørende rolle i at hjælpe borgerne med at håndtere de mange problemer, de oplever, og således sikre social samhørighed, og at den har vist deres relevans og modstandsdygtighed;
5. mener, at EU's og de nationale foranstaltninger for at fremme udviklingen af den sociale økonomi er særlig relevante i den nuværende situation, hvor det på grund af den økonomiske og sociale krise, som er forårsaget af covid-19, er afgørende, at det fulde potentiale i den sociale økonomi udnyttes for at sikre økonomisk genopretning, fremme socialt iværksætteri og skabe kvalitative arbejdspladser; understreger, at socialøkonomiske enheder spiller en vigtig rolle med hensyn til at forbedre økonomiens og samfundets modstandsdygtighed efter covid-19-pandemien;

⁽¹⁹⁾ Kommissionen, Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion, Hayday, M., Varga, E., *A recipe book for social finance: a practical guide on designing and implementing initiatives to develop social finance instruments and markets*, Publikationskontoret, 2017.

Onsdag den 6. juli 2022

6. understreger, at selv om den sociale økonomi er en betydelig kilde til økonomisk vækst og jobskabelse, skal der gøres mere for at fremme denne model, herunder principperne om solidaritet, social inklusion og sociale investeringer, som ligger til grund herfor; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne samt de regionale og lokale myndigheder til at styrke indsatsen for yderligere at fremme den sociale økonomi og indarbejde den sociale økonomis dimension i de relevante politikker, programmer og praksisser såsom dem, der er relevante for igangværende omstillinger, f.eks. den grønne og den digitale omstilling, på EU-niveau samt på globalt niveau via EU's optræden udadtil;
7. tilskynder medlemsstaterne til at støtte socialøkonomiske aktører i at udvikle sociale innovationsprogrammer, som forbedrer udarbejdelsen og tilvejebringelsen af sociale tjenester, og som forbedrer adgangen til tjenester for de mest sårbare personer, herunder personer med handicap og ældre;
8. gentager sin opfordring ⁽²⁰⁾ til, at »tænk småt først«-princippet anvendes som et vejledende princip for udarbejdelsen af fremtidig lovgivning og vedtagelsen af politikker uden at svække de nuværende regler, standarder og rettigheder, såsom miljø- og forbrugerbeskyttelse, for på den ene side at gøre de lovgivningsmæssige rammer mere støttende over for mikrovirksomheders og små og mellemstore enheder i deres anvendelse af de nuværende regler og bestemmelser og på den anden side at styrke den sociale økonomis udvikling, bæredygtighed og vækst;
9. mener, at der bør foreslås konkrete strategier og opfølgende foranstaltninger med henblik på at nå målene i handlingsplanen for den sociale økonomi under hensyntagen til national lovgivning og praksis; understreger, at de indbyrdes forbindelser mellem handlingsplanen for den sociale økonomi og andre EU-initiativer såsom handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, den europæiske handicapstrategi eller den europæiske platform for bekæmpelse af hjemløshed skal præciseres yderligere; finder det nødvendigt at sætte en tidsplan for alle tiltag i handlingsplanen for den sociale økonomi samt for overvågningen og evalueringen heraf med henblik på at vejlede de relevante myndigheder i gennemførelsesfasen af handlingsplanen og sikre politikkoherens;
10. understreger, at socialøkonomiske virksomheder handler i almenhedens interesse og derigennem skaber arbejdspladser, leverer socialt innovative tjenesteydelser og varer, letter social inklusion og fremmer en mere bæredygtig og lokalt forankret økonomi; understreger, at når den sociale økonomis rolle med henblik på at skabe og oprette beskæftigelse omfatter dårligt stillede arbejdstagere og dårligt stillede regioner, er der behov for passende støtte for at anerkende disse grupper på passende vis;
11. beklager, at 11,6 % af jobbene i den private sektor i medlemsstaterne er sort arbejde, og understreger behovet for politiske foranstaltninger for at bekæmpe sort arbejde og effektivt håndhæve arbejdstagernes rettigheder; fremhæver de socialøkonomiske organisationers og navnlig kooperativers bidrag til bekæmpelsen af sort arbejde;
12. fremhæver behovet for at fremme mulighederne for direkte offentlig finansiering i form af tilskud, f.eks. via EU-midler, samt private investeringer i den socialøkonomiske sektor, navnlig i betragtning af den øgede efterspørgsel efter tjenesteydelser fra socialøkonomiske organisationer under covid-19-pandemien og i forbindelse med genopretningen efter pandemien;
13. gentager, at for at nå det fulde potentiale af handlingsplanen for den sociale økonomi skal Kommissionen og medlemsstaterne garantere, at gennemførelsen af handlingsplanen ikke lader nogen i stikken, og at den sikrer fuldt partnerskab med alle aktører i den sociale økonomi, herunder udbydere af almennyttige sociale tjenesteydelser og civilsamfundet på alle niveauer, herunder kirkebaserede velgørende organisationer, og sikrer klarhed og koordination mellem alle aktører;

Skabelse af et gunstigt miljø for den sociale økonomi

14. minder medlemsstaterne om, at direktivet om offentlige udbud giver de ordregivende myndigheder mulighed for at bruge offentlige udbud til at forfølge miljømål og sociale mål og navnlig giver mulighed for at forbeholde udbudsprocedurer enheder, der opfylder kvalitetskriterierne, og hvis vigtigste mål er at inkludere personer med handicap eller grupper, der er i risiko for social udelukkelse, i arbejdsstyrken; opfordrer de offentlige myndigheder til at anerkende socialt og miljømæssigt

⁽²⁰⁾ Bl.a. i sin beslutning af 16. december 2020 om en ny strategi for europæiske SMV'er (EUT C 445 af 29.10.2021, s. 2) og af 24. juni 2021 om målrettet EU-regulering samt nærheds- og proportionalitetsprincippet — rapport om bedre lovgivning for 2017, 2018 og 2019 (EUT C 81 af 18.2.2022, s. 74).

Onsdag den 6. juli 2022

ansvarlige offentlige udbud som en investering i den socioøkonomiske struktur, som har et stort potentiale med hensyn til at kombinere sociale og konkurrencerelaterede målsætninger; påpeger, at inddragelsen af miljømæssige og sociale krav i udbud kan være afgørende for udviklingen af den socialøkonomiske sektor; opfordrer Kommissionen til yderligere at fremme socialt ansvarlige offentlige udbud og god praksis med henblik på at fremme socialt ansvarlige forretningspraksisser og opfordrer medlemsstaterne til at sigte mod at gøre al offentlig finansiering, der udbetales i form af offentlige udbudskontrakter, betinget af, at de overholder de gældende forpligtelser inden for miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivning i henhold til EU-retten eller national lovgivning, kollektive aftaler eller international miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivning;

15. opfordrer medlemsstaterne til systematisk at vedtage strategier, som har til formål at udvikle socialt ansvarlige offentlige udbud, og dermed skabe en forbindelse på tværs af politikområder mellem dels levering af tjenesteydelser og produkter, dels ydelse af bidrag til de sociale mål; er af den opfattelse, at gennemførelsen af direktivet om offentlige udbud skal kobles sammen med initiativer, som har til formål at øge kendskabet til sammenhængen mellem offentlige udgifter og deres bidrag til at nå verdensmålene om bæredygtig udvikling og at opbygge kapaciteten blandt embedsmænd, der arbejder med offentlige udbud, og i socialøkonomiske enheder; opfordrer embedsmænd, der arbejder med offentlige udbud, til at afholde forudgående høringer, inden de udarbejder udbudsmaterialet, med henblik på bedre at forstå, hvad socialøkonomiske enheder kan tilbyde, og hvordan de kan opfylde udbudskravene; opfordrer indkøbere til ikke at tildele kontrakter udelukkende på grundlag af den laveste pris, men på grundlag af den bedste værdi, således at der tages hensyn til kvalitetskriterier og sociale konsekvenser; opfordrer medlemsstaterne til at øge gennemsigtigheden og forebygge korruption i forbindelse med offentlige udbud; fremhæver behovet for, at de relevante myndigheder undersøger samarbejde og partnerskaber i forbindelse med adgang til offentlige udbud for socialøkonomiske enheder, som det er tilfældet i nogle medlemsstater;

16. fremhæver, at medarbejderopkøb kan være en mulig løsning for at forhindre tab af arbejdspladser som følge af en omstrukturering; glæder sig over de eksisterende initiativer i medlemsstaterne med hensyn til at give arbejdstagere, som er interesserede i medarbejderopkøb, og kooperativer, der dannes i forbindelse med medarbejderopkøb, virksomhedsstøttestrukturer, herunder juridisk bistand, finansiel støtte, hjælp til at udarbejde forretningsplaner og de data, der er nødvendige for eksterne investorer; opfordrer andre medlemsstater til at gennemføre lignende initiativer og indlemme dette emne i Rådets henstilling for 2023 for yderligere at støtte disse initiativer på regionalt og nationalt plan; fremhæver den rolle, som arbejdstagerrepræsentanter, herunder fagforeninger, spiller med hensyn til at støtte og skabe forbindelse til sammenslutninger af kooperativer, der bistår medarbejderopkøb med henblik på at forbedre deres chancer for succes;

17. understreger, at Kommissionen fortsat må arbejde tæt sammen med medlemsstaterne om at udpege redskaber og løsninger til at fjerne forhindringer og fremskynde de retlige procedurer for at overføre ejerskabet til en virksomhed til arbejdstagerne gennem arbejdstagerkooperativer eller andre former for arbejdstagerjede socialøkonomiske enheder; opfordrer Kommissionen til at oprette en EU-plattform til udveksling af bedste praksis mellem medlemsstater, lokale og regionale myndigheder og sociale økonominetwork;

18. understreger betydningen af at fremme den kooperative model og dens principper for arbejdstagerdeltagelse og demokrati; tilskynder alle medlemsstater til at skabe et gunstigt retligt miljø for oprettelse og drift af kooperativer, herunder medarbejderkooperativer;

19. fremhæver EU's nuværende arbejde med at udvide klassificeringssystemet for bæredygtig finansiering til sociale mål; mener, at EU-klassificeringssystemet skal være relevant ud fra et socialt perspektiv, samtidig med at der tages hensyn til situationen for mikrovirksomheder og SMV'er, da det kan være en drivkraft for investering i den sociale økonomi, hvis denne investering er i overensstemmelse med den sociale økonomis principper og karakteristika;

20. Fremhæver betydningen af at styrke de socialøkonomiske enheders forretningsplanlægning og gennemførelses- og evalueringsfærdigheder samt betydningen af relevant medie-kendskab, ledelsesfærdigheder, deltagelsesbaseret lederskab, livslang læring, modstandsdygtighed og færdigheder, der er nødvendige for de igangværende omstillinger, herunder den grønne og den digitale omstilling, ved at støtte alliancen for social økonomi og nærhedskompetencer; ser frem til den kommende »pagt for færdigheder for den sociale økonomi« med henblik på at investere i disse færdigheder, og opfordrer de socialøkonomiske interessenter til fuldt ud at tilpasse sig målene i handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder ved at sikre, at mindst 60 % af deres medarbejdere modtager undervisning hvert år senest i 2030;

Onsdag den 6. juli 2022

21. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til sociale investeringer og til at vurdere eksisterende foranstaltninger for at øge borgernes deltagelse i initiativer til finansiering af sociale virkninger med henblik på at øge finansieringen af socialøkonomiske enheder og synligheden heraf;

22. opfordrer Kommissionen til sammen med socialøkonomiske interessenter og akademikere omhyggeligt at undersøge, om de sociale obligationer er gennemførlige og hensigtsmæssige;

23. beklager, at socialøkonomiske enheder ikke i tilstrækkelig grad figurerer i læseplanerne for det almene uddannelsessystem og på videregående uddannelser⁽²¹⁾; opfordrer i lyset heraf repræsentative sektororganer og relevante offentlige myndigheder til i partnerskab med de relevante interessenter at gennemgå og evaluere læseplanerne på alle uddannelsesniveauer, fra grundskolen til de videregående uddannelser, herunder erhvervsuddannelse, og fremsætte politiske anbefalinger; understreger nødvendigheden af at fremme den sociale økonomi blandt unge; anmoder Kommissionen om at sikre et løbende samarbejde mellem det europæiske kompetencecenter for social innovation og videregående uddannelsesinstitutioner i alle medlemsstater med det formål at udvikle fælles projekter og øge bevidstheden om de muligheder, som den sociale økonomi giver fremtidige unge iværksættere og underrepræsenterede grupper såsom personer med handicap, kvinder, ældre og socialt sårbare grupper;

24. understreger, at socialøkonomiske enheder i årtier har været førende med at gennemføre cirkulære forretningsmodeller, især i form af aktiviteter inden for genbrug, reparation og genvinding, og dermed at fremskynde overgangen til den cirkulære økonomi og styrke fokuset på positive sociale virkninger⁽²²⁾; støtter Kommissionens initiativ, der skal styrke den sociale økonomis kapacitet med henblik på at udvikle grønnere tjenester og produkter yderligere;

25. fremhæver særprægene ved kooperativer for vedvarende energi i den sociale økonomi som en del af energifællesskaberne i energisystemet, da de fremmer bæredygtig energiproduktion og forbrugspraksis, styrker samfundets ejerskab og social innovation, skaber omfattende fordele og kan anvendes til at sikre forsyningssikkerheden i fjerntliggende områder og på visse øer;

26. fremhæver den grundlæggende rolle, som socialøkonomiske enheder, herunder gensidige selskaber, spiller i plejesektoren, og understreger den sociale økonomis vigtige vækstpotentiale på dette område, som kan imødekomme den øgede efterspørgsel efter plejeydelser og tackle de aktuelle udfordringer såsom den demografiske aldring; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte en plejesektor af høj kvalitet med passende politikker og til at sikre, at den kommende revision af statsstøtten sikrer større fleksibilitet for socialøkonomiske enheder, der leverer sociale ydelser og sundhedsydelser;

27. understreger vigtigheden af give metoder og praksisser til måling af social indvirkning større vægt; opfordrer Kommissionen til med støtte fra de europæiske socialøkonomiske aktører nøje at vurdere udviklingen af metoder til måling af social indvirkning, som kan passe til mangfoldigheden af socialøkonomiske enheder og tiltrække yderligere sociale investeringer;

28. understreger den sociale økonomis betydning med hensyn til at fremme ligestilling mellem kønnene og skabe beskæftigelsesmuligheder for kvinder, navnlig kvinder i sårbare situationer; understreger, at det kan være et indgangssted, der letter overgangen fra uformel til formel beskæftigelse; bemærker, at kvinder ofte tegner sig for mere end 60 % af arbejdsstyrken i den sociale økonomi, og at forskellene i løn og lederskab er blevet rapporteret som mindre; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fjerne alle barrierer for kvinder for at opnå ligestilling mellem kønnene; opfordrer til en styrkelse af kønsdimensionen i politikker og adgang til finansiering for kvinder, der er involveret i socialøkonomiske enheder, i betragtning af de større vanskeligheder, som kvinder oplever med at få adgang til finansiering sammenlignet med mænd; anmoder Kommissionen om at identificere en klar rolle for den sociale økonomi i den kommende europæiske plejestrategi;

⁽²¹⁾ Eurofound, *Labour market change. Cooperatives and social enterprises: Work and employment in selected countries*, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2019.

⁽²²⁾ OECD/Europa-Kommissionen, »Policy brief on the most of the social economy's contribution to the circular economy«, OECD Local Economic and Employment Development (LEED) Papers, nr. 2022/01, OECD Publishing, 2022.

Onsdag den 6. juli 2022

29. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere nationale, tværnationale og tværregionale kapacitetsopbygningspartnerskaber og formelle aftaler med socialøkonomiske netværk og deres repræsentative organisationer; påpeger, at det er nødvendigt at sikre betingelserne for den videre udvikling og professionalisering af socialøkonomiske enheder, hvilket kan ske gennem levering af rådgivningstjenester såsom skræddersyede mentorordninger og coaching, finansiering af kapacitetsopbygning, uddannelse, opkvalificering og omskoling, inkubationstjenester samt adgang til juridisk rådgivning;

30. fremhæver den centrale rolle, som nye teknologier og kunstig intelligens, når de er tilgængelige for alle, kan spille med hensyn til at skabe arbejdspladser og udvikle og opskalere den sociale økonomi; understreger betydningen af at give socialøkonomiske iværksættere og arbejdstagere med særligt fokus på sårbare arbejdstagere øget adgang til uddannelsesprogrammer om digitale færdigheder og avancerede teknologier, såvel på EU-plan som på nationalt plan, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge, hvordan almindelige virksomheder, den offentlige sektor og socialøkonomiske enheder kan samarbejde om at opnå dette; bemærker, at den digitale omstilling i den sociale økonomi bør fremmes, bl.a. gennem beskatning, offentlige udbud og statsstøtte;

31. fremhæver, at den sociale økonomi er en måde at løse bymæssige udfordringer på; opfordrer til, at finansieringen kanaliseres på lokalt plan, herunder i byområder;

32. glæder sig over, at mange lokale og regionale myndigheder allerede har ambitiøse strategier og handlingsplaner til fremme af den sociale økonomi; anerkender behovet for at opbygge kapacitet på lokalt og regionalt plan og håndtere de specifikke behov hos grænseoverskridende socialøkonomiske organisationer, navnlig i landdistrikter, ømråder og fjertliggende områder; opfordrer medlemsstaterne til at fremme udviklingen af regionale strategier for socialøkonomien i alle regioner og afsætte finansielle ressourcer i henhold til lokalt fastlagte prioriteter; opfordrer indtrængende Kommissionen til at offentliggøre en oversigt over de mange forskellige nuværende retlige former for social økonomi, der findes i medlemsstaterne, således at de lokale og regionale myndigheder kan fokusere på dem under udarbejdelsen af deres strategier;

Udnyttelse af EU-instrumenternes fulde potentiale med hensyn til at få den sociale økonomi til at blomstre

33. opfordrer medlemsstaterne til at yde målrettet finansiering til socialøkonomiske enheder og til at gøre fuld brug af de nuværende EU-midler til at fremme den socialøkonomiske sektor og til at intensivere deres bestræbelser på at absorbere de midler, der stilles til rådighed for dem med henblik på den sociale økonomi;

34. mener, at der er behov for at fremme de socialøkonomiske virksomheders adgang til europæiske midler, også inden for rammerne af offentligt-privat partnerskaber uden at det er nødvendigt at ændre deres juridiske status, og fremme deres aktive deltagelse i udformningen af den europæiske dagsorden, f.eks. i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder;

35. glæder sig over forslaget om at lancere en ny fælles EU-portal for den sociale økonomi i 2023; understreger, at dette initiativ har potentiale til at støtte socialøkonomiske enheder i at levere vigtige oplysninger og vejledning om relevant EU-finansiering, politikker, netværk og platforme samt relaterede initiativer;

36. bemærker mulighederne under InvestEU for at støtte den sociale økonomi; opfordrer Kommissionen og gennemførelsespartnerne til at designe finansielle produkter, som er skræddersyet efter de socialøkonomiske virksomheders behov, under politikområdet sociale investeringer og færdigheder og til at afsætte tilstrækkelige midler til disse produkter med vægt på projekter, der beskæftiger sig med den digitale omstilling og den grønne omstilling på samme tid; bemærker, at der bør opstilles fornuftige kriterier for støtteberettigelse, som er rettet mod finansielle formidlere, der specifikt støtter den sociale økonomi, og mener, at der bør stilles rådgivningstjenester til rådighed under InvestEU-rådgivningsplatformen for at maksimere disse finansielle formidlers potentiale med hensyn til at udnytte InvestEU-programmet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at andre finansielle produkter under InvestEU såsom dem, der er rettet mod SMV'er, gøres tilgængelige for socialøkonomiske enheder, hvoraf de fleste er mikrovirksomheder og små og mellemstore enheder, med henblik på at muliggøre udviklingen af en række projekter om centrale emner og forbedre den langsigtede økonomiske bæredygtighed for enheder i den sociale økonomi samt deres anvendelse af innovative løsninger;

37. bemærker navnlig den centrale rolle, som fondene under samhørighedspolitikken, herunder Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, spiller i finansieringen af socialøkonomiske projekter; minder om ESF+'s specifikke målsætninger om at forbedre adgangen til beskæftigelse for alle

Onsdag den 6. juli 2022

jobsøgende, navnlig unge, samt fremme selvstændig erhvervsvirksomhed og den sociale økonomi; minder medlemsstaterne om, at ESF+-midler kan anvendes af myndigheder for offentlige udbud til at finansiere »formidlere af sociale klausuler«, dvs. fagfolk, der har til opgave at fremme og støtte gennemførelsen af sociale klausuler på lokalt plan, og til at rådgive de offentlige myndigheder om udarbejdelsen af de udbudsbetingelser, der er tilgængelige for den sociale økonomi;

38. anerkender den sociale økonomis store potentiale for at skabe kvalitetsjob og lønnede praktikophold for unge, hvilket kan fremskynde deres integration på arbejdsmarkedet; opfordrer medlemsstaterne til at anvende de midler, der er til rådighed under den styrkede ungdomsgaranti, til at fremme den sociale økonomi blandt den yngre generation, da det kan forbedre deres integration på arbejdsmarkedet; glæder sig over Kommissionens initiativ til at lancere et akademi for politik for iværksætteri blandt unge i 2022 under ESF+ med henblik på at fremme unges iværksætteri og opfordrer Kommissionen til at lægge særlig vægt på socialt iværksætteri og udvikle målrettede initiativer til at hjælpe andre underrepræsenterede iværksættere i den sociale økonomi;

39. støtter oprettelsen af nationale kompetencecentre for social innovation rettet mod sociale iværksættere og et europæisk kompetencecenter for social innovation; minder imidlertid Kommissionen og medlemsstaterne om, at social innovation praktiseres af alle organisationer i den sociale økonomi, herunder udbydere af almennyttige sociale tjenesteydelser samt sociale iværksættere; opfordrer medlemsstaterne til at tage fat på de specifikke udfordringer i sektoren for almennyttige sociale tjenesteydelser for at gøre det muligt for denne sektor at fortsætte af sin innovative vej, samtidig med at den fastholder tilskud og subsidier, der tilbydes under ESF+- eller Erasmus+-projektet;

40. glæder sig over, at der anvendes målrettede EU-midler til projekter, som har til formål at udvikle og muliggøre overførslen af virksomheder til deres medarbejdere og dermed sikre virksomhedernes videreførelse, herunder ved arbejdstagerkooperativs opkøb ⁽²³⁾;

41. opfordrer medlemsstaterne til at fremme socialøkonomiske enheders adgang til NextGenerationEU-finansiering inden for rammerne af deres nationale genopretnings- og resiliensplaner, navnlig med henblik på at fremme beskæftigelse af høj kvalitet, social inklusion og en inklusiv digital og grøn omstilling for alle;

42. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den næste revision af den generelle gruppefritagelsesforordning at udvide forordningens anvendelsesområde og tage behørigt hensyn til socialøkonomiske enheders særlige behov med hensyn til adgang til finansiering og markedsudvikling; opfordrer Kommissionen til bedre at medtage sociale hensyn på statsstøtteområdet, såsom fremme af ansættelse af dårligt stillede arbejdstagere, herunder personer med handicap, navnlig i forbindelse med genopretningen efter covid-19, til efter høring af relevante interessenter at undersøge forskellige evidensbaserede muligheder for at støtte udviklingen af socialøkonomiske enheder og til at give klarhed og vejledning til de nationale myndigheder om det retsgrundlag, der skal anvendes til at støtte socialøkonomiske enheder via statsstøtte;

43. glæder sig over Kommissionens planer om at overveje iværksættelsen af særlige saminvesteringsmekanismer med fonde og filantropiske organisationer med henblik på målområder som f.eks. hjemløshed;

44. opfordrer indtrængende de nationale, regionale og lokale myndigheder til bedre at udnytte potentialet i de nuværende regler om de specifikke bestemmelser for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse for at få adgang til offentlig finansieringsstøtte i henhold til EU's statsstøtteforordning, ikke mindst ved at gøre fuld brug af muligheden for at anerkende socialøkonomiske enheder, der udøver en økonomisk aktivitet, som en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, hvor det er relevant;

45. glæder sig over idéen om at lancere et nyt initiativ under programmet for det indre marked for at støtte oprettelsen af partnerskaber mellem socialøkonomiske enheder og almindelige virksomheder, hvilket muliggør et »køb socialt« business to business-marked, der kan styrke den sociale økonomi;

⁽²³⁾ F.eks. innovative virksomhedsoverførselsmodeller for SMV'er i Østersøregionen finansieret under Interreg, anvendelse af finansiering fra Den Europæiske Socialfond og programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI), pilotprojekter støttet af Europa-Parlamentet, Transfer to Coops og Saving Jobs.

Onsdag den 6. juli 2022

46. mener, at de nuværende mærker og certificeringer for socialøkonomiske enheder kan tjene som inspiration for medlemsstaterne; glæder sig over tilsagnet i handlingsplanen for den sociale økonomi om at iværksætte en undersøgelse af nationale socialøkonomiske mærknings- og certificeringssystemer med henblik på at øge synligheden af den sociale økonomi og muliggøre et velfungerende indre marked og på grundlag af resultaterne undersøge muligheden for at bane vejen for et mere standardiseret system på EU-plan; understreger, at denne undersøgelse bør bygge på tidligere resultater og inddrage interessenter i den sociale økonomi;

47. anbefaler en udvidelse af anvendelsesområdet for netværket af europæiske socialøkonomiske regioner for at styrke nye regionale og lokale partnerskaber, og navnlig for at sætte skub i den digitale og grønne omstilling i disse områder.

48. tilskynder Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at indkredse effektive redskaber til at støtte og beskytte civilsamsfundsorganisationer og navnlig socialøkonomiske enheder i medlemsstaterne; understreger, at programmet for unionsborgerskab, ligestilling, rettigheder og værdier, som bl.a. er rettet mod nonprofitorganisationer, med et budget på 1,55 mia. EUR er et meningsfuldt bidrag til de udfordringer, som civilsamsfundet i EU står overfor;

49. bemærker, at finansieringen af nonprofitorganisationer ofte kræver medfinansiering, og at krav til organisationernes andel af egne indtægter, hvis denne andel sættes for højt, kan være prohibitivt; understreger derfor, at den andel af egne indtægter, der kræves til medfinansiering, bør evalueres, og at der skal tages hensyn til forskellige midler, der kan monetariseres, såsom volontørtid eller bidrag i naturalier;

50. glæder sig over, at Kommissionen har iværksat en undersøgelse med en komparativ analyse af de juridiske ordninger og landskaber for foreninger i EU; anmoder Kommissionen om på grundlag af artikel 352 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at forelægge et forslag til forordning om en statut for en europæisk forening på grundlag af henstillingerne i Parlamentets beslutning af 17. februar 2022 med henstillinger til Kommissionen om en statut for europæiske grænseoverskridende foreninger og nonprofitorganisationer og i del I i bilaget hertil;

Mod en effektiv gennemførelse af handlingsplanen for den sociale økonomi

51. glæder sig meget over forslaget til Rådets henstilling om udvikling af socialøkonomiske rammebetingelser, som skal vedtages i 2023; understreger, at henstillingen bør indeholde en fælles definition på EU-plan af den sociale økonomi baseret på dens vigtigste principper og karakteristika som beskrevet i handlingsplanen for den sociale økonomi, og at både henstillingen og definitionen skal tage hensyn til mangfoldigheden af socialøkonomiske enheder i medlemsstaterne; fremhæver, at henstillingen skal have det primære formål at styrke de retlige og politiske rammer for den sociale økonomi, navnlig i medlemsstater, hvor det socialøkonomiske økosystem er mindre udviklet; mener, at henstillingen klart bør fremhæve de støtteinstrumenter, som EU stiller til rådighed, og vejlede om specifikke politikker såsom passende retlige rammer for forskellige former for socialøkonomiske enheder, offentlige indkøb, statsstøtte, beskæftigelse, social- og sundhedspolitikker, beskatning, uddannelse, færdigheder og erhvervsuddannelse og betydningen af at knytte igangværende omstillinger sammen med dagsordenen for den sociale økonomi;

52. understreger betydningen af arbejdstagerdeltagelse og demokratisk styring, som er principper, der er anerkendt i handlingsplanen for bæredygtig udvikling, for at nå målene for den sociale økonomi; understreger, at alle arbejdstagere i den sociale økonomi skal have anstændige arbejds- og ansættelsesvilkår og karriereudviklingsperspektiver, der ideelt set er baseret på kollektive overenskomster; understreger i denne forbindelse, at socialøkonomiske enheder skal overholde fagforeningsrettigheder, arbejdsmarkedsdialog og kollektiv overenskomstforhandling; opfordrer Kommissionen til at sikre, at al finansiell støtte fra EU til socialøkonomiske enheder bør være betinget af deres overholdelse af de gældende arbejds- og beskæftigelsesvilkår og/eller arbejdsgiverpligter, der er fastsat ved lov og/eller resultatet af kollektive overenskomster; understreger, at socialøkonomiske enheder, fordi deres model er baseret på arbejdstagerdeltagelse, har gode forudsætninger for at fremme social dialog og kollektive overenskomstforhandlinger; understreger derfor behovet for yderligere at udvikle dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, både på nationalt og europæisk plan, og kollektive overenskomstforhandlinger i den sociale økonomi;

53. opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at fremme den sociale økonomi internationalt og øge sektorens synlighed i den eksterne dimension af Unionens politikker, bl.a. ved at anerkende og medtage dens særlige karakter i fremtidige associeringsaftaler og ved at give information og uddannelse i den sociale økonomi til ansatte i EU-delegationerne og ved at vurdere, hvordan sådanne foranstaltninger kan bidrage til udviklingen af den sociale økonomi i tredjelande;

Onsdag den 6. juli 2022

54. beklager, at Europa-Parlamentets seneste opfordringer til, at Kommissionen fremsætter forslag, som giver gensidige selskaber, foreninger og fonde mulighed for at handle på europæisk plan og på tværs af grænserne, ikke har udmøntet sig i lovgivningsmæssige ændringer, hvilket undergraver den europæiske sociale model og forhindrer færdiggørelsen af det indre marked; gentager Parlamentets opfordring til at indføre fælles minimumsstandarder for nonprofitorganisationer i hele EU og indføre en statut for europæiske foreninger og opfordrer Kommissionen til offentligt at forklare, hvorfor Parlamentets opfordringer ikke er blevet fulgt op; foreslår i betragtning af de muligheder, som handlingsplanen for den sociale økonomi frembyder, og aktiviteterne i overvågningsudvalget for Luxembourgdeklarationen, som omfatter de fleste medlemsstater, at man søger at udnytte et styrket samarbejde som et værktøj til at overkomme årtiers dødvande;

55. bemærker, at de offentlige myndigheder og socialøkonomiske enheder klart skal identificere de sociale prioriteter, hvis den socialøkonomiske sektors potentiale med hensyn til at afhjælpe de socioøkonomiske udfordringer skal udnyttes fuldt ud; fremhæver, at socialøkonomiske projekter ofte kræver et tæt partnerskab med offentlige enheder; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til inden for EU's makroøkonomiske forvaltningsrammer at udvikle en social investeringsstrategi, hvor sociale prioriteter er klart fastlagt i overensstemmelse med den europæiske søjle for sociale rettigheder, som kan danne en ramme for samarbejdet mellem offentlige myndigheder og socialøkonomiske enheder;

56. opfordrer Kommissionen til at anvende landerapporterne og de landespecifikke henstillinger i semesterprocessen til at overvåge udviklingen af socialøkonomien i Europa og opfordrer Kommissionen til at gøre dennes initiativer mere ambitiøse og kohærente og om muligt fremsætte forslag til retlige foranstaltninger;

57. opfordrer Kommissionen til at overvåge, at medlemsstaterne følger op på forpligtelser vedrørende den sociale økonomi i de nationale genopretnings- og resiliensplaner;

58. glæder sig over varslingen af en ny undersøgelse for at indsamle kvantitative og kvalitative oplysninger om den sociale økonomi i alle medlemsstaterne; opfordrer til, at denne undersøgelse dækker de forskellige typer af socialøkonomiske enheder og indsamler opdelte data om arbejdstagere; bemærker, at der er brug for detaljerede, standardiserede, sammenlignelige og pålidelige data om den sociale økonomis omfang og virkning med henblik på at lette evidensbaserede politiske beslutninger, fremtidssikre den sociale økonomis udvikling og bidrage til EU's økonomiske og sociale målsætninger; opfordrer Kommissionen til som led i dette arbejde at ajourføre undersøgelsen fra 2012 om gensidige selskaber i Unionen med henblik på at identificere muligheder og hindringer for deres udvikling, navnlig inden for sundhedspleje og forsikring; opfordrer Kommissionen og de nationale statistikmyndigheder til at samarbejde med Eurostat om at indsamle standardiserede data og regelmæssigt ajourføre og analysere dem;

59. glæder sig over Kommissionens arbejde med en omstillingsproces for den sociale økonomi og industrielle nabookosystemer; bemærker imidlertid, at der er behov for yderligere oplysninger for at forstå, hvordan den vil interagere med andre regionale og lokale initiativer, og for at sikre en effektiv gennemførelse i praksis;

60. opfordrer medlemsstaterne til at udpege socialøkonomiske koordinators og oprette lokale socialøkonomiske kontaktpunkter for at øge bevidstheden om og lette adgangen til støtte og finansiering, herunder EU-finansiering; opfordrer Kommissionen til at oprette en fælles EU-onlineplatform for udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne, lokale og regionale myndigheder og socialøkonomiske netværk; understreger, at denne platform skal forvaltes i samarbejde med europæiske socialøkonomiske netværk og Kommissionens ekspertgruppe om social økonomi og sociale virksomheder (GECES); mener, at der er behov for at sikre tæt koordinering mellem nationale koordinators, lokale kontaktpunkter, EU's onlineplatform og EU's portal for den sociale økonomi med henblik på at maksimere udveksling af viden og synergier samt synligheden af muligheder for aktører i den sociale økonomi og undgå eventuelt dobbeltarbejde;

61. opfordrer Kommissionen til yderligere at samarbejde med GECES og til at oprette en taskforce til gennemførelse af handlingsplanen for den sociale økonomi, herunder GECES samt nationale koordinators med ansvar for overvågning og regelmæssig rapportering til Parlamentet, Rådet og de relevante interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter, og til at formidle dens sammensætning og tidsplan for tiltag;

Onsdag den 6. juli 2022

o

o o

62. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 6. juli 2022

P9_TA(2022)0289

Intersektionel diskrimination i EU: den socioøkonomiske situation for kvinder af afrikansk, mellemøstlig, latinamerikansk og asiatisk afstamning

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om intersektionel forskelsbehandling i Den Europæiske Union: den socioøkonomiske situation for kvinder af afrikansk, mellemøstlig, latinamerikansk og asiatisk afstamning (2021/2243(INI))

(2023/C 47/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 8, artikel 153, stk. 1, og artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ('chartret'),
- der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, navnlig mål 5,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet af 15. september 1995 og resultaterne af gennemgangskonferencerne,
- der henviser til artikel 26 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966 og artikel 2 i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder fra 1966,
- der henviser til Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet,
- der henviser til den fælles meddelelse af 25. november 2020 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »EU's kønshandlingsplan III — en ambitiøs dagsorden for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i EU's optræden udadtil 2021-2025« (JOIN(2020)0017) og til det ledsagende fælles arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Objectives and indicators to frame the implementation of GAP III« (Mål og indikatorer som grundlag for gennemførelse af kønshandlingsplan III) (SWD(2020)0284),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2021 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for rettigheder for personer med handicap 2021-2030« (COM(2021)0101),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2020 med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. september 2020 med titlen: »En Union med lighed: EU-handlingsplan mod racisme 2020-2025« (COM(2020)0565),

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. oktober 2020 med titlen »En Union med ligestilling: EU's strategiske ramme for romaernes ligestilling, integration og deltagelse (COM(2020)0620),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. oktober 2020 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025« (COM(2020)0698),
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽¹⁾ (direktivet om racelighed),
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾,
- der henviser til Generation Equality Forum, der blev afholdt i Mexico City fra den 29. marts til den 31. marts 2021 og i Paris fra den 30. juni til den 2. juli 2021,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2021 om kønsperspektivet i covid-19-krisen og perioden efter krisen ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. juni 2021 om situationen for så vidt angår seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i EU inden for rammerne af kvinders sundhed ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2022 om EU's kønshandlingsplan III ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. september 2020 om gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration: bekæmpelse af negative holdninger til personer med romabaggrund i Europa ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. marts 2019 om grundlæggende rettigheder for mennesker af afrikansk afstamning i Europa ⁽⁷⁾,
- der henviser til rapporten fra Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) med titlen »Intersecting inequalities: Gender Equality Index 2019« (Intersektionelle uligheder: Ligestillingsindekset 2019),
- der henviser til rapporten af 29. juni 2021 fra EuroCentralAsian Lesbian* Community (EL*C) med titlen »Resistance as a Way of Living: Lesbian lives through the COVID-19 Pandemic« (Modstand som en levevis: lesbiske liv under covid-19-pandemien),
- der henviser til EL*C's rapport af 1. oktober 2021 med titlen »Lesbophobia: an intersectional form of violence« (Lesbofobi: en intersektionel form for vold),
- der henviser til rapporten af 14. maj 2020 fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) med titlen »A long way to go for LGBTI equality« (Lang vej til ligestilling for LGBTI-personer) (FRA's LGBTI-undersøgelse II),
- der henviser til EL*C's rapport af 7. februar 2022 med titlen »A bitter pill to swallow: gaps and discriminations in access to healthcare for lesbians« (En bitter pille at sluge: mangler og forskelsbehandling i adgangen til sundhedspleje for lesbiske),
- der henviser til rapporten af 14. september 2020 fra Det Europæiske Netværk mod Racisme (ENAR) med titlen »Intersectional discrimination in Europe: relevance, challenges and ways forward« (Intersektionel forskelsbehandling i Europa: relevans, udfordringer og vejen frem),

⁽¹⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 191.

⁽⁴⁾ EUT C 81 af 18.2.2022, s. 43.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0073.

⁽⁶⁾ EUT C 385 af 22.9.2021, s. 104.

⁽⁷⁾ EUT C 108 af 26.3.2021, s. 2.

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til Kommissionens dokument med titlen »Guidance note on the collection and use of equality data based on racial or ethnic origin« (Retningslinjer for indsamling og brug af ligestillingsdata baseret på race eller etnisk oprindelse) ⁽⁸⁾,
 - der henviser til rapporten fra Det Europæiske Netværk af Ligestillingsorganer med titlen »Collection and Use of Complaints Data by Equality bodies« (Ligestillingsorganers indsamling og anvendelse af klageoplysninger) ⁽⁹⁾,
 - der henviser til den europæiske håndbog om ligestillingsdata ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til Kommissionens fælles vejledende principper for nationale handlingsplaner mod racisme og racediskrimination fra marts 2022,
 - der henviser til ENAR's skyggerapport med titlen »Racism & Discrimination in Employment in Europe 2013-2017« (Racisme og forskelsbehandling i forbindelse med beskæftigelse i Europa 2013-2017) ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til FN's internationale tiår for folk af afrikansk afstamning 2015-2024,
 - der henviser til FRA's rapport af 4. april 2019 med titlen »Second European Union Minorities and Discrimination Survey — Roma women in nine EU Member States« (Den Europæiske Unions anden undersøgelse af mindretal og forskelsbehandling — romakvinder i ni EU-medlemsstater) ⁽¹²⁾,
 - der henviser til FRA's rapport af 15. november 2019 med titlen »Second European Union Minorities and Discrimination Survey — Being Black in the EU« (Den Europæiske Unions anden undersøgelse af mindretal og forskelsbehandling — at være sort i EU) ⁽¹³⁾,
 - der henviser til faktabladet fra Center for Intersectional Justice fra april 2020 med titlen »Intersectionality at a Glance in Europe« (Oversigt over intersektionalitet i Europa) ⁽¹⁴⁾,
 - der henviser til ressourcepakken fra UN Women og FN's partnerskab om rettigheder for personer med handicap, der blev offentliggjort i 2021 med titlen »Intersectionality Resources and Toolkit: An Intersectional Approach to Leave No One Behind« (Ressourcer og værktøjskasse vedrørende intersektionalitet: en intersektionel tilgang, der ikke lader nogen i stikken) ⁽¹⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til skrivelse fra Kultur- og Uddannelsesudvalget,
 - der henviser til udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A9-0190/2022),
- A. der henviser til, at mange kvinder oplever intersektionel ulighed og forskelsbehandling i EU; der henviser til, at intersektionel forskelsbehandling henviser til en situation, hvor flere grunde til forskelsbehandling virker og interagerer med hinanden, f.eks. køn sammen med andre grunde til forskelsbehandling såsom race, hudfarve, etnisk eller socioøkonomisk status, alder, seksuel orientering, kønsidentitet og -udtryk, kønskarakteristika, genetiske anlæg, religion eller tro, nationalitet, opholdsstatus, migrantbaggrund eller handicap, på en måde, så de er uadskillelige og medfører specifikke former for forskelsbehandling;

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/guidance_note_on_the_collection_and_use_of_equality_data_based_on_racial_or_ethnic_origin_final.pdf

⁽⁹⁾ <https://equineteurope.org/wp-content/uploads/2021/07/Collection-and-use-of-complaints-data.pdf>

⁽¹⁰⁾ https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination/equality-data-collection_en#equality-data

⁽¹¹⁾ https://ec.europa.eu/migrant-integration/sites/default/files/2018-07/ENAR_Shadowreport_2013_2017.pdf

⁽¹²⁾ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2019-eu-minorities-survey-roma-women_en.pdf

⁽¹³⁾ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2019-being-black-in-the-eu-summary_da.pdf

⁽¹⁴⁾ https://www.intersectionaljustice.org/img/2020.4.14_cij-factsheet-intersectionality-at-a-glance-in-europe_du2r4w.pdf

⁽¹⁵⁾ <https://www.unwomen.org/sites/default/files/2022-01/Intersectionality-resource-guide-and-toolkit-en.pdf>

Onsdag den 6. juli 2022

- B. der henviser til, at intersektionel forskelsbehandling er forskellig fra multipel forskelsbehandling, som optræder, når hver enkelt form for forskelsbehandling kan bevises og behandles hver for sig; der henviser til, at grundene til forskelsbehandling ved intersektionel forskelsbehandling er indbyrdes forbundne, hvilket skaber en unik form for forskelsbehandling; der henviser til, at intersektionalitet giver mulighed for et perspektiv, der tager højde for indbyrdes forbundne grunde uden at prioritere den ene frem for den anden; der henviser til, at en intersektionel tilgang tager højde for mangfoldigheden af folks erfaringer og identiteter og indebærer en bottom-up-tilgang; der henviser til, at anvendelse af en intersektionel tilgang i analyser og politikker kræver, at vi ser anderledes på identitet, ligestilling og magtbalancer;
- C. der henviser til, at anvendelsen af en intersektionel analyse gør det muligt for os at tackle og forstå sociale uligheder, udstødelse og forskelsbehandling ud fra et omfattende, systemisk og strukturelt perspektiv, samtidig med at vi overvinder en ensidet tilgang til forskelsbehandling; der henviser til, at EU's politikker hidtil ikke har omfattet en intersektionel tilgang; der henviser til, at de kun har fokuseret på de individuelle dimensioner af forskelsbehandling, som nedtoner de institutionelle, strukturelle og historiske dimensioner;
- D. der henviser til, at konsekvenserne af racisme og racialisering ofte overses som et vigtigt fænomen, der forhindrer ligestilling i Europa; der henviser til, at intersektionelle politikker ikke kan gennemføres uden at placere racialiserede mennesker i krydsfeltet mellem de forskellige former for forskelsbehandling;
- E. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene ikke kan opnås, før alle de mange forskellige former for forskelsbehandling, det være sig forsætlige eller uforsætlige, er blevet udryddet i deres individuelle, strukturelle, institutionelle og historiske former; der henviser til, at anvendelsen af en intersektionel tilgang har til formål at undersøge krydsfeltet mellem racisme/kolonialisme, økonomisk ulighed og patriarkatet; der henviser til, at den traditionelle lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling ikke bekæmper alle former for forskelsbehandling og deres sammensatte negative konsekvenser for de berørte kvinder, og at ikke alle medlemsstater udtrykkeligt dækker multipel forskelsbehandling og intersektionel forskelsbehandling i deres nationale lovgivning ⁽¹⁶⁾;
- F. der henviser til, at kvinder ikke er en homogen kategori, og at det er af afgørende betydning at forstå deres mangfoldighed for at sikre, at den politiske beslutningsproces ikke fortsætter med direkte eller indirekte at forskelsbehandle og/eller gøre visse grupper af kvinder usynlige, f.eks. socioøkonomisk dårligt stillede kvinder af afrikansk, mellemøstlig, latinamerikansk, asiatisk afstamning eller romaafstamning; der henviser til, at kvinder, navnlig kvinder med handicap, migrantkvinder og kvinder fra etniske mindretal, sorte kvinder, farvede kvinder, romakvinder, ældre kvinder, kvinder med et lavere uddannelsesniveau, kvinder med helbredsproblemer samt LGBTI+-kvinder oftere udsættes for multiple og intersektionelle former for forskelsbehandling;
- G. der henviser til, at en central udfordring med hensyn til operationalisering af intersektionalitet og håndtering af intersektionelle former for forskelsbehandling er manglen på intersektionelle ligestillingsdata; der henviser til, at knapheden på relevante data fører til alvorlige mangler og forhindrer EU og medlemsstaterne i aktivt at overvåge situationen for ulighed og imødegå og analysere omfanget af intersektionel forskelsbehandling i Europa, herunder situationen for mindretal og marginaliserede grupper; der henviser til, at nogle medlemsstater i øjeblikket ikke indsamler denne type data, hvilket usynliggør grupper af mennesker i den politiske beslutningsproces; der henviser til, at indsamlingen af sådanne data, navnlig om race, etnicitet og handicap, bør stilles til rådighed frivilligt og anonymt i overensstemmelse med databeskyttelsesstandarder og i henhold til Istanbulkonventionen;
- H. der henviser til, at gennemførelsen af intersektionel politik indebærer grundige konsekvensanalyser af politikker og lovgivning, fjernelse af foranstaltninger, der er til skade for marginaliserede grupper, der befinder sig i krydsfeltet mellem de forskellige former for forskelsbehandling, og sikring af meningsfuld deltagelse af personer, der er berørt af uligheder, i al deres mangfoldighed i forbindelse med udformningen, vedtagelsen og gennemførelsen af politikker og foranstaltninger;

⁽¹⁶⁾ »A comparative analysis of gender equality law in Europe 2020« (En komparativ analyse af lovgivningen om ligestilling mellem kønnene i Europa).

Onsdag den 6. juli 2022

- I. der henviser til, at kvinder, der udsættes for intersektionelle former for forskelsbehandling, står over for mange hindringer med hensyn til at få adgang til det formelle arbejdsmarked, hvilket gør dem sårbare over for forskelsbehandling, økonomisk udnyttelse, social udstødelse og kønsbaseret vold, herunder seksuel chikane og mishandling; der henviser til, at 91 % af alle sorte kvinder i EU er overkvalificerede til deres arbejde, sammenlignet med 48 % af alle hvide kvinder, og at de konsekvent skal tackle forskelsbehandling og mikroaggressioner, der medfører en højere grad af udbrændthed; der henviser til, at det stadig kan være en stor udfordring at få anerkendt eksamensbeviser, der er opnået i udlandet;
- J. der henviser til, at kvinder og piger udgør næsten tre fjerdedele (72 %) af alle ofre for menneskehandel i EU og 92 % af de ofre, der handles med henblik på seksuel udnyttelse; der henviser til, at kvinder, som befinder sig i usikre situationer og lever med dårlige boligforhold, social udstødelse og forskelsbehandling er endnu mere sårbare;
- K. der henviser til, at kvinder på beskæftigelsesområdet forsat er overrepræsenteret i usikre og lavtlønnede sektorer, hvilket kan føre til, at de udsættes for forskelsbehandling, seksuel chikane og mishandling; der henviser til, at hindringer for at træde ind på og forblive på arbejdsmarkedet ofte forstærkes af krydsfeltet mellem køn og yderligere faktorer, f.eks. race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering, og har betydelige negative økonomiske og sociale konsekvenser for medlemsstaterne; der henviser til, at racialiserede kvinder som følge af disse hindringer har tendens til overvejende at være beskæftiget i job med højere risiko for at udvikle erhvervssygdomme;
- L. der henviser til, at migrantkvinder er ofre for racisme og fremmedhad i hele EU; der henviser til, at dette bidrager til fattigdom og social eksklusion og dermed gør det svært at få adgang til ressourcer og grundlæggende sociale tjenester såsom sundhedspleje, boliger og socialsikring og adgang til arbejdsmarkedet, uddannelse og forfremmelse; der henviser til, at næsten én ud af tre kvinder, der ikke er født i EU, arbejder i usikre job i EU, og at 18 % af alle migrantkvinder er i risiko for fattigdom;
- M. der henviser til, at kvinder fra de mest marginaliserede grupper tegner sig for flertallet af de lavestlønnede stillinger inden for plejetjenester, udfører det hårdeste, indirekte plejearbejde eller arbejde i hjemmet og ofte oplever kønsopdeling, racisme, ringe arbejdsforhold og løn samt vold og chikane på arbejdspladsen ⁽¹⁷⁾; der henviser til, at den usikre situation, som vandrende husarbejdere — som primært består af racialiserede kvinder og især unge arbejdstagere — står over for, er et eksempel, hvor krydsfeltet mellem race, køn, socioøkonomisk status og nationalitet er synlig; der henviser til, at længerevarende opholds- og arbejdstilladelser i de fleste EU-lande ofte kun er tilgængelige for højt kvalificerede og -lønnede job, hvilket henviser mellem- og lavtuddannede arbejdstagere til udnyttelse og usikre kontrakter i undervurderede sektorer;
- N. der henviser til, at kun 20 % af alle kvinder med handicap er i fuldtidsbeskæftigelse i EU, og at de har en betydeligt lavere indkomst ⁽¹⁸⁾; der henviser til, at skøn viser, at 22 % er i risiko for fattigdom eller social udstødelse; der henviser til, at kvinder med handicap står over for betydelige hindringer for uddannelse, idet 13 % af alle kvinder med handicap i EU har en universitetsgrad sammenlignet med 29 % af alle kvinder uden handicap;
- O. der henviser til, at respondenterne i FRA's LGBTI-undersøgelse II ved flere lejligheder fremhæver yderligere grunde til forskelsbehandling, idet 40 % oplever yderligere forskelsbehandling på grund af tilhørsforhold til et etnisk mindretal eller på grund af deres indvandrerbaggrund, 15 % på grund af deres hudfarve, 36 % på grund af handicap og 28 % på grund af religion; der henviser til, at afrofobi, islamofobi, sintifjendtlighed og antisemitisme er udbredte former for racisme i EU og ofte fremmes af populistiske og højreorienterede diskurser;
- P. der henviser til, at lesbofobi skal forstås som vold i krydsfeltet mellem homofobi og misogyni, og at det er en form for vold med sine egne rødder, mønstre, former og følger, der dannes af denne intersektionelle oplevelse; der henviser til, at én ud af seks lesbiske eller biseksuelle kvinder (16 %) har rapporteret om oplevelser med forskelsbehandling ved adgang til sundhedspleje eller sociale tjenester;

⁽¹⁷⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/662491/IPOL_STU\(2020\)662491_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/662491/IPOL_STU(2020)662491_EN.pdf)

⁽¹⁸⁾ <https://www150.statcan.gc.ca/n1/pub/89-503-x/2015001/article/14695-eng.htm>

Onsdag den 6. juli 2022

- Q. der henviser til, at den høje arbejdsløshed blandt romakvinder ikke kan forklares ud fra en enkelt faktor såsom forskelsbehandling på grundlag af etnicitet, køn eller socioøkonomisk baggrund, eftersom disse grunde er gensidigt forstærkende; der henviser til, at kun 16 % af alle romakvinder er i beskæftigelse sammenlignet med 34 % af alle romamænd; der henviser til, at de også mangler tilstrækkelig adgang til uddannelse, og at mere end en fjerdedel (28 %) af alle romakvinder, sammenlignet med 6 % af alle romamænd, er beskæftiget i ulønnet arbejde i hjemmet, herunder pasning af børn og pårørende, hvilket gør det sværere at bryde fattigdomscirklen;
- R. der henviser til, at omfanget af forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse konsekvent er høj, både over tid og på tværs af forskellige befolkningsgrupper i forskellige medlemsstater; der henviser til, at FRA's undersøgelsesdata viser, at personer med racemæssig baggrund eller etnisk minoritets- eller migrantbaggrund (herunder romaer, muslimer, jøder og personer af afrikansk afstamning) jævnlgt oplever høje niveauer af forskelsbehandling i forskellige områder af livet på grund af deres etniske eller racemæssige oprindelse samt deres religion eller tro; der henviser til, at islamofobi og antisemitisme er vedvarende former for had og forskelsbehandling; der henviser til, at 71 % af alle jøder i det mindste somme tider undgår at bære eller fremvise genstande, der afslører dem som jøder; der henviser til, at over en tredjedel (39 %) af alle muslimske kvinder, der offentligt bærer religiøs beklædning, har oplevet upassende stirren eller stødende gestikulationen;
- S. der henviser til, at omfattende fordomme og de efterfølgende politikker om fremvisning af religiøse symboler eller religiøs beklædning, fører til ulige behandling og mangedobler de relaterede hindringer, som har en særlig negativ indvirkning på muslimske kvinders adgang til arbejdsmarkedet og boliger, idet de udelukker dem fra den offentlige sfære og enhver form for meningsfyldt deltagelse i samfundsmæssige processer og beslutninger og dermed fastholder dem i en usikker socioøkonomisk situation;
- T. der henviser til, at covid-19-pandemien har forværret eksisterende strukturelle uligheder mellem kønnene, navnlig for piger og kvinder fra marginaliserede grupper, og at antallet af rapporter om kønsbaseret vold som følge af nedlukningsforanstaltninger er steget kraftigt; der henviser til, at pandemien har haft en uforholdsmæssig indvirkning på jobstabiliteten for alle kvinder, men især for sorte kvinder, farvede kvinder og kvinder fra etniske mindretal, og at den økonomiske genopretning og genskabelsen af arbejdspladser halter særligt bagefter for sorte kvinder sammenlignet med for hvide kvinder;
- U. der henviser til, at racialiserede kvinder, kvinder fra dårligt stillede socioøkonomiske baggrunde, kvinder med handicap, migrantkvinder og LGBTQ+-personer står over for yderligere hindringer og vold i forbindelse med adgang til sundhedspleje og sundhedsoplysning, herunder seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, som følge af diskriminerende love og politikker, stigmatisering og stereotyper; der henviser til, at disse kvinder har større sandsynlighed for at blive udsat for gynækologisk og obstetrisk vold under graviditet og fødsel, og at manglen på omfattende uddannelse og den manglende tilgængelighed af præventionsmetoder rammer dem på en uforholdsmæssig måde; der henviser til, at uddannelse af sundhedspersonale kan være fordelagtig i denne henseende ved at sikre den grundlæggende ret til adgang til sundhedsydelser, som også bør omfatte adgang til målrettede mentale sundhedsfaciliteter af høj kvalitet;
- V. der henviser til, at racialiserede kvinder har større sandsynlighed for at få deres symptomer afvist af sundhedstjenesteydere, eftersom lægeuddannelsen i mange medlemsstater ikke omfatter sygdomme og symptomer, der rammer kvinder af afrikansk, mellemøstlig, latinamerikansk og asiatisk afstamning; der henviser til, at risikoen for at dø under fødsel er fire gange så stor for sorte kvinder og dobbelt så stor for asiatiske kvinder i nogle europæiske lande i forhold til risikoen for hvide kvinder, og at kvinder af afrikansk afstamning har en højere risiko for at dø af livstruende sygdomme, selv om disse sygdomme er mindre udbredte blandt dem; der henviser til, at det er afgørende at forbedre adgangen til sundhedspleje og forhindre, eliminere og sanktionere alle former for forskelsbehandling, der begrænser adgangen til sundhedspleje for alle kvinder, så deres muligheder for at udøve deres grundlæggende rettigheder styrkes;
- W. der henviser til, at romakvinder stadig udsættes for racisme og forskelsbehandling i forbindelse med adgang til sundhedspleje og støttetjenester i tilfælde af vold; der henviser til, at romakvinder i nogle medlemsstater stadig oplever etnisk adskillelse inden for reproduktiv sundhedspleje og udsættes for større former for verbal, fysisk og psykisk vold og chikane, herunder under fødsler, og ofte er ofre for menneskehandel og/eller seksuel udnyttelse; der henviser til, at romakvinder og kvinder med handicap historisk har været udsat for systematisk tvangssterilisering i EU, og at mange er blevet nægtet effektive retsmidler;

Onsdag den 6. juli 2022

- X. der henviser til, at LGBTIQ-personer i hele Europa stadig oplever forskelsbehandling i forbindelse med adgang til sundhedsydelse, idet 16 % af respondenterne i undersøgelsen rapporterer, at de har følt sig forskelsbehandlet af personalet på sundheds- og socialområdet pga. deres identitet, og transkønnede personer rapporterer særligt høje niveauer af transfobisk og respektløs opførsel rettet mod dem fra sundhedspersonale; der henviser til, at transkønnede personer i flere medlemsstater er underlagt tvangssterilisering eller -medicinering, der i begge tilfælde er en overtrædelse af standarder for menneskerettigheder;
- Y. der henviser til, at sociale og juridiske forandringer såvel som forskning inden for det medicinske og biologiske område har ført til anerkendelsen af, at der inden for definitionen af »køn« findes en mangfoldighed ud over kvinder og mænd; der henviser til, at forskelsbehandling baseret på køn i EU-Domstolens retspraksis er blevet fortolket bredere som omfattende transkønnede personer, der gennemgår medicinsk kønsskifte;
- Z. der henviser til, at intersektionelle former for forskelsbehandling kan have en alvorlig indvirkning på livet for ofre for kønsbaseret vold såsom kønslemlæstelse af kvinder og interkønnede, f.eks. ved at begrænse eller hindre deres adgang til de forebyggelses-, støtte- og beskyttelsestjenester, de har brug for, som følge af en kombination af forskellige former for forskelsbehandling og kulturelle og sproglige barrierer, hvilket fører til øget risiko for komplikationer eller har en negativ indvirkning på deres mentale sundhed; der henviser til, at fagpersoner, der kommer i kontakt med ofre for kønsbaseret vold, ofte mangler uddannelse, herunder om intersektionalitet; der henviser til, at kønsbaseret vold både er en konsekvens og en af årsagerne til de vedvarende uligheder mellem kønnene;
- AA. der henviser til, at én ud af tre transkønnede personer oplever forskelsbehandling, når de søger arbejde, og at dette tal stiger til én ud af to transkønnede kvinder; der henviser til, at 26 % af alle transkønnede kvinder i EU har været hjemløse på et eller andet tidspunkt i deres liv, og at 25 % siger, at de har svært eller meget svært ved at få økonomien til at hænge sammen; der henviser til, at racialiserede transkønnede kvinder i EU oplever unik og ekstraordinær strukturel og institutionaliseret forskelsbehandling, der påvirker deres adgang til uddannelse, beskæftigelse, sundhedspleje og boliger og deres evne til undgå fattigdom eller social udstødelse;
- AB. der henviser til, at boligkvaliteten ofte er dårligere for marginaliserede grupper, hvilket fører til større eksponering for skadelige miljøpåvirkninger, der resulterer i, at de og deres børn bliver syge; der henviser til, at den nuværende stigning i energipriserne vil få en stærkere indvirkning på kvinder fra dårligt stillede socioøkonomiske baggrunde;
- AC. der henviser til, at sandsynligheden for, at kvinder med handicap udsættes for fysiske eller seksuelle overgreb er ti gange større end for kvinder uden handicap; der henviser til, at transkønnede kvinder og interkønnede personer oplever mere fysisk vold og flere seksuelle overfald end andre LGBTQ+-kategorier; der henviser til, at 27 % af de muslimske kvinder af afrikansk afstamning, som har oplyst, at de bærer religiøs beklædning uden for huset, har angivet, at de har oplevet upassende stirren eller stødende gestikulationen, 15 % har oplevet verbale fornærmelser eller stødende kommentarer, og 2 % er blevet angrebet fysisk;
- AD. der henviser til, at for mange kvinder — og navnlig migrantkvinder og kvinder fra etniske mindretal, sorte kvinder, farvede kvinder og LGBTI+-kvinder — fortsat udsættes for seksuel chikane i det offentlige rum og på arbejdspladsen pga. vedvarende stereotyper og har større risiko for økonomisk og seksuel udnyttelse;
- AE. der henviser til, at hadefuldt tale og hadforbrydelser mod personer af asiatisk oprindelse, navnlig medlemmer af kinesiske samfund, eller personer, der anses for at være af asiatisk oprindelse, er steget under covid-19-pandemien, herunder racistiske angreb og overfald, voldelig mobning, trusler, racistiske tilråb og onlinevold;
- AF. der henviser til, at strafferetlige systemer og retshåndhævende myndigheder bør tage hensyn til en intersektionel tilgang som et juridisk begreb i deres praksis og beslutninger for at undgå at forværre forskelsbehandling, fattigdom og udstødelse, som kan have en skadelig indvirkning på især kvinder i al deres mangfoldighed fra sårbare grupper;

Onsdag den 6. juli 2022

- AG. der henviser til, at underrapportering og underregistrering af forbrydelser, vold og verbale tilråb, der er motiveret af had, fortsat er en udfordring på grund af manglende tillid til de offentlige myndigheder og på grund af strukturelle hindringer; der henviser til, at dette medfører en risiko for, at regeringer ikke er opmærksomme på omfanget og dermed ikke ser det strukturelle problem og derfor ikke skrider til handling; der henviser til, at 88 % af de hadmotiverede fysiske overfald på romaer ikke anmeldes, og at det samme gælder for 79 % af de alvorligste tilfælde af antisemitisk chikane og 80 % af tilfældene af fysisk eller seksuel vold mod LGBTIQ+-personer; der henviser til, at denne straffrihed ikke kun medfører en risiko for gentagen og forværret vold, men også en risiko for at ofre føler sig overset og glemt af samfundet;
- AH. der henviser til, at LGBTIQ+-børn og børn med en racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund er mål for forskelsbehandling, der hindrer dem i at få adgang til vigtige tjenester såsom uddannelse; der henviser til, at 80 % af alle personer fra LGBTIQ+-samfundet i alle EU's medlemsstater har oplevet mobning i skolen på grund af deres reelle eller opfattede seksuelle orientering, og at romabørn og børn med handicap ofte udelukkes fra almen inklusiv undervisning; der henviser til, at børn fra regnbuefamilier ofte stigmatiseres, hvilket gør dem til mål for forskelsbehandling og mobning, som påvirker deres uddannelsesresultater og jobudsigter, deres hverdag og deres personlige og familiemæssige trivsel;
- AI. der henviser til, at inklusiv, omfattende og relevant uddannelse af høj kvalitet om ligestilling, respekt og tolerance, der starter på et meget tidligt trin, er det bedste redskab til at tackle racisme og forskelsbehandling af flere forskellige grunde og opbygge inklusive samfund ⁽¹⁹⁾;
- AJ. der henviser til, at kvinder, der udsættes for intersektionel forskelsbehandling, har en højere risiko for at få deres børn tvangsfjernet og blive nægtet tilstrækkelig økonomisk støtte til at opfostre deres børn;
- AK. der henviser til, at social forudindtagethed og strukturelle uligheder kan integreres i nye teknologier, herunder kunstig intelligens, og at dette giver anledning til bekymring;
- AL. der henviser til, at afskaffelse af børneægteskaber ganske vist betragtes som en prioritet i handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2015-2019, EU's kønshandlingsplan for 2016-2020 og EU's strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019, men at de stadig forekommer i nogle medlemsstater; der henviser til, at dette problem er udbredt i marginaliserede lokalsamfund, der er påvirket af lave uddannelsesniveauer og høje fattigdomsniveauer; der henviser til, at der i Istanbulkonventionen ganske vist opfordres til kriminalisering af at tvinge børn til at indgå ægteskab, men at nogle medlemsstater stadig nægter at ratificere den og tillader børneægteskaber i deres lovgivning;
- AM. der henviser til, at kvinde-NGO'er og deres netværk yder et betydeligt bidrag til opretholdelsen af kvinders rettigheder og bekæmpelsen af forskelsbehandling af kvinder;

Udformning af politikker om intersektionel forskelsbehandling

1. understreger, at der er behov for, at EU's politikudformning tager fat på og udrydder intersektionelle former for forskelsbehandling, herunder ved hjælp af EU-lovgivning og -politikker til bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af ligestilling mellem kønnene; opfordrer til om nødvendigt at styrke, udvide og tilpasse politikkerne og tiltagene inden for rammerne af »En Union med lige muligheder« og fremme en EU-ramme om intersektionel forskelsbehandling med tværgående målsætninger og foranstaltninger; anerkender behovet for at integrere lige muligheder og ligestilling mellem kønnene i EU's politikker og skabe inklusive løsninger, der beskytter de mest marginaliserede og sårbare i vores samfund;
2. opfordrer til, at der oprettes en mainstreamingsmekanisme for samarbejde om og koordinering af EU's og de nationale ligestillingspolitikker med det formål at sikre, at alle former for forskelsbehandling, navnlig intersektionelle, tages i betragtning i forbindelse med revisionen og vedtagelsen af politikker, herunder gennem systematiske konsekvensanalyser af køn og ligestilling; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage eller styrke straffe- og civilretten, der forbyder både

⁽¹⁹⁾ <https://rm.coe.int/ecri-general-policy-recommendation-no-10-key-topics-combating-racism-a/16808b75f7>

Onsdag den 6. juli 2022

intersektionel og multipel forskelsbehandling, og opfordrer til, at der udarbejdes EU-retningslinjer, herunder udveksling af god praksis om vedtagelse af en intersektionel tilgang i politikudformningen;

3. opfordrer de kommende EU-formandskaber og de nuværende blokerende medlemsstater til at gøre ligebehandling og bekæmpelse af forskelsbehandling i alle dens former til en nøgleprioritet for at bryde dødvandet og hurtigst muligt vedtage direktivet om bekæmpelse af forskelsbehandling med henblik på at opnå harmoniseret beskyttelse af alle mennesker i EU inden for social beskyttelse, herunder socialsikring og sundhedspleje, sociale fordele, uddannelse og adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, herunder boliger; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at dette direktiv kan håndtere intersektionel forskelsbehandling, hvilket mangler i den nuværende lovgivningsmæssige ramme, og sikre inklusion og beskyttelse af alle racialiserede kvinder;

4. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre håndhævelsen af EU's eksisterende lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling og ligestilling mellem kønnene og til at indlede traktatbrudsprocedurer, hvis medlemsstaterne ikke gennemfører eller fuldt ud implementerer denne lovgivning;

5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til på grundlag af frivillig deltagelse, fortrolighed, anonymitet, selvidentificering og informeret samtykke at tage skridt til at indsamle pålidelige og sammenlignelige ligestillingsdata, herunder data opdelt efter køn, race og etnisk oprindelse (som defineret i EU's direktiv om racelighed), seksuel orientering og identitet, samtidig med at de centrale principper og standarder for EU's databeskyttelse og grundlæggende rettigheder overholdes, med det formål at finde frem til de grundlæggende årsager, måle omfanget af og bekæmpe racisme og forskelsbehandling i overensstemmelse med de relevante nationale retlige rammer og arbejde hen imod at anvende sådanne data som grundlag for politikudformningen; bemærker, at ligestillingsdata er et centralt værktøj til at forstå, afdække og bekæmpe alle former for og dimensioner af forskelsbehandling, navnlig de intersektionelle, strukturelle og institutionelle; opfordrer EU til at tilskynde til indsamling af sådanne data og til at yde teknisk bistand til at gennemføre Kommissionens eksisterende retningslinjer på området og til at fremme inddragelsen af de berørte lokalsamfund;

6. bemærker den igangværende revision af de europæiske befolkningsstatistikker; opfordrer Kommissionen til at sikre, at denne revision omfatter så mange eksplicite grunde til forskelsbehandling som muligt for at sørge for, at der indsamles pålidelige ligestillingsdata;

7. glæder sig over udnævnelsen af en kommissær med ansvar for ligestilling, en EU-koordinator for bekæmpelse af racisme og en EU-koordinator for bekæmpelse af antisemitisme og tiltag til støtte for jødisk liv samt indførelsen af en koordinator for bekæmpelse af antimuslimsk had; opfordrer til, at koordinatoren for bekæmpelse af antimuslimsk had, hvis stilling har været ledig i et år, straks udnævnes; understreger, at Kommissionen — med det formål at institutionalisere en tilgang, der tager hensyn til intersektionalitet — bør udnævne koordinatore i overensstemmelse med alle de individuelle ligestillingsstrategier og altid anvende en tilgang til integration af kønsaspektet, der sikrer, at der udarbejdes politikker for kvinder i al deres mangfoldighed; mener, at sådanne koordinators kollektive arbejde vil være med til at institutionalisere intersektionalitet, bidrage til det vigtige arbejde, som kommissæren med ansvar for ligestilling udfører, og styrke gennemførelsen af hver enkel strategi;

8. opfordrer til at styrke den rolle og det samarbejde, som Kommissionens ligestillingstaskforce varetager, og til at intensivere dens samarbejde med andre organer for at sikre, at alle politiske foranstaltninger omfatter et intersektionelt perspektiv, der er baseret på konsekvensanalyser af politikker og lovgivning; bemærker, at denne taskforces mandat skal være institutionaliseret, mere gennemsigtigt og arbejde tæt sammen med de grupper, der er berørt af intersektionel forskelsbehandling; opfordrer Kommissionen til yderligere at overveje, hvordan dette initiativs strategiske potentiale bedst kan udnyttes; bemærker, at den rolle, som kommissæren med ansvar for ligestilling har, bør styrkes med henblik på at gennemføre og overvåge en virkningsfuld integration af køns- og ligestillingsaspektet;

9. mener, at Kommissionens handicapplatform er et flagskibsinitiativ med strategisk potentiale; opfordrer Kommissionen til at oprette lignende strukturer for at sikre en fuldstændig gennemførelse af alle strategier inden for rammerne af »en Union med lige muligheder«;

Onsdag den 6. juli 2022

10. bifalder de forskellige nylige relevante strategier fra Kommissionen, navnlig EU's strategi for ligestilling af LGBTIQ+-personer 2020-2025⁽²⁰⁾ og EU's strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025⁽²¹⁾, som begge indeholder en intersektionel tilgang; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere et intersektionelt perspektiv og sikre, at eksisterende politikker og lovgivning ikke har nogen indirekte og utilsigtede negative virkninger såsom genmarginalisering af visse grupper, navnlig racialiserede kvinder; beklager i den forbindelse dybt manglen på en intersektionel dimension i EU's nye pagt om migration og asyl⁽²²⁾;

11. glæder sig over, at intersektionalitet i stadig større grad nævnes i EU-dokumenter, herunder i forslaget til et direktiv om længennemsigthed, men beklager manglen på klart definerede mål, indikatorer og foranstaltninger til gennemførelsen heraf;

12. påpeger, at EU-Domstolens retspraksis i de seneste år til en vis grad har afspejlet en intersektionel tilgang, der er baseret på en vid fortolkning af nogle af de eksisterende grunde i henhold til EU's lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling med udgangspunkt i modellen fra konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og konventionen om rettigheder for personer med handicap (CRPD), som anser henholdsvis kvinder og personer med handicap for at omfatte intersektionelle ulige vilkår; støtter fuldt ud yderligere udvikling og fremme af en sådan tilgang, hvor det er muligt, også i lyset af fleksibiliteten i artikel 21 i chartret;

13. minder om, at princippet om ligebehandling af mænd og kvinder ikke kan begrænses til et forbud mod forskelsbehandling på grundlag af en persons medfødte køn, og at det også gælder for forskelsbehandling, der skyldes en persons kønsidentitet; minder om, at EU-Domstolens fortolkning af forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med princippet om ligebehandling omfatter transkønnede personer, der har fået foretaget et medicinsk kønsskifte; bemærker dog, at der endnu ikke er afsagt sådanne domme vedrørende ikkebinære eller interkønnede personer, hvilket sætter spørgsmålstegn ved nytten og omfanget af EU's lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling af de mange transkønnede personer i Europa, der ikke kan eller vil foretage en kønsskifteoperation, og af interkønnede personer; minder om, at sådanne personer ikke har nogen retsmidler til rådighed, hvis de udsættes for forskelsbehandling, sammenlignet med dem, der har gennemgået en fysisk ændring af kroppen; minder om nødvendigheden af, at EU's lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling går ud over det kønsbinære og anerkender forskelsbehandling på grund af køn; opfordrer Kommissionen til at stille et lovgivningsforslag, der undgår enhver risiko for retsusikkerhed på dette område;

14. fremhæver, at der er behov for et omfattende direktiv om kønsbaseret vold med en intersektionel tilgang, der medtager alle kvinder og piger i al deres mangfoldighed og LGBTIQ+-personer på grundlag af kønsidentitet, kønsudtryk eller køns karakteristika; understreger, at den intersektionelle tilgang nævnes i forslaget til direktiv om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, men beklager, at den ikke er blevet tilstrækkeligt integreret;

15. understreger nødvendigheden af at anerkende, at racialiserede kvinder har øget risiko for vold, og at intersektionelle former for forskelsbehandling forværrer konsekvenserne af kønsbaseret vold, herunder på grund af den forudindtaget og de stereotyper, der er fremherskende inden for retshåndhævespolitikker og retshåndhævende organer, og reviktimisering af marginaliserede personer; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at tilfælde af kønsbaseret vold efterforskes, retsforfølges og straffes på en passende måde, og at støttetjenesterne for ofre er omfattende nok til at håndtere alle former for vold ud fra en tilgang, hvor offeret er i fokus, navnlig ved vold som følge af intersektionel forskelsbehandling;

16. opfordrer alle EU's institutioner, organer og agenturer samt medlemsstaterne til at øge indsatsen mod fænomenet med chikane af kvinder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe onlinechikane, der er rettet mod piger og kvinder i uforholdsmæssig grad, navnlig i det offentlige og politiske liv;

⁽²⁰⁾ Kommissionens meddelelse af 12. november 2020 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ+-personer 2020-2025« (COM(2020)0698),

⁽²¹⁾ Kommissionens meddelelse af 5. marts 2020 med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152),

⁽²²⁾ Kommissionens meddelelse af 23. september 2020 om en ny pagt om migration og asyl (COM(2020)0609).

Onsdag den 6. juli 2022

17. opfordrer Kommissionen til at operationalisere intersektionalitet i det kommende direktiv for at styrke ligestillingsorganernes rolle og uafhængighed og til at medtage intersektionalitetsperspektivet i evaluerings- og gennemførelseskriterierne i direktivet om ofres rettigheder og direktivet om bekæmpelse af menneskehandel ved at vurdere indvirkningen på de mest marginaliserede grupper, navnlig racialiserede kvinder, sikre høringen af en vifte af forskellige interessenter og anmode om indsamling af opdeltige ligestillingsdata; understreger, at der er tale om vigtige skridt i retning af at udforme og styrke en stærk og effektiv retsbeskyttelse i EU mod alle former for forskelsbehandling i hele EU;

18. understreger, at det europæiske motto »forenet i mangfoldighed« ikke blot gælder for Unionen og dens europæiske medlemsstater, men også for den mangfoldighed, der findes i de enkelte medlemsstaters befolkninger, og at det bør fremmes i fællesskab som en styrke og et aktiv;

19. opfordrer til et særligt rådsmøde om lige muligheder og ligestilling mellem kønnene;

20. minder om, at nye teknologier, herunder kunstig intelligens, kan forværre og sammensætte eksisterende uligheder og forskelsbehandling; minder endvidere om de potentielle risici ved disse teknologier for kvinder i al deres mangfoldighed, som udsættes for intersektionel forskelsbehandling, navnlig racialiserede kvinder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at AI-systemer styres af principperne om gennemsigtighed, forklarlighed, retfærdighed og ansvarlighed, og at der indføres foranstaltninger, herunder revision, for at forhindre, at disse systemer forværrer forskelsbehandling, racisme, udstødelse og fattigdom;

21. understreger betydningen af at have handicapfølsomme politikker med en intersektionel tilgang;

Magt og repræsentation

22. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at opnå ligestilling mellem kønnene på alle niveauer, men beklager manglen på mangfoldighedsmål og overordnet mangfoldighed i EU-institutionerne; fremhæver i den forbindelse de offentlige tjenesters og institutioners vigtige rollemodelfunktion;

23. opfordrer til en øget tilstedeværelse af kvinder i al deres mangfoldighed i højstående og beslutningstagende stillinger og til positive foranstaltninger, f.eks. midlertidige kvoter, incitamentmekanismer og mentorordninger, for kvinder, der oplever intersektionel forskelsbehandling i forbindelse med opnåelsen af en stilling i offentlige institutioner, herunder i EU-institutionerne, for at sikre en rimelig repræsentation af samfundets mangfoldighed i beslutningstagningen; bemærker, at kvoter i sig selv ikke er tilstrækkelige til at tackle strukturel forskelsbehandling på en holistisk måde;

24. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde og indføre nationale handlingsplaner til bekæmpelse af racisme, racediskrimination og forskelsbehandling af romaer samt til at fremme ligestilling af LGBTIQ+-personer i overensstemmelse med de strategiske rammer; bemærker, at dette bør ske i tæt samarbejde med civilsamfundsorganisationer, herunder racialiserede kvinder og ikkebinære personer; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den samlede vurdering af den retlige ramme, der er nævnt i handlingsplanen mod racisme, gennemføres med en intersektionel tilgang og udtrykkeligt tager højde for indvirkningen på kvinder, der er udsat for intersektionelle former for forskelsbehandling såsom racialiserede kvinder;

25. opfordrer medlemsstaterne og EU til at tilbyde kurser og føre kampagner om ubevidst forudindtagethed og bevidstgørelse inden for deres institutioner — herunder i retslige institutioner, asylbehandlings- og modtagelsescentre samt uddannelsesinstitutioner — og til politiet, sundhedspersonale og andre offentligt ansatte, og til at imødegå virkningerne af ubevidst forudindtagethed på beslutninger, tiltag og interaktioner som følge af vedvarende stereotyper og underrepræsentationen af visse grupper i disse sektorer og fremhæver, at denne forudindtagethed skaber grundlag for forskelsbehandling og udstødelse;

26. opfordrer Kommissionen til at øremærke midler inden for rammerne af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier til civilsamfundsorganisationer på græsrodsplan, der ledes af og støtter kvinder, der oplever intersektionel forskelsbehandling, og til at oprette specifikke tilskud til projekter, der har til formål at bekæmpe intersektionel forskelsbehandling i EU;

27. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde målrettede politikker og maksimere brugen af EU-midler fra den flerårige finansielle ramme og genopretnings- og resiliensfaciliteten for at støtte kvinder, der er berørt af intersektionel forskelsbehandling;

Onsdag den 6. juli 2022

28. opfordrer Kommissionen til at sikre, at det EU-budget, der er sat af til renovering på bolig- og energiområdet, specifikt støtter lavindkomsthusholdninger, som ofte består af kvinder af afrikansk, mellemøstlig, latinamerikansk og asiatisk afstamning;

29. bemærker, at det er vigtigt at nå ud til unge kvinder fra diasporasamfund og marginaliserede grupper, hvoraf mange arbejder inden for plejesektoren, hyppigt står over for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet og ofte er overkvalificerede og underbeskæftigede i deres job;

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte enlige mødre af afrikansk, mellemøstlig, latinamerikansk og asiatisk afstamning for at sikre deres fulde deltagelse i samfundet;

31. understreger betydningen af mange forskellige perspektiver i medieindustrien og den audiovisuelle industri og deres rolle som opinionsdannere; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at fremme synligheden af bidragene fra kvinder fra diasporasamfund og deres tilstedeværelse på alle niveauer, navnlig i beslutningstagende roller, og til at bekæmpe forskelsbehandling og chikane; insisterer på værdien af at øge bevidstheden gennem mange forskellige midler, herunder uddannelse af journalister og andre mediefolk i bekæmpelse af forskelsbehandling og ubevidst forudindtagethed;

32. fremhæver den rolle, som breddeidræt spiller for social inklusion og en sund livsstil og dermed de negative konsekvenser af lavere deltagelse blandt piger og kvinder fra diasporasamfund; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne, og internationale idrætsstyrende organer og interessenter til at gennemføre foranstaltninger til bekæmpelse af organisatoriske kulturer, der forhindrer kvinder fra diasporasamfund i at slutte sig til klubber og deltage i breddeidræt og professionel idræt og i at opnå lederstillinger inden for idræt såsom lav synlighed i mediedækningen og forskelle i lønninger, præmiepenge og priser; insisterer på en vedvarende indsats for at bekæmpe alle former for vold, chikane og stereotyper;

Sikring af lige adgang og lige rettigheder

33. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad¹³, direktivet om racelighed, direktivet om ofres rettigheder og direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet gennemføres konsekvent; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at overvåge og evaluere opnåelsen af ligebehandling under hensyntagen til synspunkterne fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder samt til at træffe foranstaltninger, herunder indlede traktatbrudssager over for de medlemsstater, som ikke afskaffer opdelingspraksisser;

34. opfordrer til at træffe bevidstgørelsesforanstaltninger ved hjælp af en vifte af forskellige tiltag, herunder målrettede kampagner og uddannelse, der skal bekæmpe forskelsbehandling, ubevidst forudindtagethed og køns- og mangfoldighedsopdeling på arbejdsmarkedet, med det formål at imødegå udbredte fordomme, som kommer til udtryk i de strukturelle hindringer, som bl.a. romakvinder og muslimske kvinder, transkønnede migranter og asylansøgere samt kvinder med handicap står over for;

35. understreger vigtigheden af at bekæmpe stereotyper og forskelsbehandling fra en meget tidlig alder og opfordrer derfor til analyser af forudindtagethed, stereotyp repræsentation eller manglende repræsentation i undervisningsmaterialer, en potentiel revision heraf og en uddannelse uden forudindtagethed; opfordrer og tilskynder medlemsstaterne til at sikre uddannelse i menneskerettigheder og udvikle oplysningskampagner rettet mod unge med henblik på at bekæmpe intersektionel forskelsbehandling, bekæmpe racisme og fremme ligestilling og ikkeforskelsbehandling inden for uddannelsessystemet på alle uddannelsesniveauer begyndende i en tidlig alder; anerkender den rolle, som skoler og lærere spiller med hensyn til at fremme lige muligheder, ligestilling mellem kønnene, respekt, bevidstgørelse og ikkeforskelsbehandling, og betydningen af større interkulturel følsomhed blandt skolepersonalet og mere inklusive uddannelsessystemer i medlemsstaterne;

36. opfordrer til, at der sikres adgang til inklusiv uddannelse af høj kvalitet, kompetenceudvikling og anstændig beskæftigelse for marginaliserede piger og unge kvinder i al deres mangfoldighed, og opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne med målrettede Erasmus+-projekter, herunder om STEAM-emner, og ved at give dem rimelig synlighed i lærebøger og andet didaktisk materiale, som også kan tjene som et redskab til at styrke disse piger og kvinder og lette deres

Onsdag den 6. juli 2022

overgang til arbejdsmarkedet; understreger den indviklede indvirkning, som børns uddannelse har på kvinders faglige og personlige stræben, og minder om behovet for, at alle børn får reel adgang til gratis uddannelse som fastsat i EU-lovgivningen; opfordrer medlemsstaterne til at anvende en intersektionel tilgang, der tager højde for de specifikke behov hos børn i marginaliserede grupper, når henstillingen om en europæisk børnegaranti gennemføres;

37. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at skabe mere inklusive uddannelsesprogrammer for personer med handicap med henblik på at tackle uddannelseskløften og den efterfølgende beskæftigelseskøft, eftersom den fortsat høje andel af unge med handicap, der forlader skolen tidligt, kan skyldes vanskeligheder med at få adgang til passende uddannelsesprogrammer;

38. fremhæver det store potentiale ved og vigtigheden af flersprogethed for vores samfund og understreger, at alle sprog skal værdsættes lige højt, og at et teoretisk sproghierarki er baseret på forudindtagethed og stereotyper;

39. opfordrer til, at der navnlig i plejesektoren rettes særlig opmærksom mod effektivt at forebygge udnyttelse af arbejdskraft, kønsbaseret vold og andre former for dårlig behandling og på at gøre det lettere at udøve arbejdstagerrettigheder og rettigheder for mulige ofre for udnyttelse, hvoraf størstedelen er kvinder, herunder dem fra de mest marginaliserede grupper og af forskellig afstamning, hvis repræsentation er uforholdsmæssigt høj i plejesektoren;

40. opfordrer medlemsstaterne til at støtte iværksættelsen af nye foranstaltninger, herunder lovlige veje på tværs af sektorer, i henhold til den nationale kontekst — og også for mellem- og lavtuddannede arbejdstagere — der fremmer autonomi, anstændigt arbejde, arbejdstagernes grundlæggende rettigheder og social inklusion blandt kvinder, herunder kvinder fra de mest marginaliserede grupper eller kvinder fra diasporasamfund; opfordrer til en intersektionel vurdering i forbindelse med den aktuelle revision af EU's asyl- og migrationspolitikker og til politikker, der giver personer migrationsstatus uafhængigt af en ægtefælle, partner eller arbejdsgiver med henblik på at fjerne de bånd, der begrænser muligheder og sikkerhed;

41. der henviser til, at migrantkvinder ofte er ofre for menneskehandel og andre former for vold såsom kønsbaseret vold, tvangsægteskab og kønslemlæstelse, hvilket alt for ofte ikke anerkendes i asylprocedurer; understreger betydningen af at tage hensyn til de særlige erfaringer blandt kvinder, der er ofre for intersektionel forskelsbehandling, i udformningen, gennemførelsen og evalueringen af asyl-, migrations- og integrationspolitikker;

42. bemærker, at kvinder uforholdsmæssigt kriminaliseres på grund af deres situation eller status og hindres i at få lige adgang til domstolsprøvelse som følge af kønsstereotyper, diskriminerende love, intersektionel eller sammensat forskelsbehandling, procedure- og bevismæssige krav og praksisser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at adgangen til domstolsprøvelse er fysisk, økonomisk, socialt og kulturelt tilgængelig for alle kvinder;

43. opfordrer medlemsstaterne til at anvende en omfattende og intersektionel tilgang til alle faser af det strafferetlige system og til at sikre adgang til domstolsprøvelse for kvinder i al deres mangfoldighed, der udsættes for intersektionel forskelsbehandling, herunder adgang til juridisk bistand af høj kvalitet og på et sprog, som de forstår;

44. opfordrer til holistiske, rettighedsbaserede, tværfaglige og menneskecentrerede tilgange til beskyttelses- og støttetjenester (herunder ved kønsbaseret vold og menneskehandel), der tackler de institutionelle faktorer, som presser kvinder ud i situationer med afhængighed og misbrug, og til, at der sørges for reelle muligheder for anstændige og stabile opholds- og arbejdstilladelser og ikkediskriminerende adgang til tjenester, støtte og retsmidler;

45. bemærker, at kvinder af afrikansk, mellemøstlig, latinamerikansk og asiatisk afstamning på grund af manglende generationsvelstand ofte kæmper for at finansiere små virksomheder, og understreger, at fremme af iværksætteri blandt disse grupper kan skabe store muligheder for at fremme deres økonomiske uafhængighed og indflydelse;

46. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde specifikke foranstaltninger, som skaber balance mellem arbejdsliv og privatliv, for at give de mest marginaliserede kvinder mulighed for at forene arbejde, uddannelse og karriereudvikling med deres familiemæssige forpligtelser, og til at bekæmpe den forskelsbehandling og forudindtagethed, de stadig er udsat for på arbejdsmarkedet, på deres uddannelse og i dagligdagen;

Onsdag den 6. juli 2022

47. bemærker, at adgangen til sundhedspleje kan hindres af den sammensatte virkning af intersektionel forskelsbehandling; opfordrer medlemsstaterne til at sikre universel og tilgængelige sundhedsdækning, herunder specialiserede mentale sundhedstjenester, og til hurtigst muligt at fjerne de eksisterende hindringer for sundhedspleje for alle, herunder for migranter, der befinder sig i en irregulær administrativ situation, og med særligt fokus på kvinder i al deres mangfoldighed; fremhæver, at adgang til sundhed aldrig bør hindres af uvidenhed, forudindtagethed eller stigmatisering; understreger vigtigheden af, at sundhedspersonale yder pleje på en human, ikkediskriminerende og ikkefordømmende måde med respekt for det frie, forudgående og informerede samtykke og patienternes rettigheder; bemærker, at der er en betydelig mangel på data om kvinder fra marginaliserede grupper og migrantkvinders adgang til sundhedstjenester, navnlig mentale sundhedstjenester;

48. opfordrer medlemsstaterne til at være opmærksomme på den sammensatte virkning af intersektionel forskelsbehandling på adgangen til diagnosticering i sundhedsplejen, navnlig hvad angår reproduktiv sundhed og navnlig for sorte kvinder, farvede kvinder og minoritetskvinder; minder om, at seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder er grundlæggende menneskerettigheder, som alle mennesker i al deres mangfoldighed bør have adgang til på sikker og lovlig vis;

49. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage og gennemføre strategier, politikker og programmer til fremme af seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder for marginaliserede grupper af kvinder og til at udrydde de systemiske, finansielle, juridiske, praktiske og sociale hindringer, de står over for, og til at sikre, at seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder beskyttes og respekteres i alle medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne til at fremme familieplanlægning og omfattende alderssvarende seksualundervisning og hjælpe kvinder i sårbare eller usikre situationer med at få adgang til gratis prævention af alle forskellige typer for at sikre, at de ikke vil blive udsat for diskriminerende praksis i forbindelse med adgangen til sundhedstjenester;

50. opfordrer medlemsstaterne til at sikre tilgængelige og gennemsigtige procedurer for juridisk anerkendelse af køn baseret på selvbestemmelse og i overensstemmelse med Verdenssundhedsorganisationens ICD-11, til at anerkende transkønnede, ikkebinære og interkønnede personer i lovgivningen samt fjerne hindringer såsom obligatoriske kirurgiske indgreb eller obligatorisk psykologisk rådgivning; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forbyde kønslemlæstelse af interkønnede og til at sikre, at interkønnede spædbørn ikke udsættes for ikkelivsnødvendig medicinsk eller kirurgisk behandling, mens de er spæde eller børn;

51. opfordrer medlemsstaterne til at afskaffe tvangssterilisation, tvungen abort og tvungen prævention, herunder blandt kvinder med handicap og romakvinder, samt medicinering af transkønnede personer, og til at respektere deres fysiske og kropslige integritet; opfordrer medlemsstaterne til at sikre effektive og rettidige retsmidler for alle, der har overlevet tvangssterilisation og tvungen skilsmisse, herunder gennem indførelse af effektive erstatningsordninger;

52. minder om, at kvinder i al deres mangfoldighed — navnlig kvinder, der oplever intersektionelle former for forskelsbehandling, kvinder i marginaliserede situationer og i konfliktsituationer — i uforholdsmæssigt høj grad berøres af klimaændringerne og deres konsekvenser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at alle klimaforanstaltninger omfatter et intersektionelt perspektiv, herunder med hensyn til køn og race, at der indføres målrettede midler og foranstaltninger til dette formål, og at en lige deltagelse af kvinder i al deres mangfoldighed sikres i de beslutningstagende organer på internationalt, europæisk, nationalt og lokalt plan;

53. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre en hurtig, effektiv og koordineret indsats for at beskytte menneskerettighederne og tackle behovene for seksuel og reproduktiv sundhed hos kvinder, piger og marginaliserede grupper, der er berørt af konflikten i Ukraine;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 6. juli 2022

P9_TA(2022)0290

Nationale vetoer for at underminere den globale skatteaftale

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om nationale vetoer for at underminere den globale skatteaftale (2022/2734(RSP))

(2023/C 47/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Sjette del, Afsnit III, og artikel 113, 115, 116 og 326 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 4 og 20 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til erklæringen fra Organisation for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD)/G20's inklusive ramme vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS) med titlen »En to-søjlebaseret løsning på den skattemæssige problematik der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien«, som 137 ud af 141 medlemmer havde tilsluttet sig og godkendt pr. 4. november 2021,
- der henviser til OECD/G20's inklusive ramme for BEPS-søjle II-modelreglerne for indenlandsk gennemførelse,
- der henviser til Kommissionens forslag af 22. december 2021 til Rådets direktiv om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner i Unionen (COM(2021)0823),
- der henviser til sin holdning af 19. maj 2022 til forslag til Rådets direktiv om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner i Unionen ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. januar 2019 med titlen På vej mod en mere effektiv og demokratisk beslutningstagning inden for EU's skattepolitik (COM(2019)0008),
- der henviser til EU-Skatteobservatoriets analyse af 25. oktober 2021 med titlen »Revenue effects of the global minimum tax: country-by-country estimates«,
- der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (økonomi og finans/Økofin) den 5. april 2022 og resultatet af mødet den 17. juni 2022,
- der henviser til den endelige rapport fra konferencen om Europas fremtid og til sin beslutning af 4. maj 2022 om opfølgningen af konferencen om Europas fremtid ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. april 2021 om digital beskatning: OECD-forhandlinger, digitale virksomheders skattemæssige hjemsted og en eventuel europæisk digital skat ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2022 med henstillinger til Kommissionen om en retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien (Europa-Parlamentets opfølgning på Kommissionens handlingsplan fra juli og dens 25 initiativer på området moms, erhvervsbeskatning og individuel beskatning) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Den Internationale Valutafonds (IMF's) undersøgelse af 25. maj 2021 »Taxing Multinationals in Europe«,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0216.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0141.

⁽³⁾ EUT C 506 af 15.12.2021, s. 54.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0082.

Onsdag den 6. juli 2022

- der henviser til de seneste skøn fra IMF i april 2022-udgaven af Fiscal Monitor,
 - der henviser til sin beslutning af 19. maj 2022 om de sociale og økonomiske konsekvenser for EU af den russiske krig i Ukraine — styrkelse af EU's handleevne ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at pr. 4. november 2021 var 137 af 141 medlemmer af OECD's/G20's inklusive ramme om BEPS, herunder alle EU-medlemsstater, nået til enighed om en reform af det internationale skattesystem gennem en to-søjlebaseret løsning på den skattemæssige problematik der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, herunder ved at indføre multilateralt vedtagne begrænsninger på overskudsflytning og skattekonkurrence ved indførelse af en global minimumssats for selskabsskat på 15 %; der henviser til, at aftalen er resultatet af et bredt kompromis og resultatet af flere forhandlingsrunder, som har fundet sted over flere år;
- B. der henviser til, at gennemførelsen af den globale minimumsafgiftssats under denne to-søjlebaserede reform vil medføre, at landene årligt vil kunne indkassere ca. 150 mia. USD i nye indtægter ⁽⁶⁾; der henviser til, at denne skelsættende aftale, der blev indgået inden for OECD/G20's inklusive ramme for BEPS i oktober 2021 og som har bred opbakning fra lande, der tilsammen udgør over 90 % af den globale økonomi, er en stor politisk succes, som skal gennemføres hurtigt og bredt for at gøre den til en økonomisk succes og fostre retfærdig beskatning;
- C. der henviser til, at minimumsskatten ifølge de seneste skøn fra IMF forventes at øge de globale selskabsskatteindtægter med 5,7 % gennem ekstraskat og potentielt med yderligere 8,1 % gennem de aftalte begrænsninger på overskudsflytning og skattekonkurrence ⁽⁷⁾;
- D. der henviser til, at EU alene vil kunne øge sine selskabsskatteindtægter med ca. 64 mia. EUR om året ved at opkræve selskabsskat til en minimumssats på reelt 15 % i overensstemmelse med søjle II i den globale aftale ⁽⁸⁾;
- E. der henviser til, at skatteanliggender i Unionen er underlagt en særlig lovgivningsprocedure og skal vedtages med enstemmighed i Rådet; der henviser til, at Kommissionens lovforslag af 22. december 2021 om gennemførelse af søjle II i den inklusive ramme er baseret på artikel 115 i TEUF;
- F. der henviser til, at alle OECD-lande og G20-lande, herunder alle 27 EU-medlemsstater, bakkede op om aftalen om reform af de internationale skatteregler i oktober 2021;
- G. der henviser til, at vedtagelsen af et EU-direktiv om opretholdelse og gennemførelse af søjle II i denne internationale aftale (søjle II-direktivet) på trods af dette tilsagn tre gange er slået fejl i Rådet (Økofin), fordi der ikke kunne opnås enstemmighed i den pågældende konstellation;
- H. der henviser til, at Polen under forhandlingerne i Rådet har nedlagt veto for at forhindre vedtagelsen af søjle II-direktivet i hele Unionen, selv om det støttedes af alle de øvrige 26 medlemsstater; der henviser til, at Polen senere indstillede sin modstand;
- I. der henviser til, at Ungarn til trods for at have indvilliget i at gennemføre direktivet på tidligere samlinger i Økofin nedlagde veto på samlingen i juni 2022, efter at Polen havde ophævet sit veto;

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0219.

⁽⁶⁾ <https://www.oecd.org/tax/international-community-strikes-a-ground-breaking-tax-deal-for-the-digital-age.htm>

⁽⁷⁾ IMF, *Fiscal Policy from Pandemic to War*, s. 28, <https://www.imf.org/en/Publications/FM/Issues/2022/04/12/fiscal-monitor-april-2022>

⁽⁸⁾ <https://www.taxobservatory.eu/wp-content/uploads/2021/10/Note-2-November-2021-1.pdf>

Onsdag den 6. juli 2022

- J. der henviser til, at de offentlige indtægter fra gennemførelsen af søjle II-direktivet i EU vil være særlig betydelige i lyset af den helt usædvanlige kombination af den russiske krig mod Ukraine, afbrydelserne af de globale forsyningskæder og nødvendigheden af at sikre den økonomiske genopretning efter pandemien og de investeringer, der er nødvendige for at indfri EU's klimamål;
- K. der henviser til, at der i løbet af de seneste årtier er gjort mange forsøg på at indføre en minimumssats for selskabsskat i Unionen;
- L. der henviser til, at det endelige resultat af konferencen om Europas fremtid omfattede forslag om finans- og skattepolitikker som fremlagt i rapporten herom af 9. maj 2022;
- M. der henviser til, at inddragelse af Europa-Parlamentet gennem den almindelige lovgivningsprocedure vil forbedre beslutningstagningen på skatteområdet og føre til mere virkningsfulde, relevante og ambitiøse resultater for EU's skattepolitik;

Generelle betragtninger

1. hævder, at de eksisterende internationale skatteregler i vid udstrækning er forældede og ude af stand til at håndtere den stigende digitalisering af økonomien eller til rent faktisk at dæmpe op for skatteunddragelse og skatteundgåelse; fremhæver, at der er et presserende behov for reform af reglerne gennem vedtagelse af OECD's/G20's globale skatteaftale med henblik på at sikre, at de internationale, EU's og de nationale skattesystemer bliver klar til de nye økonomiske, sociale og teknologiske udfordringer i det 21. århundrede;
2. bemærker med stor bekymring fragmenteringen af de nationale selskabsskattesatser, som kan have en fordrejende virkning på det indre marked og kan være skadelig for EU's økonomi; tager desuden det fortsatte fald i de gennemsnitlige selskabsskattesatser i EU i de seneste årtier til efterretning; gentager, at der er presserende behov for at etablere et bredt skattegrundlag og mindske mulighederne for skatteunddragelse, skattesvig og aggressiv skatteplanlægning, herunder via gennemførelsen af OECD/G20-aftalen på EU-plan;
3. fremhæver, at de eksisterende skatteregler, manglende sammenhæng mellem skattereglerne på tværs af medlemsstaterne og andre lande kombineret med manglende internationalt samarbejde samt visse andre forhold gør det muligt for multinationale selskaber at benytte sig af aggressiv skatteplanlægning, hvilket i væsentlig grad reducerer de satser, de reelt svarer skat til; minder om, at denne situation også er til betydelig konkurrencemæssig ulempe for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), da de svarer skat til betydeligt højere effektive skattesatser end multinationale selskaber, hvilket er utilstedeligt;
4. fremhæver sin nyligt vedtagne holdning til søjle II-direktivet, som opfordrer til hurtigt gennemførelse senest pr. januar 2023;
5. understreger, at Ungarns angivelige krav, navnlig i forbindelse med stofbaserede udskillelser, allerede i vid udstrækning blev taget i betragtning i den internationale aftale;
6. minder i den forbindelse medlemsstaterne om deres engagement i OECD's globale aftale; understreger, at en hurtig og omfattende gennemførelse på verdensplan vil være afgørende for, at processen lykkes; understreger betydningen af, at EU påtager sig en global lederrolle i bekæmpelsen af skattely ved at være den første region, der gennemfører OECD-aftalen; understreger de risici, der er forbundet med manglende gennemførelse af søjle II-direktivet i EU; understreger, at manglende gennemførelse af søjle II-direktivet fra EU's side kan bringe USA's og andre jurisdiktioners implementering af søjle II i fare;

Den nuværende beslutningsproces og virkningen af nationale vetoer

7. minder medlemsstaterne om, at enstemmighed som fastsat i traktaterne skal modsvares af en yderst høj grad af ansvarsfølelse og være i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i TEU;
8. understreger, at enstemmig beslutningstagning i Rådet om skattepolitik ikke er befordrende for de ændringer, der er nødvendige for at håndtere de aktuelle udfordringer; beklager, at den nuværende situation ofte fører til forsinkelser og udeblevne fremskridt med hensyn til harmonisering og samordning af EU-dækkende skatteregler, der ellers ville være til gavn for alle;

Onsdag den 6. juli 2022

9. understreger, at nationale vetoer konsekvent har hæmmet fremskridtene på mange vigtige beskatningsområder; beklager, at forslag som f.eks. det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (FKSSG), revisionen af direktivet om renter og royalties og reformen af adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning fortsat er blokeret i Rådet;

10. fordømmer, at visse medlemsstater har misbrugt deres vetoet på skatteområdet til at opnå indrømmelser på andre politikområder; understreger, at eksistensen af denne vetoet truer med at fastholde skadelig skattepraksis og social uretfærdighed, der undergraver Unionens evne til at fungere effektivt, til at fremme lige konkurrencevilkår og til at beskytte borgernes og SMV'ernes bedste interesser;

Henstillinger vedrørende tiltag og reformområder

11. gentager sin opfordring til Rådet om hurtigt at vedtage direktivet om søjle II, således at aftalen kan blive taget i anvendelse pr. januar 2023;

12. opfordrer indtrængende Ungarn til øjeblikkeligt at ophøre med at blokere for den globale skatteaftale i Rådet; beklager det forhold, at én enkelt medlemsstat er i stand til at fastkøre gennemførelsen af en sådan historisk aftale og 26 andre medlemsstater;

13. opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til ikke at indlede politiske forhandlinger med medlemsstater, der misbruger deres vetoet;

14. gentager sin opfordring til Kommissionen og Rådet om at fastholde betingelsen om aftalt konditionalitet ved EU-politikker og gennemsigtighed i beslutningsprocessen, og til at afstå fra at godkende Ungarns nationale genopretnings- og resiliensplan, indtil landet fuldt ud har opfyldt alle kriterierne i forordningen, navnlig de landespecifikke henstillinger inden for retsstatsområdet, retsvæsenets uafhængighed og forebyggelse, afsløring og bekæmpelse af svig, interessekonflikter og korruption;

15. understreger, at alle realiserbare scenarier fortsat bør være en mulighed i den nuværende situation, og at der skal træffes hurtige foranstaltninger, hvis Ungarn opretholder sit veto i de kommende måneder; opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at undersøge alternative muligheder for, at EU kan leve op til de forpligtelser, man har indgået på OECD/G20-niveau;

16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje potentielle kortsigtede foranstaltninger, der kan sætte EU i stand til at opfylde sine internationale forpligtelser, f.eks. om det ville være hensigtsmæssigt at gennemføre den globale skatteaftale gennem en procedure for »forstærket samarbejde« som hjemlet i artikel 20 i TEU som en sidste udvej; mener, at hvis der ikke kan nås til enighed om andre udveje til gennemførelse på EU-plan, vil ensidig gennemførelse af søjle II-direktivet fra alle medlemsstaters side give acceptable resultater;

17. opfordrer Kommissionen til at gøre brug af den procedure for visse skattepolitikker, der er fastsat i artikel 116 i TEUF, hvis det er relevant; minder i denne forbindelse om, at Ursula von der Leyen i manifestet til sin kandidatur som kommissionsformand gav et tilsagn om at gøre brug af de bestemmelser i traktaterne, der gør det muligt at vedtage forslag om beskatning ved fælles beslutningstagning og med kvalificeret flertal i Rådet;

18. minder ligeledes om den tidligere kommissionsformand Jean-Claude Junckers tale om Unionens tilstand i 2018, hvori han opfordrede til, at beslutninger skulle træffes med kvalificeret flertal vedrørende visse skatteforhold;

19. understreger, at medlemsstaterne på lang sigt bør overveje merværdien af overgangen til kvalificeret flertal som anbefalet af konferencen om Europas fremtid; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at genoptage drøftelserne om at anvende kvalificeret flertal i visse skattespørgsmål gennem en trinvis tilgang, som en opfølgning på meddelelsen fra 2019 om emnet og som reaktion på resultatet af konferencen om Europas fremtid;

o

o o

20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0291

Anholdelsen af kardinal Zen og forvalterne af nødhjælpsfonden 612 i Hongkong

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om anholdelsen af kardinal Zen og forvalterne af nødhjælpsfonden 612 i Hongkong (2022/2751(RSP))

(2023/C 47/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 20. januar 2022 om krænkelse af de grundlæggende frihedsrettigheder i Hongkong ⁽¹⁾, af 8. juli 2021 om Hongkong, navnlig sagen om Apple Daily ⁽²⁾, af 21. januar 2021 om undertrykkelsen af den demokratiske opposition i Hongkong ⁽³⁾ og til sine andre og tidligere beslutninger om Kina,
- der henviser til den 24. årsberetning fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 20. maj 2022 om den politiske og økonomiske udvikling i Det Særlige Administrative Område Hongkong i 2021 (JOIN(2022)0016),
- der henviser til Folkerepublikken Kinas lov om beskyttelse af den nationale sikkerhed i Det Særlige Administrative Område Hongkong (den nationale sikkerhedslov), der har været i kraft siden den 30. juni 2020,
- der henviser til erklæringen fra den højtstående repræsentant på Den Europæiske Unions vegne om valget af regeringsleder i Hongkong den 8. maj 2022,
- der henviser til forfatningen for Folkerepublikken Kinas Særlige Administrative Område Hongkong, som blev vedtaget den 4. april 1990 og trådte i kraft den 1. juli 1997 (Hongkongs forfatning),
- der henviser til den fælles erklæring fra Det Forenede Kongeriges regering og Folkerepublikken Kinas regering om spørgsmålet vedrørende Hongkong af 19. december 1984, også kaldet den kinesisk-britiske fælleserklæring, som den kinesiske og den britiske regering lod registrere i FN den 12. juni 1985,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder af 10. december 1948,
- der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at fremme af og respekt for menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet fortsat bør indtage en central plads i EU's forbindelser til Kina i overensstemmelse med EU's tilsagn om at opretholde disse værdier i sin optræden udadtil og Kinas tilsagn om at overholde dem i sit eget udviklingssamarbejde og internationale samarbejde;
- B. der henviser til, at politiet den 11. og den 12. maj 2022 arresterede forvalterne af nødhjælpsfonden 612 i Hongkong, som yder humanitær og finansiel støtte til personer, der er blevet såret, arresteret eller truet under protesterne mod lovforslaget om ændring af udleveringsloven, den pensionerede romerskkatolske biskop kardinal Joseph Zen, en tidligere lovgiver Cyd Ho, sangeraktivisten Denise Ho, akademikeren Hui Po-Keung, advokaten Margaret Ng, på grundlag af anklager om ulovlig samordning med udenlandske styrker (artikel 29 i den nationale sikkerhedslov);
- C. der henviser til, at omkring 10 000 mennesker er blevet arresteret af Hongkongs myndigheder siden protesterne i 2019; der henviser til, at 2 500 er blevet retsforfulgt, og at over 1 100 personer er blevet dømt; der henviser til, at næsten 200 personer pr. 28. marts 2022 var blevet arresteret i henhold til den nationale sikkerhedslov; der henviser til, at der i begyndelsen af 2022 var 721 politiske fanger i Hongkong;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0011.

⁽²⁾ EUT C 99 af 1.3.2022, s. 178.

⁽³⁾ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 242.

Torsdag den 7. juli 2022

D. der henviser til, at den 24. årsberetning fra Kommissionen og den højtstående repræsentant om den politiske og økonomiske udvikling i Det Særlige Administrative Område Hongkong i 2021 konkluderer, at råderummet for civilsamfundet fortsat svinder ind;

E. der henviser til, at FN's Menneskerettighedskommissions gennemgang af Hongkongs overholdelse af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder er i gang og forventes afsluttet i juli 2022;

1. fordømmer anholdelserne af kardinal Joseph Zen, en af de stærkeste fortalere for byens prodemokratiske bevægelse og af de fire andre forvaltere af den humanitære nødhjælpsfond 612 i Hongkong, som udgør et angreb på de frihedsrettigheder, der er garanteret i Hongkongs forfatning, herunder religions- og trosfrihed, som fulgte på lukningen af mere end 60 civilsamfundsgrupper og er symptomatisk for Folkerepublikken Kinas fortsatte bestræbelser på systematisk at ødelægge de sidste rester af Hongkongs autonomi og frihedsrettigheder og undertrykke den prodemokratiske bevægelse; mener, at anholdelsen er en klar demonstration af John Lee Ka-Chius erklærede hensigt om at undertrykke alle kritiske røster endnu stærkere og yderligere intensivere undertrykkelsen;

2. opfordrer Det Særlige Administrative Område Hongkongs myndigheder til at frafalde alle anklager mod kardinal Zen og de fire andre forvaltere af den humanitære hjælpefond 612, navnlig Cyd Ho, Denise Ho, Hui Po-Keung og Margaret Ng — og til at løslade Cyd Ho; opfordrer indtrængende myndighederne i Det Særlige Administrative Område Hongkong til at tillade, at den humanitære nødhjælpsfond 612 genoptager sin finansielle, juridiske og humanitære støtte til dem, der har nydt godt af den;

3. opfordrer medlemsstaterne til at intensivere indsatsen for at gennemføre Rådets konklusioner fra juli 2020, herunder »redningsbådordninger« for prodemokratiske aktivister og politiske ledere i Hongkong, f.eks. ved at lette udstedelsen af nødvisa og sørge for midlertidig indkvartering; opfordrer Vatikanet til at yde fuld støtte til kardinal Zen og andre religiøse ledere, der udsættes for forfølgelse eller risikoen for at blive tilbageholdt under det nationale sikkerhedsregime i Hongkong; opfordrer endvidere Vatikanet til at styrke sin diplomatiske indsats og sin indflydelse over for de kinesiske myndigheder og til at kræve, at alle anklager imod kardinal Zen frafaldes, og at der sættes en stopper for forfølgelse og krænkelse af menneskerettighederne;

4. understreger, at Folkerepublikken Kina 25 år efter overdragelsen af Hongkong i 1997, hvor de kinesiske myndigheder overtog suveræniteten, idet de lovede at respektere byens frihedsrettigheder og rettigheder, der er beskyttet i forfatningen, og to år efter indførelsen af den såkaldte nationale sikkerhedslov i Hongkong, fortsat overtræder sine forpligtelser i henhold til den kinesisk-britiske fælleserklæring om at opretholde Hongkongs høje grad af autonomi under modellen »ét land, to systemer«, retsstatsprincippet og de grundlæggende menneskerettigheder som nedfældet i Hongkongs grundlov og i overensstemmelse med landets nationale og internationale forpligtelser som underskriver af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;

5. opfordrer indtrængende de kinesiske myndigheder til fuldstændigt at trække den nationale sikkerhedslov tilbage og til igen at forpligte sig til at overholde Hongkongs forfatning, som garanterer foreningsfrihed, forsamlingsfrihed, ytringsfrihed og religions- og trosfrihed;

6. understreger, at valget af John Lee blev afholdt i åbenlys modstrid med de centrale demokratiske principper og den politiske pluralisme og i strid med Hongkongs borgernes ret til almindelige valg; understreger, at Beijings valgreformer og det forhold, at tidligere sikkerhedsminister og politibetjent John Lee blev håndplukket til rollen som regeringsleder, viser, at Hongkongs regering ikke længere er uafhængig af Beijing under den tidligere model »ét land, to systemer«, og at al politisk opposition er blevet undertrykt;

7. beklager Hongkongs myndigheds beslutning om for tredje år i træk at forbyde den årlige mindeundervisning for ofre fra Den Himmelske Freds Plads den 4. juni;

8. gentager sin opfordring til Rådet om at indføre målrettede sanktioner under EU's globale ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitsky-lignende sanktioner) over for John Lee og alle andre embedsmænd fra Hongkong og Folkerepublikken Kina, der er ansvarlige for den vedvarende undertrykkelse af menneskerettighederne i byen; gentager endvidere sin indtrængende opfordring til de resterende ti EU-medlemsstater, der ikke har gjort dette, om at suspendere aktive udleveringsaftaler med Folkerepublikken Kina og Hongkong;

Torsdag den 7. juli 2022

9. gentager sin opfordring til Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om at sikre tilstrækkelige ressourcer til Den Europæiske Unions kontor (EU-kontoret) i Hongkong, så det kan fortsætte med at gennemføre og i tilstrækkelig grad intensivere overvågningen af retssager, fængselsbesøg og overvågning af menneskerettighederne, udsende offentlige erklæringer, udpege et menneskerettighedskontaktpunkt blandt dets personale for menneskerettighedsforkæmpere og tage deres sager op over for myndighederne på alle niveauer; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og EU-kontoret til regelmæssigt at aflægge rapport om de mest fremtrædende retssager samt om udviklingen i menneskerettighedssituationen i Hongkong mere generelt;
 10. opfordrer indtrængende EU-kontoret og medlemsstaternes diplomatiske personale til at gøre alt, hvad de kan, for at give menneskerettighedsaktivister i Hongkong al den støtte, de har brug for, og bidrage til at beskytte deres rettigheder, navnlig ved at besøge politiske fanger i fængsel, udstede nødvisa og give midlertidig indkvartering i medlemsstaterne til dem, der flygter fra Hongkong; beklager det klima af frygts, som den nationale sikkerhedslov har skabt i Hongkongs civilsamfund, herunder som følge af indførelsen af den vilkårlige overtrædelse bestående i »hemmelig aftale med udenlandske og eksterne styrker«;
 11. støtter opfordringen fra 50 FN-menneskerettighedseksperters om at etablere et særligt mandat i FN's Menneskerettighedsråd til at overvåge og rapportere om menneskerettighedsforholdene i hele Kina, herunder Hongkong;
 12. gentager sin opfordring til Kommissionen og medlemsstaterne om at revidere aftalen mellem EU og Hongkong/Kina om samarbejde og fælles administrativ bistand i toldspørgsmål, status for Hongkongs økonomi- og handelskontor i Bruxelles og Hongkongs sæde i Verdenshandelsorganisationen;
 13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Folkerepublikken Kinas regering og parlament, EU's kontor i Hongkong, alle EU-medlemsstaternes konsulære repræsentationer i Hongkong, Pavestolen og regeringslederen og det lovgivende råd for Det Særlige Administrative Område Hongkong.
-

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0292

Situationen for forkæmpere for oprindelige folk og miljøforkæmpere i Brasilien, herunder drabet på Dom Philips og Bruno Pereira**Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om situationen for forkæmpere for oprindelige folk og miljøforkæmpere i Brasilien, herunder drabet på Dom Phillips og Bruno Pereira (2022/2752(RSP))**

(2023/C 47/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Brasilien,
 - der henviser til sin beslutning af 19. maj 2021 om klimaændringernes indvirkning på menneskerettighederne og miljøforkæmperes rolle i denne sag ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 3. juli 2018 om krænkelse af oprindelige folks rettigheder rundt om i verden, herunder land grabbing ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2020 med henstillinger til Kommissionen om en EU-retlig ramme for at standse og vende den EU-anførte globale skovrydning ⁽³⁾,
 - der henviser til erklæringerne fra Journalister uden Grænser, sammenslutningen af oprindelige folk i Javari-dalen (UNIVAJA), Amnesty International, Survival International, Greenpeace, Human Rights Watch og Verdensnaturfonden om drabene på Bruno Pereira og Dom Phillips,
 - der henviser til det strategiske partnerskab mellem EU og Brasilien, som blev undertegnet i juli 2007,
 - der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder af 10. december 1948, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder fra 2007 og FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere fra 1998,
 - der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention om oprindelige folk og stammefolk (konvention nr. 169), som blev vedtaget den 27. juni 1989 og undertegnet af Brasilien,
 - der henviser til Den Føderative Republik Brasiliens forfatning, særlig artikel 231 om anerkendelse af oprindelige folks jordområder,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at den britiske journalist Dom Phillips, der skrev for avisen The Guardian, og eksperten i brasilianske oprindelige folk, Bruno Pereira, tidligere embedsmand i den nationale institution for indianere (Funai), forsvandt den 5. juni 2022 i Javari-dalen mellem landsbyen São Rafael, som ligger ved flodbreden, og byen Atalaia do Norte i staten Amazonas i det nordlige Brasilien; der henviser til, at deres lig blev fundet den 15. juni 2022;
- B. der henviser til, at det brasilianske forbundspoliti den 15. juni 2022 rapporterede, at en af de to personer, der var arresteret på mistanke om medvirken til deres forsvinden, havde tilstået at have myrdet dem;

⁽¹⁾ EUT C 15 af 12.1.2022, s. 111.⁽²⁾ EUT C 118 af 8.4.2020, s. 15.⁽³⁾ EUT C 404 af 6.10.2021, s. 175.

Torsdag den 7. juli 2022

- C. der henviser til, at NGO'en Global Witness rapporterede, at mere end 20 jord- og miljøforkæmpere var blevet myrdet i Brasilien i 2020, hvilket placerer landet på fjerdepladsen med hensyn til det største antal af denne type drab i verden, og at de fleste af disse forbrydelser stadig er ustraffede; der henviser til, at næsten tre fjerdedele af drabene i Brasilien sker i Amazonregionen og er rettet mod forkæmpere for oprindelige folk;
- D. der henviser til, at den fortsatte forværring af menneskerettighederne i Brasilien finder sted på baggrund af restriktive lovgivningsmæssige ændringer og affinansiering af miljøorganisationer samt en stigende endemisk vold; der henviser til, at de oprindelige folk i Brasilien har oplevet systematisk aggression og manglende beskyttelse af deres rettigheder samt et stigende antal angreb og mord; der henviser til, at covid-19-pandemien har ramt oprindelige samfund i Brasilien uforholdsmæssigt hårdt;
- E. der henviser til, at den nuværende brasilianske forfatning fra 1988 og landets retlige rammer sikrer den oprindelige befolknings oprindelige ret til deres nedarvede landområder uden nogen form for tidsbegrænsning for anerkendelsen af denne ret; der henviser til, at det er statens pligt til at regulere og beskytte denne ret;
- F. der henviser til, at flere lokale civilsamfundsgrupper den 22. oktober 2021 medvirkede i en offentlig høring i Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder (IACHR) for at fordømme krænkelse af menneskerettigheds- og miljøforkæmpere i Brasilien; der henviser til, at organisationen Articulation of Indigenous Peoples of Brasilien (APIB) i august 2021 indgav en klage til Den Internationale Straffedomstol mod præsident Bolsonaro for forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab »på grundlag af hans eksplicitte, systematiske og bevidste politikker imod oprindelige folk«;
- G. der henviser til, at oprindelige folk bidrager til beskyttelsen af regnskoven og andre økosystemer og dermed spiller en afgørende rolle for bevarelsen af biodiversitet i regionen og for forebyggelsen af klimaforandringer; der henviser til, at Bruno Pereira og Dom Phillips var dybt engageret i den meget vigtige opgave med bevarelse af regnskoven i Amazonas og dens biodiversitet;
- H. der henviser til, at Amazonas er verdens største regnskov og spiller en afgørende rolle med hensyn til at absorbere kuldioxid, reducere drivhusgasser og opretholde regionale og globale vejrmønstre; der henviser til, at Javari-dalen er beliggende i Amazonas på Brasiliens grænse til Peru og Colombia; der henviser til, at denne region er hjemsted for verdens største koncentration af oprindelige folk, som har valgt at leve afskåret fra den øvrige verden, og at adgang dertil kun er mulig gennem andre områder og via floden;
- I. der henviser til, at Javari-dalen i lighed med andre regioner i det brasilianske Amazonas er skueplads for intense konflikter, som ledes af organiserede kriminelle og folk, der ulovligt trænger ind på andres jord, og er involveret i ulovlig (t) fiskeri, jagt, minedrift, ulovlig skovhugst og narkotikahandel; der henviser til, at 80 % af skovrydningen på verdensplan skyldes omlægning af skove til landbrugsjord beregnet til råvarer som oksekød, sojabønner og palmeolie; der henviser til, at skovrydningen i det brasilianske Amazonas er øget dramatisk siden 2019, herunder en stigning på 22 % i 2021 i forhold til 2020, hvilket er den højeste rate siden 2006;
- J. der henviser til, at fremme af og respekt for menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet fortsat bør indtage en central plads i de mangeårige forbindelser mellem EU og Brasilien i overensstemmelse med EU's forpligtelse til at værne om disse værdier i sin optræden udadtil og med den interesse, som Brasilien har udtrykt i at overholde dem i sin egen udvikling og i sit internationale samarbejde;
- fordømmer på det kraftigste de brutale mord på miljø- og menneskerettighedsforkæmpere og oprindelige folk i Brasilien, senest drabene på journalisten Dom Phillips og aktivisten Bruno Pereira; opfordrer de brasilianske myndigheder til at foretage en tilbundsående, upartisk og uafhængig undersøgelse af disse mord og til altid at sikre fuldstændig overholdelse af retten til en retfærdig rettergang;
 - fordømmer på det kraftigste stigningen i vold, angreb og chikane mod menneskerettigheds- og miljøforkæmpere, oprindelige folk, minoriteter og journalister; beklager dybt præsident Bolsonaros fortsatte aggressive retorik, verbale angreb og intimiderende udtalelser; beklager dybt den seksuelle og kønsbaserede vold mod kvinder, piger og forkæmpere for miljøet og indfødte folk og minder om, at denne udgør en alvorlig krænkelse af deres menneskerettigheder og værdighed;

Torsdag den 7. juli 2022

3. kræver, at de brasilianske myndigheder træffer øjeblikkelige foranstaltninger for at forhindre menneskerettighedskrænkelser og beskytte forkæmpere for miljøet og indfødte folk; understreger de brasilianske myndigheders ansvar og vigtigheden af at træffe passende foranstaltninger til at beskytte oprindelige folks jordrettigheder, landområder og traditionelle levebrød samt til at beskytte dem mod alle former for vold og diskrimination; opfordrer de brasilianske myndigheder til at gennemføre internationale henstillinger med henblik på at sikre beskyttelse af disse forkæmpere, og til at træffe foranstaltninger til at standse forfølgelsen, kriminaliseringen og stigmatiseringen af oprindelige folk og andre traditionelle samfund;
4. understreger, at ulovlig guldminedrift truer skovene og biodiversiteten i beskyttede områder og udsætter oprindelige befolkningsgrupper for forurenende stoffer; beklager dybt den stigende skovrydning i oprindelige folks landområder, navnlig i det brasilianske Amazonas; opfordrer den brasilianske regering til at styrke lovgivningen og håndhæve den bedre imod ulovlig skovrydning og minedrift og til at søge efter bæredygtige alternativer til de udvindingspolitikker, der er rettet mod oprindelige folks territorier;
5. beklager, at den nuværende brasilianske regering har afviklet regeringsorganer såsom Funai, der fører tilsyn med anliggender vedrørende oprindelige folk, og Ibama, Brasiliens vigtigste miljøhåndhævelsesorgan; opfordrer indtrængende den brasilianske regering til at genoprette og styrke disse organers kapacitet til at sikre en effektiv håndhævelse af miljølovgivningen og oprindelige folks rettigheder;
6. er dybt bekymret over de potentielle virkninger af lov PL 191/2020, kendt som »ødelæggelsesloven«, og lov PL 490/2007 om afgrænsningen af oprindelige folks landområder; udtrykker dyb bekymring over lovforslag, som i øjeblikket drøftes i den brasilianske kongres, og som kan føre til øget skovrydning og ødelæggelse af oprindelige folks livsgrundlag;
7. kræver anerkendelse og beskyttelse af de landområder, der traditionelt er beboet af oprindelige folk, bl.a. via en genoptagelse af afgrænsningen af oprindelige folks områder og beskyttelse af disse områder mod ulovlig tilegnelse af jord; gentager vigtigheden af at sikre overholdelse af ILO's konvention om oprindelige folk og stammefolk (nr. 169);
8. fremhæver betydningen af virksomheders due diligence samt bæredygtigt og gennemsigtigt virksomhedsansvar som væsentlige og uundværlige midler til forebyggelse af og beskyttelse mod alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og miljøet; opfordrer indtrængende europæiske virksomheder til at sikre due diligence i forbindelse med menneskerettigheder hele vejen igennem deres forsyningskæder i Brasilien; gentager, at den foreslåede EU-forordning om skovrydningsfrie produkter skal omfatte beskyttelse af oprindelige folks rettigheder og menneskerettigheder og sikre, at der ikke er rettighedskrænkelser involveret i produkter, som markedsføres på det europæiske marked; opfordrer Kommissionen til at sikre, at enhver samarbejdsramme omfatter stærke bindende bestemmelser, som kan håndhæves, om beskyttelse af menneskerettighederne, herunder oprindelige befolkningsgruppers rettigheder, og til at fremme overholdelse af internationale standarder og forpligtelser, herunder vedrørende skovrydning;
9. opfordrer indtrængende Brasiliens regering til at opfylde sine forpligtelser i henhold til Parisaftalen om klimaforandringer; opfordrer kraftigt den brasilianske stat til at bekæmpe miljøkriminalitet og gennemføre en ny bæredygtig tilgang til Amazonas med henblik på at opfylde betingelserne i tiltrædelseskøreplanen fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og til at bringe sig i fuld overensstemmelse med OECD's standarder for at kvalificere sig til medlemskab af organisationen;
10. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og medlemsstaterne til fortsat at støtte civilsamfundet og miljøorganisationer og humanitære organisationer, til at prioritere fremme af menneskerettigheder, demokrati, retsstatsprincippet, lighed og mediefrihed i Brasilien og til at samarbejde med internationale partnere om at fremme disse mål; anmoder EU's delegation i Brasilien om nøje at overvåge demokratiets tilstand i landet og yde logistisk og teknologisk støtte til menneskerettighedsforkæmpere, miljøforkæmpere og forkæmpere for oprindelige folk; opfordrer Kommissionen til at sikre, at dens samarbejdsbistand øger støtten til civilsamfundet, navnlig menneskerettighedsforkæmpere, oprindelige folk og traditionelle samfund; opfordrer EU-delegationen og medlemsstater med diplomatiske missioner i Brasilien til fuldt ud at gennemføre EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og til at yde al passende støtte til menneskerettighedsforkæmpere;

Torsdag den 7. juli 2022

11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Staters pro tempore formandskab, generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling samt Brasiliens præsident, regering og kongres.

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0293

Situationen i Tadsjikistans selvstyrende provins Gorno-Badakhshan**Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om situationen i Tadsjikistans selvstyrende provins Gorno-Badakhshan (2022/2753(RSP))**

(2023/C 47/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Tadsjikistan,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
 - der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
 - der henviser til den 12. menneskerettighedsdialog mellem EU og Tadsjikistan,
 - der henviser til EU's erklæring om den seneste udvikling i den selvstyrende region Gorno-Badakhshan i Tadsjikistan på møde nr. 1375 i OSCE's Permanente Råd i Wien den 26. maj 2022,
 - der henviser til den fælles erklæring af 18. maj 2022 om udviklingen i GBAO fra Den Europæiske Unions delegation i Tadsjikistan og Frankrigs, Tysklands, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands og USA's ambassader,
 - der henviser til FN's særlige rapportørers fælles skrivelse til Tadsjikistans regering af 11. marts 2022,
 - der henviser til erklæring af 20. maj 2022 fra FN's særlige rapportør om mindretalsspørgsmål,
 - der henviser til tidligere rapporter og erklæringer fra FN's særlige rapportører om menneskerettighedssituationen i Tadsjikistan,
 - der henviser til FN's Menneskerettighedsråds universelle regelmæssige gennemgang (UPR) af Tadsjikistan fra den 23. marts 2022,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at demonstrationerne i det selvstyrende område Gorno-Badakhshan (GBAO) begyndte i maj 2022 efter flere måneders forfølgelse af lokale beboere efter demonstrationerne i november 2021; der henviser til, at tadsjikiske borgere i GBAO fredeligt udøvede deres ret til ytrings- og forsamlingsfrihed for at protestere mod overgreb mod deres samfund, da politiet indledte deres voldelige overfald;
- B. der henviser til, at en gruppe politifolk den 25. november 2021 torturerede og dræbte en ung repræsentant for pamiri-mindretallet, Gulbiddin Ziyobekov, som de beskyldte for at have overfaldet en viceanklager; der henviser til, at der efter hans død fandt civile fredelige demonstrationer sted, som krævede en efterforskning af omstændighederne omkring drabet, tilbagetrækning af størstedelen af de militærstyrker, der var udstationeret i Khorugh, nedlægning af de militære kontrolposter i Khorugh og fjernelse af den nyudnævnte guvernør Alisher Mirzonabotov; der henviser til, at politiet som følge heraf skød ind i en menneskemængde, hvorved flere demonstranter blev dræbt og mange andre såret;
- C. der henviser til, at regeringen og demonstranternes ledere fra november 2021 til maj 2022 forsøgte at forhandle sig frem til en løsning på krisen; der henviser til, at demonstrationerne begyndte igen den 16. maj 2022 som reaktion på den manglende efterforskning af drabet på Gulbiddin Ziyobekov i november 2021;

Torsdag den 7. juli 2022

- D. der henviser til, at de tadsjikiske myndigheder hævder, at demonstrationerne var organiseret af kriminelle grupper med forbindelse til terrororganisationer; der henviser til, at politiet med vold spredte demonstranterne med militær støtte fra hovedstaden Dusjanbe; der henviser til, at de tadsjikiske myndigheder den 18. maj 2022 bebudede en særlig »antiterroroperation« og angiveligt anvendte tåregasgranater og skarp ammunition mod demonstranter;
- E. der henviser til, at menneskerettighedsorganisationer har anklaget de tadsjikiske myndigheder for at krænke de grundlæggende menneskerettigheder under henvisning til rapporter om tilfælde af tortur af tilbageholdte, kidnapning og plyndring fra politiets side; der henviser til, at flere mennesker blev dræbt under de voldelige sammenstød, og at der er forlydender om udenretslige henrettelser; der henviser til, at Tadsjikistans politi tilbageholdt et stort antal lokale Gorno-Badakhshan-borgere i forbindelse med demonstrationerne;
- F. der henviser til, at uafhængige medier og civilsamfundet i stigende grad udsættes for intimidering, vilkårlig frihedsberøvelse og overfald; der henviser til, at Ulfatkhonim Mamadshoeva, en fremtrædende repræsentant for pamiir-mindretallet, uafhængig journalist og borgerrettighedsaktivist, blev vilkårligt arresteret og anklaget for offentligt at have opfordret til vold for at tvinge regeringen til at ændre forfatningsordenen; der henviser til, at hun risikerer op til 15 års fængsel; der henviser til, at politiet har klassificeret hendes sag som »hemmelig«, hvilket gør det umuligt at overvåge den;
- G. der henviser til, at medie- og ytringsfriheden løbende er blevet undertrykt i landet siden 2015, og at der i forbindelse med den seneste vold i GBAO er lagt yderligere pres på medierne, for at de, under trussel om lukning, undlader at rapportere om begivenhederne eller kun gengiver den statsstøttede version heraf, herunder smædekampagnerne mod lokale beboere; der henviser til, at en domstol i Dusjanbe for nylig beordrede frihedsberøvelse i to måneder af to uafhængige bloggere, Daleri Imomali og Abdullo Ghurbati, i afventning af en retssag, hvor de er anklaget for at have samarbejdet med forbudte organisationer og politiske partier og angiveligt at have slået en politibetjent;
- H. der henviser til, at mindst 13 medlemmer af civilsamfundsorganisationen »Commission 44«, herunder direktøren for Pamir Lawyers' Association, Manuchehr Kholiknazarov, og Faromuz Irgashov og Khursand Mamadshoev, blev tilbageholdt den 28. og 29. maj 2022 i GBAO på grundlag af opdigtede anklager;
- I. der henviser til, at centralregeringen afbrød forbindelsen til internettet og mobilnettet i GBAO i maj; der henviser til, at forbindelsen tidligere havde været afbrudt i november og kun delvist blev genetableret i slutningen af marts, hvilket betød, at GBAO's indbyggere var uden internet i fire måneder; der henviser til, at dette har gjort det ekstremt vanskeligt for internationale civilsamfundsorganisationer at kommunikere med regionen og frataget regionens befolkning deres ret til adgang til information;
- J. der henviser til, at størstedelen af befolkningen i GBAO tilhører et sprogligt og religiøst mindretal; der henviser til, at GBAO traditionelt har været kendetegnet ved sin forholdsvis stærke og veludviklede civilsamfundssektor og ikke-statslige sektor; der henviser til, at chikane og forfølgelse fra de tadsjikiske myndigheders side i GBAO siden 2012 regelmæssigt er eskaleret til voldelige konfrontationer mellem befolkningen og militæret; der henviser til, at den selvstyrende region under den nuværende præsident Rahmon gradvis er lagt under de tadsjikiske myndigheders fulde kontrol ved at udrense lokale ledere fra forvaltningen og undertrykke civilsamfundet og journalister i særdeleshed;
- K. der henviser til, at GBAO er den fattigste region i Tadsjikistan med den højeste arbejdsløshed og lider under en ulige fordeling af indtægterne fra driften af ædelstensminer, som er provinsens vigtigste naturressource; der henviser til, at GBAO er alvorligt økonomisk ramt af Ruslands ulovlige, uberettigede og uprovokerede aggressionskrig mod Ukraine og de efterfølgende økonomiske sanktioner;

Torsdag den 7. juli 2022

1. beklager dybt tabet af menneskeliv i GBAO og fordømmer på det kraftigste den voldelige undertrykkelse, som de tadsjikiske myndigheds udsatte demonstranter, journalister, bloggere, advokater og aktivister for i november 2021 og maj 2022 for at have givet udtryk for deres holdning og demonstreret fredeligt; udtrykker sin dybe bekymring over den forværrede menneskerettighedssituation i GBAO;
2. opfordrer indtrængende Tadsjikistans regering til at respektere og beskytte menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder folks ret til liv, ret til frit at deltage i fredelige forsamlinger, foreningsfrihed, ytringsfrihed og mediefrihed i GBAO og i resten af landet i overensstemmelse med folkeretten; opfordrer de tadsjikiske myndigheder til at afholde sig fra overdreven magtanvendelse over for demonstranter og målrettet chikane af befolkningen i GBAO;
3. fordømmer alle forsøg på at intimidere mediefolk, menneskerettighedsforkæmpere, uafhængige advokater og civilsamfundet eller gribe ind i deres legitime arbejde og opfordrer de tadsjikiske myndigheder til at standse al chikane mod dem, så de kan udføre deres arbejde uden hindringer eller frygt for repressalier;
4. opfordrer de tadsjikiske myndigheder til straks at løslade de vilkårligt tilbageholdte og frafalde alle anklager mod dem samt til at standse den politiske forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere og indflydelsesrige støtter til demonstranterne, herunder Ulfatkhonim Mamadshoeva, Daleri Imomali, Abdullo Ghurbati, Manuchehr Kholiknazarov, Faromuz Irgashov, Khursand Mamadshoev, Chorshanbe Chorshanbiev og Amriddin Alovatshoev;
5. opfordrer de tadsjikiske myndigheder til straks at iværksætte en effektiv og uafhængig undersøgelse af de voldelige sammenstød i GBAO under og efter demonstrationerne i maj 2022 og november 2021, navnlig politiets magtanvendelse, de civile dødsfald og rapporterne om sikkerhedsstyrkernes angivelige tortur, herunder angivelige udenretslige drab på fredelige demonstranter og beboere i flere landsbyer i GBAO, samt drabet på Gulbiddin Ziyobekov, der fandt sted den 25. november 2021, som demonstranterne fredeligt har stillet krav om; insisterer på, at alle de ansvarlige skal stilles for en domstol, og at ofre skal have erstatning;
6. understreger vigtigheden af retten til en retfærdig rettergang og opfordrer de tadsjikiske myndigheder til at ophøre med at klassificere efterforskninger og retssager som »hemmelige«; opfordrer indtrængende de tadsjikiske myndigheder til at give forsvarsadvokater og aktivister en fair, åben og gennemsigtig behandling ved retssager, til at yde solid beskyttelse og proceduremæssige garantier i overensstemmelse med Tadsjikistans internationale forpligtelser og til at give internationale organisationer tilladelse til at foretage en ny efterforskning af alle rapporterede krænkelser af menneskerettighederne og den menneskelige værdighed; insisterer på, at alle, der er tilbageholdt i forbindelse med demonstrationerne og situationen i GBAO, skal beskyttes mod tortur og mishandling og have fri og uhindret adgang til en advokat efter eget valg og uafhængige læger og frit skal kunne kommunikere med deres familiemedlemmer i overensstemmelse med folkeretten; minder om, at enhver tilståelse opnået under tortur krænker retten til en retfærdig rettergang og er forbudt uden undtagelse;
7. opfordrer indtrængende de tadsjikiske myndigheder til fuldt ud at genoprette kommunikationsnettet og den fulde adgang til internettet i GBAO for at sikre, at befolkningen kan få adgang til information, og afholde sig fra at afbryde kommunikationsforbindelserne i fremtiden; opfordrer de tadsjikiske myndigheder til at ophøre med at sprede desinformation om demonstrationerne og udviklingen i GBAO via det statslige fjernsyn;
8. opfordrer indtrængende de tadsjikiske myndigheder til at tillade øjeblikkelig, ubegrænset og betingelsesløs adgang til GBAO, herunder Rushon-distriktet, for internationale humanitære organisationer og menneskerettighedsorganisationer, så de kan overvåge situationen, dokumentere krænkelser af menneskerettighederne og yde bistand til ofre; opfordrer de tadsjikiske myndigheder til at sende invitationer til alle FN's særlige rapportører og implementere anbefalingerne fra internationale og regionale organer, herunder de anbefalinger fra en gruppe af FN's særlige rapportører, der blev udsendt i marts 2022;
9. opfordrer de tadsjikiske myndigheder til at genåbne adgangen til GBAO for fastboende og holde transportruterne åbne for hele regionen samt gøre alt for at forhindre en humanitær krise i at udvikle sig i området ved at sørge for vareleverancer og lægebehandling til befolkningen;

Torsdag den 7. juli 2022

10. opfordrer Tadsjikistan til seriøst at adressere GBAO-befolkningens bekymringer og til at indgå i en konstruktiv dialog med GBAO's befolkning og repræsentanter for civilsamfundet, såsom »Commission 44«, med henblik på at opnå en holdbar løsning og en fredelig fremtid for regionen samt til at gennemføre konfliktforebyggende foranstaltninger, der opfylder de internationale menneskerettighedsstandarder;
 11. tilslutter sig opfordringerne fra FN's særlige rapportør om mindretalsspørgsmål, Fernand de Varennes, om at bringe undertrykkelsen af pamiir-mindretallet i GBAO til ophør og beskytte dem; minder om vigtigheden af at implementere internationale standarder for ikke-forskelsbehandling og beskyttelse af oprindelige folk og minoritetsgrupper i Tadsjikistan, herunder inden for uddannelse, sundhed, kultur og erhvervsliv;
 12. understreger, at den legitime kamp mod terrorisme og voldelig ekstremisme ikke må bruges som påskud for at forbyde oppositionsaktivitet, begrænse ytringsfriheden eller indskrænke domstolenes uafhængighed; minder om, at de grundlæggende frihedsrettigheder for alle tadsjikiske borgere skal sikres, og retsstatsprincippet holdes i hævd;
 13. gentager, at civilsamfundsorganisationernes og mediernes frie og uafhængige arbejde er en hjørnesten i ethvert demokratisk samfund; opfordrer derfor Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at øge støtten til civilsamfundet og til uafhængige ikke-statslige organisationer, menneskerettighedsforkæmpere og uafhængige medier, der er aktive i Tadsjikistan, herunder i form af finansiering og nødvisa til dem, der har behov for beskyttelse;
 14. opfordrer EU-delegationen og de nationale diplomatiske repræsentationer i Tadsjikistan til nøje at overvåge situationen og retssagerne på stedet, offentligt rejse sager om menneskerettighedsforkæmpere, støtte ofre for menneskerettighedskrænkelser og sikre, at der foretages uafhængige undersøgelser;
 15. opfordrer næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og medlemsstaterne til kontinuerligt at rejse spørgsmålet om menneskerettigheder i Tadsjikistan og GBAO i internationale organisationer såsom FN; opfordrer de tadsjikiske myndigheder til at sikre en korrekt opfølgning og implementering af FN's UPR-henstillinger;
 16. opfordrer FN og EU til nøje at overvåge implementeringen af retsstatsprincippet i Tadsjikistan, navnlig forsamlings-, forenings- og ytringsfriheden, også i sikkerhedsrelaterede kritesituationer; opfordrer EU-delegationen i Dusjanbe til fortsat at spille en aktiv rolle i løsningen af denne krise; opfordrer VP/NF og EU-Udenrigstjenesten til at tage disse bekymringer op over for de tadsjikiske myndigheder, navnlig som led i den næste menneskerettighedsdialog mellem EU og Tadsjikistan, og til at træffe alle de nødvendige diplomatiske foranstaltninger til effektivt at styrke respekten for menneskerettighederne hos Tadsjikistans myndigheder;
 17. opfordrer Rådet, EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen til at integrere konsultationer om menneskerettigheder og civilsamfundet i alle dialoger mellem EU, dets medlemsstater og Tadsjikistan og til at leve op til EU's forpligtelse til at integrere kønsaspektet;
 18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, EU's særlige repræsentant for Centralasien, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Menneskerettighedsråd og til Tadsjikistans præsident, regering og parlament.
-

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0298

Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2021**Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2021 (2021/2203(INI))**

(2023/C 47/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 15, 126, 175, 177, 208, 209, 271, 308 og 309 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og protokol nr. 5 til traktaterne vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank (EIB),
- der henviser til EIB's godkendelse af EU's ratificering af Parisaftalen af 7. oktober 2016,
- der henviser til EIB-Gruppens Complaints Mechanism Procedures, som blev offentliggjort den 13. november 2018,
- der henviser til EIB's energiudlånspolitik, som blev offentliggjort den 14. november 2019,
- der henviser til EIB's Climate Bank Roadmap 2021-2025 (Køreplan for klimabanken), som EIB's bestyrelse vedtog den 11. november 2020, og til EIB's nye klimastrategi fra den 15. november 2020,
- der henviser til EIB-Gruppens forretningsplan for 2021 (EIB Group Operational Plan 2021), som blev offentliggjort den 20. januar 2021,
- der henviser til »EIB Investment Report 2020/2021: Building a smart and green Europe in the COVID-19 era«, som blev offentliggjort den 21. januar 2021,
- der henviser til EIB Financial Report 2020, som blev offentliggjort den 3. maj 2021, og til bankens rapport EIB financing and borrowing activities 2020, som blev offentliggjort den 5. maj 2021,
- der henviser til EIB's Operations Evaluation Activity Report 2020 and Work Programme 2021-2023, som blev offentliggjort den 3. juni 2021,
- der henviser til EIB's publikation af 14. juni 2021 med titlen »A partnership with Africa: How the European Investment Bank delivers on EU policies in Africa and our future plans for development and partnership across the continent«,
- der henviser til EIB Group Charter for Internal Audit, som blev offentliggjort den 29. juli 2021,
- der henviser til EIB Group anti-fraud policy, som blev offentliggjort den 5. august 2021 og til EIB Fraud Investigations Activity Report 2020, som blev offentliggjort den 29. juli 2021,
- der henviser til EIB-Gruppens rapport om risikovurdering (Risk Management Disclosure Report) for 2020, som blev offentliggjort den 9. august 2021,
- der henviser til EIB Group evaluation policy, som blev offentliggjort den 19. august 2021,
- der henviser til EIB's fremskridtsrapport om mangfoldighed og inklusion for 2020, offentliggjort den 12. oktober 2021,
- der henviser til EIB's Cohesion Orientation 2021-2027, som blev offentliggjort den 13. oktober 2021,

Torsdag den 7. juli 2022

- der henviser til EIB's Climate Adaptation Plan, som blev offentliggjort den 26. oktober 2021,
- der henviser til trepartsaftalen mellem Europa-Kommissionen, Den Europæiske Revisionsret og Den Europæiske Investeringsbank, som trådte i kraft i november 2021,
- der henviser til EIB Group transparency policy, som blev offentliggjort den 18. november 2021 og til dets politik for whistleblowing 2020, som blev offentliggjort den 24. november 2021,
- der henviser til EIB Investment Survey 2021 — EU overview, som blev offentliggjort den 2. december 2021,
- der henviser til EIB Group Corporate Governance Report 2020, som blev offentliggjort den 9. december 2021,
- der henviser til »EIB Impact Report 2020: Climate action, environmental sustainability and innovation for decarbonisation« af 20. december 2021, til bankens rapport »The path to a better planet: Adapting to climate change and aligning with the Paris Agreement« af 28. oktober 2021 og til »EIB Climate Adaptation Plan: supporting the EU adaptation strategy to build resilience to climate change« af 26. oktober 2021,
- der henviser til »EIB Group PATH Framework — Supporting the counterparties on their pathways to align with the Paris Agreement«, som blev offentliggjort den 26. oktober 2021,
- der henviser til EIB's »Investment Report 2021/2022 — Key Findings: Recovery as a springboard for change« af 12. januar 2022,
- der henviser til EIB's aktivitetsrapport for 2020, Crisis Solutions, som blev offentliggjort den 20. januar 2021, og til dens aktivitetsrapport for 2021, The Innovation Response, som blev offentliggjort den 27. januar 2022,
- der henviser til Rettens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2022 i sag T-299/20, KF mod EIB,
- der henviser til bemærkningerne fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder i august 2021 om EIB-Gruppens udkast til rammer for miljømæssig og social bæredygtighed (ESSF),
- der henviser til sag 1065/2020/PB, 1251/2020/PB og 1252/2020/PB vedrørende EIB, som blev afgjort af Den Europæiske Ombudsmand den 21. april 2022,
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands henstilling i sag 2168/2019/KR om, hvordan Den Europæiske Banktilsynsmyndighed håndterede sin tidligere administrerende direktørs overgang til administrerende direktør for en lobbyvirksomhed i finanssektoren, og dens afgørelse i sag OI/3/2021/KR om, hvordan Det Europæiske Forsvarsagentur håndterede ansøgningen fra dets tidligere administrerende direktør om at beklæde ledende stillinger i Airbus,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning af 26. maj 2021 med titlen »Integration af kønsaspektet i EU-budgettet: Det er på tide at omsætte ord til handling«,
- der henviser til Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udviklings miljø- og socialpolitik fra april 2019,
- der henviser til EIB-Gruppens forretningsplan for 2022-2024, som blev offentliggjort den 27. januar 2022,

Torsdag den 7. juli 2022

- der henviser til EIB-Gruppens Environmental and Social Sustainability Framework, som blev vedtaget den 2. februar 2022,
- der henviser til EIB's hastetiltag til solidaritet med Ukraine, som blev vedtaget den 4. marts 2022,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020, »En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje: På vej mod et giftfrit miljø« (COM(2020)0667),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640) og til Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 herom ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelser af 20. maj 2020, »EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (COM(2020)0380) og »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system« (COM(2020)0381),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020, »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa« (COM(2020)0098),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021, »Vejen til en sund planet for alle — EU-handlingsplan: Mod nulforurening for vand, luft og jord« (COM(2021)0400),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. marts 2022, »REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser« (COM(2022)0108),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling ⁽³⁾ og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1229 af 14. juli 2021 om lånefaciliteten for den offentlige sektor under mekanismen for retfærdig omstilling ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa ⁽⁵⁾,
- der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling,
- der henviser til rapporten fra Counterbalance fra 2019, »Is the EIB up to the task in tackling fraud and corruption? Challenges for the EU Bank's governance framework«,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2020 om institutioner og organer i Den Økonomiske og Monetære Union: Forebyggelse af interessekonflikter efter udtræden af offentlig tjeneste ⁽⁶⁾,
- der henviser til skrivelse af 22. juli 2016 fra Ombudsmanden til formanden for EIB vedrørende spørgsmål om interessekonflikter og formanden for EIB's svar af 31. januar 2017,
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands inspektionsrapport af 18. maj 2022 i sag OI/1/2021/KR om, hvordan Kommissionen håndterer udfordringen med svingdørssituationer, der involverer dens (tidligere) ansatte,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A9-0165/2022),

A. der henviser til, at EIB i henhold til artikel 309 i TEUF har til opgave at bidrage til opfyldelsen af EU's mål, herunder gennem forskellige investeringsinstrumenter såsom lån, aktier, garantier, risikodelingsfaciliteter og rådgivningstjenester;

⁽¹⁾ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30.

⁽³⁾ EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 274 af 30.7.2021, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 113.

Torsdag den 7. juli 2022

- B. der henviser til, at EIB undertegnede lån for ca. 95 mia. EUR i 2021 og støttede ca. 430 000 små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og midcapselskaber, som udgør ryggraden i EU's indre marked; der henviser til, at 75 mia. EUR var knyttet til EIB-Gruppens operationer, og at de resterende lån skete inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond; der henviser til, at 20,7 mia. EUR af EIB-Gruppens finansiering gik til at støtte innovation, herunder investeringer i digitalisering og fremme af færdigheder og uddannelse på det digitale område, hvilket yder et væsentligt bidrag til EU's globale konkurrenceevne og beskæftigelse; der henviser til, at det samlede undertegnelsesbeløb er mere end for nogen anden multilateral bank og en rekord for EIB;
- C. der henviser til, at Rusland angreb Ukraine den 24. februar 2022 og derved skabte en humanitær krise i Ukraine og grundlæggende påvirkede den økonomiske og sikkerhedsmæssige situation i EU og dets nabolande; der henviser til, at EIB's bestyrelse den 4. marts godkendte en nødsolidaritetspakke på 668 mio. EUR til Ukraine, efterfulgt af efterfølgende betalinger til den ukrainske stat til dækning af de mest presserende behov; der henviser til, at EIB gav tilsagn om 4 mia. EUR til Stand Up For Ukraine, et globalt fundraising-arrangement til støtte for ofre for den russiske invasion og for ukrainske krigsflygtninge i medlemsstaterne med henblik på at finansiere vigtig social infrastruktur, herunder boliger, skoler, hospitaler og børnehaver;
- D. der henviser til, at coronapandemien har været et alvorligt globalt slag med vidtrækkende sociale og økonomiske konsekvenser; der henviser til, at EIB under pandemien undertegnede lån til en værdi af ca. 6,3 mia. EUR som led i covid-19-indsatsen i sundhedssektoren, herunder projekter vedrørende sundheds- og hospitalsinfrastruktur og medicinsk udstyr såvel som styrkelse af sundhedssystemet ved tiltag inden for pandemiberedskab; der henviser til, at de ressourcer, der blev mobiliseret under pandemien, har været et attraktivt mål for svig og korruption, som understreget i EIB's aktivitetsrapport om undersøgelser af svig for 2020; der henviser til, at EIB bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at midlerne når ud til de tiltænkte modtagere;
- E. der henviser til, at de sociale og økonomiske konsekvenser af coronakrisen og den ulovlige, uprovokerede og uberettigede militære aggression mod og invasion af Ukraine har haft stor indvirkning på retfærdig, inklusiv og bæredygtig vækst, investeringer, modstandsdygtighed, beskæftigelse, uddannelse og socioøkonomiske uligheder; der henviser til, at høj inflation og stigende energi-, brændstof- og fødevarerpriser i uforholdsmæssig høj grad påvirker de dårligst stillede husholdninger i samfundet;

Generelle bemærkninger

1. understreger EIB's grundlæggende rolle som EU's offentlige bank og den eneste internationale finansielle institution, der ejes uindskrænket af medlemsstaterne og til fulde ledes i tråd med EU's politikker og standarder med hensyn til at støtte den sociale og økonomiske genopretning og målrette investeringer med henblik på at nå EU's mål; tager EIB's investeringsrapport 2021/2022 og EIB-Gruppens driftsplan for 2022-2024 til efterretning; glæder sig over EIB's rekordstore investeringer på næsten 95 mia. EUR i finansiering i 2021 og bankens fokus på EU's langsigtede udfordringer i forbindelse med klimaforandringer, social samhørighed og digital omstilling;
2. fordømmer på det kraftigste Den Russiske Føderations ulovlige, uprovokerede og uberettigede militære aggression mod og invasion af Ukraine og Belarus' medvirken til denne aggression; understreger, at krigen har skabt en alvorlig humanitær krise og har haft en grundlæggende indvirkning på den økonomiske og sikkerhedsmæssige situation i EU og dets nabolande, hvilket skal afspejles i EIB's aktiviteter og investeringsplaner mere generelt;
3. glæder sig over, at EIB har reageret på den russiske invasion af Ukraine ved at godkende nødsolidaritetspakken bestående af bl.a. øjeblikkelig finansiell støtte på 668 mio. EUR til de ukrainske myndigheder, nemlig ved at fremskynde udbetalinger under eksisterende lån og tilsagn om at fremskynde leveringen af yderligere 1,3 mia. EUR; bemærker, at denne pakke omfatter både øjeblikkelig finansiell støtte og støtte til infrastruktur på mellemlang og lang sigt, herunder genopbygningsbestrebelse, så snart der atter består et frit og uafhængigt Ukraine efter krigen; opfordrer EIB til at arbejde på handlingsplaner til fremme af EU's direkte investeringer i Ukraine, herunder nye økonomiske og sociale projekter efter krigen, såsom skoler, socialt boligbyggeri og hospitaler; fremhæver betydningen af en koordineret indsats som reaktion på krisen i Ukraine;

Torsdag den 7. juli 2022

4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigt at indføre en rapporteringsmekanisme til at underrette de kompetente myndigheder om samtlige eventuelle aktiver, som besiddes af russiske og hviderussiske fysiske og juridiske personer med forbindelser til Putins og Lukasjenkas regimer, og som er anbragt i europæiske finansielle institutioner herunder, hvis relevant, også i EIB-Gruppen; opfordrer EIB til at udvise stor årvågenhed og nøje følge de nye sanktioner og foranstaltninger, som Rådet har vedtaget; minder om, at EIB indstillede sine aktiviteter i Rusland efter den ulovlige annektering af Krim i 2014; forventer endvidere, at EIB standser inddragelsen af russiske direkte eller indirekte partnere, der er involveret i investeringsprojekter, herunder gennem finansielle mellemlid;

5. opfordrer medlemsstaterne til i deres egenskab af aktionærer at øge EIB's kapitalisering for at muliggøre mere langsigtede lån og innovative instrumenter til finansiering af projekter med et stort potentiale for bæredygtighed, sociale og innovationsmæssige gevinster på centrale EU-politikområder såsom digitalisering og grøn omstilling, samtidig med at EIB's nuværende høje kreditvurdering bevares;

6. glæder sig over, at EIB støttede mere end 430 000 SMV'er, der beskæftigede 4,5 mio. mennesker i 2021; opfordrer imidlertid EIB til at stille yderligere vækstkapital til rådighed for at sætte SMV'er i stand til at optrappe deres aktiviteter; bemærker, at de nuværende høje energipriser også påvirker SMV'ernes konkurrenceevne; opfordrer EIB til at vurdere, om det nuværende støtteniveau for SMV'er er tilstrækkeligt i lyset af høje energipriser og stigende råvareomkostninger;

7. glæder sig over, at et rekordhøjt beløb på 20,7 mia. EUR af EIB's finansiering gik til at støtte innovation i 2021, herunder investeringer i digitalisering og fremme af færdigheder og uddannelse inden for det digitale område; mener, at denne form for investeringer er af afgørende betydning for at bevare Europas konkurrenceevne og forfølge EU's strategiske autonomi og er særlig relevant for arbejdstagere i sektorer, der kræver betydelig tilpasning og omskoling;

8. glæder sig over den nye samhörighedsorientering, der indebærer en forpligtelse til at øge EIB's långivningsaktiviteter til 45 % af EU-27's samlede långivning til samhörighedsregioner senest i 2025 og til 23 % i de mindst udviklede regioner; understreger betydningen af en øget klimaindsats i de berørte regioner med henblik på at fremme økonomisk, social og territorial konvergens og en retfærdig omstilling, der ikke lader nogen i stikken, og understreger, at investeringer bør udvælges på grundlag af finansielle, økonomiske og tekniske fordele; opfordrer EIB til fortsat at afhjælpe systemiske mangler, der forhindrer visse regioner eller lande i fuldt ud at udnytte EIB's finansielle muligheder, bl.a. ved at styrke sine bestræbelser på at udvide sine låneaktiviteter ved at yde teknisk bistand, kapacitetsopbygning og rådgivningsstøtte, navnlig inden for innovation, digitalisering, infrastruktur, SMV-støtte og projekter, der har til formål at skabe beskæftigelse af høj kvalitet, og ved at prioritere projekter, der mindsker uligheder og fremmer social mangfoldighed og inklusion; opfordrer i denne forbindelse til øget støtte til rådgivningstjenester såsom den fælles bistand til projekter i de europæiske regioner (Jaspers-initiativet), den europæiske bistand på lokalt plan på energiområdet (ELENA) og Fi-Compass;

9. glæder sig over den europæiske garantifonds hurtige bidrag til at afbøde de negative sociale og økonomiske konsekvenser af coronapandemien, herunder ved at støtte SMV'er; bemærker, at EIB pr. 31. december 2021 godkendte 23,2 mia. EUR i transaktioner under Den Europæiske Garantifond (95 % af de 24,4 mia. EUR, der er til rådighed), hvilket svarer til ca. en tredjedel af, hvad EIB-Gruppen normalt investerer i et år; bemærker, at det uden gennemsigtighed for så vidt angår, hvem de endelige støttemodtagere er, er vanskeligt at drage konklusioner om fondens indvirkning på den europæiske økonomi; opfordrer derfor til en grundig vurdering af fonden med en evaluering af, i hvilket omfang EIB's engagement tilførte merværdi, og i hvilket omfang fonden opfyldte sine mål, efterhånden som instrumentet udfases, og graden af gennemsigtighed i gennemførelsen heraf; opfordrer til, at vurderingen offentliggøres; glæder sig over, at en evaluering af Den Europæiske Garantifond er på vej, og ser frem til at modtage den;

10. tager den nye ramme for miljømæssig og social bæredygtighed (ESSF) til efterretning; glæder sig over vedtagelsen af bæredygtig finansiering som en driftsmodel; opfordrer til, at den gennemføres hurtigt, og til, at EIB fastlægger klare og strenge procedurer for, hvordan der udføres rettidig omhu; opfordrer desuden til, at alle bestemmelser i ESSF afspejles korrekt i kontrakterne, og til, at princippet om ikke at gøre væsentlig skade anvendes i alle EIB's operationer;

Torsdag den 7. juli 2022

11. glæder sig over undertegnelsen af InvestEU-aftalen mellem EIB og Kommissionen den 7. marts 2022 og over, at Den Europæiske Investeringsfond er en særskilt gennemførelsespartner; opfordrer til en hurtig gennemførelse af det nye InvestEU-rådgivningsplatform og understreger behovet for at fremskynde forhandlingerne med andre gennemførelsespartnere;

Klimabank

12. glæder sig over, at 43 % af långivningen i 2021 var klima- og miljørelateret, og glæder sig over hensigten om at opfylde målet for långivning på klimaområdet i 2022; glæder sig endvidere over, at EIB's andel af grøn finansiering — bortset fra mandatet for Den Europæiske Garantifond, som specifikt er rettet mod SMV'er, der er ramt af pandemien — faktisk steg til 51 %; gentager, at alle EIB's finansielle strømme bør være i fuld overensstemmelse med nettonulemissioner senest i 2050 og med EU's øgede klimamål for 2030; understreger, at klimaomstillingen skal være inklusiv og retfærdig; understreger, at grønne investeringer skal være levedygtige, og at EIB skal opretholde en høj kreditværdighed (AAA-rating); opfordrer i denne forbindelse EIB til at udnytte sin långivning, finansielle instrumenter, teknisk bistand og rådgivningstjenester til at støtte mennesker og regioner, der står over for socioøkonomiske udfordringer som følge af omstillingen til en kulstofneutral økonomi; fremhæver, at klimabankens køreplan er et godt udgangspunkt, men at der er behov for yderligere tiltag for at sikre overensstemmelse med målene i Parisaftalen, samtidig med at 1,5 °C-målet holdes inden for rækkevidde, og med en retfærdig omstilling; gentager, at omfattende ændringer kun kan opnås, hvis industrien inddrages, og der skabes de nødvendige incitamenter til innovative klimaløsninger og til skabelse af velfærdssikrede arbejdspladser; opfordrer til, at alle handlingsplaner for gennemførelsen af klimabank-køreplanen offentliggøres så hurtigt som muligt for at give et overblik over de foranstaltninger, der er planlagt for at nå målene, og for at vurdere, om de er tilstrækkelige;

13. ser frem til midtvejsrevisionen af klimabank-køreplanen og understreger, at den skal bidrage til at sætte skub i institutionens omdannelse til en egentlig klimabank, der fremmer bevarelsen af naturressourcer og beskyttelsen af miljøet; forventer, at al långivning harmoniseres med målene i Parisaftalen, samtidig med at 1,5 °C-målet holdes inden for rækkevidde, og med EU's klima- og miljøforpligtelser; opfordrer til, at midtvejsrevisionen af klimabank-køreplanen omfatter en grundig vurdering af mindre kulstofintensive alternativer samt Scope 3-emissioner for hvert projekt; forventer detaljerede årlige statusrapporter om klimabank-køreplanen pr. 2023, herunder i hvilket omfang den er i overensstemmelse med EU's miljømål;

14. glæder sig over Paristilpasningen for modparter og forventer, at den gennemføres fuldt ud; gentager sin opfordring til, at ikke blot erhvervskunder, men også finansielle formidlere, skal tilvejebringe dekarboniseringsplaner så hurtigt som muligt og senest ved udgangen af 2025; understreger, at sådanne nye krav ikke må være til skade for SMV'ernes adgang til finansiering; opfordrer til at rette fokus på troværdigheden af kortsigtede dekarboniseringsplaner; opfordrer til en nøje gennemførelse af disse planer og mål for reduktion af drivhusgasemissioner og til en evaluering for at fastslå, om disse kan medtages i kontraktbestemmelser mellem EIB og dens kunder; forventer, at EIB systematisk kontrollerer og sikrer overholdelse, navnlig med hensyn til gennemførelsen af rammen for miljømæssig og social bæredygtighed;

15. glæder sig over EIB's stigende investeringer i energi i Europa, der steg fra 10 mia. EUR i 2018 til over 14 mia. EUR i 2021; opfordrer EIB til i lyset af den seneste geopolitiske udvikling at fremskynde og øge investeringerne i EU's energisikkerhed og bekræfter på ny, at en styrkelse af EU's energisikkerhed er forenelig med EIB's rolle som klimabank samt målet om at mindske energifattigdom, som bliver særlig akut på grund af de hastigt stigende energi- og brændstofpriser; opfordrer EIB til at gennemføre princippet om energieffektivitet til fulde og opstille en målsætning om at bekæmpe energifattigdom i forbindelse med sine energiudlån; gentager sin tilslutning til EIB's udlånspolitik på energiområdet i 2019; opfordrer EIB til at prioritere finansiering af investeringer i vedvarende energi, energieffektivitet og energisikkerhed, hvilket vil øge EU's uafhængighed af tredjelande; opfordrer EIB til at øge långivningen til sådanne projekter for hurtigt at mindske afhængigheden af energi- og råstofimport fra Rusland og andre tredjelande;

16. glæder sig over EIB's klimatilpasningsplan og tilsagnet om at forhøje andelen af tilpasningsorienterede klimatiltag til 15 % af det samlede klimamål pr. 2025; gentager sin opfordring til harmoniserede udvælgelsesprocedurer til vurdering af den fysiske klimarisiko for alle EIB's långivningsaktiviteter, herunder dem der gennemføres gennem finansielle mellemlid;

Torsdag den 7. juli 2022

17. minder i lyset af den kommende midtvejsevaluering af energiudlånspolitikken om udtalelsen, som formand Hoyer fremsatte på EIB-Gruppens årlige pressekonference den 27. januar 2022: »Vi ser det som vores opgave at samle kræfterne om bæredygtighed og om at nå Parismålene med de midler, som en langsigtet investeringsinstitution har at gøre godt med. (...) Jeg forudser derfor ikke nogen ændringer i vores energiudlånspolitik«; opfordrer EIB til at respektere anbefalingerne fra platformen for bæredygtig finansiering og standse finansieringen af strandede aktiver og aktiviteter, der er uforenelige med målene i den europæiske grønne pagt og relaterede EU-strategier; opfordrer EIB til navnlig at fokusere på investeringer i projekter, der øger energiforsynings sikkerheden ved at diversificere energikilder og -leverandører samt mindske EU's afhængighed af energi fra tredjelande; opfordrer EIB til at samarbejde med lokale og regionale myndigheder og lette finansieringen af mindre projekter, herunder initiativer styret af lokalsamfundet, der fokuserer på vedvarende energikilder; opfordrer EIB til at sikre, at dens investeringer i sociale og økonomisk overkommelige boliger, som skal hilses velkommen, også bidrager til forbedringer af energieffektiviteten;

18. beklager forsinkelserne i forbindelse med gennemgangen af udlånspolitikken på transportområdet; forventer, at der udarbejdes et forslag, der er i fuld overensstemmelse med målene i Parisaftalen, samtidig med at 1,5 °C-målet holdes inden for rækkevidde, herunder en vision for EIB's rolle i dekarboniseringen af mobilitet med særligt fokus på omstilling på virksomhedsniveau; forventer, at EIB-lån reducerer transportens miljøpåvirkning, samtidig med at kvaliteten og prisoverkommeligheden af de leverede tjenester forbedres, og forventer, at der ikke ydes nye lån, der hindrer dekarbonisering af transportsektoren eller omstillingen til en mere bæredygtig og prismæssigt overkommelig nulemissionsmobilitet; understreger den store risiko for strandede aktiver i transportsektoren; mener, at der bør afsættes flere midler til nulemissionsmobilitet, navnlig cykling og udvikling og modernisering af offentlig transport, multimodale tjenester, herunder som led i bæredygtige byplanlægningsprojekter, og bedre transporttjenester for underforsnede lokalsamfund og lokaliteter; opfordrer til, at der afsættes flere midler til dekarbonisering af den maritime sektor;

Digitalisering og bæredygtighed

19. glæder sig over den ajourførte ESSF-standard 4, nemlig medtagelsen af princippet om at »standse og vende biodiversitetstab« og begrænse kompensationsmekanismerne, navnlig i områder med høj biodiversitet, og opfordrer til, at den gennemføres med omhu; glæder sig over de bestræbelser, der er gjort for at styrke vurderingen af biodiversitetsrisici og med hensyn til rettidig omhu; forventer, at de anvendte data er ajourførte; er imidlertid bekymret over anvendelsen af forældede data; forventer, at EIB overholder artikel 11 og 191 i TEUF og ophører med at udbetale midler og om nødvendigt trækker dem tilbage, hvis der foreligger dokumentation for eller en alvorlig risiko for negative indvirkninger på klimaet, miljøet eller lokalsamfundene, bl.a. via miljøkonsekvensvurderinger;

20. Minder om målet i EU's biodiversitetsstrategi for 2030 om at frigøre mindst 20 mia. EUR om året til udgifter til natur; understreger, at samfundet som helhed drager fordel af naturgenopretning, som er afgørende for en lang række økonomiske sektorer, og at medlemsstaternes samarbejde med EIB og andre finansielle institutioner kan være afgørende for at lukke finansieringsgab; anerkender de udfordringer, der har været, og de fremskridt, der er gjort i forbindelse med gennemførelsen af NCFF (facilitet til finansiering af naturkapital); gentager sin opfordring til, at der stilles en tilskudsdel til rådighed under faciliteten eller et efterfølgende instrument med udgangspunkt i modellen for mekanismen for retfærdig omstilling som inspiration for at støtte den indledende opskalering af lokale projekter og lette indtægtskabelse; opfordrer til iværksættelsen af en uafhængig offentlig evaluering, der indgår i en bredere vurdering af støtten til genopretning af økosystemer og biodiversitet; bemærker, at nye instrumenter skal erstatte NCFF under den flerårige finansielle ramme for 2021-2027; opfordrer derfor indtrængende EIB til at udelukke projekter til udligning af biodiversitet i beskyttede områder og områder med høj biodiversitet fra nye instrumenter;

21. bemærker, at Ukraine og Rusland er store producenter af fødevarer afgrøder, herunder hvede, majs og byg; bemærker, at krigen i alvorlig grad har påvirket den ukrainske landbrugssektor; bemærker endvidere, at Rusland og Hviderusland er storproducenter af gødningsstoffer; beklager, at krigen kan have voldsomme afsmittende virkninger på grænseoverskridende forsyningskæder, fødevarer- og gødningspriser, prisoverkommeligheden af fødevarer i EU og på fødevarersikkerheden og -prisernes overkommelighed på globalt plan; opfordrer EIB til at anvende sine operationer til at lette gennemførelsen af målene i den europæiske grønne pagt, fra jord til bord-strategien og biodiversitetsstrategien for 2030 samt alle relevante og kommende EU-forordninger om skovrydningsfrie produkter og genopretning, der stammer fra

Torsdag den 7. juli 2022

disse strategier; opfordrer EIB til ikke at støtte aktiviteter, der hindrer overgangen til en fuldt ud bæredygtig landbrugssektor og projekter til forvaltning af naturressourcer, som ikke respekterer klodens begrænsninger; opfordrer EIB til ikke at støtte nogen form for industriel landbrugs- eller landbrugspraksis, der ikke er i overensstemmelse med EU's dyrevelfærdsstandarder, som fastsat i Parlamentets henstilling af 20. januar 2022 til Rådet og Kommissionen efter undersøgelsen af påståede overtrædelser og fejl og forsømmelser i forbindelse med anvendelsen af EU-retten i forbindelse med beskyttelse af dyr under transport i og uden for Unionen (⁷);

22. gentager sin opfordring til EIB om at støtte målene i EU's kemikaliestrategi for bæredygtighed som led i sine nye operationer ved at fremme innovation med henblik på sikre kemikalier, materialer og produkter med indbygget bæredygtighed, handlingsplanen for den cirkulære økonomi baseret på ugiftige materialekredsløb og handlingsplanen for nulforurening for vand, luft og jord; glæder sig over fordoblingen af initiativet om rene have (fra 2 til 4 mia. EUR inden 2025) for at reducere plastaffald; understreger, at der bør lægges vægt på projekter, der har til formål at finde bæredygtige alternativer til engangsplast; opfordrer EIB til ikke på nogen måde at finansiere eller bidrage til udviklingen af dybhavsminedrift; glæder sig over EIB's beslutning om at yde teknisk bistand og projektf finansiering til Global Methane Commitment;

23. glæder sig over den igangværende udstedelse af klimabevidsthedsobligationer og bæredygtighedsobligationer i flere valutaer; glæder sig endvidere over tilsagnet om at tilpasse sig EU's standard for grønne obligationer og enhver fremtidig standard for sociale obligationer, at øge gennemsigtigheden i særdeleshed og at forbedre obligationstildelingen og konsekvensrapporteringen; fastholder, at sådanne skridt ikke må føre til, at standarderne sænkes;

Socialt ansvar, sundhed og køn

24. Glæder sig over medtagelsen af arbejdstagerrettigheder i ESSF-standard 8 og opfordrer til en nøje implementering af denne; opfordrer EIB til at sikre, at der tages bedre højde for arbejdstagerrettigheder i dens transaktioner ved at medtage kontraktbestemmelser, der kræver, at projektledere vurderer arbejdstagerrelaterede risici, og til at sikre, at arbejdstagerrettigheder beskyttes fuldt ud i hele forsyningskæden; opfordrer EIB til at bidrage til at støtte en inklusiv genopretning efter pandemien gennem investeringer i den sociale sektor, herunder i energieffektive sociale boliger, uddannelse, sundhed og færdigheder, og understreger betydningen af at udvikle retfærdige, sikre og sunde arbejdsvilkår og respektere arbejdstagerrettigheder;

25. glæder sig over, at EIB har spillet en central rolle med hensyn til at støtte EU's reaktion på sundhedskrisen; opfordrer EIB til at fortsætte investeringerne i at gøre den offentlige sundhedssektor mere modstandsdygtig, dæmme op for pandemien langsigtede negative virkninger og øge beredskabet over for fremtidige pandemier;

26. understreger, at udviklingsinvesteringer, der involverer kvinder og tager hensyn til deres behov, er mere virkningsfulde og bæredygtige; opfordrer EIB til at bidrage til den fulde gennemførelse af EU's kønsforpligtelser, herunder den tredje kønshandlingsplan, ved systematisk at indsamle målrettede kønsopdelte data og offentliggøre dem; opfordrer indtrængende EIB til at vurdere de kønsspecifikke virkninger af projekter i og uden for EU og til at aflægge rapport om resultaterne af sine vurderinger; mener, at der bør indsamles data om projekter for at vise, hvordan de bidrager til ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders stilling; opfordrer indtrængende EIB til at vurdere de kønsspecifikke virkninger af projekter og til at samarbejde med uafhængige eksperter med henblik herpå; opfordrer EIB til at sikre, at dens rådgivende og tekniske bistand er i stand til at fremme ligestilling mellem kønnene og inklusiv udvikling, navnlig ved at have den nødvendige ekspertise med særligt fokus på uddannelse; påpeger behovet for at intensivere længvningen til kvindeledede SMV'er for at fremme en kønsligestillet genopretning;

27. beklager, at EIB ikke opfyldte sine oprindelige mål for kønsbalance for 2021, og at kvinder fortsat er underrepræsenteret i ledende stillinger i EIB; opfordrer derfor EIB til at intensivere sine bestræbelser på at forbedre kønsbalancen på alle niveauer i organisationen;

(⁷) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0015.

Torsdag den 7. juli 2022

28. understreger EIB's rolle med hensyn til at bidrage til opfyldelsen af europæiske prioriteter; forventer, at banken støtter projekter i medlemsstater, der gennemfører den europæiske søjle for sociale rettigheder, målene for bæredygtig udvikling og de sociale reformer, der er nævnt i de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester; understreger betydningen af dialog og høring af civilsamfundsorganisationer og opfordrer EIB til at styrke sit engagement i sådanne aktiviteter; glæder sig over EIB's investeringer i uddannelse og gentager sin opfordring til EIB om at øge disse investeringer for at bidrage til at afbøde de alvorlige konsekvenser af coronakrisen for uddannelsessystemerne på globalt plan;

NDICI — EIB Global

29. udtrykker sin støtte til EIB's globale interesser og mener, at EIB kan spille en central rolle med hensyn til at støtte EU's strategiske interesser; minder om, at EIB's geografiske rækkevidde er afpasset efter Verdensbankens; forventer, at EIB's investeringer i tredjelande fuldt ud bringes i overensstemmelse med EU's klima-, biodiversitets- og sociale standarder, der gælder for lån inden for EU, og med EU's politikker for foranstaltninger udadtil, herunder investeringer foretaget som gennemførelsespartner i Global Gateway-initiativet; opfordrer EIB til at øge sit engagement i mindre udviklede lande og i lande, hvor der er konflikt og ekstrem fattigdom; opfordrer til en offentlig høring og fuld gennemsigtighed om strategierne tilknyttet EIB Global, med særligt fokus på modtagerlandenes rolle og specifikke kapitler om menneskerettighedsrelateret rettidig omhu; opfordrer til fuld ansvarlighed og gennemsigtighed i EIB's globale ledelsesorgan og rådgivende råd, herunder proaktiv offentliggørelse af dagsordener og protokoller for møder i det nye rådgivende råd; opfordrer til, at personalet får passende uddannelse i udviklingsspørgsmål for at hjælpe dem med at gennemføre EU's globale initiativer og Team Europe-initiativer; opfordrer Kommissionen til at afklare anvendelsen af garantierne under Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus, der forvaltes af EIB og andre finansielle institutioner, i forbindelse med gennemførelsen af Global Gateway-initiativet;

30. minder om EU's globale engagement i at værne om og fremme menneskerettighederne som udelelige, universelle og indbyrdes afhængige værdier; betragter den nye ESSF som et godt udgangspunkt, men gentager sin anmodning om, at der vil være behov for yderligere tiltag for at sikre yderligere forbedringer i beskyttelsen af menneskerettighederne og i procedurerne til forebyggelse af krænkelse af menneskerettighederne; bemærker, at EIB er direkte forpligtet til at efterleve EU's charter om grundlæggende rettigheder; henviser til de bemærkninger, som FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder har fremsat om EIB's udkast til ESSF, og opfordrer indtrængende EIB til fuldt ud og uden opsættelse at tage hensyn hertil, navnlig hvad angår menneskerettighedsrelateret rettidig omhu og indarbejdelse af menneskerettighederne i dens procedurer for rettidig omhu og dens konsekvensanalyser, og til behovet for at EIB's generelle engagement på menneskerettighedsområdet forankres i et ansvar for at respektere menneskerettighederne; opfordrer til, at dette tages op i den kommende udtalelse om menneskerettigheder; er af den faste overbevisning, at EIB ikke bør udbetale lån i tilfælde af klare menneskerettighedskrænkende repressalier; opfordrer EIB til at gøre sit yderste for at beskytte lokalsamfundene, herunder ved at trække finansiering tilbage, hvor det er passende; forventer endvidere, at der omgående træffes foranstaltninger, når en kunde eller reel ejer er involveret i repressalier mod en menneskerettigheds- eller miljørettighedsforkæmper; forventer, at EIB gennemfører Parlamentets mangeårige anmodninger om, at den undgår sådanne situationer, navnlig ved at fastsætte kontraktlige krav, herunder et krav om at indhente frit, forudgående og informeret samtykke fra lokalsamfund, hvor det er relevant i henhold til folkeretten, herunder for projekter, der finansieres gennem finansielle mellemlid; forventer, at EIB anmoder om, at dens kunder foretager menneskerettighedskonsekvensanalyser af deres projekter samt løbende overvåger gennemførelsen af disse projekter på stedet med henblik på at forhindre misbrug af midler, urimelig ekspropriation eller vold mod lokalbefolkninger; opfordrer i denne henseende banken til at indgå i et aktivt samspil med de berørte lokalsamfund og oplyse dem om deres rettigheder, idet den navnlig skal fokusere på at sikre et frit, forudgående og informeret samtykke og sørge for, at de har adgang til EIB's klagemekanisme;

31. mener, at gennemførelsen af EIB Global bør kunne baseres på et tilstrækkeligt personaleniveau uden for dets hovedkvarter i Luxembourg for at sikre tilstedeværelse i indsatsområdet og et effektivt samarbejde med EU-Udenrigstjenesten og dens delegationer, da ekspertise på stedet og opfølgning af projekter er afgørende for at støtte lokalsamfundene; opfordrer til en styrkelse af feltpersonalet, navnlig lokale arbejdstagere, med henblik på at opfylde lokale behov med styrkede tekniske færdigheder, herunder ekspertise inden for menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene; forventer, at der offentliggøres en konkret plan for menneskelige ressourcer i 2022 for gennemførelsen af EIB's globale budget, og

Torsdag den 7. juli 2022

opfordrer EIB til hurtigst muligt at styrke mekanismerne til bekæmpelse af svig, korruption og anden forbudt adfærd, navnlig som led i bestræbelserne på at øge sin tilstedeværelse uden for EU; opfordrer indtrængende EIB til at udvide sit samarbejde med de nationale myndigheder i partnerlandene; minder om, at det regionale hovedkvarter i Nairobi har været i drift siden 2019; glæder sig over beslutningen fra november 2021 om at opgradere det til EIB's nye »Nairobi Hub«, lette samarbejdet med kenyanske, afrikanske Team Europe- og globale partnere, bidrage til en bedre afspejling af private og offentlige investeringsprioriteter og udvide ekspertisen inden for klimainsats, innovation og digitale investeringer;

32. understreger betydningen af sammenhæng, additionalitet og effektivitet i udviklingsfinansieringen; opfordrer i denne forbindelse EIB til at styrke samarbejdet med centrale partnere; opfordrer EIB til at fremme deltagelse fra mindre udviklingsfinansieringsaktørers side i sine operationer; opfordrer endvidere EIB til at lægge større vægt på at tiltrække private investeringer og på at mobilisere indenlandske ressourcer i mindre udviklede lande;

Gennemsigtighed og regeringsførelse

33. minder om det overordnede mål om at offentliggøre oplysninger om projekter tre uger før de godkendes af EIB's bestyrelse; er bekymret over svækkelsen af gennemsigtigheden, navnlig med hensyn til at gøre oplysninger om projekter offentligt tilgængelige rettidigt; minder om, at 96,1 % af alle projekter i 2010 blev offentliggjort tre uger før bestyrelsens godkendelse, mens denne andel var faldet til blot 60 % i 2020; bemærker, at denne nedadgående tendens ifølge EIB er en konsekvens af EIB's større engagement i virksomheder i den private sektor; beklager den stigende anvendelse af bestemmelser om forretningshemmeligheder; anerkender i denne forbindelse den særlige betydning af både bestemmelser om forretningshemmeligheder, navnlig for SMV'er, og gennemsigtighed som et centralt element i beskyttelsen af demokratiske principper, herunder menneskerettighederne, og opfordrer EIB til at finde en balance mellem de to, i betragtning af at EIB's midler er offentlige midler og altid bør være underlagt offentlig kontrol og ansvarlighed; opfordrer til øget gennemsigtighed og ansvarlighed, også over for EU-institutionerne, navnlig Parlamentet; fremhæver endvidere, at nogle nylige projekter, der krævede en miljøkonsekvensvurdering, først blev offentliggjort efter godkendelsen; minder endvidere om, at den bedste standard med hensyn til private investorer er at offentliggøre alle projekter mindst 30 dage før godkendelsen, og at Den Internationale Finansieringsinstitution (et medlem af Wold Bank Group), som kun finansierer projekter i den private sektor, offentliggør miljøkonsekvensvurderinger 60 dage før, der træffes finansieringsafgørelser; minder om, at børsnoterede selskaber skal drive virksomhed i henhold til gældende kapitalmarkedsregler, som omfatter bestemmelser om udveksling af oplysninger; henviser til Den Europæiske Ombudsmands nylige henstillinger om behovet for, at EIB anlægger en »mere ambitiøs tilgang til sin informationspraksis«, handler i overensstemmelse med EU's gennemsigtighedslovgivning og bliver mere gennemsigtig med hensyn til de potentielle miljøvirkninger af de projekter, den finansierer; opfordrer indtrængende EIB til at gennemføre disse henstillinger så hurtigt som muligt;

34. gentager sin anmodning om en interinstitutionel aftale mellem EIB og Parlamentet med henblik på at forbedre aktindsigt i EIB's dokumenter og data og øge den demokratiske ansvarlighed, herunder muligheden for at forelægge EIB spørgsmål til skriftlig besvarelse og organisering af høringer og økonomisk dialog;

35. opfordrer EIB til at intensivere sin rapportering til Parlamentet om sine beslutninger, opnåede fremskridt og virkningerne af sine udlånsaktiviteter, navnlig gennem regelmæssig struktureret dialog;

36. finder, at den nye gennemsigtighedspolitik er en forspildt mulighed; opfordrer EIB til at gøre sig overvejelser om kritiske vurderinger, og beklager den omstændighed, at banken delvist har siddet de meget klare krav overhørig, som Parlamentet har fremsat om forbedringer af bankens gennemsigtighedspolitik i tråd med andre finansielle institutioners bedste praksis og standarder; glæder sig over offentliggørelsen af additionalitet-konsekvenserklæringer for EIB's operationer som led i dens ramme for måling af additionalitet og virkning; beklager, at den nye politik kun udgør beskedne fremskridt med hensyn til proaktiv offentliggørelse, herunder for projekter til en værdi af mere end 50 mio. EUR, der gennemføres af finansielle mellemlid, på trods af behovet for at EIB opererer på grundlag af en »formodning om offentliggørelse« for at opfylde sin opgave som EU's offentlige bank; bemærker, at den nye politik ikke skaber en forpligtelse for EIB til proaktivt at offentliggøre oplysninger om projektudvælgelse, navnlig rettidig omhu-oplysninger, inden EIB's bestyrelse træffer afgørelse, i overensstemmelse med praksis i internationale finansielle institutioner; er også bekymret over undtagelserne for aktindsigt

Torsdag den 7. juli 2022

i dokumenter baseret på tredjeparters kommercielle interesser og markedsmisbrugsdirektivet⁽⁸⁾; beklager desuden, at politikken ikke giver mulighed for rettidig offentliggørelse af referaterne fra bestyrelsen og direktionen; opfordrer til, at der snarest tages hånd om disse fejl og mangler; opfordrer til, at gennemsigtighedspolitikken tilpasses efter Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udviklings ditto om obligatorisk offentliggørelse for formidlere af projekter med store miljørisci, og gentager sin opfordring til, at gennemsigtighedskrav, der er tilpasset kravene om vandkraft, udvides til at omfatte alle infrastrukturprojekter, herunder dem der finansieres af finansielle mellemlid;

37. opfordrer i denne forbindelse til, at der indføres en ambitiøs standard for finansielle formidlere, der følger strenge skatte-, gennemsigtigheds- og miljømæssige standarder samt sociale standarder; opfordrer EIB til så snart som muligt at ændre sin model for kontraktbestemmelser om miljøspørgsmål og følgelig kontrakter med finansielle mellemlid, som fastsætter krav til, hvilke miljøoplysninger der skal indsamles og offentliggøres; understreger, at sådanne nye krav ikke må være til skade for SMV'ernes adgang til finansiering;

38. noterer sig den ajourførte adfærdskodeks og glæder sig over de strengere regler om interessekonflikter og tilsagnet om en regelmæssig revision; beklager, at der ikke findes nogen bestemmelse, der udelukker næstformænd fra at føre tilsyn med operationer i deres oprindelseslande, og insisterer på, at dette løses i forbindelse med den næste revision;

39. udtrykker alvorlig bekymring over den manglende sociale dialog i EIB, navnlig for så vidt angår at tage hånd om bekymrende forhold vedrørende påstande om chikane og arbejdsmiljøet og arbejdsforholdene; forventer, at EIB's ledelse anlægger en nultolerance-tilgang over for alle former for uredelighed og hurtigst muligt foretager de nødvendige ændringer således, at uredelig adfærd forhindres; opfordrer indtrængende EIB's ledelse til at indgå i en konstruktiv dialog med personalet for at tage hånd om deres klager og fremme tillid og en ansvarlighetskultur; opfordrer EIB til at iværksætte meningsmålinger og høringer blandt personalet;

40. anmoder Kommissionen om at offentliggøre begrundelsen for sin udtalelse i henhold til artikel 19-proceduren;

Nultolerance over for svig

41. tager den nye politik for bekæmpelse af svig til efterretning og understreger betydningen af inklusivt samarbejde i udarbejdelsen af centrale politikredskaber mod svig; er bekymret over, at EIB's politik for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ikke tager fat på væsentlige mangler, navnlig medtagelse af kravene i EU's fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge⁽⁹⁾, især offentliggørelse af »kend din kunde«-kontroller, inden et projekt godkendes; beklager endvidere den manglende forbedring af gennemsigtighedsstandarderne, således ved at direkte og indirekte lån gøres betinget af, at modtagerne offentliggør skatte- og regnskabsdata for de modtagere og finansielle mellemlid, der er involveret i finansieringsoperationer; beklager, at EIB ikke har bestilt uafhængige revisioner af sin anvendelse af standarderne for bekæmpelse af hvidvaskning af penge; forventer, at EIB retter ind efter EU's nye lovgivningsmæssige rammer og praksis for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, således at banken sætter sig i stand til konkret at undgå at involvere sig i forbudt adfærd og at træffe korrigerende foranstaltninger, navnlig ved at udelukke enheder, inddrive midler og benytte sig af andre, kontraktmæssige og retlige midler;

42. opfordrer EIB til at engagere sig i en styrkelse af sin politik til bekæmpelse af skattesvig, skatteundgåelse og skatteunddragelse, bl.a. ved at afholde sig fra at yde finansiering til støttemodtagere eller finansielle mellemlid og fra at samarbejde med finansielle partnere, som bevisligt tidligere har udvist kritisabel adfærd; opfordrer EIB til at træffe forebyggende foranstaltninger og foretage regelmæssige skatteansættelser over for ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner for at bekæmpe afgifts- og skattesvig og skatteunddragelse samt ulovlig og aggressiv skatteundgåelse; opfordrer EIB til at gøre ydelsen af direkte og indirekte lån betinget af modtagernes offentliggørelse af landeopdelte skatte- og regnskabsdata og deling af data om reelt ejerskab vedrørende modtagere og finansielle mellemlid, der er involveret i finansieringsoperationer, ved at indføre en specifik klausul i de kontrakter, den indgår med sine kunder; opfordrer EIB-Gruppen til at tilpasse sin politik over for svagt regulerede, uigennemsigtige og ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner og tilpasse god skatteforvaltning til

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmisbrug (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

Torsdag den 7. juli 2022

udviklingen inden for EU- og international regulering for så vidt angår skatteintegritet samt standarder og politikker for god forvaltningspraksis på skatteområdet; understreger, at internationalt samarbejde er afgørende for effektivt at bekæmpe svig, korruption og anden forbudt adfærd; opfordrer EIB til at henvise sager om mistanke om ulovlig adfærd til myndigheder i og uden for EU med henblik på yderligere efterforskning og strafferetlig forfølgning og til at yde bistand efter anmodning;

43. gentager sin opfordring til at suspendere finansieringen, når lokale myndigheder er blevet underrettet om og/eller har været involveret i retlige procedurer mod mulige overtrædelser af den relevante lovgivning, i det mindste indtil efterforskningen og retsprocedurerne på nationalt plan er afsluttet;

44. minder om, at Kommissionen anmodede EIB om at fremlægge mere information om den konkrete anvendelse af kontraktbestemmelser, der gør det muligt for EIB at standse eller indstille finansieringen, og forventer, at Parlamentet gives uindskrænket indblik i disse informationer; forventer, at der foretages en grundig overvågning, der fuldt ud tager hensyn til de anfægtelser, som relevante parter og interessenter har givet udtryk for, navnlig hvad angår krænkelse af menneskerettigheder og retsprincipper;

45. gentager sit krav om, at EIB styrker autonomien og effektiviteten hos sin klagemekanismeinstans og sin afdeling for efterforskning af svig; udtrykker bekymring over, at der er mindst én EIB-klagemekanismerapport, som konkluderer, at EIB's miljømæssige og sociale standarder er blevet overtrådt; glæder sig derfor over, at banken tog affære efter en klagemekanisme-rapport ved at suspendere udbetalingen; mener imidlertid, at der kan drages en lære med hensyn til at forbedre kontrol med projekternes overholdelse af bankens egne politikker og informere offentligheden om projekter; anbefaler, at banken i forbindelse med komplekse projekter søger bistand fra lokale miljømæssige og sociale eksperter med henblik på at vurdere projekterne mere grundigt og opnå en bedre forståelse af specifikke sammenhænge; opfordrer endvidere EIB til at sikre, at standarderne overholdes i hele projektcyklussen, og til at træffe korrigerende foranstaltninger, hvis standarderne ikke overholdes, enten ved at træffe virkningsfulde, konkrete og øjeblikkelige afhjælpende foranstaltninger, hvor det er muligt, eller ved hurtigt at standse projektet; udtrykker bekymring over, at det, når et projekt kan indebære en interessekonflikt, stadig er uklart, hvordan den forvoldte skade vil blive afbødet; opfordrer EIB til at forpligte sig til at styrke sin gennemsigtighedskultur ved yderligere at styrke den etiske interesserepræsentation, navnlig ved at indføre et åbenhedsregister, der kræver, at medlemmerne af forvaltningsudvalget offentliggør deres møder med interesserepræsentanter; opfordrer endvidere indtrængende EIB til at undgå beskæftigelse efter udtræden af offentlig tjeneste uden en tilstrækkelig afkølingsperiode, hvilket bør fastsættes under behørig hensyntagen til Den Europæiske Ombudsmands nylige henstillinger vedrørende Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Det Europæiske Forsvarsagentur, da det udgør en risiko ikke blot for EIB's omdømme, men også for dens uafhængighed;

46. glæder sig over samarbejdsordningen med Den Europæiske Anklagemyndighed og opfordrer til en fuldstændig og omhyggelig gennemførelse heraf, navnlig for så vidt angår rapportering;

47. glæder sig over undertegnelsen af samarbejdsaftalen mellem EIB og Europol den 29. oktober 2021, som har til formål at lette udvekslingen af oplysninger og ekspertise i bekæmpelsen af svig og korruption; forventer, at denne ordning gennemføres fuldt ud;

48. gentager sin opfordring til EIB om at styrke sit forhold til Den Europæiske Ombudsmand og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig;

49. glæder sig over den fornyede trepartsaftale mellem Den Europæiske Revisionsret, EIB og Kommissionen, som styrker domstolens revisionsrettigheder med hensyn til EU's indtægter og udgifter, der forvaltes af EIB, samtidig med at der tages behørigt hensyn til de eksisterende bestemmelser om datafortrolighed; bemærker imidlertid, at data vedrørende aktiviteterne i forbindelse med EIB's egne midler fortsat ligger uden for rammerne af og mandatet for Rettens revisioner;

o

o o

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank.

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0299

Kontrol med Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2020**Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om kontrol med Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2020 (2021/2235(INI))**

(2023/C 47/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks aktivitetsrapport for 2020, der blev offentliggjort den 20. januar 2021,
- der henviser til »EIB Financial Report 2020«, som blev offentliggjort den 3. maj 2021, og til EIB's rapport med titlen »EIB financing and borrowing activities 2020«, som blev offentliggjort den 5. maj 2021,
- der henviser til EIB-Gruppens forretningsplan for 2020 (»EIB Group Operational Plan 2020«), som blev godkendt af EIB's bestyrelse den 12. december 2019 og offentliggjort den 30. januar 2020,
- der henviser til rapporten fra Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) fra 2020 fra EIB til Europa-Parlamentet og Rådet om EIB-Gruppens 2020 finansierings- og investeringstransaktioner under EFSI,
- der henviser til EIB-Gruppens »Climate Bank Roadmap 2021-2025« (Køreplan for klimabanken), som blev vedtaget af EIB's bestyrelse i november 2020 og offentliggjort den 14. december 2020, og til EIB's klimastrategi, som blev vedtaget i november 2020 og offentliggjort den 15. november 2020,
- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks vejledende principper for bedste bankpraksis, som blev godkendt af EIB's Styrelsesråd i 2018 og offentliggjort den 3. oktober 2018,
- der henviser til EIB-Gruppens bæredygtighedsrapport 2020, der blev offentliggjort den 27. maj 2021, og rapporten med titlen »EIB 2020 Sustainability Disclosure in accordance with SASB Framework (Sustainability Accounting Standards Board)«, som blev offentliggjort i april 2021,
- der henviser til EIB-Gruppens »Environmental and Social Sustainability Framework«, som blev vedtaget den 2. februar 2022,
- der henviser til vejledningen til EIB's projektledere om miljømæssige og sociale resultater i EIB-finansierede transaktioner som reaktion på covid-19-krisen, der blev vedtaget den 29. maj 2020,
- der henviser til rapporten om gennemførelsen af EIB-Gruppens gennemsigtighedspolitik i 2020, som blev offentliggjort den 16. april 2021,
- der henviser til folderen af 2. februar 2021 med titlen »Den Europæiske Investeringsbanks engagement i civilsamfundet — 2020 højdepunkter«,
- der henviser til årsberetningerne fra EIB's Revisionsudvalg for 2020, som blev offentliggjort den 8. oktober 2021,
- der henviser til EIB's aktivitetsrapport om undersøgelser af svig 2020 (»EIB Fraud Investigations Activity Report 2020«), som blev offentliggjort den 29. juli 2021,
- der henviser til EIB's aktivitetsrapport om compliance for 2020 (»EIB Compliance Activity Report 2020«), som blev offentliggjort den 10. maj 2021,
- der henviser til årsberetningen for 2020 fra EIB's udvalg vedrørende deontologi og compliance, som blev offentliggjort den 29. september 2021, og til dets forretningsorden,
- der henviser til adfærdskodekserne for EIB-Gruppens personale, for medlemmer af dens revisionsudvalg og for dens direktion,
- der henviser til EIB-Gruppens rapport om risikovurdering (»Risk Management Disclosure Report«) for 2020, som blev offentliggjort den 9. august 2021, og dens erklæring om risikovillighed på højt niveau (RAS),

Torsdag den 7. juli 2022

- der henviser til EIB's rapport om Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning for 2020, der blev offentliggjort den 15. juli 2021,
 - der henviser til artikel 3 og 9 i traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til artikel 15, 126, 174, 175, 208, 209, 271, 308 og 309 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og dens protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank og protokol nr. 28 om økonomisk, social og territorial samhørighed,
 - der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks forretningsorden,
 - der henviser til trepartsaftalen mellem Europa-Kommissionen, Den Europæiske Revisionsret og Den Europæiske Investeringsbank, som trådte i kraft i november 2021,
 - der henviser til sin beslutning af 7. juli 2021 om kontrol med Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter — årsberetning 2019 ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 ⁽²⁾ (klassificeringsforordningen),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽³⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU ⁽⁵⁾ (femte direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0173/2022),
- A. der henviser til, at EIB i henhold til traktaterne er forpligtet til at bidrage til EU-integration, økonomisk og social samhørighed og regionaludvikling, i overensstemmelse med artikel 309 i TEUF og protokol nr. 28, samt til en afbalanceret og gnidningsløs udvikling af det indre marked;
- B. der henviser til, at EIB-Gruppen er fast besluttet på fortsat at øge sin andel af finansieringen til støtte for klimaindsatsen og miljømæssig bæredygtighed og fortsat fokuserer på sin lovbestemte opgave med at støtte samhørighed;
- C. der henviser til, at offentlige politiske mål såsom territorial og social samhørighed, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af (ungdoms)arbejdsløshed, fattigdom og social udstødelse bør være EIB's centrale fokus og mål i sin opgave med at bidrage til en afbalanceret og stabil udvikling af det indre marked;
- D. der henviser til, at EIB er bundet af EU's charter om grundlæggende rettigheder, og at menneskerettighedsprincipperne er integreret i dets procedurer og standarder for rettidig omhu, hvilket omfatter offentligt tilgængelige forudgående vurderinger;

⁽¹⁾ EUT C 99 af 1.3.2022, s. 34.

⁽²⁾ EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽⁵⁾ EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43.

Torsdag den 7. juli 2022

- E. der henviser til, at EIB stod i spidsen for håndteringen af covid-19-krisen i Den Europæiske Union og navnlig spillede sin rolle med et hurtigt støtteprogram med fokus på de kunder og sektorer, der var hårdest ramt af krisen, og også oprettede et nyt instrument kaldet Den Paneuropæiske Garantifond i 2020, som stiller hårdt tiltrængt kapital til rådighed for små og mellemstore virksomheder (SMV'er);
- F. der henviser til, at EIB i november 2019 gav udtryk for sin ambition om at tilpasse alle sine finansieringsaktiviteter til Parisaftalens principper og mål inden udgangen af 2020 og at samarbejde med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling;
- G. der henviser til, at det globale udbrud af covid-19-pandemien i marts 2020 krævede en betydelig indsats fra EIB's side for at yde yderligere støtte til virksomheder og navnlig SMV'er, som er blevet særlig hårdt ramt af virkningerne af krisen, og for at bidrage til EU's mål;
- H. der henviser til, at EIB's AAA-rating er nødvendig for at sikre passende finansieringskilder på markedet til de mest fordelagtige satser og derfor skal bevares;
- I. der henviser til, at EIB bør skabe merværdi med den højeste grad af integritet, god forvaltning, gennemsigtighed og ansvarlighed og i overensstemmelse med den gældende bedste bankpraksis;
- J. der henviser til, at bekæmpelse af alle former for hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, organiseret kriminalitet og skadelig skattepraksis bør forblive en konstant prioritet for EIB;
- K. der henviser til, at EIB spiller en vigtig rolle uden for EU gennem sine eksterne långivningsaktiviteter som verdens største multilaterale låntager og långiver;

Resultater af EIB's finansielle transaktioner

1. bemærker, at bankens nye låneundertegnelser i 2020 beløb sig til 66,1 mia. EUR, hvilket er i overensstemmelse med det mål, der blev fastsat i forretningsplanen for 2020, og over målet for både 2019 (63,3 mia. EUR) og 2018 (55,6 mia. EUR); påpeger, at den største andel blev tildelt i Italien, Spanien og Frankrig (for henholdsvis 15 %, 13 % og 11 % af de samlede undertegnelser), og at transport-, globallåns- og energisektorerne modtog de største andele (henholdsvis 29,3 %, 20,5 % og 14,9 %);
2. gentager sin opfordring til en retfærdig og gennemsigtig geografisk fordeling af projekter og investeringer med fokus på mindre udviklede regioner, navnlig med hensyn til innovation, digitalisering og infrastruktur, med henblik på at fremme inklusiv vækst og økonomisk, social og territorial konvergens og samhørighed; opfordrer EIB til at afhjælpe tilbagevendende mangler, der forhindrer visse regioner og lande i at drage fuld fordel af EIB's finansielle aktiviteter;
3. bemærker, at den udestående mængde af undertegnede lån pr. 31. december 2020 var faldet en smule til 558,7 mia. EUR (fra 560,3 mia. EUR ved udgangen af 2019), hvoraf 82,2 % var til projekter inden for EU (2019: 81,4 %); bemærker, at EIB's udlånsportefølje beløb sig til 444,6 mia. EUR sammenlignet med 447,5 mia. EUR ved udgangen af 2019;
4. bemærker, at udbruddet af covid-19 i betydelig grad ændrede EIB's udbetalingsprofil i 2020, idet mere end 50 % af målet blev nået i første halvdel af året takket være bankens hurtige sporing og omprioritering af de eksisterende udbetalingsprogrammer for at støtte kundernes likviditetsbehov; bemærker, at udbetalingerne nåede op på 58,3 mia. EUR i 2020;
5. noterer sig det nettooverskud på 1,7 mia. EUR, som EIB indberettede for 2020, sammenlignet med 2,4 mia. EUR for 2019;
6. bemærker med tilfredshed EIB's rolle som den største overnationale udsteder af grønne og sociale obligationer med anvendelse af provenuet samt bæredygtige investorers voksende interesse i denne type udstedelse i forbindelse med den europæiske grønne pagt og EU's klassificeringsforordning; bemærker, at EIB i 2020 opnåede en rekord i udstedelse af bæredygtighedsgældsprodukter modsvarende 10,5 mia. EUR;

Torsdag den 7. juli 2022

7. bemærker, at EIB's kapitalgrundlag som følge af erstatningen af Det Forenede Kongeriges andel af EIB's indbetalte kapital er steget med 0,5 mia. EUR, og at dens kapital, der kan kræves indbetalt, er steget i forhold til situationen før brexit;
8. bemærker, at den samlede låneportefølje fortsat klarede sig godt med kun 0,4 % værdiforringede lån ved udgangen af 2020 (sammenlignet med 0,4 % ved udgangen af 2019); bemærker, at andelen af forfaldne betalinger, hvis betalingsfrist er overskredet med mere end 90 dage, fortsat er meget lav, i alt 117,1 mio. EUR ved udgangen af 2020 (sammenlignet med 146,0 mio. EUR ved udgangen af 2019), og kun udgør 0,03 % af risikoporteføljen;
9. bemærker med tilfredshed, at EIB på trods af den generelle usikkerhed på de globale finansielle markeder som følge af covid-19-pandemien fortsat opretholder en robust likviditetsposition; understreger, at bankens samlede likviditetsgrad ligger et godt stykke inden for de interne grænser og dækker 78,1 % af de forventede udgående nettopengestrømme (sammenlignet med 88,6 % i 2019);
10. opfordrer EIB til gennem sine udlånsaktiviteter til sociale, grønne og bæredygtige projekter at prioritere gennemførelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling;
11. opfordrer EIB til at spille en aktiv rolle med hensyn til at støtte projekter, der bidrager til en retfærdig omstilling, såsom forskning, innovation og digitalisering, SMV'ers adgang til finansiering og sociale investeringer og færdigheder; gentager sin opfordring til EIB om at prioritere målrettet finansiering af initiativer vedrørende retfærdig omstilling, samtidig med at der tages hensyn til den additionalitet, som EIB's finansiering kan give i kombination med andre kilder; understreger endvidere, at koordinering med andre finansieringsinstrumenter er af afgørende betydning, eftersom EIB alene ikke kan finansiere alle disse initiativer;
12. bemærker, at kløften mellem den økonomiske situation og medlemsstaternes kapacitet er blevet større i den nuværende vanskelige situation (en igangværende pandemi og den russiske aggression mod Ukraine), og understreger betydningen af at sikre, at de hårdest ramte regioner og lande kan tilpasse sig de nye omstændigheder, således at ingen lades i stikken;

Foranstaltninger vedrørende covid-19-pandemien

13. lykønsker EIB-Gruppen med sin evne til — på trods af covid-19-udbruddet — at forblive fuldt operationel og fortsætte med at udføre sine aktiviteter som led i den normale forretningsgang; påpeger, at covid-19-pandemien ikke har haft direkte væsentlige negative finansielle konsekvenser for EIB;
14. bemærker, at Kommissionen og EIB-Gruppen i marts og april 2020 omdirigerede 1 mia. EUR i disponible EFSI-midler til eksisterende garantiinstrumenter (InnovFin SMEG og COSME LGF), der forvaltes af Den Europæiske Investeringsfond (EIF), til fordel for den hårdt ramte sektor for SMV'er og midcapselskaber i EU;
15. anerkender, at EIB har stillet finansiering til rådighed for investeringer i sundhedssektoren, f.eks. investeringer foretaget af europæiske virksomheder, der beskæftiger sig med forskning i vacciner og udvikling af terapeutiske og diagnostiske løsninger til bekæmpelse af covid-19; bemærker, at EIB's undertegnelser på sundhedsområdet ved udgangen af 2020 beløb sig til 5,2 mia. EUR, heraf 175 mio. EUR til anvendt forskning i covid-19-vacciner;
16. opfordrer EIB til fortsat at prioritere investeringer i sundhedsinfrastruktur, personaleuddannelse og kvaliteten af de nationale sundhedstjenester med henblik på at mindske ulighederne mellem landene;
17. glæder sig over EIB's rolle i den succes, som BioNTech har haft med sin covid-19-vaccine, i kraft af undertegnelsen i juni 2020 af en lånefacilitet på 100 mio. EUR, hvilket gjorde den til den første finansielle investor, der støttede BioNTechs covid-19-vaccineprogram;
18. understreger, at EIB samtidig tilbød støtte til globale programmer til distribution af covid-19-vacciner, navnlig i udviklingslandene;
19. understreger, at EIB-Gruppen gav tilsagn om 6,5 mia. EUR til støtte for lande uden for EU, herunder over 1 mia. EUR til Ukraine til infrastruktur, miljø, innovation og genopretning efter covid-19 og 1,7 mia. EUR til støtte for Vestbalkans sociale og økonomiske genopretning efter covid-19-pandemien som led i en finansiell støttepakke på 3,3 mia. EUR til regionen, som Kommissionen har bebudet;

Torsdag den 7. juli 2022

20. påpeger, at EIB-Gruppen i marts 2020 indførte en støttehandlingsplan, der havde til formål at mobilisere op til 28 mia. EUR til SMV'er, der er ramt af covid-19-udbruddet; bemærker, at EIB mellem pandemiens udbrud og udgangen af 2020 godkendte 172 enkeltstående transaktioner til et samlet beløb på 33,9 mia. EUR (ud af et samlet godkendt beløb på 82,8 mia. EUR), og at den også supplerede 68 eksisterende kreditlinjer med i alt 4,6 mia. EUR;

21. glæder sig over oprettelsen af Den Paneuropæiske Garantifond som et nyt instrument inden for EIB's portefølje, der vil yde op til 200 mia. EUR i yderligere finansiering; bemærker, at EIB pr. 31. december 2020 havde godkendt finansiering på 2,7 mia. EUR med henblik på at mobilisere 27,8 mia. EUR i samlet finansiering;

EIB-støtte på centrale politikområder

22. glæder sig over vedtagelsen i oktober 2020 af den tematiske rapport om evalueringen af EIB's samhørighedsfinansiering fra 2007 til 2018; bemærker, at EIB i størstedelen af den undersøgte periode nåede sine årlige mål for samhørighedsfinansiering, om end med stigende vanskeligheder i de seneste år;

23. bemærker, at EIB's samhørighedslån fra 2014 til 2020 beløb sig til i alt 123,8 mia. EUR, og at denne långivning alene i 2020 beløb sig til 19,5 mia. EUR; bemærker endvidere, at 34 % af alle EIB's undertegnelser i EU-27 i 2020 vedrørte projekter og modtagere i EIB's prioriterede samhørighedsregioner, som blev udpeget blandt mindre udviklede regioner og overgangsregioner;

24. er klar over, at de økonomiske konsekvenser af covid-19-pandemien har forværret de strukturelle forskelle mellem medlemsstaterne, hvilket har gjort EIB's vedtægtsmæssige opgave om at støtte samhørighed så meget desto mere nødvendig; glæder sig i denne forbindelse over vedtagelsen af EIB's samhørighedsorientering for 2021-2027; bemærker, at EIB senest i 2025 sigter mod at afsætte 45 % af sin årlige EU-långivning til samhørighedsregioner, og anmoder EIB om årligt at aflægge rapport om gennemførelsen af de samhørighedsorienterede mål og prioriteter;

25. bemærker, at EIF i 2020 lancerede pilotprojektet for færdigheds- og uddannelsesgarantien for at stimulere investeringer i uddannelse og færdigheder, og at initiativet er velegnet til at imødekomme arbejdsmarkedernes kommende behov, navnlig med hensyn til den digitale og grønne omstilling;

26. gentager sin opfordring til at styrke den tekniske bistand til lokale og regionale myndigheder i overensstemmelse med EIB's politik om »långivning, blandet finansiering og rådgivning« og deres finansielle ekspertise, navnlig i regioner med lav investeringskapacitet, og til at styrke projekter af fælles interesse for flere medlemsstater af en sådan størrelse eller art, at de ikke fuldt ud kan finansieres med de forskellige midler, der er til rådighed i de enkelte medlemsstater, før projekterne godkendes, med henblik på at forbedre adgangen til EIB-finansiering; opfordrer EIB-Gruppen til at intensivere samarbejdet med nationale erhvervsfremmende banker og institutioner;

27. bemærker, at EIB i 2020 nåede sit mål om at yde 100 mia. USD i finansiering i løbet af de fem år fra 2016 til 2020 til bekæmpelse af klimakrisen som bebudet i 2015 på klimakonferencen i Paris; fremhæver, at EIB blot i 2020 investerede omkring 24,2 mia. EUR (2019: 19,3 mia. EUR) i klimaindsatsen, og at den overgik sit oprindelige mål på 28 % og nåede et rekordhøjt niveau på 37,4 % klimafinansiering, hvilket bekræfter, at EIB er den største multilaterale finansieringskilde for klimaindsatsen;

28. bemærker, at EIB fortsat øger sin andel af finansieringen af klimaindsatsen og miljømæssig bæredygtighed med henblik på at nå op på 50 % af sine forretningsaktiviteter senest i 2025;

29. bemærker, at EIB i juli 2020 vedtog metoder til beregning af projektets CO₂-fodaft tryk for at vejlede EIB's personale om, hvordan CO₂-fodaft trykket fra de investeringsprojekter, der finansieres af banken, beregnes; noterer sig EIB's beslutning om at afvise finansiering af klimanegative projekter, der involverer traditionelle fossile brændstoffer; opfordrer EIB til at tilskynde til grønne projekter for at lette energiomstillingen og opfyldelsen af Parismålene;

30. glæder sig over lanceringen af City Climate Gap Fund, en ny rådgivningsfacilitet, der har til formål at yde bistand i den tidlige fase til støtte for klimaintelligente projekter i byer i udviklingslande og vækstøkonomier;

31. noterer sig EIB's udvikling af en metode til vurdering på modparts niveau, kendt som værktøjet til screening af klimarisici, som har været anvendt siden juli 2020 til at vurdere og overvåge klimarisici i hele EIB-Gruppens portefølje og til at rapportere til EIB-Gruppens styrende organer;

Torsdag den 7. juli 2022

32. bemærker, at processen med at ajourføre EIB-Gruppens miljø- og socialpolitik begyndte i 2020 og førte til godkendelse i februar 2022 af den nye ramme for miljømæssig og social bæredygtighed; glæder sig over EIB's reviderede miljømæssige og sociale standarder, der indgår i rammen, navnlig dem, der vedrører arbejdstagerrettigheder, biodiversitet og miljøbeskyttelse; bemærker, at EIB er bundet af EU's charter om grundlæggende rettigheder, og at menneskerettighedsprincipperne er fuldt integreret i due diligence-procedurer og -standarder på projektniveau, herunder ved at tillade suspension af udbetalinger i tilfælde af alvorlige krænkelse af menneskerettighederne; glæder sig over, at EIB og dens promotorer er forpligtet til at tage menneskerettighederne i betragtning som led i den miljømæssige og sociale konsekvensanalyse; opfordrer EIB og dens formidlere til at offentliggøre oplysninger om faktiske miljømæssige og sociale risici eller virkninger i forbindelse med transaktioner, der gennemføres gennem partnere; understreger, at nye krav ikke bør skabe mere bureaukrati for SMV'er; opfordrer EIB til at sikre, at dens klagemekanisme er let tilgængelig, rettidig og effektiv med henblik på at opdage og afhjælpe eventuelle menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med EIB-relaterede projekter; anmoder EIB om at aflægge rapport til Parlamentet og EIB's Styrelsesråd om dette emne;

33. noterer sig, at selv om den transanatolske naturgasrørledning og den transadriatiske rørledning ikke er i overensstemmelse med målene i Parisaftalen, er de af strategisk betydning for EU's energiforsyning, navnlig med hensyn til strategien for diversificering af leverandører;

34. støtter EIB's tilsagn om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og at tilpasse sine foranstaltninger til den europæiske grønne pagt; glæder sig over den kommende revision af udlånspolitikken på transportområdet, som vil være i overensstemmelse med målene i Parisaftalen og forventes vedtaget i juni eller juli 2022; understreger, at sådanne nye krav ikke må være til skade for SMV'ernes adgang til finansiering; gentager behovet for, at politikken undgår fastlåsnings af kulstofintensive aktiver og støtter modalskift i retning af kulstofneutral mobilitet for både gods og passagerer i byer og mellem byer;

35. opfordrer EIB til at støtte udviklingen af transportinfrastrukturprojekter, herunder jernbaner og motorveje, som er bæredygtige og miljøvenlige og kan bidrage til at tackle territoriale og sociale forskelle mellem regioner og lande i EU;

36. understreger behovet for at fokusere på langsigtet finansiering ved at støtte projekter, der ellers ikke ville blive finansieret, navnlig projekter i forbindelse med innovative nystartede virksomheder og SMV'er; understreger dog, at EIB's finansieringsaktiviteter ikke kan erstatte bæredygtige finanspolitikker i medlemsstaterne; opfordrer EIB til at øge investeringerne i banebrydende innovation, navnlig for så vidt angår den grønne omstilling, med henblik på at støtte EU-virksomheder;

37. opfordrer EIB til at yde øget finansiering til at styrke den teknologiske omstilling, støtte udviklingen af færdigheder, der er tilpasset de nuværende og fremtidige behov på arbejdsmarkedet, yderligere fremme investeringer i digitale færdigheder hos arbejdstagere og iværksættere, digital infrastruktur og kapacitetsopbygning til digitalisering, yde midler til langsigtet forskning og innovation til SMV'er, støtte den sociale økonomi og styrke den sociale og territoriale samhørighed, navnlig ved at udfylde de nuværende investeringshuller vedrørende offentlige boliger og infrastruktur;

38. opfordrer EIB til at udvikle en specifik menneskerettighedsstrategi og en handlingsplan for dens gennemførelse; opfordrer EIB til at tilpasse sin finansieringsstrategi til ambitionsniveauet og engagementet i de fælles værdier og mål, som EU's partnerlande har vist;

39. glæder sig over EIB's vedtagelse i 2019 af 2X-udfordringskriterierne, der har til formål at mobilisere relevante ressourcer til støtte for styrkelse af kvinders indflydelse og status og ligestilling mellem kønnene og tilvejebringelse af en klar ramme for investering i kønsaspektet gennem formidlet långivning uden for EU; anmoder EIB om at indføre lignende kriterier for transaktioner inden for EU, der omfatter både formidlede og direkte långivningstransaktioner;

40. roser EIB's undertegnelse i 2020 af udviklingsbankernes Pariserklæring om ligestilling og styrkelse af kvinders indflydelse og status; bemærker, at EIB-Gruppens »Climate Bank Roadmap 2021-2025« (Køreplan for klimabanken), som blev vedtaget i 2020, fremhæver tilvejebringelsen af kønsorienteret klimafinansiering som et tematisk prioriteret område for EIB-Gruppen; glæder sig over indførelsen af et kønstempel for alle EIB's transaktioner for at gøre det muligt for EIB at kortlægge transaktioner, der kan bidrage til ligestilling mellem kønnene;

Torsdag den 7. juli 2022

41. bemærker, at der ved udgangen af 2020 var blevet ydet lån til en værdi af 99,4 mia. EUR i 102 forskellige lande, hvoraf 9,3 mia. EUR blev undertegnet i 2020, hovedsagelig under EIB's eksterne låne mandat;
42. opfordrer EIB til at gøre fuld brug af sin værktøjskasse til at bekæmpe skatteundgåelse i forbindelse med projekter, der finansieres i lande uden for EU;
43. understreger nødvendigheden af, at de internationale finansielle institutioner fjerner risikoen for, at EU-midler direkte eller indirekte bidrager til skatteunddragelse og skattesvig;
44. gentager, at EIB's eksterne aktiviteter forventes at bidrage til EU's politiske mål og fremme udviklingslandenes bæredygtige økonomiske, sociale og miljømæssige udvikling, navnlig i de dårligst stillede lande, og være i overensstemmelse med de mål, som EU har godkendt; anerkender fattigdomsbekæmpelse, mobilisering af indenlandske ressourcer og menneskerettigheder som centrale emner inden for EU's udviklingsfinansieringsstruktur; minder om, at inddragelse af interessenter er hjørnestenen i en bæredygtig og inkluderende udvikling;
45. opfordrer EIB til fortsat at støtte opfyldelsen af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling gennem sine aktiviteter inden for rammerne af de specifikke mandater, som Rådet og Parlamentet har vedtaget;
46. støtter Rådets konklusioner, der blev vedtaget den 14. juni 2021, og hvori EIB blev opfordret til at øge sit bidrag til EU's udviklingsindsats gennem særlige strategier, en stærkere tilstedeværelse på stedet på globalt plan og bedre koordinering med partnere inden for rammerne af en ægte Team Europe-tilgang med henblik på at udvikle innovative fælles aktioner og sikre synligheden af EU's eksterne finansiering;
47. bemærker, at EIB i juni 2020 med hensyn til godkendelse havde overgået EFSI's mål om at mobilisere investeringer på mindst 500 mia. EUR ved udgangen af 2020; bemærker endvidere, at investeringer, der støttes af EFSI, på grundlag af undertegnelser på EIB-Gruppeniveau til en værdi af næsten 82,8 mia. EUR anslås til ca. 491,7 mia. EUR;
48. opfordrer EIB til at engagere sig mere i landbrugssektoren; understreger, at landbrugernes, navnlig unge og nytillkomne landbrugeres, finansielle behov er betydelige, og at landbrugere og virksomheder i denne sektor har en lavere succesrate, når de ansøger om finansiering; fremhæver, at EIB har taget visse skridt til at løse dette problem; opfordrer EIB til at arbejde videre med nye finansielle værktøjer, der vil øge landbrugssektorens tilgængelighed; insisterer i den forbindelse på, at EIB's finansiering skal støtte omstillingen af landbrugssektoren i overensstemmelse med EU's politiske mål, herunder større respekt for dyrevelfærd, og bør undgå at bidrage til belægningsgrader, der overstiger jordens bæreevne;

Øget gennemsigtighed og ansvarlighed i EIB's virksomhedsledelse og -aktiviteter

49. bemærker, at EIB-Gruppen i 2020 oprettede en risiko- og compliancefunktion for koncernen under tilsyn af gruppens risikochef; bemærker, at gruppens risikochef fører tilsyn med og rapporterer om alle koncernrisici, herunder compliancerisici, og at compliancechefen, der står i spidsen for EIB's compliancefunktion, rapporterer til gruppens risikochef samt til direktionen, de relevante udvalg i EIB's bestyrelse og revisionsudvalget; anmoder EIB om at forklare, hvordan compliancechefens uafhængighed bevares, og hvordan overlapninger mellem dennes ansvarsområder og risikochefens ansvarsområder undgås;
50. glæder sig over resultaterne i 2020 af den første compliancerisikovurdering foretaget af kontoret for regelefterlevelse, der havde til formål at klarlægge risikoen for overholdelse af EIB's forretningsaktiviteter i de geografiske områder, hvor den opererer, herunder eksponering for risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (ML-FT), risici i forbindelse med organiseret kriminalitet, sanktioner, jurisdiktioner, der ikke overholder reglerne/god skatteforvaltning, markedsintegritet, adfærd og udbudsrisici; bemærker, at de vigtigste risikoindikatorer i 2020 blev ajourført i ML-FT-dashboardet for at give mere detaljerede oplysninger om ML-FT-relaterede risici;
51. glæder sig over forvaltningsudvalgets beslutning om at afsætte yderligere menneskelige ressourcer til at styrke EIB's compliancefunktion; glæder sig over, at både EIB og EIF i marts 2020 undertegnede aftalememoranda med Luxembourg's finansielle efterretningsenhed;

Torsdag den 7. juli 2022

52. bemærker, at EIB-Gruppens ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML-CFT) blev revideret i december 2020 og gjorde status over det femte direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge, og at en omfattende politik vedrørende AML-CFT og organiseret kriminalitet blev vedtaget i EIB-Gruppen i juli 2021; er af den opfattelse, at en effektiv koordinering med andre relevante kompetente myndigheder er afgørende for politikkens succes;

53. noterer sig den nye trepartsaftale, der er undertegnet mellem Den Europæiske Revisionsret (Revisionsretten), EIB og Kommissionen, som giver bedre adgang til og forbedret strømlining af de reviderede EIB-dokumenter; gentager dog sin opfordring til en udvidelse af Revisionsrettens ret til aktindsigt i forbindelse med EIB's transaktioner til gennemførelse af EU's politikker; beklager, at Kommissionen og EIB henviser til definitionen af Revisionsrettens mandat som fastsat i TEUF for at forhindre Revisionsretten i at få adgang til oplysninger vedrørende EIB-transaktioner, hvis eneste eksistensberettigelse er gennemførelsen af EU's politikker;

54. er af den opfattelse, at EIB's revisionsudvalgs arbejde ikke er et alternativ, men snarere et supplement til Revisionsrettens; beklager dybt, at trepartsaftalen, som blev fornyet den 11. november 2021 af EIB, Kommissionen og Revisionsretten, ikke udgør en tilfredsstillende løsning, og at fornyelsen heraf opretholder status quo uden nogen meningsfuld forbedring, navnlig med hensyn til Revisionsrettens revisionsbeføjelser over EIB's aktiviteter;

55. bemærker, at EIB's klagemekanisme i 2020 registrerede 77 nye sager, behandlede 137 sager og afsluttede 94 sager; glæder sig over, at EIB's klagemekanisme systematisk overvåger gennemførelsen af EIB's anbefalinger og forslag til forbedringer fra EIB's tjenestegrene; opfordrer EIB til at imødegå resultaterne af klagemekanismen på hensigtsmæssig vis;

56. glæder sig over de betydelige fremskridt, der blev gjort i 2020 hen imod fuld gennemførelse af EIB's udelukkelsespolitik, navnlig gennem oprettelsen af den nye enhed for politik og udelukkelse i generalinspektoratets afdeling for undersøgelse af svig (IG/IN) og udnævnelsen af udelukkelsesudvalget i oktober 2020;

57. gentager sin opfordring til EIB om at foretage en omfattende analyse af arten af den finansielle støtte, der er berørt af påstået dårlig adfærd, og af den geografiske fordeling af sådanne tilfælde for at lette afdækningen af systemiske svagheder, der fortjener opmærksomhed og ressourcer; glæder sig i denne forbindelse over, at IG/IN i løbet af de seneste 10 år har udviklet adskillige forebyggelses- og detektionsværktøjer, der er førende i branchen;

58. noterer sig vedtagelsen af den reviderede EIB-Gruppens politik for bekæmpelse af svig i juli 2021;

59. bemærker de udfordringer, som covid-19-pandemien har medført for IG/IN's gennemførelse af undersøgelser af svig i 2020, om end IG/IN ikke desto mindre fremsatte 52 henstillinger og udtalelser; bemærker, at ca. 89 % af de undersøgte sager falder ind under områderne svig, korruption og hemmelige aftaler, og anmoder EIB om at aflægge rapport om sit partnerskab og samarbejde med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) i forbindelse med sådanne sager;

60. glæder sig over samarbejdsordningen med EPPO, der blev undertegnet i december 2021, og opfordrer til en fuldstændig og omhyggelig gennemførelse heraf, navnlig for så vidt angår rapportering; fremhæver i denne forbindelse, at IG/IN indledte sit samarbejde med EPPO flere måneder før undertegnelsen af samarbejdsaftalen og indberettede i alt 17 sager i 2021;

61. bemærker med tilfredshed, at EIB i 2021 også styrkede sit samarbejde med Europol ved at undertegne en samarbejdsaftale, der har til formål at fremme forebyggelse og bekæmpelse af alle former for grov international og organiseret kriminalitet, cyberkriminalitet og terrorisme;

62. mener, at revisionen af finansforordningen⁽⁶⁾ giver mulighed for at undersøge mulighederne for synergier mellem Kommissionens system for tidlig opdagelse og udelukkelse og EIB's udelukkelsespolitik;

⁽⁶⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (omarbejdning) (COM(2022)0223).

Torsdag den 7. juli 2022

63. er bekymret over de adskillige sager, som OLAF afsluttede i 2020, og som fokuserede på uddannelsestillæg, der uretmæssigt blev tildelt ansatte i EIB; glæder sig over EIB's revision og reform af godtgørelsessystemet og korrektionen af mange af de fejl, som OLAF har konstateret, herunder skridt til at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb; anmoder EIB om at aflægge rapport til Parlamentet om resultatet af opfølgningen på OLAF's henstillinger;

64. er meget bekymret over den faldende gennemsnitlighed i EIB: 96,1 % af alle projekter blev i 2010 offentliggjort tre uger før bestyrelsens godkendelse, og denne andel faldt til kun 60 % i 2020; minder om, at EIB-Gruppens gennemsnitlighedspolitik kun giver mulighed for, at et begrænset antal projektresuméer ikke offentliggøres inden bestyrelsens godkendelse, og i nogle tilfælde ikke før undertegnelsen af lån, for at beskytte berettigede interesser såsom forretningshemmeligheder; glæder sig over, at alle projekter i sidste ende skal offentliggøres af EIB;

65. opfordrer EIB til at forbedre gennemsnitligheden af sine aktiviteter ved at vedtage et åbenhedsregister for offentlig kontrol med organisationer, der søger at påvirke lovgivningsprocessen, og til at forebygge tilfælde af korruption eller interessekonflikter;

66. opfordrer til at øge gennemsnitligheden og ansvarligheden, også over for EU-institutionerne, navnlig Parlamentet; foreslår, at der afholdes en kvartalsvis dialog med de relevante udvalg i Parlamentet for at give dem mulighed for at bidrage til EIB's investeringsstrategi og sikre passende tilsyn; understreger betydningen af større kontrol fra Parlamentets side med afgørelser truffet af EIB's bestyrelse og bedre udveksling af oplysninger fra Kommissionen for at øge gennemsnitligheden over for Parlamentet om de holdninger, den indtager på EIB's bestyrelsesmøder;

67. er bekymret over, at den nye gennemsnitlighedspolitik ikke afspejler Parlamentets meget klare krav om forbedringer i overensstemmelse med andre finansielle institutioners bedste praksis og standarder; opfordrer EIB til at tilpasse sin gennemsnitlighedspolitik om obligatorisk offentliggørelse for formidlere af projekter med store miljø- og menneskeretlighedsrisici til Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling;

68. bemærker, at Den Europæiske Ombudsmand i 2020 underrettede EIB om fire nye undersøgelser vedrørende anvendelsen af gennemsnitlighedspolitikken; anmoder EIB om at aflægge rapport om gennemførelsen af Ombudsmandens henstilling om disse undersøgelser;

69. beklager, at EIB stadig ikke fuldt ud offentliggør detaljer om det reelle ejerskab af dets kunder; gentager sin opfordring til øget gennemsnitlighed med hensyn til EIB's transaktioner gennem finansielle formidlere såsom forretningsbanker og investeringsfonde inden for de relevante lovgivningsmæssige rammer, herunder den generelle forordning om databeskyttelse, og til fastlæggelse af standardiserede rapporteringsforpligtelser, der kan tilvejebringe et passende niveau af data og oplysninger; minder i denne forbindelse om, at artikel 30 i det femte direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at indsamle og lagre nøjagtige og aktuelle oplysninger om det endelige reelle ejerskab af selskaber i et nationalt register og til at sikre, at disse oplysninger er tilgængelige i alle tilfælde; anmoder EIB om at anvende de tilgængelige værktøjer og gennemføre de standarder, der fremmes i det femte direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge, for at gøre sådanne data tilgængelige og sikre fuldt samarbejde med den fremtidige myndighed for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme; opfordrer EIB til at undersøge gennemførligheden af samarbejdsordninger og aftalememoranda med de relevante partnere med henblik på at stille relevante oplysninger til rådighed og fjerne risikoen for uigennemsnitlighed i de relevante procedurer;

70. gentager sin anmodning om, at Kommissionens udtalelser om EIB's finansieringstransaktioner, der er afgivet i henhold til artikel 19 i EIB's vedtægter, gøres tilgængelige; mener, at adgang til sådanne oplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 ikke er den mest effektive måde at tilvejebringe data til politisk kontrol på; opfordrer Kommissionen og EIB til at nå til enighed om systematisk og sikker fremsendelse af sådanne udtalelser til Parlamentet;

71. bemærker, at udvalget vedrørende deontologi og compliance i 2020 vedtog tre beslutninger vedrørende tidligere bestyrelsesmedlemmers aktiviteter i deres respektive afkølingsperioder; opfordrer det kompetente udvalg til at sikre, at tidligere medlemmer af direktionen i afkølingsperioder ikke udfører forretningsforbindelser eller lobbyvirksomhed med EIB-Gruppen, uanset hvilke porteføljer der besiddes under deres forvaltningskomité's mandater; gentager, at det er vigtigt at indføre politikker til forebyggelse af interessekonflikter og svingdørsfænomener;

Torsdag den 7. juli 2022

72. noterer sig direktionens og EIB's bestyrelses ajourførte adfærdscodekser fra august 2021; glæder sig over indførelsen af en længere afkølingsperiode for medlemmerne af direktionen (24 måneder i stedet for 12) og for medlemmerne af bestyrelsen (12 måneder i stedet for 6); bemærker, at der ikke findes nogen bestemmelse, der udelukker næstformænd fra at føre tilsyn med operationer; forstår, at dette giver mulighed for den nødvendige landespecifikke ekspertise i projekter; er overbevist om, at EIB fortsat vil foretage projektevaluering sammen med overvågning af objektive tekniske, finansielle og økonomiske indikatorer, hvilket gør projektets kvalitet til en afgørende faktor for beslutningen om at yde finansiering eller ej;

73. gentager opfordringen til EIB om at anvende strengere standarder med hensyn til skattemæssig gennemsigtighed; understreger behovet for at gøre ydelsen af direkte og indirekte lån betinget af offentliggørelse af landeopdelte skatte- og regnskabsmæssige data samt oplysninger om det reelle ejerforhold for de modtagere og finansielle formidlere, der er involveret i finansieringstransaktionerne, uden nogen undtagelser;

74. noterer sig EIB-Gruppens reviderede whistleblowingpolitik fra november 2021, som også yder beskyttelse til whistleblowere, der ikke er ansatte i EIB;

75. anmoder EIB om at underrette Parlamentet om revisionen af EIB-Gruppens retningslinjer om interessekonflikter;

76. udtrykker alvorlig bekymring over den manglende sociale dialog i EIB, navnlig for at gøre noget ved bekymringerne over påstande om chikane og arbejdsmiljøet; opfordrer EIB's ledelse til at indgå i en konstruktiv dialog med personalet for at imødegå deres bekymringer og fremme tillid og en ansvarlighedskultur; opfordrer EIB til fortsat at iværksætte undersøgelser og høringer på tværs af personalet; bemærker de negative resultater af personaleundersøgelser i de seneste år og opfordrer samtidig indtrængende EIB til at gennemføre håndgribelige foranstaltninger med henblik på at løse de problemer, som medarbejderne har indberettet, navnlig dem, der vedrører interne mobilitetsproblemer; noterer sig EIB's bestræbelser på at medtage undersøgelser som led i sin løbende lyttetilgang med henblik på at fremme personalets engagement, f.eks. gennem den nylige undersøgelse af sundhed og trivsel;

77. bemærker med bekymring, at kun 29,5 % af lederstillingerne i EIB var besat af kvinder ved udgangen af 2020 (30 % ved udgangen af 2019); gentager sin bekymring over den fortsatte mangel på mangfoldighed og kønsbalance i den øverste ledelse og i EIB-Gruppens styrende organer samt den meget høje andel af kvinder i støttefunktioner;

78. understreger, at bestyrelsen består af repræsentanter for medlemsstaterne, og at næstformændene udpeges af medlemsstaterne; bemærker, at trods medlemsstaternes udnævnelsesbeføjelser har EIB's formands opfordringer til mangfoldighed ført til en betydelig forbedring af kønsbalancen; fremhæver i den forbindelse, at andelen af kvinder i bankens direktion og bestyrelse er på henholdsvis 33 % og 48 %; opfordrer medlemsstaterne til at evaluere kønsbalancen og udpege flere kvinder til næstformandsposter og EIB's bestyrelse;

79. gentager sin opfordring til EIB om at sikre en passende geografisk repræsentation fra alle medlemsstater i sin administration, idet der tages hensyn til kandidaternes kompetencer og fortjenester, og opfordrer EIB til årligt at offentliggøre en køns- og nationalitetsfordeling af mellem- og topledstillinger;

Opfølgning på Parlamentets henstillinger

80. opfordrer EIB til at fortsætte med at rapportere om situationen og status med hensyn til tidligere henstillinger, som Parlamentet har fremsat i sine årlige beslutninger, navnlig hvad angår:

- a) virkninger (økonomiske, miljømæssige og sociale) af investeringsstrategien og de resultater, der er opnået for at bidrage til en afbalanceret og stabil udvikling af det indre marked i EU's interesse
- b) foranstaltninger, der er vedtaget for at forbedre forebyggelsen af interessekonflikter
- c) foranstaltninger til styrkelse af gennemsigtigheden efter gennemførte due diligence-undersøgelser af kunders integritet med henblik på at forebygge skatteundgåelse, svig og korruption

Torsdag den 7. juli 2022

d) opfølgning på de opfordringer og anmodninger, der er vedtaget via denne beslutning;

o

o o

81. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og anmoder Rådet og EIB's bestyrelse om at drøfte Parlamentets holdninger som fremsat heri.

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0300

Beskyttelse af EU's finansielle interesser — bekæmpelse af svig — årsrapport 2020

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om beskyttelsen af Den Europæiske Unions finansielle interesser — bekæmpelse af svig — årsrapport 2020 (2021/2234(INI))

(2023/C 47/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 310, stk. 6, og artikel 325, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til sine tidligere beslutninger om årsrapporterne fra Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF),
- der henviser til Kommissionens rapport af 20. september 2021 med titlen »32. årsrapport om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — Bekæmpelse af svig — 2020« (COM(2021)0578),
- der henviser til OLAF's rapport for 2020 ⁽¹⁾ og til OLAF-Overvågningsudvalgets årsrapport for 2020 ⁽²⁾,
- der henviser til OLAF-Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 1/2021 fra januar 2021 om OLAF's henstillinger, som ikke følges af de relevante myndigheder,
- der henviser til Den Europæiske Anklagemyndigheds (EPPO's) årsberetning for 2021,
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet og om de aktiviteter, der finansieres af 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond (EUF) for regnskabsåret 2020, med institutionernes svar,
- der henviser til Revisionsrettens publikation med titlen »2020 Vores revision — kort fortalt. Introduktion til Den Europæiske Revisionsrets årsberetninger for 2020«
- der henviser til Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾,
- der henviser til forordning (EU, Euratom) 2020/2223 af 23. december 2020 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 for så vidt angår samarbejde med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF-forordningen) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten ⁽⁵⁾,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 01/2019 med titlen »Bekæmpelse af svig i forbindelse med EU's udgifter: Der er behov for handling«,
- der henviser til Kommissionens rapport fra september 2021 om momsgabet i 2021,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (BFI-direktivet) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OLAF: »Enogtyvende rapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, 1. januar til 31. december 2020«, 2020.

⁽²⁾ OLAF-Overvågningsudvalgets årsrapport for 2020, juni 2021.

⁽³⁾ EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 437 af 28.12.2020, s. 49.

⁽⁵⁾ EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17.

⁽⁶⁾ EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29.

Torsdag den 7. juli 2022

- der henviser til Kommissionens rapport af 6. september 2021 om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (COM(2021)0536),
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO-forordningen) ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/1798 af 23. oktober 2019 om udpegelse af den europæiske chefanklager for Den Europæiske Anklagemyndighed ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. december 2020 om Den Europæiske Unions revision i henhold til gennemførelsesrevisionsmekanismen under De Forenede Nationers konvention mod korruption (UNCAC) (COM(2020)0793),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. september 2020 med titlen »Rapport om retsstatssituationen 2020 — Retsstatssituationen i Den Europæiske Union« (COM(2020)0580),
- der henviser til Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ⁽⁹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. april 2019: »Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig: en øget indsats for at beskytte EU's budget« (COM(2019)0196),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 250/2014 af 26. februar 2014 om oprettelse af et program til fremme af aktioner til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser (Hercule III-programmet) ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 16. december 2021 med titlen »Endelig evaluering af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 250/2014 af 26. februar 2014 om oprettelse af et program til fremme af aktiviteter til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser (Hercule III-programmet) og om ophævelse af afgørelse nr. 804/2004/EF« (COM(2021)0809),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/785 af 29. april 2021 om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig ⁽¹²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. april 2021 om en EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 (COM(2021)0170),
- der henviser til sin henstilling af 17. februar 2022 til Rådet og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om korruption og menneskerettigheder ⁽¹³⁾,

⁽⁷⁾ EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 274 af 28.10.2019, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 84 af 20.3.2014, s. 6.

⁽¹²⁾ EUT L 172 af 17.5.2021, s. 110.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0042.

Torsdag den 7. juli 2022

- der henviser til generaladvokatens forslag til afgørelse af 9. september 2021 i sag C-213/19, Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽¹⁴⁾,
 - der henviser til EU-Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. marts 2022 i sag C-213/19, Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽¹⁵⁾,
 - der henviser til Rettens dom af 1. september 2021 i sag T-517/19, Andrea Homoki mod Europa-Kommissionen ⁽¹⁶⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til betækning fra Budgetkontroludvalget (A9-0175/2022),
- A. der henviser til, at medlemsstaterne og Kommissionen *de jure* har et fælles ansvar for og skal arbejde tæt sammen om at beskytte Unionens økonomiske interesser og bekæmpe svig og korruption; der henviser til, at medlemsstaternes myndigheder *de facto* forvalter ca. tre fjerdedele af EU's budgetudgifter og opkræver Unionens traditionelle egne indtægter;
- B. der henviser til, at Kommissionen bør opfylde sine tilsyns-, kontrol- og revisionsforpligtelser under delt forvaltning;
- C. der henviser til, at korruption ifølge artikel 83 i TEUF er på listen over kriminalitetsområder af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension;
- D. der henviser til, at konsekvenserne af korruption bringer Unionens finansielle interesser og EU's økonomi som helhed i fare, idet de udgør en alvorlig trussel mod demokratiet, de grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet i hele Europa med en alvorlig skadelig indvirkning på borgernes tillid til demokratiske institutioner i EU og i medlemsstaterne;
- E. der henviser til, at mangfoldigheden af medlemsstaternes retlige og administrative systemer skal håndteres på en passende måde for at få bugt med uregelmæssigheder og bekæmpe svig og korruption;
- F. der henviser til, at moms er en vigtig indtægtskilde for de nationale budgetter, og at momsbaserede egne indtægter udgjorde 12,3 % af EU's samlede budget i 2020;
1. glæder sig over den 32. årsrapport om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser og bekæmpelse af svig 2020 (BFI-rapporten) og bifalder den nye grafiske version, der er blevet vedtaget, som uden tvivl er mere tilgængelig for EU-borgerne;
2. minder om, at 2020 er det sidste år i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020, til trods for at programmerne først skal afsluttes i 2023, og også året for vedtagelsen af FFR for 2021-2027, NextGenerationEU og konditionalitetsmekanisme vedrørende retsstatsprincippet;
3. noterer sig, at de 26 medlemsstater, der er bundet af BFI-direktivet, har oplyst, at dets vigtigste bestemmelser er blevet gennemført fuldt ud i national ret; bemærker imidlertid, at Kommissionens rapport om gennemførelsen af direktiv (EU) 2017/1371 fremhæver udestående spørgsmål om overensstemmelse, der skal behandles, bl.a. for at sætte EPPO i stand til at foretage effektiv efterforskning og retsforfølgning; opfordrer Kommissionen til at overvåge situationen og tilskynde medlemsstaterne til at behandle disse spørgsmål og til at aflægge rapport til dechargemyndigheden herom;

⁽¹⁴⁾ Forslag til afgørelse fra generaladvokat Pikamäe af 9. september 2021, sag C-213/19, Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, EU:C:2021:724.

⁽¹⁵⁾ Dom af 8. marts 2022, sag C-213/19, Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, EU:C:2021:724.

⁽¹⁶⁾ Rettens dom af 1. september 2021, sag T-517/19, Andrea Homoki mod Europa-Kommissionen, EU:T:2021:529.

Torsdag den 7. juli 2022

4. bemærker, at BFI-rapporten fremhæver de risici, der er forbundet med covid-19-pandemien, både med hensyn til indtægter og udgifter; bemærker navnlig, at toldsvig synes at have påvirket EU's medlemsstater i forskelligt omfang; bemærker endvidere, at anvendelsen af forenklede procedurer og den lavere kvalitet af udbudsbetingelserne i en nødsituation udgør en risiko for konkurrencebaserede offentlige udbud, navnlig ved at øge risikoen for interessekonflikter og korruption og ved at øge omkostningerne eller forringe kvaliteten af gennemførelsen; bemærker, at der blev sat passende fokus på sundhedssektoren og genopretnings- og resiliensfaciliteten og på de yderligere risici;

5. understreger, at covid-19 kan skabe nye muligheder for svindlere på grund af de øgede risici i forbindelse med håndteringen af krisen og indførelsen af forenklede procedurer og hasteprocedurer i forbindelse med pandemien, som er udsat for misbrug; understreger endvidere det øgede pres på de myndigheder, der forvalter EU-midler som følge af forsinkelser og nye stressfaktorer, der kan være til gavn for svindlere, f.eks. via inflation; understreger, at alle disse nye risici kræver tilpasning af kontrolstrategierne og fokus på forebyggelse gennem specifikke afbødende foranstaltninger og målrettede foranstaltninger til afsløring af fremtidige uregelmæssigheder og svig; opfordrer alle medlemsstater til at opretholde en høj grad af kontrol med og overvågning af nødudgifter, navnlig i forbindelse med hasteprocedurer; minder om betydningen af at fuldføre overgangen til elektroniske indkøbsprocedurer;

6. er af den opfattelse, at erfaringerne fra covid-19-udbruddet kræver særlige overvejelser inden for rammerne af den efterfølgende evaluering af FFR 2014-2020; anmoder Kommissionen om i sådanne evalueringer behørigt at integrere aspekter vedrørende risikovurdering, risikostyring og afbødende foranstaltninger i forbindelse med uregelmæssigheder og svig som led i en omfattende analyse af effektivitet, sammenhæng, relevans og EU-merværdi og som erfaringer med henblik på fremtidig udformning og gennemførelse; er af den opfattelse, at den efterfølgende evaluering af FFR bør afsluttes senest inden midtvejsevalueringen af FFR 2021-2027 for at tage ved lære af fortiden og for bedre at forberede sig på fremtiden ved at gøre det muligt at kanalisere de konklusioner/indhøstede erfaringer, der er draget, hen imod forbedringen af FFR 2021-2027; anmoder Kommissionen om i den efterfølgende evaluering af FFR 2014-2020 at undersøge, om FFR 2014-2020 nåede sine mål, hvordan programudgifterne bidrog til EU's og medlemsstaternes mål, og hvordan EU-midlerne blev påvirket af svig og korruption i denne periode;

7. minder om, at den nye flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027 sammen med genopretningsplanen NextGenerationEU giver EU hidtil usete 1,8 billioner EUR; understreger, at der også er behov for en hidtil uset grad af opmærksomhed og kontrol for at sikre, at disse midler kan bidrage til Unionens fælles mål på bedst mulig vis;

8. understreger nødvendigheden af fuldstændig gennemsigtighed i aflæggelse af regnskab for overførsler og lån, som ydes under genopretnings- og resiliensfaciliteten, og opfordrer Kommissionen til at sørge for, at Parlamentet har fuld adgang til oplysningerne;

Konstaterede svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder

9. bemærker, at det samlede antal svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder, der blev indberettet i 2020, i alt udgjorde 11 755 sager og involverede ca. 1,46 mia. EUR; bemærker den nye tilgang i FFR 2021-2027, som fokuserer på EU-merværdi;

10. bemærker, at antallet af konstaterede uregelmæssigheder, der indberettes som svig, er en indikation på niveauet for afsløring og på medlemsstaternes og Unionens organers kapacitet til at hindre potentiel svig, og minder om, at det ikke er en direkte indikator for omfanget af svig, der rammer Unionens budget eller en bestemt medlemsstat; bemærker, at afsløringen og indberetningen af en uregelmæssighed indebærer, at der er truffet korrigerende foranstaltninger for at beskytte Unionens finansielle interesser, og at der i påkommende tilfælde er indledt straffesager;

11. noterer sig antallet af uregelmæssigheder, der blev indberettet som svig i 2020 (1 056 tilfælde), og deres finansielle værdi (ca. 374 mio. EUR); bemærker, at antallet af afslørede uregelmæssigheder som svig varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat; minder om, at disse tal viser resultaterne af medlemsstaternes bestræbelser på at bekæmpe svig og andre ulovlige aktiviteter og ikke bør fortolkes som en indikation af omfanget af svig i medlemsstaterne; udtrykker bekymring over de forskellige strafferetlige tilgange til beskyttelse af EU-budgettet i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at afhjælpe forskellene mellem medlemsstaternes praksis og til at overveje at indføre nye harmoniseringsforanstaltninger;

Torsdag den 7. juli 2022

12. bemærker, at antallet af indberettede sager i 2020 sammenlignet med det femårige gennemsnit (2016-2020) faldt for både svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder vedrørende EU's indtægter, og at den tilhørende finansielle værdi steg for svigagtige uregelmæssigheder, men faldt for ikkesvigagtige uregelmæssigheder;

13. tager hensyn til den kendsgerning, at antallet af ikkesvigagtige uregelmæssigheder registreret i 2020 (10 699 tilfælde, heraf 6 696 sager vedrørende udgifter) var lavere end i de foregående år, og at faldet i afsløringen og indberetningen på visse udgiftsområder ikke let kan forklares og giver anledning til bekymring; bemærker, at den samlede finansielle værdi af disse sager er på ca. 1,09 mia. EUR;

14. understreger, at faldet i det samlede antal indberettede uregelmæssigheder ikke i sig selv kan betragtes som et tegn på en positiv eller negativ udvikling, men bør ses i sammenhæng med nye, kommende udfordringer og er forbundet med nye metoder til forvaltning og anvendelse af EU-midler;

15. bemærker, at svig i stigende grad tiltrækker organiserede kriminelle grupper⁽¹⁷⁾; beklager, at mange medlemsstater ikke har indført specifik lovgivning til effektivt at bekæmpe organiseret kriminalitet, herunder mafiakriminalitet, som konstant vokser, navnlig i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter;

16. er af den opfattelse, at forbrydelser begået af regeringseksponenter påvirker eller kan påvirke EU's finansielle interesser betydeligt, og at der derfor er behov for en omfattende og effektiv ramme for bekæmpelse af korruption i medlemsstaterne;

Indtægter — svig i forbindelse med egne indtægter

17. bemærker, at der i 2020 blev indberettet 451 uregelmæssigheder som indtægtsrelateret svig, hvilket er 9 % lavere end det gennemsnitlige antal sager, der blev indberettet hvert år i perioden 2016-2020; bemærker endvidere, at det berørte beløb for traditionelle egne indtægter, der blev anslået og fastlagt (108 mio. EUR) i 2020, var 6 % højere end det gennemsnitlige anslåede og fastlagte beløb for hvert år i perioden 2016-2020; bemærker, at de fleste tilfælde, der i 2020 blev indberettet som svigagtige eller ikke-svigagtige og påvirker EU's indtægter, vedrører undervurdering, ukorrekt klassificering/forkert beskrivelse af varer eller smugling; bemærker endvidere, at inspektioner foretaget af nationale tjenester til bekæmpelse af svig var den mest vellykkede metode til afsløring af svig, og at disse inspektioner overgik kontroller efter frigivelse og frigivelseskontroller for så vidt angår afsløring af svigagtig toldunddragelse;

18. påpeger, at 4 003 uregelmæssigheder i 2020 blev afsløret og indberettet som ikkesvigagtige, hvilket er 9 % lavere end det gennemsnitlige antal, der blev indberettet hvert år i perioden 2016-2020, og at det samlede anslåede og fastlagte beløb for traditionelle egne indtægter (382 mio. EUR) var 8 % lavere end det anslåede og fastlagte gennemsnitlige beløb for hvert år i perioden 2016-2020;

19. bemærker, at EU's momsgab ifølge rapporten om momsgabet fra 2021 faldt til 134 mia. EUR i nominelle termer i 2019 (et fald på næsten 6,6 mia. EUR i forhold til 2018); bemærker endvidere, at undersøgelsen kun indeholder hurtige skøn for 2020 for 18 medlemsstater på grund af betydelige ændringer i økonomiernes skatteordninger og -strukturer efter pandemiens udbrud, hvilket betyder, at det endnu ikke er muligt at vurdere, om momsgabet i hele EU vil falde eller stige i 2020; bemærker, at de økonometriske analyser bekræftede, at momsgabet påvirkes af en række faktorer, hvoraf andelen af IT-udgifter og anvendelsen af yderligere oplysningskrav for skatteyderne inden for skatteforvaltningernes kontrol viste sig at have den største statistiske betydning for forklaringen af momsgabets størrelse;

20. konkluderer på grundlag af variationer i de årlige afsløringsrater, at covid-19-pandemien ikke påvirkede alle medlemsstaternes toldmyndigheder på samme måde;

21. opfordrer medlemsstaterne til at vurdere risici og mangler i deres respektive nationale toldkontrolstrategier med henblik på at forbedre fleksibiliteten i toldkontrollen og mindske de potentielle konsekvenser af uventede fremtidige begivenheder; opfordrer Kommissionen til at hjælpe medlemsstaterne med at sikre gennemførelsen af ensartet kontrol inden for EU;

⁽¹⁷⁾ Kommissionens meddelelse af 14. april 2021 om en EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 (COM(2021)0170).

Torsdag den 7. juli 2022

22. bemærker, at fodtøj, tekstiler, køretøjer og elektriske maskiner og udstyr i 2020 var de typer af varer, der var mest berørt af svig og uregelmæssigheder med hensyn til antal sager og pengeværdi, og at de fleste tilfælde vedrørte undervurdering, ukorrekt klassificering/forkert beskrivelse af varer eller smugling;

23. noterer sig generaladvokatens forslag til afgørelse af 9. september 2021 om Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolen) procedure mod Det Forenede Kongerige for påstået svig i forbindelse med undervurdering af tekstiler og sko, der importeres fra Kina via Det Forenede Kongerige, baseret på undersøgelser foretaget af OLAF og Kommissionens forvaltning af egne indtægter; noterer sig EU-Domstolens dom af 8. marts 2022, hvori det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser, idet det ikke har anvendt effektive toldkontrolforanstaltninger og ikke har overdraget Kommissionen det korrekte beløb for traditionelle egne indtægter vedrørende de pågældende indførsler;

24. bemærker, at EU-Domstolen delvist afviste Kommissionens beregning på grund af en betydelig usikkerhed med hensyn til nøjagtigheden af det beløb i egne indtægter, som Kommissionen havde anmodet om, og at Kommissionen ikke har fastlagt de fulde beløb i fornødent omfang; bemærker, at EU-Domstolen godkendte den metode, som Kommissionen anvendte til at anslå tabene i traditionelle egne indtægter for en del af overtrædelsesperioden, og anførte, at det er op til Kommissionen at genberegne de tab af EU's egne indtægter, der fortsat er forfaldne; opfordrer Kommissionen til at forklare dechargemyndigheden, hvori fejlene i beregningen bestod, og hvordan den agter at rette op på fejlen i beregningen af tabene, samt til at underrette dechargemyndigheden om resultatet af de nye beregninger;

25. bemærker, at den årlige inddrivelsesprocent i de seneste fem år har svinget mellem 52 % og 71 %, og at inddrivelsesprocenten for sager, der blev indberettet i 2020, i øjeblikket ligger på omkring 71 %; bemærker imidlertid, at inddrivelsesraterne varierer fra medlemsstat til medlemsstat på grund af faktorer såsom typen af svig eller uregelmæssighed eller den type debitor, der er involveret; bemærker, at Kina i 2020 fortsat var det land, hvorfra de varer, der var mest berørt af svigagtige og ikke-svigagtige uregelmæssigheder, kom fra;

Svig i forbindelse med udgifter

26. bemærker, at 605 uregelmæssigheder i forbindelse med udgifter blev indberettet som svig i 2020 med en tilhørende finansiell værdi på 266 mio. EUR;

27. bemærker, at antallet af uregelmæssigheder i forbindelse med udgifter, der blev indberettet som ikke-svigagtige i 2020, var 6 696;

28. bemærker, at BFI-rapporten nævner betydningen af gennemsigtighed med hensyn til anvendelsen af offentlige midler, da det er et afskrækkende element og inddrager civilsamfundet i at forbedre tilliden; opfordrer Kommissionen til at arbejde hen imod at øge gennemsigtigheden hos modtagere, herunder kontrahenter, underleverandører og reelle ejere af EU-midler; opfordrer medlemsstaterne til også at styrke gennemsigtigheden i anvendelsen af EU-midler, navnlig til nødindkøb, eftersom otte medlemsstater rapporterede, at de stadig ikke har gjort det;

29. bemærker, at afsløringen af svig i forbindelse med den fælles landbrugspolitik i perioden 2016-2020 var koncentreret i et lille antal medlemsstater, og at dette ikke blev underbygget af et tilsvarende niveau for betalinger til disse medlemsstater fra budgettet for den fælles landbrugspolitik; bemærker endvidere, at størstedelen af de svigagtige uregelmæssigheder i forbindelse med landbrugsstøtte omfattede brug af falske dokumenter eller falske støtteansøgninger, og at deres antal stort set forblev stabilt; bemærker endvidere, at der i forhold til de betalinger, som medlemsstaterne har modtaget, var flere tilfælde af svig forbundet med den del af budgettet, der vedrører udvikling af landdistrikterne, end den, der vedrører landbrugsstøtten, med undtagelse af markedsforanstaltninger, hvor det forholdt sig omvendt; bemærker, at dokumentfalsk var den primære svigagtige praksis i forbindelse med udvikling af landdistrikter; understreger, at der skal gennemføres flere undersøgelser, og at der skal træffes yderligere passende foranstaltninger mod anvendelsen af EU-midler til landbrugsrelaterede aktiviteter i virksomheder, der ikke overholder arbejdsmarkedslovgivningen eller arbejdstagernes grundlæggende rettigheder, som det fremgår af situationen for arbejdstagere i landbruget, navnlig under covid-19-pandemien; er bekymret over, at indberetningen af svig i forbindelse med udvikling af landdistrikterne for 2014-2020 havde en langsom start, hvilket kunne tyde på utilstrækkelige afsløringsbestræbelser i EU's medlemsstater;

Torsdag den 7. juli 2022

30. bemærker, at antallet af indberettede uregelmæssigheder relateret til Samhørighedsfonden, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Fiskerifonden for programmeringsperioden 2014-2020 steg i perioden 2016 og 2020; understreger imidlertid, at denne stigning var begrænset for alle fonde, navnlig for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, for så vidt angår ikke-svigagtige uregelmæssigheder, hvilket tyder på et usædvanligt fald i antallet af konstaterede uregelmæssigheder (og relaterede finansielle beløb) i forhold til den foregående programmeringsperiode; bemærker endvidere, at antallet af svigagtige og ikke-svigagtige uregelmæssigheder i forbindelse med programmeringsperioden 2007-2013 faldt for Samhørighedsfonden, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Fiskerifonden i overensstemmelse med gennemførelsescyklussen; bemærker, at en række gennemførelsesbestemmelser er ændret fra den ene programmeringsperiode til den næste;

31. er af den opfattelse, at virksomheder og organisationer, der inddrager offshorevirksomheder og -organisationer i deres ejerskabsstrukturer, bør udelukkes fra anvendelsen af EU-midler;

32. påpeger, at det er af afgørende betydning, at der er fuld gennemsigtighed i forbindelse med bogføringen af udgifter, navnlig for så vidt angår infrastrukturarbejder, der finansieres direkte gennem Unionens midler eller finansielle instrumenter; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at EU-borgerne har fuld adgang til oplysninger om samfinansierede projekter;

Den eksterne dimension af beskyttelse af EU's finansielle interesser

33. er af den opfattelse, at EU's institutioner og organer bør lægge større vægt på de midler, der anvendes i tredjelande, for at kontrollere, at disse midler anvendes i overensstemmelse med reglerne og uden svig eller korruption, og for at bekræfte, om de bidrager til målene for Unionens udviklings- og udenrigspolitik; anbefaler suspension af budgetstøtten i lande uden for EU, hvor myndighederne tydeligvis undlader at træffe reelle foranstaltninger mod udbredt korruption, samtidig med at det sikres, at bistanden når ud til civilbefolkningen gennem alternative kanaler;

34. bemærker, at EU's udgifter til udviklingssamarbejde indtil udgangen af 2020 var fordelt på flere fonde, og at det nye instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) konsoliderer alle de tidligere finansieringsmuligheder i ét instrument som en del af både det årlige budget og FFR 2021-2027; påpeger, at NDICI har en samlet tildeling på 79,5 mia. EUR for perioden 2021-2027; anbefaler, at en tilgang til bekæmpelse af korruption integreres i alle EU's udenrigspolitiske instrumenter, herunder i NDICI, instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) og EU's trustfonde; opfordrer til, at bekæmpelsen af korruption i førtiltrædelsesforhandlingerne prioriteres højere, og at der opstilles et sæt kriterier med en stærk konditionalitetsramme og fokus på kapacitetsopbygning, f.eks. via specialiserede organer til bekæmpelse af korruption;

35. beklager, at ifølge Revisionsrettens særberetning nr. 01/2022 havde 700 mio. EUR i finansiell støtte fra EU til forbedring af retsstatsprincippet på Vestbalkan mellem 2014 og 2020 kun begrænset indvirkning på grundlæggende reformer; opfordrer Kommissionen til at sende klare signaler til de kandidatlande, hvor et tilbageslag mod retsstatsstandarder bringer deres tiltrædelse af EU i fare eller forsinker deres tiltrædelse af EU;

36. opfordrer til, at der i alle handels- og investeringsaftaler mellem EU og tredjelande medtages en solid og obligatorisk ramme for konditionalitet vedrørende menneskerettigheder med bestemmelser om gennemsigtighed og bindende antikorrupsionsklausuler, der kan håndhæves; anbefaler, at EU som en sidste udvej bør pålægge sanktioner eller suspendere aftaler i tilfælde af alvorlige korruption;

37. opfordrer til overvågning af korruptionsrisici i forbindelse med storstilede bygge- og investeringsprojekter, der gennemføres af autoritære lande uden for EU i medlemsstaterne, idet der lægges særlig vægt på gennemsigtighed i disse projekter, hvilket ofte giver anledning til bekymring over uigennemsigtig finansiering eller finanspolitiske risici;

38. mener, at Parlamentet bør inddrages fuldt ud i anvendelsen af alle tilskud, lån og anden økonomisk bistand, som EU yder Ukraine;

Torsdag den 7. juli 2022

Digitalisering til gavn for beskyttelsen af EU's finansielle interesser

39. opfordrer til en højere grad af digitalisering, interoperabilitet mellem sammenlignelige datasystemer og harmonisering af indberetning, overvågning og revision i EU; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at anvende AI til beskyttelse af EU's finansielle interesser og gentager med henblik herpå sin opfordring til Kommissionen og medlemsstaterne om at harmonisere definitionerne med henblik på at opnå sammenlignelige data i hele EU; er af den opfattelse, at alle EU-organer, der arbejder med beskyttelse af EU's finansielle interesser, herunder OLAF, EPPO, Eurojust, Europol og Revisionsretten, bør have direkte og rettidig adgang til datasystemer såsom ARACHNE og systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES);

40. mener, at anvendelsen af ARACHNE-risikoberegningsværktøjet i FFR 2021-2027 og NextGenerationEU-genopretningsplanen, navnlig når det kommer til gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten, bør gøres obligatorisk hurtigst muligt; foreslår, at ARACHNE bør angives som et af de vigtigste redskaber for de nationale strategier til bekæmpelse af svig, som medlemsstaterne forventes at vedtage for at forbedre integrationen af strukturen for bekæmpelse af svig; minder om de bemærkninger, som Parlamentet fremsatte i sin beslutning af 24. november 2021⁽¹⁸⁾ om revision af finansforordningen, og gentager endnu en gang sin indtrængende opfordring til Kommissionen om at etablere et EU-dækkende, obligatorisk, integreret og interoperabelt system, der bygger på, men ikke er begrænset til, eksisterende værktøjer såsom ARACHNE og EDES; minder om, at dette system skal indeholde oplysninger om alle EU-medfinansierede projekter, støttemodtagere og reelle ejere og give mulighed for sammenlægning af alle individuelle beløb vedrørende den samme støttemodtager eller reelle ejer; opfordrer endvidere Kommissionen til at vurdere og aflægge rapport til Parlamentet om årsagerne til, at medlemsstaterne forhindres i fuldt ud at vedtage og anvende ARACHNE; mener, at en mere brugervenlig ordning kan tilskynde de nationale myndigheder til at vedtage og anvende det;

41. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvide anvendelsesområdet for systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse til at omfatte midler under delt forvaltning i forbindelse med revisionen af finansforordningen⁽¹⁹⁾;

42. opfordrer Kommissionen til fortsat at give medlemsstaterne fuldstændige oplysninger om direkte udgifter, f.eks. gennem systemet for finansiell gennemsigtighed, navnlig inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, hvilket også vil bidrage til at undgå dobbeltfinansiering;

Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig fra 2019

43. bemærker, at to tredjedele af foranstaltningerne i Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig fra 2019 var blevet gennemført i juni 2021, og at den resterende tredjedel var ved at blive gennemført; opfordrer Kommissionen til at rapportere om gennemførelsen af de resterende foranstaltninger; bemærker endvidere, at der blev gjort gode fremskridt med en række foranstaltninger, der havde til formål at øge koordineringen og samarbejdet mellem Kommissionens tjenestegrene og udstyre Kommissionen med et mere effektivt system til tilsyn med bekæmpelse af svig; bemærker, at overvågningen af opfølgningen på OLAF's henstillinger blev gjort mere effektiv i 2020, idet der blev gjort status over ca. 1 400 finansielle henstillinger, der blev fremsat mellem januar 2012 og juni 2019;

44. er klar over, at Kommissionens nye strategi til bekæmpelse af svig (CAFS), som blev vedtaget i 2019, giver mulighed for en forbedret strategisk analyse af data vedrørende svig og identifikation af relevante og pålidelige indikatorer med henblik på en vellykket bekæmpelse af svig; minder om konklusionerne i Revisionsrettens særberetning nr. 01/2019 med titlen »Bekæmpelse af svig i forbindelse med EU's udgifter: Der er behov for handling«, hvori det påpeges, at Kommissionen mangler omfattende og sammenlignelige data om omfanget af konstateret svig i forbindelse med EU's udgifter;

45. beklager, at der ikke er ydet megen støtte til medlemsstaterne i de første år af gennemførelsen af CAFS, hvilket også er blevet påpeget af visse delegationer under drøftelserne i Rådet; gentager, at omfattende og sammenlignelige data om omfanget, arten af og årsagerne til svig er afgørende for et mere meningsfuldt efterforskningsarbejde fra såvel OLAF som

⁽¹⁸⁾ EUT C 224 af 8.6.2022, s. 37.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Torsdag den 7. juli 2022

EPPO, da sidstnævnte nu har indledt sine operationelle aktiviteter; minder om, at medlemsstaterne har et frontlinjeansvar for at forvalte omkring 80 % af udgiftsbudgettet og for at opkræve næsten alle indtægter; fremhæver derfor den vigtige rolle, som medlemsstaterne spiller med hensyn til at beskytte EU's finansielle interesser, idet den nationale strategi til bekæmpelse af svig spiller en central rolle, hvis etablering bør være en prioritet i alle medlemsstater;

46. fremhæver, at et system til udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder vil gøre det muligt at krydskontrollere bogføringen af transaktioner mellem to eller flere medlemsstater med henblik på at undgå grænseoverskridende svig i forbindelse med struktur- og investeringsfondene og således tilvejebringe en horisontal og omfattende tilgang til beskyttelse af medlemsstaternes finansielle interesser;

Medlemsstatsniveau nationale strategier til bekæmpelse af svig og koordineringstjenester for bekæmpelse af svig (AFCOS)

47. noterer sig med bekymring, at kun 14 medlemsstater ved udgangen af 2020 rapporterede, at de havde vedtaget en national strategi til bekæmpelse af svig, hvilket er en stigning fra 10 i 2019, og fem andre medlemsstater overvejer at vedtage eller er ved at udarbejde en ny national strategi for bekæmpelse af svig; bemærker imidlertid, at disse strategier varierer i omfang og dybde, og at visse af dem skal ajourføres; er endvidere bekymret over, at otte medlemsstater endnu ikke er begyndt at arbejde på at etablere deres nationale strategi til bekæmpelse af svig; opfordrer flere medlemsstater til at vedtage en national strategi til bekæmpelse af svig og til at aflægge rapport herom til Kommissionen; opfordrer Kommissionen til at yde konkret støtte og rådgivning til medlemsstaterne i form af retningslinjer for udarbejdelse af nationale strategier til bekæmpelse af svig og rådgivningstjenester om oprettelse og drift af AFCOS og gentager sin opfordring til en analyse af den vedtagne nationale strategi til bekæmpelse af svig og af årsagerne til, at nogle medlemsstater ikke vedtager en national strategi til bekæmpelse af svig;

48. understreger betydningen af en bedre koordineret, holistisk indsats for bekæmpelse af svig i medlemsstaterne, hvor den nationale strategi til bekæmpelse af svig ajourføres for at imødegå de nye risici, der er forbundet med de øgede EU-midler, herunder den nye FFR 2021-2027 og Next Generation EU, og som følge af covid-19-pandemien; opfordrer Kommissionen til at evaluere de nationale strategier til bekæmpelse af svig, som er blevet vedtaget, undersøge, hvorfor nogle medlemsstater er bagud med hensyn til at vedtage disse planer, og til at tilskynde de resterende medlemsstater til at skride til vedtagelse;

49. minder om, at AFCOS bør fremme effektivt samarbejde og informationsudveksling med OLAF; beklager imidlertid, at kun nogle medlemsstater effektivt koordinerer bekæmpelsen af svig og korruption, der skader EU's finansielle interesser;

50. roser OLAF for dets uvurderlige bidrag til beskyttelse af EU's finansielle interesser; understreger, at OLAF er kronisk underbemandet og mangler finansielle ressourcer;

OLAF og EPPO

51. glæder sig over den reviderede OLAF-forordning, som blev vedtaget i december 2020 og trådte i kraft den 17. januar 2021, og som skærper efterforskningsredskaberne til bekæmpelse af svig mod EU-budgettet, fastsætter klarere regler og regulerer samarbejdet mellem EPPO og OLAF; noterer sig OLAF's interne omstrukturering i juni 2020; anmoder EPPO og OLAF om at undgå overlapning af arbejde og forsinkelser i retssager; er af den opfattelse, at OLAF og EPPO bør supplere hinandens arbejde og fokusere deres undersøgelser på de områder, hvor den anden institution ikke har nogen beføjelser;

52. understreger betydningen af, at OLAF overholder de højeste standarder i sine undersøgelser og fuldt ud overholder alle retsstatskrav;

53. glæder sig over, at artikel 9, litra a), i den reviderede OLAF-forordning indeholder bestemmelser om en registeransvarlig for processuelle garantier med ansvar for at overvåge OLAF's overholdelse af de processuelle garantier og behandle klager fra berørte personer; bemærker, at den registeransvarlige for processuelle garantier endnu ikke er blevet udpeget; er meget bekymret over klager fra personer, der er berørt af OLAF's undersøgelser vedrørende krænkelse af deres rettigheder, som kompromitterede deres evne til at forsvare sig mod de påstande, der blev fremsat mod dem; opfordrer OLAF og den registeransvarlige for processuelle garantier til at sikre, at de berørte personers proceduremæssige rettigheder respekteres fuldt ud;

Torsdag den 7. juli 2022

54. er bekymret over faldet i tiltaleprocenten fra 53 % i perioden 2007-2014 til 37 % i perioden 2016-2020 i de sager, som OLAF har forelagt medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaternes myndigheder til at arbejde tæt sammen med OLAF og undersøge de fremsendte undersøgelsesrapporter og de retlige henstillinger omhyggeligt og til at indlede straffesager, når det er nødvendigt for at sikre, at misbrugte EU-midler inddrives; opfordrer OLAF til at gennemgå sin tidligere analyse af årsagerne til den lave tiltaleprocent og til at følge de henstillinger, som Overvågningsudvalget fremsatte i udtalelse nr. 1/2021, såsom en gennemgang af det nuværende system for overvågningsprocedurer og et mere rettidigt samarbejde med de nationale retsmyndigheder; opfordrer OLAF til regelmæssigt at følge op på sine retlige henstillinger og tilføje data om dem i sin årsrapport;

55. er af den opfattelse, at OLAF også bør følge op på sine finansielle henstillinger for at sammenligne dem med de beløb, som Kommissionen har inddrevet ved afslutningen af procedurerne, og bidrage til den overordnede overvågning af inddrivelse af midler;

56. bemærker, at Hercule III-programmet blev iværksat af OLAF for at styrke den operationelle kapacitet hos de nationale og regionale myndigheder til bekæmpelse af svig inden for uddannelsesaktiviteter og IT-støtte indtil 2020; bemærker, at vurderingen af Hercule III blev afsluttet ved udgangen af 2021, og at det blev konkluderet, at programmet var yderst relevant og effektivt med hensyn til at beskytte EU's finansielle interesser, da det havde opfyldt sine generelle, specifikke og operationelle mål; bemærker, at Hercule III er blevet erstattet af EU's program for bekæmpelse af svig i hele FFR 2021-2027;

57. anerkender princippet om fortrolighed i forbindelse med OLAF's undersøgelser; er imidlertid af den opfattelse, at der er en overordnet offentlig interesse, og at EU-borgerne også har ret til at få adgang til rapporter og henstillinger vedrørende afsluttede OLAF-undersøgelser og nationale opfølgningsprocedurer, som anerkendt af EU-Domstolen i sag T-517/19; anmoder derfor OLAF om at oprette en mekanisme til offentliggørelse af rapporter og henstillinger, for hvilke der ikke længere er nogen legitim grund til at opretholde fortrolighedsprincippet;

58. noterer sig den samarbejdsaftale, der blev undertegnet den 3. september 2021, med henblik på at etablere en samarbejdsramme mellem både EPPO og Revisionsretten; noterer sig endvidere de administrative ordninger, der blev undertegnet i 2019 mellem OLAF og Revisionsretten;

59. glæder sig over, at EPPO blev operationel den 1. juni 2021; glæder sig over den første årsberetning; glæder sig over, at EPPO har indledt 576 efterforskninger, siden den blev operationel, og at den har anmodet om beslaglæggelse af i alt 154,3 mio. EUR, hvoraf beslaglæggelsen af 147 mio. EUR blev bevilget; er bekymret over EPPO's vurdering af, at de samlede skader forårsaget af svig og korruption beløber sig til 5,4 mia. EUR; beklager dybt, at fem medlemsstater — Polen, Ungarn (de to største modtagere af EU-midler), Sverige, Danmark og Irland — ikke deltager i EPPO; opfordrer disse medlemsstater til at tilslutte sig EPPO så hurtigt som muligt; er bekymret over, at Polen afviser enhver form for samarbejde med EPPO, samtidig med at landet kommer øverst blandt de ikkedeltagende lande med hensyn til antallet af efterforskninger, der involverer dets borgere; opfordrer indtrængende de ikkedeltagende medlemsstater til at undertegne samarbejdsaftaler med EPPO; er af den opfattelse, at medlemsstaternes manglende samarbejde med EPPO har en direkte indvirkning på beskyttelsen af EU's finansielle interesser; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til deltagelse i EPPO gennem positive foranstaltninger;

60. glæder sig over OLAF's og Europol's fælles indsats for at vurdere truslerne og sårbarhederne i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten; glæder sig over samarbejdsordningen mellem OLAF og Europol, som trådte i kraft den 9. oktober 2020, og aftalen mellem Europol og EPPO, som trådte i kraft den 19. januar 2021;

61. fremhæver den rolle, som EPPO spiller i den nye infrastruktur til bekæmpelse af svig; bemærker endvidere samarbejdsordningerne mellem EPPO og OLAF, der blev aftalt i 2020 og undertegnet i juli 2021, navnlig for så vidt angår udveksling af oplysninger, sagsforvaltning og operationelt samarbejde;

Torsdag den 7. juli 2022

62. bemærker, at Rådet i juli 2020 udnævnte de 22 europæiske anklagere; minder om, at EPPO skal arbejde hånd i hånd med de nationale retshåndhævende myndigheder, og at den udøver funktionen som anklager ved de kompetente domstole i de deltagende medlemsstater og samtidig arbejder tæt sammen med EU-agenturer og -organer såsom Eurojust, Europol og OLAF; bemærker, at denne unikke position er udformet med henblik på at gøre det muligt for EPPO at trække på eksisterende erfaringer og bedste praksis på nationalt plan og EU-plan; forventer, at Kommissionen tager behørigt hensyn til EPPO's revurdering af sine personalebehov på grundlag af dens erfaringer med arbejdsbyrden og foretager de finansielle tilpasninger, der er nødvendige for at sikre dens operationelle effektivitet og produktivitet;

63. noterer sig den europæiske chefanklagers bemærkninger og overvejelser om behovet for at ændre EPPO-forordningen; opfordrer Kommissionen til at indlede drøftelser med EPPO for at identificere de forbedringer, der er nødvendige for at øge dens operationelle effektivitet; anmoder Kommissionen om at aflægge rapport til Parlamentet i overensstemmelse med artikel 119, stk. 1, i EPPO-forordningen;

64. fremhæver nødvendigheden af at oprette en europæisk miljøanklagemyndighed ved en udvidelse af EPPO's mandat i overensstemmelse med artikel 86, stk. 4, i TEUF for at forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af EU's miljølovgivning, bekæmpe alvorlig miljøkriminalitet med en grænseoverskridende dimension og beskytte EU-budgettet; insisterer på behovet for at øge EPPO's budget og personale for at sikre, at den har kapacitet til effektivt at udfylde sin rolle på alle sine kompetenceområder;

65. bemærker den rolle, som AFCOS spiller med hensyn til på medlemsstatsniveau at koordinere de lovgivningsmæssige, administrative og undersøgelsesmæssige forpligtelser og aktiviteter i forbindelse med beskyttelsen af EU's finansielle interesser og med hensyn til at sikre samarbejdet med OLAF;

66. glæder sig over operation Sentinel, der er iværksat af Europol, og som har til formål at fokusere på proaktiv udveksling af efterretninger, udveksling af oplysninger og støtte til koordineringen af operationer til bekæmpelse af svig mod covid-19-genopretningsmidler, da operationen har til formål at kortlægge sårbarheder i de nationale tildelings-systemer, afsløre svigagtige ordninger, der anvendes til at målrette systemet til tildeling af midler, og støtte højt prioriterede efterforskninger mod mål af høj værdi; glæder sig over inddragelsen af EPPO, OLAF og 21 EU-medlemsstater; er bekymret over, at de medlemsstater, der modtager flest samhørighedsmidler, bl.a. Polen, Ungarn og Bulgarien, ikke deltager i operationen; opfordrer disse medlemsstater til at tilslutte sig operationen; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med hinanden og med EU-organerne for at gøre det muligt at gribe ind over for svig, der involverer flere lande på samme tid;

67. opfordrer OLAF, EPPO, Europol og AFCOS, der er specifikt udpeget efter national lovgivning, og de EU- og nationale agenturer, der er ansvarlige, til fortsat at styrke udvekslingen af oplysninger og til at støtte og sikre komplementaritet i deres operationelle aktiviteter som aftalt i de etablerede arbejdsordninger og forordninger; fremhæver, at den komplekse struktur for bekæmpelse af svig kræver et tæt samarbejde mellem de forskellige aktører på både EU-plan og nationalt plan; understreger, at der er behov for en større indsats for at forebygge og bekæmpe svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, herunder et tættere samarbejde med de nationale myndigheder, mellem medlemsstaterne og på EU-plan;

Retsstatsprincippet og kampen mod korruption

68. glæder sig over vedtagelsen af forordning (EU, Euratom) 2020/2092 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget; gentager, at den trådte i kraft den 1. januar 2021, og at den derfor har fundet anvendelse siden da; glæder sig over EU-Domstolens domme af 16. februar 2022 vedrørende de søgsmål, som Ungarn og Polen har anlagt mod konditionalitetsmekanismen, og dens konklusioner, der bekræfter, at EU rent faktisk har beføjelser med hensyn til retsstatsprincippet i medlemsstaterne, og at mekanismen for konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet er fuldt ud i overensstemmelse med EU-retten;

69. er af den opfattelse, at det er på høje tid, at Kommissionen opfylder sine forpligtelser som »traktaternes vogter« og tager fat på de vedvarende krænkelse af retsstatsprincippet i adskillige medlemsstater, navnlig Polen og Ungarn, eftersom disse overtrædelser udgør en alvorlig fare for Unionens finansielle interesser, idet overholdelse af disse principper generelt er en forudsætning for forsvarlig økonomisk forvaltning og den produktive og effektive forvaltning af Unionens ressourcer; glæder sig over, at Kommissionen har bebudet, at den vil anvende konditionalitetsmekanismen vedrørende retsstats-

Torsdag den 7. juli 2022

princippet ved at sende en skriftlig meddelelse i medfør af artikel 6, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 2020/2092 til Ungarn; er af den opfattelse, at retsstatsprincippet er et universelt begreb, og at Kommissionen bør overveje at anvende konditionalitetsmekanismen for retsstatsprincippet på alle medlemsstater, der ikke overholder retsstatsprincippet uden undtagelse; advarer om, at forsinkelserne allerede kan have en skadelig indvirkning på EU's finansielle interesser og retsstatssituationen i visse medlemsstater;

70. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til Parlamentets beslutninger vedrørende den polske og den ungarske regerings overtrædelser af retsstatsprincippet; opfordrer disse regeringer til at samarbejde fuldt ud med Kommissionen og opfylde betingelserne for frigivelse af midler; er af den opfattelse, at hvis disse medlemsstater ikke opfylder disse betingelser, bør Kommissionen midlertidigt og direkte forvalte EU-midlerne via lokale myndigheder og civilsamfundsorganisationer;

71. minder om, at overholdelse af retsstatsprincippet og artikel 2 i TEU er en forudsætning for at få adgang til midler, at konditionalitetsmekanismen vedrørende retsstatsprincippet finder fuld anvendelse på genopretnings- og resiliensfaciliteten, og at ingen foranstaltninger bør finansieres inden for rammerne af faciliteten, hvis de er i modstrid med EU's værdier, som er nedfældet i artikel 2 i TEU;

72. insisterer på, at der ikke kan foretages betalinger til Polen under genopretnings- og resiliensfaciliteten, før landet fuldt ud har gennemført alle relevante domme fra EU-Domstolen og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og indtil landets nationale myndigheder har anerkendt EU-rettens forrang;

73. opfordrer indtrængende Kommissionen til med henblik på at øge gennemsigtigheden at sikre, at Parlamentet holdes fuldt underrettet om alle forhandlinger mellem Kommissionen og de nationale myndigheder, og til straks at underrette Parlamentet om enhver relevant udvikling;

74. opfordrer Kommissionen til at anvende alle de redskaber, den har til rådighed, for at sikre overholdelse af de værdier, der er nedfældet i artikel 2 i TEU, og EU-rettens forrang; understreger, at Kommissionen og Rådet er politisk ansvarlige over for Parlamentet for deres handlinger;

75. anerkender alle de bestræbelser, som især de medlemsstater, der grænser op til Ukraine, har gjort for at byde mennesker, der flygter fra krigen der, velkommen; er af den opfattelse, at EU har en forpligtelse til at hjælpe medlemsstaterne med at bære disse ekstraordinære byrder; minder imidlertid om, at der ikke kan foretages nogen betaling, hvis en medlemsstat nægter at efterleve EU-Domstolens afgørelser og anerkende EU-rettens forrang; understreger behovet for, at Parlamentet holdes fuldt underrettet om alle bevillinger til disse formål og om anvendelsen af EU-midler til at hjælpe ukrainske flygtninge i de støttemodtagende medlemsstater;

76. anerkender betydningen af den årlige retsstatsrapport og det forhold, at bekæmpelsen af korruption er en integreret del af rapporten; er imidlertid af den opfattelse, at den ikke kan erstatte rapporten om bekæmpelse af korruption; glæder sig over, at Kommissionen agter at medtage specifikke henstillinger til medlemsstaterne i retsstatsrapporten; er af den opfattelse, at Kommissionen bør overveje at oprette et korruptionsindeks baseret på strenge og letanvendelige kriterier og bør overveje medlemsstaternes resultater med hensyn til bekæmpelse af korruption og tilføje sine resultater til kapitlet om bekæmpelse af korruption i rapporten om retsstatsprincippet;

77. er meget bekymret over konstateringerne i retsstatsrapporten fra 2020, som giver anledning til bekymring med hensyn til effektiviteten af efterforskningen, retsforfølgningen og pådømmelsen af korruptionssager, herunder korruptionssager på højt plan i adskillige medlemsstater; insisterer på, at korruption på højt niveau systematisk skal retsforfølges;

78. fremhæver korruptionens skadelige virkninger på borgernes rettigheder; gentager derfor sin henstilling om, at EU bør blive medlem af Sammenslutningen af Stater mod Korruption under hensyntagen til den særlige karakter af EU, dets institutioner og EU-retten; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en eventuel plan for medlemskab inden for rammerne af artikel 83 i TEUF, sammenholdt med artikel 218 i TEUF; gentager endvidere sin opfordring til Kommissionen om at fremlægge en plan for oprettelse af en intern mekanisme til evaluering af korruption for EU-institutionerne;

79. opfordrer Kommissionen til at tilsikre undersøgende journalister passende retsbeskyttelse, der kan sammenlignes med den retsbeskyttelse, whistleblowere nyder godt af;

Torsdag den 7. juli 2022

80. anerkender den afgørende rolle, som mediepluralisme og journalister spiller med hensyn til at beskytte Unionens finansielle interesser ved at afdække svig og korruption; opfordrer medlemsstaterne til at sikre deres beskyttelse og beskyttelse af deres kilder; opfordrer til en hurtig vedtagelse og gennemførelse af direktivet om strategiske retssager mod offentlig deltagelse (direktivet om bekæmpelse af SLAPP); opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe enhver form for ulovlig anvendelse af spyware og hacking software såsom Pegasus eller Predator; mener, at gennemsigtighed er den bedste måde at bekæmpe svig og korruption på;

81. understreger behovet for at gøre ydelsen af direkte og indirekte lån betinget af offentliggørelse af landeopdelte skatte- og regnskabsmæssige data samt oplysninger om det reelle ejerforhold for de modtagere og finansielle formidlere, der er involveret i finansieringstransaktionerne;

82. er af den opfattelse, at midlerne bør tilbagebetales, når der er påvist korruption eller svig;

EU's struktur for bekæmpelse af svig og Kommissionens årlige rapportering

83. mener, at EU-finansieringen er trådt ind i en ny æra med vedtagelsen af NextGenerationEU-genopretningsplanen, og at dette indebærer yderligere udfordringer for EU's struktur for bekæmpelse af svig; er derfor af den faste opfattelse, at strukturen for bekæmpelse af svig skal styrkes yderligere; understreger, at OLAF, EPPO, Europol og Eurojust er underbemandede og mangler finansielle midler; bemærker, at Europol og Eurojust er særligt overbebyrdede i lyset af deres nyligt vedtagne mandater og operationer på EU-plan rettet mod kriminelle aktiver i forbindelse med den russiske invasion af Ukraine; minder Kommissionen og Rådet om, at hver eneste euro, der bruges på overvågning og efterforskning, går tilbage til EU-budgettet;

84. glæder sig over NextGenerationEU — Retshåndhævelsesforummet (NGEU-LEF), et fælles initiativ ledet af Europol og Italien, som samler Europol, EPPO, OLAF, Eurojust, EU's Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse og medlemsstaterne med henblik på at etablere en fælles vej frem med hensyn til at forebygge og imødegå truslerne mod NextGenerationEU-midlerne og EU's finansielle interesser;

85. støtter Kommissionens opfordring til en »europæisk vision« for samarbejde og koordinering mellem EU-organer og nationale myndigheder; mener, at der er behov for en mere struktureret holistisk tilgang for at undgå overlapning, for at dele og udveksle oplysninger og for at fremme integrationen af de forskellige eksisterende lag i strukturen for bekæmpelse af svig og opnå et resultat, der er større end summen af dets komponenter;

86. opfordrer Kommissionen til at undersøge nye muligheder for at gøre den årlige BFI-rapport til en omfattende analyse, ligesom andre årlige rapporter og informationskilder, ved at styrke og fremme dialogen mellem Europol, Eurojust og EPPO og ved at identificere tendenser vedrørende svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder, konstatere svagheder og indhøste nyttige erfaringer med henblik på at forbedre alle interessenters indførelse af foranstaltninger til sikring mod svig;

87. bemærker, at der er behov for en særlig årlig rapport fra Kommissionen om analysen af og status for den overordnede infrastruktur til bekæmpelse af svig, der bl.a. vurderer graden af interoperabilitet mellem EU-aktører i forbindelse med bekæmpelsen af svig, og som behandler mulige forbindelser med de europæiske semestre og landerapporter, rapporten om bekæmpelse af korruption og anvendelsen af konditionalitetsmekanismen vedrørende retsstatsprincippet;

88. fremhæver, at Kommissionen for at bekæmpe korruption effektivt for at undgå ulovlig lobbyvirksomhed og svingdørssituationer og for at beskytte EU's finansielle interesser bør vedtage en holistisk, sammenhængende, systematisk og konsekvent tilgang ved at udvikle bedre regler om gennemsigtighed, uforenelighed og interessekonflikter samt om styrkelse af interne kontrolmekanismer; understreger, at øget gennemsigtighed for modtagere af EU-midler og national finansiering også vil være vigtigt for at håndtere den nye og udfordrende internationale kontekst;

Torsdag den 7. juli 2022

89. minder om den utilstrækkelige analyse af tilfælde af interessekonflikter i bilagene til PIF-rapporten; opfordrer Kommissionen til at foretage en sådan analyse i overensstemmelse med artikel 61 i finansforordningen og offentliggørelsen den 7. april 2021 af »Vejledning om undgåelse og håndtering af interessekonflikter i henhold til finansforordningen«, til gavn for medlemsstaterne;

o

o o

90. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0301

Bedre regulering: sammen om bedre lovgivning

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om bedre regulering: sammen om bedre lovgivning (2021/2166(INI))

(2023/C 47/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union,
- der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Bedre regulering: sammen om bedre lovgivning« (COM(2021)0219),
- der henviser til arbejdsdokument af 3. november 2021 fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Better Regulation Guidelines« (SWD(2021)0305),
- der henviser til målene for udviklingssamarbejde i artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. maj 2021 med titlen »Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning« (COM(2021)0350),
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2020 med titlen »En ny industristrategi for Europa« ⁽¹⁾,
- der henviser til værktøjskassen for bedre regulering, som supplerer retningslinjerne for bedre regulering, begge fra november 2021,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2003 om bedre lovgivning og til den nyeste udgave af denne aftale, den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. marts 2021 om en EU-strategi om barnets rettigheder (COM(2021)0142),
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget med titlen »Bedre regulering: sammen om bedre lovgivning« (CDR 4071/2021),
- der henviser til rapport af 10. juli 2018 med konklusionerne fra taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og »Mindre, men mere effektivt«,
- der henviser til sin beslutning af 24. juni 2021 om målrettet EU-regulering samt nærheds- og proportionalitetsprincippet — rapport om bedre lovgivning for 2017, 2018 og 2019 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 425 af 20.10.2021, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0316.

Torsdag den 7. juli 2022

- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2022 om Parlamentets initiativret ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 16/2018 af 12. juni 2018 med titlen »Efterfølgende revision af EU-lovgivning: et veletableret, men ufuldstændigt system«,
 - der henviser til sin beslutning af 9. juni 2016 for en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. december 2020 om en ny strategi for europæiske SMV'er ⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt, hvori det glæder sig over Kommissionens tilsagn om at sikre, at alle EU-foranstaltninger bør hjælpe EU med at opnå en bæredygtig fremtid og en retfærdig omstilling, og om at opdatere retningslinjerne for bedre regulering i overensstemmelse hermed, hvilket bl.a. vil kræve, at der integreres et princip om »bæredygtighed først« i EU's og dets medlemsstaters dagsordener for bedre lovgivning ⁽⁷⁾,
 - der henviser til den tale, som Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, holdt den 16. juli 2019 ⁽⁸⁾,
 - der henviser til forhandlingen på plenarmødet den 7. juni 2021 om »Tilstanden for Unionens SMV'er — Gennemførelse af dagsordenen for bedre regulering/målet om reduktion af den administrative byrde« ⁽⁹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og Udvalget for Andragender,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0167/2022),
- A. der henviser til, at bedre lovgivning er et fælles mål for alle EU-institutioner og bør opnås ved at øge gennemsigtigheden, ansvarligheden og samarbejdet mellem institutionerne, medlemsstaterne, borgere og interessenter og således sikre fuld respekt for alle grundlæggende europæiske værdier, herunder demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettighederne; der henviser til, at gennemsigtighed, integritet og ansvarlighed også er væsentlige forudsætninger for et demokrati baseret på retsstatsprincippet; der henviser til, at europæisk lovgivning bør være formålstjenlig, forholdsmæssig, klar, gennemsigtig og omfattende til effektivt gavn for borgere og interessenter; der henviser til, at bedre lovgivning bidrager til at sikre, at EU's politikker og lovgivning er gearret til fremtiden under hensyntagen til det højere udviklingstempo på det teknologiske, samfundsmæssige og miljømæssige område; der henviser til, at det derfor vil være stadig vigtigere at støtte lovgivningsmæssige forslag med dokumentation, som er baseret på de mest hensigtsmæssige vurderinger og pålidelig fagfællebedømt videnskabelig dokumentation samt respekt for forsigtighedsprincippet; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at forvalte dokumentationen på en gennemsigtig måde og til at sikre, at den er søgbar, tilgængelig, interoperabel og genanvendelig; understreger, at lovgivning af høj kvalitet ikke kan reduceres til kvantitative mål for en kortsigtet reduktion af byrder og omkostninger alene, men bør være til gavn for alle som en langsigtet investering i fælles velstand i vores samfund og i vores fremtid;
- B. der henviser til, at Kommissionen fuldt ud bør overholde bestemmelserne i artikel 6, stk. 4, i den europæiske klimalov ⁽¹⁰⁾, hvori det fastsættes, at ethvert udkast til foranstaltninger og lovgivningsforslag skal være i overensstemmelse med Unionens mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050; der henviser til, at Kommissionen i den forbindelse skal vurdere overensstemmelsen mellem alle udkast til foranstaltninger eller lovgivningsforslag, herunder budgetforslag, og målene om klimaneutralitet, og om de sikrer fremskridt med hensyn til tilpasning til klimaændringer;

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0242.

⁽⁵⁾ EUT C 86 af 6.3.2018, s. 126.

⁽⁶⁾ EUT C 445 af 29.10.2021, s. 2.

⁽⁷⁾ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2.

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/SPEECH_19_4230

⁽⁹⁾ P9_PV(2021)06-07(17).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

Torsdag den 7. juli 2022

- C. der henviser til, at de nye klimaoverensstemmelseskontroller først er blevet anvendt på konsekvensanalyser af udkast til lovgivningsmæssige foranstaltninger og forslag fra den 1. januar 2022, selv om den europæiske klimalov trådte i kraft i juli 2021, hvilket betyder, at lovens bestemmelser ikke er blevet gennemført i forhold til en række forslag, der er relevante for den europæiske grønne pagt;
- D. der henviser til, at tilgangen med at kontrollere overholdelsen af den europæiske klimalov i konsekvensanalyser og evalueringer er beskrevet i meddelelsen om bedre regulering og i de efterfølgende retningslinjer og i den efterfølgende værktøjskasse; der henviser til, at Kommissionen bør anvende disse kontroller systematisk og gøre det i begyndelsen af den proces, hvor der udarbejdes et nyt udkast til foranstaltning eller en kvalitetskontrol af eksisterende lovgivning, således at det reelt kan være retningsgivende for politiske valg; der henviser til, at den europæiske klimalov forpligter Kommissionen til — som et led i den overensstemmelsesvurdering, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4 — at give en begrundelse i tilfælde af manglende overensstemmelse mellem et udkast til foranstaltning eller et lovgivningsforslag og målene i den europæiske klimalov;
- E. der henviser til, at Kommissionen i 2021 vedtog sin meddelelse med titlen »Bedre regulering: sammen om bedre lovgivning« med de tilhørende retningslinjer og en ledsagende værktøjskasse;
- F. der henviser til, at bedre lovgivning er et middel til at garantere retssikkerhed og bør levere resultater for alle og tjene de europæiske samfunds, virksomheders, arbejdstageres, borgeres og forbrugeres samt miljøets almene interesse; der henviser til, at lovgivning af høj kvalitet tjener offentlighedens interesse, da den direkte påvirker konkurrenceevnen i EU, dets territorier og virksomheder og også er et redskab til at styrke demokratiet og den direkte borgerdeltagelse på både nationalt og regionalt plan;
- G. der henviser til, at der er behov for revision og, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, også for forenkling for at fjerne hindringer for gennemførelsen af lovgivningen, herunder på tværs af grænserne, og for at gøre lovgivningen mere effektiv, gennemsigtig og omfattende for målgruppen, det være sig borgerne eller erhvervsvirksomhederne;
- H. der henviser til, at principperne og redskaberne for bedre regulering bør forblive politisk neutrale for at sikre en objektiv definition af problemerne og reelle alternative politiske løsningsmodeller, som skal overvejes af Kommissionen, Rådet og Parlamentet;
- I. der henviser til, at bedre lovgivning skal sigte mod at tjene EU's ambitioner og navnlig dets langsigtede målsætninger såsom økonomisk vækst, fremme af investeringer og jobskabelse, sikring af et mere konkurrencedygtigt og demokratisk Europa, sociale fremskridt og den bindende målsætning om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 og den langsigtede prioriterede målsætning for 2050 om, at borgerne skal leve et godt liv i en ressourcebegrænset verden; der henviser til, at bæredygtighed bør stå i centrum for lovgivning af høj kvalitet og sætte sociale, økonomiske og miljømæssige hensyn på lige fod; der henviser til, at Kommissionen ved anvendelsen af principperne om bedre lovgivning bør fastlægge de mest effektive løsninger for at maksimere fordelene og samtidig minimere de tilknyttede omkostninger;
- J. der henviser til, at Kommissionen har forpligtet sig til at øge indsatsen for at fremme og forbedre børns muligheder for at deltage i beslutningsprocessen på EU-plan på en inkluderende og systemisk måde, navnlig gennem børnespecifik høring i forbindelse med relevante fremtidige initiativer;
- K. der henviser til, at veludførte forudgående og efterfølgende konsekvensanalyser, offentlige høringer og princippet om forudgående evaluering er uundværlige redskaber til at sikre en velinformeret, bedre, effektiv, ansvarlig og gennemsigtig lovgivning, der er skræddersyet til støttemodtagernes behov; der henviser til, at dette bidrager til at kvantificere indvirkningerne, idet deres cost-benefit-forhold indregnes; der henviser til, at sådanne vurderinger bør tage hensyn til økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter med samme grad af detaljeret analyse og nøjagtighed, idet der tages hensyn til både kvalitativ og kvantitativ dokumentation, herunder også de politiske foranstaltningers indvirkning på de grundlæggende rettigheder; der henviser til, at Revisionsretten offentliggjorde en særberetning i 2018 med en række anbefalinger for at forbedre kvaliteten af efterfølgende revisioner;

Torsdag den 7. juli 2022

- L. der henviser til, at webportalen »Deltag i debatten« har til formål at styrke inddragelsen af borgere og interessenter i EU's politiske beslutningsproces og har vist sig at være et nyttigt redskab i forbindelse med udarbejdelsen af EU's politikker; der henviser til, at Kommissionen lancerede en ny version af værktøjet den 3. juli 2020 for yderligere at forbedre sine høringer og sin kommunikation med offentligheden og øge gennemsigtigheden; der henviser til, at Revisionsretten offentliggjorde en særberetning i 2019 ⁽¹¹⁾ med en række anbefalinger for yderligere at forbedre denne portal, navnlig med hensyn til at gøre den mere brugervenlig, herunder med hensyn til aktionsradius og gennemsigtighed samt anvendelse og tilgængelighed af oversættelser;
- M. der henviser til, at Udvalget for Forskriftskontrol vurderer kvaliteten af konsekvensanalyser samt kvalitetskontroller og større evalueringer for at støtte for en beslutningsproces af høj kvalitet; der henviser til, at omkring en tredjedel af konsekvensanalyserne i 2021 fik en negativ første udtalelse; der henviser til, at udvalget kan spille en vigtig rolle med hensyn til at forbedre EU-lovgivningen;
- N. der henviser til, at respekt for flersprogethed er en forudsætning for, at EU-institutionerne kan arbejde ordentligt; der henviser til, at det er fastsat i artikel 1 i TEU, at »beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt«; der henviser til, at offentligt tilgængelige EU-websteder for finansiering og udbudsmuligheder inden for rammerne af EU-programmerne ofte først offentliggøres på engelsk; der henviser til, at oversættelsen af disse websteder kan tage flere måneder; der henviser til, at tilgængeligheden af disse websteder på alle EU's officielle sprog har stor betydning for fair konkurrence;
- O. der henviser til, at formålet med programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT) og Fit for Future-plattformen (F4F) er at forenkle EU-lovgivningen og reducere unødvendige administrative og lovgivningsmæssige byrder samt omkostninger med henblik på at forbedre overholdelsen og gennemførelsen af lovgivningen og samtidig realisere de underliggende politiske målsætninger ved at fokusere på lovgivningsmæssig udligning og kvalitetskontroller af tidligere, nuværende og fremtidig lovgivning;
- P. der henviser til, at Kommissionen indførte en »én ind, én ud«-princippet med det formål at udligne nye byrder, som følger af Kommissionens lovgivningsforslag, ved at fjerne allerede eksisterende byrder på det samme politikområde;
- Q. der henviser til, at »én ind, én ud«-princippet kan bidrage til REFIT-programmet ved at udvide det fra at vurdere unødvendige byrder, der opstår som følge af individuelle retsakter, til også at omfatte ny lovgivning og se på hele politikområder; der samtidig henviser til, at »én ind, én ud«-princippet bør præciseres med hensyn til dets anvendelse i praksis, eftersom lovgivning altid bør gavne borgerne, virksomhederne, arbejdstagerne og forbrugerne;
- R. der henviser til, at fordelene ved forenklingsbestrebelse på europæisk plan også kan forudsætte, at medlovgiverne opretholder de relevante bestemmelser, og afhænger af, hvilke valg medlemsstaterne træffer i forbindelse med gennemførelsen i national ret, ligesom der kræves en større indsats fra Kommissionens side med hensyn til at koordinere og foretage høringer af medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder;
- S. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse af 24. oktober 2017 med titlen »Fuldføring af dagsordenen om bedre regulering: Bedre løsninger for bedre resultater« (COM(2017)0651) gav udtryk for forbehold med hensyn til »én ind, én ud«-princippet og »fastsættelse af forhåndsmålsætninger om reduktion af byrden«, idet det ifølge Kommissionen »vil skabe pres for liberalisering og forringe dens politiske ansvar for at gøre de ting, der skal gøres, når de skal gøres«;
- T. der henviser til, at Kommissionen ifølge oplysninger offentliggjort i EUR-Lex ⁽¹²⁾ vedtog eller ændrede 1 977 lovgivningsmæssige eller ikkelovgivningsmæssige retsakter i 2021; der henviser til, at 1 008 lovgivningsmæssige eller ikkelovgivningsmæssige retsakter i samme periode blev ophævet eller udløb;
- U. der henviser til, at traktaterne kun giver Parlamentet direkte initiativret i meget begrænsede tilfælde; der henviser til, at Parlamentet har efterlyst en styrkelse af sin initiativret i sin beslutning om Parlamentets initiativret;

⁽¹¹⁾ Revisionsretten, særberetning nr. 14/2019: »Deltag i debatten! Kommissionens offentlige høringer inddrager borgerne, men de opsøgende aktiviteter er mangelfulde«.

⁽¹²⁾ <https://eur-lex.europa.eu/statistics/2021/legislative-acts-statistics.html>; <https://eur-lex.europa.eu/statistics/legal-acts/2021/legislative-acts-statistics-repealed-and-expired-acts.html>

Torsdag den 7. juli 2022

V. der henviser til, at Unionens funktionsmåde bygger på det repræsentative demokrati;

1. glæder sig over, at det er Kommissionens mål, at EU-retten bør give maksimale fordele til borgere og virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder, og Kommissionen har til hensigt at gøre tilgangen til bedre lovgivning mere dynamisk og mere omstillingsparat i forhold til fremtidige udviklingstendenser; glæder sig endvidere over, at Kommissionen har givet tilsagn om at gøre bedre brug af strategisk fremsynethed, og opfordrer til, at dette integreres i konsekvensanalyser og evalueringer; understreger, at dagsordenen for bedre regulering bør støtte den grønne omstilling af Unionens økonomi ved bl.a. at gøre det muligt at markedsføre innovative teknologier og støtteteknologier mere effektivt; glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at forbedre analysen af og rapporteringen om forslagenes virkninger, for eksempel når det drejer sig om konkurrenceevne og SMV'er, territorialitet, bæredygtighed, lighed, nærhed og proportionalitet, hvilket kan bidrage til at afdække mangler, behov og muligheder samt opdage eksisterende risici og tendenser og dermed bidrage til at definere politiske prioriteter og udforme strategisk planlægning med et langsigtet perspektiv, navnlig i de mindst udviklede lande og med hensyn til at nå verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG'er);

2. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at anerkende, at der er behov for bedre regulering og forenkling under hensyntagen til økonomiske, miljømæssige, kønsrelaterede og sociale virkninger på en integreret og afbalanceret måde;

3. glæder sig endvidere over, at Kommissionen har givet tilsagn om at integrere SDG'erne i alle sine lovgivningsforslag på linje med FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, lægge større vægt på ligestilling mellem kønnene og ligestilling for alle og sikre, at princippet om ikke at gøre væsentlig skade og forsigtighedsprincippet anvendes på alle politikområder; mener, at der i konsekvensanalyser også bør tages hensyn til indvirkningen på gennemførelsen af 2030-dagsordenen som helhed; bemærker med bekymring, at den integrerede og holistiske karakter af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling risikerer at blive overset, når der kun henvises til »relevante SDG'er«; henviser til, at EU har til hensigt at indtage en førende position på verdensplan for så vidt angår gennemførelsen af 2030-dagsordenen og SDG'erne sammen med sine medlemsstater og deres lokale og regionale myndigheder og i tæt samarbejde med sine internationale partnere; beklager det faktum, at Kommissionen endnu ikke har udviklet en integreret og holistisk gennemførelsesstrategi for SDG'erne; minder om, at EU skal gøre sig mere synlig i udviklingslandene gennem effektiv kommunikation om sine samarbejds- og udgiftsprogrammer;

4. støtter tilsagnet om forbedret analyse og rapportering af miljømæssige virkninger i alle EU-politikker gennem obligatorisk vurdering af princippet om ikke at gøre væsentlig skade og den omstændighed, at denne vurdering skal anvendes på forslag vedrørende alle politikområder for at undgå uensartet anvendelse; opfordrer Kommissionen til klart at definere princippet om ikke at gøre væsentlig skade for at sikre en konsekvent anvendelse heraf; støtter forslaget om, at der i højere grad bør tages hensyn til bæredygtighed og digitalisering i lovgivningsprocessen; understreger, at der i vurderingen af princippet om ikke at gøre væsentlig skade skal tages hensyn til de bredere omkostninger og fordele for samfundet, f.eks. inden for folkesundhed, og miljømæssige virkninger;

5. anbefaler, at Kommissionen overvejer at indføre et »bæredygtighed først«-princip og vedtage det for al politikudvikling og -evaluering, idet den prioriterer langsigtede bæredygtighedshensyn; bemærker endvidere, at strategisk fremsynethed vil understøtte Refitprogrammet, som fastlægger muligheder for at reducere unødvendige reguleringsmæssige byrder og sikrer, at eksisterende EU-lovgivning fortsat er »egnet til fremtiden«;

6. opfordrer i den forbindelse til, at rapporterne fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) og Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) systematisk tages i betragtning i processen vedrørende strategisk fremsynethed; glæder sig i den forbindelse over arbejdet i Fit for Future-plattformen (F4F-plattformen), som samler ekspertise fra bl.a. offentlige forvaltninger, ikkestatslige organisationer og små og store virksomheder på regelmæssige møder med henblik på at forbedre eksisterende EU-lovgivning; bemærker, at denne platform også kan anvendes til at drøfte bredere emner såsom den grønne omstilling;

7. minder om, at beskyttelse, fremme og facilitering af overholdelse af menneskerettigheder og demokrati er en central prioritet i EU's optræden udadtil som fastsat i artikel 21 i TEU, og at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder også finder anvendelse på EU's optræden udadtil; fremhæver, at EU gentagne gange har bekræftet sit tilsagn om at forblive en indflydelsesrig aktør på den internationale scene og om fortsat at spille en førende rolle som en global forkæmper for demokrati og menneskerettigheder; beklager derfor, at forslaget fortsat er begrænset med hensyn til at

Torsdag den 7. juli 2022

omsætte værktøjet om grundlæggende rettigheder i EU's værktøjskasse for bedre regulering til retningslinjer for EU's globale engagement og traktatbaserede forpligtelse i forhold til menneskerettigheder; understreger derfor, at menneskerettighederne har stor betydning for alle EU's eksterne politikker, herunder handelspolitik og udviklingssamarbejde, navnlig for så vidt angår sårbare grupper;

8. understreger derfor, at retningslinjerne bør revideres og gennemføres effektivt for at sikre, at der systematisk tages behørigt hensyn til menneskerettighederne, hvilket forpligter EU til ikke at træffe foranstaltninger, der kan forhindre eller vanskeliggøre virkeliggørelsen af menneskerettighederne; understreger, at de kønsspecifikke virkninger bør integreres i al rapportering, og at det ud over en generel vurdering af menneskerettighedssituationen er nødvendigt at medtage kønsopdelte data og evaluere den specifikke indvirkning på menneskerettighederne for kvinder;

9. understreger, at miljø- og sundhedsrelateret lovgivning har en direkte indvirkning på EU-borgernes liv; opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde en kort begrundelse på et tilgængeligt lægmandsprog, der skal ledsage alle lovgivningsforslag, og til at træffe alle passende foranstaltninger for at sikre, at alle EU-borgere kan forstå essensen af et lovgivningsforslag, herunder de mulige konsekvenser for deres liv;

10. glæder sig over, at bedre regulering i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 9. marts 2021 med titlen »Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti« (COM(2021)0118) skal sigte mod at fremme princippet om digital betjening som udgangspunkt i kommende EU-lovgivning som et vigtigt redskab til at støtte den digitale omstilling; understreger, at teknologier som kunstig intelligens kan forbedre lovgivningsprocessen og forbedre adgangen til oplysninger samt gøre lovgivningen mere forståelig for borgere og virksomheder; opfordrer Kommissionen til at anvende reguleringsmæssige sandkasser⁽¹³⁾ til lovgivning vedrørende den digitale omstilling fra sag til sag og under hensyntagen til EU-merværdi og proportionalitet, navnlig med henblik på at støtte SMV'er og nystartede virksomheder; mener imidlertid, at disse sandkasser skal være underlagt strenge begrænsninger med hensyn til tid og anvendelsesområde, overvåges behørigt og være i overensstemmelse med gældende EU-ret om beskyttelse af personoplysninger og grundlæggende rettigheder;

11. mener, at udviklingen af nye former for digitaliseringsprocesser i beslutningstagningen i alle tre institutioner er en væsentlig udfordring og mulighed for at styrke EU-lovgivningens kvalitet i den digitale tidsalder; mener, at de tre institutioners forpligtelser vedrørende en sådan udvikling bør identificeres klart og medtages i en revideret interinstitutionel aftale om bedre lovgivning (IIA om bedre lovgivning); opfordrer lovgiverne til at anvende digitalisering for at undgå unødvendige administrative byrder og lette lovgivningsarbejdet;

12. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at indføre et fælles digitalt rapporteringsinstrument for virksomheder for at konsolidere de rapporteringskrav, der stammer fra revisionen af direktivet om ikkefinansiel rapportering, taksonomien, men også rapporteringskravene fra Fit for 55-pakken i ét enkelt værktøj, der er udformet ud fra konkrete krav og fastlagte nøgleresultatindikatorer (KPI'er) og standarder, der er tilgængelige i en modulopbygget og digital form for virksomheder og andre organisationer;

13. understreger, at det er vigtigt, at borgerne har nem adgang til retskilder, og at det er nødvendigt at oprette et centralt, gennemsigtigt websted, hvor man kan få et overblik over hele lovgivningsprocessen og supplerende dokumenter fra alle EU-institutionerne;

14. noterer sig, at der i handelslivet stadig anvendes et stort antal papirdokumenter; mener, at digitalisering og anvendelse af elektroniske handelsdokumenter reducerer omkostninger og kompleksitet; opfordrer Kommissionen til at udnytte den digitale tidsalder og digitale værktøjer til at reducere visse typer byrder eller forpligtelser; understreger, at det er nødvendigt at undersøge brugen af elektroniske handelsdokumenter, som vil skabe større effektivitet og sikkerhed og mindske administrative byrder;

⁽¹³⁾ Reguleringsmæssige sandkasser er defineret som konkrete rammer, der ved at skabe en struktureret kontekst til forsøg giver mulighed for, hvor det er relevant, at afprøve innovative teknologier, produkter, tjenester eller tilgange i et virkelighedsmiljø — for tiden især i forbindelse med digitalisering — i en begrænset periode og inden for en begrænset del af en sektor eller et område under reguleringsmæssigt tilsyn, idet det sikres, at der er passende beskyttelsesforanstaltninger.

Torsdag den 7. juli 2022

15. fremhæver, at der er 22,6 mio. ⁽¹⁴⁾ SMV'er i EU, og at Kommissionen derfor ikke blot bør udføre SMV-testen mere systematisk, men også bør fastsætte en obligatorisk SMV-test, der skal foretages i alle lovgivningsforslag, hvor dette er relevant; understreger, at en sådan test klart bør identificere, hvordan der kan opnås forenkling med hensyn til omkostninger og fordele, og om muligt formulere yderligere anbefalinger for at undgå unødvendige administrative eller reguleringsmæssige byrder for SMV'er;

16. minder om, at anvendelsen af »tænk småt først«-princippet, som indgår i »Small Business Act«, er et væsentligt element i den proportionalitetstest, der skal foretages forud for ethvert lovforslag, og bør sigte mod at sikre, at SMV'erne høres, og at deres interesser indarbejdes så tidligt som muligt for at fremme udviklingen af SMV'er, som er rygraden i vores europæiske økonomi;

17. opfordrer Kommissionen til at skabe en stilling som SMV-repræsentant, som kan bidrage til at minimere unødvendige administrative og reguleringsmæssige byrder på tværs af medlemsstaterne, og som bør udpeges med horisontale kompetencer i formandskabets kabinet;

18. minder om, at den fælles handelspolitik henhører under Unionens enekompetence, og at bestemmelserne i artikel 207 i TEUF bør forsvares og bevares med gennemslagskraft; insisterer på, at det er nødvendigt at undgå langvarige ratifikationsprocedurer for handels- og investeringsaftaler, der indeholder blandede elementer, for at sikre deres rettidige ikrafttræden;

19. er overbevist om, at alle europæere skal være i stand til at følge EU's lovgivningsproces; støtter Kommissionens forslag om at gøre webportalen »Deltag i debatten« mere tilgængelig for personer med handicap og konsolidere offentlige høringer i en samlet »opfordring til indsendelse af dokumentation«; mener, at alle relaterede dokumenter, spørgeskemaer og bidrag skal gøres tilgængelige på alle EU's officielle sprog så hurtigt som muligt; efterlyser større gennemsigtighed i beslutningsprocessen og navnlig omkring behandlingen af svarene, idet det bl.a. bør sikres, at svarene vægtes korrekt i forhold til deres repræsentativitet, afhængigt af om de repræsenterer individuelle eller kollektive interesser; bemærker, at udformningen og valget af høring har en væsentlig indvirkning på den type input, der modtages, og på selve resultatet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at alle de opfordringer til indsendelse af dokumentation, som den iværksætter, er neutrale og upartiske, bl.a. ved at anvende spørgeskemaer, der evidensbaseret og formuleret med åbne spørgsmål, hvor det er relevant; minder desuden om, at andragender til Parlamentet er en afgørende form for borgerdeltagelse og -feedback, som Kommissionen regelmæssigt bør vurdere og behandle;

20. efterlyser større gennemsigtighed i høringsprocessen og opfordrer til, at sammenfattende rapporter om høringerne offentliggøres og stilles til rådighed på alle EU-sprog og også gøres tilgængelige for personer med handicap;

21. mener, at Kommissionen i sine bestræbelser på at sikre, at EU's politikker bygger på en klar forståelse af politikområder, der er genstand for hurtige strukturelle ændringer, såsom miljø og digitalisering, bør gøre brug af de input, der kommer i andragender fra borgere og civilsamfundsorganisationer; mener, at borgernes deltagelse er afgørende på politikområder såsom grundlæggende rettigheder, respekt for retsstatsprincippet og bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling på ethvert tænkeligt grundlag;

22. mener, at kvaliteten af den lovgivning, der berører udviklingslandene, bl.a. er styret af dens legitimitet og effektivitet, som igen afhænger af høringsprocessens art, hvor imødekommende denne lovgivning er over for de pågældende landes behov, og om gennemførelsen af den fører til de ønskede resultater uden at forvolde skade; glæder sig over, at Kommissionen fokuserer på at opnå en bedre forståelse af EU-lovgivningens behov og virkninger uden for EU ved at øge samarbejdet med eksterne partnere; opfordrer Kommissionen til at gøre dette samarbejde effektivt ved at sikre inklusive, meningsfulde og effektive høringsprocesser med inddragelse af berørte interessenter såsom arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet i udviklingslandene samt eksperter og virksomheder fra de forskellige berørte områder; foreslår, at resultatet af disse høringer og den indsamlede dokumentation virkelig anvendes som input ved udarbejdelsen af lovgivningen, og at der navnlig tages hensyn til de berørte interessenters kontekst og specifikke behov i de partnerlande, hvor høringen skal gennemføres; glæder sig over initiativet til at gøre høringsprocesserne mere målrettede, klarere og brugervenlige; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den planlagte forenkling af den offentlige høringsproces ikke skader dens effektivitet; fremhæver den rolle, som EU-delegationerne kan spille, navnlig i udviklingslandene, og behovet for at stille de instrumenter og ressourcer, der er nødvendige for gennemførelsen af disse høringer, til rådighed;

⁽¹⁴⁾ <https://www.statista.com/statistics/878412/number-of-smes-in-europe-by-size>

Torsdag den 7. juli 2022

23. henstiller, at EU-institutionerne inden for flersprogethed overholder de principper, rettigheder og pligter, der er nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder og Rådets forordning (EØF) nr. 1/1958 samt i interne retningslinjer og beslutninger såsom kodeksen for god forvaltningsskik;
24. opfordrer EU-institutionerne til at tilvejebringe de menneskelige ressourcer, som er nødvendige for at sikre overholdelsen af princippet om flersprogethed igennem alle de forskellige faser i lovgivningsprocessen;
25. mener, at ensartede sprogversioner på de officielle EU-sprog er en afgørende forudsætning for, at domstolene og EU's og medlemsstaternes myndigheder kan fortolke de eksisterende bestemmelser pålideligt, og at de derfor er et vigtigt bidrag til en ensartet anvendelse og håndhævelse af EU-retten; opfordrer institutionerne til i alt væsentligt at opfylde disse krav i forbindelse med fremtidig lovgivning;
26. opfordrer til, at alle EU's websteder om finansierings- og indkøbsmuligheder samtidig oversættes til alle officielle EU-sprog, da det faktum, at de indledningsvis udelukkende er tilgængelige på engelsk, stiller medlemsstater, hvor engelsk ikke er et officielt sprog, ringere;
27. understreger, at der er tætte forbindelser mellem på den ene side gennemførelsen af genopretningspakken NextGenerationEU og målsætningen om at sikre større modstandsdygtighed i EU's samfund og på den anden side EU-institutionernes behov for at nå ud til Unionens borgere for at styrke bevidstheden om den grundlæggende karakter af disse politiske opgaver og gennemførelsen heraf; mener, at et sådant opsøgende arbejde i sidste ende bør bidrage til en mere fleksibel og mere effektiv interinstitutionel beslutningstagning, der er i stand til at reagere på en robust og beslutsom måde på erfaringerne fra pandemien;
28. opfordrer til en stærkere politisk dialog mellem EU-institutionerne og de nationale parlamenter, lokale og regionale myndigheder, Det Europæiske Regionsudvalg og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg;
29. noterer sig den nuværende tendens, hvor de nationale parlamenter inden for rammerne af protokol nr. 1 og 2 sigter mod et større engagement via politisk dialog om EU-politikker med henblik på at skabe større merværdi for borgerne; noterer sig desuden anmodninger om en tilsvarende fremadrettet inddragelse af Det Europæiske Regionsudvalg i den forbindelse via udarbejdelse af initiativudtalelser;
30. minder om, at en betydelig andel af EU-lovgivningen gennemføres på subnationalt plan, hvor der er gjort værdifulde førstehåndserfaringer med at anvende EU-lovgivningen i tæt kontakt med den lokale økonomi, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og borgerne, og hvor der kan ydes et bidrag til at styrke EU-aktionernes effektivitet og synlighed;
31. henviser igen til lokale og regionale myndigheders særlige karakter og behovet for at skræddersy høringerne; anbefaler, at Kommissionen hører Det Europæiske Regionsudvalg proaktivt i forbindelse med udvikling af åbne høringer og køreplaner for forslag, der vil have betydelig indvirkning på subnationale forvaltningsniveauer;
32. understreger, at aktiv nærhed er en integreret del af dagsordenen for bedre regulering; glæder sig i den forbindelse over, at Kommissionen i sine lovgivningsforslag i stigende grad gør brug af nærhedsvurderingsskemaet, således som det foreslås i meddelelse af 23. oktober 2018 med titlen »Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet: Styrkelse af deres rolle i EU's politiske beslutningsproces« (COM(2018)0703);
33. forventer, at konferencen om Europas fremtid også vil bane vejen for yderligere reformer i forbindelse med nærhedsprincippet, navnlig ved også at anvende nærhedsprincippet i EU's styringsprocesser;
34. anerkender, at bedre regulering er alle EU-institutionernes fælles målsætning og ansvar; bekræfter, at Parlamentet som medlovgiver vil strømline sine interne tjenester for bedre at bidrage til vurderingen og overvågningen af, hvordan EU-lovgivning med eksterne dimensioner indvirker på udviklingslandene, herunder de relevante tekster, som Parlamentet har vedtaget vedrørende lovgivningsprocedurer og EU's udgiftsprogrammer; bekræfter også, at det i overensstemmelse hermed vil øge samarbejdet og koordineringen mellem udvalgene, styrke ekspertisen inden for udviklingspolitikker i alle de relevante udvalg og præcisere den rolle, som Udviklingsudvalget skal spille som garant for princippet om udviklingsvenlig politikkoherens som anført i Europa-Parlamentets forretningsorden (bilag VI), hvilket alt sammen har til formål at forbedre EU-lovgivningens kvalitet og effektivitet;

Torsdag den 7. juli 2022

35. minder om, at den løbende og omhyggelige gennemgang af borgernes andragender giver store muligheder for at gøre bedre regulering mere inklusiv og effektiv og for at forbedre de politiske beslutningstageres forståelse af de lokale og regionale realiteter og af borgernes bekymringer og prioriteter; anerkender, at EU-lovgivningen bør sikre ligebehandling af borgere og virksomheder og effektiv håndhævelse af borgernes rettigheder i hele Unionen, og at der bør sikres en stærk og ensartet håndhævelse af eksisterende EU-regler;

36. minder om betydningen af at opretholde tæt kontakt mellem medlovgiverne forud for interinstitutionelle forhandlinger, bl.a. ved regelmæssigt at indbyde repræsentanter for andre institutioner til uformelle drøftelser i overensstemmelse med den forpligtelse, der er skitseret i punkt 34 i IIA om bedre lovgivning; beklager, at dette tilsagn ikke har givet anledning til nye samarbejdsstrukturer eller til systematisk praksis for at lette en sådan udveksling; foreslår, at medlovgiverne når til enighed om en kodeks for god praksis i den henseende;

37. er af den faste overbevisning, at der skal lægges større vægt på institutionel høring, koordinering og samarbejde mellem og inden for EU-institutionerne; opfordrer indtrængende Kommissionen til at strømline sine interne procedurer for systematisk at inddrage GD INTPA i alle konsekvensanalyser, navnlig i forbindelse med intern lovgivning med mulige virkninger uden for EU, og til at tage behørigt hensyn til dette GD's input, forslag og anbefalinger inden for rammerne af udviklingsvenlig politikkoherens; opfordrer Kommissionen til at styrke GD INTPA's inddragelse og meningsfulde deltagelse i høringer på tværs af tjenestegrenene og i GRI (Gruppen for Interinstitutionelle Forbindelser) og EXCO (Gruppen for Ekstern Koordinering) og til at tage behørigt hensyn til dette ledende GD's input vedrørende udviklingssamarbejde og udviklingslande;

38. mener, at børns rettigheder skal integreres i EU-lovgivningen ved at gennemføre konsekvensanalyser af de lovgivningsmæssige forslag med hensyn til børns rettigheder; mener i den forbindelse, at der skal indføres en test med hensyn til børns rettigheder inden for rammerne af værktøjskassen med konsekvensanalyser, og at denne test kan bestå af høring af interessenter, herunder en børnedeltagelsesmekanisme, afdækning af berørte områder, måling af indvirkningen på børn og vurdering af alternative mekanismer;

39. opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med sit tilsagn i EU's strategi for børns rettigheder at iværksætte flere offentlige høringer rettet mod børn og unge og aktivt anvende EU-plattformen for børns deltagelse til at inddrage unge borgers stemme i EU's beslutningsproces;

40. opfordrer institutionerne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sårbare personer såsom personer med handicap deltager i EU's beslutningsproces; understreger, at det er nødvendigt at give alle borgere bedre adgang til information; mener, at der bør iværksættes flere offentlige høringer rettet mod bestemte grupper såsom børn, unge eller ældre; opfordrer alle EU's beslutningstagere til at tage hensyn til interessenternes input og sikre en effektiv opfølgning i de efterfølgende beslutningsprocesser;

41. opfordrer til udvikling af konsekvensmarkører for specifikke spørgsmål såsom indvirkninger på sårbare grupper; roser UNICEF's forslag om en børnemarkør, der evaluerer politikernes indvirkning på børn, og opfordrer til, at der udvikles lignende mekanismer på andre politikområder;

42. opfordrer Kommissionen til uden undtagelse at foretage konsekvensanalyser vedrørende alle lovgivningsmæssige forslag; beklager dybt, at dette ikke tidligere har været tilfældet i forbindelse med adskillige politisk følsomme forslag; minder om, at Parlamentet ved flere lejligheder har foretaget sine egne konsekvensanalyser som erstatning for Kommissionens analyser for at påvirke politikudformningen; opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelig tid og tilstrækkelige ressourcer til konsekvensanalyser for at sikre deres kvalitet; minder imidlertid om, at konsekvensanalyser bidrager med information til den politiske beslutningsproces, men aldrig bør erstatte eller unødigt forsinke lovgivningsprocessen; understreger imidlertid, at det primære fokus i EU's lovgivningsproces bør være på kvalitet, gennemsigtighed og den nyeste avancerede viden og de nyeste avancerede data i konsekvensanalyserne og ikke på den hastighed, hvormed initiativerne gennemføres; opfordrer til, at konsekvensanalyser offentliggøres umiddelbart efter deres afslutning, og ikke først når det politiske forslag fremlægges, således at der sikres større gennemsigtighed i, hvordan EU-afgørelser træffes; noterer sig, at en effektiv gennemførelse af bedre regulering og navnlig af de forudgående konsekvensanalyser vil kræve et passende niveau af ressourcer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at afsætte passende midler i den forbindelse;

Torsdag den 7. juli 2022

43. understreger og beklager det velkendte faktum, at der mangler konsekvensanalyser om flere centrale lovgivnings-sager, hvilket kun delvist kan tilskrives covid-19-pandemien, og noterer sig, at Kommissionen har til hensigt at offentliggøre et analytisk arbejdsdokument fra sine tjenestegrene sammen med forslag eller senest tre måneder efter deres vedtagelse i de tilfælde, hvor der ikke er blevet udarbejdet en konsekvensanalyse; understreger, at selv om dette er et velkomment skridt i retning af større gennemsigtighed, bør det ikke føre til, at Kommissionen omgår sine forpligtelser hvad angår konsekvensanalyser, og at Kommissionen bør offentliggøre arbejdsdokumenter fra sine tjenestegrene samtidig med lovgivningsforslaget;

44. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at styrke de territoriale konsekvensanalyser og sikring af landdistrikternes behov⁽¹⁵⁾ for bedre at tage hensyn til behovene og særprægene i de forskellige EU-territorier såsom byområder/landdistriktsområder, grænseoverskridende områder og regioner i den yderste periferi; påpeger, at det er værdifuldt for Det Europæiske Regionsudvalg at have adgang til territoriale konsekvensanalyser, herunder konsekvensanalyser for landdistrikterne, konsekvensanalyser for byer og grænseoverskridende konsekvensanalyser;

45. fremhæver behovet for at udvikle yderligere redskaber til at vurdere nye politikkers, initiativers og lovgivnings indvirkning på miljøet, når de eksisterende redskaber er utilstrækkelige, for at sikre, at von der Leyen-Kommissionens grønne ambitioner og dens fokus på FN's SDG'er får en mere fremtrædende placering i Kommissionens konsekvensanalyser og lovgivningsforslag; opfordrer i den forbindelse til, at der tages hensyn til de omkostninger, der kan opstå som følge af manglende politisk handling, navnlig på områderne sundhed, klima, miljø og den sociale dimension, og de kumulative virkninger af forsinkelser; mener, at der ved udarbejdelsen af konsekvensanalyser i lige høj grad skal fokuseres på evalueringen af navnlig de økonomiske, sociale, sundhedsmæssige og miljømæssige konsekvenser af Kommissionens forslag, og at følgerne for borgernes grundlæggende rettigheder og ligestilling mellem kvinder og mænd skal vurderes;

46. beklager, at der kun foreligger nogle få konsekvensanalyser af virkningen af EU's politik og lovgivning på udviklingslandene — hvilket navnlig gælder analyser af den interne lovgivning, der ikke vedrører udvikling — og at de ikke i tilstrækkelig grad vurderer og tager hensyn til den mulige virkning på udviklingslandene; er af den faste overbevisning, at forudgående konsekvensanalyser er et værdifuldt redskab til at afdække og imødegå mulige risici, som en politik og/eller et lovgivningsforslag kan indeholde for udviklingslandene, navnlig de mindst udviklede lande; opfordrer Kommissionen til at være mere opmærksom på EU-lovgivningens virkning på udviklingslandene og til at respektere og fremme målene for udviklingssamarbejdet i disse initiativer, når det er relevant, navnlig på områder som migration, miljø, landbrug og bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet, herunder organiseret kriminalitet, narkotika- og menneskehandel samt hvidvask af penge; opfordrer indtrængende Kommissionen til at omsætte konsekvensanalysens konklusioner til retlige bestemmelser i de retsakter, der ikke vedrører udvikling, sådan at EU's forpligtelse i henhold til artikel 208 i TEUF afspejles bedre;

47. udtrykker bekymring over gennemførelsen af den europæiske klimalovs bestemmelser i tilfælde, hvor der ikke foretages en konsekvensanalyse, navnlig for politisk følsomme forslag, herunder afledt ret; minder om, at Kommissionen i henhold til den interinstitutionelle aftale bør gennemføre konsekvensanalyser af de af sine lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige initiativer, delegerede retsakter og gennemførelsesforanstaltninger, der forventes at få betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale virkninger;

48. bemærker, at værktøj nr. 35 indeholder elementer til at styre udførelsen af konsekvensanalyser i udviklingslandene, og forventer, at dette værktøj vil blive anvendt i vid udstrækning; mener, at de nuværende sektorer, for hvilke konsekvensanalyser bør prioriteres, skal afspejle Unionens nuværende og fremtidige udfordringer og afspejle Parlamentets holdninger, og at de bør udvise en klar overensstemmelse med relevante områder af EU-retten for at gøre det lettere at udpege lovgivning, som der skal lægges særlig vægt på; foreslår, at værktøjsskassen skal styrkes yderligere for at gøre det lettere at udpege og analysere potentielle økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger i udviklingslandene; foreslår, at der medtages et nyt afsnit med overskriften »Virkning på udviklingslandene« for specifikke værktøjer i værktøjsskassen,

⁽¹⁵⁾ I sin meddelelse af 30. juni 2021 med titlen »En langsigtet vision for EU's landdistrikter — Hen imod stærke, forbundne, modstandsdygtige og fremgangsrige landdistrikter i 2040« (COM(2021)0345) beskriver Kommissionen en proofing-mekanisme for landdistrikterne som følger: »I lyset af landdistriktsudviklingens flerdimensionelle karakter og det faktum, at traktaterne sigter mod økonomisk, social og territorial samhørighed, er der behov for at revidere EU's politikker ud fra et landdistriktsperspektiv under hensyntagen til deres potentielle virkninger og konsekvenser ikke alene for beskæftigelsen, væksten og udviklingsperspektiverne i landdistrikterne, men også for spørgsmålet om social velfærd og lige muligheder for alle samt kvaliteten af miljøet i landdistrikterne.«

Torsdag den 7. juli 2022

herunder, men ikke begrænset til, værktøj nr. 23, 25 og 26; foreslår, at der under denne overskrift indsættes en række vejledende spørgsmål for at fastslå, om lovgivningen bidrager til målene for udviklingspolitikken og til gennemførelsen af 2030-dagsordenen i både EU og udviklingslandene; minder om, at virkninger på menneskerettighederne, herunder på børn, oprindelige folk, LGBTIQ-personer og andre sårbare grupper, i udviklingslandene er af betydning for det europæiske udviklingssamarbejde; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at indføre særskilte kategorier af konsekvensanalyser vedrørende menneskerettigheder, køn og kvinders rettigheder og retsstatsprincippet og god regeringsførelse i udviklingslandene; minder om, at det også er vigtigt løbende at evaluere effektiviteten af procedurerne og værktøjerne for at lære af tidligere foranstaltninger og gøre tingene bedre i fremtiden, og opfordrer i den forbindelse Kommissionen til regelmæssigt at aflægge rapport til Parlamentet om gennemførelsen af værktøj nr. 35;

49. understreger betydningen af at sammenkoble konsekvensanalyser vedrørende menneskerettigheder med den nye EU-politikramme for due diligence på menneskerettighedsområdet ved at sikre, at de data, der genereres om virksomhedernes menneskerettigheds- og miljørisici pr. sektor, erhvervsaktiviteter og værdikæder, tjener som input for håndhævelses- og overvågningsorganer på EU-plan og nationalt plan og tilvejebringer målbare benchmarks og materielt indhold;

50. minder om, at Parlamentet har oprettet et særligt direktorat, Direktoratet for Konsekvensanalyse og Europæisk Merværdi, som skal kunne foretage forudgående og efterfølgende konsekvensanalyser med henblik på at støtte evidensbaseret politikudformning, og efterlyser tilstrækkelig finansiering og tilstrækkelige menneskelige ressourcer til dette direktorat og andre tjenestegrene i Parlamentet, som har til formål at støtte medlemmernes muligheder for at forbedre deres indsats som medlovgivere;

51. minder om, at Parlamentet i sine vurderinger bør tage hensyn til bestemmelsernes effektivitet med hensyn til at nå deres mål og sikre, at man får noget for pengene, og at de faktiske omkostninger står i rimeligt forhold til fordelene, deres egnethed til og relevans for nye behov, deres merværdi og deres interne og eksterne sammenhæng med andre politikområder;

52. støtter Kommissionens forpligtelse til at gennemgå politikker og opfordrer Kommissionen til i højere grad at gøre brug af efterfølgende evalueringer for at evaluere lovgivningens effektivitet og fordele, hvilket igen kan hjælpe med at danne grundlag for fremtidig politikudvikling og forbedre den reguleringsmæssige tilgang; understreger, at princippet om forudgående evaluering er betydningsfuldt for at sikre, at erfaringerne fra fortiden kan påvirke fremtidige tiltag i den politiske cyklus; er alvorligt bekymret over den voksende tendens til at gennemføre evalueringer og konsekvensanalyser parallelt, selv om resultaterne af evalueringerne bør indgå i enhver revision af lovgivningen;

53. glæder sig over det faktum, at kvalitetskontrollen af evalueringer og de undersøgelser, der understøtter dem, er blevet standardiseret gennem tværfaglige grupper og kvalitetstjeklister; bemærker imidlertid, at der ikke er indført samme kvalitetskontrol i forbindelse med andre efterfølgende revisioner end evalueringer; opfordrer Kommissionen til at fastlægge et sæt minimumskvalitetsstandarder for efterfølgende revisioner ud over evalueringer med henblik på at sikre deres kvalitet i alle Kommissionens tjenestegrene; mener, at sådanne minimumskvalitetsstandarder bør kræve, at efterfølgende revisioner omfatter en detaljeret oversigt over den anvendte metode, herunder dataindsamling og analyseværktøjer, en begrundelse for valget heraf og de tilhørende begrænsninger;

54. understreger, at tilsyns- og revisionsklausuler i lovgivningen sikrer, at de fornødne data indsamles; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Europa-Parlamentet og Rådet og inden for rammerne af den eksisterende IIA at udvikle en interinstitutionel værktøjskasse om tilsyns- og revisionsklausuler, der bl.a. indeholder en taksonomi over mulige resultater og/eller efterfølgende revisioner, som man kan anmode om, samt vejledning i udarbejdelse af tilsynsklausuler for både EU's og medlemsstaternes institutioner og organer;

55. understreger, at efterfølgende evalueringer også er et vigtigt redskab til at vurdere lovgivningens indvirkning på borgere og virksomheder, hvorved der bør lægges særlig vægt på indvirkningen på SMV'er, og opfordrer Kommissionen til at gøre det muligt for F4F-plattformen og medlemsstaterne at give feedback om Kommissionens overslag over omkostninger og fordele efter gennemførelsen;

56. understreger, at målene for bedre lovgivning regelmæssigt skal revideres og evalueres i forhold til kriterierne i dagsordenen for bedre lovgivning, herunder overvågning og rapportering; understreger, at målene skal være afbalancerede, forholdsommæssige og vurderes ud fra deres effektivitet; minder om, at det er vigtigt at råde over sammenlignelige data for hele EU for at foretage denne evaluering, og opfordrer Kommissionen til at undersøge, om anvendelsen af værktøjer til bedre regulering har bidraget til at realisere målsætninger f.eks. om bedre politiske resultater;

Torsdag den 7. juli 2022

57. glæder sig over, at Kommissionen har fornyet sit tilsagn om sikre gennemsigtighed i evalueringsprocessen, og opfordrer til, at der sker en offentliggørelse af flerårige evalueringsplaner, herunder de relevante baggrundsoplysninger, der er anvendt; understreger endvidere, at det er nødvendigt at forbedre adgangen til offentlig, fuldstændig og tilgængelig dokumentation til støtte for konsekvensanalyser og evalueringer, og glæder sig i den forbindelse over, at Kommissionen har til hensigt at forbedre sine dokumentationsregistre og forbindelserne mellem dem samt at gøre sine interne databaser og registre let tilgængelige for offentligheden; støtter i den forbindelse Kommissionens hensigt om at oprette en fælles lovgivningsportal, som bør give det mest intuitive layout og brugervenlige erfaringer for at undgå en overvægt af information, og insisterer på, at det er nødvendigt at gøre denne fælles portal fuldt operationel inden udgangen af 2022; støtter målsætningen om øget samarbejde mellem institutionerne for at lette og strømline adgangen til alle de data, der indsamles om et konkret politisk initiativ i løbet af lovgivningsprocessen;

58. understreger, at EU-finansierede pilotprojekter og »proofs of concept«, om muligt kan bidrage til at forme udarbejdelsen af lovgivning og lette dens gennemførelse og håndhævelse;

59. understreger, at det er vigtigt, at Kommissionen rettidigt besvarer skriftlige forespørgsler fra Parlamentet; beklager, at langt de fleste skriftlige forespørgsler tidligere er blevet besvaret sent, og insisterer på, at Kommissionen forbedrer sin svaretid for skriftlige forespørgsler; påpeger, at kvaliteten af svarene på Parlamentets forespørgsler ofte er meget dårlig, og opfordrer derfor, at der sker en øjeblikkelig og strukturelt set væsentlig forbedring af Kommissionens svar på parlamentariske forespørgsler;

60. understreger, at gennemsigtighed fra de europæiske institutioners side er nøglen til lovgivningsprocessen, eftersom borgerne har ret til at vide, hvordan love, der påvirker dem, udarbejdes; glæder sig over den aftale, der for nylig blev indgået med Rådet om åbenhedsregistret; beklager, at ikke alle EU-institutioner og -organer samt medlemsstaternes repræsentationer er forpligtet til at anvende åbenhedsregistret;

61. mener, at alle institutionerne bør gøre en indsats for at skabe større gennemsigtighed omkring drøftelser og afgørelser; beklager den manglende gennemsigtighed i Rådets beslutningsproces og praksissen med at overklassificere dokumenter og foretage en meget bred fortolkning af de undtagelser, der er medtaget i forordning (EF) nr. 1049/2001, navnlig med henblik på at beskytte beslutningsprocessen og beskytte juridisk rådgivning, hvilket ofte betyder, at princippet om den mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af relaterede dokumenter ikke finder anvendelse; mener, at anvendelsen af fortrolighedsundtagelser i forbindelse med Rådets dokumenter bør foregå i et sammenhængende system med et uafhængigt tilsyn og i overensstemmelse med retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol; opfordrer indtrængende Rådet til at øge antallet og typen af relevante dokumenter, som bliver offentliggjort, navnlig de holdninger, som medlemsstaterne har givet udtryk for, således at offentligheden får mulighed for at vide, hvilken holdning deres regering har indtaget på deres vegne på EU-plan, og også kan bidrage til at styrke de nationale parlamenters kontrol med EU's beslutningstagning, der gælder for alle afgørelser, lige fra lovgivningsmæssige sager til gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter;

62. minder om, at gennemsigtighed og offentlighed omkring en igangværende lovgivningsprocedure er et iboende element i lovgivningsprocessen og derfor kan anvendes, når det gælder aktindsigt i forbindelse med triloger, således som det er fastslået af EU-Domstolen i dens retspraksis og navnlig i sag T-540/15, De Capitani mod Europa-Parlamentet; mener, at EU har brug for at udvikle en mere ambitiøs politik for aktindsigt og sikre en bedre anvendelse af de eksisterende regler, bl. a. i forhold til dokumenter vedrørende interne forhandlinger, trilogforhandlinger og internationale forhandlinger; minder om, at indskrænkninger i aktindsigten, navnlig i forhold til lovgivningsmæssige dokumenter, ifølge Den Europæiske Ombudsmand bør være undtagelsen og begrænses til det absolut nødvendige; tilføjer endvidere, at åbenhed og gennemsigtighed giver større legitimitet og tillid til EU's demokratiske lovgivningsproces; beklager den praksis, hvor »effektiviteten af institutionens beslutningsproces« rutinemæssigt påberåbes for at nægte adgang til lovgivningsmæssige forberedende dokumenter;

63. mener, at forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i dokumenter bør revideres, sådan at der fuldt ud tages hensyn til f.eks. digitalisering og digital dokumenthåndtering, gældende retspraksis vedrørende gennemsigtighed og aktindsigt samt generelle udviklingstendenser i offentlighedens opfattelse af gennemsigtighed; understreger, at enhver revision bør føre til mere, ikke mindre, gennemsigtighed;

64. understreger, at åbne, effektive, gennemsigtige og uafhængige administrative og lovgivningsmæssige beslutningsprocesser er en forudsætning for politikker og regulering af høj kvalitet; understreger, at indførelsen af harmoniserede administrative procedurer kan bidrage positivt til god forvaltning og reguleringspraksis i EU og styrke forbindelsen mellem

Torsdag den 7. juli 2022

ekspertbeslutninger og demokratisk legitimitet; minder om, at Parlamentet i sine beslutninger af 15. januar 2013, 9. juni 2016 og 20. januar 2021 slog til lyd for, at der skulle vedtages en forordning om en åben, effektiv og uafhængig EU-forvaltning på grundlag af artikel 298 i TEUF, og noterer sig, at denne anmodning endnu ikke er blevet fulgt op af et forslag fra Kommissionen; opfordrer derfor igen Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag om en europæisk forvaltningslov under hensyntagen til de hidtidige skridt, som Parlamentet har taget på dette område;

65. minder om, at det er nødvendigt at anvende konsekvente principper for udarbejdelse af lovgivning, navnlig gennemsigtighed, ansvarlighed samt klarhed og præcision, i overensstemmelse med de principper, der er anerkendt i EU-Domstolens retspraksis;

66. påpeger, at organer med en endnu lavere grad af gennemsigtighed såsom Eurogruppen som et første skridt bør være underlagt Rådets forretningsorden, således at afstemningsprocedurer, protokoller, resultater og stemmeforklaringer og gruppens forhandlinger gøres offentligt tilgængelige;

67. noterer sig anvendelsen af instrumenter såsom REFIT og F4F-plattformen til at identificere muligheder for forenkling og reduktion af unødvendige omkostninger og administrative byrder, inden Kommissionen foreslår en revision, samtidig med at der sikres de højeste standarder for beskyttelse samt en bedre overholdelse af EU-retten; minder om, at F4F-plattformens rolle også er at vurdere, om konkret EU-lovgivning og dens målsætninger fortsat er fremtidssikret, proportional og tilpasset nye udfordringer, idet der samtidig fokuseres på reguleringsmæssig compensation;

68. opfordrer Kommissionen til at intensivere sin indsats for at identificere de mest effektive løsninger ved at anvende principperne om bedre regulering, sådan at fordelene kan maksimeres, samtidig med at de tilknyttede omkostninger minimeres i støttemodtagernes interesse, i forbindelse med EU's politikker; understreger behovet for en konsekvent anvendelse af princippet om at »tænke småt først« og styrkelse af princippet om at være »big on big things, small on small things« med henblik på at sikre et passende fokus på SMV'er i EU-lovgivningen og national lovgivning og som udgangspunkt for et nyt interinstitutionelt engagement i nedbringelse af administrative byrder;

69. glæder sig over Kommissionens beslutning om at nedsætte en undergruppe inden for F4F-plattformen bestående af Det Europæiske Regionsudvalgs netværk af regionale knudepunkter; opfordrer Kommissionen til at foretage en meningsfuld opfølgning af platformens udtalelser og til at styrke den evidensbaserede tilgang i dens efterfølgende og forudgående evalueringer med lokal og regional ekspertise;

70. minder om, at midtvejsevalueringer og udløbsklausuler er nyttige redskaber til at sikre, at vores EU-lovgivning altid er ajourført eller rettidigt trækkes tilbage efter at have opfyldt sit formål; mener, at Kommissionen bør udvikle og indføre en mere integreret tilgang til bæredygtighed, som i højere grad tager hensyn til samspillet mellem de økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af EU's politikker og lovgivning; anbefaler, at F4F-plattformen identificerer og undersøger lovgivning, der er i strid med den europæiske grønne pagt og de bredere SDG-mål, bl.a. ved at vedtage en tilgang med »tænk bæredygtighed først« i den forbindelse;

71. gentager sin opfordring til Kommissionen ⁽¹⁶⁾ om at lette gennemførelsen af den europæiske grønne pagt ved at tackle hindringer og bureaukrati, der kan forsinke dens gennemførelse, og ved at være særligt opmærksom på konsekvenserne af og omkostningerne ved at anvende EU-lovgivningen, navnlig for SMV'er;

72. minder om, at der i vurderingen af »unødvendige byrder« skal tages højde for EU-lovgivningens nettoeffekt på forskellige administrative niveauer, samtidig med at der tages fuldt hensyn til nærhedsprincippet, når vedtagelsen af en enkelt retsakt på EU-plan, navnlig i form af direkte gældende EU-forordninger, kan føre til en lavere administrativ byrde på nationalt eller lokalt plan samt forbedre det indre markedes funktion ved at gøre reglerne gennemsigtige og forudsigelige og sikre, at de bliver anvendt på en ensartet måde i alle EU-medlemsstater, og dermed også reducere omkostningerne og konsekvenserne af negative miljø-, klima- og sundhedsrelaterede eksterne virkninger; bemærker, at det kan understøtte en ensartet anvendelse af EU-lovgivningen, hvis EU-lovgivningen bliver gjort mere klar at overholde, f.eks. gennem dagsordenen for bedre regulering;

⁽¹⁶⁾ Udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed om forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022 — alle sektioner.

Torsdag den 7. juli 2022

73. bemærker, at der skal gøres yderligere fremskridt, især inden for forenkling og standardisering af formularer og procedurer, med en konsekvent gennemførelse af »engangsprincippet« og princippet om »digital betjening som udgangspunkt« både på EU-niveau og i medlemsstaterne;

74. mener, at alle internationale handels- og investeringsaftaler skal være »egnede til fremtiden« i alle deres dimensioner og dermed fremme økonomisk, social og miljømæssig bæredygtighed og bidrage til opfyldelsen af internationale forpligtelser; understreger i den forbindelse betydningen af at foretage bæredygtighedsvurderinger forud for indledningen af handels- og investeringsforhandlinger; understreger, at det er nødvendigt at udvikle og gøre brug af en mere integreret tilgang til bæredygtighed, som i højere grad vil tage hensyn til samspillet mellem de økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af EU's lovgivning, politikker og initiativer, herunder handels- og investeringsaftaler, ved også at tage hensyn til den samlede virkning, som forskellige lovgivningsforslag samt handels- og investeringsaftaler kan have;

75. mener, at EU-institutionerne bør trække på ekspertise fra forskellige politikområder for at sikre en optimal beslutningsproces og vedtage yderst effektive foranstaltninger; opfordrer alle tre EU-institutioner til at forbedre koordineringen mellem deres interne organer og undgå at arbejde i siloer; understreger, at det er vigtigt at fremme sammenhængende lovgivningssystemer gennem f.eks. harmonisering af koncepter på tværs af relaterede lovgivnings-initiativer, eftersom dette kan forbedre overholdelsen;

76. understreger behovet for at undersøge innovative lovgivningsmæssige tilgange såsom juridisk design; fremhæver, at juridisk design er en menneskecentreret tilgang, der kan bidrage til at slå bro over kløften mellem EU-borgerne, interessenterne og EU-lovgivningen; minder om, at en menneskecentreret tilgang postulerer, at lovgivning primært bør udformes med borgerne og interessenterne in mente og bør være let forståelig for dem;

77. henleder Rådet og Kommissionens opmærksomhed på anbefalingerne fra Parlamentets fokusgrupper, der fremhæver behovet for at revidere artikel 132 og 166 i Parlamentets forretningsorden om adgang til Rådet og Kommissionen, således at medlemmerne kan overvære eller blive hørt på møder i Rådets arbejdsgrupper, De Faste Repræsentanternes Komité (Coreper) eller Rådet;

78. understreger kravet i artikel 218, stk. 10, i TEUF om, at Europa-Parlamentet straks skal underrettes fuldt ud i alle faser i proceduren for indgåelse af internationale aftaler mellem Unionen og tredjelande eller internationale organisationer; beklager, at Parlamentet ikke får adgang til de forskellige forslag vedrørende forhandlingspositionerne for de kontraherende parter i internationale handels- og investeringsaftaler; mener, at IIA om bedre lovgivning, som noterer sig, at det er vigtigt at sikre, at hver institution kan udøve sine rettigheder og opfylde sine forpligtelser i henhold til traktaterne med hensyn til forhandling og indgåelse af internationale aftaler, bør gennemføres på passende vis i den henseende;

79. understreger behovet for at sikre proportionaliteten af lovgivningsmæssige krav i forbindelse med internationale handelsinstrumenter;

80. understreger, at etableret praksis i forbindelse med midlertidig anvendelse af handels- og investeringsaftaler bør anvendes på alle internationale aftaler for at sikre, at ingen aftale anvendes midlertidigt, før Parlamentet har stemt og givet sin godkendelse;

81. mener, at effektiv regulering skal tilgodese både kortsigtede behov og langsigtede udfordringer; understreger, at »strategisk fremsyn« spiller en central rolle med hensyn til at bidrage til fremtidssikret EU-politikudformning ved at sikre, at vurderinger af nye initiativer er baseret på et mere langsigtet perspektiv, og understreger merværdien af kvalitetslovgivning som en investering i fremtiden; glæder sig over, at »fremsynselementer« er blevet integreret i Kommissionens dagsorden for bedre regulering i konsekvensanalyser og evalueringer; mener imidlertid, at Kommissionen bør tilpasse og kombinere sine strategiske aktiviteter vedrørende bedre regulering og strategisk fremsyn bedre for at sikre en bedre integration af de to processer; understreger, at det fortsat er uklart, hvilken metode Kommissionen følger for at kvantificere omkostninger, foretage afvejninger og gennemføre strategisk fremsyn, og at Kommissionen skal fremlægge dokumentation for, hvordan disse tilgange er blevet fulgt i praksis; opfordrer Kommissionen til at undersøge innovative værktøjer til omkostnings-

Torsdag den 7. juli 2022

vurdering; anbefaler i den henseende på det kraftigste, at man også tager hensyn til rapporterne fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) og Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer, som blev oprettet ved artikel 10a i forordning (EF) nr. 401/2009 i forbindelse med forordning (EU) 2021/1119 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordninger i den strategiske fremsynsproces;

82. noterer sig, at Udvalget for Forskriftskontrol er inddraget i konsekvensanalyser, kvalitetskontroller og større evalueringer af den nuværende lovgivning, hvilket forbedrer Kommissionens evidensbaserede arbejde betydeligt; bemærker, at Udvalget for Forskriftskontrol kan spille en rolle med hensyn til at sikre et upartisk arbejde af høj kvalitet fra Kommissionens side, og at udvalgets ekspertise og erfaring kan anvendes til at udføre andre opgaver i Kommissionen; understreger, at Udvalget for Forskriftskontrol kun kan foretage en effektiv kontrol af Kommissionens arbejde, hvis dets uafhængighed og upartiskhed fastslås utvetydigt; opfordrer i den henseende til, at Udvalget for Forskriftskontrol opnår en væsentligt større uafhængighed og en væsentligt større gennemsigtighed hvad angår møder med interessenter, revisioner, henstillinger og udtalelser, bl.a. ved at det gøres obligatorisk for udvalgets medlemmer at anvende åbenhedsregistret; understreger, at udvalgets arbejde i sidste ende ikke bør påvirke Kommissionens evne til at foreslå lovgivning eller unødigt forsinke vedtagelsen af lovgivningsforslag; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre alle udvalgets udtalelser umiddelbart efter vedtagelsen, uden at gøre nogen undtagelser, for at sikre sammenhæng, gennemsigtighed og ansvarlighed gennem hele processen og også for at videregive dem til Parlamentet og Rådet; opfordrer desuden Kommissionen til også at gøre de udkast til evalueringer og de udkast til konsekvensanalyser, der forelægges for udvalget, tilgængelige for medlovgiverne; bemærker, at Udvalget for Forskriftskontrol består af fire medlemmer af Kommissionen og tre eksterne eksperter; opfordrer Kommissionen til at genoverveje beslutningsprocessen i Udvalget for Forskriftskontrol, eftersom det nuværende system gør det muligt at vedtage udtalelser uden input fra eksterne eksperter, eller til at nedsætte et uafhængigt udvalg for forskriftskontrol uden for Kommissionen; opfordrer endvidere Kommissionen til at udvide sit samarbejde med Udvalget for Forskriftskontrol og styrke det ved at give det flere midler til at udføre sit arbejde og sikre støtte fra Det Fælles Forskningscenter;

83. noterer sig »én ind, én ud«-princippet, hvor Kommissionen sigter mod at kompensere for nyligt indførte byrder ved at aflaste borgere og virksomheder for tilsvarende byrder på EU-plan inden for samme politikområde; bemærker, at »én ind, én ud«-princippet sigter mod at styrke REFIT-programmet ved at udvide det ud over de byrder, der er knyttet til nugældende retsforskrifter, til også at omfatte byrder fra ny lovgivning samt håndtering af den akkumulerede byrde på hvert politikområde; slår til lyd for, at »én ind, én ud«-princippet også baseres på relevant inddragelse af interessenter; noterer sig, at Kommissionen har indført dette princip unilateralt uden en forudgående konsekvensanalyse eller høring; understreger, at gennemførelsen af dette princip ikke bør berøre absolut nødvendige politiske hensyn eller målsætningerne om bedre regulering, og fremhæver, at den ikke bør føre til mekaniske eller matematiske beslutninger om at ophæve lovgivning, sænke standarden eller resultere i en neddæmpet tilgang til lovgivning, og at målet bør være at modernisere og reformere EU-lovgivningen, for at den kan modstå nye udfordringer, bl.a. ved at erstatte, fusionere og forbedre lovgivning; understreger ikke desto mindre, at selv om man bør undgå yderligere unødvendige administrative byrder i forbindelse med udførelse, omsætning og gennemførelse af EU-lovgivning, bør denne tilgang ikke give sig udslag i deregulering eller »nulregulering« og heller ikke forhindre medlemsstaterne i at opretholde eller træffe mere ambitiøse foranstaltninger og vedtage højere standarder på det sociale område, miljøområdet og for forbrugerbeskyttelse i tilfælde, hvor der kun er fastlagt minimumsstandarder i EU-retten;

84. fastslår, at en effektiv gennemførelse af EU-retten er afgørende for at øge borgernes tillid til EU's politik og institutioner; minder om, at en sådan gennemførelse i henhold til artikel 197 i TEUF skal betragtes som et område af fælles interesse for medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaterne til at undgå at tilføje unødvendige yderligere administrative byrder eller overholdelsesbyrder i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivning, navnlig i forhold til SMV'erne, eftersom såkaldt overregulering er en af de vigtigste kilder til unødvendige administrative byrder; mener ikke desto mindre, at princippet om bedre regulering ikke bør forhindre medlemsstaternes parlamenter i at opretholde eller træffe mere ambitiøse foranstaltninger i tilfælde, hvor der kun er fastsat minimumsstandarder i EU-retten; støtter Kommissionens anmodning til medlemsstaterne om, at de skal give meddelelse, når de vælger at tilføje elementer, der ikke udspringer af EU-lovgivningen;

Torsdag den 7. juli 2022

85. minder om, at behovet for ny lovgivning ikke automatisk bør indebære, at der ikke længere er behov for den nugældende lovgivning; mener i den forbindelse, at der ligeledes skal foretages en grundig konsekvensvurdering af alle potentielle ophævelser for at undgå uventede konsekvenser og uønskede virkninger; opfordrer til, at denne tilgang baseres på en gennemsigtig og evidensbaseret metode, der på en afbalanceret måde tager hensyn til alle bæredygtighedsaspekter, både hvad angår fordele og omkostninger, herunder de omkostninger, der er forbundet med manglende overholdelse og passivitet, og i lyset af de administrative eller økonomiske virkninger, samtidig med at der tages hensyn til gældende EU-ret på holistisk vis og under hensyntagen til de sociale, miljømæssige og folkesundhedsmæssige konsekvenser; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at offentliggøre sin »én ind, én ud«-beregningsmekanisme og sikre sig de øvrige EU-institutioners støtte, inden denne tilgang tages i anvendelse; mener, at bedre lovgivning primært bør være baseret på kvalitative snarere end kvantitative overvejelser; understreger, at det er vigtigt at satse på lovgivning af høj kvalitet for at gennemføre EU's flagskibsinitiativer; glæder sig over, at Kommissionen i sin meddelelse har givet tilsagn om at samarbejde med medlemsstaterne, regionerne og de vigtigste interessenter om at fjerne hindringer og bureaukrati, der stiller sig i vejen for den grønne omstilling; understreger betydningen af efterfølgende evalueringer for at sikre, at EU opfylder sine forpligtelser;

86. understreger desuden, at ved anvendelsen af »én ind, én ud«-princippet bør alle overholdelsesomkostninger, både administrative omkostninger og tilpasningsomkostninger, tages i betragtning; fremhæver, at det er nødvendigt at sikre, at princippet anvendes af såvel medlemsstaterne som af lokale og regionale myndigheder gennem den relevante omsætningsproces; tilskynder til udveksling af bedste praksis om kompensationsforanstaltninger, metoder og de indsamlede data;

87. understreger, at tillid til håndhævelsen af retsfor skrifterne spiller en vigtig rolle for den europæiske lovgivnings legitimitet; opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser på at håndhæve EU-retsakter og effektivt sanktionere alle overtrædelser af EU-retten;

88. understreger i den forbindelse betydningen af, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen engagerer sig i et mere struktureret samarbejde med henblik på at vurdere gennemførelsen og effektiviteten af EU-retten som optakt til at forbedre den; påpeger, at det er nødvendigt at foretage en hurtig, rettidig og korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen i medlemsstaterne, hvilket er en forudsætning for, at der kan foretages en korrekt vurdering af behovet for yderligere lovgivning;

89. bemærker, at det vedholdende høje antal traktatbrudsprocedurer viser, at rettidig og korrekt gennemførelse og anvendelse af EU-retten i medlemsstaterne fortsat er en alvorlig udfordring, og anmoder om, at der træffes omgående foranstaltninger for at skabe større gennemsigtighed omkring de beslutninger, som Kommissionen træffer i sådanne procedurer; gentager, at en effektiv håndhævelse af EU-lovgivningen er en central del af dagsordenen for bedre lovgivning; påpeger, at overdrevne reguleringsmæssige byrder for borgere og virksomheder ofte må tilskrives medlemsstaternes problemer med at overholde forskrifterne; opfordrer Kommissionen til at håndhæve EU-lovgivningen fuldt ud og uden unødigt forsinkelse og til at udnytte alle eksisterende værktøjer; understreger, at Kommissionens håndhævelsespolitik skal være mere forudsigelig og gennemsigtig og styrke retssikkerheden for alle interessenter;

90. opfordrer konferencen om Europas fremtid til at drøfte styrkelsen af Europa-Parlamentets lovgivningsinitiativret, da Parlamentet er det eneste demokratisk valgte organ i EU og direkte repræsenterer de europæiske borgere; henviser til, at Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, har givet tilsagn om at støtte Parlamentets initiativret; beklager, at denne mulighed regelmæssigt er blevet udskudt til en kommende traktatrevision; understreger, at en parlamentarisk initiativret er et vigtigt element i det repræsentative demokrati på medlemsstatsniveau, og mener, at det er nødvendigt at styrke medlemmerne af Europa-Parlamentet som direkte repræsentanter for EU-borgerne ved at styrke deres ret til at forme EU's lovgivningsmæssige dagsorden; glæder sig over, at Kommissionens formand har givet tilsagn om at støtte Europa-Parlamentets initiativret, og at Kommissionen har givet tilsagn om altid at reagere med en lovgivningsmæssig retsakt på anmodninger i henhold til artikel 225 i TEUF; opfordrer Rådet og Kommissionen til at fjerne eventuelle hindringer for Parlamentets mulighed for at udøve sine beføjelser til at foreslå lovgivningsinitiativer; mener, at rammeaftalen kan revideres for at gøre det lettere at udøve denne ret; understreger, at det er nødvendigt også at afklare forskellene mellem de forskellige typer af betænkninger fra Europa-Parlamentet og præcisere, hvilke foranstaltninger Kommissionen bliver anmodet om;

Torsdag den 7. juli 2022

91. understreger, at konferencen om Europas fremtid er et initiativ uden sidestykke med hensyn til at kommunikere direkte med EU-borgerne for at lytte til deres synspunkter om den politiske beslutningstagning i Europa; mener, at der efter konferencens afslutning skal gennemføres en evaluering for at undersøge mulighederne for at indføre praksisser, der kan styrke borgernes deltagelse i lovgivningsprocessen; understreger, at det er vigtigt at sætte borgerne i stand til fuldt ud at udøve deres demokratiske ret til at deltage i EU's beslutningsproces gennem aktiv interaktion med deres valgte repræsentanter samt af at fremme direkte deltagelse; foreslår, at Kommissionen overvejer at integrere deltagelsesmekanismer i den interinstitutionelle dialog, der fører frem til dens årlige arbejdsprogram;

92. bemærker, at EU-borgerne hastigt har udviklet en større forståelse for indvirkningen af EU's forvaltning på deres dagligdag og på den fremtidige udvikling på baggrund af et informationssamfund, der i stigende grad er styret af sociale medier, hvilket fremskynder og øger bevidstheden om, hvordan EU's beslutningsproces fungerer, og stiller krav til EU's forvaltning; gentager, at der er behov for fuldt ud at inddrage borgerne i EU's beslutningsproces ud over valghandlinger og andre eksisterende kanaler og instrumenter på en måde, der tager hensyn til hele den politiske cyklus; gentager betydningen af effektive deltagelsesmekanismer og gentager sin opfordring til etablering af permanente deltagelsesmekanismer i overensstemmelse med sin beslutning af 7. juli 2021 ⁽¹⁷⁾ og understreger, at der er behov for at etablere dem på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan, herunder de nødvendige redskaber til passende horisontal og vertikal koordinering mellem institutioner på forskellige niveauer; mener, at disse mekanismer kan bygge på, men ikke være begrænset til, online politiske debatplatforme, ungdomshøringer og en fortsættelse af borgerpanelerne;

93. påpeger, at bedre lovgivning kræver effektive lovgivningsprocedurer, der kan bidrage til at afslutte EU's beslutningsprocedurer inden for en passende tidsramme; beklager det faktum, at de særlige lovgivningsprocedurer, der er fastsat i traktaterne, alt for sjældent er blevet gennemført med succes på grund af Rådets manglende engagement og manglen på effektive proceduremæssige retningslinjer;

94. glæder sig over drøftelserne i konferencen om Europas fremtid om borgernes deltagelse i EU's beslutningsproces; fremhæver navnlig anbefalingerne fra borgerpanel 1, særlig anbefaling 35, 36, 41, 46 og 48, samt fra borgerpanel 2, særlig underområde 2.1, nr. 10 og 11; underområde 3.1, nr. 16; underområde 4.1, nr. 24, og underområde 4.2, nr. 29 og 32, og område 5, borgernes deltagelse, navnlig nr. 39 heri; understreger, at det er nødvendigt på en meningsfyldt måde at forholde sig til anbefalingerne i den endelige rapport om konferencen, som vil blive udarbejdet af bestyrelsen i samarbejde med konferencens plenarforsamling på grundlag af plenarforsamlingens debatter om anbefalingerne fra de nationale borgerpaneler og EU-borgerpanelerne samt input fra den flersprogede digitale platform; mener, at panelernes anbefalinger klart viser, at borgerne efterlyser større gennemsigtighed i den offentlige debat i EU samt mere opsøgende arbejde og et bedre informationsniveau fra EU-institutionernes side gennem aktiv brug af alle kommunikationskanaler, samtidig med at der lægges vægt på de sociale mediers rolle, idet disse medier bør følge beslutningstagningen i EU, herunder lovgivningsprocesserne; opfordrer Kommissionen, Rådet og Parlamentet til at gennemføre konferencens endelige konklusioner på grundlag af anbefalingerne fra borgerpanelerne i overensstemmelse med de principper, der er nedfældet i traktaterne;

95. anbefaler, at den lovgivningsproces, der følger af den lovgivningsmæssige initiativret, der er tillagt Parlamentet i henhold til traktaterne, skal omfatte en anmodning om fastlæggelse af en lovgivningsmæssig tidsplan for de pågældende initiativer, i lighed med den almindelige lovgivningsprocedure; understreger endvidere, at en sådan særlig lovgivningsprocedure skal overholde bestemmelserne i IIA om bedre lovgivning vedrørende den institutionelle forpligtelse for alle tre institutioner til at forhandle og gøre dette i overensstemmelse med princippet om gensidigt loyalt samarbejde i artikel 13, stk. 2, i TEU;

96. mener, at der i sager, hvor Parlamentet udøver initiativret såsom sager vedrørende regler om dets egen sammensætning, valg af dets medlemmer og de generelle betingelser for udøvelsen af dets opgaver og Ombudsmandens statut samt oprettelsen af midlertidige undersøgelsesudvalg, bør overvejes foranstaltninger i en fremtidig interinstitutionel aftale for at undgå, at vigtige institutionelle sager blokeres;

97. understreger den vigtige rolle, som Parlamentet spiller som den institution, der repræsenterer EU's borgere, bl.a. i dets tilsyn og samarbejde med Kommissionen og andre institutioner på vegne af offentligheden og med hensyn til at sikre en bottom-up-tilgang hvad angår lovgivningens virkninger for borgerne; gentager derfor, at det er vigtigt at bevare Parlamentets rolle i den foreløbige vurdering af fremtidig lovgivning via de eksisterende parlamentariske redskaber;

⁽¹⁷⁾ EUT C 99 af 1.3.2022, s. 96.

Torsdag den 7. juli 2022

98. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at konsolidere høringsprocessen, tilsagnet om at aflægge rapport om hver offentlig høring senest otte uger efter dens afslutning og tilsagnet om at offentliggøre høringer mere aktivt for at nå ud til flere borgere, interessenter, herunder SMV'er, og lokale og regionale myndigheder; opfordrer medlemsstaterne til at bidrage til denne proces ved at fremme høringerne på deres område; noterer sig, at nogle interessenter med større finansielle ressourcer kan spille en mere fremtrædende rolle, når det drejer sig om at bidrage til høringerne; mener, at de indsamlede input skal afspejle et afbalanceret syn på interessentlandskabet, og at dette kræver, at det gøres lettere at indsamle input fra alle interessenter, heriblandt borgere og borgerrepræsentanter med færre ressourcer;
99. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0302

Den amerikanske højesterets afgørelse om at ophæve retten til abort i USA og behovet for at beskytte retten til abort og kvinders sundhed, herunder i EU

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2022 om den amerikanske højesterets afgørelse om at omstøde abortrettigheder i USA og behovet for at beskytte abortrettigheder og kvinders sundhed i EU (2022/2742(RSP))

(2023/C 47/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention fra 1950,
 - der henviser til konventionen fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) fra 2000,
 - der henviser til sin beslutning af 24. juni 2021 om situationen for så vidt angår seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i EU inden for rammerne af kvinders sundhed ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 9. juni 2022 om globale trusler mod abortrettigheder: højesterets mulige omstødelse af abortrettigheder i USA ⁽²⁾,
 - der henviser til den amerikanske højesteretsafgørelse af 24. juni 2022, der med fem stemmer for og fire imod omstødte dommen i sagen Roe mod Wade, hvorved den føderale forfatningssikrede ret til abort blev bragt til ophør,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at USA's højesteret med den skelsættende sag Roe mod Wade (1973) skabte en præcedens, som senere blev bekræftet i sagen Planned Parenthood mod Casey (1992) og i sagen Whole Woman's Health mod Hellerstedt (2016), der garanterer den forfatningssikrede ret til lovlig abort før levedygtighed i USA; der henviser til, at højesteret den 24. juni 2022 med fem stemmer for og fire imod besluttede at omstøde dommen i sagen Roe mod Wade og dermed bragte den føderale forfatningssikrede ret til abort til ophør, gav delstaterne mulighed for at forbyde abort på et hvilket som helst tidspunkt under graviditeten og åbnede mulighed for indførelse af fuldstændige forbud mod abort;
- B. der henviser til, at otte stater efter denne højesteretsafgørelse allerede har forbudt abort; der henviser til, at det forventes, at 26 stater kan ende med at vedtage love, der næsten fuldstændigt ulovliggør abort; der henviser til, at 13 stater har såkaldte »udløsende« love, som straks trådte i kraft, efter at Roe mod Wade-dommen var blevet omstødt; der henviser til, at der siden har været et stigende antal demonstrationer både i USA og på verdensplan for at forsvare retten til abort; der henviser til, at der i mellemtiden har været stigende modstand mod højesteretsafgørelsen, navnlig med offentliggørelsen den 24. juni 2022 af et »tilsagn fra flere stater«, hvori guvernørerne i Californien, Oregon og Washington »forsvarer adgangen til reproduktiv sundhedspleje, herunder abort og svangerskabsforebyggende midler, og forpligter sig til at beskytte patienter og læger mod andre staters bestræbelser på at eksportere deres abortforbud til vore stater« ⁽³⁾;

⁽¹⁾ EUT C 81 af 18.2.2022, s. 43.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0243.

⁽³⁾ <https://www.gov.ca.gov/2022/06/24/west-coast-states-launch-new-multi-state-commitment-to-reproductive-freedom-standing-united-on-protecting-abortion-access/>

Torsdag den 7. juli 2022

- C. der henviser til, at kvinders og pigers liv i hele USA vil blive påvirket af højesteretsafgørelsen, og at dens skadelige følger mest akut vil ramme enkeltpersoner i sårbare situationer; der henviser til, at andre aspekter af seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR) også kan blive negativt påvirket; der henviser til, at indskrænkning af eller et forbud mod abort i USA i uforholdsmæssigt høj grad vil ramme fattige kvinder, især racialiserede kvinder, herunder sorte kvinder, kvinder med latinamerikansk baggrund og kvinder fra oprindelige folk samt kvinder fra landdistrikter, LGBTIQ-personer, kvinder med handicap, teenagere, migrantkvinder, herunder irregulære migranter, og husstande, hvor familieoverhovedet er en enlig mor; der henviser til, at offentlige aborttjenester kan give almen adgang til sikker og lovlig abort for alle kvinder, herunder kvinder i sårbare socioøkonomiske situationer;
- D. der henviser til, at SRSR, herunder sikker og lovlig abort, udgør en grundlæggende rettighed; der henviser til, at kriminalisering, forsinkelse og nægtelse af adgang til SRSR udgør en form for vold mod kvinder og piger; der henviser til, at disse restriktioner og forbud ikke mindsker antallet af aborter, men blot tvinger folk til at rejse over lange afstande eller til at ty til usikre aborter, hvilket også gør dem sårbare over for strafferetlig efterforskning og retsforfølgelse, og rammer de mennesker, der har de færreste ressourcer og den ringeste adgang til information; der henviser til, at næsten alle dødsfald som følge af usikre aborter forekommer i lande, hvor abort er stærkt begrænset; der henviser til, at det årlige antal dødsfald blandt mødre i USA som følge af usikre aborter anslås at ville stige med 21 % ⁽⁴⁾ inden for to år efter ikrafttrædelsen af et forbud; der henviser til, at disse dødsfald helt kan forebygges; der henviser til, at forbud mod abort også vil føre til en stigning i antallet af dødsfald i forbindelse med tvungen graviditet;
- E. der henviser til, at graviditets- og fødselskomplikationer er den vigtigste dødsårsag på verdensplan blandt teenagepiger i alderen 15-19 år; der henviser til, at teenagemødre er betydeligt mere tilbøjelige til at afbryde deres studier og blive arbejdsløse, hvilket forværrer fattigdomscyklussen;
- F. der henviser til, at der er stigende bekymring over databeskyttelse, i forbindelse med at dommen i sagen Roe mod Wade er blevet omstødt; der henviser til, at det ved hjælp af apps til sporing af menstruation eller geolokaliseringsværktøjer og søgemaskiner er muligt at indsamle data om personer, der har kontaktet en abortklinik, købt en abortpille eller søgt efter oplysninger; der henviser til, at personer potentielt kan blive registreret for dette, eller de indsamlede oplysninger kan blive brugt mod dem; der henviser til, at de retslige myndigheder i stater, der har forbudt abort eller agter at gøre det, kan anvende digitale data om personer, der søger, udfører eller letter abort;
- G. der henviser til, at trods generelle fremskridt med hensyn til beskyttelse af seksuelle og reproduktive rettigheder i hele verden, herunder i Europa, er tilbageskridt med hensyn til retten til adgang til sikker og lovlig abort et alvorligt problem; der henviser til, at en omstødelse af dommen i sagen Roe mod Wade kunne styrke antiabortbevægelsen i Den Europæiske Union; der henviser til, at Polen er den eneste EU-medlemsstat, der har fjernet en grund til abort fra sin lovgivning, idet den ulovlige forfatningsdomstol den 22. oktober 2020 traf afgørelse om at ophæve polske kvinders veletablerede rettigheder, hvilket indebærer et de facto-forbud mod abort; der henviser til, at abort er forbudt i Malta; der henviser til, at medicinsk abort tidligt i graviditeten ikke er lovlig i Slovakiet og ikke er tilgængelig i Ungarn; der henviser til, at adgangen til abort også udhules i Italien ⁽⁵⁾; der henviser til, at adgang til abort nægtes i andre EU-medlemsstater, f. eks. for nylig i Kroatien ⁽⁶⁾; der henviser til, at det er bydende nødvendigt, at EU og dets medlemsstater forsvarer SRSR og understreger, at kvinders rettigheder er umistelige, og at de ikke kan fjernes eller udvandes; der henviser til, at det er afgørende, at EU og dets medlemsstater fortsætter med at gøre fremskridt med hensyn til at garantere adgang til sikker, lovlig og rettidig abort i overensstemmelse med WHO's anbefalinger og dokumentation;

⁽⁴⁾ <https://ncpolicywatch.com/2022/05/05/study-shows-an-abortion-ban-may-lead-to-a-21-increase-in-pregnancy-related-deaths/>

⁽⁵⁾ https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=0900001680687bdc; [http://www.refreg.ep.parl.union.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/608853/IPOL_BRI\(2018\)608853_EN.pdf](http://www.refreg.ep.parl.union.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/608853/IPOL_BRI(2018)608853_EN.pdf)

⁽⁶⁾ <https://www.roda.hr/en/news/support-for-accessible-safe-and-legal-termination-of-pregnancy-in-croatia.html>

Torsdag den 7. juli 2022

- H. der henviser til, at kvinder i Europa stadig møder forhindringer, der forhindrer dem i at nyde godt af deres rettigheder og frihedsrettigheder på grund af retlige begrænsninger, som tilsidesætter kvinders rettigheder og unødigt bringer deres liv i fare; der henviser til, at det i en nylig sag blev forbudt Andrea Prudente, en amerikansk turist, at få abort i Malta, skønt hendes liv var i fare; der henviser til, at kvinderettighedsforkæmperen Justyna Wydrzyńska er blevet tiltalt i henhold til Polens drakoniske antiabortlov for at have leveret piller til medicinsk abort til en anden kvinde;
- I. der henviser til, at chartret knæsetter de vigtigste grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder for personer, der bor i EU; der henviser til, at beskyttelsen af sikker og lovlig abort har direkte konsekvenser for den effektive udøvelse af rettighederne i chartret, såsom menneskelig værdighed, personlig selvbestemmelse, lighed og fysisk integritet;
- J. der henviser til, at Parlamentet den 9. juni 2022 vedtog en stærk beslutning med titlen »Globale trusler mod abortrettigheder: højesterets mulige omstødelse af abortrettigheder i USA«; der henviser til, at henstillingerne i denne beslutning fortsat er relevante og bør anvendes⁽⁷⁾;
1. fordømmer på det kraftigste tilbagegangen med hensyn til kvinders rettigheder og SRSR på verdensplan, herunder i USA og i visse EU-medlemsstater; minder om, at SRSR er grundlæggende menneskerettigheder, som bør beskyttes og styrkes og på ingen måde må udvandes eller ophæves; opfordrer regeringerne i de stater, som har vedtaget love og andre foranstaltninger vedrørende forbud mod og begrænsninger af abort til at ophæve dem og sikre, at deres lovgivning er i overensstemmelse med internationalt beskyttede menneskerettigheder for kvinder og med internationale menneskerettighedsstandarder;
2. foreslår at medtage retten til abort i chartret; mener, at der bør forelægges Rådet et forslag om ændring af chartret om grundlæggende rettigheder, som følger:

Artikel 7 a (ny):

»Artikel 7a

Ret til abort

Alle har ret til sikker og lovlig abort«;

3. gentager i den forbindelse sin beslutning af 9. juni 2022 om opfordring til et konvent om revision af traktaterne; forventer, at Det Europæiske Råd træder sammen med henblik herpå; foreslår at medtage retten til sikker og lovlig abort i chartret under denne proces; opfordrer til at inddrage Europa-Parlamentet i alle faser af processen;
4. udtrykker sin stærke solidaritet med og støtte til kvinder og piger i USA samt til de personer, der er involveret både i udførelsen af og som fortalere for retten og adgangen til lovlig og sikker abort under sådanne udfordrende omstændigheder; støtter ligeledes opfordringerne til den amerikanske Kongres om at vedtage et lovforslag til beskyttelse af abort på føderalt plan;
5. er dybt bekymret over, at forbud mod og andre begrænsninger af abort i uforholdsmæssigt høj grad rammer fattige kvinder, især racialiserede kvinder, herunder sorte kvinder, kvinder med latinamerikansk baggrund og kvinder fra oprindelige folk samt kvinder fra landdistrikter, LGBTIQ-personer, kvinder med handicap, teenagere, migrantkvinder, herunder irregulære migranter, og husstande, hvor familieoverhovedet er en enlig mor; understreger, at kvinder, som på grund af økonomiske eller logistiske hindringer ikke har råd til at rejse til klinikker for reproduktiv sundhed i nabostater eller -lande, har større risiko for at gennemgå usikre og livstruende procedurer og for at blive tvunget til at gennemføre deres graviditet mod deres vilje, hvilket er en krænkelse af menneskerettighederne og en form for kønsbaseret vold⁽⁸⁾;

⁽⁷⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0243_DA.html

⁽⁸⁾ https://www.ohchr.org/Documents/Issues/Women/WRGS/SexualHealth/INFO_Abortion_WEB.pdf

Torsdag den 7. juli 2022

6. opfordrer den amerikanske regering til at sikre databeskyttelse for alle, navnlig dem, der søger, udfører og letter aborter, ved at tillade privat og sikker adgang, standse adfærdssporing, styrke politikker for sletning af data, kryptere data i transit, muliggøre end-to-end-kryptering af meddelelser som standard, forhindre lokalisering og sikre, at brugerne bliver underrettet, når der søges efter deres data ⁽⁹⁾;

7. fremhæver den manglende adgang til prævention og de eksisterende udækkede behov ⁽¹⁰⁾; understreger, at der bør lægges vægt på at bekæmpe seksuel vold og på omfattende, alderssvarende og evidensbaseret seksual- og samlivsundervisning for alle, en bred vifte af tilgængelige, sikre, prismæssigt overkommelige og, hvor det er relevant, gratis præventionsmetoder og -forsyninger af høj kvalitet og rådgivning om familieplanlægning samt sundhedsydelser; anerkender den rolle, som NGO'er spiller som tjenesteudbydere og som fortalere for SRSR, og opfordrer dem til at fortsætte deres arbejde;

8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres politiske støtte til menneskerettighedsforkæmpere og sundhedstjenesteydere, der arbejder for at fremme SRSR, samt til kvinderettigheds- og civilsamfunds- og græsrodsorganisationer inden for SRSR, som er centrale aktører i kampen for samfund med kønsligestilling og vigtige udbydere af SRSR-tjenester og -information, navnlig dem, der arbejder under udfordrende forhold i Europa; opfordrer indtrængende Kommissionen til at beskytte og støtte disse forsvarere mod enhver form for forfølgelse, de måtte blive udsat for;

9. er bekymret over en mulig stigning i strømmen af penge til finansiering af grupper verden over, herunder i Europa, som er imod kønsligestilling og muligheden for abort;

10. opfordrer EU og dets medlemsstater til juridisk at anerkende abort og forsvare respekten for retten til sikker og lovlig abort og til andre aspekter af SRSR; opfordrer endvidere EU til at optræde som fortaler for og gøre anerkendelsen af denne ret til en central prioritet i forhandlinger i internationale institutioner og i andre multilaterale fora såsom Europarådet samt slå til lyd for at medtage den i verdenserklæringen om menneskerettigheder;

11. fordømmer, at mange kvinder i EU stadig ikke kan få adgang til aborttjenester som følge af de tilbageværende retlige, finansielle, sociale og praktiske begrænsninger i nogle medlemsstater;

12. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at afkriminalisere abort og fjerne og bekæmpe hindringer for sikker og lovlig abort og adgang til SRSR; opfordrer medlemsstaterne til at sikre adgang til sikre, lovlige og gratis aborttjenester, sundhedsydelser og sundhedspleje for gravide kvinder og mødre, frivillig familieplanlægning, prævention, ungdomsvenlige tjenester og til hiv-forebyggelse, -behandling, -pleje og -støtte uden forskelsbehandling;

13. anbefaler, at der hurtigst muligt arrangeres en delegationsrejse til USA med henblik på at evaluere virkningerne af højesteretsafgørelsen og støtte kvinderettigheds-NGO'er og bevægelser, der er tilhængere af fri abort, i landet; anmoder om, at kommende delegationer fra Europa-Parlamentet, der rejser til Washington, konsekvent tager spørgsmålet om abortrettigheder op og mødes med kvinderettighedsorganisationer;

14. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Kommissionen og alle EU's medlemsstater til at benytte alle de værktøjer, de har til rådighed, til at styrke deres indsats for at modvirke tilbagerulningen af kvinders rettigheder og SRSR, bl. a. ved at kompensere for eventuel nedgang i det amerikanske økonomiske bidrag til SRSR på globalt plan og ved kraftigt at slå til lyd for og prioritere universel adgang til sikker og lovlig abort og andre former for SRSR i deres eksterne forbindelser;

⁽⁹⁾ <https://www.eff.org/deeplinks/2022/06/effs-statement-dobbs-abortion-ruling>

⁽¹⁰⁾ UNFPA's rapport om udviklingen i verdens befolkning, »Seeing the Unseen: The case for action in the neglected crisis of unintended pregnancy«, den 30. marts 2022.

Torsdag den 7. juli 2022

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, USA's præsident og hans regering, den amerikanske Kongres og USA's højesteret.

Tirsdag den 5. juli 2022

HENSTILLINGER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2022)0275

Forhandlingerne om en samarbejdsaftale mellem EU og Interpol

Europa-Parlamentets henstilling af 5. juli 2022 til Rådet og Kommissionen om forhandlingerne om en samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL) (2022/2025(INI))

(2023/C 47/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16, artikel 82, stk. 1, og artikel 87, stk. 2,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret), særlig artikel 7, 8, 47 og 52,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbårde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽²⁾ (retshåndhævelsesdirektivet),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾ (EUDPR), særlig artikel 42, stk. 1,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 ⁽⁵⁾
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

⁽³⁾ EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39.

⁽⁴⁾ EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.

⁽⁵⁾ EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1.

Tirsdag den 5. juli 2022

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) ⁽⁷⁾,
 - der henviser til udtalelse 8/2021 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse af 25. maj 2021 om henstillingen med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en samarbejdsaftale mellem EU og INTERPOL,
 - der henviser til Temaafdelingen for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggenders undersøgelse fra februar 2022 med titlen »Ensuring the rights of EU citizens against politically motivated Red Notices« (sikring af EU-borgernes rettigheder mod politisk motiverede efterlysningsskylde (rødt hjørne)),
 - der henviser til INTERPOL's regler om databehandling,
 - der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings beslutninger 2161 (2017) om Abusive recourse to the Interpol system (om misbrug af INTERPOL-systemet): the need for more stringent legal safeguards (behovet for strengere retlige sikkerhedsforanstaltninger) og 2315 (2019) om Interpol reform and extradition proceedings (om INTERPOL's reform og udleveringsprocedurer): building trust by fighting abuse (opbygning af tillid gennem bekæmpelse af misbrug),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA ⁽⁸⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 ⁽⁹⁾.
 - der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 4, og artikel 54,
 - der henviser til udtalelse fra Udenrigsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A9-0200/2022),
- A. der henviser til, at terrorisme og grov og organiseret kriminalitet i nutiden er dynamiske, komplekse, innovative, globaliserede, mobile og ofte tværnationale fænomener, som kræver en robust reaktion og et mere effektivt og koordineret EU-samarbejde med internationale retshåndhavende myndigheder og organer såsom Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL); der henviser til, at medlemsstaterne ifølge Kommissionens strategi for EU's sikkerhedsunion fra 2020 opfordres til at optrappe det multilaterale samarbejde og koordineringen mellem EU og INTERPOL, eftersom dette er af afgørende betydning for at styrke samarbejdet og informationsudvekslingen; der henviser til, at Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om strategien for EU's sikkerhedsunion ⁽¹⁰⁾ understreger behovet for et stærkere samarbejde mellem medlemsstaterne og for bedre koordinering på EU-plan mellem alle aktører;
- B. der henviser til, at effektivt internationalt samarbejde med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder er et vigtigt element i effektiv retshåndhævelse og retligt samarbejde, navnlig vedrørende kriminalitetstyper, der omfatter behandling og udveksling af personoplysninger; der henviser til, at legaliteten af behandling af personoplysninger er reguleret af Unionens gældende databeskyttelsesregler, og hvor dette også finder anvendelse på bilaterale aftaler med centrale partnere, der spiller en vigtig rolle med hensyn til at indhente oplysninger og potentielt bevismateriale fra lande uden for EU;
- C. der henviser til, at INTERPOL er verdens største internationale kriminalpolitiorganisation og spiller en vigtig rolle i hele verden; der henviser til, at INTERPOL er baseret på mellemstatsligt samarbejde; der henviser til, at Rådet i december 2021 vedtog et forhandlingsmandat til Kommissionen om at indlede forhandlinger med forventning om indgåelse inden udgangen af 2022 af en international aftale på vegne af EU med henblik på et styrket samarbejde med INTERPOL,

⁽⁷⁾ EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138.

⁽⁸⁾ EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27.

⁽⁹⁾ EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85.

⁽¹⁰⁾ EUT C 445 af 29.10.2021, s. 140.

Tirsdag den 5. juli 2022

herunder adgang til INTERPOL's databaser og styrkelse af det operationelle samarbejde; der henviser til, at det er af afgørende betydning at sikre, at den endelige aftale indfører solide foranstaltninger til at sikre overholdelse af principperne vedrørende behandling af personoplysninger som fastsat i Unionens gældende databeskyttelsesregler, samt korrektheden af de personoplysninger, der modtages gennem et sådant samarbejde, og at sikre, at alt fremtidigt samarbejde og udveksling af personoplysninger respekterer de grundlæggende rettigheder, herunder retten til databeskyttelse og privatlivets fred;

- D. der henviser til, at EU og INTERPOL allerede længe har samarbejdet på en række retshåndhævelsesrelaterede områder gennem den operationelle gennemførelse af EU's politikcyklus — EMPACT (den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler) — og ved at støtte medlemsstaternes aktiviteter i samarbejde med EU-agenturer såsom EU's Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), EU's Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse, Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug og EU's Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed på grundlag af aftaler eller samarbejdsordninger; der henviser til, at Europol og INTERPOL den 5. november 2001 undertegnede en operationel aftale efterfulgt af et aftalememorandum, der gør det muligt at overføre personoplysninger gennem deres respektive forbindelsesofficerer; der henviser til, at Frontex den 27. maj 2009 undertegnede en samarbejdsaftale med INTERPOL om en ramme for samarbejde med henblik på at lette forebyggelse, afsløring og bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og forbedre grænsesikkerheden med henblik på at bekæmpe ulovlig indvandring, menneskesmugling og menneskehandel;
- E. der henviser til, at de enkelte EU-medlemsstater som medlemmer af INTERPOL kan få direkte adgang til INTERPOL's 19 databaser, som indeholder potentielt værdifulde oplysninger om enkeltpersoner, stjålne genstande, våben og trusler; der henviser til, at disse databaser indeholder millioner af registre med oplysninger, der direkte kan bidrage til at bekæmpe grov og organiseret kriminalitet og terrorisme; der henviser til, at Frontex, Eurojust og EPPO i øjeblikket ikke har adgang til disse databaser i overensstemmelse med deres mandater — hverken direkte eller på grundlag af et »hit/intet hit-koncept« — fordi der mangler en aftale med INTERPOL, hvilket er påkrævet til dette formål i henhold til INTERPOL's regler om behandling af oplysninger;
- F. der henviser til, at det nuværende samarbejde mellem EU og INTERPOL allerede er tæt, når det gælder terrorbekæmpelse; der henviser til, at det bør intensiveres og udvides til at omfatte nye områder; der henviser til, at procedurerne bør forbedres, fremskyndes og strømlines for at imødekomme en række uforudsigelige operationelle behov for at lette hurtig adgang til oplysninger vedrørende grov og organiseret kriminalitet og terrorisme og gennemføre eksisterende EU-retsakter;
- G. der henviser til, at EU er den største donor af midler til INTERPOL, som hovedsagelig er afsat til informationsudvekslinger inden for retshåndhævelse, men også omfatter grænseforvaltningssamarbejde og kapacitetsopbygningsaktiviteter, samt projekter og programmer, der retter sig mod forskellige former for terrorhandlinger og grov kriminalitet; der henviser til, at dette giver EU en vigtig rolle med at påvirke INTERPOL's måde at fungere på og forbedre dens gennemsigtighed og ansvarlighed;
- H. der henviser til, at den nye aftale bør fastlægge en moderne og sammenhængende ramme for samarbejdet mellem EU's organer og agenturer og INTERPOL på grundlag af de allerede eksisterende samarbejdsmetoder; der henviser til, at aftalen bør være i overensstemmelse med de generelle krav i chartret, Unionens gældende databeskyttelsesregler, dvs. EUDPR og retshåndhævelsesdirektivet, de specifikke databeskyttelseskrav og -garantier, der er fastsat i basisretsakterne om oprettelse af EU-organer, -agenturer og -systemer og den relevante retspraksis fra EU-Domstolen og standarder for grundlæggende rettigheder;
- I. der henviser til, at aftalen bør opfylde operationelle behov under hensyntagen til den seneste udvikling inden for bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende, tværnational, grov og organiseret kriminalitet; der henviser til, at aftalen udgør retsgrundlaget for udveksling af operationelle oplysninger, herunder personoplysninger, og adgang til relevante INTERPOL-databaser for EU-organer og -agenturer i overensstemmelse med deres mandater, forudsat at aftalen er juridisk bindende og kan håndhæves over for alle parter, og at den omfatter alle de nødvendige databeskyttelsesgarantier;

Tirsdag den 5. juli 2022

- J. der henviser til, at der ikke er foretaget nogen konsekvensanalyse af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med Kommissionens henstilling;
- K. der henviser til, at vedtagelsen af Unionens retlige ramme for interoperabilitet mellem EU's informationssystemer på området retlige og indre anliggender i maj 2019 førte til sonderende drøftelser mellem EU og INTERPOL om behovet for at indgå en samarbejdsaftale; der henviser til, at der i øjeblikket findes en avanceret og delt datainfrastruktur i EU for politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration samt grænser og visum; der henviser til, at denne infrastruktur og de IT-systemer og EU-databaser, der udgør den, giver mulighed for begrænset og stærkt reguleret udveksling af oplysninger med tredjelande eller internationale organisationer;
- L. der henviser til, at den nye aftale bør regulere samarbejdet mellem INTERPOL og Europol, EPPO, Eurojust og Frontex og give disse organer, agenturer og medlemsstaterne, udelukkende med henblik på udførelsen af deres opgaver som reguleret i deres respektive basisretsakter, direkte adgang til to af INTERPOL's databaser — databasen over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) og databasen over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDAWN) via den europæiske søgeportal (ESP) — i overensstemmelse med EU's databeskyttelseskrav og under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder;
- M. der henviser til, at INTERPOL i henhold til statutterne for INTERPOL er forpligtet til ikke at bistå eller hjælpe medlemslande, der handler i strid med den internationale menneskerettighedslovgivning;
- N. der henviser til, at statslige, internationale og ikkestatslige organisationer fortsat indberetter visse medlemslandes misbrug af INTERPOL's anmeldelses- og spredningssystem med henblik på at forfølge politiske modstandere, nationale menneskerettighedsforkæmpere, advokater, civilsamfundsaktivister og journalister i strid med internationale standarder for menneskerettigheder og INTERPOL's egne regler; der henviser til, at INTERPOL ifølge rapporter fra Kommissionen og civilsamfundsorganisationer har reformeret og styrket sine processer for gennemgang af INTERPOL-efterlysningsblade (rødt hjørne) samt sine støttesystemer for nationale centrale kontorer i medlemslandene og reformeret udformningen og driften af kommissionen til kontrol af INTERPOL's sager, hvilket styrker klagemekanismen, og der er udpeget en databeskyttelsesansvarlig og gennemført et lærings- og videndelingsprogram; der henviser til, at der på trods af disse reformer fortsat er alvorlig bekymring for misbrug af INTERPOL-systemet, som har indvirkning på de grundlæggende rettigheder, eftersom man i nylige rapporter stadig understreger nødvendigheden af flere retlige sikkerhedsforanstaltninger, større gennemsigtighed og bedre gennemførelse af reformerne; der henviser til, at der er betydelige udfordringer med mekanismerne til ajourføring af information vedrørende INTERPOL-efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning, eftersom de undertiden bliver stående i de nationale databaser, selv om de er blevet ajourført og fjernet af INTERPOL's generalsekretariat; der henviser til, at både skriftlige kilder og samtaler med statslige og ikkestatslige organisationer tyder på, at INTERPOL's undersøgelsesproces fortsat er inkonsekvent;
- O. der henviser til, at artikel 3 i statutterne for INTERPOL forbyder enhver intervention eller aktivitet af politisk, militær, religiøs eller racistisk karakter; der henviser til, at misbrug i højt profilerede sager fra flere af INTERPOL's medlemslandes side fortsat er blevet observeret i de senere år; der henviser til, at politisk motiverede udleveringer ofte udløses af en uretmæssig udstedelse af et efterlysningsblad (rødt hjørne) eller en »personefterlysning« gennem INTERPOL; der henviser til, at INTERPOL kun har givet få oplysninger om den måde, den gennemgår efterlysningsblade (rødt hjørne) på, sin administrative evne til at gøre dette og resultaterne af denne gennemgang, hvilket fører til manglende gennemsigtighed i INTERPOL's arbejde for effektivt at bekæmpe politisk motiverede efterlysningsblade (rødt hjørne); der henviser til, at medlemslande og andre internationale organisationer kun har begrænset adgang til information om den overordnede håndtering af efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning; der henviser til, at der ikke er nogen tilgængelige oplysninger om de lande, der anmoder om sådanne efterlysningsblade (rødt hjørne), hvor mange anmodninger der accepteres og afvises, årsagerne til afvisning, hvilke lande der klarer sig bedst eller dårligst med hensyn til accept eller afvisning af anmodninger samt udviklingen i denne praksis over tid; der henviser til, at dette gør det umuligt at vurdere kvaliteten af INTERPOL's generalsekretariats undersøgelsesproces, de nationale centralkontorers arbejde eller kvaliteten af landenes anmodninger;
- P. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 16. september 2021 om sagen om menneskerettighedsforkæmperen Ahmed Mansoor i De Forenede Arabiske Emirater ⁽¹¹⁾ udtrykte dyb bekymring over kandidaturen og udnævnelsen til Interpols formand for generalinspektøren i De Forenede Arabiske Emiraters indenrigsministerium, generalmajor Ahmed Nasser Al Raisi, og opfordrede medlemmerne af INTERPOL's Generalforsamling, og navnlig EU's medlemsstater, til behørigt at undersøge påstandene om menneskerettighedskrænkelser mod ham; der henviser til, at der den 11. maj 2022 i Frankrig blev indledt undersøgelser af påstande om tortur mod INTERPOL's formand;

⁽¹¹⁾ EUT C 117 af 11.3.2022, s. 109.

Tirsdag den 5. juli 2022

- Q. der henviser til, at samarbejdet mellem Den Europæiske Union og INTERPOL bygger på tillid til INTERPOL's systemer; og interne processer; der henviser til, at tillid til INTERPOL's system med efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning er afhængig af, at man hindrer og hurtigt tager hånd om misbrug af INTERPOL's efterlysningsblade af lande, der ønsker at bruge INTERPOL's systemer til politiske og undertrykkende formål; der henviser til, at INTERPOL skal sikre, at de personoplysninger, der behandles internt gennem INTERPOL's systemer, overholder menneskerettighederne og retsstatsprincippet;
- R. der henviser til, at mange autoritære lande stadig er medlemslande i INTERPOL; der henviser til, at det i de senere år er lykkedes autoritære regimer at politisk misbruge systemet med efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning til at forfølge personer uden for deres jurisdiktioner og pålægge dem reelle, konkrete og invasive begrænsninger af deres liv og grundlæggende rettigheder;
- S. der henviser til, at Ruslands invasion af Ukraine er en direkte trussel mod det internationale retshåndhævelsessamarbejde, og at landets fortsatte adgang til INTERPOL's databaser er en trussel mod integriteten af EU's samarbejde med INTERPOL; der henviser til, at Rusland er ansvarlig for et meget stort antal efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning verden over og er ansvarlig for at rundsende de mest politisk motiverede efterlysningsblade (rødt hjørne), herunder mod EU-borgere — såsom de litauiske dommere, anklagere og efterforskere, der undersøger begivenhederne i Vilnius den 13. januar 1991; der henviser til, at der også er andre lande end Rusland, som har brugt systemet med efterlysningsblade (rødt hjørne) til at gå efter deres egne borgere af politiske årsager;
1. minder om, at EU-værdier og de grundlæggende rettigheder og Unionens gældende databeskyttelsesregler, navnlig EUDPR og retshåndhævelsesdirektivet, skal danne grundlag for Unionens politik med hensyn til retshåndhævelsessamarbejdet for at sikre overholdelse af principperne om nødvendighed, proportionalitet, legalitet og uskyldsformodningen og garantere klare ansvarsforhold og mulighed for retlig prøvelse, samtidig med at der sikres en effektiv beskyttelse af enkeltpersoner, navnlig de mest sårbare; minder endvidere om, at overholdelse af disse rettigheder og principper, herunder retten til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger, bør stå i centrum, når digitaliseringen finder sted inden for retlige anliggender og sikkerhed, og der udvikles en ramme for interoperabilitet; understreger, at disse principper bør stå i centrum for forhandlingerne mellem EU og INTERPOL om en samarbejdsaftale;
 2. understreger, at det er absolut nødvendigt, at aftalen med INTERPOL baseres på fuld respekt for chartret, Unionens gældende databeskyttelsesregler og de specifikke databeskyttelseskrav og beskyttelsesforanstaltninger, der er kodificeret i basisretsakterne om oprettelse af de relevante EU-agenturer, organer og store IT-systemer og deres respektive mandater; understreger derfor, at Rådets afgørelse om en eventuel indgåelse af denne påtænkte aftale også bør baseres på artikel 16 i TEUF;
 3. bemærker, at Kommissionen inden vedtagelsen af henstillingen med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og INTERPOL ikke har foretaget en vurdering af indvirkningen på de grundlæggende rettigheder, af nødvendigheden og proportionaliteten af de enkelte planlagte foranstaltninger eller af den juridiske gennemførlighed af at medtage alle planlagte foranstaltninger i en enkelt, overordnet aftale;
 4. henstiller, at Kommissionen følger Rådets skelen mellem områderne for retshåndhævelse, retligt samarbejde i straffesager og grænsesikkerhed som en del af grænseforvaltningen;
 5. henstiller, at Kommissionen sikrer adgang til INTERPOL's forskellige databaser på grundlag af de forskellige EU-organers og -agenturers behov og i overensstemmelse med de kompetenceområder, der er fastsat i deres respektive mandater; minder om, at INTERPOL's databaser indeholder millioner af registre med oplysninger, der potentielt kan bidrage til at bekæmpe kriminalitet; minder imidlertid om, at der er dokumenterede problemer med nøjagtigheden, pålideligheden og oprindelsen af dataene i disse databaser, som bør løses;
 6. understreger, at Kommissionen bør sikre EU-medlemsstaternes og EU's organers og agenturers kontrollerede adgang til INTERPOL's databaser og bør også sikre de nødvendige konkrete, specifikke og effektive sikkerhedsforanstaltninger for hver samarbejdstype, der er omfattet af den planlagte aftale, med henblik på at sikre fuld overholdelse af Unionens gældende databeskyttelsesregler, de specifikke sikkerhedsforanstaltninger og databeskyttelseskrav fastlagt i retsgrundlaget for Unionens organer, agenturer og EU's store IT-systemer samt de grundlæggende rettigheder; understreger, at aftalen for så

Tirsdag den 5. juli 2022

vidt angår den kontrollerede adgang til databaserne som minimum bør overholde de beskyttelsesforanstaltninger, der allerede er fastsat i interoperabilitetsforordningerne⁽¹²⁾, retsgrundlaget for forordningen⁽¹³⁾ om EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og forordning (EU) 2016/794;

7. henstiller, at Kommissionen forhandler med INTERPOL om krav til høje standarder for kvalitet og kontrollerbarhed af oplysningerne i INTERPOL's databaser og i informationskildernes gennemsigtighed;

8. forventer særlig årvågenhed under forhandlingerne på grund af følsomheden af de personoplysninger, der indgår i de forskellige databaser, og det forhold, at de fleste tredjelande, der er medlemmer af INTERPOL, ikke tilbyder et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau og ikke er part i en international aftale i henhold til artikel 218 i TEUF, der giver mulighed for udveksling af operationelle personoplysninger med EU;

9. opfordrer Kommissionen til at indføre de nødvendige solide sikkerhedsforanstaltninger og garantier til at sikre overholdelsen af EU's databeskyttelseskrav og grundlæggende rettigheder med henblik på at tillade den centrale ETIAS-enhed, der er oprettet inden for Frontex, og EU's medlemsstater at få adgang til INTERPOL's SLTD- og TDAWN-databaser via ESP, samt til effektivt at gennemføre den reviderede forordning om visuminformationssystemet (VIS)⁽¹⁴⁾, som giver EU-medlemsstaterne adgang til INTERPOL's SLTD- og TDAWN-databaser via ESP, når de behandler ansøgninger om visum eller opholdstilladelser; insisterer på, at der i tilfælde af et hit ikke deles nogen oplysninger med INTERPOL eller med ejeren af dataene i INTERPOL's database, og minder om, at de to systemer i henhold til ETIAS- og VIS-forordningerne — indtil dette er aftalt og sikret i praksis — ikke vil blive kontrolleret på grundlag af INTERPOL's databaser;

10. henstiller, at det i den planlagte aftale klart fastlægges, hvilke EU-organer og -agenturer der bør have adgangsrettigheder til hvilke specifikke INTERPOL-databaser, og for hvilke af deres specifikke opgaver og formål; mener, at den planlagte aftale ikke bør give EU-agenturerne pligt til at samarbejde med INTERPOL ud over det, der allerede er fastlagt i den relevante EU-lovgivning;

Databeskyttelse, behandling og lagring af personoplysninger, domstolsprøvelse

11. opfordrer Kommissionen til at sikre, at aftalen er i overensstemmelse med Unionens gældende databeskyttelsesregler og beskytter enkeltpersoners grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder ved at sikre et beskyttelsesniveau for personoplysninger, der behandles i henhold til denne aftale, som i det væsentlige svarer til niveauet i EU's primære og afledte ret; understreger, at den planlagte samarbejdsaftale ikke bør føre til en svækkelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig ikke hvad angår deres ret til databeskyttelse og privatlivets fred, og effektivt bør afhjælpe enhver overtrædelse af disse rettigheder;

12. understreger, at aftalen bør garantere, at videregivelsen af personoplysninger er tilstrækkelig, relevant og begrænset til, hvad der er nødvendigt og forholdsmæssigt til det formål, hvortil disse oplysninger videregives i overensstemmelse med Unionens gældende databeskyttelsesregler; understreger endvidere, at den bør give mulighed for at indføre enhver begrænsning af adgangen eller anvendelsen, herunder en begrænsning af yderligere videregivelse eller sletning på videregivelsestidspunktet; understreger også, at de registrerede skal have sikret deres retskraftige og effektive rettigheder;

13. anser det for nødvendigt at kræve, at de formål, som data kan videregives til, angives tydeligt i aftalen, og at enhver yderligere databehandling, der er uforenelig med det oprindelige formål, forbydes; mener, at aftalen klart skal angive, at afgørelser, der udelukkende er baseret på automatisk behandling af personoplysninger uden menneskelig medvirken, ikke er tilladt;

⁽¹²⁾ Forordning (EU) 2019/817 og forordning (EU) 2019/818.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

Tirsdag den 5. juli 2022

14. understreger, at den planlagte aftale klart bør skitsere procedurerne for INTERPOL's underretningspligt i tilfælde af et brud på sikkerheden for personoplysninger og beskrive de oplysninger, der som minimum skal gives ved underretningen om bruddet; opfordrer Kommissionen til i aftalen at sikre, at INTERPOL -uden unødigt forsinkelse og, hvor det er muligt, inden for 72 timer — underretter de relevante EU-agenturer og myndigheder i medlemsstaterne, herunder nationale databeskyttelsesmyndigheder, i tilfælde af brud på persondatasikkerheden;

15. henstiller, at tilsynet med de data, som der er foretaget søgninger i, foretages af et eller flere uafhængige organer, som er ansvarlige for databeskyttelse og har effektive undersøgelses- og interventionsbeføjelser, og som har beføjelse til at behandle klager fra enkeltpersoner om anvendelsen af deres personoplysninger;

16. henstiller, at Kommissionen garanterer, at INTERPOL ikke lagrer data længere end nødvendigt til det formål, hvortil de blev videregivet; forventer i denne forbindelse, at aftalen indeholder klare og specifikke regler om lagring, herunder om opbevaringsbegrænsning, kontrol, berigtigelse og sletning af personoplysninger;

17. henstiller, at Kommissionen sikrer en effektiv ret, der kan håndhæves, til administrativ og retslig prøvelse og adgang til effektive retsmidler for alle registrerede, dvs. enhver person, hvis oplysninger behandles i medfør af denne aftale;

18. understreger, at aftalen udtrykkeligt præciserer, at INTERPOL ikke vil have nogen gensidig direkte eller indirekte adgang til EU's databaser;

Interoperabilitet

19. understreger, at retshåndhævelsessamarbejde og informationsudveksling er vigtige redskaber til at bekæmpe kriminalitet og terrorisme og tilstræbe retfærdighed, men at anvendelsen af disse redskaber skal være målrettet og underlagt passende foruddefinerede sikkerhedsforanstaltninger og tilsyn; fremhæver, at de bør adressere udfordringerne med hensyn til grundlæggende rettigheder, navnlig ved at forbedre datakvaliteten, afbøde bias, opdage fejl og undgå enhver form for forskelsbehandling i beslutningsprocessen;

20. henstiller, at der lægges særlig vægt på udfordringerne i forbindelse med grundlæggende rettigheder og nødvendigheden af passende afbødende foranstaltninger og mekanismer til ikkeforskelsbehandling samt forbedret datakvalitet og -beskyttelse med henblik på etablering af rammer for fremtidig udvikling af styrkede forbindelser mellem EU's og INTERPOL's informationssystemer og inden for politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration samt integreret grænseforvaltning og visa, hvorved der sikres en central lovgivningsmæssig ramme for den nuværende og fremtidige udvikling af EU's digitale infrastruktur;

21. henstiller i lyset af reglerne om adgang til personoplysninger og udveksling af oplysninger i de forskellige EU-systemer og -databaser, at vilkårene i den fremtidige samarbejdsaftale med INTERPOL bør indeholde de sikkerhedsforanstaltninger og garantier, der er nødvendige for at give medlemsstaterne og relevante EU-agenturer kontrolleret adgang til INTERPOL's databaser via ESP som krævet for at udføre deres opgaver i overensstemmelse med deres adgangsrettigheder og EU-retten eller national lovgivning, der dækker en sådan adgang, og i fuld overensstemmelse med EU's databeskyttelseskrav og grundlæggende rettigheder;

22. minder om, at INTERPOL's databaser indeholder en stor mængde data om tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter, og at anvendelsen af disse databaser kunne minimere informationshuller, øge positive match og efterfølgende forbedre de operationelle resultater af ETIAS og den reviderede VIS-forordning; understreger, at samarbejdsaftalen med INTERPOL bør udgøre det påkrævede retsgrundlag, herunder databeskyttelsesforanstaltninger og -garantier, og tillade, at den europæiske søgeportal (ESP) kobles direkte til INTERPOL-databaser; understreger, at samarbejdsaftalen derfor også bør åbne mulighed for at etablere sikre ESP- og ETIAS-forbindelser med INTERPOL's IT-infrastruktur for at give adgang til INTERPOL's databaser;

23. understreger, at den nye aftale i overensstemmelse med den nuværende EU-ramme bør sikre, at alle automatiserede forespørgsler i INTERPOL's SLTD- og TDAWN-databaser via ESP, der anvender interoperabilitet, foretages på en sådan måde, at ingen oplysninger afsløres over for den nationalstat, der er ejer af INTERPOL-indberetningen;

Tirsdag den 5. juli 2022

Videregivelse af oplysninger og efterfølgende videregivelser

24. minder om, at videregivelse af personoplysninger fra EU til tredjelande og internationale organisationer i henhold til Unions gældende databeskyttelsesregler kun er tilladt, hvis modtagerne af disse oplysninger er i stand til at sikre et beskyttelsesniveau for personoplysninger, som i det væsentlige svarer til det, som garanteres i Unionen; understreger i denne forbindelse, at aftalen i mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for INTERPOL bør udgøre retsgrundlaget for videregivelse af personoplysninger til INTERPOL, forudsat at den er retligt bindende og kan håndhæves over for alle parter i aftalen, og at den omfatter passende databeskyttelsesgarantier;

25. understreger, at videregivelse af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data, biometriske data med det formål entydigt at identificere en fysisk person og oplysninger om en persons helbred og seksualliv eller seksuelle orientering bør kun tillades under ekstraordinære omstændigheder og såfremt en sådan videregivelse er nødvendig og forholdsmæssig i det enkelte tilfælde for at forebygge eller bekæmpe strafbare handlinger, som er omfattet af aftalen; fremhæver, at aftalen bør omfatte tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger for at adressere de specifikke risici ved behandlingen af særlige datakategorier, navnlig for mindreårige og ofre for strafbare handlinger;

26. henstiller, at anvendelsen af undtagelser for efterfølgende videregivelser af personoplysninger begrænses til de tilfælde, der er taget højde for i kapitel V i EUDPR; understreger, at de specifikke krav i forordningerne om oprettelse af de pågældende EU-agenturer eller -organer skal overholdes fuldt ud, herunder de specifikke bestemmelser om Europols og EPPO's videregivelse af operationelle data;

27. henstiller, at aftalen sikrer, at videregivelse af personoplysninger skal være underlagt fortrolighedspligt og være nødvendig for og forholdsmæssig til de formål, der er fastsat i aftalen, nemlig forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af strafbare handlinger, beskyttelse mod trusler mod den offentlige sikkerhed og beskyttelse af de ydre grænser;

28. henstiller, at det udtrykkeligt fastsættes i aftalen, at personoplysninger, der videregives af EU til INTERPOL, ikke må anvendes til at kræve, idømme eller fuldbyrde dødsstraf eller nogen form for grusom og umenneskelig behandling, og at personoplysningerne ikke vil blive videregivet, hvis der er risiko for, at oplysningerne vil blive brugt til dette formål;

Efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning

29. understreger med henblik på det fremtidige samarbejde, at gennemsigtighed og klare ansvarsforhold på trods af de seneste reformer fortsat er en udfordring både på individuelt og organisatorisk plan i INTERPOL, og det samme gælder manglen på tilgængelige statistiske oplysninger om driften af organisationens system for efterlysningsblade og spredning; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre tilsagn og garantier fra INTERPOL om videreudvikling af de nødvendige strukturer og regler såvel som de materielle værktøjer, der muliggør en konsekvent og gennemsigtig behandling af anmodninger, kontroller, indsigelser, berigtigelser og sletninger;

30. opfordrer Kommissionen til i forhandlingerne at stille et håndfast krav om, at INTERPOL forbedrer gennemsigtigheden i sit system for gennemgang af efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning, navnlig den rolle, som taskforce for efterlysningsblade og spredning spiller; opfordrer Kommissionen til at udnytte forhandlingerne med INTERPOL til at bede organisationen om at udarbejde, ajourføre og tilgængeliggøre proceduremæssige og materielle værktøjer for den retlige håndtering af efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning og om at sikre en konsekvent og gennemsigtig behandling af anmodninger, kontroller, indsigelser, berigtigelser og sletninger;

31. henstiller, at der for at forbedre effektiviteten og øge gennemsigtigheden årligt offentliggøres statistiske data om behandlingen af efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning, herunder information om antallet af indgivelser, oprindelsesland, kriminalitetskategori, årsagerne til eller begrundelserne for afvisning og anvendelsen af sanktioner i tilfælde af misbrug; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der indsamles statistiske data om EU-medlemsstaternes håndtering af anmodninger om anholdelser i forbindelse med efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning i alle medlemsstater;

Tirsdag den 5. juli 2022

32. understreger, at INTERPOL inden for rammerne af denne aftale bør udarbejde offentlige risikoprofiler for efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning, baseret på de årlige statistiske data, som er nævnt ovenfor, hvilket ville muliggøre en evaluering af risikoen for de anmodende landes misbrug og bidrage til en evaluering af effektiviteten af INTERPOL's håndhævelsesmekanismer;

33. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med denne aftale at undersøge, hvordan ESP kan løse problemet med politisk motiverede efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredninger, som i praksis vil være et af de redskaber, der kan vise sig at være effektive i forhold til politisk motiverede anmodninger om efterlysningsblade (rødt hjørne) i visse situationer;

34. minder om Rådets erklæring om INTERPOL-efterlysningsblade (rødt hjørne) for så vidt angår vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/991 ⁽¹⁵⁾, hvor Rådet gav udtryk for at støtte INTERPOL's bestræbelser på at forhindre misbrug af efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning af politiske årsager eller krænkelse af menneskerettighederne og opfordrede til en fortsat og regelmæssig drøftelse af spørgsmålet mellem INTERPOL og dets nationale centralbureauer for yderligere at øge kendskabet til de foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe i samarbejde med INTERPOL;

35. forventer, at Rådet lever op til sit tilsagn om fortsat at støtte INTERPOL i at fremme sine eksisterende standarder og -procedurer for datakvalitet og overholdelse;

36. opfordrer Kommissionen til også internt at arbejde på — ved hjælp af de eksisterende tekniske værktøjer, der er tilgængelige under EU's ramme for sikkerhed — at etablere en kontrolmekanisme for EU-medlemsstaternes udveksling af oplysninger om identifikation og fjernelse af politisk motiverede efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredninger, om bedste praksis på dette område og om risikoprofiler for tredjelande, der opretter efterlysningsblade (rødt hjørne);

37. opfordrer Kommissionen til at anerkende risikoen for, at autoritære regimer systematisk underminerer det tillidsbaserede internationale retshåndhævelsessamarbejde ved at misbruge de værktøjer, som INTERPOL stiller til rådighed; opfordrer Kommissionen til at tilskynde INTERPOL til at øge indsatsen for effektivt at bekæmpe denne forseelse;

38. opfordrer Kommissionen til, at den i aftalen medtager bestemmelser om støtte til INTERPOL med henblik på at øge det i øjeblikket lille antal ansatte, der gennemgår efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning i Kommissionen til kontrol af INTERPOL's sager, og forbedre de statistiske oplysninger om driften af systemet for efterlysningsblade (rødt hjørne) og spredning; opfordrer Kommissionen til at bruge EU's rolle og indflydelse til at støtte forbedringer, der vil styrke beskyttelsen af efterlysningsblade og spredning mod misbrug;

Rusland

39. noterer sig meddelelsen fra INTERPOL's generalsekretær om, at der vil blive iværksat skærpede overvågningsforanstaltninger for at identificere og forhindre ethvert yderligere misbrug af INTERPOL's systemer fra Ruslands side; er dog fortsat bekymret over, at overvågning alene ikke fuldt ud vil afbøde risikoen for russisk misbrug; understreger derfor, at INTERPOL's eksekutivkomité og generalsekretariat i betragtning af de nuværende særlige omstændigheder, herunder Ruslands åbenlyse overtrædelser af folkeretten og tilsidesættelse af det regelbaserede internationale system, bør træffe øjeblikkelige og håndfaste foranstaltninger til at tilbagekalde Den Russiske Føderations og Hvideruslands adgangsrettigheder til INTERPOL's systemer, da deres handlinger udgør en direkte trussel mod det internationale retshåndhævelsessamarbejde og udgør en alvorlig krænkelse af de grundlæggende rettigheder; opfordrer indtrængende INTERPOL's eksekutivkomité til at forberede og foreslå Generalforsamlingen de nødvendige ændringer af INTERPOL's statutter for at gøre det muligt at suspendere medlemsstater fra INTERPOL og opfordrer EU-medlemsstaterne til at støtte dette initiativ med henblik på at suspendere Rusland og andre lande, der konsekvent misbruger INTERPOL af politiske årsager, fra organisationen; opfordrer indtrængende INTERPOL's generalsekretariat om at forelægge et forslag for eksekutivkomitéen vedrørende korrigerende foranstaltninger for Den Russiske Føderation, jf. artikel 131, stk. 3, i INTERPOL's regler om behandling af oplysninger, herunder suspension af Ruslands nationale centralbureaus adgangsrettigheder;

40. henstiller kraftigt, at Kommissionen træffer styrkede overvågningsforanstaltninger inden for rammerne af denne aftale med hensyn til efterlysningsblade og spredning fra de russiske myndigheders side inden krigen i Ukraine; opfordrer Kommissionen til at rådgive medlemsstaterne om de specifikke foranstaltninger, der kan træffes med hensyn til udsendte efterlysningsblade og spredning fra de russiske myndigheders side inden krigen i Ukraine og i den nuværende kontekst;

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/991 af 8. juni 2022 om ændring af forordning (EU) 2016/794 for så vidt angår Europol's samarbejde med private parter, Europol's behandling af personoplysninger til støtte for strafferetlige efterforskninger og Europol's rolle inden for forskning og innovation (EUT L 169 af 27.6.2022, s. 1).

Tirsdag den 5. juli 2022

Afsluttende bemærkninger

41. anmoder om, at der i aftalen gives mulighed for at suspendere eller opsige aftalen, såfremt en af parterne overtræder aftalens bestemmelser, navnlig dem om personoplysninger, idet det præciseres, at personoplysninger, der er omfattet af aftalens anvendelsesområde, og som er videregivet, inden aftalen blev suspenderet eller opsagt, fortsat kan behandles i overensstemmelse med aftalens bestemmelser;

42. mener, at den planlagte aftale bør indeholde en klausul om, at Kommissionen udarbejder en vurderingsrapport tre år efter dens ikrafttræden og derefter hvert tredje år, med en vurdering af aftalens effektive gennemførelse og overholdelsen af de grundlæggende rettigheder; anser det for vigtigt, at aftalen omfatter en overvågningsmekanisme og regelmæssige revisioner for at evaluere dens måde at fungere på, hvad angår de relevante EU-agenturers operationelle behov, herunder statistikker om antallet af kriminelle, som er blevet anholdt og dømt vej hjælp INTERPOL-data, samt dens overensstemmelse med databeskyttelsesbestemmelserne og andre grundlæggende rettigheder;

43. henstiller, sådan som det blev bekræftet af EU-Domstolen i dens udtalelse af 8. september 2016 om udkastet til aftale mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel af passagerlisteoplysninger fra EU til Canada, at der i aftalen henvises til alt det relevante materielle retsgrundlag, navnlig artikel 16 i TEUF;

44. henstiller, at enhver tvistbilæggelse, der er genstand for forhandling, falder ind under EU-Domstolens endelige jurisdiktion;

45. opfordrer Kommissionen til at rapportere til Parlamentet om afviklingen og udfaldet af forhandlingerne både med regelmæssige mellemrum, og når den anmodes herom; minder om, at Parlamentet har beføjelse til at give samtykke til indgåelsen af den planlagte samarbejdsaftale, og at det derfor bør inddrages tæt i forhandlingsprocessen; opfordrer Kommissionen til at sikre, at rapportering til Parlamentet er en del af den overvågnings- og evalueringsmekanisme, der er taget højde for i samarbejdsaftalen;

o

o o

46. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet, Kommissionen og Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL).

Onsdag den 6. juli 2022

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2022)0281

Ændring af Parlamentets forretningsorden vedrørende artikel 216 om udvalgmøder**Europa-Parlamentets afgørelse af 6. juli 2022 om ændring af Europa-Parlamentets forretningsorden vedrørende artikel 216 om udvalgmøder (2022/2069(REG))**

(2023/C 47/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandens skrivelse af 9. juni 2022,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 236 og 237,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A9-0203/2022),
1. vedtager at optage nedenstående ændringer i forretningsordenen;
 2. vedtager, at disse ændringer træder i kraft dagen efter deres vedtagelse;
 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Ændring 1**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 216 — stk. 1***Gældende ordlyd*

1. Udvalgene samles efter indkaldelse fra deres formand eller på foranledning af Parlamentets formand.

Når formanden indkalder til mødet, forelægger **han forslaget** til dagsorden for mødet. Udvalget træffer afgørelse om dagsordenen ved mødets begyndelse.

Ændring

1. Udvalgene samles efter indkaldelse fra deres formand eller på foranledning af Parlamentets formand.

Når formanden for et udvalg indkalder til et sådant møde, kan denne fra sag til sag og med godkendelse fra koordinatorene, der repræsenterer et flertal af udvalgets medlemmer, beslutte, at det også skal være muligt at deltage i mødet via fjern-deltagelse, bortset fra udvalgmøder, som afholdes for lukkede døre.

Når formanden indkalder til mødet, forelægger **denne et forslag** til dagsorden for mødet, **hvor det angives, om det også er muligt at deltage i mødet via fjern-deltagelse.** Udvalget træffer afgørelse om dagsordenen ved mødets begyndelse.

Onsdag den 6. juli 2022

Ændring 2

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 216 — stk. 4

Gældende ordlyd

4. Artikel 171, stk. 2, **om fordeling af taletid** finder tilsvarende anvendelse på udvalg.

Ændring

4. Artikel 171, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på udvalg. **Artikel 171, stk. 2, andet punktum, finder dog ikke anvendelse på medlemmer, der deltager i mødet via fjern-deltagelse.**

Ændring 3

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 216 — stk. 5 a (nyt)

Gældende ordlyd

Ændring

- 5a. For enhver form for fjern-deltagelse sikres det, at:
- medlemmerne kan udøve deres parlamentariske mandat, herunder navnlig deres ret til at tale i udvalgene, uden forringelse
 - de informationsteknologiske løsninger, der stilles til rådighed, er »teknologineutrale«
 - der anvendes sikre elektroniske midler, der forvaltes og overvåges af Parlamentets tjenestegrene direkte og internt
 - det tekniske udstyr muliggør den nødvendige lyd- og videokvalitet, og
 - deltagelse sker fra et passende sted.

Tirsdag den 5. juli 2022

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2022)0269

Forordning om digitale tjenester *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF (COM(2020)0825 — C9-0418/2020 — 2020/0361(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2023/C 47/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0825),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0418/2020),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 27. april 2021 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse af 1. juli 2021 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
- der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 15. juni 2022 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59,
- der henviser til udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Økonomi- og Valutaudvalget, Transport- og Turismeudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A9-0356/2021),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;

⁽¹⁾ EUT C 286 af 16.7.2021, s. 70.

⁽²⁾ EUT C 440 af 29.10.2021, s. 67.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 20.1.2022 (Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0014).

Tirsdag den 5. juli 2022

2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, og som vil blive offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

P9_TC1-COD(2020)0361

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordningen om digitale tjenester)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2022/2065.)

Tirsdag den 5. juli 2022

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM STØTTE TIL MIKROVIRKSOMHEDER, SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDER OG NYSTARTEDE VIRKSOMHEDER I FORBINDELSE MED FORORDNINGEN OM DIGITALE TJENESTER

Kommissionen anerkender betydningen af konkurrenceevne, innovation og investeringer inden for digitale tjenester, navnlig for mikrovirksomheder og små, mellemstore og nystartede virksomheder. Kommissionen lægger ud fra dette hensyn betydelig vægt på at bistå mikrovirksomheder og små, mellemstore og nystartede virksomheder med at efterleve forordningen om digitale tjenester, hvilket navnlig skal ske ved at bringe de relevante programmer til fremme af innovation, udbredelse af digital teknologi og standardisering i anvendelse.

Tirsdag den 5. juli 2022

P9_TA(2022)0270

Retsakt om digitale markeder ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor (retsakt om digitale markeder) (COM(2020)0842 — C9-0419/2020 — 2020/0374(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2023/C 47/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0842),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0419/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 27. april 2021 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 30. juni 2021 ⁽²⁾,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 11. maj 2022 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Retsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A9-0332/2021),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatte, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0374

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2022/1925.)

⁽¹⁾ EUT C 286 af 16.7.2021, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 440 af 29.10.2021, s. 67.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 15. december 2021 (Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0499).

Tirsdag den 5. juli 2022

P9_TA(2022)0271

Kroatiens indførelse af euroen den 1. januar 2023 ***Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2022 om forslag til Rådets afgørelse om Kroatiens indførelse af euroen den 1. januar 2023 (COM(2022)0282 — C9-0195/2022 — 2022/0179(NLE))****(Høring)**

(2023/C 47/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om Kroatiens indførelse af euroen den 1. januar 2023 (COM(2022)0282),
 - der henviser til artikel 140, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til Kommissionens konvergensberetning 2022 og Den Europæiske Centralbanks konvergensberetning fra juni 2022,
 - der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om udvidelse af euroområdet ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. juni 2007 om forbedring af metoden for høring af Europa-Parlamentet i procedurer vedrørende udvidelse af euroområdet ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 106,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0187/2022),
- A. der henviser til, at artikel 140 i TEUF omhandler opnåelsen af en høj grad af vedvarende konvergens gennem undersøgelse af, hvorvidt de enkelte medlemsstater har opfyldt følgende kriterier: en høj grad af prisstabilitet, holdbare offentlige finanser, at medlemsstaten ikke er genstand for en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud som beskrevet i protokol nr. 12, der er knyttet som bilag til traktaterne, overholdelse af de normale udsvingsmargener i valutakursmekanismen og den varige karakter af den konvergens, medlemsstaten har opnået, og af medlemsstatens deltagelse i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme, som afspejlet i de langfristede rentesatser (»Maastrichtkriterierne«);
- B. der henviser til, at Kroatien har opfyldt Maastrichtkriterierne i overensstemmelse med artikel 140 i TEUF og protokol nr. 13 om konvergenskriterierne, der er knyttet som bilag til traktaterne, og at Kroatiens lovgivning er blevet evalueret af Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB), som har fastlagt, at denne lovgivning er fuldt ud forenelig med kravene i TEUF og statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank;
- C. der henviser til, at vurderingen i henhold til TEUF skal indeholde en undersøgelse af andre faktorer, der er relevante for den økonomiske integration og konvergens, herunder udviklingen i betalingsbalancen og integrationen af produkt-, arbejds- og finansmarkederne; der henviser til, at Kommissionen finder, at Kroatien opfylder betingelserne for at indføre euroen også med hensyn til disse yderligere kriterier;
- D. der henviser til, at Kommissionen på grundlag af almindelig praksis og som tidligere gjort adskillige gange og med henblik på at vurdere prisstabilitetskriteriet udelukker de lande, hvis inflationstakt ikke kan betragtes som et relevant benchmark for andre medlemsstater, fra de lande, der har nået de bedste resultater, og derfor har udelukket de to medlemsstater, som har nået de bedste resultater, fra vurderingen;
- E. der henviser til, at de nuværende omstændigheder, såsom stigningen i energipriserne og Ruslands ulovlige og uprovokerede invasion af Ukraine, havde en indvirkning på flere af de indikatorer, der blev anvendt i konvergensberetningerne, og ville kræve passende overvejelser om deres gennemførelse; der henviser til, at overholdelse af disse kriterier bidrager til integrationen i Den Økonomiske og Monetære Union og Den Økonomiske og Monetære Unions stabilitet på lang sigt;

⁽¹⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 249.⁽²⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 251.

Tirsdag den 5. juli 2022

- F. der henviser til, at ECB med ikrafttrædelsen af rammen for tæt samarbejde den 1. oktober 2020 fik ansvaret for at føre direkte tilsyn med otte signifikante institutter og føre tilsyn med 15 mindre signifikante institutter i Kroatien;
- G. der henviser til, at Kroatien forpligtede sig til at gennemføre en række foranstaltninger efter sin indtræden i valutakursmekanismen (ERM II) i juli 2020 på følgende fire områder: bekæmpelse af hvidvask af penge, erhvervmiljø, styring af den offentlige sektor og insolvensregler;
- H. der henviser til, at ordføreren har besøgt Kroatien for at vurdere, om landet er rede til at tiltræde euroområdet;
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. støtter Kroatiens indførelse af euroen den 1. januar 2023;
 3. bemærker, at Kroatien opfylder alle kriterierne for at indføre euroen som et resultat af den ambitiøse, beslutsomme, troværdige og holdbare indsats, som den kroatiske regering og den kroatiske befolkning har ydet;
 4. bemærker, at Kommissionens og ECB's positive vurderinger er blevet gennemført på baggrund af et covid-19-chok, der varede længere end oprindeligt forventet, og den efterfølgende økonomiske genopretning i 2021; bemærker imidlertid, at Ruslands uprovokerede og ulovlige invasion af Ukraine, som blev indledt den 24. februar 2022, havde en begrænset indvirkning på de historiske data, der blev anvendt til at udarbejde konvergensberetningerne; er derfor overbevist om, at Kroatien fuldt ud er rede til at indføre euroen fra den 1. januar 2023;
 5. understreger, at Kroatiens indførelse af euroen og opfyldelsen af de nødvendige kriterier på trods af den vanskelige socioøkonomiske situation, der er opstået som følge af sundhedskrisen og den seneste stigning i energipriserne, udgør et stærkt politisk signal om Unionens fælles valutas levedygtighed og tiltrækningskraft; glæder sig derfor over den kroatiske regerings vedholdende indsats i den henseende; mener, at Kroatiens indførelse af euroen vil bidrage til Unionens modstandsdygtighed og enhed og styrke dens positive image i regionen, især eftersom dette er den første vigtige EU-integrationsproces efter brexit;
 6. fremhæver, at indførelsen af euroen vil styrke Kroatiens økonomi og gavne landets befolkning og virksomheder, da den vil gøre landets økonomi mere modstandsdygtig, tiltrække flere udenlandske investeringer, øge de internationale investorers tillid og mindske valutaomveksling, hvilket vil have en relevant indvirkning på landets afgørende turismesektor;
 7. glæder sig over den kroatiske regerings arbejde med at styrke Kroatiens institutionelle kapacitet, bestræbelserne på at forbedre erhvervsklimaet og den effektive gennemførelse af strukturreformer, der bidrager til varig og inkluderende økonomisk vækst; glæder sig navnlig over bestræbelserne på at styrke Hrvatska narodna bankas institutionelle uafhængighed; opfordrer de kroatiske myndigheder til fortsat at styrke de institutionelle rammer for at sikre den lovgivningsmæssige kvalitet;
 8. opfordrer til en hurtig og effektiv gennemførelse af reformerne og investeringerne omhandlet i Kroatiens genopretnings- og resiliensplan, hvilket vil sætte skub i væksten og styrke landets økonomiske, sociale og territoriale samhörighed;
 9. fremhæver, at konvergens i banktilsynet bidrager til at sikre finansiell stabilitet ved at sikre anvendelsen af ensartede tilsynsstandarder; fremhæver endvidere, at Kroatiens medlemskab af den fælles tilsynsmekanisme via et tæt samarbejde med ECB sikrede en gnidningsløs måde at deltage i bankunionen på;
 10. opfordrer de kroatiske myndigheder til at fortsætte deres gode informations- og kommunikationskampagne om indførelsen af euroen;
 11. opfordrer de kroatiske myndigheder til at fastholde den nuværende kurs med praktiske forberedelser til fremme af en gnidningsløs overgangsproces;
 12. noterer sig, at det i Kommissionens konvergensberetning for 2022 er anført, at prisniveauet i Kroatien allerede har opnået en højere grad af priskonvergens med euroområdet, end hvad de øvrige medlemsstater havde opnået, da de tiltrådte euroområdet; forventer derfor en vedholdende indsats fra den kroatiske regerings side for at sikre, at der opnås yderligere priskonvergens på en varig måde, og at indførelsen af euroen ikke fører til kunstige prisstigninger;

Tirsdag den 5. juli 2022

13. opfordrer den kroatiske regering til at fortsætte sine foranstaltninger med henblik på at opfylde tilsagnet om at gennemføre en ny handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask af penge senest i 2023;
 14. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 15. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 16. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Eurogruppen og medlemsstaternes regeringer.
-

Tirsdag den 5. juli 2022

P9_TA(2022)0272

Partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem EU og Cookøerne: gennemførelsesprotokol ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2022 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om gennemførelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering (12640/2021 — C9-0006/2022 — 2021/0312(NLE))

(Godkendelse)

(2023/C 47/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12640/2021),
 - der henviser til udkast til protokol om gennemførelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering (12633/2021),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0006/2022),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4, og artikel 114, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget (A9-0197/2022),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Cookøernes regering og parlament.
-

Tirsdag den 5. juli 2022

P9_TA(2022)0273

Midlertidige handelsliberaliserende foranstaltninger for Moldova *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om midlertidige handelsliberaliserende foranstaltninger som supplement til de handelsmæssige indrømmelser for moldoviske varer i henhold til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side (COM(2022)0288 — C9-0198/2022 — 2022/0188(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2023/C 47/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2022)0288),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 207, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0198/2022),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant med skrivelse af 29. juni 2022 gav tilsagn om at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A9-0201/2022),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Europa-Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2022)0188

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om midlertidige handelsliberaliserende foranstaltninger som supplement til de handelsmæssige indrømmelser for varer fra Republikken Moldova i henhold til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2022/1279.)

Onsdag den 6. juli 2022

P9_TA(2022)0282

Ruslands invasion af Ukraine: Kriseforanstaltninger inden for fiskeri- og akvakulturstrukturerne *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring og berigtigelse af forordning (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til at afbøde konsekvenserne af Ruslands militære aggression mod Ukraine på fiskeriaktiviteterne og afbøde virkningerne af de markedsforstyrrelser, som er forårsaget af den militære aggression, på forsyningskæden for fiskevarer eller akvakulturprodukter (COM(2022)0179 — C9-0149/2022 — 2022/0118(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2023/C 47/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2022)0179),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 43, stk. 2, og artikel 175 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0149/2022),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 29. juni 2022 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A9-0182/2022),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2022)0118

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til at afbøde konsekvenserne af Ruslands aggressionskrig mod Ukraine på fiskeriaktiviteterne og afbøde virkningerne af de markedsforstyrrelser, som er forårsaget af denne aggressionkrig, på forsyningskæden for fiskevarer eller akvakulturprodukter

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2022/1278.)

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0294

Ruslands invasion af Ukraine: midlertidige foranstaltninger vedrørende førerdokumenter udstedt af Ukraine *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om specifikke og midlertidige foranstaltninger i lyset af Ruslands invasion af Ukraine vedrørende førerdokumenter udstedt af Ukraine i overensstemmelse med landets lovgivning (COM(2022)0313 — C9-0201/2022 — 2022/0204(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2023/C 47/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2022)0313),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0201/2022),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2022)0204

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/... om specifikke og midlertidige foranstaltninger i lyset af Ruslands invasion af Ukraine vedrørende førerdokumenter udstedt af Ukraine i overensstemmelse med landets lovgivning

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2022/1280.)

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0295

Identifikation af overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger som kriminalitet i henhold til artikel 83, stk. 1, i TEUF ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2022 om udkast til Rådets afgørelse om identifikation af overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger som et kriminalitetsområde, der opfylder kriterierne i artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (10287/1/2022 — C9-0219/2022 — 2022/0176(NLE))

(Godkendelse)

(2023/C 47/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10287/1/2022),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 83, stk. 1, tredje afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0219/2022),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4 og artikel 163,
1. godkender udkastet til Rådets afgørelse;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0296

Ekstraordinær makrofinansiel bistand til Ukraine *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ekstraordinær makrofinansiel bistand til Ukraine (COM(2022)0450 — C9-0221/2022 — 2022/0213(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2023/C 47/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2022)0450),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 212, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0221/2022),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 6. juli 2022 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2022)0213

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juli 2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/... om ekstraordinær makrofinansiel bistand til Ukraine

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2022/1201.)

Torsdag den 7. juli 2022

P9_TA(2022)0297

Bæredygtige flybrændstoffer (ReFuelEU-luftfartsinitiativet) *I**

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 7. juli 2022 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport (COM(2021)0561 — C9-0332/2021 — 2021/0205(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2023/C 47/34)

Ændring 1**Forslag til forordning****Betragtning 1***Kommissionens forslag*

- (1) I de seneste årtier har lufttransport spillet en afgørende rolle i Unionens økonomi og i EU-borgernes dagligdag, og den har været en af de mest dynamiske sektorer i Unionens økonomi, som har klaret sig bedst. Den har været en stærk drivkraft for økonomisk vækst, jobskabelse, handel og turisme samt transportforbindelser og mobilitet for både virksomheder og borgere, navnlig på Unionens indre marked for luftfart. Væksten i lufttransportydelser har bidraget mærkbart til at forbedre transportforbindelserne i Unionen og til tredjelande, og den har været en betydelig drivkraft for Unionens økonomi.

Ændring

- (1) I de seneste årtier har lufttransport spillet en afgørende rolle i Unionens økonomi og i EU-borgernes dagligdag, og den har været en af de mest dynamiske sektorer i Unionens økonomi, som har klaret sig bedst. Den har været en stærk drivkraft for økonomisk vækst, jobskabelse, handel og turisme samt transportforbindelser og mobilitet for både virksomheder og borgere **og har ligeledes været en af de vigtigste konnektorer mellem regionerne i den yderste periferi og fastlandet**, navnlig på Unionens indre marked for luftfart. Væksten i lufttransportydelser har bidraget mærkbart til at forbedre transportforbindelserne, **fremme samhørighed og reducere de regionale forskelle** i Unionen, **navnlig for randområder, regioner i den yderste periferi, tyndbefolkede områder og ø-regioner**, og til tredjelande, og den har været en betydelig drivkraft for Unionens økonomi.

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A9-0199/2022).

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 2
Forslag til forordning
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) **Fra** 2020 har lufttransportsektoren været en af de sektorer, der har været hårdest ramt af covid-19-krisen. **Med en afslutning af pandemien inden for synsvidde** forventes **det**, at lufttrafikken gradvist vil blive genoptaget i de kommende år og vende tilbage til niveauet før krisen. Samtidig er emissionerne fra sektoren steget siden 1990, og tendensen til stigende emissioner kan vende tilbage, når pandemien er overvundet. Det er derfor **nødvendigt** at forberede sig på fremtiden og foretage de nødvendige tilpasninger for at sikre **et** velfungerende **lufttransportmarked**, der bidrager til at nå Unionens klimamål med et højt niveau af konnektivitet og sikkerhed.

Ændring

- (2) **Unionen har fastsat retlige forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2021/1119 om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og om at opnå en reduktion af nettodrivhusgasemissionerne på mindst 55 % sammenlignet med 1990 inden 2030. For at opnå dette skal alle økonomiske sektorer, herunder transportsektoren, tage hurtige skridt til dekarbonisering. For så vidt angår luftfartssektoren kræver dette en kraftig stigning i produktionen, forsyningen og udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer. Fra 2020 har lufttransportsektoren været en af de sektorer, der har været hårdest ramt af covid-19-krisen. Det forventes, at lufttrafikken gradvist vil blive genoptaget i de kommende år og vende tilbage til niveauet før krisen. Organisationen for International Civil Luftfart anslår, at passagertransport i Europa vil stige med op til 3 % om året frem til 2050, og at godstransport i Europa vil stige med 2,4 % om året. Samtidig er emissionerne fra sektoren steget siden 1990, og tendensen til stigende emissioner kan hurtigt vende tilbage, når pandemien er overvundet. Det er derfor afgørende at forberede sig på fremtiden og foretage de nødvendige tilpasninger for at sikre en velfungerende lufttransportsektor, der bidrager til at nå Unionens klimamål fuldt ud med et højt niveau af konnektivitet, økonomisk overkommelighed og sikkerhed.**

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 3

Kommissionens forslag

- (3) Den måde, hvorpå Unionens luftfartssektor fungerer, afgøres af dens grænseoverskridende karakter i hele Unionen og af dens globale dimension. Det indre marked for luftfart er en af de mest integrerede sektorer i Unionen, der er omfattet af ensartede regler om markedsadgang og driftsbetingelser. **Den** eksterne lufttransportpolitik er omfattet af regler, der er fastsat på globalt plan inden for rammerne af Organisationen for International Civil Luftfarts (ICAO), og af omfattende multilaterale eller bilaterale aftaler mellem Unionen eller dens medlemsstater og tredjelande.

Ændring

- (3) Den måde, hvorpå Unionens luftfartssektor fungerer, afgøres af dens grænseoverskridende karakter i hele Unionen og af dens globale dimension. Det indre marked for luftfart er en af de mest integrerede sektorer i Unionen, der er omfattet af ensartede regler om markedsadgang og driftsbetingelser. **Unionens** eksterne lufttransportpolitik er omfattet af regler, der er fastsat på globalt plan inden for rammerne af Organisationen for International Civil Luftfarts (ICAO), og af omfattende multilaterale eller bilaterale aftaler mellem Unionen eller dens medlemsstater og tredjelande. **Det er derfor vigtigt, at Unionen fortsætter sine bestræbelser på internationalt, multilateralt og bilateralt niveau for at fremme et højt ambitions- og konvergensniveau i relation til udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer, samtidig med at der sikres lige konkurrencevilkår på internationalt niveau.**

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 4
Forslag til forordning
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Lufttransportmarkedet er udsat for stærk konkurrence mellem økonomiske aktører **i** og **uden for** Unionen, for hvilke det er absolut nødvendigt med lige konkurrencevilkår. Stabiliteten og velstanden på lufttransportmarkedet og for dets økonomiske aktører afhænger af klare og harmoniserede politiske rammer, hvor luftfartøjsoperatører, lufthavne og andre aktører i sektoren kan drive virksomhed på grundlag af lige muligheder. Hvis der forekommer markedsforvridninger, **kan de stille** luftfartøjsoperatører eller lufthavne ugunstigt i forhold til interne eller eksterne konkurrenter. Dette kan igen føre til tab af konkurrenceevne for lufttransportsektoren og tab af konnektivitet for borgere og virksomheder.

Ændring

- (4) Lufttransportmarkedet er udsat for stærk konkurrence mellem økonomiske aktører **på globalt plan** og **i hele** Unionen, for hvilke det er absolut nødvendigt med lige konkurrencevilkår. Stabiliteten og velstanden på lufttransportmarkedet og for dets økonomiske aktører afhænger af klare og harmoniserede politiske rammer, hvor luftfartøjsoperatører, lufthavne og andre aktører i sektoren kan drive virksomhed på grundlag af lige **regler og muligheder, hvilket fører til en dynamisk sektor og til jobmuligheder. Interne flyvninger i Unionen er for størstedelens vedkommende en del af globale ruter på et globalt marked. Det samme gør sig gældende for ruter til og fra destinationer uden for Unionen via europæiske lufthavne.** Hvis der forekommer markedsforvridninger, **er der en risiko for, at** luftfartøjsoperatører eller lufthavne **kan blive stillet** ugunstigt i forhold til interne eller eksterne konkurrenter. Dette kan igen føre til tab af konkurrenceevne for lufttransportsektoren, **bringe lufttransportvirksomheder og -arbejdspladser i fare og medføre** tab af konnektivitet **og transportmuligheder** for borgere og virksomheder.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 5
Forslag til forordning
Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) Det er navnlig vigtigt at sikre lige konkurrencevilkår på tværs af Unionens lufttransportmarked for så vidt angår flybrændstof, som tegner sig for en betydelig andel af luftfartøjsoperatørernes omkostninger. Udsving i brændstofpriserne kan påvirke luftfartøjsoperatørernes økonomiske resultater betydeligt og påvirke konkurrencen på markedet negativt. Hvis der er forskelle i priserne på flybrændstof mellem lufthavne i Unionen eller mellem lufthavne i og uden for Unionen, kan dette få luftfartøjsoperatører til at basere deres optankningsstrategier på økonomiske hensyn. Brændstoftankering øger flyets brændstofforbrug og resulterer i unødvendige drivhusgasemissioner. Luftfartøjsoperatørers brændstoftankering undergraver derfor Unionens bestræbelser på at beskytte miljøet. Nogle luftfartøjsoperatører kan udnytte gunstige flybrændstofpriser i deres hjemmebase som en konkurrencefordel i forhold til andre luftfartøjsselskaber, der driver lignende ruter. Dette kan have skadelige virkninger for sektorens konkurrenceevne og være til skade for luftfartsforbindelserne. Ved denne forordning bør der fastsættes foranstaltninger, der kan hindre sådan praksis for at undgå unødvendige miljøskader samt for at genoprette og bevare betingelserne for retfærdig konkurrence på lufttransportmarkedet.

Ændring

- (5) Det er navnlig vigtigt at sikre lige konkurrencevilkår på tværs af Unionens lufttransportmarked for så vidt angår flybrændstof, som tegner sig for en betydelig andel af luftfartøjsoperatørernes omkostninger. Udsving i brændstofpriserne kan påvirke luftfartøjsoperatørernes økonomiske resultater betydeligt og påvirke konkurrencen på markedet negativt **og gøre luftfartssektoren mindre attraktiv og som følge heraf også reducere mobiliteten, idet høje brændstofpriser omsættes direkte til høje slutforbrugerpriser.** Hvis der er forskelle i priserne på flybrændstof mellem lufthavne i Unionen eller mellem lufthavne i og uden for Unionen, kan dette få luftfartøjsoperatører til at basere deres optankningsstrategier på økonomiske hensyn. Brændstoftankering øger flyets brændstofforbrug og resulterer i unødvendige drivhusgasemissioner. Luftfartøjsoperatørers brændstoftankering **af økonomiske årsager** undergraver derfor Unionens bestræbelser på at beskytte miljøet. Nogle luftfartøjsoperatører kan udnytte gunstige flybrændstofpriser i deres hjemmebase som en konkurrencefordel i forhold til andre luftfartøjsselskaber, der driver lignende ruter. Dette kan have skadelige virkninger for sektorens konkurrenceevne, **føre til markedsforvridninger** og være til skade for luftfartsforbindelserne. Ved denne forordning bør der fastsættes foranstaltninger, der kan hindre sådan praksis for at undgå unødvendige miljøskader samt for at genoprette og bevare betingelserne for retfærdig konkurrence på lufttransportmarkedet. **Nærværende forordning bør ikke desto mindre også tage hensyn til, at brændstoftankering nogle gange forekommer med henblik på at overholde brændstofsikkerhedsregler og i så fald er berettiget af sikkerhedsmæssige årsager. Brændstoftankering kan endvidere være konsekvensen af specifikke driftsmæssige vanskeligheder for nogle luftfartøjsoperatører i visse lufthavne, bl.a. for så vidt angår uforholdsmæssig lang turnaround-tid for luftfartøjer eller reduceret lufthavnskapacitet i perioder med spidsbelastning. Kommissionen bør derfor nøje overvåge, evaluere og analysere tilfælde af brændstoftankering og deres underliggende årsager og, såfremt det er relevant, fremsætte lovgivningsmæssige forslag med sigte på at ændre denne forordning.**

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 6
Forslag til forordning
Betragtning 6

Kommissionens forslag

- (6) Et af den fælles transportpolitikks centrale mål er bæredygtig udvikling. Dette kræver en integreret fremgangsmåde, der har til formål at sikre, at Unionens transportsystemer fungerer effektivt, og at beskytte miljøet. En bæredygtig udvikling af lufttransporten kræver, at der indføres foranstaltninger, som har til formål at reducere CO₂-emissionerne fra luftfartøjer, der flyver fra EU-lufthavne. Sådanne foranstaltninger bør bidrage til at opfylde Unionens klimamål senest i 2030 og 2050.

Ændring

- (6) Et af den fælles transportpolitikks centrale mål er bæredygtig udvikling. Dette kræver en integreret fremgangsmåde, der har til formål at sikre, at Unionens transportsystemer fungerer effektivt, **at sikre, at arbejdsmarkedslovgivningen og den sociale lovgivning overholdes**, og at beskytte miljøet. En bæredygtig udvikling af lufttransporten kræver, at der indføres foranstaltninger, **herunder økonomiske instrumenter**, som har til formål at reducere CO₂-emissionerne fra luftfartøjer, der flyver fra EU-lufthavne, **og at udvikle et marked for produktionen og forsyningen af bæredygtige flybrændstoffer**. Sådanne foranstaltninger bør bidrage til at opfylde Unionens klimamål senest i 2030 og 2050.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 7
Forslag til forordning
Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) I meddelelsen om en strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet ⁽¹⁰⁾, som Kommissionen vedtog i december 2020, udstikkes en handlingsvej for, hvordan EU's transportsystem kan opnå sin grønne og digitale omstilling og blive mere modstandsdygtigt. Dekarboniseringen af lufttransportsektoren er en nødvendig og udfordrende proces, især på kort sigt. De teknologiske fremskridt, der er gjort inden for europæiske og nationale programmer for forskning og innovation inden for luftfart, har bidraget til betydelige emissionsreduktioner i de seneste årtier. Den globale vækst i lufttrafikken har imidlertid overhalet sektorens emissionsreduktioner. Nye teknologier forventes at kunne hjælpe med at reducere kortdistanceluftfartens afhængighed af fossil energi i de kommende årtier, men bæredygtige flybrændstoffer er **den eneste** løsning, der kan sikre betydelig dekarbonisering af alle flyveafstande, **allerede på kort** sigt. Dette potentiale er imidlertid stort set uudnyttet på nuværende tidspunkt.

⁽¹⁰⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet — en europæisk transportsektor, der er klar til fremtiden (COM(2020)0789), 9.12.2020.

Ændring

- (7) I meddelelsen om en strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet ⁽¹⁰⁾, som Kommissionen vedtog i december 2020, udstikkes en handlingsvej for, hvordan EU's transportsystem kan opnå sin grønne og digitale omstilling og blive mere modstandsdygtigt. Dekarboniseringen af lufttransportsektoren er en nødvendig og udfordrende proces, især på kort sigt. De teknologiske fremskridt, der er gjort inden for europæiske og nationale programmer for forskning og innovation inden for luftfart, **og et stærkt engagement fra industriens side** har bidraget til betydelige emissionsreduktioner i de seneste årtier. Den globale vækst i lufttrafikken har imidlertid overhalet sektorens emissionsreduktioner. Nye teknologier, **herunder udviklingen af kulstofneutrale elektriske eller brintdrevne luftfartøjer**, forventes at kunne hjælpe med at reducere kortdistanceluftfartens afhængighed af fossil energi i de kommende årtier **og kan spille en vigtig rolle inden for kommerciel luftfart på mellemlang og lang sigt**, men bæredygtige flybrændstoffer er **en lovende** løsning, der kan sikre betydelig dekarbonisering af alle flyveafstande **på både kort, mellemlang og lang sigt**. Dette potentiale er imidlertid stort set uudnyttet på nuværende tidspunkt **og kræver støtte over tid til den yderligere udvikling og udrulning af bæredygtige flybrændstoffer og til forskning i nye flymotorer og -teknologier**.

⁽¹⁰⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet — en europæisk transportsektor, der er klar til fremtiden (COM(2020)0789), 9.12.2020.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 8

Forslag til forordning

Betragtning 7 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (7a) Det overordnede princip om energieffektivitet først bør gennemføres i alle sektorer, også uden for energisystemet, for at inkludere transportsektoren, herunder luftfart. Det bør navnlig være indbygget i politiske, planlægningsmæssige og investeringsmæssige beslutninger, der er relateret til udrulningen af mere energieffektive motorer og bæredygtige alternative brændstoffer og teknologier, herunder for så vidt angår den hurtige udvikling af fly, som drives af vedvarende elektricitet eller grøn brint.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 9
Forslag til forordning
Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) Bæredygtige flybrændstoffer er flydende drop-in-brændstoffer, som er fuldt substituerbare med konventionelt flybrændstof og kan bruges i eksisterende flymotorer. Flere produktionsveje for bæredygtige flybrændstoffer er blevet certificeret på globalt plan til brug inden for civil eller militær luftfart. Bæredygtige flybrændstoffer er teknologisk set klar til at spille en vigtig rolle i indsatsen for at reducere emissionerne fra lufttransport allerede på meget kort sigt. De forventes at udgøre en stor del af flybrændstofmikset på mellemlang og lang sigt. Med støtte fra hensigtsmæssige internationale brændstofstandards kan bæredygtige flybrændstoffer bidrage til at sænke det aromatiske indhold i det endelige brændstof, der anvendes af en operatør, og dermed bidrage til at reducere andre emissioner end CO₂-emissioner. Andre **alternativer til fremdrift af fly**, f.eks. elektricitet eller **flydende** brint, forventes progressivt at bidrage til dekarboniseringen af lufttransporten, dvs. i første omgang af kortdistanceflyvninger.

Ændring

- (8) Bæredygtige flybrændstoffer er **flybrændstoffer, der omfatter** flydende drop-in-brændstoffer, som er fuldt substituerbare med konventionelt flybrændstof og kan bruges i eksisterende flymotorer, **samt brint og elektricitet**. Flere produktionsveje for bæredygtige flybrændstoffer er blevet certificeret på globalt plan til brug inden for civil eller militær luftfart. Bæredygtige flybrændstoffer er teknologisk set klar til at spille en vigtig rolle i indsatsen for at reducere emissionerne fra lufttransport allerede på meget kort sigt. De forventes at udgøre en stor del af flybrændstofmikset på mellemlang og lang sigt. Med støtte fra hensigtsmæssige internationale brændstofstandards **og EASA's hjælp til udformning af disse standarder** kan bæredygtige flybrændstoffer bidrage til at sænke det aromatiske indhold i det endelige brændstof, der anvendes af en operatør, og dermed bidrage til at reducere andre emissioner end CO₂-emissioner. Andre **bæredygtige flybrændstoffer**, f.eks. elektricitet eller brint, **er meget lovende teknologier og** forventes progressivt at bidrage til dekarboniseringen af lufttransporten, dvs. i første omgang af kortdistanceflyvninger. **Denne forordning vil sikre en yderligere fremskyndelse af den videnskabelige udvikling og udbredelsen af disse teknologier samt den hertil knyttede kommercielle innovation ved at gøre det muligt for økonomiske aktører at overveje disse teknologier i forbindelse med mandatet til iblanding af bæredygtige flybrændstoffer som anført i denne forordning, efterhånden som disse teknologier modnes og markedsføres. Dette vil desuden øge sikkerheden og forudsigeligheden på markedet og fungere som et incitament for de nødvendige investeringer i disse nye teknologier.**

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 10

Forslag til forordning

Betragtning 9

Kommissionens forslag

- (9) Den gradvise indførelse af bæredygtige flybrændstoffer på lufttransportsmarkedet vil medføre ekstra brændstofomkostninger for luftfartsselskaberne, da sådanne brændstofteknologier i øjeblikket er dyrere at producere end konventionelt flybrændstof. Dette forventes at forværre de allerede eksisterende problemer med lige konkurrencevilkår på lufttransportsmarkedet for så vidt angår flybrændstof og at forårsage yderligere markedsforvridninger blandt luftfartøjsoperatører og lufthavne. Denne forordning bør omfatte foranstaltninger, som kan medvirke til at forhindre, at indførelsen af bæredygtige flybrændstoffer påvirker luftfartssektorens konkurrenceevne negativt, ved at fastlægge harmoniserede krav i hele Unionen.

Ændring

- (9) Den gradvise indførelse af bæredygtige flybrændstoffer på lufttransportsmarkedet vil medføre ekstra brændstofomkostninger for luftfartsselskaberne, da sådanne brændstofteknologier i øjeblikket er dyrere at producere end konventionelt flybrændstof. Dette forventes at forværre de allerede eksisterende problemer med lige konkurrencevilkår på lufttransportsmarkedet for så vidt angår flybrændstof og at forårsage yderligere markedsforvridninger blandt luftfartøjsoperatører og lufthavne, **herunder også i forbindelse med gennemførelsen af CORSIA- og ETS-emissionsordningerne**. Denne forordning bør omfatte foranstaltninger, som kan medvirke til at forhindre, at indførelsen af bæredygtige flybrændstoffer påvirker luftfartssektorens konkurrenceevne negativt, ved at fastlægge harmoniserede krav i hele Unionen, **herunder fælles definitioner og fastsættelse af fælles mål på EU-niveau**.

Ændring 11

Forslag til forordning

Betragtning 10

Kommissionens forslag

- (10) På globalt plan reguleres bæredygtige flybrændstoffer inden for rammerne af ICAO. **ICAO fastsætter navnlig** detaljerede krav til bæredygtighed, sporbarhed og opgørelse af bæredygtige flybrændstoffer, der anvendes på flyvninger, som er omfattet af ordningen for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA). Der er fastsat incitament i CORSIA, og bæredygtige flybrændstoffer anses for en integreret del af arbejdet med gennemførligheden af et langsigtet mål for international luftfart, men der findes i øjeblikket ingen obligatorisk ordning for anvendelse af bæredygtige flybrændstoffer på internationale flyvninger. Omfattende multilaterale eller bilaterale lufttransportaftaler mellem Unionen eller medlemsstaterne og tredjelande omfatter generelt bestemmelser om miljøbeskyttelse. På nuværende tidspunkt indeholder sådanne bestemmelser **imidlertid** ikke bindende krav om anvendelsen af bæredygtige flybrændstoffer for de kontraherende parter.

Ændring

- (10) På globalt plan reguleres **og defineres** bæredygtige flybrændstoffer inden for rammerne af ICAO, **hvor landene aftaler** detaljerede krav til bæredygtighed, sporbarhed og opgørelse af **certificerede produktionsveje for** bæredygtige flybrændstoffer, der anvendes på flyvninger, som er omfattet af ordningen for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA). Der er fastsat incitament i CORSIA, og bæredygtige flybrændstoffer anses for en integreret del af arbejdet med gennemførligheden af et langsigtet mål for international luftfart, men der findes i øjeblikket ingen obligatorisk ordning for anvendelse af bæredygtige flybrændstoffer på internationale flyvninger. Omfattende multilaterale eller bilaterale lufttransportaftaler mellem Unionen eller medlemsstaterne og tredjelande omfatter generelt bestemmelser om miljøbeskyttelse. På nuværende tidspunkt indeholder sådanne bestemmelser ikke bindende krav om anvendelsen af bæredygtige flybrændstoffer for de kontraherende parter

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 12

Forslag til forordning

Betragtning 10 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (10a) For at forhindre konkurrenceforvridninger på det internationale marked for luftfart, som kan føre til tab af trafikstrømme, der går gennem EU-lufthavne, og til kulstoflækager, og med henblik på at skabe et globalt marked for bæredygtige flybrændstoffer bør Unionens eksterne luftfartspolitik tage den globale føring i overgangen til at anvende bæredygtige brændstoffer, deltage i internationale forhandlinger om at harmonisere definitioner af og standarder for bæredygtige flybrændstoffer og fremme international konvergens i relation til regler om produktion, udbredelse og påfyldning af bæredygtige flybrændstoffer. Det er derfor vigtigt, at Unionen fortsætter sine bestræbelser inden for rammerne af ICAO og stræber efter at etablere et ambitiøst globalt system, der fremmer et globalt marked for bæredygtige flybrændstoffer og sikrer lige konkurrencevilkår på internationalt niveau. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor slå til lyd for, at der på ICAO's generalforsamling straks indledes forhandlinger om en ambitiøs global politikramme på ICAO-niveau for udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer. Når en sådan global politikramme er blevet vedtaget, bør Kommissionen sikre, at bestemmelserne i nærværende forordning er compatible og i overensstemmelse med samt komplementerer den globale ramme og de internationale standarder og derved sikre en sammenhængende gennemførelse og lige konkurrencevilkår på internationalt niveau. Kommissionen og medlemsstaterne bør sigte mod at sikre, at omfattende multilaterale og bilaterale aftaler om lufttransport og lufttransporttjenester indeholder tilsvarende bindende bestemmelser om et blandingsmandat for udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer. Kommissionen bør endvidere regelmæssigt vurdere, om bestemmelserne i nærværende forordning har en negativ i indvirkning på, hvordan det indre marked for luftfart fungerer, sektorens konkurrenceevne, de internationale konkurrencevilkår for luftfartsselskaber og lufthavnsknudepunkter og eventuelle omlægninger af rejser, der fører til kulstoflækage, og bør, hvis det er relevant, fremlægge foranstaltninger til at imødegå disse negative virkninger.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 13
Forslag til forordning
Betragtning 12

Kommissionens forslag

- (12) Der skal derfor fastsættes ensartede regler for det indre marked for luftfart for at supplere direktiv (EU) 2018/2001, og dets overordnede skal nås ved at imødekomme de specifikke behov og krav, der gør sig gældende for EU's indre marked for luftfart. Denne forordning har navnlig til formål at undgå en fragmentering af **luftfartsmarkedet**, forhindre eventuelle konkurrenceforvridninger mellem økonomiske aktører eller luftfartøjsoperatørers urimelige omkostningsundgåelse i forbindelse med optankning.

Ændring

- (12) Der skal derfor fastsættes ensartede regler for det indre marked for luftfart for at supplere direktiv (EU) 2018/2001, og dets overordnede **mål** skal nås ved at imødekomme de specifikke behov og krav, der gør sig gældende for EU's indre marked for luftfart, **og ved at fremme bæredygtige brændstoffer inden for luftfarten**. Denne forordning har navnlig til formål at undgå en fragmentering af **Unionens luftfartsmarked**, forhindre eventuelle konkurrenceforvridninger mellem økonomiske aktører eller luftfartøjsoperatørers urimelige omkostningsundgåelse i forbindelse med optankning **og fremme innovation og produktion i Unionen. Der er behov for målrettet støtte og finansiering fra EU-plan og nationalt plan og for at tilskynde til offentlige og private partnerskaber med henblik på at fremskynde udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer.**

Ændring 14
Forslag til forordning
Betragtning 15

Kommissionens forslag

- (15) Denne forordning bør **finde anvendelse på luftfartøjer i civil luftfart, der udfører erhvervsmæssige lufttransportflyvninger. Forordningen bør ikke finde anvendelse på luftfartøjer som f.eks. militærfly og luftfartøjer**, der anvendes til humanitære formål, eftersøgning **og** redning, katastrofehjælp eller lægehjælp **samt told-, politi- og brandslukningsoperationer. Flyvninger, der gennemføres under sådanne omstændigheder, er af ekstraordinær karakter og kan derfor ikke altid planlægges på samme måde som regelmæssige flyvninger. Som følge af arten af deres aktiviteter kan de muligvis ikke altid opfylde forpligtelserne i henhold til denne forordning, da det kan indebære en unødvendig byrde.** For at sikre lige konkurrencevilkår på EU's indre marked for luftfart **bør denne forordning dække den størst mulige andel af** den erhvervsmæssige lufttrafik, der drives fra lufthavne

Ændring

- (15) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på luftfartøjer, der anvendes til humanitære formål, eftersøgning, redning, katastrofehjælp eller lægehjælp, **eftersom** flyvninger, der gennemføres under sådanne omstændigheder, er af ekstraordinær karakter og derfor ikke altid **kan** planlægges på samme måde som regelmæssige flyvninger. **Som følge af arten af deres aktiviteter kan de muligvis ikke altid opfylde forpligtelserne i henhold til denne forordning, da det kan indebære en unødvendig byrde.** Denne forordning bør finde anvendelse på luftfartøjer i civil luftfart, der udfører erhvervsmæssige lufttransportflyvninger. Forordningen bør ikke finde anvendelse på militærfly og luftfartøjer, der anvendes til told-, politi- og brandslukningsoperationer. For at sikre lige konkurrencevilkår på EU's indre marked for luftfart **og for at tilgodese udviklingen af markedet for bæredygtige**

Torsdag den 7. juli 2022

Kommissionens forslag

beliggende på EU's område. Med henblik på at sikre luftfartsforbindelser til gavn for EU's borgere, virksomheder og regioner **er det samtidig vigtigt** at undgå at pålægge lufttransportaktiviteter i små lufthavne unødige byrder. **Der bør fastsættes en tærskel for den årlige passagerlufttrafik og luftfragttrafik, under hvilken lufthavne ikke er omfattet af denne forordning; anvendelsesområdet for forordningen bør imidlertid dække mindst 95 % af den samlede trafik, der afgår fra lufthavne i Unionen. Af samme årsager bør der fastsættes en tærskel med henblik på at fritage luftfartssoperatører, der tegner sig for et meget lavt antal afgang fra lufthavne på EU's område.**

Ændring

flybrændstoffer og den nødvendige infrastruktur for bæredygtige flybrændstoffer i hele EU bør den dække al den erhvervsmæssige lufttrafik, der drives fra lufthavne beliggende på EU's område. Med henblik på at sikre luftfartsforbindelser til gavn for EU's borgere, virksomheder og regioner, **sørge for den fornødne fleksibilitet, der gør det muligt for brændstofleverandører at levere og for luftfartsselskaber at påfylde bæredygtige flybrændstoffer så omkostningseffektivt som muligt, og** undgå at pålægge lufttransportaktiviteter i små lufthavne unødige byrder **bør der oprettes en fleksibilitetsmekanisme, herunder såkaldte book & claim-elementer, i en overgangsperiode. Efter den pågældende overgangsperiode bør de i denne forordning fastsatte krav finde ensartet anvendelse på lang sigt på alle lufthavne i Unionen og på alle kommercielle luftfartssoperatører, der letter eller lander i en EU-lufthavn, med henblik på at undgå uberettigede konkurrenceforvridninger i det indre marked.**

Ændring 15

Forslag til forordning

Betragtning 15 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (15a) Det er afgørende, at mindre forbundne europæiske regioner, som f.eks. ømråder og regioner i den yderste periferi, der ofte er afhængige af luftfart som deres eneste forbindelses måde, ikke berøres i uforholdsmæssig grad af de forpligtelser, der følger af denne forordning, og at disse regioners adgang til basale varer og tjenesteydelser sikres. Der bør med henblik på at hjælpe med at beskytte luftforbindelsen for regioner med færre alternative transportmuligheder rettes opmærksomhed mod de eventuelle virkninger af bestemmelserne i denne forordning for så vidt angår økonomisk overkommelighed, konkurrenceevne og potentielle prisstigninger på flyruter, der forbinder afsidesliggende regioner og andre områder i Unionen.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 16

Forslag til forordning

Betragtning 16 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (16a) *Det er afgørende, at puljen af støtteberettigede bæredygtige råprodukter er så inklusiv som muligt for at maksimere potentialet for at øge produktionen af bæredygtige flybrændstoffer til overkommelige priser. Listen over råprodukter, der er støtteberettigede i henhold til denne forordning, bør ikke være statisk, men med tiden udvikle sig til at omfatte nye bæredygtige råprodukter. Med henblik herpå bør Kommissionen i overensstemmelse med artikel 28, stk. 6, i direktiv (EU) 2018/2001 mindst hvert andet år revidere listen over råprodukter i bilag IX, del A og B, med henblik på at tilføje nye råprodukter. Nye råprodukter, der opføres i bilag IX, bør være direkte støtteberettigede til produktion af bæredygtige flybrændstoffer i henhold til denne forordning.*

Ændring 17

Forslag til forordning

Betragtning 17

Kommissionens forslag

Ændring

- (17) Af hensyn til bæredygtigheden bør fødevarer- og foderbaserede brændstoffer ikke være omfattet. Indirekte ændringer i arealanvendelsen forekommer navnlig, når dyrkning af afgrøder til biobrændstoffer fortrænger den traditionelle produktion af afgrøder til fødevarer- og foderbrug. Et sådant yderligere behov øger presset på arealerne og kan føre til, at landbrugsarealer udvides ind på arealer med stort kulstoflager såsom skove, vådområder og tørvebundsarealer, hvilket giver anledning til betænkeligheder med hensyn til yderligere drivhusgasemissioner og tab af berørt biodiversitet. Forskning har vist, at virkningens omfang afhænger af en række faktorer, herunder typen af råprodukter, der anvendes til brændstofproduktion, størrelsen af den yderligere efterspørgsel efter råprodukter, der udløses af anvendelsen af biobrændstoffer, og i hvilken udstrækning arealer med stort kulstoflager er beskyttet globalt. De største risici for indirekte ændringer i arealanvendelsen er blevet udpeget for biobrændstoffer, dvs. brændstoffer produceret af råprodukter, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsområdet ind på arealer med stort kulstoflager. Fødevarer- og foderbaserede brændstoffer bør derfor ikke fremmes. Denne tilgang er i overensstemmelse med Unionens politik, navnlig direktiv (EU) 2018/2001,

- (17) Af hensyn til bæredygtigheden bør fødevarer- og foderbaserede brændstoffer, **herunder biobrændstoffer, der er forbundet med stor risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, såsom biobrændstoffer fremstillet af palmeolie**, ikke være omfattet. Indirekte ændringer i arealanvendelsen forekommer navnlig, når dyrkning af afgrøder til biobrændstoffer fortrænger den traditionelle produktion af afgrøder til fødevarer- og foderbrug. Et sådant yderligere behov øger presset på arealerne og kan føre til, at landbrugsarealer udvides ind på arealer med stort kulstoflager såsom skove, vådområder og tørvebundsarealer, hvilket giver anledning til betænkeligheder med hensyn til yderligere drivhusgasemissioner og tab af berørt biodiversitet. Forskning har vist, at virkningens omfang afhænger af en række faktorer, herunder typen af råprodukter, der anvendes til brændstofproduktion, størrelsen af den yderligere efterspørgsel efter råprodukter, der udløses af anvendelsen af biobrændstoffer, og i hvilken udstrækning arealer med stort kulstoflager er beskyttet globalt. De største risici for indirekte ændringer i arealanvendelsen er blevet udpeget for biobrændstoffer, dvs. brændstoffer produceret af råprodukter, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsområdet ind på arealer med stort kulstoflager.

Torsdag den 7. juli 2022

Kommissionens forslag

som indeholder begrænsninger og et loft for anvendelsen af sådanne biobrændstoffer i vej- og jernbanetransportsektoren i betragtning af deres lavere miljømæssige fordele, lavere ydeevne med hensyn til drivhusgasreduktionspotentiale og bredere bæredygtighedsproblemer. Ud over de drivhusgasemissioner, der er forbundet med indirekte ændringer i arealanvendelsen — som kan modvirke nogle eller alle drivhusgasbesparelser fra individuelle biobrændstoffer — udgør indirekte ændringer i arealanvendelsen også en risiko for biodiversiteten. Denne risiko er særlig alvorlig i forbindelse med en potentielt stor udvidelse af produktionen som følge af en betydelig stigning i efterspørgslen. Der er i øjeblikket en ubetydelig efterspørgsel efter biobrændstoffer baseret på fødevare- og foderafgrøder i luftfartssektoren, da mere end 99 % af de flybrændstoffer, der anvendes i dag, er af fossil oprindelse. Derfor bør det undgås at skabe en potentielt stor efterspørgsel efter biobrændstoffer baseret på fødevare- og foderafgrøder ved at fremme deres anvendelse i henhold til denne forordning. Med udelukkelsen af afgrødebaserede brændstoffer fra at komme i betragtning i henhold til denne forordning minimeres også risikoen for at bremse dekarboniseringen af vejtransportsektoren, som ellers kunne opstå, hvis afgrødebaserede biobrændstoffer flyttes fra vejsektoren til luftfartssektoren. Det er vigtigt at minimere en sådan flytning, da vejtransporten stadig er langt den mest forurenende transportsektor.

Ændring

Fødevare- og foderbaserede brændstoffer bør derfor ikke fremmes. Denne tilgang er i overensstemmelse med Unionens politik, navnlig direktiv (EU) 2018/2001, som indeholder begrænsninger og et loft for anvendelsen af sådanne biobrændstoffer i vej- og jernbanetransportsektoren i betragtning af deres lavere miljømæssige fordele, lavere ydeevne med hensyn til drivhusgasreduktionspotentiale og bredere bæredygtighedsproblemer. Ud over de drivhusgasemissioner, der er forbundet med indirekte ændringer i arealanvendelsen — som kan modvirke nogle eller alle drivhusgasbesparelser fra individuelle biobrændstoffer — udgør indirekte ændringer i arealanvendelsen også en risiko for biodiversiteten. Denne risiko er særlig alvorlig i forbindelse med en potentielt stor udvidelse af produktionen som følge af en betydelig stigning i efterspørgslen. Der er i øjeblikket en ubetydelig efterspørgsel efter biobrændstoffer baseret på fødevare- og foderafgrøder i luftfartssektoren, da mere end 99 % af de flybrændstoffer, der anvendes i dag, er af fossil oprindelse. Derfor bør det undgås at skabe en potentielt stor efterspørgsel efter biobrændstoffer baseret på fødevare- og foderafgrøder ved at fremme deres anvendelse i henhold til denne forordning. Med udelukkelsen af afgrødebaserede brændstoffer fra at komme i betragtning i henhold til denne forordning minimeres også risikoen for at bremse dekarboniseringen af vejtransportsektoren, som ellers kunne opstå, hvis afgrødebaserede biobrændstoffer flyttes fra vejsektoren til luftfartssektoren. Det er vigtigt at minimere en sådan flytning, da vejtransporten stadig er langt den mest forurenende transportsektor.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 18

Forslag til forordning

Betragtning 17 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (17a) Præcise og korrekte oplysninger om bæredygtige flybrændstoffers egenskaber har afgørende betydning for, at nærværende forordning fungerer efter hensigten. Brændstofleverandører er med henblik på at fremme forbrugertillid og sikre gennemsigtighed og sporbarhed ansvarlige for at tilvejebringe korrekte oplysninger for så vidt angår det leverede brændstofs egenskaber, brændstoffets bæredygtighedsegenskaber og oprindelsen af de råvarer, der er anvendt til at producere brændstoffet. Disse oplysninger indberettes i Unionens database, som er oprettet i henhold til artikel 28 i direktiv (EU) 2018/2001 (direktivet om fremme af vedvarende energi). Brændstofleverandører, som har vist sig at have afgivet vildledende eller unøjagtige oplysninger om egenskaberne eller oprindelsen af de brændstoffer, de leverer, bør pålægges en sanktion. Medlemsstaterne skal sikre, at brændstofleverandørerne angiver rettidige og nøjagtige oplysninger i Unionens database, og at oplysningerne er verificerede og reviderede. Med henblik på at bekæmpe eventuelt svig og idet en væsentlig del af de råvarer, der skal bruges til at producere bæredygtige flybrændstoffer, stammer fra lande uden for Unionen, er medlemsstaterne nødt til i samarbejde med de relevante europæiske organer at styrke kontrolmekanismen for forsendelser, bl.a. ved at foretage inspektioner på stedet. Kommissionen vil i den forbindelse offentliggøre en gennemførelsesforordning om bæredygtighedscertificering i overensstemmelse med artikel 30, stk. 8, i direktiv (EU) 2018/2001 med henblik på yderligere at harmonisere og styrke reglerne for pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig revision samt for samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med revisionstilsyn.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 19
Forslag til forordning
Betragtning 18

Kommissionens forslag

- (18) Der er behov for en fælles, klar og robust bæredygtighedsramme for at give aktørerne i luftfarts- og brændstofindustrien **vished for**, at denne forordning også finder anvendelse på bæredygtige flybrændstoffer. For at sikre sammenhæng med andre relaterede EU-politikker bør bæredygtige flybrændstoffers støtteberettigelse fastlægges i overensstemmelse med de bæredygtighedskriterier, der er fastsat i artikel 29 i direktiv 2018/2001 ⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L2001&from=da>.

Ændring

- (18) Der er behov for en fælles, klar og robust bæredygtighedsramme for at give aktørerne i luftfarts- og brændstofindustrien **retssikkerhed og kontinuitet, så de ved**, at denne forordning også finder anvendelse på bæredygtige flybrændstoffer. For at sikre sammenhæng med andre relaterede EU-politikker bør bæredygtige flybrændstoffers støtteberettigelse fastlægges i overensstemmelse med de bæredygtighedskriterier, der er fastsat i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L2001&from=da>.

Ændring 20
Forslag til forordning
Betragtning 19

Kommissionens forslag

- (19) Denne forordning bør sigte mod at sikre, at luftfartøjsoperatører kan konkurrere på grundlag af lige muligheder for så vidt angår adgang til bæredygtige flybrændstoffer. For at undgå forvriddninger på markedet for luftfartstjenester bør alle EU-lufthavne, der er omfattet af denne forordning, forsynes med ensartede minimumsande af bæredygtige flybrændstoffer. Mens markedet frit kan levere og anvende større mængder bæredygtigt brændstof, bør det ved denne forordning sikres, at de obligatoriske minimumsande af bæredygtige flybrændstoffer er de samme for alle de omfattede lufthavne. Derved **tilsidesættes** krav, der er fastsat direkte eller indirekte på nationalt eller regionalt plan, og som pålægger luftfartøjsoperatører eller flybrændstofleverandører at anvende eller levere bæredygtige flybrændstoffer med andre mål end dem, der er fastsat i henhold til denne forordning. Med henblik på at skabe en klar og forudsigelig retlig ramme og derved tilskynde markedet til at udvikle og udbrede de mest bæredygtige og innovative brændstofteknologier, som har vækstpotentiale til at opfylde de fremtidige behov, bør der ved denne forordning fastsættes gradvist stigende minimumsande af syntetiske flybrændstoffer over tid. Det er nødvendigt at fastsætte en særlig delforpligtelse vedrørende syntetiske

Ændring

- (19) Denne forordning bør sigte mod at sikre, at luftfartøjsoperatører kan konkurrere på grundlag af lige muligheder for så vidt angår adgang til bæredygtige flybrændstoffer. For at undgå forvriddninger på markedet for luftfartstjenester bør alle EU-lufthavne, der er omfattet af denne forordning, forsynes med ensartede minimumsande af bæredygtige flybrændstoffer. Mens markedet frit kan levere og anvende større mængder bæredygtigt brændstof, bør det ved denne forordning sikres, at de obligatoriske minimumsande af bæredygtige flybrændstoffer er de samme for alle de omfattede lufthavne. **Tilgængeligheden af råvarer og produktionskapaciteten for bæredygtigt flybrændstof er ikke ubegrænset. I en situation, hvor nogle medlemsstater påtager sig samlet set større forpligtelser med hensyn til bæredygtige flybrændstoffer på nationalt niveau end andre, vil konkurrencen om råvarer med andre transport- og energisektorer blive intensiveret, og dette kan medføre forsyningsknapshed i andre regioner. Dette vil underminere de muligheder, som luftfartøjsoperatører i disse regioner har for at dekarbonisere, og i urimelig grad øge disse luftfartøjsoperatørers overholdelsesomkostninger, navnlig med hensyn til EU ETS, hvilket vil resultere**

Torsdag den 7. juli 2022

Kommissionens forslag

flybrændstoffer på grund af disse brændstoffers betydelige dekarboniseringspotentiale og i betragtning af deres nuværende anslåede produktionsomkostninger. Hvis de syntetiske brændstoffer produceres af elektricitet fra vedvarende energikilder og kulstof, der opsamles direkte fra luften, kan de potentielle emissionsbesparelser nå op på 100 % sammenlignet med konventionelt flybrændstof. De har også betydelige fordele sammenlignet med andre typer bæredygtige flybrændstoffer for så vidt angår ressourceeffektivitet (navnlig vandbehov) i produktionsprocessen. Produktionsomkostningerne for syntetiske flybrændstoffer anslås imidlertid i øjeblikket at være tre til seks gange højere end markedsprisen på konventionelt flybrændstof. Der bør derfor fastsættes en særlig delforpligtelse for denne teknologi i denne forordning. Det kan overvejes at medtage andre typer syntetiske brændstoffer, f.eks. kulstoffattige syntetiske brændstoffer, der opnår store drivhusgasreduktioner, i anvendelsesområdet for denne forordning i forbindelse med fremtidige revisioner, når sådanne brændstoffer bliver defineret i direktivet om vedvarende energi.

Ændring

i markedsforvridninger og en samlet konkurrencemæssig ulempe. Der bør derfor fastsættes fælles mål på EU-niveau for den samlede produktion og for udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer. Derved **tilsidesætter denne forordning** krav, der er fastsat direkte eller indirekte på nationalt eller regionalt plan, og som pålægger luftfartøjsoperatører eller flybrændstofleverandører at anvende eller levere bæredygtige flybrændstoffer med andre mål end dem, der er fastsat i henhold til denne forordning. Med henblik på at skabe en klar og forudsigelig retlig ramme og derved tilskynde markedet til at udvikle og udbrede de mest bæredygtige og innovative brændstofteknologier, som har vækstpotentiale til at opfylde de fremtidige behov, bør der ved denne forordning fastsættes gradvist stigende minimumsandele af syntetiske flybrændstoffer over tid. Det er nødvendigt at fastsætte en særlig delforpligtelse vedrørende syntetiske flybrændstoffer på grund af disse brændstoffers betydelige dekarboniseringspotentiale og i betragtning af deres nuværende anslåede produktionsomkostninger. Hvis de syntetiske brændstoffer produceres af elektricitet fra vedvarende energikilder og kulstof, der opsamles direkte fra luften, kan de potentielle emissionsbesparelser nå op på 100 % sammenlignet med konventionelt flybrændstof. De har også betydelige fordele sammenlignet med andre typer bæredygtige flybrændstoffer for så vidt angår ressourceeffektivitet (navnlig vandbehov) i produktionsprocessen. Produktionsomkostningerne for syntetiske flybrændstoffer anslås imidlertid i øjeblikket at være tre til seks gange højere end markedsprisen på konventionelt flybrændstof. Der bør derfor fastsættes en særlig delforpligtelse for denne teknologi i denne forordning. Det kan overvejes at medtage andre typer syntetiske brændstoffer, f.eks. kulstoffattige syntetiske brændstoffer, der opnår store drivhusgasreduktioner, i anvendelsesområdet for denne forordning i forbindelse med fremtidige revisioner, når sådanne brændstoffer bliver defineret i direktivet om vedvarende energi. **Syntetiske flybrændstoffer med CO₂, der fanges direkte fra luften, kan endvidere spille en vigtig rolle på grund af deres evne til at opsamle kulstof på en bæredygtig måde og bør fremmes yderligere.**

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 21

Forslag til forordning

Betragtning 19 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (19a) Tilgængeligheden af råvarer og produktionskapaciteten for bæredygtigt flybrændstof er ikke ubegrænset. En intensiveret konkurrence om begrænsede råvarer kan føre til manglende forsyning og markedsforvridninger og derved negativt påvirke konkurrenceevnen for luftfartssektoren som helhed. Der bør anvendes harmoniserede krav for minimumsandelev af udbredelsen af bæredygtigt flybrændstof på tværs af Unionen med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår og undgå fragmentering på det indre marked. Medlemsstaterne kan dog, samtidig med at de sikrer, at de pågældende EU-harmoniserede mængdemæssige andele opnås i overensstemmelse med bilag I, træffe nationale foranstaltninger, støttende politikker og initiativer, som har til formål at øge produktionsniveauet og udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer, herunder syntetiske flybrændstoffer, på deres område såsom ved at yde finansiel støtte. Sådanne nationale tiltag bør være gennemsigtige, ikkediskriminerende, forholdsmæssige og generelt være tilgængelige for alle virksomheder. Da denne forordning ikke fastsætter en maksimal andel af bæredygtige flybrændstoffer, kan luftfartsselskaber og brændstofleverandører endvidere efterstræbe mere ambitiøse miljøpolitikker med større udbredelse og forsyning af bæredygtige flybrændstoffer i deres samlede driftsnet, samtidig med at brændstoftankering undgås. Luftfartsselskaber og brændstofleverandører kan med henblik herpå og ved hjælp af kontraktlige aftaler, indgå aftaler om gensidige forpligtelser om at producere, levere og på forhånd aftage fastsatte mængder af bæredygtige flybrændstoffer, herunder dem, der overstiger de i bilag I fastsatte andele af minimumsmængder. Sådanne kontraktlige aftale kan også omfatte ansvar og fastsætte betingelser for finansiel kompensation i tilfælde af manglende opfyldelse.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 22

Forslag til forordning

Betragtning 19 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (19b) Forbrugerefterspørgslen kan spille en vigtig rolle for udviklingen i retning af mere bæredygtig luftfart. Der er dog behov for mere pålidelige, uafhængige og harmoniserede oplysninger om flyvningers miljøpåvirkning i overensstemmelse med handlingsplanen for en strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet, hvis forbrugerne skal kunne træffe et informeret valg. Der bør med henblik herpå etableres et omfattende EU-mærknings-system for luftfartens miljøpræstation, som kan give brugere af luftfartstjenester tydelige, gennemsigtige, omfattende, brugervenlige og letforståelige oplysninger om luftfartens miljøpræstation. Dette vil danne grundlag for forbrugernes valg og yderligere fremme anvendelsen af bæredygtige flybrændstoffer og andre bæredygtige foranstaltninger fra luftfartøjsoperatørernes side. Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) er allerede ansvarlig for miljøcertificering af luftfartøjer og har samarbejdet med interessenter om at udvikle et system til miljømærkning inden for luftfart, som omfatter luftfartøjer, luftfartøjsoperatører og kommercielle flyvninger. EASA bør tillægges opgaven med den videre udvikling, gennemførelse og funktionsmåde for et sådant system for at sikre uafhængighed, teknisk robusthed og synergier med andre EU-foranstaltninger.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 23
Forslag til forordning
Betragtning 20

Kommissionens forslag

- (20) Det er vigtigt at sikre, at minimumsandele af bæredygtige flybrændstoffer kan leveres til luftfartsmarkedet uden forsyningsproblemer. Til dette formål bør der planlægges tilstrækkelig gennemførelsestid, så industrien for vedvarende brændstoffer kan udvikle den nødvendige produktionskapacitet. **Det bør være obligatorisk at levere bæredygtige flybrændstoffer fra 2025.** Med henblik på at skabe retssikkerhed og forudsigelighed for markedet og varigt lede investeringer hen imod produktionskapacitet for bæredygtige flybrændstoffer bør betingelserne i denne forordning være stabile gennem en lang periode.

Ændring

- (20) Det er vigtigt at sikre, at minimumsandele af bæredygtige flybrændstoffer kan leveres til luftfartsmarkedet uden forsyningsproblemer. Til dette formål bør der planlægges tilstrækkelig gennemførelsestid **og indføres en fleksibilitetsmekanisme**, så industrien for vedvarende brændstoffer kan udvikle den nødvendige produktionskapacitet **og give flybrændstofleverandører og luftfartøjsoperatører mulighed for at opfylde deres forpligtelser på den mest omkostningseffektive måde uden at reducere de overordnede miljømæssige ambitioner, der er fastsat i nærværende forordning.** Leveringen af bæredygtige flybrændstoffer **bør påbegyndes fra 2025 med den fleksibilitet, der følger af fleksibilitetsmekanismen til fremme af bæredygtige flybrændstoffer.** Med henblik på at skabe retssikkerhed og forudsigelighed for markedet og varigt lede investeringer hen imod produktionskapacitet for bæredygtige flybrændstoffer bør betingelserne i denne forordning være stabile gennem en lang periode.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 24
Forslag til forordning
Betragtning 21

Kommissionens forslag

- (21) Med indførelsen og udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer i EU-lufthavne kan brændstoftankering blive endnu mere udbredt som følge af øgede omkostninger til flybrændstof. Brændstoftankering er ikke en bæredygtig praksis og bør undgås, da den undergraver Unionens indsats for at reducere miljøpåvirkningerne fra transport. Denne praksis er i strid med målene om at dekarbonisere luftfarten, da brændstofferbruget og emissionerne fra en given flyvning stiger, når luftfartøjets vægt øges. Brændstoftankering bringer også de lige konkurrencevilkår mellem både luftfartøjsoperatører og lufthavne i Unionen i fare. Ved denne forordning bør det derfor kræves, at luftfartøjsoperatørerne påfylder brændstof inden afgang fra en given EU-lufthavn. Den mængde brændstof, der påfyldes inden afgang fra en given EU-lufthavn, bør stå i et rimeligt forhold til den mængde brændstof, der er nødvendig for at gennemføre de flyvninger, der afgår fra den pågældende lufthavn, under hensyntagen til den nødvendige overholdelse af sikkerhedsreglerne for brændstof. Dette krav sikrer lige konkurrencevilkår for aktiviteter i Unionen, der gælder for både EU-operatører og udenlandske operatører, samtidig med at der sikres et højt miljøbeskyttelsesniveau. Da der i forordningen ikke fastsættes en maksimal andel af bæredygtige flybrændstoffer, kan luftfartsselskaber og brændstofleverandører forfølge mere ambitiøse miljøpolitikker med større udbredelse og forsyning af bæredygtige flybrændstoffer i deres samlede net af operationer, samtidig med at brændstoftankering undgås.

Ændring

- (21) Med indførelsen og udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer i EU-lufthavne kan brændstoftankering **af økonomiske årsager** blive endnu mere udbredt som følge af øgede omkostninger til flybrændstof. Brændstoftankering **af økonomiske årsager** er ikke en bæredygtig praksis og bør undgås, da den undergraver Unionens indsats for at reducere miljøpåvirkningerne fra transport. Denne praksis er i strid med målene om at dekarbonisere luftfarten, da brændstofferbruget og emissionerne fra en given flyvning stiger, når luftfartøjets vægt øges. Brændstoftankering bringer også de lige konkurrencevilkår mellem både luftfartøjsoperatører og lufthavne i Unionen i fare. Ved denne forordning bør det derfor kræves, at luftfartøjsoperatørerne påfylder brændstof inden afgang fra en given EU-lufthavn. Den mængde brændstof, der påfyldes inden afgang fra en given EU-lufthavn, bør stå i et rimeligt forhold til den mængde brændstof, der er nødvendig for at gennemføre de flyvninger, der afgår fra den pågældende lufthavn, under hensyntagen til den nødvendige overholdelse af sikkerhedsreglerne for brændstof. Dette krav sikrer lige konkurrencevilkår for aktiviteter i Unionen, der gælder for både EU-operatører og udenlandske operatører, samtidig med at der sikres et højt miljøbeskyttelsesniveau. Da der i forordningen ikke fastsættes en maksimal andel af bæredygtige flybrændstoffer, kan luftfartsselskaber og brændstofleverandører forfølge mere ambitiøse miljøpolitikker med større udbredelse og forsyning af bæredygtige flybrændstoffer i deres samlede net af operationer, samtidig med at brændstoftankering undgås. **For at sikre lige konkurrencevilkår for flyvninger både i og uden for Unionen bør Kommissionen regelmæssigt overvåge, evaluere og rapportere om tilfælde med brændstoftankering.**

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 25

Forslag til forordning

Betragtning 21 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (21a) Den yderligere udbredelse af bæredygtige flybrændstoffer, som typisk har lavere aromatiske koncentrationer og lavere svovlindhold, vil bidrage til at reducere de ikke-CO₂-relaterede klimavirkninger. En yderligere reduktion af aroma- og svovlindholdet i flybrændstoffer kan reducere dannelsen af cirrusskyer, forbedre luftkvaliteten i og omkring lufthavne og øge kvaliteten af brændstoffet til gavn for flyselskaberne, via både høj energitæthed og lavere vedligeholdelsesomkostninger på grund af lavere sodindhold. Reducering af de aromatiske koncentrationer i flybrændstoffer skal dog ske samtidig med, at de internationale regler for brændstofsikkerhed overholdes, og de lige konkurrencevilkår på internationalt niveau bevares. EASA bør derfor overvåge aroma- og svovlindholdet i konventionelle flybrændstoffer. Kommissionen bør senest den 1. januar 2025 fremlægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori den foretager en vurdering af potentielle foranstaltninger, herunder om fornødent lovgivningsforslag og standarder for brændstokkvalitet, med sigte på at optimere aromaindholdet i flybrændstof.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 26

Forslag til forordning

Betragtning 21 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (21b) Ud over at bidrage til den globale opvarmning påvirker luftfart også luftkvaliteten negativt. De mest fremtrædende forurenende stoffer er partikler (PM), herunder ultrafine partikler, nitrogenoxider (NO_x) og flygtige organiske forbindelser (VOC'er), og nogle af disse primære forurenende stoffer producerer andre forurenende stoffer^(1a). Selv om der er behov for mere forskning om ultrafine partiklers sundhedsmæssige virkninger, har adskillige undersøgelser påvist kortsigtede og langsigtede virkninger af eksponering med ultrafine partikler, herunder dødelighed, kredsløbssygdomme, iskæmiske hjertesygdomme og pulmonal morbiditet^(1b). Luftforurening bidrager også til tab af biodiversitet via skade på økosystemer.

^(1a) EASA, aviation and air pollution: <https://www.easa.europa.eu/eaer/topics/adapting-changing-climate/air-quality>

^(1b) WHO Global Air Quality Guidelines 2021: <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/345329/9789240034228-eng.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 27

Forslag til forordning

Betragtning 22

Kommissionens forslag

- (22) **Lufthavne, der er omfattet af denne forordning, bør** sikre, at den nødvendige infrastruktur stilles til rådighed for levering, oplagring og optankning af bæredygtigt flybrændstof, så der ikke opstår hindringer for anvendelsen af bæredygtigt flybrændstof. Agenturet bør om nødvendigt kunne kræve, at en EU-lufthavn fremlægger oplysninger om den infrastruktur, der er tilgængelig med henblik på at sikre problemfri distribution og optankning med bæredygtige flybrændstoffer for luftfartøjsoperatører. Agenturets rolle bør gøre det muligt for lufthavne og luftfartsselskaber at have et fælles kontaktpunkt, hvis der er behov for teknisk afklaring om tilgængeligheden af brændstofinfrastruktur.

Ændring

- (22) **Det er vigtigt at sikre, at den nødvendige infrastruktur** stilles til rådighed for levering, oplagring og optankning af bæredygtigt flybrændstof **samt den fortsatte og uforstyrrede adgang for brændstofleverandører til infrastruktur for transport af brændstof**, så der ikke opstår hindringer for anvendelsen af bæredygtigt flybrændstof. **Nærværende forordning bør tage behørigt hensyn til mangfoldigheden af forvaltningsmodeller for lufthavne i Unionen. I den forbindelse bør de lufthavne, der er omfattet af denne forordning, eller i relevant omfang det relevante forvaltningsorgan i deres centraliserede infrastrukturer til hvilket den pågældende medlemsstat har overladt forvaltningen af de centraliserede infrastrukturer for brændstofdistributions-systemer i lufthavnen i henhold til artikel 8 i direktiv 96/67/EF (»direktivet om ground handling«), derfor træffe alle de fornødne foranstaltninger for at tilvejebringe den infrastruktur, der er nødvendig for at levere, oplagre og påfylde disse bæredygtige flybrændstoffer, og luftfartøjsoperatørernes adgang til brændstofferne. Hvor det antages, at det i henhold til en kontraktlig aftale er en anden enhed end EU-lufthavnen eller, såfremt det er relevant, en lufthavns forvaltningsorgan, der har det endelige ansvar for at stille brændstofinfrastrukturen i EU-lufthavnen til rådighed, bør den pågældende enhed være ansvarlig i henhold til den kontraktlige aftale for at overholde de i artikel 6 i denne forordning fastsatte forpligtelser.** Agenturet bør om nødvendigt kunne kræve, at en EU-lufthavn fremlægger oplysninger om den infrastruktur, der er tilgængelig med henblik på at sikre problemfri distribution og optankning med bæredygtige flybrændstoffer for luftfartøjsoperatører. Agenturets rolle bør gøre det muligt for lufthavne og luftfartsselskaber at have et fælles kontaktpunkt, hvis der er behov for teknisk afklaring om tilgængeligheden af brændstofinfrastruktur. **Når el- eller brintdrevne luftfartøjer er fuldt udviklede og bliver kommercielt tilgængelige, vil det være nødvendigt for de lufthavne, der er omfattet af denne forordning, at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre adgang til en tilstrækkelig infrastruktur til påfyldning af brint på luftfartøjer og elektrisk opladning af disse i overensstemmelse med de respektive udrulningsplaner inden for de nationale politiske rammer som anført i forslaget til forordning om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer. Bestemmelsen om elforsyning til stationære luftfartøjer bør endvidere sikres i overensstemmelse med artikel 12 i forordning XXX [forordning om etablering af infrastruktur for alternative drivmidler].**

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 28

Forslag til forordning

Betragtning 22 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (22a) Mange EU-lufthavne forsynes primært med flybrændstof gennem rørledninger fra raffinaderier eller blandestationer, hvor iblandingen af bæredygtigt flybrændstof skal ske for at opfylde sikkerhedskrav og bæredygtighedsspecifikationer. Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at flybrændstofleverandører har fortsat og uafbrudt adgang til civile transportinfrastrukturer for flybrændstof med henblik på at levere både konventionelt flybrændstof og flybrændstof med andele af bæredygtigt flybrændstof. Ud fra et logistisk, praktisk og omkostningsmæssigt samt CO₂-sanktionsmæssigt perspektiv er det ikke muligt at levere bæredygtigt flybrændstof i tilstrækkelige mængder til at opfylde kravene i bilag I med alternative midler såsom ad vej/med lastbil fra raffinaderier og blandestationer. Det vil være afgørende at benytte disse rørledninger som supplement til rørledninger, som ejes af brændstofleverandører, hvor de findes, samt allerede eksisterende jernbanefaciliteter for at levere den minimumsmængde af bæredygtigt flybrændstof, som kræves i henhold til denne forordning.

Ændring 29

Forslag til forordning

Betragtning 24

Kommissionens forslag

Ændring

- (24) Luftfartøjsoperatørerne bør også være forpligtede til at aflægge årlig rapport om deres faktiske flybrændstofpåfyldning for hver EU-lufthavn for at godtgøre, at de ikke har foretaget brændstoftankering. Disse rapporter bør verificeres af uafhængige verifikatorer og indgives til agenturet med henblik på overvågning og vurdering af overensstemmelse. Verifikatorerne bør fastslå nøjagtigheden af det årlige behov for flybrændstof, der indberettes af operatørerne, ved hjælp af et værktøj, der er godkendt af Kommissionen.
- (24) Luftfartøjsoperatørerne bør også være forpligtede til at aflægge årlig rapport om deres faktiske flybrændstofpåfyldning for hver EU-lufthavn for at godtgøre, at de ikke har foretaget brændstoftankering **af økonomiske årsager**. Disse rapporter bør verificeres af uafhængige verifikatorer og indgives til agenturet med henblik på overvågning og vurdering af overensstemmelse. Verifikatorerne bør fastslå nøjagtigheden af det årlige behov for flybrændstof, der indberettes af operatørerne, ved hjælp af et værktøj, der er godkendt af Kommissionen.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 30

Forslag til forordning

Betragtning 26 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (26a) *Indførelsen af et mandat om udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer i Unionen kan medføre en uforholdsmæssig stor konkurrencemæssig ulempe for EU-baserede luftfartsselskaber, der foretager langdistanceflyvninger fra EU-lufthavne, sammenlignet med deres konkurrenter, som flyver via et lufthavns-knudepunkt uden for Unionen. For at fremme udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer i Unionen yderligere, for hvilke der i den nærmeste fremtid forventes en væsentlig prisforskel sammenlignet med konventionelt brændstof, bør luftfartsselskaberne være berettiget til gratis kvoter for påfyldningen af bæredygtige flybrændstoffer under ETS-ordningen.*

Ændring 31

Forslag til forordning

Betragtning 27

Kommissionens forslag

Ændring

- (27) Det er afgørende, at luftfartøjsoperatørerne kan gøre krav på anvendelse af bæredygtige flybrændstoffer under drivhusgasordninger som f.eks. EU's emissionshandels-system eller CORSIA, afhængigt af deres flyruter. Det er imidlertid vigtigt, at denne forordning ikke fører til dobbelttælling af emissionsreduktioner. Luftfartøjsoperatørerne bør kun kunne gøre krav på fordele for anvendelsen af en og samme batch af bæredygtige flybrændstoffer én gang. Brændstofleverandørerne bør anmodes om uden betaling at forsyne luftfartøjsoperatører med alle oplysninger om egenskaberne ved det bæredygtige flybrændstof, der sælges til de pågældende luftfartøjsoperatører, og som er relevante for luftfartøjsoperatørens rapportering i henhold til denne forordning eller inden for rammerne af drivhusgasordninger.
- (27) Det er *med henblik på at fremme udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer, som har en betragtelig prisforskel sammenlignet med konventionelle brændstoffer*, afgørende, at luftfartøjsoperatørerne kan gøre krav på anvendelse af bæredygtige flybrændstoffer under drivhusgasordninger som f.eks. EU's emissionshandels-system eller CORSIA, afhængigt af deres flyruter. Det er imidlertid vigtigt, at denne forordning ikke fører til dobbelttælling af emissionsreduktioner. Luftfartøjsoperatørerne bør kun kunne gøre krav på fordele for anvendelsen af en og samme batch af bæredygtige flybrændstoffer én gang. Brændstofleverandørerne bør anmodes om uden betaling at forsyne luftfartøjsoperatører med alle oplysninger om egenskaberne ved det bæredygtige flybrændstof, der sælges til de pågældende luftfartøjsoperatører, og som er relevante for luftfartøjsoperatørens rapportering i henhold til denne forordning eller inden for rammerne af drivhusgasordninger.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 32
Forslag til forordning
Betragtning 28

Kommissionens forslag

- (28) For at sikre lige konkurrencevilkår på det indre marked for luftfart og sikre, at Unionens klimaambitioner efterleves, bør der ved denne forordning indføres sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning for flybrændstofleverandører og luftfartøjsoperatører, der ikke overholder kravene. Sanktionernes størrelse skal stå i et rimeligt forhold til miljøskaderne og til den skade på de lige konkurrencevilkår på det indre marked, der opstår som følge af den manglende overensstemmelse. Når myndighederne pålægger administrative bøder, bør de tage hensyn til udviklingen i prisen på flybrændstof og bæredygtigt flybrændstof i rapporteringsåret.

Ændring

- (28) For at sikre lige konkurrencevilkår på det indre marked for luftfart og sikre, at Unionens klimaambitioner efterleves, bør der ved denne forordning indføres sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning for flybrændstofleverandører og luftfartøjsoperatører, der ikke overholder kravene. Sanktionernes størrelse skal stå i et rimeligt forhold til miljøskaderne og til den skade på de lige konkurrencevilkår på det indre marked, der opstår som følge af den manglende overensstemmelse. Når myndighederne pålægger administrative bøder **og andre sanktioner**, bør de tage hensyn til udviklingen i prisen på flybrændstof og bæredygtigt flybrændstof i rapporteringsåret, **og de kan også inddrage graden af manglende overholdelse eksempelvis i tilfælde med gentagne overtrædelser**.

Ændring 33
Forslag til forordning
Betragtning 29

Kommissionens forslag

- (29) Sanktionerne over for leverandører, der ikke opfylder de mål, der er fastsat i denne forordning, bør suppleres med en forpligtelse til at levere den manglende mængde til markedet i det efterfølgende år.

Ændring

- (29) Sanktionerne over for leverandører, der ikke opfylder de mål, der er fastsat i denne forordning, bør suppleres med en forpligtelse til at levere den manglende mængde til markedet i det efterfølgende år. **Forpligtelsen til at levere den manglende mængde til markedet bør dog ikke gælde, når Kommissionen vurderer, at denne mangel skyldes, at der ikke er tilstrækkelige ressourcer til rådighed, med henblik på at undgå en uberettiget dobbeltsanktion i tilfælde, som falder uden for brændstofleverandørens direkte kontrol.**

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 34

Forslag til forordning

Betragtning 29 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (29a) Den vellykkede omstilling til bæredygtig luftfart kræver en integreret tilgang og et passende gunstigt miljø for at fremme innovation, som omfatter både offentlige og private investeringer i forskning og udvikling og støtte til omplacering, omskoling og opkvalificering af arbejdstagere samt teknologiske og operationelle foranstaltninger såvel som udrulningen af bæredygtige flybrændstoffer og nulemissionsteknologier, herunder den fornødne påfyldnings- og opladningsinfrastruktur i lufthavne, under hensyntagen til princippet om energieffektivitet først. Den opnåede indtægt som følge af de i denne forordning pålagte sanktioner bør med henblik herpå allokeres til en ny fond for bæredygtig luftfart. Oprettelsen af en europæisk alliance for bæredygtige flybrændstoffer på frivillig basis og under koordinering af Kommissionen senest et år efter denne forordnings ikrafttræden kan endvidere bidrage til at fremme yderligere udvikling og opskalering af produktionen af bæredygtige flybrændstoffer i Europa, bl.a. ved at samle hele den industrielle værdikæde, fremme udrulningen af de mest innovative teknologier og identificere politikker og markedsudviklingen under hensyntagen til princippet om teknologineutralitet.

Ændring 35

Forslag til forordning

Betragtning 29 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (29b) Forskning og innovation kommer til at spille en væsentlig rolle i udviklingen af bæredygtige og syntetiske flybrændstoffer samt opbygningen af produktionskapacitet. Der skal klart opstilles en investeringsprioritet inden for de respektive relevante EU-finansieringsprogrammer, som kortlægges af Kommissionen.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 36

Forslag til forordning

Betragtning 29 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (29c) *Udviklingen og fremstillingen af bæredygtige flybrændstoffer skal øges eksponentielt i de kommende år. Unionen og medlemsstaterne bør investere i projekter til forskning i og fremstilling af bæredygtige flybrændstof, eftersom de giver både miljømæssige og industrielle muligheder. Fremstillingen af bæredygtige flybrændstoffer bør koncentreres inden for Unionen for at skabe industrielle, arbejdsmæssige og forskningsmæssige muligheder i alle medlemsstaterne.*

Ændring 37

Forslag til forordning

Betragtning 30

Kommissionens forslag

Ændring

- (30) Denne forordning bør indeholde bestemmelser om periodiske rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen på luftfarts- og brændstofmarkederne, effektiviteten af forordningens centrale elementer, f.eks. minimumsandelene af bæredygtige flybrændstoffer, størrelsen af de administrative bøder eller den politiske udvikling med hensyn til anvendelsen af bæredygtige flybrændstoffer på internationalt plan. Sådanne elementer er nødvendige for at gøre status over situationen på markedet for bæredygtige flybrændstoffer og bør tages i betragtning, når en revision af forordningen overvejes.

- (30) Denne forordning bør indeholde bestemmelser om periodiske rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen på luftfarts- og brændstofmarkederne, effektiviteten af forordningens centrale elementer, f.eks. minimumsandelene af bæredygtige flybrændstoffer, størrelsen af de administrative bøder eller den politiske udvikling med hensyn til anvendelsen af bæredygtige flybrændstoffer på internationalt plan **under behørig hensyntagen til princippet om én ind, én ud og med henblik på at forenkle reglerne.** Sådanne elementer er nødvendige for at gøre status over situationen på markedet for bæredygtige flybrændstoffer og bør tages i betragtning, når en revision af forordningen overvejes.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 38

Forslag til forordning

Betragtning 31

Kommissionens forslag

- (31) Der bør fastsættes en overgangsperiode på **fem** år for at give **flybrændstofleverandører, EU-lufthavne** og luftfartøjsoperatører rimelig tid til at foretage de nødvendige teknologiske og logistiske investeringer. I denne fase kan flybrændstof, der indeholder højere andele af bæredygtigt brændstof, **anvendes til** at kompensere for lavere andele af bæredygtige flybrændstoffer eller for den reducerede tilgængelighed af konventionelt flybrændstof i **andre** lufthavne.

Ændring

- (31) Der bør fastsættes en **fleksibilitetsmekanisme med en** overgangsperiode på **ti** år **fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden** for at give **brændstofleverandører** og luftfartøjsoperatører rimelig tid til at foretage de nødvendige teknologiske og logistiske investeringer. I denne fase kan **elementer i et book and claim-system anvendes for at give leverandører af** flybrændstof, der indeholder højere andele af bæredygtigt brændstof, **mulighed for** at kompensere for lavere andele af bæredygtige flybrændstoffer eller for den reducerede tilgængelighed af konventionelt flybrændstof i **mindre eller logistisk begrænsede** lufthavne **og for, at luftfartøjsoperatører kan købe et certifikat i tilknytning til den indkøbte mængde af bæredygtige flybrændstoffer, samtidig med at der sikres et højt niveau for miljømæssig integritet. Denne fleksibilitetsmekanisme vil også bidrage til at beskytte luftforbindelser ved at forhindre, at europæiske regioner med ringere forbindelser og færre alternative transportformer påvirkes i uforholdsmæssig grad. Kommissionen bør i denne overgangsperiode og med henblik på at forhindre markedsaktører i at misbruge dominerende markedsandele anvende de i artikel 102 i TEUF tillagte kompensationsbeføjelser fuldt ud. Efter overgangsperioden på ti år bør alle EU-lufthavne, der er omfattet af denne forordning, forsynes med lige store minimumsandele af bæredygtige flybrændstoffer med henblik på at undgå utilbørlig konkurrenceforvridning på det indre marked.**

Ændring 39

Forslag til forordning

Betragtning 31 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (31a) For at nå Unionens klimamål for 2030 og 2050 og målet om 1,5 °C i Parisaftalen bør Kommissionen have en køreplan for, hvordan og hvornår fossilfri luftfart skal nås.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 40**Forslag til forordning****Betragtning 31 b (ny)***Kommissionens forslag**Ændring*

(31b) *Omstillingen til bæredygtigt flybrændstof vil i tilgift reducere afhængigheden af import af fossilt brændstof fra tredjelande og derved øge Unionens energisikkerhed. Behovet for at tage dette skridt bliver yderligere understreget af den nuværende internationale politiske situation.*

Ændring 41**Forslag til forordning****Artikel 1 — overskrift***Kommissionens forslag**Ændring*

Genstand

Genstand **og mål****Ændring 42****Forslag til forordning****Artikel 2 — stk. 1***Kommissionens forslag**Ændring*

Denne forordning finder anvendelse på luftfartøjsoperatører, EU-lufthavne og flybrændstofleverandører.

Denne forordning finder anvendelse på luftfartøjsoperatører, EU-lufthavne **eller, hvor det er relevant, en lufthavns forvaltningsorgan** og flybrændstofleverandører.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 43

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — led 1

Kommissionens forslag

- »EU-lufthavn«: en lufthavn som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/12/EF ⁽¹³⁾, **hvor passagertrafikken oversteg 1 mio. passagerer, eller hvor fragttrafikken oversteg 100 000 ton i rapporteringsperioden, og som ikke er** beliggende i en region i den yderste periferi som anført i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/12/EF af 11. marts 2009 om lufthavnsafgifter.

Ændring

- »EU-lufthavn«: en lufthavn som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/12/EF ⁽¹³⁾, som ikke er beliggende i en region i den yderste periferi som anført i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, **eller en lufthavn beliggende i en region i den yderste periferi, der er anmeldt som EU-lufthavn til Kommissionen, agenturet og de kompetente myndigheder**

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/12/EF af 11. marts 2009 om lufthavnsafgifter.

Ændring 44

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — led 2

Kommissionens forslag

- »luftfartøjsoperatør«: en person, der afviklede mindst **729** erhvervsmæssige lufttransportflyvninger med afgang fra EU-lufthavne i rapporteringsperioden, eller, hvis denne person ikke kan identificeres, ejeren af luftfartøjet

Ændring

- »luftfartøjsoperatør«: en person, der afviklede mindst **52** erhvervsmæssige lufttransportflyvninger med afgang fra EU-lufthavne i rapporteringsperioden, eller, hvis denne person ikke kan identificeres, ejeren af luftfartøjet **eller en person, der afviklede lufttransportflyvninger med afgang fra en EU-lufthavn, og som har anmodet Kommissionen om at blive behandlet som en luftfartøjsoperatør i henhold til denne forordning og har underrettet Kommissionen, agenturet og de kompetente myndigheder i overensstemmelse hermed**

Ændring 45

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — led 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- »lufthavnens forvaltningsorgan«: et ledelsesorgan efter artikel 3 i direktiv 96/67/EF eller et andet organ, til hvilket den pågældende medlemsstat har overladt forvaltningen af de centraliserede infrastrukturer for brændstofdistributionsystemer i henhold til artikel 8 i direktiv 96/67/EF

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 46

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — led 5

Kommissionens forslag

- »bæredygtige flybrændstoffer«: **drop-in-flybrændstoffer**, der **er** enten er syntetiske flybrændstoffer, avancerede biobrændstoffer, jf. artikel 2, andet afsnit, nr. 34), i direktiv (EU) 2018/2001, eller biobrændstoffer produceret af råprodukter opført i del B i bilag IX til nævnte direktiv, som opfylder de kriterier for bæredygtighed og for besparelse af drivhusgasemissioner, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 29, stk. 2-7, og som er certificeret i henhold til nævnte direktivs artikel 30

Ændring

- »bæredygtige flybrændstoffer«: **flybrændstoffer**, der enten er syntetiske flybrændstoffer, **flydende og gasformige brændstoffer, der er produceret af spildgas fra produktion og udstødningssgas af ikkevedvarende oprindelse, der produceres som en uundgåelig og utilsigtet konsekvens af produktionsprocessen i industrianlæg, jf. artikel 2, andet afsnit, nr. 35) i direktiv (EU) 2018/2001, og som overholder den tærskel for drivhusgasemissionsbesparelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, andet afsnit i nævnte direktiv**, avancerede biobrændstoffer, jf. artikel 2, andet afsnit, nr. 34), i direktiv (EU) 2018/2001, eller biobrændstoffer produceret af råprodukter opført i del B i bilag IX til nævnte direktiv, som opfylder de kriterier for bæredygtighed og for besparelse af drivhusgasemissioner, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 29, stk. 2-7, og som er certificeret i henhold til nævnte direktivs artikel 30. **Indtil den [31. december 2034] kan bæredygtige flybrændstoffer også omfatte biobrændstoffer, der opfylder bæredygtigheds- og drivhusgasemissionskriterierne i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001, og som er certificeret i overensstemmelse med artikel 30 i nævnte direktiv, med undtagelse af biobrændstoffer, der er fremstillet af »fødevarer- og foderafgrøder« som defineret i artikel 2, andet afsnit, nr. 40), i nævnte direktiv**

Ændring 47

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — led 8

Kommissionens forslag

- »syntetiske flybrændstoffer«: brændstoffer, som er vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, jf. artikel 2, andet afsnit, nr. 36) i direktiv (EU) 2018/2001, som anvendes inden for luftfart

Ændring

- »syntetiske flybrændstoffer«: **vedvarende brint eller elektricitet fra vedvarende energikilder eller** brændstoffer, som er vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, jf. artikel 2, andet afsnit, nr. 36) i direktiv (EU) 2018/2001, som anvendes inden for luftfart

Ændring 48

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — led 9 a (nyt)

Kommissionens forslag

- »syntetiske flybrændstoffer«: brændstoffer, som er vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, jf. artikel 2, andet afsnit, nr. 36) i direktiv (EU) 2018/2001, som anvendes inden for luftfart

Ændring

- **»elektricitet fra vedvarende energikilder« eller »vedvarende elektricitet«: elektricitet fra vedvarende energikilder som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2018/2001**

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 49

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — led 9 (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- »brint fra vedvarende energikilder« eller »vedvarende brint«: brint produceret fra vedvarende elektricitet eller fra vedvarende flydende eller gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 36), i direktiv (EU) 2018/2001

Ændring 50

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — led 13

Kommissionens forslag

Ændring

- »årligt behov for flybrændstof«: den mængde flybrændstof, der kræves for at gennemføre alle de erhvervsmæssige lufttransportflyvninger, der gennemføres af en luftfartøjsoperatør med afgang fra en given EU-lufthavn, i løbet af en rapporteringsperiode

- »årligt behov for flybrændstof«: den mængde flybrændstof, der **i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1296 er defineret som »brændstof til flyvning« og »brændstof til kørsel på jorden«, og som** kræves for at gennemføre alle de erhvervsmæssige lufttransportflyvninger, der gennemføres af en luftfartøjsoperatør med afgang fra en given EU-lufthavn, i løbet af en rapporteringsperiode

Ændring 51

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — led 16 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- »fleksibilitetsmekanisme til fremme af bæredygtige flybrændstoffer«: et system, der etableres for en periode på ti år fra datoen for anvendelse af artikel 4 og artikel 5 i overensstemmelse med artikel 15, og i kraft af hvilket leveringen og udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer er drevet af markedets frie kræfter, idet luftfartøjsoperatører og flybrændstofleverandører sikres fleksibilitet til at tilrettelægge distributionen og brugen af bæredygtige flybrændstoffer på en omkostningseffektiv måde i EU-lufthavne efter eget valg og i overensstemmelse med deres behov. Et sådant system, der omfatter elementer fra en book and claim-ordning, kan gøre det muligt for luftfartøjsoperatører at købe bæredygtige flybrændstoffer i kraft af kontraktlige aftaler med flybrændstofleverandører og at gøre krav på i givet fald at bruge dem i EU-lufthavne under en drivhusgasordning i overensstemmelse med artikel [...] i direktiv (EU) 2021/0207.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 52

Forslag til forordning

Artikel 4 — stk. 1

Kommissionens forslag

Flybrændstofleverandører sikrer, at alt det flybrændstof, der stilles til rådighed for luftfartøjsoperatører i hver EU-lufthavn, indeholder en minimumsandel af bæredygtigt flybrændstof, herunder en minimumsandel af syntetisk flybrændstof i overensstemmelse med de værdier og anvendelsesdatoer, der er anført i bilag I.

Ændring

Medmindre andet følger af artikel 13, sikrer **flybrændstofleverandører**, at alt det flybrændstof, der stilles til rådighed for luftfartøjsoperatører i hver EU-lufthavn, indeholder en minimumsandel af bæredygtigt flybrændstof, herunder en minimumsandel af syntetisk flybrændstof i overensstemmelse med de værdier og anvendelsesdatoer, der er anført i bilag I.

Ændring 134

Forslag til forordning

Artikel 4 — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Følgende bæredygtige flybrændstoffer udelades fra beregningen af de minimumsandelev af bæredygtige flybrændstoffer, der er fastsat i bilag I:

Bæredygtige flybrændstoffer fremstillet af fødevarer- og foderafgrøder, mellemafgrøder, palmefedtsyredestillat og alle palme- og sojabaserede materialer og sæbefod og derivater heraf.

Ændring 53

Forslag til forordning

Artikel 4 — stk. 2

Kommissionens forslag

Hvis en flybrændstofleverandør ikke leverer de minimumsandelev, der er anført i bilag I, for en given rapporteringsperiode, skal denne **som minimum kompensere for denne mangel i efterfølgende rapporteringsperiode**, jf. dog artikel 11, stk. 3 og 4.

Ændring

Hvis en flybrændstofleverandør ikke leverer de minimumsandelev, der er anført i bilag I, for en given rapporteringsperiode, skal denne **rapportere manglen og årsagerne til den til Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur**, jf. dog artikel 11, stk. 3 og 4. **Hvis Kommissionen vurderer, at denne mangel ikke skyldes manglende ressourcetilgængelighed, skal brændstofleverandøren gøre alt for som minimum at kompensere for denne mangel i efterfølgende rapporteringsperiode.**

Ændring 54

Forslag til forordning

Artikel 4 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Brændstofleverandører kan vise, at de overholder forpligtelsen i stk. 1 ved at anvende massebalancesystemet, jf. artikel 30 i direktiv (EU) 2018/2001.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 55

Forslag til forordning

Artikel 5 — stk. 1

Kommissionens forslag

Den årlige mængde flybrændstof, der påfyldes af en given luftfartøjsoperatør ved en given EU-lufthavn, skal udgøre mindst 90 % af det årlige behov for flybrændstof.

Ændring

Den årlige mængde flybrændstof, der påfyldes af en given luftfartøjsoperatør ved en given EU-lufthavn, skal udgøre mindst 90 % af det årlige behov for flybrændstof, **idet der tages hensyn til den nødvendige overholdelse af brændstofsikkerhedsreglerne.**

Ændring 56

Forslag til forordning

Artikel 6 — overskrift

Kommissionens forslag

EU-lufthavnenes forpligtelser til at stille infrastruktur til rådighed

Ændring

Forpligtelser til at stille infrastruktur til rådighed **i EU-lufthavne**

Ændring 57

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 1

Kommissionens forslag

EU-lufthavnene træffer de nødvendige foranstaltninger til at lette luftfartøjsoperatørernes adgang til flybrændstoffer, der indeholder andele af bæredygtige flybrændstoffer i overensstemmelse med bilag I, og stiller den infrastruktur, der er nødvendig for levering, oplagring og påfyldning af sådanne brændstoffer, til rådighed.

Ændring

EU-lufthavnene **eller, hvor det er relevant, forvaltningsorganet i en lufthavn** træffer **alle** de nødvendige foranstaltninger til at lette luftfartøjsoperatørernes adgang til flybrændstoffer, der indeholder andele af bæredygtige flybrændstoffer i overensstemmelse med bilag I, og stiller den infrastruktur, der er nødvendig for levering, oplagring og påfyldning af sådanne brændstoffer, til rådighed, **herunder en passende infrastruktur for påfyldning af brint og elektrisk opladning af luftfartøjer, sammenholdt med udbredelsen af de pågældende luftfartøjer i overensstemmelse med den respektive udrulningsplan inden for de nationale politiske rammer som fastsat i artikel 13, litra l), i forordning [...] om etablering af infrastruktur for alternative drivmidler.**

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 58

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 2

Kommissionens forslag

Hvis luftfartøjsoperatørerne indberetter vanskeligheder med at få adgang til flybrændstoffer, der indeholder bæredygtige flybrændstoffer, i given EU-lufthavn på grund af mangel på passende lufthavnsinfrastruktur til Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (»agenturet«), **kan** agenturet anmode EU-lufthavnen om at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre, at den opfylder stk. 1. Den pågældende EU-lufthavn indgiver disse oplysninger uden unødigt ophold.

Ændring

Hvis luftfartøjsoperatørerne indberetter vanskeligheder med at få adgang til flybrændstoffer, der indeholder bæredygtige flybrændstoffer, i given EU-lufthavn på grund af mangel på passende lufthavnsinfrastruktur til Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (»agenturet«), **anmoder** agenturet, **såfremt det er passende**, EU-lufthavnen **eller, hvis det er relevant, lufthavnens forvaltningsorgan** om at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre, at den opfylder stk. 1. Den pågældende EU-lufthavn **eller, såfremt det er relevant, lufthavnens forvaltningsorgan** indgiver disse oplysninger uden unødigt ophold.

Ændring 59

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 3

Kommissionens forslag

Agenturet vurderer de modtagne oplysninger og underretter Kommissionen, hvis det på grundlag af disse oplysninger kan konkluderes, at EU-lufthavnen ikke opfylder sine forpligtelser. EU-lufthavnene træffer de nødvendige foranstaltninger til at udpege og afhjælpe manglen på passende lufthavnsinfrastruktur **i løbet af fem** år efter denne forordnings ikrafttræden **eller efter det år, hvor de overskrider en af tærsklerne i artikel 3, litra a).**

Ændring

Agenturet vurderer de modtagne oplysninger og underretter Kommissionen, hvis det på grundlag af disse oplysninger kan konkluderes, at EU-lufthavnen **eller, såfremt det er relevant, lufthavnens forvaltningsorgan** ikke opfylder sine forpligtelser. EU-lufthavnene **eller, såfremt det er relevant, lufthavnens forvaltningsorgan** træffer **alle** de nødvendige foranstaltninger til at udpege og afhjælpe manglen på passende lufthavnsinfrastruktur **senest tre** år efter denne forordnings ikrafttræden.

Ændring 60

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 1 — indledning

Kommissionens forslag

Senest den 31. marts hvert rapporteringsår rapporterer luftfartøjsoperatørerne følgende oplysninger til agenturet:

Ændring

Senest den 31. marts hvert rapporteringsår rapporterer luftfartøjsoperatørerne følgende oplysninger **for rapporteringsperioden** til agenturet:

Ændring 61

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) den samlede mængde flybrændstof, der er påfyldt i hver EU-lufthavn, udtrykt i ton

Ændring

a) den samlede mængde flybrændstof, der er påfyldt i hver EU-lufthavn, udtrykt i ton **petroleumsækvivalent**

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 62**Forslag til forordning****Artikel 7 — stk. 1 — litra b***Kommissionens forslag*

b) det årlige behov for flybrændstof pr. EU-lufthavn udtrykt i ton

Ændring

b) det årlige behov for flybrændstof pr. EU-lufthavn udtrykt i ton **petroleumsækvivalent**

Ændring 63**Forslag til forordning****Artikel 7 — stk. 1 — litra d***Kommissionens forslag*

d) den samlede mængde bæredygtigt flybrændstof købt fra flybrændstofleverandører med henblik på gennemførelse af flyvninger fra EU-lufthavne udtrykt i ton

Ændring

d) den samlede mængde bæredygtigt flybrændstof købt fra flybrændstofleverandører med henblik på gennemførelse af flyvninger fra EU-lufthavne udtrykt i ton **petroleumsækvivalent**.

Ændring 64**Forslag til forordning****Artikel 7 — stk. 1 — litra e***Kommissionens forslag*

e) for hvert køb af bæredygtigt flybrændstof navnet på flybrændstofleverandøren, den købte mængde udtrykt i ton, konverteringsteknologien, egenskaberne ved og oprindelsen af de råprodukter, der anvendes til produktionen, og livscyklusemissionerne for det bæredygtige flybrændstof. Hvis et indkøb omfatter bæredygtige flybrændstoffer med varierende egenskaber, skal rapporten indeholde disse oplysninger for hver type bæredygtigt flybrændstof.

Ændring

e) for hvert køb af bæredygtigt flybrændstof navnet på flybrændstofleverandøren, den købte **samlede** mængde udtrykt i ton **petroleumsækvivalent**, konverteringsteknologien, egenskaberne ved og oprindelsen af de råprodukter, der anvendes til produktionen, og livscyklusemissionerne for det bæredygtige flybrændstof. Hvis et indkøb omfatter bæredygtige flybrændstoffer med varierende egenskaber, skal rapporten indeholde disse oplysninger for hver type bæredygtigt flybrændstof.

Ændring 65**Forslag til forordning****Artikel 8 — stk. 1 — indledning***Kommissionens forslag*

Luftfartøjsoperatører må ikke gøre krav på fordele for anvendelsen af en og samme batch bæredygtige flybrændstoffer under mere end én drivhusgasordning. Sammen med rapporten, jf. artikel 7, forelægger luftfartøjsoperatørerne agenturet:

Ændring

Luftfartøjsoperatører er berettigede til at gøre krav på allokeringen af gratis kvoter til påfyldning af bæredygtige flybrændstoffer under ETS, jf. [artikel 3c, stk. 5a] i direktiv 2003/87/EF. Luftfartøjsoperatører må ikke gøre krav på fordele for anvendelsen af en og samme batch bæredygtige flybrændstoffer under mere end én drivhusgasordning. Sammen med rapporten, jf. artikel 7, forelægger luftfartøjsoperatørerne agenturet:

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 66

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 2

Kommissionens forslag

Med henblik på rapportering om anvendelsen af bæredygtige flybrændstoffer i henhold til bestemmelserne i denne forordnings artikel 7 eller i henhold til en drivhusgasordning forelægger flybrændstofleverandørerne luftfartøjsoperatørerne de relevante oplysninger uden betaling.

Ændring

Med henblik på rapportering om anvendelsen af bæredygtige flybrændstoffer i henhold til bestemmelserne i denne forordnings artikel 7 eller i henhold til en drivhusgasordning forelægger flybrændstofleverandørerne luftfartøjsoperatørerne de **for rapporteringsperioden** relevante oplysninger uden betaling **senest den 31. januar i hvert rapporteringsår.**

Ændring 67

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 1 — indledning

Kommissionens forslag

Senest den 31. **marts** hvert rapporteringsår rapporterer flybrændstofleverandørerne følgende oplysninger for rapporteringsperioden i den EU-database, der er omhandlet i artikel 28 i direktiv (EU) 2018/2001:

Ændring

Senest den 31. **januar** hvert rapporteringsår rapporterer flybrændstofleverandørerne følgende oplysninger for rapporteringsperioden i den EU-database, der er omhandlet i artikel 28 i direktiv (EU) 2018/2001:

Ændring 68

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) den mængde flybrændstof, der er leveret i hver EU-lufthavn

Ændring

a) den mængde flybrændstof, der er leveret i hver EU-lufthavn, **udtrykt i ton petroleumsækvivalent**

Ændring 69

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 1 — litra b

Kommissionens forslag

b) den mængde bæredygtigt flybrændstof, der er leveret i hver EU-lufthavn, og den mængde af hver type bæredygtigt flybrændstof, jf. litra c), der er leveret

Ændring

b) den mængde bæredygtigt flybrændstof, der er leveret i hver EU-lufthavn, **udtrykt i ton petroleumsækvivalent** og den mængde af hver type bæredygtigt flybrændstof, jf. litra c), der er leveret

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 70

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 1 — litra c

Kommissionens forslag

- c) livscyklusemissionerne, råprodukternes oprindelse og konverteringsprocessen for hver type bæredygtigt flybrændstof, der er leveret i EU-lufthavne.

Ændring

- c) livscyklusemissionerne, **karakteristikaene og** råprodukternes oprindelse og konverteringsprocessen for hver type bæredygtigt flybrændstof, der er leveret i EU-lufthavne.

Ændring 71

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 1 — litra c a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- ca) **hvor det er relevant, den mængde af brint og/eller elektricitet, der leveres i hver EU-lufthavn, udtrykt i ton petroleumsækvivalent.**

Ændring 72

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 1 — litra c b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- cb) **det gennemsnitlige aroma-, naftalen- og svovlindhold i flybrændstof for hver batch, som leveres til hver EU-lufthavn.**

Ændring 73

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 1

Kommissionens forslag

- (1) Medlemsstaterne udpeger den eller de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at håndhæve anvendelsen af denne forordning og for at pålægge luftfartøjsoperatører, EU-lufthavne og brændstofleverandører bøder. Medlemsstaterne underretter Kommissionen herom.

Ændring

- (1) Medlemsstaterne udpeger den eller, **hvor det er relevant og i overensstemmelse med national ret**, de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at håndhæve anvendelsen af denne forordning og for at pålægge luftfartøjsoperatører, EU-lufthavne **eller, hvor det er relevant, lufthavnens forvaltningsorganer** og brændstofleverandører bøder. Medlemsstaterne underretter Kommissionen herom.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 74

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 2

Kommissionens forslag

(2) Agenturet sender de oplysninger, der modtages i henhold til artikel 7 og 9, til medlemsstaternes kompetente myndigheder. Agenturet sender også de kompetente myndigheder aggregerede data for luftfartøjsoperatører og flybrændstofleverandører, for hvilke myndighederne er kompetente i henhold til stk. 3, 4 og 5.

Ændring

(2) Agenturet sender de oplysninger, der modtages i henhold til artikel 7 og 9, til medlemsstaternes kompetente myndigheder. Agenturet sender også **den kompetente myndighed eller** de kompetente myndigheder aggregerede data for luftfartøjsoperatører og flybrændstofleverandører, for hvilke myndighederne er kompetente i henhold til stk. 3, 4 og 5.

Ændring 75

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 3

Kommissionens forslag

(3) De kompetente myndigheder for så vidt angår en luftfartøjsoperatør fastlægges i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 748/2009 ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 748/2009 af 5. august 2009 om en liste over luftfartøjsoperatører, som den 1. januar 2006 udførte eller derefter har udført en af luftfartsaktiviteterne i bilag I til direktiv 2003/87/EF.

Ændring

(3) **Den kompetente myndighed eller** de kompetente myndigheder for så vidt angår en luftfartøjsoperatør fastlægges i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 748/2009 ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 748/2009 af 5. august 2009 om en liste over luftfartøjsoperatører, som den 1. januar 2006 udførte eller derefter har udført en af luftfartsaktiviteterne i bilag I til direktiv 2003/87/EF.

Ændring 76

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 4

Kommissionens forslag

(4) De kompetente myndigheder for så vidt angår EU-lufthavne fastlægges på grundlag af deres respektive territoriale jurisdiktion.

Ændring

(4) **Den kompetente myndighed eller** de kompetente myndigheder for så vidt angår EU-lufthavne fastlægges på grundlag af deres respektive territoriale jurisdiktion.

Ændring 77

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 5

Kommissionens forslag

(5) De kompetente myndigheder for så vidt angår flybrændstofleverandører fastlægges ud fra deres etableringsmedlemsstat.

Ændring

(5) **Den kompetente myndigheder eller** de kompetente myndigheder for så vidt angår flybrændstofleverandører fastlægges ud fra deres etableringsmedlemsstat.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 78

Forslag til forordning

Artikel 11 — stk. 1

Kommissionens forslag

(1) **Medlemsstaterne** fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. **Medlemsstaterne giver** senest den 31. december 2023 **Kommissionen meddelelse om** disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Ændring

(1) **Kommissionen** fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af denne forordning, og **medlemsstaterne** træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. **Kommissionen overbringer** senest den 31. december 2023 **medlemsstaterne** disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Ændring 79

Forslag til forordning

Artikel 11 — stk. 2

Kommissionens forslag

(2) Medlemsstaterne sikrer, at en luftfartøjsoperatør, der undlader at opfylde forpligtelserne i artikel 5, pålægges en administrativ bøde. Denne bøde skal være **mindst** dobbelt så høj som multiplikationen af den årlige gennemsnitspris for flybrændstof pr. ton og den samlede årlige ikketankede mængde.

Ændring

(2) Medlemsstaterne sikrer, at en luftfartøjsoperatør, der undlader at opfylde forpligtelserne i artikel 5, pålægges en administrativ bøde. Denne bøde skal være dobbelt så høj som multiplikationen af den årlige gennemsnitspris for flybrændstof pr. ton og den samlede årlige ikketankede mængde. **En luftfartøjsoperatør kan undtages fra at blive pålagt en administrativ bøde, hvis den pågældende kan påvise, at den manglende overholdelse af forpligtelserne i artikel 5 skyldes ekstraordinære og uforudsigelige omstændigheder, som den pågældende ikke er herre over, og hvis konsekvenser ikke kunne være undgået, selv om alle rimelige foranstaltninger var blevet truffet.**

Ændring 80

Forslag til forordning

Artikel 11 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

(2a) **Medlemsstaterne sikrer, at en EU-lufthavn eller, hvor det er relevant, en lufthavns forvaltningsorgan, som ikke opfylder forpligtelserne i artikel 6, kan pålægges en administrativ bøde.**

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 81

Forslag til forordning

Artikel 11 — stk. 3

Kommissionens forslag

(3) Medlemsstaterne sikrer, at en flybrændstofleverandør, der undlader at opfylde forpligtelserne i artikel 4 med hensyn til minimumsandelen af bæredygtige flybrændstoffer, pålægges en administrativ bøde. Denne bøde skal være mindst dobbelt så høj som multiplikationen af forskellen mellem den årlige gennemsnitspris for bæredygtigt flybrændstof og for konventionelt flybrændstof pr. ton og den mængde flybrændstoffer, for hvilken minimumsandelen, jf. artikel 4 og bilag I, ikke er overholdt.

Ændring

(3) Medlemsstaterne sikrer, at en flybrændstofleverandør, der undlader at opfylde forpligtelserne i artikel 4 med hensyn til minimumsandelen af bæredygtige flybrændstoffer, **eller en flybrændstofleverandør, der har vist sig at have afgivet vildledende eller fejlagtige oplysninger om det leverede brændstofs karakteristika eller oprindelse**, pålægges en administrativ bøde. Denne bøde skal være mindst dobbelt så høj som multiplikationen af forskellen mellem den årlige gennemsnitspris for bæredygtigt flybrændstof og for konventionelt flybrændstof pr. ton og den mængde flybrændstoffer, for hvilken minimumsandelen, jf. artikel 4 og bilag I, ikke er overholdt.

Ændring 82

Forslag til forordning

Artikel 11 — stk. 4

Kommissionens forslag

(4) Medlemsstaterne sikrer, at en flybrændstofleverandør, der undlader at opfylde forpligtelserne i artikel 4 med hensyn til minimumsandelen af syntetiske flybrændstoffer, pålægges en administrativ bøde. Denne bøde skal være **mindst** dobbelt så høj som multiplikationen af forskellen mellem den årlige gennemsnitspris for syntetisk flybrændstof og for konventionelt flybrændstof pr. ton og den mængde flybrændstoffer, for hvilken minimumsandelen, jf. artikel 4 og bilag I, ikke er overholdt.

Ændring

(4) Medlemsstaterne sikrer, at en flybrændstofleverandør, der undlader at opfylde forpligtelserne i artikel 4 med hensyn til minimumsandelen af syntetiske flybrændstoffer, pålægges en administrativ bøde. Denne bøde skal være dobbelt så høj som multiplikationen af forskellen mellem den årlige gennemsnitspris for syntetisk flybrændstof og for konventionelt flybrændstof pr. ton og den mængde flybrændstoffer, for hvilken minimumsandelen, jf. artikel 4 og bilag I, ikke er overholdt.

Ændring 83

Forslag til forordning

Artikel 11 — stk. 5 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

(5a) Medlemsstaterne fastsætter den fornødne retlige og administrative ramme på nationalt niveau for at sikre, at de oplysninger, som brændstofleverandører angiver i EU's database, jf. artikel 28 i direktiv (EU) 2018/2001, er korrekte, verificerede og reviderede.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 84

Forslag til forordning

Artikel 11 — stk. 6

Kommissionens forslag

(6) Medlemsstaterne sikrer, at en flybrændstofleverandør, som har akkumuleret en mangel i forhold til forpligtelsen i artikel 4 med hensyn til minimumsandelen af bæredygtige flybrændstoffer eller af syntetiske brændstoffer i en rapporteringsperiode, i den efterfølgende rapporteringsperiode **forsyner** markedet med en mængde af det pågældende brændstof svarende til denne mangel i tillæg til dennes forpligtelse i rapporteringsperioden. Opfyldelsen af denne forpligtelse fritager ikke brændstofleverandøren for forpligtelsen til at betale de bøder, der er fastsat i denne artikels stk. 3 og 4.

Ændring

(6) Medlemsstaterne sikrer, at en flybrændstofleverandør, som har akkumuleret en mangel i forhold til forpligtelsen i artikel 4 med hensyn til minimumsandelen af bæredygtige flybrændstoffer eller af syntetiske brændstoffer i en rapporteringsperiode, **og hvis det af Kommissionen vurderes, at denne mangel ikke skyldes, at der ikke er tilstrækkelige ressourcer til rådighed**, i den efterfølgende rapporteringsperiode **gør sit bedste for at forsyne** markedet med en mængde af det pågældende brændstof svarende til denne mangel i tillæg til dennes forpligtelse i rapporteringsperioden. Opfyldelsen af denne forpligtelse fritager ikke brændstofleverandøren for forpligtelsen til at betale de bøder, der er fastsat i denne artikels stk. 3 og 4.

Ændring 85

Forslag til forordning

Artikel 11 — stk. 7

Kommissionens forslag

(7) Medlemsstaterne indfører de nødvendige retlige og administrative rammer for at sikre opfyldelsen af forpligtelserne og inddrivelsen af de administrative bøder. Medlemsstaterne overfører det beløb, der opkræves gennem disse administrative bøder, som et bidrag til **InvestEU-faciliteten Green Transition Investment med henblik på at supplere EU-garantien**.

Ændring

(7) Medlemsstaterne indfører de nødvendige retlige og administrative rammer for at sikre opfyldelsen af forpligtelserne og inddrivelsen af de administrative bøder. Medlemsstaterne overfører det beløb, der opkræves gennem disse administrative bøder, som et bidrag til **den i henhold til artikel 11a oprettede fond for bæredygtig luftfart**.

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 86

Forslag til forordning

Artikel 11 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 11a

Fond for bæredygtig luftfart

1. Der oprettes en fond for bæredygtig luftfart (benævnt »fonden«) for perioden 2023-2050 med henblik på at fremme dekarboniseringen i luftfartssektoren uden at hæmme sektorens yderst integrerede indre marked og navnlig for at støtte investeringer i innovative teknologier og infrastrukturer for produktionen, udbredelsen, udrulningen og oplagringen af bæredygtige flybrændstoffer, andre innovative fremdriftsteknologier til luftfartøjer, herunder brint og elektricitet, forskning i nye motorer og teknologi til direkte luftopsamling, som er en proces, hvor CO₂ opsamles direkte i luften og ikke fra punktkilder, og tiltag for at reducere luftfartens ikke-CO₂-relaterede virkninger. Alle investeringer, som fonden støtter, skal offentliggøres og være forenelige med målene i denne forordning.

2. Fonden er en integreret del af EU-budgettet og er budgetteret inden for lofterne i FFR. Den opnåede indtægt som følge af de i denne forordning pålagte sanktioner bør allokere til fonden.

3. Fonden forvaltes centralt via et EU-organ, hvis ledelsesstruktur og beslutningsprocesser er gennemsigtige og inkluderende, navnlig i forbindelse med udpegelsen af prioriterede områder og fastlæggelsen af kriterier og procedurer for tildeling af tilskud. Relevante interessenter skal spille en passende rådgivende rolle. Alle oplysninger om investeringerne og alle andre relevante oplysninger om fondens funktionsmåde gøres offentligt tilgængelige.

Ændring 87

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

Ændring

a) mængden af bæredygtigt flybrændstof, der er indkøbt af luftfartøjsoperatører på EU-plan til brug på flyvninger, der afgår fra en EU-lufthavn, samlet og for hver EU-lufthavn

a) mængden af bæredygtigt flybrændstof, der er indkøbt af luftfartøjsoperatører på EU-plan til brug på flyvninger, der **er omfattet af nærværende forordning, og som** afgår fra en EU-lufthavn, samlet og for hver EU-lufthavn

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 88

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 1 — litra b

Kommissionens forslag

b) mængden af bæredygtigt flybrændstof og syntetisk flybrændstof, der er leveret på EU-plan samlet og for hver EU-lufthavn

Ændring

b) mængden af bæredygtigt flybrændstof og syntetisk flybrændstof, der er leveret på EU-plan samlet og for hver **medlemsstat, type af brændstofråprodukter og** EU-lufthavn

Ændring 89

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 1 — litra b a (nyt)

Kommissionens forslag

b) mængden af bæredygtigt flybrændstof og syntetisk flybrændstof, der er leveret på EU-plan samlet og for hver EU-lufthavn

Ændring

ba) **såfremt det er muligt, den mængde bæredygtigt flybrændstof, som luftfartøjsoperatører har leveret og købt i de af Unionens nabolande, som Unionen har indgået en lufttrafikafale med**

Ændring 90

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 1 — litra c

Kommissionens forslag

c) markedssituationen, herunder prisoplysninger, og tendenserne inden for produktion og anvendelse af bæredygtige flybrændstoffer i Unionen

Ændring

c) markedssituationen, herunder prisoplysninger, og tendenserne inden for produktion og anvendelse af bæredygtige flybrændstoffer i Unionen **og for hver medlemsstat**

Ændring 91

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 1 — litra d

Kommissionens forslag

d) status for lufthavnenes overholdelse af forpligtelserne i artikel 6

Ændring

d) status for lufthavnenes **eller, såfremt det er relevant, en lufthavns forvaltningsorgans** overholdelse af forpligtelserne i artikel 6

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 92

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 1 — litra e

Kommissionens forslag

- e) overensstemmelsesstatus for hver luftfartøjsoperatør og flybrændstofleverandør, som har en forpligtelse i henhold til denne forordning i rapporteringsperioden

Ændring

- e) overensstemmelsesstatus for hver luftfartøjsoperatør og flybrændstofleverandør, som har en forpligtelse i henhold til denne forordning i rapporteringsperioden, **herunder dem, der er blevet underrettet som luftfartøjsoperatører i henhold til artikel 3, stk. 1, andet led**

Ændring 93

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 1 — litra f

Kommissionens forslag

- f) oprindelsen af og egenskaberne ved alle bæredygtige flybrændstoffer, der er indkøbt af luftfartøjsoperatører til brug på flyvninger, der afgår fra en EU-lufthavn.

Ændring

- f) oprindelsen af og egenskaberne ved alle bæredygtige flybrændstoffer, der er indkøbt af luftfartøjsoperatører til brug på flyvninger, der **er omfattet af denne forordning, og som** afgår fra en EU-lufthavn.

Ændring 94

Forslag til forordning

Artikel 12 — stk. 1 — litra f a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- fa) det gennemsnitlige aroma-, naftalen- og svovlindhold i flybrændstof, der leveres i aggregater på EU-niveau og for hver EU-lufthavn.**

Ændring 95

Forslag til forordning

Artikel 12 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 12a

EU-mærkningssystem for luftfartens miljøpræstation

1. Med henblik på at fremme dekarboniseringen af luftfartssektoren yderligere og på at øge gennemsigtigheden af oplysninger til forbrugerne om luftfartøjsoperatørers miljøpræstation etablerer Kommissionen et omfattende EU-mærkningssystem for luftfartens miljøpræstation, som skal udvikles og gennemføres af EASA og anvendes på luftfartøjsoperatører og kommercielle lufttransportflyvninger, der er omfattet af denne forordning.

Torsdag den 7. juli 2022

Kommissionens forslag

Ændring

2. Kommissionen vedtager senest den 1. januar 2024 en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 13a (ny) som supplement til denne forordning ved at fastsætte detaljerede bestemmelser og tekniske standarder for funktionsmåden af EU's mærkningssystem for luftfartøjers, luftfartøjsoperatørers og kommercielle flyvningers miljøpræstation.

Ændring 96

Forslag til forordning

Artikel 13 — overskrift

Kommissionens forslag

Ændring

Overgangsperiode

Fleksibilitetsmekanisme til fremme af bæredygtige flybrændstoffer

Ændring 97

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

Uanset artikel 4 kan en flybrændstofleverandør fra den 1. januar 2025 til den 31. december 2029 for hver rapporteringsperiode levere minimumsandelen af bæredygtigt flybrændstof fastsat i bilag I som et vægtet gennemsnit af alt det flybrændstof, som denne har leveret til EU-lufthavnene under ét i den pågældende rapporteringsperiode.

Uanset artikel 4 og i en periode på 10 år fra datoen for anvendelse af artikel 4 og 5 og i overensstemmelse med artikel 15 kan en flybrændstofleverandør for hver rapporteringsperiode begrunde sin levering af bæredygtigt flybrændstof fastsat i bilag I under henvisning til en fleksibilitetsmekanisme til fremme af bæredygtige flybrændstoffer som fastsat i artikel 3, led 16a (nyt).

Ændring 98

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Senest den 1. januar 2025 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13a med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge detaljerede ordninger til gennemførelse af fleksibilitetsmekanismen til fremme af bæredygtige flybrændstoffer, der sikrer lige vilkår og et højt niveau af miljømæssig integritet samt minimerer risikoen for svig, uregelmæssigheder og dobbelttælling. Sådanne detaljerede ordninger, der omfatter elementer fra en book and claim-ordning, kan gøre det muligt at etablere et system for handel med bæredygtige flybrændstoffer, herunder detaljerede regler for registrering, tildeling, opgørelse og rapportering af levering og udbredelse af bæredygtige flybrændstoffer

Torsdag den 7. juli 2022

Ændring 99

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 1 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

I den periode, der er anført i stk. 1, overvåger Kommissionen regelmæssigt integriteten og gennemsigtigheden på markedet for bæredygtige flybrændstoffer og trækker, hvor det er relevant, på oplysninger i EU-databasen og andre data, der indberettes til de kompetente myndigheder. Kommissionen undersøger navnlig, hvordan markedet fungerer, herunder markedsvolatilitet og usædvanlig prisudvikling eller handelsadfærd hos markedsdeltagerne, der kan angive mulig monopolistisk adfærd, idet den gør fuld brug af sine beføjelser i henhold til artikel 102 i TEUF for at forhindre, at aktører på markedet misbruger en dominerende markedsposition.

Ændring 100

Forslag til forordning

Artikel 13 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 13a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12a og 13, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [denne forordnings ikrafttræden].

3. Den i artikel 12a og 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Torsdag den 7. juli 2022

Kommissionens forslag

Ændring

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12a og 13 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med én måned på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Ændring 101

Forslag til forordning

Artikel 14 — stk. 1

Kommissionens forslag

Senest den 1. januar **2028** og derefter hvert **femte** år forelægger Kommissionens tjenestegrene en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen på flybrændstofmarkedet og indvirkningen **heraf** på Unionens indre marked for luftfart, herunder **om en eventuel udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde** til andre energikilder og andre typer syntetiske brændstoffer som defineret i direktivet om vedvarende energi, den mulige revision af minimumsandelene i artikel 4 og bilag I **og om** størrelsen af de administrative bøder. Rapporten skal indeholde oplysninger, hvis sådanne **oplysninger** foreligger, om udviklingen af en potentiel politisk ramme for udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer på ICAO-niveau. Rapporten skal også indeholde oplysninger om de teknologiske fremskridt inden for forskning og innovation i luftfartsindustrien, som er relevante for bæredygtige flybrændstoffer, herunder med hensyn til reduktion af andre emissioner **end** CO₂-emissioner. Rapporten **kan indeholde overvejelser af, hvorvidt denne forordning bør ændres, og i givet fald relevante mulige ændringer** i overensstemmelse med en potentiel politisk ramme for udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer på ICAO-niveau.

Ændring

Senest den 1. januar **2026** og derefter hvert **tredje** år forelægger Kommissionens tjenestegrene en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om **denne forordnings anvendelse**, udviklingen på flybrændstofmarkedet og indvirkningen på **konkurrenceevnen og funktionsmåden** for Unionens indre marked for luftfart, herunder, **såfremt det er relevant, tilgængelige politiske muligheder for at håndtere** andre energikilder og andre typer syntetiske brændstoffer som defineret i direktivet om vedvarende energi, **samtidig med at der tages behørigt hensyn til princippet om teknologineutralitet**, den mulige revision af **definitionen af bæredygtige flybrændstoffer og minimumsandelene i artikel 4 og bilag I, forordningens anvendelsesområde og størrelsen af de administrative bøder**. Rapporten skal indeholde **en vurdering, som er baseret på tilgængelige oplysninger, af denne forordnings indvirkning samt dens omfattende indvirkning og samspil med den tilpassede lovramme, der finder anvendelse for sektoren som helhed, på funktionsmåden for det indre marked for luftfart, sektorens konkurrenceevne, eventuelle omlægninger af rejser, som fører til kulstoflækager, de lige konkurrencevilkår på internationalt niveau for luftfartsselskaber og lufthavnsknudepunkter,**

Torsdag den 7. juli 2022

Kommissionens forslag

Ændring

virkningen på luftmobilitet og luftfartsforbindelser, omkostningseffektiviteten af at reducere drivhusgasemissioner, investeringsbehov og socialøkonomiske indvirkninger samt de tilknyttede beskæftigelses- og uddannelsesbehov og, hvis sådanne foreligger, **oplysninger** om udviklingen af en potentiel politisk ramme for udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer på ICAO-niveau. **Rapporten skal indeholde detaljerede oplysninger om håndhævelsen af denne forordning.** Rapporten skal også indeholde oplysninger om de teknologiske fremskridt inden for forskning og innovation i luftfartsindustrien, som er relevante for bæredygtige flybrændstoffer, herunder med hensyn til reduktion af andre emissioner CO₂-emissioner **eller teknologier til direkte luftopsamling.** Rapporten **skal, såfremt det er relevant, ledsages af lovgivningsforslag om at ændre denne forordning** i overensstemmelse med en potentiel politisk ramme for udbredelsen af bæredygtige flybrændstoffer på ICAO-niveau. **Rapporten skal også specifikt evaluere denne forordnings indvirkning på luftfartsforbindelse for afsidesliggende regioner og øer med dårligere forbindelser, herunder konsekvensen for tilgængeligheden og den økonomiske overkommelighed af lufttransport til og fra disse områder. Kommissionen overvåger, evaluerer og analyserer regelmæssigt tilfælde med brændstoftankering. Kommissionen forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med sine konklusioner. Senest tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden evaluerer Kommissionen endvidere på grundlag af disse konklusioner bestemmelserne om brændstoftankering og indsender om fornødent et lovgivningsforslag med henblik på ændring heraf.**

Ændring 102

Forslag til forordning

Bilag I

Kommissionens forslag

Ændring

Bilag I (mængdemæssige andele)

Bilag I (EU-harmoniserede mængdemæssige andele)

- a) Fra den 1. januar 2025 en minimumsandel af bæredygtige flybrændstoffer på 2 %
- b) Fra den 1. januar 2030 en minimumsandel af bæredygtige flybrændstoffer på 5 %, heraf en minimumsandel af syntetiske flybrændstoffer på 0,7 %
- c) Fra den 1. januar 2035 en minimumsandel af bæredygtige flybrændstoffer på 20 %, heraf en minimumsandel af syntetiske flybrændstoffer på 5 %

- a) Fra den 1. januar 2025 en minimumsandel af bæredygtige flybrændstoffer på 2 %, **heraf en minimumsandel af syntetiske flybrændstoffer på 0,04 %**
- b) Fra den 1. januar 2030 en minimumsandel af bæredygtige flybrændstoffer på 6 %, heraf en minimumsandel af syntetiske flybrændstoffer på 2 %
- c) Fra den 1. januar 2035 en minimumsandel af bæredygtige flybrændstoffer på 20 %, heraf en minimumsandel af syntetiske flybrændstoffer på 5 %

Torsdag den 7. juli 2022

Kommissionens forslag

- d) Fra den 1. januar 2040 en minimumsandel af bæredygtige flybrændstoffer på **32** %, heraf en minimumsandel af syntetiske flybrændstoffer på **8** %
- e) Fra den 1. januar 2045 en minimum mængdemæssig andel af bæredygtige flybrændstoffer på **38** %, heraf en minimumsandel af syntetiske flybrændstoffer på **11** %
- f) Fra den 1. januar 2050 en minimum mængdemæssig andel af bæredygtige flybrændstoffer på **63** %, heraf en minimumsandel af syntetiske flybrændstoffer på **28** %.

Ændring

- d) Fra den 1. januar 2040 en minimumsandel af bæredygtige flybrændstoffer på **37** %, heraf en minimumsandel af syntetiske flybrændstoffer på **13** %
- e) Fra den 1. januar 2045 en minimum mængdemæssig andel af bæredygtige flybrændstoffer på **54** %, heraf en minimumsandel af syntetiske flybrændstoffer på **27** %
- f) Fra den 1. januar 2050 en minimum mængdemæssig andel af bæredygtige flybrændstoffer på **85** %, heraf en minimumsandel af syntetiske flybrændstoffer på **50** %.

Ændring 103

Forslag til forordning

Bilag II

Kommissionens forslag

Bilag II — Model for luftfartøjsoperatørers rapporter

EU-lufthavn	EU-lufthavns ICAO-kode	Årligt behov for flybrændstof (ton)	Faktisk påfyldt flybrændstof (ton)	Årlig ikketanket mængde (ton)	Samlet årlig ikketanket mængde (ton)

Ændring

Bilag II — Model for luftfartøjsoperatørers rapporter

EU-lufthavn	EU-lufthavns ICAO-kode	Årligt behov for flybrændstof (ton petroleumsækvivalent)	Faktisk påfyldt flybrændstof (ton petroleumsækvivalent)	Årlig ikketanket mængde (ton petroleumsækvivalent)	Samlet årlig ikketanket mængde (ton petroleumsækvivalent)

Skema 2

Brændstofleverandør	Indkøbt mængde (ton petroleumsækvivalent)	Konverterings-teknologi	Karakteristika	Råvarernes oprindelse	Livscyklusemissioner

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA